

11/2

Digitized by the Internet Archive
in 2011 with funding from
University of Toronto

COMMENTARIA
IN ARISTOTELEM
GRAECA

EDITA CONSILIO ET AUCTORITATE

ACADEMIAE LITTERARUM REGIAE BORUSSICAE

VOLUMINIS II

PARS III ALEXANDRI Q. F. IN SOPHISTICOS ELENCHOS

BEROLINI

TYPIS ET IMPENSIS GEORGH REIMERI

MDCCCLXXXVIII

ALEXANDRI QUOD FERTUR
IN ARISTOTELIS
SOPHISTICOS ELENCHOS
COMMENTARIUM

CONSILIO ET AUCTORITATE

ACADEMIAE LITTERARUM REGIAE BORUSSICAE

EDIDIT

MAXIMILIANUS WALLIES

BEROLINI
TYPIS ET IMPENSIS GEORGII REIMERI
MDCCCLXXXVIII

OCT 14 1950

15625

PRÆFATIO

Sophisticorum elenchorum commentarium ab Alexandro Aphrodisiensi,¹⁾ cui recentioribus quibusdam codicibus (saec. XV—XVI)²⁾ et editionibus Venetis tribuitur, prorsus alienum esse iam pridem viri docti perspexerunt³⁾ neque quemquam in illius interpretatione et sermone non plane rudem fugere potest. vetustiores libri aut omnino interpretis nomen omittunt aut Michaellem Ephesium⁴⁾ appellant aut inter hunc et Psellum haesitant⁵⁾. sed hoc alii viderint. nos interim hanc quaestionem in titulo eligendo integram relinquendam esse statuimus.

Ut in titulo ita etiam in commentarii ipsius memoria libri in diversa tres classes
codicum trahuntur. tres autem classes eorum distinguendae sunt. quarum primae adnumero omnes codices qui commentarium exhibent quale sub Alexandri nomine ex editionibus Venetis adhuc notum erat, alteri eos qui decurtatum praebent, tertiae eos qui plurima quidem huius commentarii

¹⁾ Huius commentarium Mōsule inventum esse testatur Muḥammed ibn Ishāq (A. Müller *Die griech. Philos. in der arab. Überlieferung* Halle 1873 p. 16). — „Alexandri de sophisticā librum Syriace Abu Baschar Mata, Arabice Ebn Naema nec non Iahja ben Adi verterunt“ Wenrich *De auctorum Graecorum versionibus et commentariis Syr. Arab. Armen. Persicisque commentatio* p. 274 (Lipsiae 1842) cf. Casiri *Bibl. arab. hisp.* I 243.

²⁾ in cod. Vatic. 269 (saec. XIV) τοῦ ἀφροδισιεύς recentiore manu additum est. in uno codice, Vaticano 1018 (saec. XV), commentarium Ammonii nomine ornatur.

³⁾ cf. Chr. Brandis *Von d. griech. Auslegern des Organons* (Abhandl. d. Berl. Acad. 1833) p. 298. 299. sed Schol. p. 301*43 (p. 50,3) καὶ ὁ Ἑλληνας interpolatum, quod iam aliis offensioni fuerat (cf. Fabric. *Bibl. gr.* ed. Harles I. IV c. 28 vol. V 657), afferre non debebat. angelorum mentionem p. 44,11 citare poterat. cf. praeterea Ind. sub v. [Alexander].

⁴⁾ cf. Paris. 1972 f. 761r schol. θ . . . καὶ ὁ μὲν ἐφέσιος οὕτω τὸ ῥητὸν ἐπεξηγεῖται (p. XXV) et Vatic. 241 (saec. XIV) f. 6: εἰς τοὺς σοφιστικοὺς ἐλέγχους ὁ ἐφέσιος μὴ ἀτλ (M. Hayduck Steph. de interpr. p. V).

⁵⁾ e primae classis libris vetustioribus unus Parisinus 1917 et is pallidiore atramento titulo subnotavit γρ. οἱ μὲν ὅτι τοῦ ἐφεσίου, οἱ δὲ τοῦ ψελλοῦ, reliqui auctoris nomine carent cf. n. 2.

capita continent aliis scholiis intermista, multa tamen ita variant, ut solitae varietatis lectionum modum longe excedant.

prima classis

Atque primae classis codices, numero non minus sedecim, omnes ex eodem archetypo derivatos esse lacuna p. 165,29 iis communis satis est documento. ex vetustioribus (saec. XIV) huius classis libris tribus eum C quem inscripsimus titulum ferentibus, Vaticano 269 (C), Laurentiano IS LXXXV 1 (I), Parisino 1917 (S), I electus est, qui totus conferretur, ut huic editioni tanquam fundamentum substrueretur. C sane praestantia haud inferior a Torstrikio est iudicatus, sed duos libros tam similis notae excutere vix operae pretium esse videbatur, praesertim cum alia praeterea subsidia adessent¹⁾. S vero recentioribus huius classis libris similior est; namque etiam prooemium *Διδάξας περὶ τοῦ ἀποδεικτικοῦ . . . τὸ προβαλλόμενον σόφισμα*, quod in Parisino ante titulum additum est, in multis eorum commentario ipsi insertum reperitur. totius huius propagationis et deterioris et melioris instar nobis sit editio Aldina, cuius varietatem plenam subnotavimus. quod autem editor Hercules Gyrlandus in appendice editionis praedicat multis et vetustis exemplis *ἀξιόπιστοις* se usum, sed nihil aut addere aut demere ausum esse, vix est credibile eum rectas lectiones et supplementa, quae ad f. 2^r—32^v in mantissa affert, si inde ab initio cognovisset, non praelaturum fuisse, immo editione iam ad medium (f. 32^v) perducta melioris notae codicem sive codices invenisse et ad alteram editionis partem adhibuisse videtur, unde quae in priore parte memorabilia videbantur²⁾, mantissae mandata³⁾ bat (a²).

altera classis

Alterius classis codices aetate vetustioribus primae classis libris non inferiores (Michaelis) Ephesii nomine eadem ex Pseudo-Alexandri commentario excerpta continent³⁾. quorum nullus usque ad finem commentarii pertinet, sed Parisinus 2019 (L^a) p. 120,10, Parisini 1918 (Q) et RN 1897 (R) et Escorialensis Φ—III—10 (N) iam p. 100,12, Parisinus 1843 K (K) paulo ante finem p. 189,23 deficit, sed iam antea nonnulla in hoc desunt. ad recensenda excerpta cod. L^a, qui negligentissime scriptus sit, nullius pretii est. NQR autem ut in iisdem verbis desinunt, ita inter se

¹⁾ quae ubi deficiunt, nescio an hinc nonnihil lucrari liceat.

²⁾ typothetae apertos errores in mantissa emendatos notare supersedimus.

³⁾ soli huius classis codd. unius Ephesii nomen praebent; reliqui, (class. I) S et (class. III) ATFO, Pselli nomen addunt. ceterum non est neglegendum in K non excerpta ipsa Ephesio tribui, sed ἀπὸ φωνῆς μιχαήλ φιλοσόφου τοῦ ἐφεσίου inscribi, cf. Bussei Ammonius in Categ. p. V.

tam similes sunt, ut vetustissimum eorum, R, adhibere sufficeret, nisi item atque N multis locis mutilatus esset. fide QR et K, quorum excerpta mihi usque ad p. 54,36 praesto erant, fere pares aestimandi sunt. plura ex iis describere et conferre non tanti esse videbatur; nam etsi cum ex ipsis excerptis tum e prooemio (p. 1—4,5), quod K plenum exhibet, satis manifestum est huius classis codices meliorem sequi memoriam, tamen quae peculiaria servaverunt recta, admodum rara sunt. ad lacunam vero primae classis libris communem supplendam K, qui unus huc usque pertinet, nihil confert, cum excerptor a p. 165,29 $\mu\eta\ \tau\acute{\epsilon}\lambda\epsilon\upsilon\sigma\upsilon$ ad vs. 32 $\tau\acute{o}\ \delta\grave{\epsilon}\ \acute{\epsilon}\pi\iota\ \tau\eta\varsigma\ \varphi\rho\omicron\nu\eta\sigma\epsilon\omega\varsigma$ transsiliat, ut ne hoc quidem diiudicari possit, utrum in exemplari eius verba omissa integra fuerint necne.¹⁾

Tertiae classis codices congeriem scholiorum continent, quorum quae tertia classis non ad Pseudo-Alexandri commentarium spectant, Leonis Magenteni esse videntur; huius quidem nomen in Coisliniano 167 prae se ferunt. constat autem haec classis ex tribus paribus codicum: Parisino 1972 (A) et A qui ex hoc est descriptus Coisliniano 157 (T), Laurentiano LXXI 17 (F) TF et Parisino 2055 (O), Laurentiano LXXI 13 (G) et Neapolitano III D 37 OG (U), quae inter se quamquam non plane congruunt, tamen tam similia U sunt, maxime AT et FO, ut in cod. A(T) memoria, qui et aetate et fide reliquis praestet, nostro iure constiterimus; nam ad huius quidem commentarii recensionem e scholiis codd. FO et GU nihil redundare, quod non A(T) quoque suppeditet, satis iis quae infra ad scholiorum indolem adumbrandam afferam exemplis comprobatur. ac ne huius quidem varietatem, qui totus in usum nostrum aut transscriptus aut collatus est, plenam subnotavimus, ut nihil usquam e silentio concludendum sit; saepe enim pars tantum scholii, sive prima sive media sive extrema, cum al ita concinit, ut varietatis notationem admittat, reliqua autem in tam diversa trahuntur, ut tota describere quam varietatem lectionum adnotare commodius sit. neque vero me fugit etiam ea quae subnotavi partim intra solitae varietatis fines se non tenere, ut magis verear, ne nimis quam ne non satis multa subnotavisse videar. nam licet omnia, quae in A(T) longius a primae classis libris recedunt, non minus praestantia aut praestantiora sint quam quae hi exhibent, certe non ad librarii sed ad scholiastae operam referenda sunt modo eadem aut simi-

¹⁾ ad hanc classem duo praeterea codices recentiores pertinent quos sero cognovi: Mosquensis 313 (saec. XV), de quo nihil compertum habeo nisi quae e catalogo Chr. Fr. de Matthaei infra transscripsi, et Vatic. 1770 (saec. XVI), cuius specimen infra dedi.

lia modo longe diversa vestigia sequentis. sic enim scholia nonnulla A^b conflata esse¹⁾ inde apparet, quod p. 87,12 πῶς—18 δούσιν bis in eodem scholio legitur, item atque in aI et paucis mutatis, similiterque p. 138,4 ἐν γάρ — 8 ἀμφιβολίαν et p. 163,5 οὐδὲ τὸ πόθεν — 9 ἡκολούθησεν in binis scholiis ceterum diversis reperiuntur.

ratio editoris

In hisce quae exposui subsidiis criticis utendis hanc inii rationem: principem ducem habui Laurentianum I, cuius errores manifestos auxilio Aldinae emendavi semper mihi conscius eam interpolatoris vestigiis non vacare (velut p. 50,3 καθ' Ἑλλήνας, 141,27 ἡ ἐν ὀνόματι, 173,21 κατὰ μέντοι γε τὴν δόξαν αὐτοῦ δίκαιον· ἔκρινε δὲ τὴν). confirmatam tamen auctoritate codicis A(T) confidentius eam secutus sum. neque vero quae A(T) solus praebet commendatiora, ubi intra eos quos supra dixi fines versantur, recipere dubitavi²⁾. sed hi fines non semper tam certi sunt, ut nullus scrupulus resideat, alique nescio an nonnunquam aliter iudicaturi sint. interdum excerptis codicum KQR accedentibus dubitatio eximitur. at in his non minor cautio adhibenda est, quoniam saepius quid excerptoris libidini, quid exemplari eiustribuendum sit ambiguum est. per pauca igitur ex his solis emendare ausus sum (velut p. 18,20 23,2. 3 29,35 41,24 158,13).

Quae recentioris aetatis viri docti ad emendationem contulerunt, b admodum pauca sunt. Chr. Brandis magnam commentarii partem Schol. p. 296—321 ex Aldina editione imprimendam curavit, cuius leviora pauca menda sustulit. alia temptavit Th. Waitz Organ. II p. X. v multo plura Isaacus Vossius praestitit, qui exemplum suum Iuntinum, quod nunc in bibliotheca Academiae Lugd. Bat. servatur, e Palatino 270 (B)³⁾ et suis coniecturis emendavit, quibus saepius quae ipse conieceram praeroccupata vidi.⁴⁾

¹⁾ cf. etiam p. XXIV scholia β̄, δ̄, ζ̄. quare quae in transitionibus et commissuris differunt, non notata sunt.

²⁾ p. 155,20—24 quae in a I propter homoeoteuton exciderunt, ex A(T) supplere licet; sed p. 165,29 A(T) spatio non relicto etiam verba quae lacunae antecedunt omittit.

³⁾ priori enim prooemio Διδάξας περὶ τοῦ ἀποδεικτικοῦ . . . ascripsit: 'Hoc prooemium non exstat in codice manuscripto bibliothecae Palatinae', et desinunt notae ibidem ubi B (Iunt. f. 63^v = p. 166,25. 26); titulum, quem alteri prooemio addidit, indidem transcripsit cf. B et v.

⁴⁾ alia minus feliciter temptavisse videtur, velut p. 104,7 γένοιτο ἄν (pro λέγειν) 154, 28 ἐκείνον 155,20 τεθείσης (ἔτι) 156,30 λύσιμα.

Berolini

Nonis Iuniis MDCCCLXXXVIII.

M. WALLIES.

CONSPECTUS LIBRORUM MANU SCRIPTORUM ET IMPRESSORUM

I CODICES PRIMAE CLASSIS:

PALATINUS 270 [Brandis Abhandl. d. Berl. Acad. 1831 p. 62 nr. 71] B
chartaceus in fol. saeculi XV—XVI inser. ἀποσημειώσεις εἰς τοὺς σοφιστι-
κοὺς ἐλέγχους ἀφροδισιέως. inc. "Ὅτι μὲν ὁ περὶ ἀποδείξεως λόγος . . . desinit
in verbis οὐ γὰρ λέγεται κυρίως ὁ ἄνθρωπος τῶν ζώων (p. 166, 25. 26).
"desiderantur folia duodecim et amplius" [Catal. p. 148]. usus est hoc
codice Is. Vossius cf. p. VIII et infra p. XXVIII sub nota v.

VATICANUS 269 pars I [Brandis l. c. p. 74 nr. 174] chartaceus in fol. C
saec. XIV inser. ἀποσημειώσεις εἰς τοὺς σοφιστικοὺς ἐλέγχους: — (manu re-
centiore) τοῦ ἀφροδισιέως. inc. "Ὅτι μὲν ὁ περὶ ἀποδείξεως λόγος . . . Ad.
Torstrik, qui codicis praestantiam praedicat, haec notare satis habuit:

p. 4, 9. 10 διημαρτῆσθαι || 11 ἀληθῆ δὲ || 15 et 16 ἀνδρίαν || 23 οἱ || συνάγοι || p. 17,
13. 14 ἀπαριθμεῖται αὐτά || 20 ἢ alt. ut A || 21. 22 συλλογίζονται . . . διαλεκτικῆς habet,
σημαίνει om. || 26 τίνα τέσσαρα λέγει γένη || p. 18, 4 ἔχη || 5 τῶν α || p. 19, 9 σοφιστικῶν ||
p. 20, 16 ἄν || 18 ἐν || p. 21, 31 post σοφισμάτων add. καὶ (fort. recte) || p. 22, 6 τρόπω
πρώτῳ τοῦ αὐτοῦ σχήματος || 9 τὰ αὐτὰ om. || 13 ταὐτὸ om. || 14 ante ἔτι add. καὶ ||
p. 23, 30 ἐκάστου || p. 27, 3 διαλαβὼν || p. 161, 8 οἷσθ' utrobique || 22 ἀδιάφορα || p. 165, 25
τὸ τοῦδε τοῦδε || 29 hiat ut ceteri codd. (f. 92v) || p. 166, 11 lemmati continuat sequentia
Arist. verba ἀλλ' οὐ τι κτήμα . . . ἀγαθὸν τούτου ἅμα (p. 180a11—18) || p. 189, 1. 2
ἀπλουστέρα || 5 κερατάν || p. 197, 17 καλεῖ || 18 ἡ γοργίου || 23 τὰ ἀπὸ τῆς || 24 τέχνη
δ' ἐστὶ || 25 οἱ δὲ || 26 οἷς καὶ || 28 συλλογισμοῦ || 29 δηλονότι || p. 198, 2. 3 ἐπε-
τήδευον || 8 ἀποδεικνύναι || 15 ὅσης || δυνατὸν om.

VATICANUS 1018 [Brandis l. c. p. 52 nr. 6] chartaceus in fol. saec. D
XV. f. 601^r κῦδος ἔχουσα μεγακλεῆς ἐν πάντεσσι σοφοῖσι· τὸ ζαθέ^{ου} μῶς
δέξατο | πῆρς ἐμοῖο· χρύσιος ἔνεκα αἰνῆς ὤλεσα νῦν τό γε οἶμοι. ὅφρα με δῖος
ἀνὴρ ἀπόερσε τιμῆς αἰπείης: — | ἀμωνίου φιλοσόφου τοῦ ἐρμείου ἐξήγησις εἰς
τοὺς σοφιστικοὺς ἐλέγχους: — inc. "Ὅτι μὲν ὁ περὶ ἀποδείξεως λόγος . . .

inde a f. 608 commentarius Aristotelis textui circumscriptus est, ut huius et illius verba inter se non respondeant. ubi rursus margines non suffecerunt, commentarius solus scriptus est. postea initia tantum lemmatum addita sunt; sed f. 643^r—654^v Aristotelis verba iterum plena exhibent. contulerunt H. Graeven et A. Torstrik (p. 197,17—198,16) haec:

p. 1,1—4,5. 3 τε] καὶ || 4 παρεδίδου || 5 ἐπεὶ οὖν || 9 αὐτόθεν || 13 παραδοθῆναι om. || 16 ἐπιγραφόμενοι σοφιστικούς || 19 οὐ habet || p. 2,2 μεθόδου || 3 δυνάμεθα || συλλογισμῶν κατηγορικῶν || 5 ταῖς αὐτῶν πραγματείαις || 8 λόγων || 10 φαινακισμός || διελέγχεται || οἱ om. || 11 ἱατροὶ || ὑγίειαν || διδάσκονται || 12 χρήσονται τούτοις || 15 καὶ ποῖα || 15. 16 ἀριστοτέλη || 16. 17 οὐδὲ || 19 εἶδους || πῶς || 20 σοφοῖς ἀνδράσι || εὐδήμῳ || 21 Κρίτωνι] κλεινία || 23 βούλεσθαι || 25 ἑμῶνυμα || τὰς om. || 26 πότερον || 27 τοῦ om. || 28 παρεθάρυνε || 29 ἀποκρίνεσθαι || 32 ὅτι || 33 οὐχ ὑπίσταντο || οὐ δῆτα· καὶ ὅς || p. 3,2 τε ὁ διάλογος οὗτος || 5 ἐλέγχους] λόγους || 8 διαφιλονεικοῦντες || 12 λύσεων || 14 ἐπάγοι || τῷ δεσμῷ om. || 17 τὴν σοφιστικὴν ταύτην || 18 γάρ] δὲ || 22 ὥς ὄντα bis, semel deletum || 23 πρῶτον || post φαινομένοις add. καὶ || 24 προληφθεῖσα || 27 ἄλως || προταχθῆναι || 31 προτέρα || 32 δέδεικται || 32. 33 τὸν καθόλου μαθόντες συλλογισμόν || 33 ἐξ ἀναγκαίων ||

ων

γνωρίμοτέρων || 34 περὶ || 35 πόρρου || 36 καταμάθομεν || παρ' αὐτὰ || p. 4,3 τίς μὲν γάρ || 5 ποιησόμεθα, post quod haec addit: εἰπὼν περὶ δὲ τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων ἡνίξατο περὶ δὲ τοὺς σοφιστικούς (ex τῶν σοφιστικῶν corr.) συλλογισμοὺς καὶ ἐλέγχους τοὺς ἡμαρτημένους κατὰ τὴν ὕλην ἥτοι κατὰ τὰς προτάσεις, ἔχοντας δὲ ἐρρωμένον καὶ ὑγιᾶς τὸ συλλογιστικὸν σχῆμα. ἐπαγαγὼν δὲ καὶ τῶν φαινομένων ἐλέγχων ὄντων δὲ παραλογισμῶν ἀλλ' οὐκ ἐλέγχων ἡνίξατο κατὰ τοὺς ἡμαρτημένους κατὰ τὸ εἶδος ἥτοι κατὰ τὸ σχῆμα τὸ συλλογιστικόν. οἷον ὁ τοῦ καινέος ἐν δευτέρῳ σχήματι ἐκ δύο καταφατικῶν συλλογιζόμενος ὅτι τὸ πῦρ ἐν πολλαπλασίῳ ἀναλογία γεννᾶται καὶ αὖξεται· οἷτινες καὶ οὐ συλλογισμοὶ ἀλλὰ παραλογισμοὶ λέγονται. οἱ δὲ κατὰ τὴν ὕλην ἡμαρτημένοι ἥτοι κατὰ τὰς προτάσεις συλλογισμοὶ καὶ ἔλεγχοι σοφιστικοὶ ὀνομάζονται. ἢ καὶ ἄλλως. ἐπειδὴ ὁ ἀποδεικτικὸς καὶ ὁ διαλεκτικὸς χρῶνται ἐλέγχοις (?) οἱ καὶ κατὰ ἀλήθειαν ἔλεγχοι κτλ.

p. 165, 28. 29 (f. 665^v) φάναι· τὸ τόνδε εἰ γοῦν καὶ τινες neque spatio relicto neque defectus signo posito.

p. 195,9—198, 16. 9 λέγει || 10 δύνάμις || 11 δι' ἧς || 12 post προτεθέντος add. προβλήματος, ἐξ ἐνδόξων || 13 post ὑπέχοντες add. οὐδὲν ἐροῦμεν ὑπεναντίον || 14 τὸ habet || 15 πρὸς κατασκευάζεται || αὐτὴν || 16 γειτνιάσιν τῆς σοφιστικῆς || 17 πρότερον || 18 ἢ prius habet || 20 οὔσας || 22 ὥρμηται om. || 23 μὲν habet || 25. 26 γειτνιάζειν τῇ διαλεκτικῇ || 26 παντὸς || 26. 27 διαφέρουσι || 29 λόγον om. || 30 σοφιστικός || p. 196,1 εἶναι post μὴ om. || 3 γάρ om. || πλάτῳ γοργίας || 4 πολλῶν ἐτῶν || 5 τις ἐρωτᾷ || 8 ἔργον ἐστὶν || 10. 11 γειτνιάζει || 12 εἰπὼν ἐκεῖ || 14 τῇ alt. om. || εἰρήκαμεν || 15 διατὶ || 17 τὴν om. || 19 post ἀγνοοῦντα add. τὰ || 20. 21 δηλῶσαι αὐτὸ || 21. 22 καὶ πόσα πρόσεστι || 22 λέγει || 24 δὴ || 25 λόγους || 27 ἐπακτέον || 28 εὐρεθέντα πρότερον || 28. 29 ἀπ' ἐκείνους || 29 μετὰ πόνων καὶ φροντίδων om. || ἐκάστην || 30 καὶ habet || 31 χρησιμώτερον || 32 ἢ habet || p. 197,1 τούτου || 3 τοῖς || 5. 6 σμικρότατον || 6 πολλὰ ἢν ἡμῖν || 7 μέγα τῇ || 8 ταύτην || 9 οἶδεν || 11 post ἐν add. τῇ || 12 κλάδοι || 14 σμικροτάτῃ || 17 καλεῖ || 18 ἢ γοργίου || ἢ ὁμοίως || 19 τοῦ πλ. || 21 ὁμωνίας || 23 οὐδὲ τ. || τὰ ἀπὸ τῆς || 24 τέχνη ἐστὶ || ἀληθῆς || 26 τρόποι || καὶ alt. habet || 27 τῆς habet || 28 συλλογισμοῦ || 29 δύναται δηλονότι || γάρ] καὶ || p. 198,1 καὶ alt. om. || συλλογίσασθαι || 2. 3 ἐπετῆδευσεν || 3 τέχνην || 4 ἀπὸ τῆς || 5 post καὶ add. οὐ || 7 ἀπὸ τῆς || 8 ἀποδεικνύναι || 9 συμπεραίνεσθαι || 15 δυνατόν om.

VATICANUS 2171 [Brandis l. c. omisit] chartaceus in fol. saec. XV inser. f. 1^r ἀλεξάνδρου ἀφροδισιέως ἀποσημειώσεις εἰς τοὺς σοφιστι-

κούς ἐλέγχους. inc. Ὅτι μὲν ὁ περὶ ἀποδείξεως λόγος . . . contulit H. Graeven:

p. 1,1—4,5. 2 τι ὁ μὲν || 4 παρεδίδου || 5 ἐπεὶ || τῆς postea add. || 6 τίς γε || 9 ἐνθα καὶ αὐτόθι || 10 οὖν om. || 16 ante σοφ. add. τοὺς || 17 ἔλεγχον || τῆς om. || 19 οὐ supra scr. || εἶναι post σκοπὸν colloc. || p. 2,1 συλλογισμον || 2 καθόλου, ἴσως μεθόδου mrg. || ἀντὶ τοὺς || 3 δυνάμεθα || κατηγορικὸν || 5 ἀποδικοιτοῦ, ἀρκούντα ἐν τῇ ἐαυτοῦ πραγματεία || 5. 6 post διελ. add. καὶ || 6 ἀλεξυτήριον || 8 μᾶλλον om. || λόγων || 9. 10 δι' οὗ τὴν ἀδειαν εἰς ψευδολογίαν. καὶ, τὸ ἀδιανεῖς ψευδολογίαι mrg. || 10 διελέγχεται || 11 ἱατροὶ || ὑγίαν || διδάσκοντα || 12 χρήσονται || 13 φεύγουσι || 15 ὁποῖα, om. καὶ || 15. 16 τοῦ ἀριστοτέλους pr. || 16. 17 οὐδὲ || 19 πῶς || 20 πλάτωνι || 23 βούλεσθαι || 24 τῷ τὰ || ὁ δὲ supra scr. || 25 ὁμῶνυμον || τὰς om. || περίηγε || 26 πότερον || 27. 28 ἐρύθρισεν || 28 ἐπειδὴ || παρεθάρυνε || αὐτὸν supra scr. || 29 ἀποκρίνεσθαι || ἐκελεύσατο pr. || post ὅτι deletum καὶ || 30 ὦ || ὁ || 32 ὅτι || 33 ἐπίσταντο; οὐ δῆτα ἡ δόσας || p. 3,4 πῶς πασῶν, ἴσως πῶς mrg. || 7 ἀγωνιζόμενοι || 8 διαφιλονικούντες (sic) || ἤδη || 9 ἐμποεῖ || 10 λυεῖ || 12. 13 λύσεων γίγνεται || 14 ἐπαγάγει || 15 ἀντὶ τοῦ μετὰ τὰ φυσικὰ πῶς πραγματεία || 17 ἤδει || 18 ἀποδικοιτικῆς || 24 ἐνεσχεθεῖσα || 27 προταχθῆναι || 28 δὲ || 30 τάλιθ || μαθόντες || 31 προτέρα || 32 ἀποδικοιτικῇ || 33 μανθάνοντες || ἐξ ἀναγκαίων || ἀμέων συγγραμμάτων (sic) || 34 γίγνεται || περὶ || 35 γίνεσθαι || 36 γιγνόμενον || p. 4,4 αὐτοῦ.

p. 165,28 (f. 81 r) post τέκνον τοῦ spatium plus unius versus vacuum reliquit.

p. 195,9—198,16. 9 λέγει || καὶ om. || 10 δύνاميς] λύσις || 11 δι' ἧς || 14 τὸ habet || καὶ prius om. || 15 προκατασκευάζεται || 15. 16 αὐτὸν διὰ τὸν || 17 προτέρων || 18 ἡ prius habet || 20 μὴ δὲ οὕσας || 23 ἡμαρτημένον || 25 εἰρήται || 26 παντός || 26. 27 διαφέρουσι || 28 γειννάζειν || 30 ὁ δὲ — 196,2 ἐρωτᾷ om. (homoeotel.) || p. 196,2 οἷον || 3 πλάτωνι γοργίας || 4 post πολλῶν add. καὶ || 5 τις ἐρωτᾷ || 6 γινώκει || 8 ἔργον ἐστὶν || 10. 11 γειννάζειν || 12 ἐκεῖ || 13 λαμβάνειν (post ἀλλὰ καὶ) || 14 δὲ alt. om. || εἰρήκαμεν || 16 προηγούμενος || 17 post ἀλλὰ expunxit μᾶλλον λαμβάνειν || 19 ἀγοῦντα || 19. 20 οὐκ ἀνάλογον || 20 δηλωσθαι || 24 δὴ || τε om. || 25 λόγον. δηλαδὴ δὲ || 27 ἐπακτέον || 28 εὐρεθέντα πρότερον, post quae add. e vs. 26. 27 πεπονημένα ὑποστικτέον εἰς τὸ πρότερον || 29 μετὰ πόνων καὶ φροντίδων om. || 29 ἕκαστα || 30 καὶ habet || 31 χρησιμῶ || 32 ταυτόν] ἴσον || ἡ habet || p. 197,1 τούτου || τοῦ σέ (sic) ὕστερον || 3 ἐν τῷ || post φυσικὰ add. καὶ || 4 προσθῆναι || πάντων || 5 πᾶσα] non liquet || εὐχῇ || δυνάμει] δεήσει || 5. 6 σμικρότατον || 6 ἐστὶ habet || 7 ἡ κεχραμῖς || post μέγα add. ὃν || 8 ταῦτα || 9 οἶδεν || ἔλπιζεν || 10 εὐρεθήσει || 12 κλάδοι καὶ φύλα || 13 ἂν τοσοῦτοι ἂν τῷ πλήθει ὄντες || 14 post αὐτῇ add. καὶ || οὕσης σμικροτάτης || 17 καλεῖται || 18 τοῦ om. || πραγματείαν ἢ || 19. 20 διδάσκον || 20 ἐγίνωσκον || 21 ante οὗτοι expunxit τέχνη ἐστὶ πᾶσα (24) || 23 τῆς habet || διδόντες — ὑπελάμβανον om. || 24 ἐστὶ || ὦ || 25 παιδεύειν || 26 τρόποι || καὶ alt. habet || 27 τῆς habet || 28 συλλογισμοῦ || 29 δηλονότι || δύναι || 30 ὀρθογραφὴν || p. 198,4 τῆς τέχνης || γίνεσθαι || διὰ τῆς ἐριστικῆς || 5 τέχνη || 6 διαιρε-

στικῇ || ἀπορίας || 7 τῆς τέχνης || 8 ἀποδεικνύναι || καὶ τὸ διαιρεῖν post ληφθὲν collocat || 11 θαρροῦντα || 12 ἡρόντων || ἔχον || 15. 16 δυνατόν ἔχειν om.

E NEAPOLITANUS III D 29 (313) [Cyrilli Codd. gr. Bibl. Borb. II 420] forma minore saec. XV inser. f. 75^r ἀποσημειώσεις εἰς τοὺς σοφιστικοὺς ἐλέγχους: — τῆς ἀφροδίσεως: — inc. "Οτι μὲν ὁ περὶ ἀποδείξεως λόγος . . . contulit H. Graeven:

p. 1, 1 — 4, 5. 4 διελέγεται || παρεδίδου || 6 παρὰ τῶν || 9 αὐτόθεν || 15 εἶναι] οὖν || διὰ τοῦτον || 16 ἐπιγράφεσθαι σοφιστικοὺς || 19 οὐ habet || p. 2, 1 τῶν om. || 2 μεθόδου ||

3 δυνάμεθα || 4 φημι om. || 5 ταῖς αὐτῶν πραγματείαις || 6 φάρκον || 7 ἐνοχλήσεις || 8 λόγων || 9 ἀδρανείσων || 10 διελέγχεται || 11 ἱατροὶ || διδάσκουσιν || 13 post θανάσιμα add. καὶ || 15 καὶ ποῖα || 16. 17 οὐδὲ || 17 αὐτοὺς || 18 πεζόντων || 19 πῶς || 21 εἶναι] οὖν || 23 βούλεσθαι || 25 ὁμώνυμα || τὰς om. || 26 πρότεροί || 27. 28 ἡριθρίασεν || 28 παρεθάρυε || 29 ἀποκρίνασθαι || 32 ὅτι || 33 ἡ δ' ὅς || p. 3, 8 διαφιλονεικοῦντες || 9 post ἐλέγχειν deletum καὶ κατὰ || 10 τὸν ἀμήχανον || 12 λύσεων || 13 ποριστικῶν || 14 ἐπαγάγη || 15 φυσικῇ ||

21 συνδευθεῖ || τὴν φαντασία (sic) || 22 τὸ μὴ ὄντα || 23 προβαλεῖν || 24 γάρ] γε || προληφθεῖσα || αὐτὸν || 27 προταχθῆναι || 31 προτέρα || 32. 33 μαθόντες συλλογισμὸν || 33 ἐξ

ἀναγκαίων || p. 4, 1 δὲ om. || 1. 2 προβαλεῖν || 3 γάρ] γέ.

p. 165, 28 (f. 189^v) post τέκνον τοῦ spatium plus trium linearum vacuum reliquit.

p. 195, 9 — 198, 16. 9 δύναμιν om. || λέγει || 10 δύναμις || 11 δι' ἧς || 12 post προ-τεθέντος add. προβλήματος ἐξ ἐνδόξων || 13 post ὑπέχοντες add. οὐδὲν ἐροῦμεν ὑπεναντίον || 14 τὸ habet || 15 πρὸς κατασκευάζεται || αὐτὴν || 17 προτέρων || δὴ || 18 ἡ prius habet || 20 δὲ οὐσας || 23 μὲν habet || ἡμαρτημένον || 25. 26 γειτνιάζειν τῇ δ. || 26 παντὸς || 26. 27 διαφέρουσι || 30 σοφιστικὸς || p. 196, 3 καὶ ἐν τοῦ πλάτωνος γοργίας || 4 πολλῶν ἐτῶν || 5 τις ἐρωτᾷ || 7 ἐπίστατα || 8 ἔργον ἐστὶν || 10. 11 γειτνιάζει || 14 εἰρήκαμεν || 15 διατὶ || 17. 18 γειτνιάνουσιν || 20 λέγει] λέως || 21 αὐτῶν || 24 δὴ || 25 λόγους || 27 ἐπακτέον || 28 λέγει] λέξεως || μὲν τὰ || εὐρεθέντα πρότερον || 28. 29 ἀπ' ἐκείνους || 29 μετὰ πόνων καὶ φροντίδων om. || ἐκάστην || 30 καὶ habet || 31 χρησιμώτερον || 32 ἡ om. || εὔρεσιν || p. 197, 1 τοῦτου || τῆς ἀσύστερον || 3 πάντα || τοῖς || 5. 6 σμικρότατον || 6 ἐστὶ habet || 7 post μέγα add. ὃν || 8 ταύτην || 9 οἶδεν || 12 κλάδοι || 14 σμικροτάτῃ || 15 post πραγματείας add. οὐ τὸ μὲν ἦν, τὸ δ' οὐκ ἦν || 17 καλεῖ || 18 τοῦ ante γοργ. om. || 18 et 19 λέγει] λέως || 19 πλάτωνα || 21 λιποὶ || 23 τὰ ἀπὸ τῆς || post τέχνης add. διδόντες παιδεύειν ὑπελάμβανον || 24 τέχνη ἐστὶ || 25 οἱ δὲ || 26 τρόποι || καὶ alt. habet || 27 τῆς habet || 28 συλλογισμοῦ || 29 δηλονότι || p. 198, 2. 3 ἐπιτῆδευον || 4 ἀπὸ τέχνης || 6 διαλεκτικῇ ὥστε ἐν || 8 ἀποδεικνύναι || 11 θαρροῦντες || 14 πρῶτος || 15 ὅσης || δυνατόν om.

LAURENTIANUS LXXII 2 [Bandini III 27] chartaceus forma quadrata maiore anno MDXVIII exaratus inc. Διδάξας περὶ τοῦ ἀποδεικτικοῦ . . . sequitur Arist. text. et comment.: "Οτι μὲν ὁ περὶ ἀποδείξεως λόγος . . . ἀλλ' οὐδ' ὅσῃν εἰπεῖν ἔχειν χάριν. Torstrikii testimonio Aldinae simillimus est.

H LAURENTIANUS LXXII 6 [Bandini III 30] chartaceus in fol. saec. XV f. 1^r inser. ἀλεξάνδρου ἀφροδισιέως ἀποσημειώσεις εἰς τοὺς σοφιστικοὺς ἐλέγχους. inc. Διδάξας περὶ τοῦ ἀποδεικτικοῦ . . . contulit Ludov. de Stefani Neapolitanus:

p. 1 — 4, 5. διδάξας — τὸ προβαλλόμενον σόφισμα] ἀριστετέλης || εἰδότες τῆς συνθέσεως. ὡς — εἶπεν, ὁ τὸν τρόπον mrg. || p. 4, 2 πῇ prius] ἡ in ras. reliqua cum a congruunt.

p. 165, 28 post τέκνον τοῦ spatium reliquit unius fere versus voce λεί^π notatum.

p. 195, 7—198, 16. 7 μὲν om. || 11 ἦν || 14 τὸ habet || 15 προκατασκευάζεται || 17 προτέρων || δὴ || 18 ἡ prius habet || 22 δὲ om. || 23 μὲν om. || 26 παντὸς || 26. 27 διαφέρουσιν || 30 ἡ δὲ σοφιστικῇ || p. 196, 1 δὲ alt. om. || 3 πλάτῳ γοργίας || 4 post πολλῶν
^{αι}
 add. καὶ || 5 τις ἐρωτᾷ || 8 φαίνεται, ^{αι} superscr. man.¹ || ἐστὶν ἔργον || 10. 11 γεινιάζει || 12 τὴν αἰτίαν φησὶ || ἐκεῖ || 14 εἰρήκειμεν || 17 σοφιστικῆς] prius ι ex ο corr. man.¹ || 18 λέγοντα] γ ex ο, ut videtur, corr. man.¹ || 24 πό δὴ || 25 λόγον || 27 ἐπανακτέον || 28 πρότερον εὐρεθέντα || παραλαμβάνον || 29 ἅπαντα || post βραχὺ add. μετὰ
^ν ^σ ^τ ^κ
 πόνων καὶ φροντῖδων || τῆς καθεκαστης (ν superscr. man.¹.) προσθή || 30 καὶ habet || 31 χρησιμ^{τρ'} || ὕστερον ἐκ] ὑπὲρ || 32 ἡ habet || p. 197, 1 τούτου || ὕστερον || 3 ἐν τῷ || 4 παντὸς || 5 ὅση || 5. 6 μικρο || 6 καὶ γὰρ om. a || 7 μικρο || post μέγα add. ὅν || 8 ταύτην || 9 οἶδεν || 11 αὐτῷ || 12 κλάδος || 13 λόγο ἀσώματοι, ^{οι} superscr., ἀ ex σ corr. man.¹ || 14 οὔσης μικρο^{τς'} || 16 μάλιστα om. || 17 καλεῖ || 18 ante γοργίου add. τοῦ || 19 τὸν πλάτωνος || ἀνεγνωκῶσιν, ο superscr. m.¹ || 23 τῆς om. || post τέχνης add. διδόντες παιδεύειν ὑπελάμβανον || 24 ἐστὶ] δὲ || 26 τόποι || καὶ alt. om. || 27 τῆς om. || 28 συλλογίζεσθαι || 29 ὁῖλος || post τέχνην delevit καὶ m.¹ || p. 198, 2. 3 ἐπιτήδευον || 4 ἀπὸ τέχνης || 7 εἰδόντος || 8 ἀποδεικνύειν || 9 ἐμπεράνασθαι || 11 θαρρύντως || 12 post αὐτῶν delevit εἰς m.¹ || 15. 16 δυνατόν ἔχειν om. || subscr. τέλος.

LAURENTIANUS LXXXV 1, qui Oceanus dicitur [Bandini III 237—247 I cf. H. Diels *Simplic. in Phys.* vol. I p. XII] bombycinus forma maxima saec. XIV post Alexandri in Topica commentarium [cf. editionem meam p. XXIV] f. 321^r—343^v continet ἀποσημειώσεις εἰς τοὺς σοφιστικοὺς ἐλέγχους. totus accuratissime in usum nostrum collatus est a L. de Stefani.

MARCIANUS Append. IV 8 [cf. Waitz *Organ.* I 12] saec. XV duo exemplaria huius commentarii continet, quorum unum (f. 1—134) inc. Διδάξας περὶ τοῦ ἀποδεικτικοῦ . . . , alterum f. 159 inc. Ὅτι μὲν ὁ περὶ ἀποδείξεως λόγος . . . , inter quae f. 135—157 eadem invenitur paraphrasis quae est in Parisino 1917 f. 538^v—550^r, de qua cf. Waitz l. c. ex illo Torstrik, qui codicem nullius pretii aestimavit, haec notavit: H^a

p. 1 in priore prooemio γ³ οὖν et οἷς ut a. 4 ἀπεδίδου || 5 ἐπεὶ οὖν || 7 τὴν om. || 9 αὐτόθι || 10 ante σκοπὸς add. rubro τίς ὁ σκοπὸς τῆς παρούσης πραγματείας || οὖν om. || 16 ἐπιγεγράφαι τοὺς || 19 οὐ habet || p. 2, 2 μεθόδου.

p. 198, 2 post ὥστε add. καὶ || 2. 3 ἐπετήδευον || 5 γὰρ] δὲ || 15. 16 δυνατόν ἔχειν om.

ex hoc:

L

p. 1, 4 διαλέγεται || παρεδίδου || 5 ἐπεὶ γοῦν. p. 192, 10 post οὗτος add. ὁ λόγος || 13 ἐκ ψυχροῦ θερμὸν || 18. 19 δεύτερος λέγει δριμύς λόγος διαλεκτικός ὁ ἐξ. p. 197, 23 τῆς habet || 24 τέχνη ἐστὶ.

PARISINUS 1832-[H. Omont *Invent. somm. des manuser. grecs de la I^a bibl. nat.* II 150], olim Mediceus, chartaceus forma maiore saec. XV

[cf. Alex. in Top. p. XXVI] post folia 254—261 vacua relictā f. 262^r—374^v perspicue et nitide, sed alia manu atque antecedens commentarium Topicorum scriptum Sophisticorum elenchorum commentarium continet. inc. Ὅτι μὲν ὁ περὶ ἀποδείξεως λόγος . . . titulus abscisus est, sed ἀλεξάνδρου vestigia agnoscī posse testatur Torstrik, qui haec notavit:

p. 1, 2 τι μὲν || 4 παρεδίδου || 5 ἐπεὶ || 6 γε || 9 αὐτόθι || 10 οὖν om. || 15 καὶ superser. m.¹ || 16 ἐπιγεγράφθαι τοὺς || 17 ἐλέγχον || τῆς om. || 19 οὐ habet || τὸν σκοπὸν εἶναι || 21 πειρομένοις || p. 2, 2 ὡς ἴσως μεθόδου καθόλου || ἀντὶ τοὺς || 3 post ἐλέγχειν expunxit ἴσως || δυνάμεθα || 5 ἐν τῇ ἑαυτοῦ πραγματεία || 5. 6 διέλαβε καὶ ἐν || 8 λόγων] ἐλέγχων || 10 διελέγχεται || διδάσκουσι.

p. 197, 16 πραγματίαν || 17 καλεῖται || 18 ἡ γοργίου πραγματείαν ἢ || 19 τὸν] τῶν || 19. 20 διδάσκων || 20 ἐρίγνωσκον || ἀλλήλους pr., corr. m.¹ || 21 οἱ primum supra ser. m.¹ || οἱ alt.] ἢ || 23 τῆς habet || διδόντες—ὑπελάμβανον om. || 24 τέχνη ἐστὶ || ὦ || 25 παιδεύειν || 26 τρόποι || καὶ alt. habet || 27 τέχνην || τῆς habet || 28 συλλογισμοῦ || 29 δηλονότι || p. 198, 1 ἐμποιεῖ || 2. 3 ἐπιτηδεύων || 3 τέχνην || 4 ἀπὸ τῆς || γίνεσθαι || 4. 5 διὰ τῆς ἐριστικῆς συλλογίζονται || 5 τέχνη || 6 διαιρεστική || ἀπορίας || 7 συλλογισμὸς] συλ supra ser. m.¹ || ἀπὸ τῆς || 8 ἀποδεικνύναι || καὶ τὸ διαιρεῖν post ληφθὲν transposuit || 11 θαροῦντα || 12 εὐρόντων] εὐ corr. m.¹ || ἔχον || 15. 16 δυνατόν ἔχειν om.

P PARISINUS 1946 [H. Omont II 169] chartaceus forma media saec. XVI. f. 1^r—87^v ἀλεξάνδρου ἀφροδισιέως ἀποσημειώσεις εἰς τοὺς σοφιστικοὺς ἐλέγχους. inc. (Δ)ιδάξας περὶ τοῦ ἀποδεικτικοῦ . . . notaverunt A. Torstrik et C. Kalbfleisch haec:

p. 1—3, 15. in priore prooemio οἱ τρόποι (post τίνες) om. || γοῦν || ὡς || post τὸ προβαλλόμενον σόφισμα habet lemma: περὶ δὲ τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων . . . πόρρωθεν θεωροῦσιν (Arist. p. 164^a 20—b 27). 4 παρεδίδου || 5 ἐπεὶ οὖν || 7 τὴν om. || 9 αὐτόθι || 10 κοπὸς || οὖν om. || 16 ἐπιγεγράφθαι τοὺς || 19 οὐ habet || τὸν σκοπὸν εἶναι || 21 τοῖς om. || πειρω βουλομένοις, supra ser. m.¹ || p. 2, 2 μεθόδου παραδιδομένως || ἂν om. || 3 δυνάμεθα || 4 τρίτον pr., corr. m.¹ || 5 ἐν τῇ ἑαυτοῦ πραγματεία || 8 παραδοὺς || μᾶλλον om. || λόγων || 9. 10 φιλοτιμῶν || 10 διελέγχεται || οἱ om. || 11 ἱατροὶ || διδάσκειται || 15 εἰδέναι ὅποιά ἐστι || οὕτω γὰρ || 16. 17 οὐδὲ || 19 πῶς || 21 κρείττωνι || σοκράτης || 22 ἀτεχνῶς || 23 βούλεται || 25 ὁμώνυμα || εἰς ἀντιφάσεις || 26 πότεροι || 29 ἀποκρίνεσθαι || 32 <πάλιν εἴρετο> ἐκεῖνος· <καὶ οὗτος ἀπεκρίνεται> (sic) || ὅτι || 33 ἢ δ' ὅς || p. 3, 2 πλήρης om. || 12 λύσεων || 14 ὕπως ἐπαγάγοι τὴν λύσιν.

p. 4, 6—13. 6 lemma om. || 8 εἶναι] οὖν || 9. 10 διημαρτῆσθαι || 10 ἐμπύπτοντας || 11. 12 ἀληθῆ δὲ τὴν ὕλην οὐδὲ συλλογισμὸν ἄξιον καλοῦσιν.

p. 5, 27—6, 10. 28 εἰπεῖν καὶ τί ἐστὶ || καὶ prius om. || 30 τοῖς om. || 31 ξύλον καὶ λίθους || 32 λέγεις e λέγεις corr. || γοῦν] γὰρ || περὶ || 35 ἐν ἀρχῇ καὶ κατὰ || p. 6, 1 χρόνῳ || 2 ἐπάγει || 4 ἐπεὶ || 5 ὡς om. || 7 ἡρμεῖ || 9 τῶν ἐλέγχων.

p. 7, 4—28. 6. 7 ὡς—φαινομένων om. || 7 καὶ om. || 12 προειρήκαμεν || ὁμοίως || 13 εἴληπται κατὰ τὸ σχῆμα || 17 πρότερά ἐστι || 18 συλλογισμοῦ || 19 ὅτι] εἴ τι || καὶ habet || 20. 21 κατὰ φύσιν—πρώτων om. || 23 τοῦτο || πρῶτα || 25 πᾶσιν αἱ αὐταὶ || 26 κύκλοι] κλήσεις || 27 τὴν habet.

p. 165, 29 (f. 72^v) hiat ut reliqui codd.

p. 166, 10. 11 lemmati continuat ἀλλ' οὐ τι κτῆμα—ἀγαθὸν τούτου ἅμα i. e. Arist. p. 180^a 11—18 (ut C).

p. 197, 16—198, 16. 16 λέγει, οἱ supra ser. m.¹ || 17 καλεῖ || ἀποφαινομένους || 18 ἡ

γοργίου || 19 τὸν πλάτωνος || 23 ἀλλὰ—τέχνης om. || 24 τέχνη ἐστὶ || 26 τρόποι || καὶ
 εἰ
 alt. habet || 27 τῆς habet || 28 δυνάμιν (ει supra ser. m.¹) ἐπιστήμην τοῦ συλλογισμοῦ ||
 29 δηλονότι || **p. 198, 4** ἀπὸ τῆς || γίνεσθαι || συλλογίζεσθαι || διαιρετικῆς] διαι in ras. || 5
 τέχνη || 7 ἀπὸ τῆς || 8 ἀποδεικνύναι || καὶ τὸ διαιρεῖν post ληφθὲν transposuit || 9 καὶ om. ||
 13 δεξαμένων || 14 παρ' ἑαυτῷ || δὴ (sic) || 15. 16 δυνατὸν ἔχειν om.

PARISINUS 1917 [H. Omont II 162], olim Mediceus, bombycinus forma S
 minore saec. XIII—XIV [cf. Alex. in Top. p. XVI] f. 475^v inc. Διδάξας
 περὶ τοῦ ἀποδεικτικοῦ . . . τὸ προβαλλόμενον σόφισμα: — ἀποσημειώσεις εἰς
 τοὺς σοφιστικοὺς ἐλέγχους: (pallidiore atramento subser.) γρ. οἱ μὲν ὅτι τοῦ
 ἐφεσίου οἱ δὲ τοῦ ψελλοῦ: — Ὅτι μὲν ὁ περὶ ἀποδείξεως λόγος . . . contulit
 C. Kalbfleisch:

p. 1—10, 3. in priore prooemio γοῦν et ὥς. 4 παρεδίδου || 5 ἐπεὶ || 6 σοφικῶν ||
 9 αὐτόθι || 10 οὖν om. || 16 ἐπιγεγράφθαι τοὺς || 19 οὐ habet || τὸν σκοπὸν εἶναι || **p. 2,**
 8 μᾶλλον om. || 9 αἱ ἀδρανεῖς] αἱ et εἰς corr. || 10 διελέγχεται || 11 ἱατρικοὶ || διδάσκονται ||
 15 ὅποια om. καὶ || 18 σπουδαζόντων] ου ex ω corr. || 19 πῶς || 22 ἀτεχνῶς || 25 ὁμώ-
 νυμα || εἰς ἀντιφάσεις || 26 πότεροί] anceps compend. || 29 ἀποκρίνεσθαι || βούλειτο (sic) ||

ε
 32 ὅτι || 33 ἡ δ' ὅς || **p. 3, 8** διαφιλονεικοῦντες || 12 λύσεων || 14 ἐπαγάγει || 24 ἐνσχε-
 θεῖσα, ut videtur || 26 πρόσληψις || 27 προταχθῆναι || 31 προτέρα || 33 μανθάνοντες || ἐξ
 ἀναγκαίων || 35 γίνεσθαι || 36 παρὰ || **p. 4, 4** αὐτοῦ || 9. 10 διημαρτῆσθαι || 10 οὐκ bis,
 semel supra ser. || 12 συλλογισμὸν || 14 ληφθέντων || 23 οἱ habet || 29 ταύτην || 30 ἔχοντα
 μὴ ὕγιως || **p. 5, 1** ἀποδεικτικὸν corr. ex διαλεκτικὸν m.¹ || 9 συλλογισμοῖς] οἷς corr. m.¹ || 10
 τοῖς habet || συντιθεμένοις || 11 τοῖς alt. habet || 14. 15 ἔχοντες—σχῆμα μὲν om. || 19
 δέκα καὶ τρία || 22 λύων || ante οὖν add. μὲν || 23 ἐπινοηθεῖν || 31. 32 ξύλον καὶ λίθον
 λέγης || 35 ἐν ἀρχῇ καὶ κατὰ || **p. 6, 1** λόγῳ || 2 ἐπαγάγοι, ut videtur || 4 ἐπεὶ || 7 ἡρεμεῖ ||
 9 τῶν ἐλέγχων || 15 τὸ om. || 16 τὰ om. || διπολλαπλασίονα (sic) || 18 ἐνεργεῖα || 19 τί δὲ ὁ
 ὄψιν ἔχων οὐχ || 20 post ἄρα delevit οὐχ || 23 χρόνῳ || 23. 24 σιδηρογένους || 27 τρόπων ||
 31 δὲ habet || γινομένη || **p. 7, 1** δὲ habet || 2 ἀριστοτέλην παραλογισμοὺς ὀνομάζοντα || 12
 προειρήκειμεν || 13 εἰληπτὰ κατὰ τὸ σχῆμα || 14 supra κατὰ φύσιν ser. κατὰ τάξιν m.¹ || 16
 τοῦ supra ser. m.¹ || 17 πρότερά || 18 συλλογισμοῦ || 19 καὶ habet || 20 ὀφείλεις || 23 τὰ supra
 ser. m.¹ || τοῦτο || πρῶτα || 25 πᾶσιν αἱ αὐταί || 27 τὴν habet || 28 καὶ αὐτὸς || 30 τοιοῦτον
 λόγου σοφιστικοῦ || ἐφίενται || **p. 8, 2** γὰρ habet || 7 ἄλλοι || 8 πρὸς || 8. 9 ἔννοιαν || 16
 ὑπομνησκει bis || 19 καὶ ut aI || 21 καὶ prius habet || 24 supra εὐφυῇ ser. εὐθύς m.¹ ||
 καὶ habet || 28 ταῖς προσαγωγαῖς || 29 σπεύδουσαι || ἐτέρα || ὑπερβαλεῖν ἐν ταῖς ἑορταῖς ||
 30 τῆς || γινομένης || 31 λειποκρέω || 32 ἐμφυσήματος || **p. 9, 1** πρόκλος || 3 καταχρων-
 νύοντες || 3. 4 σπεύδουσι τοὺς || 5 λέγονται || 11 ἀπὸ τῆς μικρᾶς, ᾧς corr. || 20 τυγχά-
 νωσιν || 28 post ταῦτα add. καὶ || ὥσπερ || 30 αὐτῶν || 33 τε || 34 αὐτῶν || τὰ habet ||
 35 διὰ τὴν || **p. 10, 3** λαμβάνοντες.

p. 12, 1—18 (f. 480^v). 3 τῶν prius om. || 8 συναγαγοῦσα || 9 οὐκ ἀπατῶμεθα || 10
 διαλεγώμεθα, ἐπεφέρομεν || 12 προσήρμοκεν || 15 μιᾶς] μ corr. m.¹

p. 17, 13—23. 13. 14 ἀπαριθμεῖται αὐτὰ || 14 ἐστὶν ὁ λόγος || 15 ἀναδεξάμενος || ἀπο-
 ρῆσαι || 16 εἰπὼν post λόγων transposuit || 20. 21 καὶ μάλιστα γνωρίμων || 21. 22 συλλο-
 γίζονται—σημαίνει habet.

p. 26, 7—37 (f. 486^v. 487^r). 9 τιнос corr. m.¹ || 12 οὐ κεχώλυται || 15 ἀνίστατο ||
 16. 17 ἀνίσταται—ὕγιάζεται || 17 εἰπεῖν || 21 ἀμφοτέρων || 27 πρὸ || 28 ταῦτα εἰπὼν ||
 29 ὕγιάζετο || 30 post μὲν add. γὰρ || 36 ἀνακτώμενοι λέγουντο.

p. 165, 29 (f. 530^v) spatium duorum versuum reliquit.

p. 197, 15—198, 16 (f. 538^r. ^v). 17 καλεῖται || 18 ἡ γοργίου || 19 τὸν || 23 τῆς habet ||
 διδόντες—ὑπελάμβανον om. || 24 τέχνη ἐστὶ || 26 τρόποι || καὶ alt. habet || 27 τῆς

habet || 28 συλλογισμοῦ comprehend. || 29 δηλονότι || p. 198, 2. 3 ἐπετήδευον || 4 ἀπὸ τῆς || 5 τέχνη || 7 ἀπὸ τῆς || 8 ἀποδεικνύναι || καὶ τὸ διαιρεῖν post ληφθὲν transposuit || 15. 16 δυνατὸν ἔχειν om.

Commentario alia scholia ascripta sunt velut f. 478r iuxta p. 7, 4 sqq. περὶ δὲ τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων κτλ. in dextra parte paginae haec leguntur (cf. Vatic. 1018): εἰπὼν περὶ δὲ τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων ἡνίξαστο τοὺς σοφιστικοὺς συλλογισμοὺς καὶ ἐλέγχους τοὺς ἡμαρτημένους μὲν κατὰ τὴν ὕλην ἡγούν κατὰ τὰς προτάσεις ἔχοντας δὲ ἐρρωμένον καὶ ὑγιὲς τὸ συλλογιστικὸν σχῆμα. ἐπαγαγὼν δὲ καὶ ἐπὶ τῶν φαινομένων μὲν ἐλέγχων ὄντων δὲ παραλογισμῶν ἀλλ' οὐκ ἐλέγχων ἡνίξαστο τοὺς σοφιστικοὺς συλλογισμοὺς καὶ ἐλέγχους τοὺς ἡμαρτημένους κατὰ τὸ εἶδος οἱ τινες καὶ φαινόμενοι ἔλεγχοι δοκοῦσιν ὥς ἅτε δὴ παραλογισμοὶ μᾶλλον ὄντες καὶ οὐκ ἔλεγχοι. κατὰ τὴν ὕλην ἡμαρτημένους ἐστὶ συλλογισμὸς οὗτος ὁ καὶ σοφιστικὸς ἔλεγχος ὀνομαζόμενος· παρὰ δὲ τὸ εἶδος οὗτος· ὅς καὶ φαινόμενος ἔλεγχος ὀνομάζεται.

f. 478v iuxta ἀρξάμενοι κατὰ φύσιν ἀπὸ τῶν πρώτων: πολλὰκις εἰρήκαμεν κτλ. (p. 7, 14 sq.): ἦτοι τῶν ἀρχῶν τῶν οἰκείων τοῖς σοφιστικοῖς συλλογισμοῖς. προσεχεῖς δὲ καὶ οἰκείας ἀρχὰς λέγει τοὺς δέκατρεῖς τρόπους οἷς χρῶνται οἱ σοφισταὶ ὥς ἀρχαῖς καὶ τόποις: — iuxta ὅτι μὲν οὖν κτλ. (p. 8, 5 sq.): οἱ ἀποδεικτικοί: — οἱ σοφιστικοὶ εἴτε παρὰ τὸ εἶδος εἴτε παρὰ τὴν ὕλην, ἡμάρτηνται: — εἶναι. ἦτοι φυσικῶς καὶ ἀληθῶς: —

f. 479r ad καὶ πιστοῦται τοῦτο κτλ. (8, 20 sq.): τὸ τὰ κατὰ ἀλήθειαν μὴ ὄντα τοιαῦτα δοκεῖν εἶναι τοιαῦτα διὰ τινὰ βραχεῖαν ὁμοιότητα: —

ad p. 8, 22 λόγων: οἱ μὲν γάρ εἰσι τῇ ἀληθείᾳ συλλογισμοί. οἷος ὁ (corr.) ἀποδεικτικὸς καὶ ὁ διαλεκτικός. οἱ δὲ φαινόμενοι μὲν μὴ ὄντες δέ, οἷοί εἰσιν οἱ σοφιστικοί. πλὴν οἱ σοφιστικοὶ συλλογισμοί, εἰ μὲν παρὰ τὴν ὕλην ἡμάρτηνται, λέγονται συλλογισμοί· εἰ δὲ παρὰ τὸ σχῆμα, παραλογισμοὶ τὸ ὅλον καὶ οὐ συλλογισμοί: —

f. 538v (cf. Marcian. App. IV 8) Ἐπεὶ δὲ καὶ τῶν σοφιστικῶν ἐπακοῦσαι ποθεῖς ἐνοχλήσεων, πειράσομαι καὶ τούτων τοὺς τρόπους ὥς οἶόν τε καὶ σαφῶς καὶ συντόμως σοι παραδοῦναι . . . in mrg: manu recentiore παράφρασις οἶμαι τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων cf. Waitz Organ. I 25 et 12: "Ipsam explicationem interpres incipit a capite 19. Catalogus haec scholia epitomen esse dicit commentarii ab Alexandro compositi, quae quidem epitome ita facta est, ut auctor quaecunque placuerint ex Alexandro descripserit ne verbo quidem mutato", id quod Torstrikii notis confirmatur, qui finem huius epitomae cum Aldina congruere testatur omissis verbis τὸ δὲ παρὸν σύφισμα—διάλογός ἐστιν p. 189, 25—190, 8.

M ESCORIALENSIS Φ—II—6 [Miller p. 156] chartaceus in fol. saec. XVI inser. ἀλεξάνδρου ἀφροδισιέως ἀποσημείωσις εἰς τοὺς σοφιστικοὺς ἐλέγχους. inc. Διδάξας περὶ τοῦ ἀποδεικτικοῦ . . . quae Torstrik notavit, haec sunt:

p. 1 in priore prooemio γοῦν et ὥς. 4 παρεδίδου || 5 ἐπεὶ οὖν || 10 οὖν om. || 19 οὐ habet || τὸν σκοπὸν εἶναι || 21 βουλομένοις || p. 2, 2 μεθόδου || ἂν om. || 3 δυναίμεθα.

p. 198, 13 δεξαμένων || 14 παρ' ἑαυτῷ || 15. 16 δυνατὸν ἔχειν om.

ESCORIALENSIS Ω—I—4 [Miller p. 456] chartaceus in fol. anno MDXVII in Creta exaratus post Philoponi in libr. I Analyt. Prior. commentarium f. 161—228 habet Alex. in Soph. elench. inc. Διδάξας περὶ τοῦ ἀποδεικτικοῦ . . . a Torstrikio notatione non est dignatus.

OXONIENSIS COLLEGII NOVI 231 [Coxe p. 85] chartaceus in fol. saec. XV—XVI [cf. Alex. in Top. p. XXXVI] f. 266r post Alexandri in Topica commentarium titulo omissio inc. Διδάξας περὶ τοῦ ἀποδεικτικοῦ . . . quinque paginarum photogrammata mihi praesto erant, ex quibus haec noto:

p. 1—2, 3 δυναίμεθα omnia cum P congruunt.

p. 165, 2 τοῦ ἔπους — p. 166, 3 καθάπερ] 6 εἰ μὲν — 8 στίχος om. || 9 πατήρ ἐστὶν ἡ υἱός, οἷον ἐστὶν τὸ || 10 post καὶ add. ἄρα || λύειν δὲ λέγω || περὶ || 13 ἀστέρος || 15 ὅτι om. || ὥς om. || ante δοῦλον add. τὸν || 16 τὸ τὸν || 17 δὲ habet || οὗ || 20 οὐδὲν || 22 σημαίνοντα, ὅτι τὸ καὶ δεσπότου || 25 ἐστὶ τί τοῦδε || 28 καὶ om. || post τοῦ reliquit plus unius versus spatium || 31 περὶ || 36 πρὸς τὴν.

p. 197, 16 — 198, 16 omnia cum P congruunt, nisi quod p. 197, 23 in contextu τέχνη, in mrg. τέχνην, p. 198, 6 εὐπορείας, 7 ὁτός (initio versus) exhibet.

VINDOBONENSIS phil. graec. 34 [Nessel p. 24] chartaceus forma maxima saec. XVI [“antiquus” secundum Catal.] foliorum 105. f. 1^r rubro inser. ἀλεξάνδρου ἀφροδισέως ἀποσημειώσεις εἰς τοὺς σοφιστικούς ἐλέγχους. inc. Διδάξας περὶ τοῦ ἀποδεικτικοῦ . . . desinit f. 32^v in verbis λύουσι μὲν οὖν τινες ταῦτα τὰ σοφίσματα καὶ ἐτέρως (p. 161, 24). f. 33^r (eadem manu) inc. ἐν γένεσι διαφόροις. οἷον ἐπεὶ ἡ ἐπιστήμη i. e. Alex. in Top. I 17 p. 117, 25 et subser. f. 36^r τοῦ εἰς τὸ πρῶτον τῶν τρηκῶν ἀριστοτέλους ἀλεξάνδρου ἀφροδισέως ὑπομνήματος τέλους. f. 37^r — 105^v Νεμεσίου ἐπισκόπου, ὥς τινες φᾶ' Κυρηναίος, περὶ φύσεως ἀνθρῶ κεφαλαϊώδης. Ordo foliorum turbatus est; nam post f. 1 διδάξας . . . Κλεινία p. 1—2, 24 sequitur f. 2 | ταῦθα τὸ χρᾶσθαι . . . τοὺς παρὰ τὴν ἀμφιβολίαν i. e. p. 26, 10—28, 19. ipse contuli:

p. 1 in priore prooemio ὥς || post τὸ προβ. σόφισμα lemma περὶ δὲ τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων . . . πόρρωθεν θεωροῦσιν (Arist. p. 164^a 20—b 27) || 4 παρεδίδου || 5 ἐπεὶ οὖν || 7 τὴν om. ||

9 αὐτόθι || δεῖ || 10 post σαφηνίζειν rubr. τίς ὁ σκοπὸς τῆς παρούσης πραγματείας || σκοπός]

Σ rubr. || οὖν om. || 16 ἐπιγεγράφθαι τοὺς || 19 οὐ habet || τὸν σκοπὸν εἶναι || βουλομένοις ||

p. 2, 2 μεθόδου παραδιδόμενως (sic) || ἀν om., sed 3 δυναίμεθα || 5 ἐν τῇ ἑαυτοῦ πραγματεία || 7 περὶ] ἐπὶ || 8 παραδοὺς || μᾶλλον om. || λόγων || 9. 10 φιλοτιμία || 10 διελέγχεται || οἱ

om. || 11 ἱατροὶ || διδάσκου || 14 τοὺς superser. || 15 ὅποια om. καὶ || 16. 17 οὐδὲ || 19 πῶς ||

22 πανσοφως (ως compend.) ἀτεχνῶς || 23 βούλεται || 25 ὁμῶνυμα || εἰς ἀντιφάσεις ||

26 πότεροι || 29 ἀποκρίνεσθαι || 32 <πάλιν ἤρετο> ἐκεῖνος· <καὶ οὗτος ἀπεκρίνατο> || ὅτι ||

33 ἐπίσταντο || ἡ δ' ὥς || p. 3, 2 πλήρης om. || 3 δὲ om. || 8 διαφιλονικιοῦντες || 12 λύσεων ||

14 ὅπως ἐπάγει τὴν λύσιν τῷ δεσμῷ || 17 ἤδη || 18 προαχθῆναι || χρῆναι γὰρ πρότερον om. ||

18. 19 χρονοτριβήσαντες || 19 τοῖς ἀναγκαίοις καὶ om. || 24 οὐ om. || 27 προταχθῆναι || 28 γε superser. || 31 πρότερα || 32. 33 τὸν κύριον συλλογισμόν μανηθόντες || 33 ἐξ ἀναγκαίων || 33. 34 καὶ προτέρων om. || 34 περὶ || 36 περὶ || γινόμενον || εὐχερῶς om. ||

p. 4, 1 ἦν om.

p. 160, 17 — 161, 24. 19 μίαν εἶναι τὴν || 20 τοὺς om. || 22 οὐσίαν, ἐπὶ || 23 δὲ om. ||

23. 24 ἀ τῷ σ. ὑπάρχοντα || 24 δὴ || 28 ὅδε ἵππος || 32 ἀληθῶς (sic) || p. 161, 1 πότε ||

ὅτι om. || 3 πάντας || 5 προσφέρειν || ἦτοι || 6 ἐκεῖ || 7 ἐρωτᾷς || 11 ἀγαθῇ οὕσῃ ||

13 καὶ om. || τὸ δὲ || 14 τοιοῦτον || καὶ οὐκ οἶδας om. || 16 πάλιν — ὁ κύων in ras. ||

19 ἐστὶν om. || 20 ὥς] ὅτι || 21 τὴν om. || 22 ταῦτα || ἀδιάφορα || 23 ὁ om.

VINDOBONENSIS phil. graec. 69 [Nessel p. 41] chartaceus forma maxima saec. XVI [“antiquus” secundum Catal.] foliorum 25, “ad Joannem Sambucum olim pertinuit”. post Ammon. in Porphy. Isag. [cf. Busse p. XL] f. 20^r sine titulo inc. Διδάξας περὶ τοῦ ἀποδεικτικοῦ . . . desinit f. 25^v in verbis καὶ ἀποκρίνεσθαι γνόντες οὐχ (p. 15, 21), post quae reliqua pars

paginae (spatium quattuor versuum) vacua relicta est. quae ipse contuli, maxime cum Vindobonensi 34 congruunt, a quo haec tantum abhorrent:

p. 1 in priore prooemio οἱ τρόποι (post τίνες) om. || 9 χρῆ || 10 τίς ὁ σκοπὸς τ. π. pr. om. || **p. 2, 3** δυνάμεθα || 11 ἰατροὶ in ras., ut videtur || διδάσκεται || 12 χρήσονται || αἱ || 15 οὕτω γὰρ || 20 σοφιστοῖς || 22 ἀποφενεται || 32 εἴρετο || 33 ἠπίσταντο || **p. 3, 3** δὲ habet || 8 διαφιλονεικούντες || 11 ἀγνοούντας || 14 ἐπαγάγοις || 17 πραγματεῖαν iterat || 20 καλλῶς || 24 οὐ habet || 25 ὑποδείξεται || 26 πρόσληψις || 28 ἄχρηστό (sic) || 29 εἰ om. || 32 κυρίως || 35 γνωσόμεθα || **p. 4, 1** δυνασόμεθα || 2 σοφιστῇ || 4 αὐτοῦ || 5 τὸν—λόγον.

II CODICES ALTERIUS CLASSIS:

K PARISINUS 1843 [H. Omont II 151 cf. Alex. in Analyt. p. XI, in Top. p. XVI] bombycinus quadratus saec. XIII f. 335^r inser. σχόλια εἰς τοὺς σοφιστικοὺς ἐλέγχους τοῦ ἀριστοτέλους ἀπὸ φωνῆς μιχαὴλ φιλοσόφου τοῦ ἐφεσίου. inc. "Οτι μὲν ὁ περὶ ἀποδείξεως λόγος . . . f. 336^r—385^v Ἀριστοτέλους σοφιστικοὶ ἔλεγχοι, quos integros habet; sed commentarius iam in medio f. 382^v desinit in verbis αὐτὸς δὲ διὰ τε βραχυλογίας [καὶ abscisum] τὸ φθάσαι τὰ ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος σοφίσματα· ὧν καὶ τοῦτο ἐστὶ καὶ δι' ἄλλων ὄνο(μά)των (p. 189,31—33). quae propono, contulit et descripsit C. Kalbfleisch:

p. 1, 4 παρεδίδου || 6 σοφικῶν || τίς] τῆς || 9 αὐτόθεν || συγγράματος || 14 σοφιστῶν || 15 τὸν σκοπὸν εἶναι || 16 ἐπιγράφεσθαι σοφιστικοὺς || 18 τοῖς] τοι (sic) || 19 οὐ habet || βίου || **p. 2, 1** περὶ σοφικῶν συλογισμῶν, alt. λ superscr. m.¹ || 2 μεθόδου || τοὺς corr. e τοῦ m.¹ || 3 δυνάμεθα ἐλέγχειν || κατηγορικῶν] post ι littera deleta, ut videtur, σ || 4 τρίτον || 5 ἐν ταῖς αὐτῶν πραγματείαις || 7. 8 διαλέγεται] διαλεκτικοῦ || 8 λόγων || 10 διελέγχεται || 11 ἰατροὶ || 11. 12 δηλητηρία || 12 τούτοις corr. e τούτους m.¹ || χρήσονται || 13 βλεφερά ut videtur pr., corr. m.¹ || ταῦτα om. || 14 ἐγγυμασθέντες, τες compend. || 15 λαβόντες pr., corr. m.¹ || καὶ ποῖα || 16 σοφικῶν || 16. 17 οὐδὲ || 18 τοῦς] τοῦ || 19 εἵδους || πῶς || 22 σοφικὴν corr. e σοφὴν m.¹ || πανσόφως ἀτεχνῶς || 23 βούλεσθαι || ταύτην τὴν μέθοδον καὶ αὐτὸς || 25 ὁμώνυμα || εἰς ἀντιφάσεις || 26 οὕτω] ἄτε || πότεροι || 27 πρῶτον || 28 παρεθάρυνε, alt. ρ supra ser. m.¹ || 29 ἀποκρίνασθαι || 30 ἄρα pr., corr. m.¹ || 32 ὅτε || 33 ἐπίσταντο || οὐ δῆτα ἔλεγεν οὗτος || **p. 3, 1** τὸ ἐναντίον] ὁ ἐ corr. m.¹ || 2 οὗτος] ο prius ex το corr. m.¹ || 4 ὡς εἴπομεν || 7 et 8 σοφισμάτων || 12 συνιστῶν || λύσεων || 14 ἐπάγει || 16 ἀμφισβητεῖται] β supra ser. m.¹ || 18 πυθανοῖς || 21 συντεθεῖσα || 23 προσβαλεῖν post ἐνδόξοις collocat || 24 ἐνσχευθεῖσα (sic), ν prius e σ corr. m.¹ || γὰρ] γ e δ corr. m.¹ || προληφθεῖσα || ὑποστήσεται || 25 ἀληθῇ || καὶ alt. compend. superscr. m.¹ || 27 προσταχθῆναι || 29 ἔτει || 30 τάληθῇ] τε ἀληθῇ, ut videtur || 31 προτέρα || 32 κυρίων pr. || 32. 33 μαθόντες (α supra ser.) συλλογισμόν || 33 ἐξ ἀναγκαίων || 34 περὶ || σχολίου || **p. 4, 1** ἦς (sic) || 1. 2 προσλαβεῖν τοῖς σοφιστικοῖς pr., corr. m.¹ || 2 διδάσκει corr. non liquet unde m.¹ || 4 αὐτοῦ || 5 εἰρήκειμεν.

post **p. 4, 5** sic pergit: Περὶ δὲ τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων καὶ τῶν φαινομένων μὲν ἐλέγχων ὄντων δὲ παραλογισμῶν ἀλλ' οὐκ ἐλέγχων λέγωμεν ἀρξάμενοι κατὰ φύσιν ἀπὸ τῶν πρώτων (lemma ut semper rubrum). Ὁ (om. L^a) ἐριστικός (ὅρ. QR) λόγος ὡς (καὶ add. L^a) ἐν τοῖς τοπικοῖς ἐπεσημάνητο ὁ (ὁ om. L^aQRV) ἀριστοτέλης (ἀρ. om. L^aV) καὶ πλάτων ἐν τῷ

εὐθυδημῶ ὁ αὐτὸς ἐστὶ τῷ σοφιστικῷ ἐλέγχῳ. ἐπιγέγραπται δὲ σοφιστικὸς ἔλεγχος (σοφιστικοὶ ἔλεγχοι QR), οὐχ ὅτι τοὺς σοφιστὰς ἐλέγχει (ἐλέγχουσιν QR), ἀλλ' ὅτι διὰ τινος τῶν τρόπων οὗς (ὧν ut videtur Q) παραδίδωσιν (παραδύσει L^aQR) ἐλέγχειν δοκοῦσι (δοκοῦσιν ἐλέγχειν L^aQR) τοὺς ἀπείρους τῆς συλλογιστικῆς μεθόδου. καὶ ἔστιν ἡ ἐπιγραφή τοῦ βιβλίου οὗ τῆς ἀντιλογίας ἀλλὰ τῆς συστάσεως. ὥσπερ γὰρ ἐν τῇ γνώσει τοῦ δεσμοῦ, ὡς ἐν τοῖς μετὰ τὰ (τὰ om. Q) φυσικὰ λέγεται, ἡ λύσις ἔπεται, οὕτως καὶ ἐν τῇ γνώσει (τοῦ δεσμοῦ — γνώσει om. L^a) τῆς συστάσεως ὁ ἔλεγχος. εἰπὼν δὲ (δὲ om. V) περὶ τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων ἐπήγαγε καὶ τῶν φαινομένων ἐλέγχων ὄντων δὲ παραλογισμῶν ἐκ παραλλήλων (παραλλήλου QRV) τὸ αὐτὸ θεί: ταυτὸ (ταυτὸν QR) γὰρ ἐστὶ σοφιστικὸς (συλλογιστικὸς V) ἔλεγχος καὶ φαινόμενος ἔλεγχος. κοινῶν (κοινὸν QRV, i e v corr. Q¹) γὰρ πάντων τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων τὸ φαίνεσθαι. καὶ τούτων τὴν διαίρεσιν ποιεῖται λέγων. οἱ μὲν γὰρ εἰσὶ συλλογισμοί, οἱ δὲ δοκοῦσι (δοκοῦσιν εἶναι QRV). συλλογισμοὶ μὲν οὖν εἰσι (εἰ corr. Q¹) σοφιστικοὶ (καὶ add. QR) οἱ τὸ σχῆμα (μὲν add. QV) ἔχοντες ὑγιὲς τὰς δὲ (δὲ τὰς Q) προτάσεις ἢ τὴν πρότασιν ψευδεῖς. φαινόμενοι δὲ οἱ τὸ σχῆμα οὐχ ὑγιὲς ἔχοντες (ἔχ. om. QRV) τὰς δὲ (δὲ τὰς Q) προτάσεις (ἔχοντες add. V) ποτὲ (ὅτε QRV) μὲν ἀληθεῖς ποτὲ δὲ (ὅτε QRV) ψευδεῖς. τοῦ δὲ ἐλέγχου μέρη εἰσὶ (εἰσὶ om. QR) δεκατρία (ιγ' QR, γ corr. Q¹), ἕξ (ἕ e v corr. K¹) μὲν περὶ (παρὰ QRV) τὴν λέξιν, ἑπτὰ δὲ περὶ (παρὰ QRV) τὴν διάνοιαν. οὗς αὐτὸς ἔξω τῆς λέξεως καλεῖ. καὶ ταῦτα τὰ ιγ' δις παραδίδωσι, πρῶτον μὲν λέγων πῶς ἀπατῶσιν (— οὔσιν V) οἱ σοφισταί, ὕστερον δὲ λύων αὐτά. ἀρξάμενοι (— os V) κατὰ φύσιν ἀπὸ τῶν πρώτων (τρόπων R). φύσει δὲ (δὲ om. QRV) πρῶτα λέγει (λέγοι QR) ἂν ἢ τὰ κοινά. κοινὸν δὲ (γὰρ V) ἐν (ἐν om. QR) τούτοις ὁ συλλογισμὸς, οὗ τέσσαρα ἐξῆς (ἐξ ἧς K) φησιν (φ. ἐ. QRV) εἶναι τὰ γένη. ἢ φύσει πρῶτα (σ ἀρχὰ delevit K) λέγοι ἂν (ἂν supra ser. R¹) τὰς οἰκείας ἐκάστου ἀρχάς. καὶ ὥσπερ φύσει πρῶτα καὶ ἀρχαὶ (ἀσυλλόγιστα QR) τῆς γεωμετρίας εἰσὶ σημεῖα καὶ γραμμαὶ καὶ κύκλοι καὶ τὰ τοιαῦτα, οὕτω καὶ τῆς σοφιστικῆς μεθόδου ἢ τε διαίρεσις ἢν (ὧν QR) λέγει καὶ τὸ δεῖξαι ὅτι ἔστι τοιοῦτον εἶδος λόγου καὶ (τὸ add. QR) ὅτι προαιροῦνται (o prius corr. Q¹) τινες αὐτὸ μετέρχεσθαι (μετιέναι QR), καὶ τίνα ἐστὶ δι' αὐτὰς μετίασιν καὶ ζητοῦσι τοὺς τοιούτους λόγους, ὅτι διὰ πλοῦτον καὶ χρηματισμόν. (β mrg. K) Ὅτι μὲν οὖν οἱ μὲν (μὲ K) εἰσὶ (om. Q) συλλογισμοί, οἱ δ' οὐκ ὄντες δοκοῦσι, φανερόν. Προθέμενος λέγειν περὶ τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων (ἐλ. om. QR), οἱ ἦσαν φαινόμενοι ἔλεγχοι, πρῶτον διὰ βραχέων ὑπομνήσκει ἡμᾶς (ἡμᾶς om. R, περὶ add. QR) τῆς διαιρέσεως αὐτῶν περὶ ἧς (καὶ add. QR) ἐν τῷ πρώτῳ τῶν τοπικῶν εἶπε. τῶν γὰρ σοφιστικῶν ἐλέγχων οἱ μὲν εἰσὶ συλλογισμοὶ ἐκ φαινομένων καὶ (καὶ om. QR) ἐνδόξων (ἐ corr. K¹), ὡς ἐκεῖ εἶπεν (ὡς — εἶπεν om. QR). οἱ δὲ φαινόμενοι συλλογισμοὶ οὐκ ὄντες δέ (δέ om. QR). καὶ πιστοῦται τοῦτο (τ. om. QR) διὰ τῆς ἐπαγωγῆς λέγων. ὥσπερ γὰρ (καὶ add. R) ἐπὶ τῶν ἄλλων (τοῦτο add. QR) γίνεται διὰ τινος ὁμοιότητος (— as Q), οὕτως (om. QR) καὶ ἐπὶ τῶν λόγων, τουτέστιν ὡσαύτως ἔχει καὶ ἐπὶ (ὡσαύτως — ἐπὶ om. QR) τῶν συλλογισμῶν (ὡσαύτως ἔχει add. QR). καὶ τίνα τὰ ἄλλα καταριθμεῖται (λέγων add. QR): — [inc. f. 336r in K, in quo hinc commentarius Aristotelis textui circumscribi solet] (γ mrg. K) καὶ γὰρ τὴν ἕξιν (τὴν add. QR) τοῦ σώματος οἱ μὲν ἔχουσιν εὖ. οἱ δὲ φαίνονται φυλετικῶς (φιλετικῶς Q: φυλεκτικῶς R) φησάντες καὶ ἐπισκέψαντες (ἐπισκευάσαντες QR) ἑαυτοὺς. ἐπεὶ (ἐπειδὴ QR) γὰρ ἐν ταῖς ἐορταῖς ὥσπερ ἀθηναῖος (ἀθήναιος QR) ἐν τοῖς δειπνοσοφισταῖς (δειπνησοφιστικοῖς Q: δειπνοσοφιστικοῖς R) καὶ πρόκλος ἐν τῇ τῶν ἐορτῶν ἀπαριθμῆσει ἐῖρήκασιν, τὰ ἱερεῖα (ἱερεῖα QR) ἐφυσᾶτο ὥστε φανῆναι ἐν ταῖς ἐορταῖς πίονα, οὕτως ἐκ μεταφορᾶς τούτων καθόλου φυλετικῶς (φιλετικῶς Q) πεφυσῆσθαι λέγεται (λέγονται QR) οἱ μὴ δι' ἀσκήσεως μηδὲ εἰς ἀλήθειαν ἢ τὰ σώματα ἢ τὴν τέχνην μεγάλοι (οἱ in ras. K¹) ἀλλὰ διὰ τινων ἐπιτεχνήσεων, οἱ μὲν τὸ σῶμα (τὰ σώματα QR), οἱ δὲ τοὺς λόγους δεικνύναι πειρώμενοι, ὅπερ οὐκ ἔστιν (εἰσὶν QR). ἡπερ (ὥσπερ QR) οὖν ἐπὶ τούτων, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἐπὶ τῶν συλλογισμῶν καὶ ἐλέγχων (καὶ ἐπὶ τῶν ἐλέγχων καὶ ἐπὶ τῶν συλλογιστικῶν ἐλέγχων QR) οἱ μὲν (καὶ add. Q) εἰσὶν, οἱ δὲ (εἰσὶ καὶ QR) φαίνονται καὶ συλλογισμοὶ καὶ ἔλεγχοι. ὥσπερ οἱ τὴν ἕξιν εὖ ἔχοντες (ἔχοντες εὖ QR). οἱ δὲ φαίνονται μὲν, οὐκ εἰσὶ δέ, ὥσπερ οἱ κομμύσαντες ἑαυτοὺς φαίνονται μὲν καλοὶ (φαίνονται μὲν, οὐκ — καλοὶ om. QR), οὐκ εἰσὶ (μὲν φαίνονται add. QR) δέ, διὰ τὴν ἀπειρίαν τῶν ἀκουόντων. οἱ γὰρ ἀπειροὶ ὥσπερ ἂν (καὶ add. R) ἀπέχοντες πόρρωθεν

θεωροῦσιν. ὥς γὰρ οἱ ἀπὸ πολλοῦ διαστήματος ὀρῶντες (θεωροῦντες QR) ἔκ τινος βραχείας ὁμοιότητος (τὸν add. QR) μὴ σωκράτην σωκράτην οἶονται καὶ τὸ (τὸν QR) μὴ ἄργυρον ἄργυρον, οὕτω καὶ οἱ ἄπειροι τῆς συλλογιστικῆς μεθόδου ἐλέγχους εἶναι ἡγοῦνται καὶ συλλογισμοὺς ἀπὸ τινων μικρῶν ὁμοιοτήτων τοὺς οὐχ οὕτως ἔχοντας. († K, cui cruci in Arist. textu altera respondet) ὁ μὲν γὰρ συλλογισμὸς (ἐστὶ add. QR: συλλογισμὸς ἐστὶ bis R) λόγος ἦν (ἦν om. QR) ἐν ᾧ τεθέντων τινῶν ἑτερόν τι συμβαίνει διὰ τῶν κειμένων· ὁ δὲ ἔλεγχος συλλογισμὸς μετὰ ἀντιφάσεως τοῦ συμπεράσματος· τουτέστι συλλογισμὸς (τῷ συλλογισμῷ QR) προσειληφὺς (τ pro σ K) τὸ συμπέρασμα ἔχον (ἔχει QR) ἀντίφασιν (φ corr. Q¹) εἴ τε πρὸς (εἴ τε πρὸς K: εἰς Q: 5 fere litt. perierunt in R) τινὰ κειμένην πρότασιν, ἥτοι δι' ὁμολογίας τινὸς εἰλημμένην ἢ καὶ διὰ συλλογισμοῦ δεδειγμένην. οἷον εἰ (εἰ om. QR) κείμενον (ἐγκείμενον QR) ἢ τὸ μηδὲν εἶναι κακὸν αἰρετόν (sequentia usque ad κακὸν αἰρετόν om. QR) ἢ ἀπλῶς τεθὲν ὡς ἐναργὲς ἢ καὶ διὰ συλλογισμοῦ δειχθέν· ἦν (?) γὰρ λάβῃ τις μηδὲν εἶναι κακὸν αἰρετόν, πῶς (πᾶν QR) δὲ ἀγαθὸν αἰρετόν, ἔχοι (ἔχει QR) ἂν δι' αὐτῆς (αὐτῶν QR) δεδειγμένον ἐν δευτέρῳ σχήματι τὸ (ὅτι QR) μηδὲν εἶναι κακὸν ἀγαθόν. εἰ οὖν τις ἐνίσταται πρὸς τὸ συμπέρασμα λέγων εἶναι τοῦτο ψεῦδος, δώσει ἂν τὴν ἀντίφασιν τοῦ συμπεράσματος τὴν ὅτι ἐστὶ τι (τι corr. Q) ἀγαθὸν κακόν· εἰ δὲ τις τούτου κειμένου προσλάβῃ ὅτι πῶς (πᾶν QR) ἀγαθὸν αἰρετόν, συνάξῃ (συνάξει QR) ἂν ἐν τῷ (τῷ om. QR) τρίτῳ σχήματι τι κακὸν αἰρετόν εἶναι. εἴη δ' ἂν τοῦτο καὶ (καὶ om. Q) ἔλεγχος τῷ ἀντίφασιν εἶναι τοῦ φθάσαντος ὠμολογήσθαι (ὁμολογεῖσθαι QR) τοῦ μηδὲν εἶναι κακὸν αἰρετόν. συλλογισμὸς μὲν οὖν καὶ ἔλεγχος τοιοῦτόν (τοιοῦτος Q) ἐστὶ. οἱ δὲ (τοῦτο add. NQR) φησὶ (φημί R: compend. Q) ποιῶσι μὲν οὐδαμῶς τοῦτο (τ. om. NQR), δοκοῦσι δὲ (μὲν Q) τοῦτο (om. NQR) ποιεῖν διὰ πολλὰς αἰτίας, λέγων αἰτίας (om. Q: ante λέγων colloc. NR) τοὺς ἰγ' τρόπους, ὧν ἓνα (ἔνεκα R) φησὶν εἶναι (εἶναι om. NQR) καὶ δημοσιώτατον τὸν διὰ τῶν (τὸν R) ὀνομάτων, λέγων ἓκ (διὰ QR) τῶν ὀνομάτων ἥτοι (ἢ NR et ante ras. 2—3 litt. Q) τὸν (ὁ corr. Q¹) ἓκ τῆς ὁμωνυμίας ἢ τὸν ἓκ τῆς ἀμβολίας (ἀμφιβολίας—ὁμωνυμίας NQR) ἢ τάχα (τ. om. N) καὶ ἀμφοτέρους (συναμφοτέρους R). ἐπεὶ (ἐπειδὴ NQR) γὰρ οὐκ ἔστιν αὐτὰ τὰ πράγματα διαλέγεσθαι. εἰπὼν (γὰρ add. NQR) ὅτι εὐφυστάτος καὶ δημοσιώτατος τόπος ἐστὶν ὁ διὰ τῶν ὀνομάτων τὴν αἰτίαν τούτου ἐπάγει λέγων· ἐπεὶ (ἐπειδὴ NQR) γὰρ ἐν ταῖς διαλέξεσιν οὐ τοῖς πράγμασι χρώμεθα (οὐ—χρώμεθα ante ἐν colloc. NQR) ἀλλὰ τοῖς τούτων σημαντικαῖς ὀνόμασι, τὸ συμβαῖνον ἐπὶ τῶν ὀνομάτων μεταφερόμεν ἐπὶ τὰ σημανόμενα ὑπ' αὐτῶν· ὧν γὰρ ἓν ὄνομα καὶ ταυτὸν συμβέβηκεν εἶναι, τούτων καὶ τὴν οὐσίαν καὶ τὴν φύσιν τὴν αὐτὴν (εἶναι add. NQR) νομίζομεν διὰ τὴν τοῦ ὀνόματος ταυτότητα. διὸ καὶ οὕτως ἐρωτῶσιν· οὐχὶ ὁ πλάτων ἄρρην ἐστὶ; (ναὶ add. NQR) οὐχὶ ὁ ποταμὸς ἄρρην ἐστὶν; (ναὶ add. NQR) ὁ πλάτων ἄρα ποταμὸς ἐστὶν. εἰπὼν δὲ ὅτι τὸ συμβαῖνον ἐπὶ τῶν ὀνομάτων καὶ ἐπὶ τῶν πραγμάτων ἡγοῦμεθα συμβαίνειν ἐπήγαγε· καθάπερ ἐπὶ τῶν ψήφων τοῖς λογιζομένοις· τὸ δὲ οὐκ ἔστιν ὅμοιον. ἀλλ' ἐπὶ μὲν τοῦ ἀριθμοῦ τὰ συμβαίνοντα ἐπ' αὐτοῦ—εἶναι (= p. 12, 29—33. post 29 ἀληθὲς add. ἐστὶν NQR || post 30 ἄρτιον add. ἀριθμὸν K || 32 τῶν ὄντων K || εἰ γὰρ omisso οὐ Q || post τὸ add. δὲ KNQR || 33 ἀνάγκη K: ἀνάπαλιν NQR || δῖωνα corr. Q¹ || ὅστις K: ὁ NQR). τὰ μὲν γὰρ ὀνόματα πεπεράνται (ν ex σ corr. K¹) καὶ τὸ τῶν λόγων πλῆθος (καὶ—πλῆθος iterat K)· ἐπεὶ γὰρ (ἐπειδὴ NQR) τὰ στοιχεῖα τῆς (τῆς om. NQR) ἐγγραμμάτου (ἀγραμμάτου Q) φωνῆς πεπερασμένα, ἀνάγκη καὶ τὰ ἐκ τούτων ὀνόματα πεπερασμένα τυγχάνειν· τὸ γὰρ (δὲ NQR) ἓκ πεπερασμένων συγκείμενον καὶ αὐτὸ πεπεράνθαι ἀνάγκη. εἰπὼν δὲ ὅτι οὐχ ὅμοιον ἐστὶ τὸ συμβαῖνον ἐπὶ (τε add. NQR) τῶν πραγμάτων καὶ (ἐπὶ add. NQR) τῶν ἀριθμῶν, τὴν αἰτίαν τούτων (τ. om. NQR) ἐπάγει δυνάμει λέγων (λ. δ. NQR)· ἐπεὶ καὶ ὁ ἀριθμὸς—γίνεσθαι (= p. 13, 14—20. 15 καθὼς ἀριθμητὸν Q || 16 πέμπτου Q || 17 εἰς om. KNQR || post ἀριθμὸν add. τυγχάνουσι K: τυγχάνει NQR || 18 τὸ ἐν ὄνομα || 19 δὲ om. NQ: δ' R || ὄντως K || εἰ μὲν iterat K: εἰ μὴ N || 20 ἄλλω (ω ex ο ut videtur corr.) K: ἄλλα ut videtur Q || μετὰγει KQ: μετάγοι R: ἐπάγει N || δόξη NQR || ὁ om. NQR).

post p. 48, 27 φαντασίαις haec habet: περὶ δὲ τοῦ λόγου (μελίσσου add. QR) οὐπερ ἐνταῦθα ὁ ἀριστοτέλης μέμνηται τοῦ ἐν τῷ ὄν καὶ (καὶ om. Q) ἄπειρον συνάγοντα (συνάγοντος QR) εἴρηται μὲν πολλὰ καὶ καλὰ καὶ (καὶ om. QR) ἐν τῷ πρώτῳ τῆς φυσικῆς ἀκροάσεως τῷ

φιλοσοφώτατω συμπληκίω καὶ θεμιστίω καὶ φιλοπόνω καὶ τοῖς ἄλλοις καὶ οὐ δεῖ με περὶ
 λ
 τούτου πλέον τι λέγειν ἐκείνων (ἐκεῖνου Q: compend. R). τέως δὲ τὸ κεφα τῆς παραγωγῆς
 ἦν ὁ μέλισσος ποιεῖται, παρὰ τὸ ἐπόμενον ἐστίν. ἔλεγε γὰρ εἰ τὸ γεγονὸς (γεγονώς Q) ἀρχὴν
 ἔχει, καὶ τὸ ἀρχὴν ἔχον (ἐ. ἀ. QR) γέγονεν, ὅπερ ἐστὶ ψεῦδος ὡς εὐθὺς μετ' ὀλίγον τῇ ἀρχῇ
 τῇ α (μετ' ὀλίγον τοῦ α' βιβλίου QR) τῆς φυσικῆς ἀκροάσεως δεικνύται.

f. 344^v post τὰ μὲν οὖν λεγόμενα οὐκ ἂν ἄλλως οἶμαι ἔχει· κατὰ δὲ τὰ (τὴν λέξιν
 τὴν ἐὰν οὖν κτλ. QR) i. e. p. 52,4 sic pergit nullo spatio relicto: οἱ φαινόμενοι συλ-
 λογισμοὶ γίνονται· ταῦτα δ' ἐστὶν οἱ εἰρημένοι δεκατρεῖς τρόποι· δῆλον ὡς ἔχομεν κτλ. i. e.
 p. 70,14sq.

f. 345^v—350^r sparsa quaedam scholia continent, velut f. 346^r ad p. 168^a21 ἀσυλλό-
 γιστοι δὲ ἦσαν οἱ μὴ ἐκ τῶν καίμενων συνάγοντες τὴν ἀντίφασιν . . ἐπόμενον i. e. p. 55,27—
 29 (28 παραλογισμοὶ om., 29 καὶ utrumque om.)

et f. 346^v ad p. 168^a38 sq. οὐ γὰρ εἰ τούτων ὄντων· ἦτοι οὐ γὰρ εἰ σωκράτους ὄντος
 —διακριτικὸν ὄψεως i. e. p. 59,11—14 (13 τούτου pro τοῦ χρώματος).

f. 350^v—358^r iterum commentarium continuum praebent. f. 358^r post εἰδὼς ὁ ἐριστι-
 κὸς i. e. p. 97,28 nullo spatio relicto haec habet negligentius scripta: εἰς δὲ τὸ μῆκος τοῖς
 προειρημένοις στοιχείοις χρηστέον· ὅτι μὲν στοιχεῖα καὶ ἀρχάς . . πρὸς ὁργὴν διαλέγεται i. e.
 p. 109,23 — 110,11.

f. 358^v—362^r scholiis vacant. f. 362^v denuo commentarius continuus incipit et usque
 ad f. 382^v pertinet.

p. 158,3—160,25 (f. 375^r. v). 5 ἀλλ' ὅτι πέπωκεν bis, semel deletum || 6 δὲ om. || 8
 ὁ utrumque om. || 10 μὴ τις εὔρε || οὐδὲ || 12 ἦτοι || εἴ τι || 13 τὸ μὲν τό, τόδε || 14 ἔτι
 — 18 om. || 19 post αὐτὸν add. καὶ τοὺς καθέκαστον || 21 οἶον || 22. 23 καθέκαστόν || 26
 περιπατεῖν || 28 ἐστὶ om. || πῶς—30 τὸ δὲ om. || 30 post ὁμοίως add. δὲ || 31. 32 πρὸς

δ
 —καὶ] τοῦτο || 35 αὐτο sic || διότι οὐκ ἔστι] διὰ τὸ μὴ εἶναι || οὐσίαν || p. 159,1 ὁ habet ||
 περιπατῶν || post σωκρ. add. καὶ || 2 ὡς—χορίσκου om. || 3 ἔνα—6 φησὶν om. || 7 δυ-
 νάμει—λέγων] ἴσον ἐστὶ τῷ || τοὺς || 10 αὐτόν· τὸ δὲ || 11 post αὐτοῖ add. λέγων ||
 χρῆσθαι om. || 11. 12 κατασκευάζει—τοῦ] ὁμοίως δὲ καὶ τὸ || 13 οὐδὲ γὰρ || 14 δηλονότι] ἴσον ἐστὶ τῷ || ὁ alt. habet || 15 τὸ δὲ] ὥσπερ καὶ . . . (evan.) || 17 οὐσία ἀλλὰ ποιὸν ||
 post ἕτερον add. μὲν || 18 ὥστε—30 φημι] οἶον εἰ ἔμψυχον σύμβαίνει λέγειν ἀποφύσαντα μὴ
 εἶναι δηλοῦν ὃ ἐστὶν ἄψυχον· τὸ λεγόμενον ἐστὶν || 31. 32 ἀποφύσαντα εἰπόντα || 33 εἰπὼν ||
 p. 160,1 δὲ om. || ῥητέον ὅτι || 2 ἀλλὰ—9 οὐκ ἔχει om. || 10 τὸ λεγόμενον] τοῦτο || ἐστὶν
 φησὶν || 11 ὅτι om. || 12 τούτω || ἡρωτήμεθα || 13 ἐνικῶς post 14 εὔρεν collocaat || 15—22
 οὔσαν om. || 22 φησὶν om. || 23 ὁ—ἐστὶν om. || 23. 24 α—ὑπάρχοντα ἀληθεύονται || 24.
 25 φημί—πράγματι om. — p. 165,28 καὶ—32 ἐστὶ om. (f. 376^v).

PARISINUS 2019 [H. Omont II 180] bombycinus forma minore saec. XIV L^a
 f. 206^r inser. τοῦ ἐφεσίου εἰς τοὺς σοφιστικοὺς ἐλέγχους. inc. ³Εριστικὸς λόγος, ὡς
 καὶ ἐν τοῖς τοπικοῖς ἐπεσημύνατο . . . quae inde ab infimo f. 227^v sequuntur,
 et scriptura et atramento ab antecedentibus differunt. desinit f. 235^v in
 verbis ἀλλὰ μὴν τούτων οὕτως ἐχόντων . . . τὴν αὐτὴν ἐπιστήμην εἶναι [p. 120,
 5—10. 6 ante ὕγεινοῦ add. καὶ || καὶ alt. om. || 7. 8 εὐφυλακτότερον — ἡ ἀν-
 τίφασις propter homoeoteleuton om.]. τὸ δὲ ἐν τοῖς ἐλέγχοις ἀντὶ τοῦ ὅτι
 ἐλέγξαι βουλόμεθα [p. 120,4. 5]. contulit C. Kalbfleisch initium usque ad
 τῆς συστάσεως ὁ ἔλεγχος et sequentium scholiorum prima verba cum K,
 ubi varietatem notavi. cf. etiam Waitz Organ. I 75.

PARISINUS 1918 [H. Omont II 193] bombycinus forma media saec. XIV Q
 inser. f. 174^r ἐξήγησις ἐφεσίου τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων. inc. ³Ο ῥριστικὸς

λόγος, ὡς ἐν τοῖς τοπικοῖς ἐπεσημύνατο. desinit f. 194^v in verbis πρώτον μὲν οὖν ἐκ τοῦ πυνθάνεσθαι πως: — πρώτον μὲν ἀπὸ τοῦ ἔρω(τᾶν) κρυπτικῶς καὶ μὴ προτίθεσθαι τὸ πρόβλημα ὠρισμένον· οἷον εἴ τις θέλων κατασκευάσαι (κα)λὸν τὸ ἐν ἀγορᾷ (γῆρα N) συνουσιάζειν, ἢ ἐπικρυπτικῶς δ (οὐχ ἀπλῶς add. R, ἀπλῶς N) ἐστὶ καλόν, καὶ πῇ οὐκ ἔστι καλόν (καὶ — καλόν om. N)· εἴτα τοῦτο διδόντος τοῦ ἀποκρινομένου κατασκευάζει δ βούλεται (p. 100, 8—12). contulit C. Kalbfleisch cf. K.

R PARISINUS 1897 A [H. Omont II 160] bombycinus forma media saec. XIII inser. f. 236^r ἐξήγησις ἐφεσίου τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων. inc. 'Ο ὀριστικὸς λόγος . . . desinit f. 251^v in verbis iisdem atque NQ. subser. rubris litteris τέλος σὺν θεῷ τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων | ἡμίσεως [hoc quoque rubr., sed non eodem colore]. codex lepide scriptus est; lemmata inde a f. 243^r rubro picta sunt. sed multa tineis corrosa sunt, foliorum 249—251 inferiores partes misere laceratae sunt. contulit C. Kalbfleisch cf. K.

N ESCORIALENSIS Φ—III—10 [Miller p. 172] bombycinus quadratus saec. XIII secundum Catalogum, XIV secundum Torstrikium, qui nonnulla (οἱ δὲ τοῦτο, φησί, ποιῶσι—ἐλέγχος γίνεσθαι cf. K) e codice descripsit, egregie exaratus, sed humore ita affectus, ut partim legi non possit. f. 1^r inser. 'Εφεσίου ἐξήγησις τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων. inc. 'Ο ὀριστικὸς λόγος, ὡς ἐν τοῖς τοπικοῖς ἐπεσημύνατο . . . desinit f. 11^v in iisdem verbis atque QR cf. Q.

V VATICANUS 1770 [Brandis l. c. p. 62 nr. 72] chartaceus forma maxima saec. XVI f. 1^r inser. τοῦ ἐφεσίου εἰς τοὺς σοφιστικοὺς ἐλέγχους τοῦ ἀριστοτέλους. inc. 'Οτι μὲν δὲ περὶ ἀποδείξεως λόγος . . . inspexit H. Graeven:

p. 1, 2. 3 πραγματείας ἀπάσης || 4 παρεδίδου || 7 ἔλαχε || 8 ἐπιγράφεται || 9 αὐτόθεν || χρῆ om. spatio relicto || 12 καὶ om. spatio relicto || λογικῆς || 14 στοχασμοὶ γενικοὶ, β, α supra ser. || 15 παρούσης om. || 16 ἐπιγραφῆσθαι σοφιστικοὺς || 20 post μᾶλλον add. εἶπον.

post p. 4, 5 haec habet: ἀριστοτέλους σοφιστικοὶ ἐλέγχοι: (rubr.) Περὶ δὲ τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων . . . λέγωμεν. 'Ο ὀριστικὸς λόγος, ὡς ἐν τοῖς τοπικοῖς ἐπεσημύνατο . . . (contulit H. Gr. usque ad τῷ σοφιστικῷ ἐλέγχῳ et εἰπὼν . . . ἐξῆς εἶναι τὰ γένη cf. K).

p. 197, 15—198, 16 (f. 110^v). 15 lemma continuat usque ad τοῖς μανθάνουσι παρ' αὐτῶν (p. 184^a 2) || 17 καλεῖ || 18 ante γοργ. add. τοῦ || 19 τὸν τοῦ πλάτωνος || 21 οἱ ἐκ τῆς] καὶ || 22 τὰ—δῆλα om. || 23 lemma continuat usque ad πολλὴν ἔχειν χάριν || ἀπὸ τῆς || 24 ἐστὶ om. || 26 τρόποι || καὶ alt. om. || 27 τῆς om. || συλλογίζεσθαι || δῆλον || p. 198, 1 καὶ om. || 4 et 7 ἀπὸ τῆς || 8 ἀποδεικνύναι || 9 διὰ τῆς || σημαίναντες, γρ. συνάγοντες mrg. || 11 θαρρύντως || 15 δυνατόν om. || 16 subser. τέλος καὶ τῷ θεῷ δόξα: —

MOSQUENSIS 313 [Accurata codd. Gr. mscr. bibliothecarum Mosq. sanctissimae synodi notitia et recensio ed. Chr. Fr. de Matthaei p. 205—206] foliorum 435 "fuit in monasterio Iberorum". pars prior saec. XVI exarata est, pars posterior bombycinus saec. XV inc. f. 295. inser. f. 420 'Εφεσίου ἐξήγησις τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων. inc. 'Οριστικὸς λόγος, ὡς ἐν τοῖς τοπικοῖς ἐπεσημύνατο . . .

III CODICES TERTIAE CLASSIS:

PARISINUS 1972 [H. Omont II 173], olim Mediceus, bombycinus A forma maiore saec. XIII—XIV f. 654^v—769^v et qui ex eo nitide et aequabiliter descriptus est COISLINIANUS 157 [H. Omont III 145 cf. etiam T Alex. in Top. p. XL] membraneus forma maxima paulo recentior f. 525^r—614^v Sophisticos elenchos continent cum scholiis, quorum maiora litteris, minora in margine ascripta signis ad Aristotelis verba interpretanda relata sunt. haec scholia, quorum plurima item atque in Topicis Leonis Magenteni esse e Coisliniano 167 (saec. XIV) apparet, C. Kalbfleisch in usum nostrum e Paris. 1972 aut transscripsit aut contulit et, ubi is mutilatus est, velut in fine, e Coisl. 157, qui prorsus cum illo congruit, ut hunc eadem nota significaverimus. initium commentarii (p. 1,2—5,24 ἐλέγχονται) inscribitur¹⁾ προλεγόμενα εἰς τοὺς σοφιστικὰς ἐλέγχους: οἱ μὲν, ὅτι τοῦ ἐφεσίου: οἱ δὲ, τοῦ ψελλοῦ:

post p. 5,24 ἐλέγχονται inser. ἀριστοτέλους σοφιστικοὶ ἔλεγχοι .: τὰ πράγματα ἢ πάντῃ ἀληθῆ εἰσιν ἢ πιθανά . . . ἀλλ' ἵνα ἡμεῖς μὴ παραλογιζώμεθα παρὰ τῶν σοφιστικῶν .: σοφιστικοὶ δὲ ἔλεγχοι ἐπιγέγραπται τὸ βιβλίον . . . τούτου χάριν διδάσκει περὶ τῶν σοφιστικῶν ἐνοχλήσεων .: (Leo Mag.)

p. 5,31—33 οὗ φησιν—γέγονεν] τοῦτο γὰρ παρὰ τὴν ἀμφιβολίαν τὸ σόφισμα γίνεται ἀποκριθέντος μὲν τινος τὸ οὗ· ἐπενεχόντος δὲ τοῦ ἐρωτῶντος ξύλα καὶ λίθους καὶ τοιαῦτα.

p. 6,2—7.8 εἶτα καταφήσομεν—μὴ συνωνύμου] οὐ πρὸς τὸ αὐτὸ (τὸ add. O) πρᾶγμα ἐποίησατο τὸν ἔλεγχον· ἀποδοὺς τὸν ποιῶντα κύνα τὰ καύματα· πρόσκειται τὸ (τὸ om. O) καὶ ὀνόματος μὴ (οὐ O) συνωνύμου διὰ τὸ γίνεσθαι πολλάκις καὶ ἀπὸ συνωνύμων ἀπάτην. οἶον ἄρα γε ζῶον περιπατεῖ; εἶτα πρὸς τὸν ἀποκριθέντα ἐπαγάγη (ἐπάγει O) ὁ ἐρωτῶν. ὅτι (ὅτι om. O) ἔστι τί καὶ ἡρεμοῦν.

ad Arist. p. 164^a20—26 περὶ δὲ τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων—ὡσαύτως ἔχει haec scholia in marg. pertinent:

τοῦτο τινὲς ἐκ παραλλήλου φασὶν εἰρῆσθαι· ὡς πάντων τῶν σοφιστικῶν οὐκ ὄντων κυρίως ἐλέγχων ἀλλὰ φαινομένων cf. p. 7,4—7.

ὡς ἐπιτοπολὺ οὕτως ὀνομάζει τὸν μὴ ὑγιᾶς ἔχοντα κατὰ τὸ σχῆμα συλλογισμόν cf. p. 7,1—3.

τοῦτο λέγει διὰ τὸν ἀπλῶς συλλογισμόν ὡς γένος ὄντα τῶν λοιπῶν τριῶν. καὶ κατὰ τοῦτο φύσει πρότερον. οὕτω δὲ ὀφείλας ποιήσασθαι τὴν σύνταξιν· ἀρξάμενος ἀπὸ τῶν τῇ φύσει πρώτων· ἃ τινὰ εἰσὶ τὰ κοινά· κοινὰ δὲ ἐν τούτοις ὁ συλλογισμός· οὗ ἐξῆς φησι τέσσαρα εἶναι τὰ γένη cf. p. 7,16—23.

διὰ βραχέων ἐνταῦθα ὑπομινύσκει ἡμᾶς περὶ ὧν εἶπεν ἐν τῷ πρώτῳ τῶν τοπικῶν διαιρῶν τὸν ἐριστικὸν (σοφιστικὸν F(i)) συλλογισμόν καὶ τὸν σοφιστικόν (ἐριστικόν F(i)). ὧν ταυτῶν ὄντων οἱ μὲν εἰσὶ συλλογισμοὶ ἐκ φαινομένων ἐνδόξων ὡς ἐκεῖ εἶπεν· οἱ δὲ φαινόμενοι συλλογισμοὶ οὐκ ὄντες δέ. καὶ πιστοῦται τοῦτο δι' ὧν ἐπάγει παραδειγμάτων ἄγαν προσφυῶν, οὗ μόνον ἀπὸ ἐμφύχων καὶ λογικῶν ἀλλὰ καὶ (ἀπὸ add. FG) ἀψύχων. cf. p. 8,16—24.

¹⁾ Prolegomena Michaelis Ephesii in Soph. el. Milleri (p. 91) testimonio continet etiam Escorial. Σ—II—18 chartaceus in fol. saec. XV exeuntis.

in contextu haec sequuntur:

α περί δὲ τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων. ὁ σοφιστικὸς ἔλεγχος εἰ μὲν ἡμάρτηται περὶ τὴν ὕλην ἤγουν τὰς προτάσεις, καὶ ἡ ἀμφοτέρας ἔχει ψευδεῖς ἢ τὴν μίαν . . . οὐδὲν δὲ τούτων ποιοῦσιν .: (L. M.)

β ἄρξάμενοι κατὰ φύσιν ἀπὸ τῶν πρώτων. ὥσπερ πᾶσα τέχνη καὶ ἐπιστήμη πρῶτα ἔχει καὶ αἷτια καὶ στοιχεῖα, ὡς ἡ γεωμετρία τὴν γραμμὴν· τὴν ἐπιφάνειαν· τὸν κύκλον· τὰ ἀξιώματα· περὶ ὧν πρότερον εἰπόντες οἱ γεωμέτραι, οὕτως εἰς τὴν τῶν κατὰ μέρος διδασκαλίαν ἔρχονται, οὕτω καὶ ἡ σοφιστικὴ πραγματεία κατὰ φύσιν πρῶτα καὶ αἰτίας ἔχει καὶ ἀρχάς· ἐξ ὧν πάντα τὰ σοφίσματα γίνονται (L. M.; sequentia usque ad χρηματίζεσθαι om. Coisl. 167). καὶ πρῶτον μὲν ἂν εἴη ἡ διαίρεσις ἣν λέγει . . . πρὸς τὸ χρηματίζεσθαι (p. 7, 28—8, 4): τὰ τε περὶ τὴν λέξιν καὶ τὰ ἐκτὸς τῆς λέξεως· τίνα δὲ ταῦτα εἰσὶ, μετὰ μικρὸν μάθησ. ὁ μὲν σκοπὸς τῆς προκειμένης πραγματείας ἐστὶν ὡς εἵπομεν, τὸ περὶ τῆς γενέσεως καὶ τῆς φύσεως τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων διαλαβεῖν· καὶ κατὰ πόσους τρόπους γίνεται τὰ σοφίσματα· καὶ τίνων οἱ σοφισταὶ στοχάζονται .: (L. M.)

γ ὅτι μὲν οὖν εἰσι συλλογισμοὶ κυρίως ὡς ὁ ἀποδεικτικὸς καὶ διαλεκτικὸς· οἱ δ' οὐκ ὄντες κυρίως συλλογισμοὶ δοκοῦσιν εἶναι συλλογισμοί, φανερόν· ὥσπερ γὰρ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων πραγμάτων τῶν ἀφύχων καὶ ἐμφύχων γίνεται τοῦτο . . . ἴσχνοὶ δὲ καὶ πάντα ἀσθενεῖς φαίνονται τοιοῦτοι .: (L. M.)

ad Arist. p. 164^a26—165^a5 καὶ γὰρ—ὀνομάτων margines haec praebent scholia:

περὶ τῶν φυλῶν καὶ τῶν θυσιῶν καὶ τοῦ φουσημάτων λέγουσιν ὃ τε ἀθήναιος ἐν τοῖς δειπνοσοφισταῖς καὶ πρόκλος ἐν τῇ τῶν ἐορτῶν ἀπαριθμήσει .: cf. p. 8, 32 sq.

φυλετικῶς πεφυσῆσθαι καθόλου πάντες οἱ τοιοῦτοι . . . ἑαυτοὺς .: p. 9, 4—7.

ἡγουν κατὰ τὴν ἐσφαλμένην . . . τῶν χρωμάτων .: p. 9, 10—12.

τοῦτο λέγει καὶ ἐν τοῖς δευτέροις τῶν προτέρων ἀναλυτικῶν· πλὴν οὐκ ἔστιν ὁ αὐτὸς τῶ συλλογισμῶ· ἐπιπλέον γὰρ ὁ συλλογισμὸς· ἔστι γὰρ ἔλεγχος καὶ συλλογισμὸς· οὐ μὴν τὸ ἀνάπαλιν .: cf. p. 10, 9—14.

τοὺς δεκατρεῖς λέγει τρόπους δι' ὧν ἀπατῶσιν .: cf. p. 11, 13. 14.

ἐπίκαιρός τε καὶ κοινὸς τοῖς πολλοῖς· καὶ διὰ τοῦτο δημοσιώτατος· ὅς ἂν εἴη ὁ διὰ τῶν ὀνομάτων· ἥτοι ὁ καθ' ὁμωνυμίαν· ἢ ὁ κατὰ ἀμφιβολίαν· ἢ τάχα καὶ ἀμφοτέροι. εἰληπται δὲ ἡ λέξις ἀπὸ τῶν ἀνειμένων τοῖς ἅπασι δημοσίων τόπων .: cf. p. 11, 15—18.

in contextu sequuntur haec:

α φυλετικῶς φουσήσαντες καὶ ἐπισκευάσαντες ἑαυτοὺς· ἡγουν ἐξ ἐπιτεχνήσεως τινός· φοροῦσι γὰρ ἱμάτια πολλά· καὶ οὕτως δοκοῦσιν εὐτραφεῖς· εἰληπται δὲ τὸ φυλετικῶς φουσήσαντες ἐκ τῶν ἐν ταῖς ἐορταῖς γινομένων . . . φαίνεται δὲ καὶ δοκεῖ τοιοῦτος διὰ τὴν ἀπειρίαν καὶ ἀμαθίαν τῆς συλλογιστικῆς μεθόδου τῶν ἀκούοντων .: (L. M.)

β ὅταν οἱ ἀκροώμενοι . . . θεωροῦσιν .: p. 9, 19—26.

γ νοήσεις καὶ οὕτω τὸ λεγόμενον· ὅτι οἱ ἄπειροι . . . γνώσεως .: p. 9, 27—30.

δ οἱ γὰρ ἄπειροι . . . δοκοῦσιν εἶναι τοιοῦτον (L. M.; sequentia Coisl. 167 om.). ἀπὸ τινων μικρῶν ὁμοιοτήτων δι' ἀπειρίαν τὴν δόξαν ταύτην λαμβάνοντες· ὡς οἱ δοκοῦντες καθὰ εἴρηται τὰ χολοβάφιννα χρυσᾷ διὰ τὸ ὁμοιόχρωμον· καὶ τὰ λιθαργύρινα καὶ καττιτέρinna ἀργυρᾷ .: cf. p. 9, 34—10, 3.

ε ὁ μὲν γὰρ συλλογισμὸς ἐστὶν . . . συμβαίνει τῷ ταῦτα εἶναι .: (L. M.)

ς ἔλεγχος ἐστὶν ἀληθῆς συλλογισμὸς μετὰ ἀντιφάσεως τοῦ συμπεράσματος· ἡγουν συλλογισμὸς λαμβάνων τὸ ἀντιφατικῶς ἀντικείμενον τῷ συμπεράσματι· καὶ μίαν τῶν κειμένων προτάσεων· καὶ συνάγων ψεῦδος τί καὶ ἀδύνατον· ὃ ἐστὶν ἢ εἰς ἀδύνατον ἀπαγωγὴ (L. M.; sequentia om. Coisl. 167). συλλογισμὸς μὲν γὰρ γίνεται . . . διὰ πολλὰς αἰτίας p. 10, 14—11, 13.

ξ οἱ δὲ σοφισταὶ τοῦτο μὲν οὐ ποιοῦσιν . . . ὅθεν καὶ ἀπεκρίθη τὸ οὐ .: (L. M.)

f. 761r hoc scholion Leonis Mag. reperitur:

θ ἐν δὲ τοῖς δι' ὧν δηλοῦται (p. 181^b36). εἰπὼν πῶς λύονται τὰ σοφίσματα τὰ ποιοῦντα

τὴν ἀδολεσχίαν ἐν τῷ πρὸς τι, νῦν λέγει καὶ τὰς λύσεις τῶν σοφισμάτων τῶν ποιούντων τὴν ἀδολεσχίαν. ἐφ' ὧν ὁ ὑποκείμενος λαμβάνεται εἰς τὸν ὀρισμὸν τοῦ κατηγορουμένου. οἷον ἡ σιμότης κατηγορεῖται τῆς ῥινός. καὶ ἐν τῷ ὀρισμῷ τῆς σιμότητος λαμβάνομεν τὴν ῥίνα· λέγοντες σιμότης ἐστὶ κοίλανσις ἐν ῥινί. καὶ ὁ μὲν ἐφέσιος οὕτω τὸ ῥητὸν ἐπεξηγεῖται (cf. p. 183,31 sq.): ἐν δὲ τοῖς ὑποκειμένοις καὶ κατηγορουμένοις δι' ὧν ὑποκειμένων δηλοῦνται τὰ κατηγορούμενα. εἰ δὲ βούλει ἀντὶ τοῦ κατηγορουμένου λάβε κατηγορούμενα κατὰ ἀντίπτωσιν καὶ εἰπέ· ἐν δὲ τοῖς ὑποκειμένοις δι' ὧν δηλοῦνται καὶ ὀρίζονται τὰ κατηγορούμενα, τοῦτο λεκτέον· ὡς ἡ κοίλανσις αὐτὴ καθ' αὐτὴν ληφθεῖσα καὶ χωρὶς τῆς ῥινός οὐ τὸ αὐτὸ δηλοῖ καὶ σημαίνει ὃ ἐσήμαινε καὶ ἐν τῷ λόγῳ, ἤγουν τῷ ὀρισμῷ τῆς σιμότητος· ὀρίζομενοι γὰρ τὴν σιμότητα ἐλέγομεν εἶναι κοίλανσιν ἐν ῥινί· καὶ ὠρισμένως ἐντεῦθεν ἐσήμαινε τὴν σιμότητα· ἡ δὲ κοίλανσις αὐτὴ καθ' αὐτὴν οὐ σημαίνει τὴν σιμότητα· τὸ γὰρ κοῖλον φησὶν αὐτὸ μὲν καθ' αὐτὸ ληφθὲν κοινῇ μὲν καὶ συγκεχυμένως τὸ αὐτὸ δηλοῖ ἐπὶ τοῦ σιμοῦ καὶ ῥαιβοῦ· ἤγουν ἀορίστως δηλοῖ τὸ σιμὸν καὶ ῥαιβόν· προστιθέμενον δὲ τῇ ῥινί οὐδὲν κωλύει σημαίνειν ὠρισμένως τὸ σιμόν. ἀλλὰ τὸ μὲν, ἤγουν τὸ σιμόν σημαίνει, εἰ τὸ κοῖλον πρόσκειται τῇ ῥινί· τὸ δέ, ἤγουν τὸ ῥαιβόν αὐθις σημαίνει, εἰ τὸ κοῖλον πρόσκειται τῷ σκέλει· τὸ γὰρ ῥαιβόν ἐν τῷ σκέλει θεωρεῖται.

LAURENTIANUS LXXI 17 [Bandini III 10] chartaceus forma quadrata F saec. XIV f. 1^r inser. (προλεγόμενα) εἰς τοὺς σοφιστικούς ἐλέγχους, ὡς μὲν τινες ἐφεσίου, ὡς δ' ἄλλοι φασὶ τοῦ ψελλοῦ. inc. "Ὅτι μὲν ὁ περὶ ἀποδείξεως λόγος . . . notavit A. Torstrik haec, unde codicem de exemplari Parisino 1972 persimili descriptum esse apparet:

p. 1, 2—10 cum A congruit, sed 2. 3 πραγματείας ἀπάσης.

post p. 5, 24 ὅτι ἐλέγχονται haec habet: ἕτερα εἰς τοὺς αὐτοὺς σοφιστικούς ἐλέγχους προλεγόμενα: τὰ πράγματα ἢ πάντῃ ἀληθῆ εἰσιν ἢ πιθανά . . . ἀλλ' ἵνα ἡμεῖς μὴ παραλογιζώμεθα παρὰ τῶν σοφιστικῶν.

(ἕτερον εἰς τὸ αὐτὸ mrg.) τί σόφισμα, τί ἀληθὴς ἔλεγχος . . . λέγειν (p. 5, 28—31). τοῦτο γὰρ παρὰ τὴν ἀμφιβολίαν . . . καὶ τοιαῦτα. ἔλεγχος . . . ζῶν ἐστίν (p. 5, 33—6, 2). οὐ πρὸς τὸ αὐτὸ . . . ἐστι τι καὶ ἡρεμοῦν.

post p. 7, 1 συλλογισμοῦ haec: ἐξηγησις εἰς τοὺς σοφιστικούς ἐλέγχους ἀριστοτέλους: περὶ δὲ τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων . . . λέγωμεν: τοῦτο τινὲς ἐκ παραλλήλου . . . ἀλλὰ φαινομένων. παραλογισμὸν δὲ ὡς ἐπιτοπολὺ ὀνομάζει τὸν μὴ ὑγιῶς ἔχοντα κατὰ τὸ σχῆμα συλλογισμὸν (cf. p. 7, 1—3). ὁ σοφιστικὸς ἔλεγχος . . . οὐδὲν δὲ τούτων ποιοῦσιν:

f. 25^r ad Arist. p. 165^b31 scholion Leonis Mag. (οἷον ὅτι μανθάνουσιν οἱ ἐπιστάμενοι. τοῦτο ἐστὶ τὸ συμπέρασμα τοῦ σοφίσματος. τὰ γὰρ ἀποστοματιζόμενα μανθάνουσιν οἱ γραμματικοί. τοῦτο ἡ μείζων πρότασις· τὴν δὲ ἐλάττωνα παρέλειψεν κτλ.) praebet, quod ipsum quoque in A legitur.

PARISINUS 2055 [H. Omont II 185] chartaceus forma minore saec. O XV f. 55^r item inscribitur itemque incipit atque F, ex quo quae A. Torstrik notavit, omnia cum hoc concinunt (sed p. 1, 2 ἀπάσης ante πραγματείας in mrg. add. man. ead.). sequentia quoque congruere, quae C. Kalbfleisch descripsit, inde concludas, quod haec item in A reperiuntur:

post οὐδὲν δὲ τούτων ποιοῦσιν haec exhibet: ἀρξάμενοι κατὰ φύσιν: τοῦτο λέγει διὰ . . . φύσει πρότερον: ἄλλως: οὕτω δὲ ὀφείλεις . . . εἶναι τὰ γένη· ὥσπερ πᾶσα τέχνη . . . οἱ σοφισταὶ στοχάζονται: ὅτι μὲν οὖν οἱ μὲν εἰσι συλλογισμοί: διὰ βραχέων ἐνταῦθα ὑπομινύσκει . . . ἀλλὰ καὶ ἀφύχων: ὅτι μὲν οὖν εἰσι συλλογισμοὶ . . . φαίνονται τοιοῦτοι:

desinit f. 149^r in verbis εἰπὼν . . . παραπλήσια (p. 141, 24—142, 12): ἐπαναληπτέον ὃ αὐθις τὸν λόγον καὶ ῥητέον· εἰ γὰρ τις συμπεράνει (συμπεράνη A)· ἐστὶν ἄρα σιγῶντα

(λέγειν add. A), δεῖ δέ (δέ om. A) σε ἐνίστασθαι καὶ λέγειν οὐ· προστιθέντα ἀλλὰ τόνδε τὸν σωκράτην σιγῶντα οὐκ ἔστι λέγειν. ὡσαύτως καὶ ἄν συμπεράνη (τις add. A)· τὸ οὐκ ἄρα συνεπίσταται, ὅτι ἐπίσταται. τὸ δὲ ὅτι ἀντὶ τοῦ δ ληπτέον. εἰπέ ναὶ ἀληθῶς (comp.: ἀληθές A) συμπεράνας (συνεπέρανας A)· ἀλλ' ἐπὶ τῶν ἐπισταμένων ἀληθεύεις (ἀληθεύει A)· τοὺς δὲ ὡδὶ ἐπισταμένους ἤγουν τοὺς παῖδας: reliqua pars paginae vacua est.

quod sequitur f. 150^r „Anonymi opusculum de rebus philosophicis“ [inc. τὸν λόγον ἐπὶ τῆς νῦν γενομένης ἐκλείψεως, ἔσται περὶ (παρὰ A) τὴν διαίρεσιν· οἷον ἄρα νῦν γέγονεν ἡ (ἡ om. A) ἐκλείψις: ἄρ' ὡς δύνασαι (om. A): ἄρ' ὡς δύνασαι καὶ ἂ δύνασαι· οὕτω καὶ ταῦτα ποιήσης (ποιήσεις A) ἄν: ναί. τοῦτο πρόβλημα· εἶτα λαμβάνει· σὺ μὴ κιθαρίζων (ἔχεις δύναμιν τοῦ κιθαρίζειν· πᾶς ὁ ἔχων δύναμιν τοῦ κιθαρίζειν κιθαρίσαι ἄν· σὺ μὴ κιθαρίζων add. A) κιθαρίσαις ἄν· εἶτα ἐπάγει καὶ τὴν λύσιν εὐθὺς (λέγων add. A)· ἡ οὐκ ἔχει δύναμιν τούτου τοῦ κιθαρίζειν μὴ κιθαρίζων ...] ipsum quoque ad Sophisticos elenchos pertinet, velut p. 150^v legitur παρὰ δὲ τὴν προσψόδιαν ... οὐχ οὕτως ληφθέντος i. e. p. 149,1—11. ultimum lemma est f. 185^v: ἐπεὶ δὲ προσκατασκευάζεται i. e. p. 183^{b1}. desinit in verbis ἐνταῦθα δεῖ πρότερον ... πάντα εἰδέναι i. e. p. 195,16—196,6.

G LAURENTIANUS LXXI 13 [Bandini III 9] membraneus forma quadrata maiore saec. XV f. 1^r inser. ἐξήγησις εἰς τοὺς σοφιστικούς ἐλέγχους: inc. "Οτι μὲν ὁ περὶ ἀποδείξεως λόγος ... quae L. de Stefani ex hoc cod. contulit et descripsit, paucis levioribus discrepantiis exceptis omnia cum Neapolitano U ita congruunt, ut hic si non pater, at certe patruus Laurentiani putandus sit:

p. 1,2. 3 πραγματείας ἀπάσης || 3—6=A, sed τε post ὦν om. || 8—10=A, sed οὖν habet || 10 παρούσης iterat || 14 σοφιστῶν (σοφισμῶν U) || δὲ αὖ (οὖν U) || 16 ἐπιγράφεισθαι σοφιστικούς || 18. 19 τοῖς σοφισταῖς—τοῦ βιβλίου in ras. || 19 οὐ habet || p. 2,1 φασὶ καὶ οὐ περὶ σοφιστικῶν || 1. 2 τὸ βιβλίον om. || 2 μεθόδου || 3 δυνάμεθα || 5 ἐν ταῖς αὐτῶν πραγματεαῖς || 6 ἡμῖν om. || 8 λόγων || 10 διελέγχεται || 11 ἱατροὶ || διδάσκονται || 15 καὶ ποῖα || 16. 17 οὐδὲ || 17 καθ' || 17. 18 διδάσκει· τουτέστι τοῦ || 19 τῶν συλλογισμῶν || ὡς (πῶς U) || 22 ἀτεχνῶς || 23 βούλεται καὶ αὐτὸς μαθεῖν || 25 ὁμώνυμα || εἰς ἀντιφάσεις || 26 πρότεροι || 27 πρῶτον (πρῶτα U) || 29 ἀποκρίνεσθαι || 30 post εἶεν add. ἂν || 31 ὁμολόγηκεν || 32 ante ἐκεῖνος add. πάλιν ἤρετο, post ἐκεῖνος add. καὶ οὗτος ἀπεκρίνετο (ἀπεκρίνατο U) || 32 οἷ τε (ἴτε U) || 33 ἐπίσταντο (ἡπ. U) || ἡ δ' ὅς] εἶπεν ἐκεῖνος || p. 3,2 τε οὗτος ὁ λόγος || 4 ὡς ἔφημεν om. || ἀποδοθεῖς || post εἶπεν add. δηλαδὴ || 5 οἱ σοφισταὶ ante τοὺς colloc. || 7 σοφισμάτων || ἀγωνιζόμενοι (ἀγων. U) || 8 διαφιλονεικοῦντες || σοφισμάτων || 10. 11 τὸν ἀγνοοῦντα τὸν δησμὸν (δεσμὸν U) || 12 λύσεων || 14 ἐπάγη || 16 ante περὶ add. rubr. τάξις (om. U) || 18 χρῆν || 18. 19 χρονοτριβήσαντας, ας corr. m.¹ || 19. 20 οὐκ ἀληθῶς || 21 συντεθεῖσα (συνδεθεῖσα U) || 23 αὐτοῖς || τε om. || 24 ἐν-σχεθεῖσα || 26 πλεῖστον || μετατίθεσθαι] σθ in ras. m.¹ || 27 προταχθῆναι || 31 ψεύδεσι || προτέρα || 32. 33 μαθόντες συλλογισμὸν || 33 ἐξ ἀναγκαίων || 36 καταμάθοιμεν || παρ' αὐτά || p. 4,3 post διαλεκτικὴ add. αἰτία τῆς ἐπιγραφῆς (om. U): Ἡ μέντοι ἐπιγραφή δῆλη γίνεται ἐξ αὐτοῦ τοῦ σκοποῦ. σοφιστικοὶ γὰρ ἔλεγχαι ἐπιγράφονται τὸ βιβλίον ... τούτου χάριν καὶ σοφιστικὰς ἐνοχλήσεις τοὺς σοφιστικούς ἐλέγχους φησὶν (cf. A): ἔστιν οὖν ἡ ἐπιγραφή τοῦ βιβλίου οὐ τῆς ἀντιλογίας τῶν ἐριστικῶν λόγων ἀλλὰ τῆς συστάσεως· τοῦτο γὰρ καὶ αὐτὸς διὰ τοῦ ἐφερημνευτικῶς εἶπεν καὶ τῶν φαινομένων ἐλέγχων ἐδήλωσεν· οὐ γὰρ ἡ ἀντιλογία τοῦ ψεύδους φαινομένη ἐστίν· ἀλλ' ὥσπερ ἐν τῇ γνώσει τοῦ δεσμοῦ, ὡς ἀνωτέρω εἴρηται καὶ ἐν τοῖς μετὰ τὰ φυσικὰ λέγεται, ἡ λύσις ἐπεταί, οὕτως καὶ ἐν τῇ γνώσει τῆς συστάσεως τῶν σοφιστικῶν παραλογισμῶν τὸ ψεῦδος ἐλέγχεται (cf. K): || γὰρ om. || 4 post αὐτῆς add. ἀλλὰ δὴ || 5—7 ποιησόμεθα τήνδε ποιησάμενοι τὴν ἀρχήν. πλάτων.

p. 8,16 — 10,3] διὰ βραχείων ἐνταῦθα ὑπομινῆσκει ἡμᾶς ... καὶ ἀπὸ ἀψύχων (cf. A). ἔστι μὲν οὖν κυριώτατος συλλογισμὸς ὁ ἀποδεικτικός· μετ' αὐτὸν δὲ καὶ ὁ διαλεκτικός· οὗτοι

δὲ οὐκ ὄντες κυρίως συλλογισμοὶ ἀλλὰ δηλοῦσιν εἶναι συλλογισμοί. (rubr.) ὥσπερ φησὶ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων πραγμάτων . . . ἰσχυροὶ δὲ καὶ πάντα ἀσθενεῖς φαίνονται τοιοῦτοι (L. M. cf. A) : (rubr.) περὶ τῶν φυλῶν . . . ἀπαριθμῆσαι (= A cf. p. 8,32 sq.). ἐν οἷς καὶ περὶ τοῦτου λέγουσιν ὅτι φυλετικῶς πεφυσῆσθαι . . . ἑαυτοῦς (= A cf. p. 9,4—7). τοῦτο γὰρ βούλεται σημαίνειν τὸ φυλετικῶς φυσήσαντες ἑαυτοῦς· ἤγουν ἐξ ἐπιτεχνήσεώς τινος φοροῦντες ἱμάτια πολλὰ καὶ δοκοῦντες εὐτραφεῖς· εἰληπται δὲ τὸ φυλετικῶς φυσήσαντες ἐκ τῶν ἐν ταῖς ἐορταῖς ἐξ ἔθους γινομένων κτλ. (L. M. cf. A).

f. 132^r—134^r haec habet: λοιπὸν δὲ (ἤγουν add. A) ἐπιλοιπόν (δὲ add. A) ἐστὶν ἡμῖν εἰπεῖν τι (βραχὺ add. A) περὶ τῆς ἐξ ἀρχῆς προθέσεως ἀναμνησθεῖσιν ὧν εἶπομεν περὶ αὐτῆς. νοεῖται δὲ καὶ οὕτως· ἐπιλοιπόν δὲ ἐστὶν εἰπεῖν περὶ τῆς ἐξ ἀρχῆς προθέσεως ἀναμνήσασιν ὑμᾶς τί περὶ αὐτῆς εἰρήκαμεν ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ πρώτου τῶν τοπικῶν. εἰρήκει (εἶρηκε A) δὲ ἐκεῖ οὕτως· ἐπιλοιπόν δὲ ἐστὶν εἰπεῖν ἢ μὲν πρόθεσις . . . γειτνιάσιν (p. 195,10—16. 11 ἤς || 12. 13 ut A, sed post εἰπὼν add. ἐκεῖσε || 14. 15 ut A). δύναμιν τὴν τῶν τόπων λέγει πραγματεῖαν· εἶρηται δὲ ἐκεῖ διατί λέγεται δύναμις. (sequentia etiam in A) προειλόμεθα οὖν φασί (φασί om. A) καὶ προειδέμεθα εἰπεῖν δύναμιν τινὰ συλλογιστικὴν ἤγουν μέθοδον δι' ἧς δυναίμεθ' ἂν (ἤγουν δυναμένην A) συλλογίζεσθαι περὶ παντός τοῦ προτεθέντος προβλήματος ἐξ ἐνδόξων προτάσεων· τοῦτο γὰρ τὸ περὶ παντός συλλογίζεσθαι ἔργον ἐστὶ τῆς διαλεκτικῆς καθ' αὐτό· τῆς δὲ πειραστικῆς ἤγουν τῆς σοφιστικῆς ἔργον ἐστὶ τοῦτο οὐ καθ' αὐτό, ἀλλὰ διὰ τὸ ὑποκρίνεσθαι τὴν διαλεκτικὴν: ἐνταῦθα δεῖ πρότερον . . . ἐν τοῖς τοπικοῖς (16 — 196,21. 17 πρότερον || 18 ἢ prius om. || γεωμετρίαν — πρὸς τὴν om. propter homoeoteleuton (non om. U) || 20 οὕσας || 23 μὲν ἐνδόξων κατὰ δὲ τὸ σχῆμα || 25. 26 εἰρήκει γειτνιάζειν τῇ διαλεκτικῇ || 26 ἀμφοτέραι—28 τῇ διαλεκτικῇ om. propter homoeoteleuton (non om. U) || 28 ἢ δὲ σοφ. ἐπαγγ.] ἐπαγγέλλεται καὶ αὕτη || 30 ἅπερ ἂν ἐρωτᾷ om. || σοφιστικός || p. 196,1 μὴ οἶδεν || 2 ἄρα ὥς] ὅτι || 3 ὁ ἐν τῷ πλάτῳ γοργίας || 4 πολλῶν ἐτῶν || 5 τις ἐρωτᾷ || 8 ἔργον ἐστὶν || 10 ἐστὶ μᾶλλον || λέγουσαν || 10. 11 γειτνιάζει || 12 ἐκεῖ || 13 λόγους (λόγον U) || 14 εἰρήκαμεν || λείπει || 15 ἀλλ' ἐνταῦθα διατί || καὶ om. || 17 καὶ om. || 19 ἂν om. || ἐρωτῶντα] τὸν ἐρωτῶντα τὰ ἐρωτώμενα ἐρωτῶντα || 20 μᾶλλον om. || 20. 21 λέγω δὲ δηλώσαι αὐτό).

pro 21 ταῦτα γὰρ — 197,2 τελειώσεως scholia Leonis Mag. (μζ—ν signata in U), quae etiam in A exstant. 2 οὐκ || 3 ἐν τοῖς. pro 4 τὸ δὲ τὴν ἀρχὴν — 19 ἀνεγνωχόσι scholia L. M. ν—νβ signata in U (=A). 20 ante τοὺς add. εἰς.

pro 22 τὰ δὲ—198,11 ἢ μέθοδος ἱκανῶς scholia L. M. νγ, νδ signata in U (=A). 11 post τὸ add. δὲ || post ἄλλαι add. φησὶ || 12 οὐδὲ] οὐ corr. m.¹ || 15 δυνατὸν habet || 16 ἔχειν χάριν post 15 ἔφησεν collocat.

NEAPOLITANUS III D 37 (321) [Cyrilli II 428—430 cf. Alex. in Top. U p. XXXVII] chartaceus forma quadrata saec. XIV—XV f. 250^r inser. ἐξήγησις εἰς τοὺς σοφιστικούς ἐλέγχους. inc. "Ὅτι μὲν ὁ περὶ ἀποδείξεως λόγος . . . Prooemium continuis versibus scriptum est; inde a f. 250^v, ubi Soph. el. incipiunt, scholia in marginibus Aristotelis textui circumscripta sunt litteris $\bar{\alpha}$ — $\bar{\rho}$ rubr. distincta et ad verba interpretanda relata. quae H. Graeven ex hoc codice descripsit, paene omnia cum G congruunt, ubi varietatem notavi.

EDITIONES reperiuntur hae:

- a (a¹) ALDINA, forma maxima, quae supra Aldi ancoram inscribitur *Alexandri Aphrodisiensis, in Sophisticos Aristotelis elenchos, Commentaria*. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΑΦΡΟΔΙΣΙΕΩΣ ΑΠΟΣΗΜΕΙΟΣΕΙΣ, ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΣΟΦΙΣΤΙΚΟΥΣ ΕΛΕΓΧΟΥΣ. f. 1^v epistula est (*Hieronymo Canossio Abbati meritissimo, Hercules Gyrlandus bonam precatur valetudinem*), cuius finem versus legitur: *spero fore, ut propediem hunc eundem in priora analytica et in multa*
- a² *alia Philosophi opera Alexandrum habeas*. — adnexa est mantissa varietatem lectionum et corrigenda continens: Πολλοῖς μὲν ὦ φιλόλογοι παλαιοῖς τε καὶ ἀξιοπίστοις, ἐν τῷ ταυτηνὶ τὴν βίβλον τυπῶσαι, ἀντιγράφοις ἐχρησάμεθα. διὸ καὶ πολλὰς ἐν αὐτοῖς διαφορὰς εὐρόντες ἐτύχομεν. ἡμεῖς δὲ μηδὲν τι μῆτε προσθεῖναι, μῆτε ἀφελεῖν ἐτολμήσαμεν. ἀλλ' ἵνα τοῖς ἅπασιν τὸ, κατὰ τὸν ἴδιον ἐκάστου νοῦν, ἐπικρῖναι παραλείποιμεν, τάσδε τὰς ἐνταῦθα διαφορὰς ἐπιγράφεσθαι, οὐκ ἀχρήσιμον ἡγησάμεθα. ἐπισκοπεῖτε τοίνυν ὀρθῶς ὦ φιλέλληνες, καὶ ταῦτα ἀκριβέστερον ἀναγινώσκετε. εὐρήσετε γὰρ προσθήκας τινάς, ἅμα τε ἐπιδιορθώσεις πολλὰς οὐκ ἀνωφελίμους. ἀλλὰ τοσαύτας ἡμῖν ἐπιδιορθώταις ἔχετε χάριτας: ὅπόσους ἐν ταύτῃ τῇ τυπουργίᾳ πόνους, ἡμέρας τε καὶ νύκτας περιμογήσαντες ἐξενηρόχαμεν. Ἑρρωσθε. Α. Ἐν τῇ τρίτῃ σελίδι. γράφει γενικοὶ στοχασμοὶ. ἔτι τὸ, ἄλλοι δὲ οὐ τοῦτον εἶναι τὸν σκοπὸν (p. 1, 14. 19) ἔτι τὸ, καὶ τοῦ εἰς ψεῦδος ἄγειν τὸν προσδιαλεγόμενον, τοῦ παράδοξον αὐτὸν ἐλέγχειν λέγοντα (p. 99, 25. 26). Subscribitur Τέλος. Ἐνετίησιν ἐτυπώθη παρὰ τοῖς περὶ τὸν Ἀλδῶν τε, καὶ τὸν Ἀνδρεῖαν τὸν ἀσουλανὸν χιλιοστῷ πεντακοσιοστῷ εἰκοστῷ ἀπὸ τῆς θεογονίας ἐνιαυτῷ, ἐπὶ ἄρχοντος Λεωνάρδου λαυρεδανοῦ τοῦ τῶν πόλεων βασιλῖδα ταύτην δεξιῶς ἡνιοχοῦντος. γαμηλιῶνος πρώτῃ ἰσταμένου. *Venetis in Aedibus Aldi, et Andreae soceri, mense Octobri. M. D. XX.*

Cum Aldina item atque in Analyticorum commentario Alexandreo (cf. Praef. p. XV), nisi quod titulorum ordinem invertit, plane congruit etiam manifestis typothetae erroribus religiose servatis paene omnibus

IUNTINA, cui subscribitur f. 80^r *Florentiae per haeredes Philippi Iuntae, anno domini. M. D. XXI. Mense Augusti. Die. XVI. Leone. X. Pontifice.*

- v Exemplar Iuntinae Leydense “ex bibliotheca viri illustr. Isaaci Vossii” (125) f. 2^r—63^v, ubi desinit Palatinus 270, notis ornatum est, velut hisce:

p. 1—7, 13. ad Διδάξας περὶ τοῦ ἀποδεικτικοῦ κτλ.: *Hoc prooemium non exstat in codice manuscripto bibliothecae Palatinae.* ad p. 1, 2: Ἀποσημειώσεις εἰς τοὺς σοφιστικούς ἐλέγχους ἀφροδισιεύς || 4 παρεδίδου || ad 10 σκοπὸς τῆς παρούσης πράγματειας || 14 γενοικοὶ correxit || 16 ἐπιγράφεσθαι σοφιστικούς || 19 οὐ add. || p. 2, 2 μεθόδου || 3 ἐλέγχειν corr. || δυναίμεθα || 4 δέδεικται || φημί del. || 5 ἐν ταῖς αὐτῶν πραγματείαις || 10 διελέγχεται || 11 ἱατροὶ || διδάσκουσιν || 12 ἐστὶν del. || 17 αὐτοὺς || 19 πῶς || 20 ἐπιστήμωσιν corr. || 23 βούλεται || 25 αὐξάμενος corr. || ὁμώνυμα || 26 πότεροι || 28 Σωκράτῃ || 30 εἰσὶν || p. 3, 7 σοφιστῶν || 12 λύσεων || 14 ἐπαγγέλλεται || ad 16 Περὶ τῆς τάξεως || 26 καὶ corr. || 36 περὶ corr. || p. 4, 3 ἀλλὰ γε || ad 7 sq. ὁ αὐτός ἐστιν ἐριστικὸς καὶ σοφιστικὸς συλλογισμός || 9. 10 διημαρτῆσθαι || 11 post ἀληθῇ add. δὲ || 12 post ὕλην add. τοὺς || 14 περὶ

corr. || ληφθεισῶν || 17 περὶ (ante τὸ) corr. || 20 post μερίζοντος add. συμπεραίνεται || 23 οἱ
 add. || ἐρωτόμενοι corr. || 24 τὸ || p. 5,10 τοῖς add. || 11 τοῖς alt. add. || 17 συλλελογι-
 σμένοι || 19 δεκατρία || περὶ bis corr. || ad 28 σόφισμα τί ἐστίν || 32 περὶ corr. || ad 33
 ἐλεγγος ἀληθῆς || 35 ἐν ἀρχῇ || p. 6,2 ἐρωτῆσαι corr. || 7 ἡραμεῶν || 8 μὴ δεῖ || 15 τὸ add. ||
 16 τὰ add. || 19 τί δέ, ὁ ὅψιν ἔχων οὐχ ὁρᾷ || 25 τοῦτον || 27 πρόπων || ad 29 παρέ-
 λεγχος || 30 ἀληθῶς || ad 31 παραλογισμός || p. 7,1 δὲ add. || 2 ἀριστοτέλη || ὀνομάζοντα.
 p. 163,15—166,24. 15 συλλελογισθαι corr. || 19 καταφατικῶν || p. 164,2 ἦν || 4 ἐρί-
 ζοντα || 4. 5 συνεπεράνω || 5 ἀφῆσι || 8 et 9 συνεπεράνω || 19 ᾗδαι || 31 τὸ alt. add. ||
 33 κατωτέρω || p. 165,9 ἦ] καὶ || 17 δὲ || 22 σημαίνοντα || p. 166,14 φήσας || 16 τι add. ||
 21 τάναγρα || 24 αὐτῶν, quae est ultima nota.

Ex Aldina excerpta edidit Brandis in Scholiorum volumine p. 296 b
 —321.

VERSIONES quae mihi innotuerunt editionem Aldinam sive Iuntinam
 Latine interpretantur:

*Annotationes Alexandri Aphrodisiensis maximi Peripatetici, in librum
 Elenchorum, idest de apparentibus redarguendi argumentis Aristotelis,
 Nuper diligenti cura in latinum conversae. Guilelmo Dorotheo Veneto
 interprete. Venetiis Apud Hieronymum Scotum. 1541. in fol. et
 Parisiis Imprimebat Simon Colinaeus sibi et Ioanni Roigny 1542. in
 fol. ex Ioannis Nabascuensis recognitione, qui in epistula prae-
 missa haec scripsit: Commentarii Alexandri Aphrodisiei in libros Elen-
 chorum Aristotelis, a Dorotheo iam pridem Latinitate donati mihi offerun-
 tur, ut ad Graecum exemplar conferendo expenderem, num essent aliqui
 errores, vel vitio interpretis vel typographorum admissi, et illos obelisco no-
 tare. Id dum facio, myriades errorum mihi exstiter, quamobrem necessum
 esse duxi, non tam mendas eximere, quam totum opus a principio ad finem
 usque retexere. Caeterum ea res liberum prorsus animum requirebat, et
 tempus admodum longum, quorum utroque ego destituebar: Quare
 coactus sum, paucis diebus hoc opus cursim perlegere, et sic mutare, quae
 non satis Alexandri et Aristotelis mentem reddere videbantur. Quae nec
 adeo pauca erant, nec adeo vulgaria, ut non infinitis propemodum in locis,
 lectorem vel mediocriter eruditum partim vexare, partim in falsam senten-
 tiam inducere potuissent: id quod conferenti libros a nobis recognitos cum
 Dorothei versione Venetiis excusa facile liquebit. — Commentarius in duos
 libros divisus est, quorum alter incipit a c. XVI p. 175^a2, ubi in mar-
 gine notatum est: Latini hic faciunt initium secundi libri Elenchorum.
 lemmata in utraque editione plena sunt. ceterum neque Dorotheus neque
 Ioannes mantissae exemplaris Graeci rationem habuerunt, velut quae a²
 p. 17,21. 22 18,18.19 20,4. 5 23,22—25 24,4. 5. 12. 13 28,4—6 29,33—35
 30,17—19 addit, uterque omittit. ecce specimen:*

*Quod sermo de demonstratione sit universae logices tractationis finis, iam praeverientes
 diximus in eo libro quo Aristo. de syllogismo simpliciter disseruit atque in eo quo assignabat
 methodum demonstrandi. quoniam igitur a nobis sufficienter (abunde Ioan.) inquisita sunt
 de illa methodo (quae ad illam methodum pertinerent I.), consequens erit dicere aliquid etiam*

de sophisticis elenchis. Et primo quae sit intentio praesentis tractationis, et cur postremum habuit ordinem, et cuius gratia deinde (quare I.) inscribuntur sophistici elenchi. Nam ut plerisque in locis diximus, ubi non per se evidens est inscriptio operis conscripti, eam aperire explicareque oportet. Intentio igitur est praesentis tractationis secundum nonnullos, ut nobis tradat viam, qua sophistae constituunt elenchos et imperitos syllogisticae disciplinae ac viae (methodi I.) decipiunt. Est autem haec contenta tredecim modis, qui sunt assignandi ab ipso Aristotele, et sunt veluti quaedam generales coniecturae sophismatum. Hi ergo qui hanc esse intentionem praesentis tractationis ponunt, ob id inscribi sophisticos elenchos asserunt, perinde ac praesens tractatio disserat de hoc, quomodo sophistae argumentis decipiebant (decipiant I.), atque de constitutione ipsorum sophismatum, scilicet fallaciarum (sc. f. om. I.), et non de hoc, quomodo sophistis contradiceremus. Alii vero non hanc esse intentionem libri introduxerunt (censuerunt I.), sed magis tradunt Aristotelem habere intentionem dicendi de hoc (dicere instituisse I.) quonam pacto ipsi didicerimus confutare et contradicere periclitantibus (conantibus I.) nos fallaciis decipere. Nam ob id aiunt librum, nec (non I.) esse inscriptum de sophisticis deceptoriiisve syllogismis, sed sophistici elenchi. Deinde ac (, ut I.) universaliter sit assignata via qua possumus (possimus I.) sophistos (sophistas I.) redarguere. Nam posteaquam demonstravit tertium (triplicem I.) speciem syllogismorum categoricorum esse, et de duabus, videlicet, dialectico syllogismo et demonstrativo sufficienter in sua tractatione disseruit, in praesenti libro nobis velut iuvativum (adversus venenum I.) pharmacum praebens, quo sophisticas perturbationes evitemus, de sophistico syllogismo disserit, magis assignando elenchos quam sophisticas rationes, quibus magis animo addictus est tanquam maxime circa verum versentur, quo imbecilles tenuesque evadunt mendaces rationes, et deceptio deprehenditur eorum, quae videntur probabilia. Ut enim medici non solum quae conferunt ad sanitatem docent, sed etiam indagant explorantque venenosa pharmaca quae sint, ne (non ut I.) his utantur sed velut nociva noxiaque ac letalia fugiant, eodem modo oportet omnino eos qui sunt veris exercitati atque accipiunt experientiam probabilium, scire qualia sunt apparentia probabilia. Nam intentio Aristotelis non erat principalis de sophisticis elenchis disserere, id (om. I.) nec per se, sed ob alterum (aliud I.), de dicta specie docet, de redarguendo sophistas. Nam ludentium et non studentium est talis species syllogismi, sed ludicra res, quanquam sit res (est tamen add. I.) admodum affectata apud sapientes et scientes, ut in Euthydemo etiam Plato disserit.

Alexandri Aphrodisiensis in Aristotelis elenchos explanatio a Ioanne Baptista Rasario, Novariensi, Medico in latinam linguam conversa, et cum vetustissimis codicibus diligenter collata, atque emendata. Cum privilegio ad annos X Venetiis, Ludovicus Auancius excudendum curabat, 1557. Subscribitur Venetiis Ioan. Gryphius excudebat, sumptibus Lodovici Auancii et fratrum. Anno a Christi incarnatione MDLVII. in fol. Matthaeo Donato, Aloisii F., cui interpretationem dedicavit, in praefatione Ioannes haec scripsit:

. . . . Sed audiebas commentarios, qui graece in elenchos scripti sunt, plerisque locis esse depravatos, sic ut nullus persaepe sensus eliciatur: cupiebas autem mirum in modum, ut quoniam ego, cum in hoc studium incumberem, eos latinos feceram, et cum manuscriptis codicibus contuleram, quae meo studio, ac labore essem consecutus, non paterer latere diutius apparebunt igitur in tuo nomine explanationes in Aristotelis elenchos a me in latinam linguam conversae, et cum vetustis codicibus, qua fieri potuit diligentia, collatae et plerisque locis restitutae . . .

Lemmata haec quoque translatio explet. specimen sit initium et finis:

(p. 1,2—2,21) *De reprehensionibus autem sophisticis, iisque quae reprehensiones apparent, cum parallogismi sint, non reprehensiones, sumpto secundum naturam a primis initio, dicemus.*

Cum Aristoteles de syllogismo demonstrativo deque dialectico disseruerit, hoc loco ad sophisticas etiam reprehensiones declarandas aggreditur. quas quidem nos docet, non ut eis perinde ac demonstrativo, dialecticoque syllogismo utamur (*Demonstrativus enim ac dialecticus syllogismus scientiam gignunt: at fallaces captiunculae, et sophisticae reprehensiones tantum abest ut scientiam gignant, ut etiam molestae quaedam rationes, et impedimenta scientiarum sint: quemadmodum ipse quoque alibi molestas sophistarum rationes appellavit*) sed magis id adeo omnino fecit, ut nos doceat, quibus rationibus sophistae multitudinem, quique methodum syllogismorum conficiendorum non callent, decipere conentur. ita nobis huius modi tradit, non ut eas in disputationibus adhibeamus; sed ut caveamus, ne ei, qui eas proponunt, in errorem nos inducant. cognitis enim rationibus, quibus sophistae utuntur, ut fallacias suas in medium adducant, non modo non decipiemur ab eis, sed etiam adhibita fallaciarum, quas proposuerunt, explicatione, et perspecta earum coniunctione, eos ipsos in fraudem impellemus. nam ut qui genus nodi habet exploratum, quemadmodum ipse alibi memoravit, is, quod vinctum est, enodabit, et expediet; ita qui scit, quomodo confectae et coniunctae sint sophistarum captiunculae, eas explicabit, atque dissolvit. Ac tractationem quidem, quae de demonstratione est, esse finem totius Logices, nos iam et in libris, in quibus de syllogismo simpliciter, et in eis, in quibus demonstrationis conficiendae rationem Aristoteles docet, satis diximus. Nunc vero quoniam toti illi quaestioni est a nobis in illis libris abunde satis factum, consequens est, ut aliquid de sophisticis reprehensionibus, quidque huic tractationi propositum sit, et quid causae fuerit, cur extremum locum sit sortita, et quare *Elenchi* sophistici inscribatur, dicendum esse videatur: cum ut in aliis saepe dixi, ubi libri inscriptio per se ipsa clara non est, eam illustrare debeamus. Atque Aristoteli quidem, ut nonnullis placet, hoc loco propositum est, nobis viam ac rationem tradere, qua sophistae fallacias componebant, et disserendi rationis ignaros circumveniebant. ea ratio continetur tredecim generibus captionum, quae deinceps ab Aristotele quasi communes quidam loci, ex quibus fallaciae sumi possunt, explicabuntur. atque ii, qui id agi hoc libro voluerunt, ob eam causam aiunt librum inscriptum esse *Fallaces Reprehensiones*, quasi in eo doceamur, quonam modo sophistae reprehenderent, et fallacias fallerent, et non quonam pacto nos contra sophistas dicere valeamus. Quidam vero non esse hoc libri argumentum sunt arbitrati, sed potius velle Aristotelem docere, quomodo nos discere possimus, ut reprehendamus, et resistamus eis, qui nos fallere conabuntur: et ob eam ipsam rem non de syllogismis sophisticis quidem, sed sophisticae reprehensiones, librum inscripsisse: quasi via et ratione¹⁾ nobis commonstrata, cuius usu sophistas ipsos possimus reprehendere. Nam cum ostensum sit, esse tria genera syllogismorum categoricorum, explicatis diligenter duobus, probabili videlicet, et demonstrativo in iis libris, quos de huiusmodi syllogismorum generibus potissimum composuit: restat tertium genus, quod hoc opere persequitur. id quod nobis exponit, quasi salutare remedium, cuius auxilio molestas sophistarum rationes declinare possimus. Disserit autem de sophistico syllogismo, potius tradens fallaciarum argumentationum reprehensiones, quas veritatis studio commotus cupit explicare: per quam quidem veritatem et falsae atque infirmae argumentationes deprehenduntur, et captio eorum quae probabilia videntur, cognoscitur. Quemadmodum enim medici non solum salutaria discunt, sed etiam pestifera discere student, non ut iis quidem utantur, sed ut ea, utpote quae noxia, et mortifera sint, declinent: ita etiam ii qui in veris exercitati sunt et in probabilibus sunt versati, omnino par est, quatenus probabilia esse videantur, intelligant. neque vero hoc erat Aristoteli in primis et praecipue propositum, ut de reprehensionibus fallacibus dissereret, neque eius ipsius causa, sed alterius, de hoc genere verba facit, ut scilicet sophistas reprehenderemus: siquidem genus hoc

¹⁾ transfert igitur quod praebet α².

ratiocinationis non vera quaerentium, sed ludentium est. qua vero ratione docti et sapientes viri studiose operam dare ludo queant, in Euthydemo scriptum reliquit Plato.

(p. 198,13—16) *At logica primum ab Aristotele inventa ita perfecta et ad tantam amplitudinem elata est, ut ei non modo magnam gratiam, ut ipse ait, sed etiam quam maximam fieri a nobis possit, habere debeamus.*

Alexandri Aphrodisiensis Peripatetici gravissimi excerpta in Aristotelis librum Elenchorum, recens diligentiore cura a Gaspere Marcello Montagnanensi philosopho Patavino in Latinam linguam conversa. Additus est praeterea index admodum diligens omnium capitum, quae in Alexandri expositione complectuntur. Venetiis, apud Hieronymum Scotum MDLIX. in fol. mantissam exemplaris Graeci ab hoc interprete adhibitam esse testimonio sunt ii quos supra (p. XXIX) enumeravi loci, ubi exprimit quae a¹ omittit. exemplo sit finis commentarii:

(p. 197,15—198,16) *Ostendit antiquos non artem sed quae profluunt ab arte tradidisse. Cap. CLVIII.*

Huius vero negotii. Negotium dicit aut disserendi artem, aut universam logicam. maxime mercenarios cavillatores vocat, ut ab apparente sapientia divitiis affluentes. quae vero Gorgiae pertractatio cui cavillatoriam similem esse dicit, Platonis Gorgiam legentibus manifesta. cavillatores vero eiusmodi asserit docere orationes, in quas cognovere orationes adinvicem incidere. hae erant quae ex aequivocatione, et quae ex amphibologia, et reliquae, quae sequuntur, plana sunt. non enim artem sed quod ab arte tradentes erudiendi onus sustinere, omnis vero ars ratiocinativa via est, in qua et verus elenchus consistit. hanc quidem tradens, et artem prodit et erudit. deductiones vero et paralogismi loci, videlicet, deceptionis quibus utebantur, et docebant cavillatores, non ars, sed ab arte, qui enim facultatem et ratiocinandi scientiam habet, illum et decipere posse perspicuum est. ut enim qui recte scribendi, et sanitatis inducendae artem callet, ille et non recte scribere, et mortem inferre maxime novit. hoc pacto et qui scienter ratiocinari valet, ille et fallere novit. quamobrem fallere cui quidem cavillatores suum impendebant studium, et alios docebant, non ars est, sed ab arte produci gignique potest. sed et qui per divisionem ratiocinari docent, et hanc tradunt non artem dant. est enim divisa (ut in libro de propositionum copia dictum est) ut ratiocinatio, imbecillis at ab arte est. qui enim ratiocinari, et demonstrare novit, et dividere, et quod per divisionem sumptum est, ratiocinatione concludere scit: sed et inductione aliquid colligentes idem patiuntur, in oratione vero hac non ex talibus abinitio existentibus disciplinam iuxta ac alias tractationes quae incrementum ex successione habuere, sufficienter traditam, haec dictio sufficienter cum quadam audacia illata est, aliae quidem artes non ab principio neque ab ipsis inventoribus perfectionem, sed ab his qui eas recepere absolutae perfectaeque sunt, logicum vero negotium ab Aristotele primo inventum et ab ipso perfectum, cui nos omnes non plurimam (ut ipse dixit) sed neque tantam quanta oratione complecti potest, gratiam habere oportet.

ALEXANDRI QUOD FERTUR
IN ARISTOTELIS
SOPHISTICOS ELENCHOS
COMMENTARIUM

ΑΠΟΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΣΟΦΙΣΤΙΚΟΥΣ ΕΛΕΓΧΟΥΣ

Ὅτι μὲν ὁ περὶ ἀποδείξεως λόγος τέλος ἐστὶ τῆς λογικῆς ἀπάσης Ald. f. 2^r
 πραγματείας, ἥδη φθάσαντες εἵπομεν ἐν οἷς τε περὶ τοῦ ἀπλῶς συλλο-
 γισμοῦ διελέγετο ὁ Ἀριστοτέλης καὶ ἐν οἷς τὴν ἀποδεικτικὴν παρεδίδου
 5 μέθοδον. ἐπειδὴ γοῦν ἱκανῶς τὰ περὶ ἐκείνης ἡμῖν τῆς μεθόδου ἐξήχεται,
 ἀκόλουθον ἂν εἶη εἰπεῖν τι καὶ περὶ τῶν Σοφιστικῶν ἐλέγχων, τίς τε ὁ σκο-
 πὸς τῆς παρούσης πραγματείας ἐστί, καὶ διὰ τί τάξιν ἔσχε τὴν τελευταίαν,
 καὶ οὗτο χάριν Σοφιστικοὶ ἐπιγράφονται ἔλεγχοι· ὥς γὰρ ἐν πολλοῖς
 εἵπομεν, ἔνθα μὴ αὐτόθεν ἐστὶ δῆλη ἡ ἐπιγραφή τοῦ συγγράμματος, χρὴ
 10 καὶ ταύτην σαφηνίζειν. σκοπὸς οὖν ἐστὶ τῆς παρούσης πραγματείας κατὰ
 μὲν τινας, ὥς ἂν ἡμῖν τὴν μέθοδον παραδῶ δι' ἧς τοὺς ἐλέγχους συνίστων
 οἱ σοφισταὶ καὶ τοὺς ἀπείρους τῆς συλλογιστικῆς μεθόδου ἡπάτων· ἔστι δὲ
 αὕτη οἱ μέλλοντες παραδοθῆναι παρ' αὐτοῦ τοῦ Ἀριστοτέλους δεκατρεῖς
 15 τρόποι, οἱ καὶ ὥσπερ τινὲς εἰσι γενικοὶ στοχασμοὶ τῶν σοφισμῶν. οἱ δὲ
 τοῦτον εἶναι τὸν σκοπὸν τῆς παρούσης πραγματείας τιθέμενοι καὶ διὰ τοῦτο
 ἐπιγεγράφθαι Σοφιστικοὺς ἐλέγχους φασίν, ὥς τῆς παρούσης πραγματείας
 περὶ τοῦ πῶς ἤλεγχον οἱ σοφισταὶ διαλαμβανούσης καὶ περὶ τῆς συστά-
 σεως τῶν σοφισμάτων αὐτῶν, οὐ περὶ τοῦ πῶς ἂν τοῖς σοφισταῖς ἀντι-
 λέγοιμεν. ἄλλοι δὲ οὐ τοῦτον εἶναι τὸν σκοπὸν τοῦ βιβλίου εἰσήγαγον,
 20 ἀλλὰ μᾶλλον σκοπὸν ἔχειν τὸν Ἀριστοτέλην εἰπεῖν περὶ τοῦ πῶς ἂν αὐτοὶ
 μάθοιμεν ἐλέγχειν καὶ ἀντιλέγειν τοῖς πειρωμένοις σοφίζεσθαι ἡμᾶς· διὰ

1 Ἀποσημειώσεις — ἐλέγχους I: ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΑΦΡΟΔΙΣΙΕΩΣ ΑΠΟΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ κτλ. a: de reliquorum codd. titulis cf. Praef. 2 ante Ὅτι μὲν exhibet hoc prooemium:

Διδάξας περὶ τοῦ ἀποδεικτικοῦ καὶ διαλεκτικοῦ συλλογισμοῦ ὁ Ἀριστοτέλης, νῦν ἔχει διδάξων ἡμᾶς καὶ περὶ τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων, οὐχ ὥστε τούτοις χρῆσθαι ἡμᾶς ὡς τῇ ἀποδεικτικῇ καὶ διαλεκτικῇ συλλογισμῇ· οἱ μὲν γὰρ ἐπιστήμης ἔργα, τὰ δὲ σοφίσματα καὶ οἱ σοφιστικοὶ ἔλεγχοι ἔργον μὲν ἐπιστήμης οὐδέν, ἐνοχλήσεις δὲ τινες μᾶλλον καὶ ἐμπόδιοι τῶν ἐπιστημῶν, ὥς καὶ αὐτὸς σοφιστικὰς ἐνοχλήσεις ἐν ἄλλοις ὠνόμασεν. ἀλλ' ἢ τοῦτο πάντως ποιεῖ διδάξων ἡμᾶς τίνες οἱ τρόποι, οἷς οἱ σοφισταὶ χρώμενοι πειρῶνται τοὺς πολλοὺς ἐλέγχειν καὶ τοὺς ἀμαθεῖς τῆς συλλογιστικῆς μεθόδου. διδάσκει γ' οὖν ἡμᾶς περὶ τούτων, οὐχ ὥστε χρῆσθαι αὐτοῖς, ἀλλ' ἵνα μὴ παρὰ τῶν χρωμένων ἐλεγχώμεθα. εἰδότες γὰρ τοὺς τρόπους, καθ' οὓς οἱ σοφισταὶ τὰ οἰκεία προβάλλονται σοφίσματα, ἐλεγχθησόμεθα μὲν παρ' αὐτῶν οὐδαμοῦ, ἐλέγξομεν δὲ μᾶλλον αὐτούς λύοντες τὰ προβαλλόμενα σοφίσματα παρ' αὐτῶν, ὥς (οἷς a) καὶ τὸν τρόπον εἰδότες τῆς συνθέσεως. ὥς γὰρ ἐν ἄλλοις αὐτὸς εἶπεν, ὁ τὸν τρόπον εἰδὼς τοῦ δεσμοῦ, ἐκεῖνος λύσει τὸ συνθεῖν, καὶ ὁ τὸν τρόπον εἰδὼς τῆς συνθέσεως τοῦ σοφίσματος, ἐκεῖνος λύσει καὶ τὸ προβαλλόμενον σοφίσμα a ὅτι aA: τι I 3—6 πραγματείας, γνωρισμὸν ἐστὶν ἅπασι, πολλαχόθεν τοῦ παρόντος βιβλίου τῆς λογικῆς πραγματείας καὶ μᾶλλον ἐξ ὧν τε περὶ τοῦ ἀπλῶς συλλογισμοῦ ὁ ἀριστοτέλης διελέγετο καὶ ἐκ τῆς ἀποδεικτικῆς μεθόδου ἣν παρεδίδου. ἀκόλουθον δ' ἂν A 4 παρεδίδου I: ἀπεδίδου a 8—10 χρὴ γὰρ αἰεὶ σαφηνίζειν τὴν ἐπιγραφὴν τοῦ συγγράμματος, ἔνθα μὴ αὐτόθεν ἐστὶ δῆλη. σκοπὸς ἐστὶ A 9 αὐτόθεν a: αὐτόθι I 16 ἐπιγράφεσθαι A ante σοφιστ. add. τοὺς aI: om. A 19 οὐ om. a¹ 20 τὸν ἀριστοτέλην in ras. A¹

τοῦτο γὰρ φασιν οὐδὲ Περὶ τῶν σοφιστικῶν συλλογισμῶν ἐπιγέγραπται τὸ
 βιβλίον ἀλλὰ Σοφιστικοὶ ἑλεγχοί, ὡς μεθόδου παραδιδомένης δι' ἧς ἂν τοὺς
 σοφιστὰς ἐλέγχειν δυναίμεθα. ἐπειδὴ γὰρ τῶν κατηγορικῶν συλλογισμῶν τὸ
 εἶδος τριττὸν εἶναι δέδειχε καὶ περὶ τῶν δύο, τοῦ τε διαλεκτικοῦ φημι συλλο-
 5 γισμοῦ καὶ τοῦ ἀποδεικτικοῦ, ἀρχούντως ἐν ταῖς αὐτῶν πραγματείαις διέ-
 λαβεν, ἐν τῷ παρόντι βιβλίῳ ὥσπερ ἡμῖν ἀλεξήτηριον παρέχων φάρμακον
 εἰς τὸ ἀποφεύγειν τὰς σοφιστικὰς ἐνοχλήσεις περὶ τοῦ σοφιστικοῦ δια-
 λέγεται συλλογισμοῦ, ἐλέγχους παρὰ διδοῦς μᾶλλον τῶν σοφιστικῶν λόγων, f. 2^v
 οἷα φιλοτιμούμενος ὡς μάλιστα περὶ τὸ ἀληθές, δι' οὗ αἱ ἀδρανεῖς ψευδο-
 10 λογίαι καὶ ὁ τῶν δοκούντων ἐνδόξων φανακισμὸς διελέγχεται. ὡς γὰρ οἱ
 ἱατροὶ οὐ μόνον τὰ πρὸς ὑγείαν συντείνοντα διδάσκονται ἀλλὰ καὶ τὰ δηλη-
 τήρια τῶν φαρμάκων ἐπιζητοῦσι τίνα ἐστίν, οὐχ ἵνα τούτοις χρήσωνται,
 ἀλλ' ὡς βλαβερὰ ταῦτα φεύγωσι καὶ θανάσιμα, κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον χρή
 πάντως καὶ τοὺς τοῖς ἀληθέσιν ἐγγυμασθέντας καὶ πείραν τῶν ἐνδόξων
 15 λαβόντας εἰδέναι καὶ ποῖά εἰσι τὰ φαινόμενα ἐνδοξα. οὐ γὰρ τῷ Ἀριστο-
 τέλει σκοπὸς ἦν προηγούμενος περὶ τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων διαλαβεῖν (οὐ
 γὰρ δι' αὐτὸ ἀλλὰ καθ' ἕτερον περὶ τοῦ εἰρημένου εἵδους διδάσκει) (ἀλλὰ)
 περὶ τοῦ ἐλέγχειν τοὺς σοφιστὰς. παίζόντων γάρ, οὐ σπουδαζόντων τὸ
 τοιοῦτον εἶδος τοῦ συλλογισμοῦ· τὸ δὲ παίγνιον πῶς ἂν εἴη περισπούδαστον
 20 ἀνδράσι σοφοῖς καὶ ἐπιστήμοσιν; ὡς ἐν τῷ Εὐθυδήμῳ καὶ Πλάτων δια-
 λαμβάνει, ἐνθα τῷ Κρίτῳ διαλεγόμενος ὁ Σωκράτης θαυμασίαν εἶναι τὴν
 σοφιστικὴν ἀποφαίνεται καὶ "πανσόφους ἀτεχνῶς" ὀνομάζει τοὺς σοφιστὰς
 καὶ βούλεσθαι μαθεῖν καὶ αὐτὸς ταύτην τὴν μέθοδον· εἴτα προτρέπεται
 τὸν Εὐθυδήμον τῷ τοῦ Ἀξιόχου παιδὶ Κλεινίᾳ προσδιαλεχθῆναι· ὁ δ'
 25 εὐθύς ἀρξάμενος καὶ ὁμῶνυμα ἐρωτῶν εἰς ἀντιφάσεις περιῆγε τὸν νέον
 οὕτω λέγων· "ὦ Κλεινία, πότεροί εἰσι τῶν ἀνθρώπων οἱ μανθάνοντες;
 καὶ τὸ μειράκιον, ἅτε μεγάλου ὄντος τοῦ ἐρωτήματος", πρῶτα μὲν ἡρυ-
 θρίασεν, εἴτα πρὸς τὸν Σωκράτην ἀπεῖδεν· ὁ δὲ παρεθάρρυνέ τε αὐτὸν
 καὶ ἀποκρίνασθαι διεκελεύσατο ὃ τι ἂν βούλοιτο· καὶ ἀποκρίνεται ὁ Κλει-
 30 νίας "ὅτι οἱ σοφοὶ εἶεν οἱ μανθάνοντες". καὶ ὁ Εὐθυδήμος· ἄρά γε, ὦ
 Κλεινία, οἷδός τις διδασκάλους; ὠμολόγησεν οὗτος. τίνων οὖν εἰσι διδά-
 σκαλοι; ἐκεῖνος· τῶν μανθανόντων. ἄρ' οὖν σοφοὶ ἦσαν, ὅτε τὰ διδασκό-
 μενα οὐκ ἠπίσταντο; "οὐ δῆτα, ἦ δ' ὅς". μανθάνουσιν ἄρα οἱ ἀμαθεῖς.

1 τῶν om. A 2 μεθόδου a²A: καθόλου a¹I 3 δυναίμεθα a²K: δυνάμεθα a¹I:
 δυνάμεθα A 4 τρίτον a² 5 ἐν ταῖς αὐτῶν πραγματείαις AK: ἐν τῇ ἑαυτοῦ πραγμα-
 τεῖᾳ aI 8 λόγων aA: ἐλέγχων I 10 διελέγχεται AK: διελέγχεται aI 11 ἱατρι-
 κοὶ a¹ διδάσκονται aA: διδάσκουσιν I 15 καὶ ποῖα AK: ὅποια aI 16. 17 οὐ γὰρ A:
 οὐδὲ aI 17 καθ' aI: δι' A ἀλλὰ alterum addidi 19 ὡς a¹ 20 εὐθυ-
 δήμων (sic) I 21 ἐνθα] Euthyd. c. 1 p. 271 C—272 B 22 ἀτεχνῶς AK: ἀτέχνως
 aI 23 βούλεσθαι a¹I: βούλεται a²A καὶ αὐτὸς μαθεῖν A 25 ἀρξάμενος a¹
 ὁμῶνυμος a post εἰς add. τὰς a περῆγε a 26 λέγων] Euthyd. c. 5 p. 275 D—
 276 C πότεροί a²A Plato: πότερος a¹: πότερον I post μανθάνοντες add. οἱ σοφοὶ
 ἦ οἱ ἀμαθεῖς Plato cf. p. 24, 16 29 ἀποκρίνασθαι AK: ἀποκρίνεσθαι aI 32 ὅτε a²A:
 ὅτι a¹I 33 ἦ δ' ὅστις a¹ post ἦ δ' ὅς add. ὃ νοητέον ἀντὶ τοῦ ἐφησεν οὗτος A

ἔπειτα πάλιν τὸ ἐναντίον συναλογίσασθαι, ὅτι μανθάνουσιν οἱ ἐπιστάμενοι.
 ἀλλὰ τοιούτων μὲν λόγων πλήρης οὕτως τε ὁ διάλογος καὶ ὁ Πρωταγόρας.
 ἡμεῖς δὲ πάλιν πρὸς τὸ προκείμενον ἐπανέλθωμεν. σκοπὸς ἐστὶ τῷ Ἀρι-
 στοτέλει, ὡς ἔφημεν, ὁ πρῶτος ἀποδεδομένος περὶ τοῦ εἰπεῖν πῶς συνίστων
 5 τοὺς δοκοῦντας ἐλέγχους οἱ σοφισταί, καὶ πῶς ἐδόχουν διὰ τούτων ἐλέγχειν
 τοὺς ἀπείρους τῆς τέχνης αὐτῶν, καὶ τίνες οἱ γενικοὶ στοχασμοὶ τῶν
 σοφισμῶν, καὶ πόσων στοχάζονται οἱ ἐν τοῖς σοφίσμασιν ἀγωνιζόμενοι καὶ
 διαφιλονεικοῦντες, καὶ πόσα εἶδη τῶν σοφισμῶν, καὶ κατὰ πόσους τρόπους
 ἐν ἑκάστῳ τῶν εἰδῶν τὴν φαντασίαν τοῦ ἐλέγχειν ἐμποιεῖ. εἶτα ἐφεξῆς
 10 καὶ τὰς προσηκούσας λύσεις ἐπάγει αὐτοῖς· λύειν γὰρ τῶν ἀμυγλάνων τὸν
 δεσμὸν ἀγνοοῦντα. τούτου δὲ φανεροῦ γεγονότος καὶ ἐλέγχειν δυνησόμεθα·
 ἀπλῶς γὰρ τὸ εἰδέναι ὅπως ἐκεῖνοι τὰ σοφίσματα συνίστων τῶν λύσεων
 γίνεται ποριστικόν, ἐπεὶ ὁ τοῦ δεσμοῦ τὴν γνῶσιν ἔχων οἶδε πάντως καὶ
 ὅπως ἂν τὴν λύσιν ἐπαγάγῃ τῷ δεσμῷ μηδενὸς προσισταμένου αὐτῷ, ὡς
 15 ἐν τῇ Μετὰ τὰ φυσικὰ πραγματεῖα φησί.

Περὶ δέ γε τῆς τάξεως ἀμφισβητεῖται πολλοῖς. οἱ μὲν γὰρ φασιν ὡς
 ἔδει τὴν διαλεκτικὴν πραγματείαν, ὁμοίως δὲ καὶ ταύτην τὴν σοφιστικὴν τῆς
 ἀποδεικτικῆς προταχθῆναι· χρῆναι γὰρ πρότερον τοῖς πιθανοῖς χρονοτριβή-
 σαντας εἶθ' οὕτως καὶ τοῖς ἀναγκαίοις καὶ ἀληθέσι προσδιατρίψαι. οὐ
 20 καλῶς δὲ οἱ ταῦτα λέγοντες ἀποφαίνονται. εἰ γὰρ ἡ τῶν ἀνθρώπων φύσις
 τῇ ὕλῃ συνδεθεῖσα ἀπατάται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον καὶ τῇ φαντασίᾳ παρα-
 κολουθοῦσα παραλογίζεται καὶ τὰ μὴ ὄντα ὡς ὄντα ὑπονοεῖ, οὐ χρὴ πάν-
 τως πρῶτοις αὐτὴν προσβαλεῖν τοῖς πιθανοῖς τε καὶ φαινομένοις ἐνδόξοις·
 ἐνσχεθεῖσα γὰρ τούτοις καὶ προσληφθεῖσα οὐ ῥᾶν αὐτῶν ἀποστήσεται
 25 καὶ τὴν ἀλήθειαν ὑποδέξεται, ἐκεῖνα ἡγουμένη τἀληθῆ καὶ αὐτόπιστα· f. 3r
 πρόληψις γάρ, κἂν ἡ τυχοῦσα εἴη, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ταχέως μετατίθεσθαι
 οὐ φιλεῖ. ἄλλως τε δὲ ἐκεῖνα προταχθῆναι τῆς ἀποδεικτικῆς ἐπιστήμης
 ὥφειλον ἂν δὴ καὶ χρήσιμα ἦν εἰς ἀπόδειξιν· ἡ δέ γε σοφιστικὴ ἄχρηστος
 ἐστὶ παντελῶς τῇ ἀποδεικτικῇ ἐπιστήμῃ. ἔτι εἰ τὸ ψεῦδος τῇ παραθέσει
 30 τῆς ἀληθείας ἐλέγχεται, ἀκόλουθον ἂν εἴη πάντως τἀληθῆ πρῶτον μαθόντας
 οὕτω τοῖς πιθανοῖς καὶ ψευδέσι προσομιλῆσαι· εἰκότως ἄρα προτέρα τῶν
 τοιούτων ἡ ἀποδεικτικὴ τέτακται. ἐν αὐτῇ γὰρ τὸν κυρίως συλλογισμὸν
 μαθόντες, ὅτι ἐξ ἀναγκαίων καὶ ἀμέσων καὶ γνωριμωτέρων καὶ προ-
 35 παντὸς πόρρω καθισταμένου ῥαδίως ἐπιγνωσόμεθα· εἰ γὰρ τὸ πῶς γίνεται
 καταμάθωμεν καὶ τίνα τρόπον τὸ ἀληθές, τὸ παρὰ ταῦτα γινόμενον εὐχερῶς

8 διαφιλονεικοῦντες a 12 λύσεων a²A: λόγων a¹I 13 δεσμοῦ] ε ex corr. I 14 ἐπα-

γάγη A: ἐπαγάγει a²S (ει S): ἐπαγάγεσε (sic) I: ἐπήγαγε a¹ 15 ἐν τῇ Μετὰ τὰ φυσικὰ
 πραγματεῖα] B l p. 995a²⁹sq. 18. 19 χρονοτριβήσαντα A 19 ante ἀληθέσι add.

τοῖς A 19. 20 οὐκ ἀληθῶς A 23 αὐτοῖς A τε om. A 24 ἐνασχεθεῖσα a¹

27 προσταχθῆναι a 28 σοφιστικῇ] ἡ ex ds corr. I 31 πρότερον a 33 μα-

θόντες, sed ante συλλογισμὸν A: μανθάνοντες aI ἐξ ἀναγκαίων aA: ἐξανάκης I

36 περὶ ut solet a παρ' αὐτὰ A

καταμαθεῖν δυνησόμεθα. ἐπεὶ δὲ οὐχ οἷόν τε ἦν ἐκ ταύτης ἀμέσως προσ-
βαλεῖν τῇ σοφιστικῇ, διδάσκει μεταξὺ περὶ τῆς πῆ μὲν ἀληθοῦς πῆ δὲ
ψευδοῦς, ἥπερ ἐστὶν ἡ διαλεκτική. ἀλλὰ γὰρ τίς μὲν ὁ σκοπὸς τῆς παρού-
σης πραγματείας καὶ περὶ τῆς τάξεως αὐτῆς καὶ τῆς ἐπιγραφῆς ἀρκούντως
5 εἰρήκαμεν· ἥδη δὲ καὶ τῶν τοῦ φιλοσόφου λόγων ἐπίσκειψιν ποιησώμεθα.

p. 164^a20 Περὶ δὲ τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων.

Πλάτων μὲν ἐν τῷ Εὐθυδήμῳ καὶ Ἀριστοτέλης ἐν προοιμίῳ εὐθὺς τῆς
διαλεκτικῆς πραγματείας τὸν αὐτὸν εἶναι λέγουσιν ἐριστικὸν καὶ σοφιστικὸν
συλλογισμόν. τούτους δὲ τοὺς συλλογισμοὺς ποτὲ μὲν κατὰ τὴν ὕλην διημαρ-
10 τῆσθαι λέγουσι τῆς συλλογιστικῆς συζυγίας οὐκ ἐκπίπτοντας, οὗς καὶ συλλο-
γισμοὺς ὀνομάζουσι, ποτὲ δὲ τὸ συλλογιστικὸν εἶδος μὴ ἔχοντας ἀληθῆ φέρειν
τὴν ὕλην, οὗς οὐδὲ συλλογισμοὺς ἀξιούσι καλεῖν ἀλλὰ φαινομένους συλλογισ-
μοὺς. οἷον τί φημι; ὅταν τις συλλογίσηται τι ἐν συλλογιστικῇ συζυγίᾳ διὰ
προτάσεων παρὰ τὴν ὕλην ληφθεισῶν, ἐριστικὸν μὲν ποιεῖ συλλογισμόν, πλὴν
15 καὶ σοφιστικόν, ὡς ὅτε λέγει 'πᾶς ὁ ἀνδρεῖος ἀνδρεῖαν ἔχει· ἐστὶ δὲ ὁ χιτῶν
ἀνδρεῖος· ὁ χιτῶν ἄρα ἀνδρεῖαν ἔχει'. οὗτος γὰρ ὁ συλλογισμὸς ἐριστικὸς καὶ
σοφιστικὸς οὐ παρ' ἄλλο τι ἢ παρὰ τὸ ληφθῆναι ὡς ἔνδοξον τὸ πάντα τὸν
ἀνδρεῖον ἀνδρεῖαν ἔχειν, ἐπειδὴ ἐν συλλογιστικῇ συζυγίᾳ ἐν πρώτῳ οὕτῃ
σχήματι ἐκ δύο καταφατικῶν, τῆς μὲν ἐπὶ μέρους τῆς δὲ καθόλου τῆς
20 μείζονος. ὅταν δὲ πάλιν συλλογίσηται τίς τι ἐξ ἀληθῶν μὲν προτάσεων
μὴ συλλογιστικῶς δὲ μηδὲ φυλάξας τὸ τοῦ σχήματος ἴδιον, συλλογισμόν
καὶ οὗτος ἐποίησε, πλὴν οὗτος φαινόμενος συλλογισμὸς λέγεται, οἷοί εἰσιν
οἱ ἐν ἀσυλλογίστῳ συζυγίᾳ ἐρωτώμενοι λόγοι. οἷον εἰ συνάγει τις τὸ ὅτι
πᾶς ἄνθρωπος ἵππος ἐστὶ διὰ τοῦ λαβεῖν πάντα ἄνθρωπον ζῶον εἶναι καὶ
25 πάντα ἵππον ζῶον· ἀσυλλόγιστος γὰρ ἡ ταιαύτη πλοκή τοῦ συλλογισμοῦ
καίτοι ἐξ ἀληθῶν οὕσα προτάσεων· αἴτιον δὲ τὸ εἶναι δύο καταφάσεις ἐν
δευτέρῳ σχήματι. καὶ πολλὰ τούτων τὰ παραδείγματα ἐν ταῖς πονηθείσαις
ἡμῖν εἰς τὴν Διαλεκτικὴν ἐξηγήσειςιν. ἄλλοι δὲ τινες σοφιστικοῦ καὶ ἐρι-
στικοῦ συλλογισμοῦ διαφορὰν ταύτην παραδεδώκασιν, ἐριστικὸν μὲν εἰπόντες
30 εἶναι τὸν κατὰ τὸ συλλογιστικὸν εἶδος μὴ ὕγιως ἔχοντα, σοφιστικὸν δὲ τὸν τὴν
ὕλην ἔχοντα διημαρτημένην ὕγιες δὲ τὸ συλλογιστικὸν εἶδος. ἀλλ' ἐλέγχον-
ται οὗτοι παρ' αὐτοῦ τοῦ Ἀριστοτέλους ψευδόμενοι· προῖων γὰρ ἐν οἷς

7 ἐν τῷ Εὐθυδήμῳ] cf. c. 1 p. 272 B (ταύτης τῆς σοφίας—τῆς ἐριστικῆς) 7. 8 ἐν
προοιμ. εὐθὺς τῆς διαλ. πρ.] Top. I 1 p. 100^b23 sq. 9. 10 διημαρτῆσθαι AI: ἐξημαρτῆ-
σθαι a 11 φέρειν A: δὲ I: δὲ φέροντας a²: om. a¹ 12 οὗς a²A: om. a¹I
συλλογισμοὺς aA: συλλογισμόν I 13 τί φημι om. A 14 ληφθεισῶν a²A: ληφθέν-
των a¹I 15 ὡς ὁ λέγων A πῶς I ὁ prius om. A ἀνδρεῖαν itemque in
sequentibus A 15. 16 ὁ χιτῶν ἀνδρεῖος, omissio ἐστὶ δὲ, ante πᾶς collocat A
17 post σοφιστικὸς add. καὶ A τὸν om. A 20 ὅταν δὲ τις συλλογίσηται τι A
22 οἷόν a² 23 οἱ om. a¹ 24 τὸ A 27. 28 καὶ—ἐξηγήσειςιν om. A 29 δια-
φορὰν συλλογισμοῦ A ταύτην A: τούτων I: τοιαύτην a 32 προῖων] c. 11
p. 171^b6. 7

τὸν ἀποδεικτικὸν λόγον τοῦ διαλεκτικοῦ διύστησι καὶ τοῦτον τοῦ σοφιστικοῦ, φησὶν ὅτι “ὁ μὲν οὖν κατὰ τὸ πρᾶγμα θεωρῶν τὰ κοινὰ διαλεκτικῶς, ὁ δὲ τοῦτο φαινομένως ποιῶν σοφιστικῶς καὶ συλλογισμὸς ἐριστικῶς”. ἐπειδὴ τοίνυν ὁ ἐριστικὸς συλλογισμὸς ὁ αὐτὸς ἐστὶ τῷ σοφιστικῷ ἐλέγχῳ, εἰπὼν
 5 περὶ τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων ἐπήγαγε καὶ τῶν φαινομένων ἐλέγχων ὄντων δὲ παραλογισμῶν, ἐκ παραλλήλου τὸ αὐτὸ θείας· κοινὸν γὰρ πάντων τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων τὸ φαίνεσθαι. καὶ τούτων τὴν διαί· f. 3^v ρεσιν ποιεῖται εὐθὺς ἐν τοῖς ἐξῆς λέγων· οἱ μὲν γὰρ τούτων τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων εἰσὶ συλλογισμοί, οἱ αὐτοὶ ὄντες τοῖς ἐριστικοῖς συλλογισμοῖς
 10 τοῖς ἐκ φαινομένων ἐνδόξων μὴ ὄντων δὲ συντιθεμένοις· οἱ δὲ δοκοῦσιν εἶναι, οἱ αὐτοὶ καὶ οὗτοι ὄντες τοῖς ἐριστικοῖς λόγοις τοῖς ἢ ἐξ ἐνδόξων ἢ φαινομένων ἐνδόξων φαινομένοις, οἱ καὶ ἐριστικοὶ μὲν λέγονται συλλογισμοί, συλλογισμοὶ δ’ οὐ. συλλογισμοὶ μὲν οὖν εἰσι σοφιστικοὶ οἱ τὸ σχῆμα μὲν ἔχοντες ὑγιᾶς τὰς δὲ προτάσεις ἢ ἄμφω ἢ τὴν ἐτέραν ψευδεῖς·
 15 φαινόμενοι δὲ οἱ τὸ σχῆμα μὲν μὴ ὑγιᾶς ἔχοντες τὰς δὲ προτάσεις ὅτε μὲν ἀληθεῖς ὅτε δὲ ψευδεῖς. ἀπλῶς δὲ πάντες οἱ φαινόμενοι ἔλεγχοι ἢ συλλελογισμένοι εἰσὶν ἢ ἀσυλλόγιστοι· καὶ γὰρ καὶ τὸ εἶδος ὑγιᾶς ἔχῃ, φαινόμενός ἐστιν ἔλεγχος καὶ οὐ κυρίως ἔλεγχος. τοῦ δὲ ἐλέγχου μέρη εἰσὶ δεκατρία· ἐξ μὲν τὰ “παρὰ τὴν λέξιν”, ἐπτὰ δὲ τὰ παρὰ τὴν διά-
 20 νοίαν, οὓς ὁ Ἀριστοτέλης “ἐξω τῆς λέξεως” καλεῖ. καὶ ταῦτα τὰ δεκατρία δις παραδίδωσι, πρῶτον μὲν λέγων πῶς ἀπατῶσιν οἱ σοφισταί, ὕστερον δὲ λύων αὐτά. Σοφιστικοὶ οὖν ἔλεγχοι ἐπιγέγραπται ἢ παροῦσα πραγματεία καλῶς· καὶ διχῶς ἂν νοηθεῖν ἢ ἐπιγραφῇ, καὶ ὅτι ἐλέγχουσιν οἱ σοφισταὶ καὶ ὅτι ἐλέγχονται. ἢ τὸ φαινομένων ἐλέγχων ἐπήνεγκεν ὡς ἐξηγητι-
 25 κόν· ἐξηγητικὸν γὰρ τὸ πρότερον τοῦ δευτέρου. καὶ εἴη ἂν ὁ νοῦς τοῦ λεγομένου τοιοῦτος, ὡς ἤδη λέγωμεν περὶ τῶν μὴ κυρίως ἐλέγχων ἀλλὰ τῶν φαινομένων ἐλέγχων, οἷτινές εἰσιν οἱ σοφιστικοὶ ἔλεγχοι. ἀλλ’ ἀναγκαῖόν ἐστιν εἰπεῖν τί τέ ἐστι σόφισμα καὶ τί ἀληθὴς ἔλεγχος καὶ τί φαινόμενος ἔλεγχος καὶ τί παρεξέλεγχος καὶ τί παραλογισμός. σόφισμα μὲν οὖν ἐστὶ, καθὼς
 30 καὶ αὐτὸς ἐν τοῖς Τοπικοῖς φησι, ταῦτόν τῷ ἐριστικῷ συλλογισμῷ. οἷον ἄρα ἔστι σιγῶντα λέγειν; οὐ φησιν ὁ ἀποκρινόμενος· τί δέ, ὅταν ξύλα καὶ λίθους λέγῃς, ἄρ’ οὐ σιγῶντα λέγεις; ἰδοὺ γοῦν ἐνταῦθα παρὰ τὴν ἀμφιβολίαν τὸ σόφισμα γέγονεν. ἔλεγχος δὲ ἐστὶν ἀληθὴς “ἀντίφασις τοῦ αὐτοῦ καὶ ἐνός, μὴ ὁνόματος ἀλλὰ πράγματος, καὶ ὁνόματος μὴ συνωνύμου ἀλλὰ τοῦ αὐτοῦ.
 35 ἐκ τῶν δοθέντων ἐξ ἀνάγκης, μὴ συναριθμουμένου τοῦ ἐν ἀρχῇ, κατὰ

2 οὖν om. A

5 post φαινομένων add. μὲν Arist.

10 τοῖς om. a¹συντιθεμένοις a²A: συντεθειμένοις a¹I11 τοῖς alterum om. a¹

12. 13 φαίνονται

μὲν συλλογισμοί, εἰσὶ δ’ οὐ συλλογισμοί A

15 ὑγιᾶς μὴ A

17 συλλογισμέ-

νοι a¹

19 δεκατρία A cf. vs. 20: δέκα καὶ τρία aI

20 καλεῖ] c. 4 p. 165^b24

iγ a

21 πρῶτα A

22 λύων aA: λέγων I

25 ἐξηγητικὸν addidi

28. 29 τέ

ἐστὶ et sequentia tria καὶ om. A

29. 30 σόφισμά ἐστιν ὡς ἀριστοτέλης ἐν A

30 ἐν

τοῖς Τοπικοῖς] VIII 11 p. 162^a17

φησὶν, ἡγουν ἐν τῷ ὁγδόῳ, ταυτόν τι τῷ A

31 ξύλα—λίθους I: ξύλον—λίθον a

32 λέγῃς a: λέγεις I

33 ἀντίφασις κτλ.] c. 5

p. 167^a23—27

ἀντίφασιν I

35 ἐν ἀρχῇ A Arist.: ἐξ ἀρχῆς aI, sed cf. p. 6, 8. 11

ταὐτὸ καὶ πρὸς ταὐτὸ καὶ ὡσαύτως καὶ ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ". εἰ γὰρ ἐρωτήσῃ τις 'ἄρα γε ὁ κύων ζῷόν ἐστιν;' εἶτα καταφήσομεν καὶ ἐπαγάγοι ὁ ἐρωτῶν ὅτι ὁ τὰ κύματα ποιῶν οὐκ ἔστι ζῷον, οὐκ ἂν ἐλέγχοι διὰ τὸ μὴ πρὸς τὸ αὐτὸ πρᾶγμα ποιήσασθαι τὸν ἔλεγχον. ἐπειδὴ δὲ πολλάκις 5 καὶ ἀπὸ συνωνύμων ἀπάτη γίνεται, οἷον ὡς ὅταν ἐρωτήσῃ τις 'ἄρα γε ζῷον περιπατεῖ;', εἶτα καταφήσει ὁ ἀποκρινόμενος καὶ ὁ σοφιστὴς ἐπαγάγῃ ὅτι ἔστι τι καὶ ἡρεμοῦν, διὰ τοῦτο ἐπήγαγεν ὅτι "καὶ ὀνόματος μὴ συνωνύμου." ἀλλὰ μηδὲ τὸ ἐν ἀρχῇ συναριθμεῖσθαι. τί δὲ τὸ ἐν ἀρχῇ αἰτεῖσθαι, εἴρηκεν ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Προτέρων. ὀφείλει δὲ ὁ ἔλεγχος καὶ 10 "κατὰ τὸ αὐτὸ καὶ πρὸς τὸ αὐτὸ" εἶναι. εἰ γὰρ μήτε ὁμώνυμον μήτε συνώνυμον εἴη τὸ ἡρωτημένον μήτε τὸ ἐν ἀρχῇ ληφθῆ, κατ' ἄλλο δὲ καὶ ἄλλο μέρος λέγοιμὲν τι τῷ αὐτῷ ὑπάρχειν καὶ μὴ ὑπάρχειν, οὐκ ἂν ἐλέγχοιμεν. οἷον ἄρα γε ὁ Αἰθίοψ μέλας; ναί· ἀλλὰ μὴν τοὺς ὀδόντας οὐ μέλας, ὥστε ὁ αὐτὸς καὶ μέλας καὶ οὐ μέλας. ἀλλ' οὐ κατὰ τὸ αὐτὸ 15 ὁ ἔλεγχος γέγονε. καὶ εἰ μὴ πρὸς τὸ αὐτὸ εἴη, οὐδὲ οὕτως ἔσται κυρίως ἔλεγχος. οἷον εἴ τις εἶπῃ τὰ δέκα διπλασίονα εἶναι καὶ μή· οὐ γὰρ πρὸς τὸ αὐτὸ λέγονται ἀλλὰ πρὸς ἄλλο καὶ ἄλλο. ἔστω δὲ καὶ "ὡσαύτως" λεγόμενον, ὅπερ ἐστὶ δηλωτικὸν τοῦ δυνάμει ἢ ἐνεργείᾳ. οἷον ἄρα γε ὁ κοιμώμενος ὅψιν ἔχει; ναί, φησί· τί δέ, ὁ ὅψιν ἔχων οὐχ ὄρα; ναί· ὁ κοιμώμενος 20 ἄρα ὄρα· οὐκ ἐλέγχει γὰρ οὗτος ὁ λόγος τὸν λέγοντα μὴ ὄραν τὸν κοιμώμενον, διότι ὁ λέγων 'ὁ ὅψιν ἔχων ὄρα' σημαίνει καὶ τὸν ἔχοντα καὶ μὴ ἐνεργοῦντα δυνάμενον δὲ ἐνεργεῖν καὶ τὸν ἤδη ἐνεργοῦντα. "καὶ ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ". οἷον ἄρα γε οἱ | ἄνθρωποι ἀγαθοί; ἀλλὰ μὴν ἐπὶ τοῦ σιτηροῦ f. 4^r γένους οὐκ ἀγαθοί. ἀλλὰ τὸ τοιοῦτον οὐκ ἂν εἴη ἔλεγχος ἀληθῆς μὴ ἐπὶ 25 τοῦ αὐτοῦ χρόνου συλλογισάμενος. ὅταν οὖν μὴ κατὰ τὸν διορισμὸν τούτου τοῦ ἐλέγχου, λέγω δὴ τοῦ ἀληθοῦς, ἐλέγχῃ τις τὸν προσδιαλεγόμενον ἀλλ' ἢ κατ' ὁμωνυμίαν ἢ κατὰ τινα τῶν σοφιστικῶν τρόπων, τηνικαῦτα ἐλέγχοι ἂν οὐκ ἀληθῶς ἀλλὰ σοφιστικῶς. καὶ τὸν τοιοῦτον ἔλεγχον οὐδ' ἔλεγχον ὀνομάζει ὁ Ἀριστοτέλης ἀλλὰ φαινόμενον ἔλεγχον καὶ παρεξέλεγχον ὡς 30 ἔξω ὄντα τοῦ κυρίως καὶ ἀληθοῦς ἐλέγχου, περὶ οὗ καὶ αὐτὸς ὁ Ἀριστοτέλης ἐρεῖ μετὰ μικρόν. παραλογισμὸς δὲ ἐστὶν ἡ γινομένη ἀπάτη ἢ διὰ

1 πρὸς αὐτὸ A χρόνῳ aA: λόγῳ I 1.2 ἂν γὰρ τις ἐρωτήσῃ ὅτι ὁ A 2 ἐπαγάγοι I: ἐπαγάγῃ a 6 εἶτα πρὸς τὸν ἀποκριθέντα ἐπαγάγῃ ὁ ἐρωτῶν A post καταφήσει ex-
 runxit μὲν I 7 ἡρεμοῦν a²A: ἡρεμεῖ I: ἡ ῥεμα (sic) a¹ 8 an συναριθμεῖσθαι?
 8.9 τί—αἰτεῖσθαι aI: ὅπερ A 9 ἐν τοῖς δευτέροις τῶν προτέρων εἴρηκεν A ἐν τῷ δευ-
 τέρῳ τῶν Προτέρων] c. 16 p. 64^b28sq. 10 κατὰ ταυτὸ A 12 λέγοιμεν δὲ τὸ αὐτὸ A
 15 τὸ Aa²: om. a¹I ἔσται aI: εἴη A 16 ante ἔλεγχος add. ὁ A εἴ τις εἶπῃ
 om. A τὰ AI: om. a 18 ἐναργείᾳ a 19 φησί om. A τὸ δὲ ὅψιν ἔχων ὄρα a
 22 post αὐτῷ add. δὲ A 23 χρόνῳ aA: λόγῳ I cf. p. 14,18 24. 25 ἀλλὰ—συλλο-
 γισάμενος] τοῦτο δ' οὐκ ἀληθές· διὰ τὸ μὴ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ χρόνου A 26 τοῦ ἀληθοῦς
 ἐλέγχου ἐλέγχῃ A 27 τρόπων a²AI: προτάσεων a¹ 28. 29 σοφιστικῶς, οὐκ ἀληθῶς.
 καὶ τὸν τοιοῦτον ὀνομάζει ἀριστοτέλης φαινόμενον A 30 κυρίως καὶ om. A ἀλη-
 θῶς v 30. 31 περὶ—μικρόν om. A 31 ἐρεῖ] p. 165^a2 δέ AI: om. a
 γινομένη A: γενομένη aI

τὴν ὕλην ἢ διὰ τὸ εἶδος τοῦ συλλογισμοῦ. ὥς ἐπὶ τὸ πολὺ δὲ ἐσημειωσάμεθα τὸν Ἀριστοτέλην παραλογισμὸν ὀνομάζοντα τὸν μὴ ὕγιως ἔχοντα κατὰ τὸ σχῆμα συλλογισμὸν.

Περὶ δὲ τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων. τινὲς τῶν ἐξηγησαμένων ἐν-
5 ταῦθα ἐκ παραλλήλου, ὥς ἔφαμεν, τεθεῖσθαι φασὶ τῶν σοφιστικῶν
ἐλέγχων καὶ τῶν φαινομένων ὥς πάντων τῶν σοφιστικῶν οὐκ ὄντων
κυρίως ἐλέγχων ἀλλὰ φαινομένων. εἴη δ' ἂν τις καὶ διαφορὰ σοφιστικοῦ
ἐλέγχου καὶ φαινομένου ἐλέγχου· σοφιστικὸν μὲν γὰρ ἔλεγχον ἔρεῖς τὸν
τὴν ὕλην ἔχοντα ψευδοῦ καὶ ἀπὸ φαινομένων ἐνδόξεων ἐπιχειροῦντα τὸ δὲ
10 σχῆμα ὕγιες ἔχοντα, φαινόμενον δὲ ἔλεγχον καὶ παραλογισμὸν τὸν κατὰ τὸ
συλλογιστικὸν εἶδος ἐσφαλμένον τῆς ὕλης ὅπως ὀήποτε ἐχούσης, ἐπειδὴ
προειρήκαμεν ὅτι ὁ παραλογισμὸς κυρίως τῷ Ἀριστοτέλει ἐπὶ τῶν μὴ
καλῶς ἐχόντων κατὰ τὸ σχῆμα εἴληπται.

p. 164^a22 Ἀρξάμενοι κατὰ φύσιν ἀπὸ τῶν πρώτων.

15 Πολλάκις εἰρήκαμεν ὥς ὁ ἀπλῶς συλλογισμὸς γένος ἐστὶ τοῦ ἀποδει-
κτικοῦ καὶ διαλεκτικοῦ καὶ τοῦ σοφιστικοῦ συλλογισμοῦ. ἐπεὶ γοῦν τὰ
γένη τῇ φύσει πρότερά εἰσι τῶν εἰδῶν, μέλλει δὲ καὶ ἐνταῦθα παραδοῦναι
πρῶτον περὶ συλλογισμοῦ κεφαλαιωδῶς, τί τέ ἐστι καὶ πῶς οἱ μὲν μὴ
ὄντες δοκοῦσιν, οἱ δὲ κατὰ ἀλήθειάν εἰσι, διὰ τοῦτο φησιν ὅτι χρὴ καὶ
20 ἡμᾶς ἄρξασθαι ἀπὸ τῶν πρώτων κατὰ φύσιν (οὕτως γὰρ ὀφείλεις
ποιῆσαι τὴν σύνταξιν), τουτέστι τῶν τῇ φύσει πρώτων, ἅτινά εἰσι τὰ
κοινά· κοινὰ δὲ ἐν τούτοις ὁ συλλογισμὸς, οὗ ἐξῆς τέσσαρά φησιν εἶναι
τὰ γένη. ἢ τοίνυν κατὰ τοῦτο ῥητέον 'τῶν τῇ φύσει πρώτων', ἢ φύσει πρῶτα
λέγει ἂν τὰς οἰκείας τῇ προκειμένῃ πραγματεῖα ἀρχὰς καὶ οἶονεῖ στοιχεῖα·
25 ἄλλαι γὰρ ἄλλου ἀρχαὶ καὶ οὐχὶ αἱ αὐταὶ πᾶσιν· ὥσπερ γὰρ τῆς γεωμε-
τρίας φύσει πρῶτα καὶ ἀρχαὶ σημεῖα καὶ γραμμαὶ καὶ κύκλοι καὶ ἀξιώματα,
περὶ ὧν πρότερον εἰπόντες οἱ γεωμέτραι οὕτως εἰς τὴν τῶν κατὰ μέρος
διδασκαλίαν ἔρχονται, οὕτω δὲ καὶ αὐτὸς ἐνταῦθα ποιήσει. πρῶτα δ' ἂν
εἴη τῆς σοφιστικῆς μεθόδου ἢ τε διαίρεσις ἣν λέγει καὶ τὸ δεῖξαι ὅτι ἔστιν
30 εἰδὸς τι τοιούτου λόγου σοφιστικοῦ, καὶ τὸ τίνων ἐφίενται οἱ σοφισταί, καὶ
τίς ἢ τούτων προαίρεσις, καὶ τίνα ἐστὶ δι' αὐτὰς μετίασιν καὶ ζητοῦσιν τοὺς
τοιούτους λόγους, ὅτι τὸ δοκεῖν εἶναι σοφοὶ καὶ ὁ χρηματισμὸς καὶ ὁ

1 δὲ I: om. a ἐσημειωσάμεθα] cf. p. 4,22 2 τὸν (sic) ἀριστοτέλους—ὀνομάζοντος a¹
5 ἔφαμεν] p. 5,6 post ἔφαμεν exprunxit φασὶ I 12 προειρήκαμεν a: προειρήκει-
μεν I 16 τοῦ I: om. a 17 πρότερον a¹ 18 συλλογισμοῦ a: συλλογισμῶν I
19 καὶ I: om. a 20 οὕτω δὲ A ὀφείλεις a: ὀφείλει I: ὀφείλας A 21 ποιήσασθαι A
22 ἐξῆς] c. 2 p. 165^a38 φησι τέσσαρα A 23 τοῦτο I: τούτων a πρώτων
(post ἢ φύσει) a¹ 24 πραγματείας I 27 τὴν om. a¹ 28 post καὶ add. ὁ I
28. 29 καὶ πρῶτον μὲν ἂν εἴη ἡ διαίρεσις ἣν λέγει ἐν ταύτῃ τῇ μεθόδῳ καὶ A 30 τι
τοιούτον, sed ante εἶδος, A cf. p. 16,15 λόγου σοφιστικοῦ I: inv. ord. a: λόγου. ἡγουν
σοφιστικόν A ἐφίενται a²A: ἐφίονται a¹I

πλοῦτος· “ἡ γὰρ σοφιστική ἐστι χρηματιστική τις ἀπὸ φαινομένης σοφίας, διὸ καὶ φαινομένων ἐφίενται ἀποδείξεων”· καὶ τούτῳ γὰρ τῆς διαλεκτικῆς ἡ σοφιστικὴ διαφέρει, ὡς ἐκείνη μὲν πρὸς δόξαν μόνον ἀφορᾷ, αὕτη δὲ <καὶ> πρὸς τὸ χρηματίζεσθαι.

5 p. 164^a23 “Ὅτι μὲν οὖν οἱ μὲν εἰσὶ συλλογισμοί, οἱ δ’ οὐκ ὄντες δοκοῦσιν.

Εἵπομεν ὥς τινες ἄλλο νενόηκασιν εἶναι τὸν σοφιστικὸν ἔλεγχον παρὰ τὸν φαινόμενον ἔλεγχον ὄντα δὲ παραλογισμόν. καὶ πρὸς ταύτην τὴν ἔννοιαν εἰρῆσθαι καὶ τὰ παρόντα φασίν, ὅτι οἱ μὲν, οἱ σοφιστικοὶ ἔλεγχοι
10 δηλαδὴ, εἰσὶ τε καὶ ὀνομάζονται συλλογισμοί, οἱ δέ, οἱ φαινόμενοι ἔλεγχοι καὶ παραλογισμοί, οὐκ ὄντες δοκοῦσιν εἶναι, ἀλλ’ οὐχ οὕτως ἔχουσι. καθολικῶς δέ φησιν ὅτι οἱ μὲν περὶ τινος διαλεγόμενοι καὶ συλλογίζονται ὕγιως, οἱ δὲ φαίνονται μὲν συλλογίζεσθαι, τὴν πλοκὴν δὲ τοῦ συλλογισμοῦ μὴ ὕγιᾳ ἔχοντες οὐκ ἂν ῥηθεῖεν ἀπλῶς | συλλογισμοὶ ἀλλὰ φαινόμενοι. f. 4^v
15 προθέμενος δὲ περὶ τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων εἰπεῖν, οἱ καὶ ἦσαν φαινόμενοι ἔλεγχοι, πρῶτον διὰ βραχέων ὑπομιμνήσκει ἡμᾶς τῆς ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Τοπικῶν γενομένης παρ’ αὐτοῦ διαιρέσεως τοῦ ἐριστικοῦ συλλογισμοῦ. τῶν γὰρ σοφιστικῶν συλλογισμῶν, ταῦτόν δὲ εἰπεῖν καὶ ἐριστικῶν, οἱ μὲν εἰσὶ συλλογισμοὶ “ἐκ φαινομένων ἐνδόξων”, ὡς ἐκεῖ εἶπεν, οἱ δὲ φαινόμενοι
20 συλλογισμοὶ οὐκ ὄντες δέ. καὶ πιστοῦται τοῦτο δι’ ὧν ἐπάγει· ὥσπερ γὰρ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων τοῦτο γίνεται διὰ τινὰ ὁμοιότητα, καὶ ἐπὶ τῶν λόγων, τουτέστι τῶν συλλογισμῶν, τοῦτο οὕτως ἔχον ἔστιν ἰδεῖν. πιστοῦται δὲ τὸ λεγόμενον οὐκ ἐκ λογικῶν μόνον ζώων ἀλλὰ καὶ αὐτῶν τῶν ἀψύχων. εὐφυῆ δὲ καὶ τὰ παραδείγματα. ὥσπερ γάρ, φησίν, εἰσὶ
25 τινες τῶν ἀνθρώπων καλῶς ἔχοντες καὶ εὐεκτοῦντες (τοιούτοι δ’ οἱ ἀθλητικοὶ καὶ οἱ πένταθλοι), οἱ δὲ προσποιῶνται τὸ εὐεκτεῖν καὶ διὰ τινων ἐπιτεχνήσεων περὶ τὸ σῶμα τοὺς εὐεκτοῦντας μιμοῦνται στολίζοντες ἑαυτοὺς παχυτάτοις ἐνδύμασι, καὶ ὅπερ αἱ φυλαὶ ἐν τῇ προσαγωγῇ τῶν ἱερείων ἐποιοῦν (σπεύδουσα γὰρ ἑτέρα τὴν ἑτέραν ὑπερβαλεῖν ἐν ταῖς ἑορταῖς
30 καὶ ταῖς πανηγύρεσι τῆς τῶν θυμάτων ἐν τοῖς βωμοῖς γινομένης προσαγωγῆς ἐνεφύσα τῷ λειπόκρεφ, καὶ λιπῶδες ἐποίει φαίνεσθαι τὸ μὴ ὄν ἐκ τοῦ ἐμφυσήματος, ὥσπερ Ἀθήναιος ἐν τοῖς Δειπνοσοφισταῖς καὶ

1 ἡ γὰρ κτλ.] c. 11 p. 171^b28

2 καὶ A: καὶ aI

γὰρ AI: om. a

4 καὶ

addidi cf. p. 7, 32

7 εἵπομεν] p. 4, 9sq.

8 πρὸς I: οὕτω πρὸς a²: om. a¹

8. 9 ἔννοιαν I: διάνοιαν a

16. 17 ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Τοπικῶν] c. 1 p. 100^b24

θδ

19 post φαινομένων add. καὶ aI: om. A Arist.

21 καὶ prius a Arist.: om. I

24 εὐφυῆ

I¹: εὐθὺς a

καὶ I: om. a

29 σπεύδουσαι a²

ἐκατέρα a

ὑπερβαλλεῖν (sic) a

τῇ ἑορτῇ a

30 τῆς a: τοῖς I

γενομένης a

31 λιποκρέφ a¹

32 ἐμφυσήματος a²: ἐκφυσήματος a¹I

Ἀθήναιος] in nostro Athenaeo hic locus non

reperitur

τοῖς δειπνοσοφισταῖς A (in quo locus sic legitur: περὶ τῶν φυλῶν καὶ τῶν

θυσιῶν καὶ τοῦ φυσήματος λέγουσιν ὅ τε Ἀθήναιος κτλ.) K: τῷ δειπνοσοφιστῇ aI

Πρόκλος ἐν τῇ τῶν ἐορτῶν ἀπαριθμήσει εἰρήκασι), τοῦτο δὲ καὶ οἱ καχεκ-
 τοῦντες ποιοῦντες, ναὶ μὴν καὶ οἱ δυσειδεῖς καὶ τὴν ὄψιν αἰσχύοντες καὶ τὸ
 ἀληθινὸν μὴ ἔχοντες κάλλος ἐπιτρίμμασιν ἑαυτοὺς καταχρωννύοντες σπεύ-
 δουσι τοὺς ὀρώντας ἐξαπατᾶν καὶ φαίνεσθαι ὅπερ οὐκ εἰσὶ. φυλετικῶς
 5 οὖν πεφυσῆσθαι πάντες οἱ τοιοῦτοι καθόλου λέγονται οἱ μὴ δι' ἀσκήσεως
 μηδὲ πρὸς ἀλήθειαν τὰ σώματα μεγάλοι καὶ τὸ εἶδος περικαλλεῖς, ἀλλὰ
 διὰ τινων ἐπιτεχνήσεων ἐπισκευάζοντες ἑαυτοὺς καὶ κομμώσαντες
 οἱ μὲν καχεκτοῦντες τοὺς εὐεκτοῦντας φαίνονται μιμούμενοι, οἱ δὲ δυσειδεῖς
 φαίνονται μὲν καλοί, οὐκ εἰσὶ δέ. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἀψύχων τὰ
 10 μὲν κυρίως ἐστὶν ἄργυρος ἀληθῶς καὶ χρυσός, τὰ δὲ φαινομένως κατὰ τὴν
 ἐσφαλμένην τῆς αἰσθήσεως κρίσιν τῷ ἀπατᾶσθαι ἀπὸ μικρᾶς ὁμοιότητος,
 τῆς τῶν χρωμάτων λέγω, δι' ἣν ἀπατᾶται ἡ αἴσθησις, ὥς ἐπὶ τοῦ μέλιτος·
 τοῦτο γὰρ ξανθὸν εἶναι γνωρίσασα καὶ τῇ γεύσει γλυκὺ κρίνασα, εἴπερ καὶ
 ἄλλο τι θεάσῃται τοιοῦτον ἔχον χρῶμα, εὐθὺς κάκεινο μέλι ὑπολαμβάνει
 15 διὰ τὸ συνδραμεῖν ποτε ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἄμφω, καθὼς ἐν τῷ Περὶ ψυχῆς
 οὗτός φησιν. ὅν οὖν τρόπον ἀπάτη πολλάκις γίνεται ἐπὶ τε τῶν σωματι-
 κῶν διαθέσεων καὶ ἐπὶ τῶν ἀψύχων, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἐπὶ τῶν ἐλέγχων
 καὶ συλλογισμῶν, (ὧν) ὁ μὲν τίς ἐστι συλλογισμὸς ἀληθὴς καὶ ἔλεγχος, ὁ δὲ
 οὐκ ἔστι, φαίνεται δὲ εἶναι συλλογισμός, ὅταν οἱ ἀκρωμένοι τῆς συλλο-
 20 γιστικῆς μεθόδου τυγχάνωσιν ἄπειροι καὶ μηδὲ τὰ τῶν ἀληθῶς συλλο-
 γισμῶν καὶ ἐλέγχων εἰδῶσιν ἰδιώματα. τοῦτο γάρ, φησί, φαίνεται διὰ
 τὴν ἀπειρίαν, τῶν ἀκουόντων δηλονότι· ὃ καὶ ἐν τῇ Ἀποδεικτικῇ αἰνιττή-
 μενος ἔλεγεν, ὅτι περὶ γεωμετρικῶν ἐν ἀγεωμετρήτοις διαλεγόμενός τις
 ἀκροαταῖς “λήσει φαύλως διαλεγόμενος”. εἴτα κατασκευάζει καὶ δι' ἣν αἰ-
 25 τίαν τὰ μὴ ὄντα ὥς ὄντα νομίζουσιν οἱ ἄπειροι· οἱ γὰρ ἄπειροι, φησὶν,
 ὥσπερ ἂν ἀπέχοντες πόρρω θεωροῦσιν. ὃ διττὴν ἔχει τὴν ἐξή-
 γησιν. ἡ γὰρ τοῦτό φησιν, ὅτι οἱ ἄπειροι, περὶ ὧν ἀπαίρως ἔχουσιν, οὕτω
 πεφύκασιν ταῦτα νοεῖν καὶ διακρίνειν ὥσπερ ἂν τῆς τούτων φύσεως πόρρω
 διακείμενοι καὶ μὴ εἰδότες ὅλως τί ἐστι τὸ περὶ οὗ ἡ διάλεξις γίνεται·
 30 ἀπέχουσι γὰρ ὄντως καὶ πόρρω εἰσὶ τῆς περὶ αὐτοῦ γνώσεως. ἡ γοῦν
 οὕτω νοητέον, ἣ μάλιστα ὅτι ὥσπερ οἱ ἀπὸ πολλοῦ διαστήματος ὀρώντες
 τινα πολλάκις ἀπατῶνται ἔκ τινος βραχείας ὁμοιότητος καὶ διὰ τὴν τοῦ
 διαστήματος ἀσυμμετρίαν καὶ τῆς ὕψεως τὴν ἀσθένειαν κατὰ τε διάκλασιν
 αὐτῆς καὶ ἀνάκλασιν τὸν μὴ Σωκράτην Σωκράτην οἶονται καὶ τὰ χολο- f. 5r
 35 βάφιναι διὰ τὸ ὁμοιόχρωμον χρυσᾶ καὶ τὰ λιθαργύρινα καὶ τὰ κατ-

1 πρόκλος aA: πάτροκλος I 2 αἰσχύοντες a¹ post tertium καὶ expunxit τὴν ὄψιν I
 3 post ἀληθινὸν expunxit κάλλος I καταχρωννύοντες a: καταχωννύοντες I 3. 4 post
 σπεύδουσι add. γὰρ a 5 καθόλου ante πάντες collocat A λέγονται A: λέγοντες aI
 7 καὶ κομμώσαντες om. A 11 μικρᾶς A cf. p. 12, 22: μικρῆς a: τῆς I 15 ἐν
 τῷ Π. ψ.] cf. II 6 p. 418^a16 18 ὧν addidi 20 τυγχάνουσιν a ἀληθῶν A
 22 ἐν τῇ Ἀποδεικτικῇ] I 12 p. 77^b13 26 πόρρωθεν Arist. 28 ὥς a¹ τού-
 των aI: τῶν τοιούτων A 30 αὐτοῦ A: αὐτῶν a: compend. I 33 τε I: τὴν a
 34 αὐτῆς v: αὐτοῦ I: αὐτῶν a τὰ AI: om. a 35 τὸ AI: τὴν a χρυσᾶ
 ante διὰ collocat A τὰ alterum om. A

τιτέρινα ἀργυρᾶ, οὕτως καὶ οἱ ἀνεπιστήμονες τῆς συλλογιστικῆς μεθόδου ἐλέγχους μὲν ἡγοῦνται καὶ συλλογισμοὺς ἀπὸ τινων μικρῶν ὁμοιοτήτων τοὺς οὐχ οὕτως ἔχοντας δι' ἀπειρίαν τὴν δόξαν ταύτην λαμβάνοντες.

p. 165^a1 Ὁ μὲν γὰρ συλλογισμὸς ἐκ τινῶν ἐστὶ τεθέντων.

- 5 Τί ἐστὶ συλλογισμὸς καὶ ἔλεγχος, εἴρηται ἔν τε τοῖς προτέροις Ἀναλυτικοῖς καὶ ἐν τοῖς δευτέροις, ἐν μὲν τοῖς προτέροις ὅτι “συλλογισμὸς ἐστὶ λόγος ἐν ᾧ τεθέντων τινῶν ἕτερόν τι τῶν κειμένων ἐξ ἀνάγκης συμβαίνει τῷ ταῦτα εἶναι” καὶ τὰ ἐξῆς (καὶ τίνος χάριν προσετέθη ἐκάστη τῶν διαφορῶν, ἀρχοῦντως ἐν τοῖς Ἀναλυτικοῖς διελάβομεν), ἐν δὲ τοῖς δευ-
 10 τέροις τῶν Προτέρων ἀναλυτικῶν ὅτι ἔλεγχός ἐστὶ συλλογισμὸς μετὰ ἀντιφάσεως τοῦ συμπεράσματος· οὐ γὰρ ἄνευ συλλογισμοῦ ὁ ἔλεγχος. ἀλλ’ οὐ διὰ τοῦτο ὁ αὐτὸς τῷ συλλογισμῷ· ἐπὶ πλεόν γὰρ ὁ συλλογισμὸς τοῦ ἐλέγχου· εἰ μὲν γὰρ ἔλεγχος, πάντως καὶ συλλογισμός, οὐ μὴν, εἰ συλλογισμός, καὶ ἔλεγχος. καὶ ὅτι συλλογισμὸς μὲν γίνεται καὶ ἄνευ ἀντι-
 15 φάσεως ἐκ δύο καταφατικῶν προτάσεων, ἔλεγχος δ’ οὐ γίνεται ἐκ δύο καταφατικῶν προτάσεων· δεῖ γὰρ ἐν ἐλέγχῳ τὴν μὲν τῶν προτάσεων εἶναι κατηγορικὴν τὴν δὲ στερητικὴν· ὁ γὰρ ἔλεγχος προσλαβὼν τὸ ἀντικείμενον τῷ ἐξ ἀρχῆς συμπεράσματι συλλογισμὸς μετὰ ἀντιφάσεως λέγεται τοῦ συμπεράσματος, τουτέστι συλλογισμὸς προσειληφώς τὸ συμπέρασμα
 20 ἔχον ἀντίφασιν εἰς τινὰ κειμένην ἀληθῆ πρότασιν, ἢ διὰ συλλογισμοῦ ληφθεῖσαν ἢ ἐξ ὁμολογίας τινὸς ἀληθῆ καὶ αὐτόπιστον· οἶον εἴ τις λέγει τὸν ἄνθρωπον ζῶν εἶναι καὶ τοῦτο ἀποδεικνύει διὰ συλλογισμοῦ, ὅτι ὁ ἄνθρωπος λογικός, τὸ λογικὸν ζῶν, καὶ τὸ συμπέρασμα δῆλον, ἀληθές μὲν ὁ τοιοῦτος συνελογίσατο· εἰ δέ τις ἐνίσταται πρὸς τὸ συμπέρασμα,
 25 ἐλέγχομεν τοῦτον λαβόντες τὸ ἀντιφατικῶς ἀντικείμενον τῷ ἀληθεῖ συμπεράσματι ἢ τὸ ἐναντίον, ὅπερ αὐτὸς ὑποτίθησι, καὶ τὴν ἐτέραν ὁμολογουμένην πρότασιν καὶ δεῖξομεν αὐτὸν τοῖς προδήλοις μαχόμενον. ἔστω γὰρ τὸ ζῶν οὐδενὶ ἀνθρώπῳ· τὸ ζῶν παντὶ λογικῷ· τὸ λογικὸν οὐδενὶ ἀνθρώπῳ· ἦν δὲ καὶ παντί. ἰδοὺ γοῦν λαβόντες τὸ ἐναντίον τῷ ἀληθεῖ
 30 συμπεράσματι ἄτοπόν τι συνηγάγομεν τὴν ὁμολογουμένην πρότασιν ἀνατρέψαντες. ἔστι δὲ ταῦτο τοῦτο ποιῆσαι, καὶ εἰ τὸ ἀντιφατικῶς ἀντικείμενον λάβοιμεν. [συλλογιστέον οὖν ἐν δευτέρῳ σχήματι διὰ μέσου τοῦ αἰρετοῦ μὴ εἶναι τὸ κακὸν ἀγαθόν.] καὶ ἔστω τόδε κείμενον τὸ μὴδὲν εἶναι κακὸν

3 λαμβάνοντες AI: λαβόντες a 4 post τεθέντων add. ἦτοι ὁμολογουμένων καὶ οὐχ ὑποθετικῶς λαμβανομένων a 5. 6 ἐν τε τοῖς προτέροις Ἀναλυτικοῖς καὶ ἐν τοῖς δευτέροις] i. e. ἐν τε τῷ πρώτῳ τῶν Προτέρων ἀναλυτικῶν (c. 1 p. 24^b18) καὶ ἐν τῷ δευτέρῳ (c. 20 p. 66^b11) 6 τοῖς alterum a: om. I 14 καὶ tertium AI: om. a 15 δ’ AI: om. a 17 ἀντικείμενον scripsi: ἀντικείμενον aAI 20 ἔχων A ἀληθῶν A 22 ἀποδεικνύει A 23 λογικόν (post ἄνθρ.) A 24 ἐνίσταται A 25 τοῦτο A 27 τοῖς προδήλοις A: προδήλως aI 29 γοῦν AI: οὖν a 32. 33 συλλογιστέον—ἀγαθὸν seclusi 32 αἰρετοῦ AI: αἰρετόν a 33 τόδε κείμενον a²AI: τὸ δεικνύμενον a¹ μὴδὲν A: μὴδὲ aI post εἶναι alterum add. τὸ a: sequens κα- in ras. 4 litt. A¹

ἀγαθόν, ἢ ἀπλῶς τεθὲν ὡς ἐναργὲς ἢ καὶ διὰ συλλογισμοῦ δειχθέν· ὡς
ὅταν λάβῃ τις μηδὲν εἶναι κακὸν αἰρετόν, πᾶν ἀγαθὸν αἰρετόν, ἔχει ἂν διὰ
τούτου δεδαιγμένον ἐν δευτέρῳ σχήματι τὸ μηδὲν εἶναι κακὸν ἀγαθόν. εἰ
οὖν τις ἐνίσταται πρὸς τὸ συμπέρασμα λέγων εἶναι τοῦτο ψεῦδος, δώσει
5 ἂν τὴν ἀντίφασιν τοῦ συμπεράσματος, τὴν ὅτι ἔστι τι ἀγαθὸν κακόν, καὶ
ἐλεγχθεῖται ἂν ἐν τρίτῳ σχήματι συλλογισαμένων ἡμῶν οὕτω· τὸ κακὸν τινὶ
ἀγαθῷ κατὰ τὴν ὑπόθεσιν, τὸ αἰρετόν παντὶ ἀγαθῷ, καὶ τὸ αἰρετόν τινὶ
κακῷ· ἦν δὲ καὶ οὐδενί. τοῦτο μὲν οὖν ἔλεγχός ἐστιν ὁ τὸ ἐναντίον ἢ
τὸ ἀντιφατικῶς ἀντικείμενον τῷ συμπεράσματι λαμβάνων καὶ πρότασιν τινα
10 ἀληθῆ καὶ τούτου ἀποδεικνύων ἄτοπὸν τι συναγόμενον. τοιοῦτος μὲν ὁ τε
συλλογισμὸς καὶ ὁ ἔλεγχος, καὶ ὁ συλλογιζόμενος καὶ ἐλέγχων κατὰ τού-
τους συλλογίζεται καὶ ἐλέγχει. ἀλλ' οἱ σοφισταὶ ἐλέγχουσι μὲν οὐδαμῶς,
δοκοῦσι δὲ ἐλέγχειν διὰ πολλὰς αἰτίας, αἰτίας λέγων τοὺς δεκατρεῖς
τρόπους δι' ὧν ἀπατῶσι τοὺς προσδιαλεγομένους. ὧν ἓνα τρόπον εἶναί
15 φησιν ἐπίκαιρόν τε καὶ κοινὸν τοῖς πολλοῖς καὶ διὰ τοῦτο δημοσιώτατον,
τουτέστι κοινότατον, εὐφυέστατον δὲ ὡς ῥάδιον, τὸν διὰ τῶν ὀνομάτων,
ὅς εἴη ἂν ἢ ὁ καθ' ὁμωνυμίαν λεγόμενος ἢ ὁ κατὰ ἀμφιβολίαν ἢ τάχα
καὶ ἀμφοτέρω. καὶ προστίθησιν ἐξ οἷας οὗτος τῆς αἰτίας γίνεται. εἰ μὲν f. 5v
ἦν, φησί, δυνατόν διαλεγομένους ἡμᾶς αὐτὰ τὰ πράγματα φέρειν εἰς μέσον
20 καὶ ὑπ' ὅψιν τιθέναι, οἷον περὶ κυνὸς τοῦ καύματα ποιῶντος διαλεγομένους
αὐτὸν ἐκεῖνον παριστᾶν καὶ περὶ τούτου τοὺς λόγους ποιεῖσθαι, οὐκ ἂν
ποτε ἡπατήθημεν περὶ τῶν ὑποπιπτόντων αἰσθήσει καὶ προδήλων διαλεγό-
μενοι. ἐπεὶ δὲ τοῦτο ἀδύνατόν ἐστι καὶ οὐ τοῖς πράγμασι χρώμεθα ἐν
ταῖς διαλέξεσιν, ἀλλ' ἀντὶ τῶν πραγμάτων τοῖς τούτων συμβόλοις
25 (σύμβολα δὲ τῶν πραγμάτων εἰσὶ τὰ ὀνόματα· τὰ γὰρ ἐν τῇ φωνῇ ὀνό-
ματα καὶ ῥήματα, ἃ καθ' αὐτὰ λεγόμενα καὶ αὐτὰ ὀνόματά ἐστι, διὰ
μέσων τῶν νοημάτων ἐξαγγελτικὰ εἰσι τῶν πραγμάτων), τὸ συμβαῖνον ἐπὶ
τῶν ὀνομάτων μεταφέρομεν ἐπὶ τὰ σημαίνόμενα ὑπ' αὐτῶν· ὧν γὰρ ἐν
ὄνομα καὶ ταῦτόν συμβέβηκεν εἶναι, τούτων καὶ τὴν οὐσίαν καὶ τὴν φύσιν
30 τὴν αὐτὴν εἶναι νομίζομεν διὰ τὴν τοῦ ὀνόματος ταυτότητα. διὸ καὶ οὕτως
ἐρωτῶσιν· οὐχὶ ὁ λίθος ἄρρην ἐστίν; οὐχὶ ὁ Καλλίας ἄρρην ἐστίν; ὁ λίθος
ἄρα Καλλίας. καὶ πάλιν· οὐχὶ ὁ Πλάτων ἄρρην ἐστίν; οὐχὶ ὁ ποταμὸς
ἄρρην ἐστίν; ὁ Πλάτων ἄρα ποταμός ἐστι. κἀντεῦθεν ἢ ἀπάτη γίνεται
ὁμωνόμων ὄντων τῶν ὀνομάτων ἢ ἀμφιβόλων· νομίζομεν γάρ, ὅπερ συμ-

1 καὶ om. A

2 λάβῃ AI: λάβοι a

3 τοῦτο a

8 καὶ AI: om. a

10 post μὲν add. ἐστι A

11 συλλογισάμενος A, sedσαμε in ras. A'

11. 12 τού-

τους AI: τοῦτο a

16 post κοινότατον add. κατακόρως γὰρ τούτῳ καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ
χρῶνται οἱ σοφισταὶ a

16. 17 ἂν εἴη ὁ διὰ τῶν ὀνομάτων. ἦτοι ὁ καθ' A

17 λεγόμενος

om. A ὁ alt. AI: om. a

18 ἀμφοτέρω A: ἀμφοτέρως a: compend. I

18. 19 καὶ

φησὶν εἰ ἦν A

20 post οἷον eras. 2 litt. A

26 ἐαυτὰ a

30 ταυτὴν A

διὸ—ἐρωτῶσιν (31)] ὥσπερ ἐπὶ τούτων τῶν ἐρωτήσεων A

31 ἐρωτῶσιν KQR: ἐρωτῶν

a: ἐρωτᾷ I

ἐστίν prius om. A

33 ἐστίν om. A

ἐντεῦθεν γὰρ ἢ A γίνεται

om. A

34 ἢ AI: καὶ A

βαίνει τοῖς ὀνόμασι, τοῦτο ἀκολουθεῖν καὶ τοῖς πράγμασι. διὰ τί δὲ οὕτως
ἀπατᾶν πειρᾶται ὁ σοφιστής, λέγει, ὅτι διὰ τὸ ἀπορεῖν τὴν φύσιν ἡμῶν
ὀνομάτων τῶν ἀρμοζόντων ἐνὶ ἐκάστῳ τῶν πραγμάτων γίνεται αὕτη ἡ
ἀπάτη καὶ ὁ παραλογισμός· εἰ γὰρ εὐπορία ἦν πολλῶν ὀνομάτων, οὐκ ἂν
5 αὕτη ἡ ἀπάτη ἐπιπολάζειν ἡδύνατο. νῦν δὲ ἀποροῦσα ἡ φύσις ἡμῶν
πολλοῖς οὔσι καὶ διαφόροις τοῖς πράγμασι καὶ ἀπείροις, οὐχὶ τῇ φύσει
ἀλλ' ἡμῖν, ἐπιθεῖναι ἐνὶ ἐκάστῳ οἰκεῖον ὄνομα, πολλὰ τινα καὶ διάφορα
συναγαγοῦσα πράγματα τέθεικεν ἐν καὶ τὸ αὐτὸ ὄνομα· ὥπερ πράγματα
εἰ εἶχον τὸν οἰκεῖον ἐν ἑκαστῷ ὀνομασμόν, οὐκ ἂν ἡπατώμεθα, ἀλλ' ὅταν
10 διαλεγόμεθα, ὑπεφέρομεν ἂν τῇ αἰθήσει τὰ πράγματα, καὶ οὕτως ἀπρόσ-
κοπος ἂν ἐγίνετο ἡ διάλεξις. νῦν δὲ ἐπειδὴ ἡ φύσις διὰ τὴν ἀπορίαν
οὐ προσήρμωσεν ἐνὶ ἐκάστῳ τὸ κατάλληλον ὄνομα, ἀλλὰ πολλοῖς πράγμασιν
τὸ αὐτὸ καὶ ἐν ὄνομα ἀγαγοῦσα ἐπέθηκε, διὰ τοῦτο καὶ ἡ ἀπάτη χώραν
ἔσχε· διὸ τὰ ἐπὶ τοῦ ὀνόματος ὁμολογηθέντα τὰ αὐτὰ καὶ ἐπὶ τοῦ ὑπὸ
15 τοῦ ὀνόματος σημαινομένου συμβαίνειν ἡγούμεθα, ὥς καὶ κείνων μιᾶς
φύσεως ὄντων διὰ τὴν τοῦ ὀνόματος ταυτότητα, καὶ τῷ τὸ ὄνομα εἶναι
ἐν οἴόμεθα καὶ τὰ ὑπ' αὐτοῦ δηλούμενα πράγματα διάφορα καὶ ἀνομοούσια
ὄντα ἐν εἶναι κατὰ φύσιν, ὥπερ ἀδύνατον. οὐ γάρ, εἰ τὸ βασιλίσκος ὄνομά
ἐστίν ἐν τι, ἤδη καὶ τὸ σημαινόμενον παρ' αὐτοῦ πρᾶγμα ἔσται ἐν· ἄλλος
20 γὰρ ὁ τοῖς πολλοῖς ἐγνωσμένος βασιλίσκος καὶ ἄλλος ὁ τοῖς ἐπιστή-
μοσιν, ὁ ἐπὶ τῆς καρδίας δηλονότι ὢν τοῦ ἀστρώου λέοντος. οὐκοῦν τὸ
ἀπατᾶν καὶ ἀπατᾶσθαι ἀπὸ μικρᾶς τινος κοινωνίας καὶ ὁμοιότητος σοφιστι-
κόν. καὶ ὅτι τὸ συμβαῖνον ἐπὶ τῶν ὀνομάτων καὶ ἐπὶ τῶν πραγ-
μάτων τοῦτο ἡγεῖσθαι συμβαίνει, φησί, τοῖς σοφισταῖς. παραδείγματι
25 χρῆται τῷ ἐπὶ τῶν ψήφων τοῖς λογιζομένοις· αἱ γὰρ ἐπὶ τῶν δακτύ-
λων ἐν ταῖς ψήφοις συλλογιζόμενοι εὐρίσκουσι, ταῦτα καὶ ἐπ' αὐτῶν τῶν
πραγμάτων μεταφέρουσι, καὶ τοσαῦτά φασιν ἔχειν καὶ ταῦτα εἶναι τὰ
δακτυλομετρούμενα. τὸ δ' οὐκ ἔστιν ὅμοιον, ἀλλὰ ἐπὶ μὲν τοῦ ἀριθμοῦ
τὰ συμβαίνοντα ἐπ' αὐτοῦ μεταφέρειν ἐπὶ τὰ ἀριθμούμενα ἀληθές· εἰ γὰρ
30 ὁ ἐπτὰ ἀριθμὸς εἰς περιττὸν καὶ ἄρτιον διαιρεῖται, ἀνάγκη καὶ τοὺς ἐπτὰ
ἄνδρας, οἵτινές εἰσι τὰ ἀριθμούμενα, εἰς περιττὸν καὶ ἄρτιον διαιρεῖσθαι· ἐπὶ
δὲ τῶν ὀνομάτων οὐκ ἀληθές· οὐ γάρ, εἰ ὁ Δίων δισύλλαβον, τὸ δισύλλαβον
τετρασύλλαβον, ἀνάγκη τὸν Δίωνα, ὅς ἐστι τὸ πρᾶγμα, τετρασύλλαβον εἶναι.
Ταῦτα εἰπὼν καὶ δεῖξας πῶς ἀπατώμεθα, δηλονότι δι' ἀπειρίαν καὶ
35 ἄγνοιαν καὶ μᾶλλον διὰ τὴν ὁμωνυμίαν μεταφερόντων τῶν σοφιστικῶν τὴν
ἐπὶ τῶν ὀνομάτων ἀπάτην εἰς τὰ πράγματα, ὥσπερ οἱ λογαριασταὶ μετα-

8 συναγοῦσα (sic) a 10 διαλεγόμεθα a¹ ὑπεφέρομεν scripsi: ὑπεφέρωμεν (sic) I:
ἐπεφέρομεν a 15 μιᾶν a¹ 17 καὶ οἴόμεθα τὰ πολλὰ καὶ διάφορα ἀνομοούσια A
(antecedentia inde ab 1 διὰ τί om.) 18 post φύσιν add. διὰ τὴν τοῦ ὀνόματος ταυτό-
τητα τοῦ κειμένου ἐνὸς ὄντος, πολλοῖς A 19 ἐν τί ἐστίν coll. A ἔσται ἐν I: ἐστίν
ἐν a: ἐν τί ἐστίν A 20 βασιλίσκος om. A post ὁ alt. add. ἐπὶ aI: om. A 20. 21 σο-
φοῖς A 25 τῷ a²I: τῶν a¹ 26 τοῖς libri, sed cf. p. 13, 21. 25 29 αὐτοῦ KQR: αὐτοῖς
a: compend. I 30 ὁ a²I: τὸ a¹ εἰς σ in fine versus I 36 λογαρισταὶ a

φέρουσι τοὺς | ἀριθμοὺς ἐπὶ τὰ ἀριθμητά, δείκνυσιν τοῦτο διάφορον εἶναι f. 6^r
καὶ οὐχ ὅμοιον διὰ τοῦ εἰπεῖν τοῦτο δὲ οὐκ ἔστιν ὅμοιον. ἐπὶ μὲν
γὰρ τῶν ἀριθμῶν καὶ τῶν ἀριθμητῶν καὶ ἄμφω ἄπειρά εἰσι καὶ
ἀπερίληπτα, καὶ εὐδὴλον ὅτι ὡς ἂν ἔχῃ τὸ ἕτερον, οὕτως ἔξει καὶ θάτερον.
5 ἐπὶ δὲ τῶν ὀνομάτων καὶ τῶν πραγμάτων οὐχ οὕτως ἔχει. τὰ μὲν γὰρ
ὀνόματα πεπεράνται καὶ τὸ τῶν λόγων πλῆθος· ἐπεὶ γὰρ οἱ λόγοι
ἐξ ὀνομάτων σύγκεινται (λεγέσθω γὰρ νῦν καὶ τὰ ῥήματα ὀνόματα), τὰ δὲ
ὀνόματα ἐκ συλλαβῶν, αἱ δὲ συλλαβαὶ ἐκ στοιχείων, τὰ δὲ στοιχεῖα τῆς
ἐγγραμμάτου φωνῆς πεπερασμένα (εἰρησιτέσσαρα γάρ), τὸ ἐκ πεπερασμένων
10 ἄρα, ὡς ἐν τῷ ἕκτῳ τῆς Φυσικῆς ἀκροάσεως δέδεικται, ἀνάγκη συμπεπε-
ράνθαι. ἀλλ' οὕτω μὲν πεπερασμένα εἰσὶ τὰ ὀνόματα. πῶς δὲ ὁ ἀριθμὸς
καὶ τὰ πράγματα ἄπειρά εἰσι, καὶ ὅπως οὐχ ὅμοιον ἔστι τὸ συμβαῖνον
ἐπὶ τε τῶν πραγμάτων καὶ ἐπὶ τῶν ἀριθμῶν, τὴν αἰτίαν τούτου ἐπάγει
δυνάμει λέγων· ἐπεὶ καὶ ὁ ἀριθμὸς ἐπ' ἄπειρον αὔξειν δύναται καὶ τὰ
15 ἀριθμητά, οὐκ ἐνδέχεται τὰ διάφορα ἀριθμητά καθὼς ἀριθμητὰ τῷ αὐτῷ
καὶ ἐνὶ ἀριθμῷ δηλοῦσθαι, οἷον τὰ ἐπτὰ καὶ ἑξ διὰ τοῦ πέντε ἀριθμοῦ·
τὰ δὲ πράγματα ἐπεὶ περ ἄπειρά εἰσι τὸν ἀριθμόν, τὰ δὲ ὀνόματα
πεπεράνται, ἀναγκαῖον πλείω τὸν αὐτὸν λόγον καὶ τοῦνομα τὸ ἐν
σημαίνειν. τούτου δὲ ὄντος, εἰ μὲν ἐπ' ἄλλου δοίη ὁ ἀποκρινόμενος, ἐπ'
20 ἄλλου δὲ μεταγάλοι ὁ ἐρωτῶν, δόξειεν ἂν ὁ ἑλεγχος γίνεσθαι. χρᾶται δὲ
τοῖς ἀριθμοῖς καὶ ταῖς ψήφοις πρὸς τὸ δεῖξαι τοὺς σοφιστὰς τῷ τὰ ὀνό-
ματα μεταφέρειν ἐπ' αὐτὰ τὰ πράγματα παραλογιζομένους τοὺς ἀνεπιστή-
μονας. ὡς γὰρ ἐπὶ τῶν ψήφων οἱ μὴ δεινοὶ ἀλλ' ἐπιπόλαιοι καὶ ἰδιῶται
τῷ τοὺς ἀριθμοὺς φέρειν ἐπὶ τὰ ἀριθμούμενα παρ' ἑαυτῶν καὶ παρὰ τῶν
25 περὶ τὰς ψήφους καὶ τοὺς ἀριθμοὺς ἐπιστημόνων ἀπατῶνται καὶ διὰ
τοῦτο καὶ ὑπὸ τούτων παρακρούονται, τὸν αὐτὸν δὴ φησι τρόπον
ἔχειν καὶ ἐπὶ τῶν λόγων τῶν ἐξ ὀνομάτων· οἱ γὰρ ἀξύνετοι καὶ ἀνε-
πιστήμονες τῆς τῶν ὀνομάτων δυνάμεως κακῶς διαλεγόμενοι παρα-
λογίζονται καὶ αὐτοὶ διαλεγόμενοι καὶ ἄλλων ἀκούοντες. ὅτι
30 ἐλάττω τὰ ὀνόματα τῶν πραγμάτων, καὶ ἐκ τῆς ἐνεργείας ἔνεστι πιστοῦ-
σθαι· πολλὰ γὰρ οὐκ ὠνόμασται· καὶ τὰ μὲν πράγματα ἄλλοτε ἄλλα,
τὰ δὲ ὀνόματα τὰ αὐτά. οὐχ ὅτι δὲ διὰ τοῦτο μόνον αἱ ὁμωνυμίαι λέγει.
ἀλλ' ὅτι διὰ τοῦτο ἐξ ἀνάγκης, εἰ καὶ δι' ἄλλας αἰτίας τινὰς αἱ ὁμωνυμίαι.
ἢ ἡ μὲν ὁμωνυμία ἐξ ἀνάγκης διὰ τοῦτο· πάντως γὰρ ὁ τιθέμενός τι
35 ὄνομα τι χρήσεται φωνῇ κατ' ἄλλου τινὸς εἰρημένη. ἢ μέντοι πρὸς τόνδε

2 μὲν om. A 4 ἀπερίληπτα aA: ἀπαράληπτα I ἔχει a 5 ἔχει om. A
5. 6 τὰ μὲν, ἡγουν οἱ λόγοι, πεπεράνται. ἐπεὶ A 7 σύγκεινται om. A 9 ἐκ
πεπερασμένων aA: πεπερασμένον I 10 τῷ ἕκτῳ AI: τ a ἀκροάσεως] x ex γ
corr. I ἐν τῷ ἕκτῳ τῆς Φυσικῆς ἀκρ.] c. 7 p. 238^a13 10. 11 πεπεράνθαι
scripserim 20 χρᾶται AI: χρῆται a δὲ alt. aI: γάρ A 23 post καὶ
add. οἱ A 24 περὶ (ante τῶν) a¹ 26 τρόπον δὴ φησιν A 27 post λόγων
τῶν add. λεγομένων A ἀσύνετοι a 28 διαλεγόμενοι A: διελεγχόμενοι aI
32 ταυτά a 33 αἰτίας a: om. I 35 ὀνόματι aI εἰρημένου a

ἢ τόνδε ὁμωνυμία οὐκ ἔστιν ἀναγκαία· ἡδύνατο γὰρ ἄλλω τινὶ καὶ μὴ τοιούτῳ ὁμωνύμῳ εἶναι. ὅτι δὲ πεπέρανται τὰ ὀνόματα, δῆλον ἔκ τε τοῦ τὰ στοιχεῖα, ὧν ἐν τῇ συνθέσει τὰ ὀνόματα, πεπεράνθαι· τῶν δὲ πεπερασμένων καὶ ἡ σύνθεσις πεπερασμένη· καὶ ἔτι ἐκ τοῦ μηδὲ πᾶσαν σύνθεσιν
5 γραμμάτων συλλαβὰς ἢ ὀνόματα ποιεῖν δύνασθαι· αἱ γὰρ πρὸς τὰ φωνήεντα συμπλοκαὶ τε καὶ συνθέσεις αὐτῶν μόναι τοῦτο ποιοῦσι.

p. 165^a17 Διὰ μὲν οὖν ταύτην τὴν αἰτίαν.

Ποίαν αἰτίαν; τὴν ἐκ τῶν ὀνομάτων, δηλονότι τὴν ἐκ τῆς ὁμωνυμίας, καὶ τὰς μελλούσας λεχθῆναι τῶν λοιπῶν δώδεκα τρόπων. ἔστιν ἐν συλλο-
10 γισμοῖς καὶ ἐλέγχοις, ὡς εἴρηται, καὶ τὸ φαινόμενον καὶ τὸ ἀληθές, τὸ μὲν σοφιστικὸν ὃν τὸ δὲ ἐπιστημονικόν.

p. 165^a19 Ἐπεὶ δ' ἐστὶ τισι μᾶλλον πρὸ ἔργου.

Εἰπὼν ὅτι διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν καὶ τὰς ἄλλας γίνεται ἡ ἀπάτη ἢ σοφιστική, προτίθεται εἰπεῖν καὶ δι' ἣν αἰτίαν ἐπιτετήδευται. λέγει τοίνυν
15 ὅτι τινὲς δοκεῖν θέλοντες μᾶλλον ἢ περ εἶναι σοφοὶ διὰ τὸ εὐχερῶς καὶ ῥαδίως καὶ ἀνιδρωτὶ αὐτοῖς τοῦτο προσγίνεσθαι διὰ πολλοῦ τιθέασιν καὶ τὸ τοῦ σοφοῦ ἔργον δοκεῖν μᾶλλον ποιεῖν παρὰ ποιεῖν κυρίως. οὐ μόνον γὰρ ἐν τοῖς κατωτάτοις χρόνοις τὸ δοκεῖν μὲν εἶναι σοφοῖς μὴ εἶναι δὲ σπουδάζεται, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς πάλαι χρόνοις τὸ τοιοῦτον περισπούδαστον
20 ἦν τοῖς | σοφισταῖς· ἡ γὰρ σοφιστικὴ φαινομένη μὲν ἔστι σοφία f. 6^v οὐκ οὕσα δέ, καὶ ὁ σοφιστὴς χρηματιστὴς ἀπὸ φαινομένης σοφίας. δηλοῦσι δὲ τοῦτο Ἰππία καὶ Πρωταγόραι καὶ Γοργία καὶ Πρόδικοι, ὧν ὁ βουλόμενος τὴν σοφίαν καὶ τὸν πλοῦτον ὃν ἐκ ταύτης συνή-
θροισαν μαθεῖν ἐντυγχανέτω τοῖς ὁμωνύμοις τούτων διαλόγοις τοῦ Πλά-
25 τωνος. καὶ ὁ σοφώτατος δὲ Σωκράτης ἐν τῷ τοῦ Πλάτωνος Γοργία τοῦ θρασυτάτου Πώλου τὸ ἐπηρμένον καὶ τοῦ Καλλικλέους τὸ ἀμαθὲς διελέγχων ἐπιστημονικῶς λόγῳ καὶ ταπεινῶς φρονήματι πάντως πιστούμενος τὴν σοφιστικὴν δοκῇσει μόνον εἶναι σοφίαν φησὶ καὶ οὐκ ἀληθεία καὶ τὸν σοφιστὴν

1 ἀδύνατον γὰρ ἄλλο a¹ 2 ὁμωνύμῳ I: ὁμωνυμίαν a τοῦ a: τῶν I 3 πε-
περάνθαι scripsi: πεπέρανται aI 5. 6 μόναι γὰρ αἱ πρὸς τὰ φωνήεντα συνθέσεις αὐ-
τῶν A 6 τοῦτο ποιοῦσι AI: inv. ord. a 10 ὡς εἴρηται (sc. p. 8,7 sq.) post
συλλογισμοῖς collocat A 13. 14 ἡ σοφιστικὴ ἀπάτη, λέγει καὶ δι' ἣν A 16 ἀνιδρώτι a¹:
εὐ νι δι τι (sic) I 18 χρόνοις aKQR: λόγοις I cf. p. 6,23 n. 18. 19 μὴ εἶναι δὲ
KQR, omissio δὲ a: om. I 19 σπουδάζοντες a τοῖς—χρόνοις aKQR: τῷ—
χρόνῳ I 20 μὲν om. a 23. 24 ὃν—συνήθροισαν om. A 25 τῷ τοῦ A:
τῷ a: compend. supra lineam I ἐν τῷ τοῦ Πλάτωνος Γοργία] cf. c. 18 p. 463 B sqq.
26 ἐπαρμένον a¹ καλλικλέους a²: καλλίχλου a¹: καλλικλέος AI 26. 27 τῷ λόγῳ
τῷ ἐπιστημονικῶς διελέγχων a² 27 πάντως om. A 28 σοφίαν A: σοφίας AI
φασὶ a ἀλήθεια A: ἀλήθειαν a: ἀληθείας I

δοκῆσει μόνον εἶναι σοφὸν τῇ δ' ἀληθείᾳ ἄσοφον καὶ χρηματιστήν, ἥρουν
 χρημάτων ἔνεκεν ἀγωνιζόμενον ἀπὸ φαινομένης σοφίας. ὅτι δ' ἡ
 σοφιστικὴ φαινομένη ἐστὶ σοφία καὶ οὐ κυρίως, δῆλον ἐκ τοῦ κατὰ
 δόκησιν εἶναι· τὰ γὰρ κατὰ δόκησιν οὐ κυρίως· εἰ γὰρ ἡ δόκησις φαι-
 5 νομένη ἐστὶν ὑπάρξεις, ἡ δὲ φαινομένη ὑπάρξεις οὐ κυρίως ἐστὶν ὑπάρξεις,
 κατ' ἐπαναδίπλωσιν τοῦ μείζονος ὅρου ἢ ἄρα δόκησις οὐ κυρίως ἐστὶ. διὰ
 τοῦτο ἡ τε σοφιστικὴ φαινομένη σοφία καὶ ὁ σοφιστὴς φαινόμενος σοφός, καὶ
 τὸ ἔργον τοῦ σοφοῦ (φαινομένου) φαινόμενον καὶ οὐκ ἀληθές. καὶ ἐπειδὴ ἀπὸ
 φαινομένης σοφίας ἐχρηματίζοντο, ἀκόλουθον ἦν πάντως δοκεῖν μᾶλλον
 10 ποιεῖν τὸ τοῦ σοφοῦ ἔργον ἢ ποιεῖν. ὁ μὲν γὰρ ὄντως σοφὸς ποιεῖ
 μᾶλλον τὸ τοῦ σοφοῦ ἔργον ἢ δοκεῖ· δηλοῖ δὲ ὁ Σωκράτης μηδὲν εἰδέναι
 πανταχοῦ διαβεβαιούμενος μηδὲ σοφόν τι ποιεῖν καίτοι πάντα καὶ λέγων
 καὶ πράττων ἀπ' ἄκρας ἐπιστήμης. οἱ δὲ σοφισταὶ τοῦναντίον· πάντα γὰρ
 εἰδέναι διαβεβαιοῦνται· 'οὐδεὶς γὰρ οὐδέπω μέχρι καὶ τήμερον', φησὶν ὁ
 15 Πρωταγόρας, 'καινὸν τί με ἠρώτησε', μόνον οὐχὶ λέγων 'αὐτὰ ἐκεῖνα παρὰ
 πάντων ἐρωτῶμαι ἅπερ τυγχάνω εἰδώς'.

p. 165a24 "Ἔστι δ' ὡς ἐν πρὸς ἐν εἰπεῖν ἔργον.

Εἰπὼν ὁποία ἐστὶν ἡ τῶν σοφιστῶν σοφία, ὅτι φαινομένη σοφία, καὶ
 ὁποῖον τὸ ἔργον αὐτῶν, ὅτι τὸ δοκεῖν ποιεῖν τὸ τοῦ σοφοῦ ἔργον, νῦν
 20 προστίθῃσι καὶ τὸ τῶν ἀληθῶν σοφῶν ἔργον. ἵνα γὰρ μή τις εἴπῃ 'πῶς
 δὲ καὶ τίνα τρόπον ἐρωτᾷν καλῶς, ὡσαύτως καὶ ἀποκρίνεσθαι γνόντες οὐχ
 ἁλωθείημεν τοῖς ἐπιχειροῦσι σοφίζεσθαι;', φησὶ τῶν ἐπιστημόνως ἐρωτῶντων
 καὶ ἀποκρινομένων τοῦ μὲν ἐρωτῶντός ἐστιν ἔργον τὸ ἀψευδεῖν περὶ τὰς
 ἐρωτήσεις καὶ τὸν ἀποκρινόμενον ἐμφανίζειν ψευδόμενον, εἴ που κακῶς
 25 καὶ ψευδῶς ἀποκρίνεται, τοῦ δ' ἀποκρινομένου τὸ ἐμφανίζειν, εἴ που δια-
 ψεύδεται ὁ ἐρωτῶν. καὶ τὸ μὲν ἐμφανίζειν τὸν ψευδόμενον, ὅπερ ἐστὶν
 ἔργον τοῦ ἀποκρινομένου, ἐν τῷ δύνασθαι ὑπέχειν λόγον ἐστίν· ὁ γὰρ
 εἰδώς, εἴτε πολλαχῶς εἴτε μοναχῶς τὰ πράγματα λέγεται, τὸν ἐρωτῶντά
 τι τῶν πολλαχῶς ὡς μοναχῶς λεγόμενον οὐ συγχωρήσει τοῦτον ἀπατήσαί
 30 τε καὶ σοφίσασθαι. τὸ δὲ ἀψευδεῖν ἐν τῷ λαμβάνειν, ὃ ἐστὶ τοῦ ἐρω-
 τῶντος· ὁ γὰρ δυνάμενος καλῶς ἐρωτᾷν οὐδέποτε πρότασιν ἐρωτήσει
 ἀφ' ἧς συμβήσεται τὰ ἐναντία λέγειν ἑαυτῷ· ὡς γὰρ ἐρωτῶν καλῶς οὐ
 δι' ἑαυτὸν δεῖκνυσι τὰναντία συμβαίνειν, ὡς εἰδὼς ἐρωτᾷ ἀναμαρτήτως.
 ἀλλὰ διὰ τὸν ἀποκρινόμενον.

2 post χρημάτων add. ἐρῶντα· καὶ τούτων A ἀγωνιζόμενος a 8 φαινομένου add. v
 καὶ prius AI: ἐστὶν a 10 ἢ δοκεῖν I σοφιστῆς a¹ 12 ποιῶν A
 14 βεβαίονται a μέχρι A: om. aI 14. 15 ὁ Πρωταγόρας] immo ὁ Γοργίας,
 qui c. 2 p. 448A dicit καὶ λέγω ὅτι οὐδεὶς μέ πω ἠρώτηκε καινὸν οὐδὲν πολλῶν ἐτῶν
 15 περὶ a¹ 17 ἔργον om. A 18 σοφιστῶν AI: σοφιστικῶν a 23 ἔργον ἐστὶ A
 24 εἴ που a²A: εἴπερ a¹I 25 post ἀποκρίνεται add. ἀποκρινόμενος aI: om. A 29 ὡς
 μοναχῶς om. a¹ λεγόμενων a 30 τε I: om. a ὁ I: om. a 33 τὰ ἐναν-
 τία a ἀναμαρτήτως a: ἀναμαρτήτα I

p. 165^a 24 "Ἔστι δ' ὡς ἐν πρὸς ἐν.

"Ἴνα συνελὼν εἴπω ὡς ἐν πρὸς ἐν τὰ ἀμφοτέρων ἔργα, τοῦ μὲν καλῶς ἐρωτῶντος ἔργον ἐστὶ τὸ λαμβάνειν προτάσεις κυρίας καὶ μὴ ἀμφιβόλους, τοῦ δέ γε ἀποκρινομένου ἔργον ἐστὶ τὸ δύνασθαι τὸν ἐρωτῶντα
5 ἐλέγχειν ψευδόμενον· τὸ δὲ δύνασθαι τὸν ψευδόμενον ἐλέγχειν γίνεται παρὰ τὸ εἰδέναι τὰ τε ὁμώνυμα καὶ ἀμφίβολα καὶ τᾶλλα δι' ὧν ἀπατᾶν πειρᾶται ὁ ἐρωτῶν. ἢ τοίνυν τὸ ἐν πρὸς ἐν οὕτω νοητέον ἢ καὶ οὕτως ὀφείλει νοεῖσθαι· ὅτι ἐπειδὴ με ἐρωτᾶν βούλει, γίνωσκε ὅτι, εἰ θέλεις μὴ παρατραπῆναι, ἐρώτα καλῶς καὶ ἀληθῶς, ὅπερ ἐστὶν ἔργον τοῦ ἐπιστη-
10 μόνως ἐρωτῶντος, καὶ σπούδαζε τὸν ψευδόμενον ἐλέγχειν δι' ὧν εἴπομεν, ὅπερ ἐστὶν οἰκεῖον ἔργον τοῦ ἐπιστημόνως ἀποκρινομένου. ἢ τοίνυν κατὰ τὸ πρῶτον νοητέον τὸ ἐν πρὸς ἐν ἢ κατὰ τὸ δεύτερον· † σφίξει γὰρ καὶ ἐπὶ τούτου· δύο γάρ τινα εἶπε, τό τε πῶς δεῖ ἀποκρίνεσθαι | καὶ τὸ ἐρωτᾶν. f. 7^r

Ταῦτα δὴ εἰπὼν ὑπομιμνήσκει ἡμᾶς ὧν ἔδειξε· καὶ γὰρ ὅτι ἔστι
15 τοιοῦτον εἶδος λόγων, ὅπερ οἱ σοφισταὶ διώκουσιν, συνέστησεν ἐν οἷς καὶ τὴν ὁμωνυμίαν παρέθετο, προσθεὶς καὶ τὴν αἰτίαν δι' ἣν ἐφίενται τῆς τοιαύτης τῶν λόγων δυνάμεως ὡς εὐχεροῦς καὶ ῥαδίας, καὶ ὅτι ἡ τοιαύτη δύναμις τῆς ἐριδος ποιεῖ τὸν φαινόμενον σοφόν, δι' οὗ τυγχάνουσιν οἱ σοφισταὶ τὴν προαίρεσιν ἔχοντες. συνίστησι δὲ τρόπον τινὰ διὰ τούτων
20 ὁ Ἀριστοτέλης ὅτι ἀναγκαῖόν ἐστι τῷ φιλοσόφῳ κατ' ἀλήθειαν καὶ ἐπιστημονικῶς καὶ τοῦτο εἰδέναι τὸ εἶδος τῶν λόγων τὸ παρὰ τοῖς σοφισταῖς σπουδαζόμενον. πῶς γὰρ τὸ ἀγνοούμενον ἐλεγχόμενον ἔσται; ἀλλὰ δῆλον ὅτι τὸ γινωσκόμενον. εἰ γὰρ ἡ ἀπειρία καὶ ἡ ἄγνοια τῶν τοιούτων λόγων τῆς φαντασίας αἰτία, δῆλον ὡς ἡ γνώσις αὐτῶν ἅμα τῇ γνώσει καὶ ἐλεγχός
25 ἐστι. ταῦτα δείξας ἐπὶ τούτοις προτίθεται εἰπεῖν περὶ οὗ ἡ προκειμένη πραγματεία· ἔστι δὲ περὶ τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων, πῶς τε γίνονται καὶ διὰ τίνων.

p. 165^a 34 Πόσα δέ ἐστιν εἴδη τῶν λόγων τῶν σοφιστικῶν.

Εἰσβάλλει νῦν εἰς τὴν τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων διδασκαλίαν, καὶ ζητεῖ
30 πρότερον πόσα εἰσὶν εἴδη τῶν λόγων τῆς σοφιστικῆς καὶ ἐκ πόσων σύνεστηκεν τὸ σοφιστεύειν. τὸ δὲ πόσα ἐστὶν εἴδη τῶν λόγων καὶ ἐκ πόσων τὸν ἀριθμὸν ἢ ἐκ παραλλήλου κεῖται, ἢ τὸ μὲν πόσα ἀντὶ

2 συνελόντα δ' εἰπεῖν ὡς ἐν πρὸς ἐν ἔστι τὰ A 3 et 4 ἔργον ἐστὶ om. A κυρίας A: κυρίους a: κοινὰς I 6 τὰ ἄλλα a 7 τὸ ἐν πρὸς ἐν om. A 7. 8 καὶ et ὀφείλει νοεῖσθαι. ὅτι om. A 8 τέλει a¹: eis superser., sequens μ in ras. A¹ 12 an ἀρμόζει? 13 τούτου I: τούτοις a δεῖ I: δὴ a 14 δὲ a²: om. A ἡμῖν a¹ ἔστι τι Arist. (τι om. C) 15 τοιοῦτον aA Arist.: τοιούτων I (f, pr. B) ὅπερ AI: ὅπως a συνέστηκεν a ἐν om. A 20. 21 ἐπιστημονικῶς A: ἐπιστημονικῶ I: ἐπιστημονίαν a 22 post ἀγνοούμενον add. καὶ a 25 τούτου A 28 δέ I: τε a 29 τὴν τῶν in ras., ut videtur, A¹ 30 τῶν λόγων om. A 32 τῶν ἀριθμῶν A(i)

τοῦ 'τίνα εἰσὶ τὰ εἶδη τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων', ὅπερ εἰσὶ δύο, τὰ παρὰ
τὴν λέξιν καὶ τὰ ἔξω τῆς λέξεως, τὸ ἐκ πόσων δὲ ἀντὶ τοῦ 'πόσα μέρη
ἐνὸς ἐκάστου τῶν τοιούτων εἰδῶν'. μέρη γὰρ τῶν εἰδῶν τὰς ὑποδιαιρέσεις
τῶν εἰδῶν λέγει. δύναται τὸ καὶ πόσα μέρη τῆς πραγματείας
5 τυγχάνει λέγειν ὡς ἴσον τῷ 'καὶ πόσων οἱ σοφισταὶ στοχάζονται'. οὐ
γὰρ μόνον τοῦ ἐλέγχειν δοκεῖν ἀλλὰ καὶ ἄλλων τινῶν, ἃ μετ' ὀλίγον ἔρει.
δύναμιν δὲ λέγει τὴν σοφιστικὴν, ἥτοι ὅτι μὴ τέχνη μηδ' ἐπιστήμη· περὶ
τῆς γὰρ ἐκείνων ἐκατέρα, ἥ τε τέχνη "ἕξις οὕσα μετὰ λόγου ἀληθοῦς
ποιητική" καὶ ἡ ἐπιστήμη ἕξις ἀποδεικτική περὶ τὸ ἀεὶ ὡσαύτως ἔχον· ἡ
10 τέχνην εἶπε τὴν σοφιστικὴν κοινῶς καὶ γενικῶς, ἥτοι δυνάμει· λέγει γὰρ
αὐτὴν καὶ τέχνην κοινότερον χρώμενος τῷ τῆς τέχνης ὀνόματι.

p. 165^a38 Ἔστι δὲ τῶν ἐν τῷ διαλέγεσθαι λόγων τέσσαρα γένη.

Κοινοποιεῖται πρότερον πάντα τὰ τῶν συλλογισμῶν εἶδη καὶ ἀπα-
ριθμεῖται αὐτά, καὶ τότε τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἐστὶν αὐτῷ εἶδος τοῦ συλλο-
15 γισμοῦ ἀναλεξάμενος τὴν περὶ αὐτοῦ ποιεῖται διδασκαλίαν. ἀπορῆσαι δὲ
ἄξιον, πῶς εἰπὼν τῶν ἐν τῷ διαλέγεσθαι λόγων εἶναι τέτταρα γένη
ἐπήνεγκε τοὺς διδασκαλικοὺς λόγους προηγουμένως, οἵτινές εἰσιν ἀπο-
δεικτικοί. οὐ γὰρ οἱ ἀποδεικτικοὶ λόγοι ἐξ ἐνδόξεων εἰσίν, οὔτε ἐκ τῶν
πᾶσι δοκούντων οὔτε ἐκ τῶν τοῖς πλείστοις οὔτε ἐκ τῶν τοῖς σοφοῖς, ἢ
20 τῶν πᾶσι δοκούντων σοφοῖς ἢ τῶν τοῖς πλείστοις ἢ τῶν <τοῖς> μάλιστα
γνωρίμοις κατὰ φιλοσοφίαν, οὐδὲ περὶ παντὸς τοῦ προκειμένου συλλογίζονται·
τὸ γὰρ ἐκ τούτων συλλογίζεσθαι, ὡς ἡ πρόθεσις τῆς διαλεκτικῆς σημαίνει,
οὐκ ἔστιν ἀποδείξεως καὶ ἀποδεικτικοῦ λόγου ἀλλὰ τῆς διαλεκτικῆς. ἡ
ληπτέον ἐπὶ τοῦ συλλογίζεσθαι νῦν τὸ διαλέγεσθαι· ὁ γὰρ ἀποδεικνύων οὐ
25 διαλέγεται ἀλλὰ συλλογίζεται, καθάπερ ἐπὶ γεωμετρίας ἔχει καὶ ἄλλων
τινῶν. θεὶς δὲ τίνα τὰ τέσσαρα γένη λέγει καὶ τὴν πρὸς ἄλληλα τούτων
διὰ συντόμου λόγου διδάσκει διαφοράν, διδασκαλικοὶ μὲν φάσκων εἰσίν
οἱ ἐκ τῶν οἰκείων ἀρχῶν ἐκάστου μαθήματος γινόμενοι ἀλλ' οὐχ
οἱ ἐκ τῶν δοκούντων τῷ ἀποκρινομένῳ, ἡγουν ἀποδεικτικοὶ μὲν εἰσι συλλο-
30 γισμοί, οἷον φέρε εἰπεῖν ἐπὶ ἀριθμοῦ οἱ διὰ ποσοῦ διωρισμένου συλλογιζό-
μενοι καὶ γεωμετρικοὶ οἱ διὰ ποσοῦ συνεχοῦς καὶ ἀπλῶς ἕκαστος ἐξ οἰκείας
ἐπιστήμης καὶ τοῦ οἰκείου ὑποκειμένου τὰς ἀρχὰς ἔχων, καὶ ἀποδεικτικὸς

1 post εἶδη add. τῶν λόγων, καὶ ἐκ πόσων τὸν ἀριθμὸν, ἢ τὸ μὲν πόσα ἀντὶ τοῦ πόσα εἶδη
aI: om. A 4 τὸ καὶ AI: inv. ord. a 5 στοχάζονται in ras., ut videtur, A¹ 6 ἀ
superscr. I ἐρεῖ] c. 3 p. 165^b12sq. 7 δύναμιν (δ ex v corr.) I: δύναται a λέγει
scripsi: λέγειν aI 8. 9 ἕξις κτλ.] Eth. Nic. VI 4 p. 1140^a10 et 1139^b31 10 δυ-
νάμει I: δύναμιν a 13. 14 ἀπαριθμεῖται αὐτά AI: ἀπαριθμεῖ ταυτὰ a 14 τὸ om. A ὁ
λόγος ἐστὶν aA: inv. ord. I αὐτοῦ εἶδους A 15 ἀναλεξάμενος A: ἀναδεξάμενος aI
ἀπορῆσαι AS: ἀπορίας I: ἀπορεῖν a 16 τέσσαρα aA 17. 18 οἱ ἀποδεικτικοί· εἰ
γὰρ A 18 ante ἐξ add. οὐκ A 20 ἢ alterum A: καὶ aI τοῖς alt. addidi cf. Top. I 1
p. 100^b23 21 γνωρίμοις scripsi: γνωρίμων aAI συλλογίζονται—σημαίνει (22) om. a¹
24 ληπτέον οὖν om. ἢ A 26 τίνα λέγει τέσσαρα γένη A 27 διαφοράν ante διὰ
collocat A 29 ἡγουν I: οἱ δὲ a 31 ἐκ τῆς A

(οὗτοι·δέ εἰσιν οἱ τὸ σχῆμα ἔχοντες ὑγιές) καὶ τοὺς φαινομένους συλλογισμούς· οὗτοι δὲ πάλιν εἰσιν οἱ κατὰ τὸ σχῆμα ἡμαρτημένοι. ἀγωνιστικούς δὲ καὶ ἐριστικούς τοὺς αὐτοὺς λέγει. περὶ μὲν οὖν τῶν ἄλλων, φησί, τῶν διδασκαλικῶν καὶ ἀποδεικτικῶν λόγων, ἐν ταῖς Ὑστέροις εἴρηται
5 ἀναλυτικοῖς, περὶ δὲ τῶν διαλεκτικῶν καὶ πειραστικῶν ἐν ταῖς Τοπικοῖς· περὶ δὲ τῶν ἀγωνιστικῶν καὶ ἐριστικῶν νῦν λεκτέον.

p. 165^b12 Πρῶτον δὴ ληπτέον πόσων στοχάζονται οἱ ἐν ταῖς
λόγοις ἀγωνιζόμενοι.

Εἰπὼν διαλαβεῖν πόσα τε εἶδη ἐστὶ τῶν σοφιστικῶν συλλογισμῶν καὶ πόσα
10 ἐνὸς ἐκάστου τῶν εἰδῶν μέρη καὶ περὶ τῶν συμβαλλομένων εἰς τὴν παρούσαν πραγματείαν, νῦν ἄρχεται τὴν ἐπαγγελίαν πληροῦν. καὶ πρῶτον ἐκτίθησι πόσων στοχάζονται οἱ ἐν ταῖς λόγοις ἀγωνιζόμενοι, τουτέστιν οἱ σοφισταί, καὶ φησὶ πέντε εἶναι ταῦτα τὸν ἀριθμὸν ὧν στοχάζονται, ἔλεγχον, ψευδός, παράδοξον, σολοικισμόν καὶ τὸ ποιῆσαι ἀδο-
15 λεσχεῖν τὸν προσδιαλεγόμενον. τί δὲ τούτων ἕκαστόν ἐστι, προϊόντες μαθησόμεθα. τί δὲ ἐστὶ τὸ ποιῆσαι ἀδολεσχεῖν τὸν προσδιαλεγόμενον, διὰ τοῦ ἐπαγομένου δηλοῖ· ἐφερμηνευτικὸν γάρ ἐστι τοῦ τί ποτ' ἐστὶ τὸ ἀδολεσχεῖν τὸ πολλάκις ἀναγκάζεσθαι τὸ αὐτὸ λέγειν. μήποτε δέ, ἐπεὶ μὴ ἀληθῶς λέγουσιν οἱ σοφισταί, τῷ μὴ ἐπιχειρεῖν ἐξ
20 ἐνδόξων ἀλλ' ἐκ φαινομένων ἐνδόξων, διὰ τοῦτο καὶ τὸ στοχάζονται εἴρηκεν. ἀλλὰ περὶ τούτων μὲν, τί ποτέ ἐστιν ἕκαστον, τὰ δοκοῦντα ῥηθήσεται, ὅταν καὶ αὐτὸς περὶ τούτων διέξεισι. τὸ δὲ ἢ τὸ μὴ ὢν ἀλλὰ τὸ φαινόμενον ἕκαστον εἶναι τούτων τοιοῦτόν ἐστιν· ἀπαριθμησάμενος γὰρ τίνων οἱ σοφισταί στοχάζονται, λέγει ὅτι ἕκαστον τούτων τῶν
25 παρ' αὐτῶν στοχάζομένων οὐκ ἐστὶν ἀληθῶς ὢν ἀλλὰ φαινόμενον. ἐστὶ δὲ ἡ λέξις οὕτως· τὸ ἕκαστον τούτων μὴ εἶναι ὢν ἀλλὰ φαινόμενον· οὔτε γὰρ ἀληθῶς δεικνύουσι ψευδόμενον τὸν ἀποκρινόμενον, ἀλλὰ φαινομένως, οὔτε σολοικίζοντα τὸν δοκοῦντα σολοικίζειν. ἐν γὰρ τῇ ἐρωτήσει τῇ ἄρα δ f. 8^r λέγεις εἶναι, ἐστὶ τοῦτο; λέγεις εἶναι Σωκράτην· ἐστὶν ἄρα Σωκράτην· οὐκ
30 ἀληθῆς ἐστὶ τοῦτο σολοικισμὸς ἀλλὰ φαινόμενος. τὸ δὲ ἢ τὸ μὴ ὢν ἀλλὰ τὸ φαινόμενον ἐστὶ καὶ οὕτως ἐκλαβεῖν, ὡς εἰ ἔλεγεν ἢ ὡς εἶναι τοῦτο τῆς δοκούσης ἀπορίας τοῦ πῶς ἐλέγχουσιν οἱ σοφισταί λυτικόν, εἰ καὶ ψεύδους καὶ ἐλέγχου καὶ τῶν τοιούτων στοχάζονται, ἀλλ' ἕκαστον τούτων μὴ ὢν ἐστὶ καὶ φαινόμενον· οὔτε γὰρ ὁ ἔλεγχος ἀληθῆς ἐστὶν

1. 2 ὑγιές. φαινόμενοι δὲ οἱ κατὰ A 2 εἰσιν om. a¹ 2. 3 ἀγωνιστικοί — ἐριστικοί a¹ 3 λέγει om. a¹ 9 εἰπὼν] c. 1 p. 165^a34—37 σοφιστικῶν A: om. aI 14 ἔλεγχος — σολοικισμὸς A τὸ ποιῆσαι AI: πεποιῆσαι a¹: ποιῆσαι a² 15 προϊόντες] p. 165^b18 sq. 16 ἀδολεσχεῖν I Arist. 19 fort. ἐλέγχουσιν 20 τὸ om. a¹ 23 τοιοῦτόν I: τοιούτων a 25 αὐτῶν scripsi: αὐτοῦ aI 27 δείκνυσι a 29 σωκράτης (post ἄρα) a¹ 31 ἄλλως A ὡς ἂν εἰ A 32 λυτικόν post τοῦτο collocat A 34 ἐστὶν om. A

ἔλεγχος, οὐτε μὴν ὁ σολοικισμὸς σολοικισμός, οὔτε τῶν ἄλλων οὐδὲν τοι-
 οὔτον οἶον καὶ φαίνεται. ἀληθὴς μὲν γὰρ ἔλεγχος ὁ τὴν ἀντίφασιν τοῦ
 συμπεράσματος καὶ μίαν τῶν προτάσεων λαβὼν καὶ ἀνελὼν τι τῶν κει-
 μένων· ὁ δὲ λέγων 'ἄρ' ἔστι σιγῶντα λέγειν; οὔ· τί δέ, ὅταν ξύλα καὶ
 5 λίθους λέγῃς, οὐ σιγῶντα λέγεις; ἔστιν ἄρα σιγῶντα λέγειν' οὐκ ἐλέγχει·
 διττὸν γὰρ ἔστι τὸ σιγῶντα. ὅτι δὲ ἡ τὸ μὴ ὄν ἀλλὰ τὸ φαινόμενον
 ἕκαστον εἶναι τούτων οὕτως εἴρηκεν ὡς εἴπομεν, δῆλον καὶ αὐτὸς
 πεποίχηκε διὰ τοῦ μάλιστα μὲν γὰρ προαιρουῦνται φαίνεσθαι ἐλέγ-
 χόντες καὶ τῶν ἐξῆς. ἔφη δέ τις καὶ οὕτως ἐρμηνεύεσθαι τὸ ῥητόν, ὅτι
 10 τὸ πειρᾶσθαι ἐλέγχειν τὸν σοφιστὴν οὐκ ἔστι μὴ ὄν τοιοῦτον ὡς τὸ τῇ
 ἀληθείᾳ καὶ τῷ φαινομένῳ, οἶον τὸ μηδαμῇ μηδαμῶς δοκοῦν, ἀλλὰ
 μὴ ὄν ὅσον καθ' ἑαυτό, ὄν δὲ ὅσον κατὰ τὸν δοξάζοντα καὶ διὰ τοῦτο
 φαινόμενον.

p. 165^b23 Τρόποι δ' εἰσὶ τοῦ μὲν ἐλέγχειν δύο.

15 Νῦν προτίθεται λέγειν περὶ τῶν τρόπων τῶν παραλογισμῶν. δέκα
 δὲ καὶ τριῶν αὐτῶν ὄντων δύο τρόπους αὐτῶν εἶναι φησιν. εἴη δ' ἂν ἀντὶ
 τοῦ εἶδους τὸν τρόπον παραλαμβάνων, καὶ ἔστι τρόπον τινὰ λέγων οὕτως,
 ὅτι εἶδη τῶν σοφιστικῶν ἐνοχλήσεών εἰσι δύο, καὶ τὸ μὲν ἐν τῶν εἰδῶν
 20 ἐξ τρόπους περιέχει, τοὺς παρὰ τὴν λέξιν λεγομένους, τὸ δὲ ἕτερον ἐπτά,
 οὓς ἔξω καλεῖ τῆς λέξεως. εἰσὶ δὲ οἱ παρὰ τὴν λέξιν ποιοῦντες
 τὴν φαντασίαν ὁμωνυμία, ἀμφιβολία, σύνθεσις, διαίρεσις,
 προσωδία, σχῆμα λέξεως. οἱ δ' ἔξω τῆς λέξεως εἰς μὲν ὁ παρὰ τὸ
 συμβεβηκός, δεύτερος δὲ ὁ παρὰ τὸ ἀπλῶς ἢ μὴ ἀπλῶς ἀλλὰ πῇ ἢ ποῦ ἢ
 ποτὲ ἢ πρὸς τι λέγεσθαι καὶ μὴ κυρίως προσαγορευόμενος, τρίτος δὲ ὁ παρὰ
 25 τὴν τοῦ ἐλέγχου ἄγνοιαν, τέταρτος ὁ παρὰ τὸ ἐπόμενον, πέμπτος ὁ παρὰ
 τὸ ἐν ἀρχῇ αἰτεῖσθαι, ἕκτος ὁ τὸ μὴ αἷτιον ὡς αἷτιον τιθεῖς, ἑβδόμος ὁ
 παρὰ τὸ τὰ πλείω ἐρωτήματα ἐν ποιεῖν. ἐπεὶ δὲ ἡ τῶν ὄντων ἀνωτάτη
 διαίρεσις εἰς φωνάς ἔστι καὶ πράγματα καὶ τούτων τὰ μὲν εἰσι λεκτὰ τὰ
 δὲ τυγχάνοντα, λεκτὰ μὲν αἱ φωναί, τυγχάνοντα δὲ τὰ πράγματα, καὶ ἡ
 30 τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων διαίρεσις τὴν πρώτην ἔχει διαίρεσιν ἢ περὶ φωνάς
 ἢ περὶ πράγματα· ἐκάτερόν δὲ τούτων εἰς πλείστα διαιρεῖται. καὶ εἰ μὲν
 περὶ φωνάς, περὶ ταύτας ἔσονται οἱ παρὰ τὴν λέξιν ἐξ τῶν σοφισμάτων
 τρόποι· εἰ δὲ περὶ πράγματα, οἱ τῶν ἔξω τῆς λέξεως λοιποὶ ἐπτά τρόποι.

1 οὔτε μὴν ὁ σολ. σολ. om. A post alterum quoque οὔτε add. μὴν aI: om. AKQR
 2 ἀληθῶς A 4 οὔ—λέγειν (5) om. a¹A 5 οὐ σιγῶντα λέγεις om. a² ἐλέ-
 γχη a 6 σιγῶντα AI: σιγᾶν a post σιγῶντα deleuit λέγειν I ὅτι AKQR:
 τὸ aI 7 ἕκαστον εἶναι Arist.: ἕκαστον ἔστι aA: ἔστιν ἕκαστόν ἐστι (compnd.) I 8 γὰρ
 om. a προαιρουντος I 12 δοξάντα A 14 post εἰσὶ add. ἡγουν εἶδη a²
 ἐλέγχου a¹(T) 15 ἐκτίθεται τοὺς τρόπους A 16 αὐτῶν prius om. A εἶναι
 om. A ἂν om. a¹ 17 τὸν A: om. aI παραλαβὼν A καὶ—οὕτως aI:
 ὥσπερ εἰ ἔλεγεν A 18 ἐν om. a¹ 21. 22 σύνθεσις—σχῆμα λέξεως aI: καὶ τὰ
 λοιπὰ 2 αὐτὸς λέγει A 23 δὲ AKQR: om. aI post μὴ add. τὸ a
 27 ἀνωτάτη a: ἀνατάτω I

πρῶτον μὲν οὖν λεκτέον περὶ τῶν παρὰ τὴν λέξιν σοφιστικῶν τρόπων,
 ὕστερον δὲ περὶ τῶν ἔξω τῆς λέξεως. ἀνάγκη τοίνυν τὰ παρὰ τὴν
 λέξιν σοφίσματα περὶ φωνὰς ὄντα ἢ ἐκ τῶν κατ' αὐτάς εἶναι ἢ ἐκ τῶν
 περὶ αὐτάς. καὶ εἰ μὲν ἐκ τῶν κατ' αὐτάς, ἢ ἐκ τῶν ἀπλῶν διάφορα
 5 πράγματα περιεχουσῶν, καὶ γίνεται τὸ πρῶτον εἶδος τῶν εἰρημένων παρα-
 λογισμῶν τὸ κατὰ τὴν ὁμωνυμίαν, ἢ ἐκ τῶν συνθέτων φωνῶν ὁμοιστρόπως
 διάφορα πράγματα περιεχουσῶν, καὶ ἀποτελεῖται τὸ δεύτερον εἶδος τὸ κατὰ
 τὴν ἀμφιβολίαν. τέσσαρες δὲ εἰσι τρόποι ἐξ ὧν τὰ δύο ταῦτα συνίστασθαι
 εἶωθε. πρῶτος μὲν ὅταν ὁ λόγος ἢ τοῦνομα πλείω σημαίνῃ, ὅς
 10 καὶ κοινός ἐστιν ἀμφοῖν ἐπ' ἴσης, ὡς μαθησόμεθα. δεύτερος δὲ ὅταν
 εἰωθότες ὦμεν οὕτω λέγειν· τί δὲ ἐστὶ τὸ εἰωθότες ὦμεν οὕτω
 λέγειν, ὅτε τὴν λέξιν ἐπισκεψόμεθα, δηλοποιηθήσεται· πλὴν καὶ οὗτος
 κοινός ἐστιν ἀμφοῖν, ὡς καὶ ὁ πρὸ αὐτοῦ. τρίτος δὲ ὅταν τὸ συντεθέν
 πλείω σημαίνῃ, κεχωρισμένον δὲ ἀπλοῦν ἐστιν, ὅς τρόπος ἰδιός ἐστι
 15 τοῦ κατὰ ἀμφιβολίαν μόνου. τέταρτος δὲ ὁ ἀντιστρόφως τούτῳ ἔχων, ἥνικα
 τὸ μὲν σύνθετον ἐν σημαίνει | τὸ δ' ἀπλοῦν πολλά. [ἀλλ' ὅπερ ἐλέγομεν] f. 8^v
 ἢ γοῦν, ὡς ἄνωθεν ἐλέγετο, τὰς ἀπλᾶς φωνὰς διατηρεῖ τις διάφορα δὲ πράγματα
 περιεχούσας, καὶ ποιεῖ τοὺς εἰρημένους δύο τρόπους τῶν σοφισμάτων ἢ τὰς
 ἀπλᾶς συντίθῃσι καὶ τι ἐπόμενον ἐκ τῆς συνθέσεως τῆς ὅλης φωνῆς λαμβάνει,
 20 καὶ ποιεῖ τὸ κατὰ σύνθεσιν τρίτον εἶδος τῶν ἐν λέξει, ἢ ἀντιστρόφως
 τούτῳ, καὶ ποιεῖ τὸ κατὰ τὴν διαίρεσιν. ἀλλ' ἐκ μὲν τῶν κατ' αὐτάς τὰς
 λέξεις σοφιστικῶν τρόπων ταῦτα συνίστανται τὰ σοφίσματα. ἐκ δὲ τῶν
 περὶ αὐτάς ἕτερα δύο συνίστανται· ἢ γὰρ παρὰ τὸν τόνον ἢ καὶ τὸ πνεῦμα,
 καὶ ποιεῖ τὸ παρὰ τὴν προσφθιά, ἢ παρὰ τὴν ποιάν σχέσιν τοῦ σχημα-
 25 τισμοῦ τῆς λέξεως, καὶ ποιεῖ τὸ παρὰ τὸ σχῆμα καλούμενον εἶδος τῆς
 λέξεως. καὶ οὗτοι μὲν οἱ ἐκ τῶν λεκτῶν τρόποι ἔξ. πῶς δὲ καὶ ὅθεν
 ἕκαστος τούτων συνίσταται, παρακατιόντες ἐροῦμεν καὶ διὰ παραδειγμάτων
 τὸ σκοτεινὸν τοῦ λόγου διαφωτίσομεν.

p. 165b27 Τούτου δὲ πίστις ἢ τε διὰ τῆς ἐπαγωγῆς.

30 Ἐφησεν ἐν τοῖς ἄνω ὅτι ἔξ εἰσι μόνου τρόποι τῶν παρὰ τὴν λέξιν
 σοφισμάτων, οὐδεὶς ἕτερος, καὶ τὸν ἑαυτοῦ λόγον πιστούμενος τὸν ὅτι οὔτε
 πλείους εἰσὶν οὗτοι τῶν ἔξ λέγοντα οὔτε ἐλάττους φησί· πίστις δὲ τοῦ ἔξ
 εἶναι αὐτοὺς καὶ μὴ τὸν ἀριθμὸν τοῦτον ὑπερβαίνειν ἢ τε ἐπαγωγῇ, ἥτις
 παρ' ἐμοῦ ὕστερον ἐπαχθήσεται, ἐκτιθεῖσα τοὺς παρὰ τὴν λέξιν σοφισμοὺς
 35 καὶ πᾶν ὃ ἂν εἴῃ ἕτερον σόφισμα γινόμενον ἐκ τῆς λέξεως εἰς τούτους

4 ἀπλῶν scripsi: ἀπλῶς aAI ἀδιάφορα I 5 περιεχουσῶν] perie in ras. A 8 τὴν
 om. A δι' ὧν A post δύο add. εἶδη A 9 πρῶτα A σημαίνει a 10 ῥηθή-
 σεται in ras. A¹ μαθησόμεθα] p. 28, 4 sq. δεύτερον A 12 ἐπισκεψόμεθα a: ἐπι-
 σκεπτόμεθα I 14 σημαίνει a 16 σημαίνει a: σημαίνῃ AI τὸ δ' ἀπλοῦν πολλά A:
 om. aI ἀλλ' ὅπερ ἐλέγομεν (ἐλέγεν a) aAI: om. KQR 17 ἡγουν a ἀπλῶς a δὲ
 om. a 18 ποιεῖται a 19 ἀπλῶς a φωνῆς om. A 24 τὴν prius AI:
 om. a σχέσιν aI: λέξιν A 25 εἶδος aI: σχῆμα A 32 εἰσὶν οὗτοι I: inv. ord. a

ἀνάγουσα, καὶ ὁ συλλογισμὸς, ἂν τε ληφθῇ τις ἕτερος. ἕτερος δὲ λέγει τοὺς προσυλλογισμοὺς ἑκατέρας τῶν προτάσεων τοῦ παρ' αὐτοῦ τιθεμένου συλλογισμοῦ. καὶ αὐτὸς οὗτος ὁ προσεχῶς τοῖς λεγομένοις παρ' αὐτοῦ τούτου τιθέμενος, εἰ καὶ ἀσαφῶς καὶ οἷον εἰπεῖν αἰνιγματωδῶς. πῶς
 5 δὲ ταῦτα ἔχει, λεκτέον τοῦ σαφοῦς ἔνεκα. ὁ συλλογισμὸς ἐν πρώτῃ σχήματι γίνεται καὶ πρώτῃ τρόπῳ τοῦ πρώτου σχήματος· ὁμοίως καὶ ἑκάτερος προσυλλογισμὸς ἑκατέρας προτάσεως. ἔχει δ' ὁ συλλογισμὸς οὕτως, ὥς καὶ Γαληνός φησι· τὰ παρὰ τὴν λέξιν σοφίσματα γίνεται παρὰ τὸ μὴ τὰ αὐτὰ τοῖς αὐτοῖς ὀνόμασι καὶ λόγοις δηλοῦσθαι· πάντα τὰ μὴ τὰ αὐτὰ τοῖς αὐτοῖς
 10 ὀνόμασι καὶ λόγοις δηλούμενα ἑξαχῶς συμβαίνει γίνεσθαι· πάντα ἄρα τὰ παρὰ τὴν λέξιν σοφίσματα ἑξαχῶς συμβαίνει γίνεσθαι. τοιοῦτος μὲν οὖν ὁ συλλογισμὸς. ἄλλον δὲ συλλογισμὸν λέγοι ἂν τὸν κατασκευάζοντα τὴν μείζονα πρότασιν τὴν λέγουσαν ὅτι πᾶν τὸ μὴ ταῦτὸ τοῖς αὐτοῖς ὀνόμασι καὶ λόγοις δηλούμενον ἑξαχῶς συμβαίνει γίνεσθαι, ἔτι τὸν κατασκευάζοντα
 15 τὴν ἐλάττωνα τὴν λέγουσαν 'τὰ παρὰ τὴν λέξιν σοφίσματα γίνεται παρὰ τὸ μὴ τὰ αὐτὰ τοῖς αὐτοῖς ὀνόμασι καὶ λόγοις δηλοῦσθαι'. δείκνυται δὲ ἡ ἐλάττωνα αὐτοῦ πρότασις, ἂν ληφθῇ μέσος ὅρος τὰ παρὰ τὴν κακίαν τῆς λέξεως. καὶ εἴη ἂν ὁ συλλογισμὸς ὁ τὴν ἐλάττωνα πρότασιν κατασκευάζων τοιοῦτος· τὰ σοφίσματα παρὰ τὴν κακίαν τῆς λέξεως γίνεται· τὰ παρὰ τὴν
 20 κακίαν τῆς λέξεως γινόμενα πάντα παρὰ τὸ μὴ τὰ αὐτὰ τοῖς αὐτοῖς ὀνόμασι καὶ λόγοις δηλοῦσθαι γίνονται· τὰ ἄρα σοφίσματα παρὰ τὸ μὴ τὰ αὐτὰ τοῖς (αὐτοῖς) ὀνόμασι καὶ λόγοις δηλοῦσθαι γίνονται. ὅπερ δὴ συμπέρασμα ἡ ἐλάττωνα ἦν, ὥς εἴρηται, πρότασις τοῦ προγεγονότος συλλογισμοῦ. καὶ ἡ μείζων ὁμοίως δείκνυται τῷ ληφθῆναι μέσον τὸ ἢ δυνάμει ἢ ἐνεργείᾳ ἢ φαντασίᾳ. ἔστι δὲ καὶ οὗτος ὁ συλλογισμὸς κατασκευάζων τὴν μείζονα τοιοῦτος· ὁ λόγος καὶ τοῦνομα τὸ διττὸν ἔχει, τουτέστιν οὐ τὸ αὐτὸ δηλοῦσι· πᾶν δὲ διττὸν ἐν ὀνόματι καὶ λόγῳ ἢ δυνάμει ἢ ἐνεργείᾳ ἢ φαντασίᾳ· τὸ δὲ δυνάμει ἢ ἐνεργείᾳ ἢ φαντασίᾳ δις λαμβανόμενον ἑξαχῶς
 25 συμβαίνει γίνεσθαι· καὶ τὸ συμπέρασμα δῆλον. λεχθεὶς δ' ἂν σαφέστερον ὁ συλλογισμὸς καὶ οὕτως· πόθεν δῆλον ὅτι πάντα τὰ μὴ τὰ αὐτὰ τοῖς αὐτοῖς ὀνόμασι καὶ λόγοις δηλούμενα ἑξαχῶς συμβαίνει γίνεσθαι; ἢ πάντως τῷ ἢ δυνάμει ἢ ἐνεργείᾳ ἢ φαντασίᾳ τὸ | διττὸν ἔχειν· πάντα δὲ τὰ f. 9° οὕτως ἔχοντα ἑξαχῶς συμβαίνει γίνεσθαι· καὶ διὰ τοῦτο τὰ μὴ τοῖς αὐτοῖς ὀνόμασι καὶ λόγοις δηλούμενα ἑξαχῶς συμβαίνει γίνεσθαι. οὐκοῦν
 35 κοινὸν πᾶσι συμπέρασμα ἔστι τὸ τὰ παρὰ τὴν λέξιν σοφίσματα ἑξαχῶς γίνεσθαι συμβαίνειν. καὶ τὰ μὲν τῶν συλλογισμῶν τοιαῦτα. ἐνεργείᾳ μὲν οὖν τὸ διττὸν ἔχουσιν οἱ παρὰ τὴν ὁμωνυμίαν καὶ τὴν ἀμφιβολίαν

1 ἕτερος alterum I: ἕτερον a¹ et (typothetae errore) a² 3 ante ὁ expunxit nescio
 quid I 5 post ταῦτα add. οὕτως a² 7 Γαληνός] Περὶ τῶν παρὰ τὴν λέξιν σοφ. 1 XIV.
 p. 584 8 γίνεται post δηλοῦσθαι (9) collocat A 9 πάντα τὰ aI: τὰ γινόμενα παρὰ
 τὸ A 10 δηλοῦσθαι A πάντα om. A ἄρα post σοφίσματα (11) collocat A
 13 ταῦτὸ a: om. I 19 τοιοῦτος I: οὗτος a 21 τὰ ἄρα—γίνονται (22) aKQR, sed ταυτὸν
 (τὸ αὐτὸ K) et δηλοῦν KQR: om. I 22 αὐτοῖς addidi 28 τὸ δὲ—φαντασίᾳ aKQR:
 om. I 30 τὰ αὐτὰ a: om. I 32 τῷ a: τὸ I 36 συμβαίνειν I: συμβαίνει a

σοφισμοί, ἐν ὀνόματι μὲν οἱ παρὰ τὴν ὁμωνυμίαν, ἐν λόγῳ δὲ οἱ
παρὰ τὴν ἀμφιβολίαν· ἐνεργεία δέ, ὅτι τῷ ὄντι δύο σημαίνουσι· τό τε
γὰρ κύων ὄνομα οὐχ ἑνὸς ἐστὶ δηλωτικόν, ἀλλὰ καὶ τὸ 'ἄρ' ἐστὶ σιγῶντα
λέγειν; οὐχ ἑνὸς ἀλλὰ δύο. δυνάμει δὲ τὸ διττὸν ἔχουσι οἱ παρὰ τὴν
5 προσφθόαν καὶ τὴν σύνθεσιν καὶ τὴν διαίρεσιν· οὗτοι γὰρ πλείω μὲν οὐ
σημαίνουσιν ἀλλὰ πάντως ἓν· διὰ δὲ τὸ ἑκατέρως δέχεσθαι διττοὶ λέγονται.
διὸ καὶ δυνάμει φαρμέν αὐτούς· τοιοῦτον γὰρ τὸ δυνάμει. τὸ γὰρ 'ὄρος'
ἐστηκεν' ἐνεργεία μὲν οὐδενός ἐστὶ δηλωτικὸν ἐκφωνούμενον μόνως·
γραφὴν δὲ δύναται πολλῶν γενέσθαι δηλωτικὸν ἢ θασείας ἢ ψιλῆς τιθε-
10 μένης ἐν τῷ ὄρος. πῶς δὲ καὶ οἱ παρὰ τὴν σύνθεσιν καὶ τὴν διαίρεσιν
δυνάμει τὸ διττὸν ἔχουσι, προϊόντες εἰσόμεθα. φαντασίᾳ δὲ τὸ διττὸν
ἔχουσιν οἱ παρὰ τὸ σχῆμα τῆς λέξεως· τοῦ γὰρ 'ὄρῳ' καὶ 'λέγω' ὁμοίως
ἐκφερομένου φασὶν οἱ σοφισταί· ἄρ' οὐχὶ τὸ ὄρῶν καὶ λέγειν ὁμοίως
λέγεται; ναί· ἐστὶ δὲ τὸ λέγειν ἐνεργεῖν· καὶ τὸ ὄρῶν ἄρα· ἀλλὰ μὴν ἐστὶ
15 καὶ πάσχειν τὸ ὄρῶν, εἴπερ συγκρίσει καὶ διακρίσει τῶν αἰσθητηρίων ἢ ἀντί-
ληψις τῶν αἰσθητῶν γίνεται. πολλὴν δὲ τὴν ἀσάφειαν ὁ Ἀριστοτέλης
ἐποίησε τὸν συλλογισμὸν ἐκτιθεῖς. σαφηνισθήτω δὲ ἡ λέξις αὖθις αὐτὴν
ἀναλαβόντων ἡμῶν. πίστις ἐστὶ τοῦ ἐξ εἶναι τὸν ἀριθμὸν τὰ παρὰ τὴν
λέξιν σοφίσματα ἢ ἐπαγωγὴ καὶ ὁ συλλογισμός, ἅν τε ληφθῇ τις
20 ἄλλος, ἄλλον συλλογισμὸν ὥσπερ λέγων τοὺς προσυλλογισμοὺς τοὺς τὴν
μεῖζονα καὶ ἐλάττονα πρότασιν συνιστῶντας. τὸ δὲ καὶ ὅτι τοσαυταχῶς
ἂν τοῖς ὀνόμασι τοῖς αὐτοῖς καὶ λόγοις καὶ μὴ ταῦτ' ἀδηλώ-
σαιμεν ἢ μεῖζον ἐστὶ πρότασις τοῦ παρ' αὐτοῦ τιθεμένου συλλογισμοῦ.
ἴσον δὲ ἐστὶ τὸ τοσαυταχῶς ἂν τοῖς αὐτοῖς ὀνόμασι καὶ λόγοις
25 ἀδηλώσαιμεν μὴ ταῦτ' οὐδ' ἐν τῷ 'πάν τὸ μὴ τοῖς αὐτοῖς ὀνόμασι καὶ λόγοις
ἀδηλούμενον ἐξαχῶς συμβαίνει γίνεσθαι'. ἐγένετο δ' αὕτη ἡ ἀσάφεια ἐκ
τοῦ ταύτην δὴ μόνην θεῖναι τὴν πρότασιν τὴν δὲ ἐλάττονα καὶ τὸ συμπέ-
ρασμα καὶ τοὺς προσυλλογισμοὺς ἀφεῖναι.

p. 165^b 30 Εἰσὶ δὲ παρὰ μὲν τὴν ὁμωνυμίαν οἱ τοιοῦτοι τῶν
λόγων

30 Ἄρχεται τῶν παρὰ τὴν λέξιν σοφισμάτων, καὶ τίθησιν ἕκαστου τῶν ἐξ
τρόπων παραδείγματα, καὶ πρῶτον τῶν παρὰ τὴν ὁμωνυμίαν. εἰσὶ δὲ οἱ
πρὸς παράδειγμα ληφθέντες αὐτῷ τοῦ ἐξ ὁμωνυμίας παραλογισμοῦ σοφισμοὶ
τέσσαρες. πρῶτος ὁ συμπεραίνων τὸν ἐπιστήμονα ἀνεπιστήμονα, δεύτερος
ὁ τὰ κακὰ ἀγαθὰ καὶ ὁ τὸν κατ' ἡμέραν ἐσθ' ἐκείναι καὶ ἔτι ὁ τὸν κάμνοντα
35 ὑγιαίνειν. εἴωθε δὲ πρῶτον ἐπάγειν τὸ συμπέρασμα τὸ σοφιστικὸν καὶ

1 σοφισμοὶ I: σοφίσματα a ὀνόματι aKQR: ὀνόμασι I 2 ἐνεργεία aKQR:
ἐνεργείας I δὲ — σημαίνουσι QR: δὲ ὅτε τῷ ὀνόματι δύο σημαίνοντα ἢ K: γὰρ τῷ
ὄντι δύο σημαίνει, ὅταν τῷ ὀνόματι δύο σημαίνῃ (σημαίνει a) aI 3 κύων KQR: κύ-
ριον aI 7 et 10 ὄρος a: ὄρος I 11 προϊόντες] p. 166^a 23 sq. 14 post λέ-
γειν add. καὶ a 22 καὶ μὴ — λόγοις (25) om. a¹ 22. 23 et 25 ἀδηλώσαιμεν
Arist.: ἀδηλώσωμεν I: ἀδηλώσομεν a² 24 τοῖς αὐτοῖς ὀνόμασι I Arist.: τοῖς ὀνόμασι τοῖς
αὐτοῖς a² 30 ἑκάστου I: ἕκαστα a

τότε τιθέναι καὶ τὸν συλλογισμόν· τὸ γὰρ μανθάνουσιν οἱ ἐπιστά-
 μενοι, τοῦτό ἐστι τὸ συμπέρασμα. καὶ ἔοικε λαμβάνειν ἀντὶ τῶν ἐπιστη-
 μόνων τοὺς γραμματικὸς καὶ τὴν ἐλάττωνα παραλιμπάνειν πρότασιν τὴν
 ὅτι οἱ γραμματικοὶ ἀποστοματίζουσι. ὁ δὲ ὅλος συλλογισμὸς ἔχει ἄν οὕτως·
 5 ἄρ' οὖν οὐχ οἱ ἐπιστάμενοι ἀποστοματίζουσι; ναί; οἱ δ' ἀποστοματίζοντες
 μανθάνουσι; ναί· οἱ ἄρα ἐπιστάμενοι μανθάνουσι. λύων οὖν τὸν τοιοῦτον
 παραλογισμόν φησὶν ὅτι τὸ μανθάνειν ὁμώνυμον, ἡγουν διττόν, τὸ μὲν
 λεγόμενον ἐπὶ τοῦ χρωμένου τῇ ἐπιστήμῃ καὶ ξυνιέντος καὶ σημαῖνον τὸ
 νοεῖν, ὥσπερ εἰώθαμεν λέγειν 'μανθάνω τὰ λεγόμενα' ἀντὶ τοῦ 'νοῶ', τὸ
 10 δὲ τιθέμενον ἐπὶ τοῦ ἀναλαμβάνοντος ἐπιστήμην καὶ ἐξ ἀγνοίας ἀγομένου
 εἰς γνῶσιν καὶ μὴ εἰδότος μέχρι τοῦ νῦν· διόπερ φαρμέν τοὺς ἐπιστήμονας
 καὶ μανθάνειν καὶ οὐ μανθάνειν, μανθάνειν μὲν κατὰ τὸ χρᾶσθαι τῇ ἐπι-
 στήμῃ καὶ ξυνιέναι, οὐ μανθάνειν δὲ κατὰ τὸ ἀναλαμβάνειν τὴν ἐπιστήμην.
 τὸ δὲ σόφισμα, ὡς ἐν προοιμίῳ εἰρήκαμεν, ἐκ τοῦ Πλάτωνος εἴληπται,
 15 ἔχον οὕτως. ἡρώτα ὁ Εὐθύδημος τὸν Κλεινίαν· ὦ Κλεινία, πότεροι τῶν
 ἀνθρώπων μανθάνουσιν, οἱ σοφοὶ ἢ οἱ ἀμαθεῖς; οἱ σοφοί, ἔφη ὁ Κλεινίας.
 καὶ ὁ Εὐθύδημος· εἰσὶ δὲ διδάσκαλοι; ναί. τίνων; τῶν μανθανόντων. τί
 δέ, οἱ μανθάνοντες οἷον σὺ ἡπίστασο ἢ ἐμάνθανες; οὐ δῆτα. ἄρα σοφὸς f. 9v
 ἦς, ὅτε ταῦτα οὐκ ἡπίστασο; οὐδαμῶς. οὐκοῦν εἰ μὴ σοφός, ἀμαθὴς πάνυ·
 20 οἱ ἀμαθεῖς ἄρα, ὦ Κλεινία, μανθάνουσιν ἀλλ' οὐχ οἱ σοφοί. εἶτα πάλιν
 ἐπεχείρει ἐκ τοῦ ἐναντίου ὁ Εὐθύδημος· λέγε, ὦ Κλεινία, "ὅποτε ἀπο-
 στοματίζοι ὑμῖν ὁ γραμματιστής, πότεροι τῶν παίδων ἐμάνθανον τὰ ἀπο-
 στοματιζόμενα, οἱ σοφοὶ ἢ οἱ ἀμαθεῖς; οἱ σοφοί. οἱ σοφοὶ ἄρα μανθά-
 νουσιν, οὐχ οἱ ἀμαθεῖς". ἐν μὲν δὴ τῷ πρώτῳ παραλογισμῷ ὁ μὲν
 25 Κλεινίας τὸ μανθάνειν δέδωκεν ἐπὶ τοῦ συνιέναι καὶ νοεῖν τὰ λεγόμενα,
 ὁ δὲ Εὐθύδημος ἔλαβεν ἐπὶ τοῦ ἐξ ἀνεπιστημοσύνης καὶ ἀγνοίας εἰς ἐπι-
 στήμην καὶ γνῶσιν ἄγεσθαι· ἐπὶ δὲ τοῦ δευτέρου ἀνάπαλιν. ἀλλὰ τοιοῦτος
 μὲν ὁ εἰρημένος παραλογισμός. ὁ δὲ τὰ κακὰ ἀγαθὰ συμπεραίνων τοιοῦτος.
 εἴληπται μὲν καὶ ἐνταῦθα πρότερον τὸ συμπέρασμα τὸ ὅτι τὰ κακὰ
 30 ἀγαθὰ· συνελήφθησαν δὲ καὶ αἱ δύο προτάσεις. ἔχει δὲ οὕτως· οὐχὶ
 τὰ κακὰ δέοντά ἐστι; ναί· οὐχὶ τὰ δέοντα ἀγαθὰ ἐστί; ναί· τὰ ἄρα
 κακὰ ἀγαθὰ. καὶ οὗτος οὖν ὁ παραλογισμὸς παρὰ τὸ διττόν· σημαίνει
 γὰρ τὸ δέον καὶ τὸ ὠφέλιμον καὶ τὸ καλόν· οἷον δέον τὰ δίκαια ποιεῖν,
 ἡγουν καλόν, ὁμοίως καὶ τοῖς νόμοις πείθεσθαι ἢ τοῖς γονεῦσι· σημαίνει

1 καὶ aI: om. A 3 παραλαμβάνειν I pr. 4. 5 ὁ δὲ — ἀποστοματίζουσι a²I: om. a¹
 4 ὅλος a² 7 ἡγουν AI: ἥτοι a 8 τῇ ἐπιστήμῃ a: τὴν ἐπιστήμην I
 10 ἀναλαμβάνοντος I: ἀναλαβόντος a 12. 13 καὶ οὐ — μανθάνειν a²I: om. a¹ 14 σό-
 φισμα aKQR: σοφίσμασιν I ἐν προοιμίῳ] p. 2, 20 sq. εἰρήκαμεν a: εἰρήκει-
 μεν I ἐκ τοῦ Πλάτωνος] Euthyd. c. 5 p. 275 D — 276 C memoriter citat 17 δὲ
 scripsi: δύο I: om. a 21 ἐκ τοῦ ἐναντίου I: εἰς τοῦναντίον a 21. 22 ἀπο-
 στοματίζοι ὑμῖν Plato: ἀποστοματίζει ἡμῖν aI 24 ante οὐχ add. ἀλλ' Plato: ex-
 punxit I 25 τοῦ συνιέναι KQR: τοῦ ξυνιέναι a: τοσοῦτον ιέναι I 31 ναί
 alterum a: om. I 33 γὰρ τὸ δέον, quod post σημαίνει (34) collocant aI, huc trans-
 posui καὶ τὸ ὠφ. deleverim 34 ἡγουν I: ἥτοι a

καὶ τὸ ἀναγκαῖον, καθό φαμεν δέον τὸ γινόμενον φθαρῆναι ἀντὶ τοῦ ἀναγ-
καῖον· σημαίνει τὸ δέον καὶ τὸ συμφέρον· δέον γάρ φαμεν, ἥτοι συμ-
φέρον, γυμνασίαις χρῆσθαι τοιαῦδε. τριχῶς οὖν λεγομένου τοῦ δέοντος
ὁ Ἀριστοτέλης τὸ ἐν σημαινόμενον παρείς, τὸ κατὰ τὸ συμφέρον, ἐκ τῶν
5 δύο ἐμφανίζει τὰς μοχθηρίας τῶν παραλογισμῶν. ἐν μὲν οὖν τῇ ἐλάττω
προτάσει τῇ λεγούσῃ τὰ κακὰ δέοντα τὸ δέον ἀντὶ τοῦ ἀναγκαῖον
εἴληπται· μάλιστα γὰρ καὶ πληγαὶ καὶ σφαγαὶ καὶ ἄλλα τινὰ κακὰ ὄντα
ἀναγκαῖα τυγχάνει πρὸς τινες ληστὰς καὶ φονεῖς· ἐν δὲ τῇ μείζονι ἀντὶ
τοῦ ἀγαθὸν εἴληπται, καὶ παρὰ τοῦτο τὸ κακὸν εἶναι ἀγαθὸν συμπεπέ-
10 ρασται. εἰ γοῦν τις διείλε το δέον καὶ τούτου τὸ μὲν ἔφησεν εἶναι ἀναγ-
καῖον τὸ δὲ ἀγαθόν, ἐπέσχεεν ἄν τὸν σοφιστὴν ἐπαγαγεῖν τὸ συμπέρασμα
διὰ τὸ μὴ τὸ ἀναγκαῖον δέον, ἥγουν τὴν τομὴν καὶ τὴν καῦσιν τὴν ἐξ
ἀνάγκης ἐπαγομένην, τῷ ὑγιαίνοντι ἀγαθὸν εἶναι· αὐταὶ γάρ, ἡ τομὴ φημι
καὶ ἡ καῦσις, καθ' ἑαυτὰ τυγχάνουσιν ὄντα κακὰ. γέγονε τοίνυν ὁ παρα-
15 λογισμὸς διὰ τὸν μέσον ἕρον ἄλλον καὶ ἄλλον λαμβανόμενον. τοιοῦτοί εἰσι
καὶ οὗτοι· οὐχὶ ὁ κόραξ πτηνὸν ἐστι; τί δέ, οὐχὶ τὸ ὄργανον ᾧ κλείομεν
τὰς θύρας κόραξ ἐστί; τὸ ὄργανον ἄρα πτηνὸν ἐστίν· ὁμώνυμον γὰρ τὸ
κόραξ. καὶ πάλιν οὐχὶ ὁ ἀετὸς πτηνὸν ἐστι; ναί· τί δέ, οὐχὶ ὁ ἰχθὺς
ὁ ἀετὸς ἀετὸς ἐστίν; ὁ ἰχθὺς ἄρα πτηνὸν ἐστίν. ἴδωμεν καὶ τὰ ἐξῆς
20 δύο τοῦ παραλογισμοῦ τοῦ ἐξ ὁμωνυμίας παραδείγματα.

p. 165b38 Ἔτι τὸν αὐτὸν καθῆσθαι καὶ ἐστάναι καὶ κάμνειν καὶ
ὑγιαίνειν.

Καὶ ταῦτα τρόπον τινὰ τὰ συμπέρασματά εἰσι τῶν παραλογισμῶν.
αἱ δὲ ἀγωγαὶ τῶν σοφισμάτων τοιαῦται· οὐχὶ ὁ καθήμενος ἀνίσταται; ναί·
25 τί δέ, οὐχὶ ὁ ἀνιστάμενος ἔστηκε; καὶ πῶς γὰρ οὐ; ὁ ἄρα καθήμενος
ἔστηκε. πάλιν οὐχὶ ὁ ὑγιαζόμενος ὑγιαίνει; ὁμολογουμένως· οὐχὶ ὁ
κάμνων ὑγιάζεται; ναί· ὁ ἄρα κάμνων ὑγιαίνει, ὅπερ ἄτοπον. ἐν ἑκατέρῳ
οὖν τούτων τῶν συλλογισμῶν τὴν ἀπάτην ἡ μείζων ἔχει πρότασις· τὸ γὰρ
τὸν ἀνιστάμενον ἐστηκέναι καὶ τὸν ὑγιαζόμενον ὑγιαίνειν διττόν· τὸ μὲν
30 ὅτι ἅμα ἤρξατο ἀνίστασθαι καὶ ἐστηκώς ἐστι, καὶ ἅμα ἤρξατο ὑγιάζεσθαι
καὶ ὑγιεινὸς ἐστίν, ἅπερ οὐ δοτέον· ψευδῇ γάρ εἰσι· τὸ δὲ ὅτι ἐνδέχεται
τὸν πρότερον ὑγιαζόμενον καὶ πρότερον ἀνιστάμενον νῦν ὑγιαίνειν καὶ
ἵστασθαι, ἐφ' ὧν περ καὶ τὸ ναὶ φατέον. διὸ κατὰ μὲν τὸ ἐστηκέναι τὸν
ἀνιστάμενον, ὅτε ἤρξατο ἀνίστασθαι, ἐστὶ τὸ ἀδύνατον, καὶ οὐ δεῖ ἐπ' αὐτοῦ
35 συγχωρεῖν τὸ ναί· κατὰ δὲ τὸ νῦν ἐστηκέναι τὸν πρῶτον ἀνιστάμενον τὸ

1 καὶ a: om. I 3 χρῆσθαι I: κρᾶσθαι a 5 οὖν om. A ἐλάττω a¹ 6 τοῦ AI:
om. a 6. 7 ἀναγκαίου λαβὼν A 7. 8 μάλιστα—φονεῖς om. A 9 ἀγαθὸν prius I:
ἀγαθοῦ aA εἴληπται om. A 9. 10 an συμπεπέρανται? 12 ἥγουν AI: ἥτοι a
13 φημι corr. e φησι I: om. A 15 τὸ a 16 ἐστι aI: om. A 18 οὐχὶ
alterum aA: οὐχ I 19 ὁ ἀετὸς A: om. aI 20 παραδείγματος a 21 ἵσταναι a
24 σοφισμῶν pr. m. I 27 ἑκατέρῳ a: ἑκατέρων I 33 φατέον aKQR: φατέ I

δυνατόν, καὶ δεῖ ἐπ' αὐτοῦ συγχωρεῖν τὸ ναί. ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῷ τὸν
 ὑγιαζόμενον ὑγιαίνειν· τὸ μὲν γὰρ ὅτι | ἅμα ὑγιαίνεται τις καὶ ὑγιαίνει f. 10^r
 ἀδύνατον καὶ οὐ συγκαταθετόν τῷ λέγοντι· τὸ δ' ὅτι ὁ πέφυκεν ὑγια-
 ζόμενος ὑγιαίνει ἀληθές, καὶ ἐπὶ τούτου τὸ συγκαταθεσθαι οὐκ ἄλογον.
 5 παρὰ οὖν τὴν ὁμωνυμίαν ἐν ταῖς λόγοις τούτοις ὁ ἔλεγχος ἢ καὶ τὴν ἀμ-
 φιβολίαν· κοινωνοῦσι γὰρ αὐταὶ ἀλλήλαις, ὥσπερ καὶ πρότερον εἴρηται καὶ
 προϊόντες μαθησόμεθα. ὥς ἔχει καὶ τὸ νῦν προβαλλόμενον· ἄρ' οὐχ ὁ
 δικαστὴς χράται τῷ ἔργῳ τοῦ νομοθέτου; ναί· τί δ', οὐχ ὁ χρώμενος
 τῷ τινος ἔργῳ ἀρχιτεκτονεῖν ἐκείνου λέγεται; πάντως γε· ὁ δικαστὴς ἄρα
 10 τοῦ νόμου ἀρχιτεκτονεῖ. διττὸν γὰρ κἀνταῦθα τὸ χράσθαι τῷ τινος ἔργῳ,
 τὸ μὲν ὡς ὀργάνῳ, ὅπερ οὐκ ἔστιν εὑρεῖν ἐπὶ τοῦ δικαστοῦ, τὸ δὲ ὡς
 ἀρχῇ τῆς οἰκείας συστάσεως, ὅπερ οὐ κεκώλυται διὰ τοῦτο καὶ ὑπὸ τὸν
 νομοθέτην εἶναι καὶ ὑπάγεσθαι αὐτῷ καὶ ἀρχιτεκτονεῖσθαι ἢ ἀρχιτεκτονεῖν.
 εἰπὼν δὲ τὰς μείζους καὶ ἐλάττους προτάσεις τῶν παραλογισμῶν, τὰς μὲν
 15 μείζους ἐν οἷς λέγει ὅσπερ ἀνίστατο, ἔστηκε, καὶ ὅσπερ ὑγιαζέτο,
 ὑγιαίνει, τὰς δὲ ἐλάττους ἐν οἷς φησιν ὅτι ἀνίστατο ὁ κατήμενος
 καὶ ὑγιαζέτο ὁ κάμνων, ἐπάγει τὸ γὰρ τὸν κάμνοντα ὅτι οὐν ποιεῖν
 ἢ πάσχειν οὐχ ἓν σημαίνει· ὅπερ δηλοῖ ὅτι οὐχ ἓν ἐστὶ καὶ ἓν σημαίνει
 τὸ ὑγιαζέτο ὁ ὑγιαίνων καὶ ἀνίστατο ὁ ἐστήκως, ἀλλ' ὁμωνυμόν
 20 ἐστίν. ἔστι δὲ τὸ μὲν ποιεῖν μηχανικὸν τοῦ καθῆσθαι ἢ μᾶλλον τοῦ
 ἀνίστασθαι, ἢ τάχα καὶ ἀμφοτέρων, τὸ δὲ πάσχειν τοῦ κάμνειν. ἦν δ'
 ἂν σαφέστερον, εἰ οὕτω ἔκειτο· τὸ γὰρ ὑγιαίνειν τὸν κάμνοντα καὶ ἐστη-
 κέναι τὸν ἀνιστάμενον οὐχ ἓν σημαίνει, διότι ὅτε μὲν διὰ τοῦ λόγου τοῦ
 λέγοντος ὅτι ὁ ὑγιαζόμενος ὑγιαίνει σημαίνεται ὅτι ὁ ὑγιαζόμενος νῦν
 25 ὑγιαίνει, ὅπερ ἐστὶ καὶ ψευδές (ἀδύνατον γὰρ ἐστὶν ἐνεργεῖα ἔχειν τὴν
 ὑγίανσιν τὸν νῦν ὑγιαζόμενον καὶ τὴν ὑγείαν κατ' ὀλίγον προσκτώμενον),
 ὅτε δὲ σημαίνεται πάλιν διὰ τούτου ὅτι ὁ ὑγιαζέτο πρὸ δέκα τυχὸν ἡμερῶν,
 τουτέστι πρὸς τὴν ὑγείαν ἀνήγετο, νῦν ὑγιαίνει. ταῦτα εἰπὼν ἐπάγει πλὴν
 ὑγιαζέτο μὲν καὶ κάμνων καὶ ὁ κάμνων καὶ τὰ ἐξῆς, ἅπερ ὡς λύσις
 30 ἐστὶ τῶν σοφισμάτων. ἔστι δὲ ὃ λέγει τοιοῦτον· ὑγιαζεσθαι μὲν λέγεται καὶ
 ὁ κάμνων νῦν καὶ ὁ κάμνων πάλαι, ὑγιαίνειν δὲ οὐχ ὁ νῦν ὑγιαζόμενος ἀλλ'
 ὅστις πάλαι ὑγιαζέτο. κάμνων δὲ εἴληπται τῷ Ἀριστοτέλει ὁ νῦν κάμνων, ὁ
 κάμνων δὲ ὁ ποτὲ κάμνων. ὑγιαίνει δὲ οὐχὶ ὁ κάμνων νῦν ἀλλὰ ὁ κάμνων
 πρότερον καὶ οὐ νῦν. ἵνα δὲ καὶ ἔτι σαφέστερον γένηται τὸ λεγόμενον,
 35 ῥητέον οὕτως· καὶ ὁ κάμνων νῦν καὶ ὁ κάμνων πρότερον [πρὸς] ὑγείαν
 ἀνακτώμενοι λέγοντο ἂν ὑγιαζεσθαι· πλὴν ὑγιαζέτο μὲν ὁ κάμνων, ὅτι
 ἔκαμνεν, ὑγιαίνει δέ, ὅτι οὐ κάμνει.

2 ἅμα a²: ἄλλα a¹I 4 τούτου I: τούτω a 6 εἴρηται] p. 21, 8 sq. 7 προϊόντες]
 p. 166a14 sq. 12 οὐ κεκώλυται I: οὐκ ἐκώλυτο a διὰ τοῦτο καὶ scripsi: καὶ διὰ
 τοῦτο a I 15 ἀνίστατο a Arist.: ἀνίσταται I 16. 17 ἀνίστατο—ὑγιαζέτο Arist.: ἀνίστα-
 ται—ὑγιαίνεται aI 17 κάμνοντα] κάμν corr. I ποιεῖν a Arist.: εἰπεῖν I 21 ἀμφοτέ-
 ρον a¹ 27 πρὸ I: πρὸς a 28 post ταῦτα add. δὲ a 29 ὑγιαζέτο a Arist.: ὑγιαίνεται I
 35 πρὸς delere quam ἀναγόμενοι (cf. vs. 28) aut προσκτώμενοι (cf. vs. 26) scribere malui
 36 ἀνακτώμενοι λέγοντο I: ἀνακτώμενος λέγοιτο a ὑγιαζέτο a: ὑγιαίνεται I

p. 166^a6 Παρὰ δὲ τὴν ἀμφιβολίαν οἱ τοιοῖδε· τὸ βούλεσθαι
λαβεῖν με τῶν πολέμιους.

Περὶ τοῦ παρὰ τὴν ὁμωνυμίαν γινομένου παραλογισμοῦ διαλαβὼν καὶ
διδάξας πῶς γίνεται, μέτεισι καὶ εἰς τοὺς παρὰ τὴν ἀμφιβολίαν γινομένους
5 παραλογισμοὺς τῆς ἀκολουθίας ἐχόμενος· καὶ γὰρ καὶ ἐν τῇ ἀπαριθμῇ τῶν
τῶν παρὰ τὴν λέξιν σοφισμάτων δευτέραν τὴν ἀμφιβολίαν ἔταξε. σαφῆ
δὲ λίαν τίθησι τὰ παραδείγματα, καὶ οὐ μόνον οἷα δῆθεν προβλήματα παρὰ
τῶν σοφιστῶν λέγονται, ἀλλ' οἷα εἰκὸς καὶ ἐν λόγῳ μὴ συλλογιζομένῳ
εὐρίσκεισθαι· τὸ γὰρ βούλεσθαι λαβεῖν με τοὺς πολέμιους οὐκ ἔστιν
10 ὡς πρόβλημα. ὅτι δὲ ἔστιν ἀμφίβολον, δῆλον· σημαίνει γὰρ ὁ λόγος ἢ
τὸ ἐμὲ γενέσθαι τῶν πολέμιων ἐπικρατῇ ἢ τοὺς πολέμιους ἐμοῦ. τοιοῦτόν
ἔστι καὶ τὸ “γένοιτο καταβαλεῖν τὸν ὄν ἐμέ”· σημαίνει γὰρ ὁ λόγος
σφᾶς αὐτοὺς ἐλεῖν τε καὶ ἀναιρεθῆναι. ἡ δὲ ἀγωγὴ τοῦ ἐφεξῆς σοφίσματος
τοιαύτη· ἄρα δὲ γινώσκει τις, τοῦτο γινώσκει; γινώσκει δὲ τις λίθον·
15 γινώσκει ἄρα ὁ λίθος. πάλιν ἄρ' οὖν ὁρᾷ δὲ ὁρᾷ τις; ναί· ὁρᾷ δὲ τις
ξύλον· ὁρᾷ ἄρα τὸ ξύλον. σαφὲς καὶ ἀμφοτέρων ἡ λύσις· διττὸς γὰρ καὶ
ἐν ἀμφοτέροις ὁ λόγος. ὁμοίως δὲ τούτοις ἔχει καὶ τὸ ἄρα σὺ φῆς
εἶναι δὲ σὺ | φῆς εἶναι; φῆς δ' εἶναι λίθον· σὺ ἄρα φῆς εἶναι f. 10^v
λίθος. ἔτι καὶ τὸ ἄρ' ἔστι σιγῶντα λέγειν; ἔχει γὰρ καὶ τούτου
20 ἡ ἀγωγὴ τοῦ σοφίσματος οὕτω· φῆς δὲ σὺ φῆς; ναί· φῆς δὲ σιγᾶν·
σιγῶν ἄρα φῆς, ἢ καὶ τοῦμπαλιν φῆς σιγῶν. τὸ δὲ σόφισμα τὸ ἄρ' ἔστι
σιγῶντα λέγειν; οὕτως Εὐθύδημος ἡρώτα. ἄρ' ἔστι σιγῶντα λέγειν; οὐδα-
μῶς· τί δ', ὅταν λίθους λέγῃς καὶ ξύλα καὶ σίδηρον, οὐ σιγῶντα λέγεις;
ναί· ἔστιν ἄρα σιγῶντα λέγειν. εἰτα πάλιν ἐπιχειρῶν εἰς τοὐναντίον
25 ἔλεγεν· ἄρ' ἔστι λέγοντα σιγᾶν; οὐδαμῶς· τί δέ, ὅταν σιγᾷς, οὐ πάντα
σιγᾷς; ναί· οὐκοῦν καὶ τὰ λέγοντα σιγᾷς· ἔστιν ἄρα λέγοντα σιγᾶν.
ἐνταῦθα γὰρ τὸ μὴ λέγειν ἐπὶ τοῦ μὴ λέγοντος δέδωκεν· ὁ δ' ἔλαβεν
ἐπὶ τὰ λεγόμενα.

p. 166^a14 Εἰσὶ δὲ τρεῖς τρόποι τῶν παρὰ τὴν ὁμωνυμίαν καὶ τὴν
30 ἀμφιβολίαν.

Εἶρηκε μὲν ἐκ τῶν δέκα καὶ τριῶν τρόπων, καθ' οὓς γίνονται οἱ παρα-
λογισμοί, μόνους τοὺς δύο, τὸν τε παρὰ τὴν ὁμωνυμίαν καὶ τὸν παρὰ τὴν

3 διαλαβὼν I: καὶ λαβὼν a 6 ἔταξε] p. 165^b26 6. 7 τίθησι δὲ σαφῆ λίαν A
8 συλλογιζομένῳ A: — μένους I: — μένου a 11 ἐγκρατῇ A 12 γένοιτο—ἐμέ]
Nauck² fr. ἀδέσπ. 188 cf. Alex. in Top. 378,3 13 σφᾶς αὐτοὺς] ἢ ἐμὲ ἢ τὸν σὺν v
14 τις γινώσκει A 15 ὁ λίθος ἄρα γινώσκει A 19 λίθος a Arist.: λίθον I
19—22 ἔχει—λέγειν (ante οὕτω) a: 21. 22 τὸ δὲ—λέγειν KQR: om. I 22 Εὐθύδημος]
c. 26 p. 300 B. C memoriter citat 22. 23 οὐ A 23 λίθον—ξύλον A λέγεις a
24 ἐς a 25 σιγῶντα λέγειν; οὐ A δὲ AI: om. a πάντα aA Plat.: πάντως I
26 post σιγᾷς alterum add. πάνυ γε A 28 λεγόμενα K: λέγοντα aI 31 εἶρηκε μὲν
om. A 13. 32 καθ'—παραλογισμοί aI: διδάξας A 32 τὸν alt. om. A

ἀμφιβολίαν. πρὸ δὲ τοῦ καὶ τοὺς ἐξῆς ἐκθεῖναι, κατὰ ποίους καὶ πόσους
τρόπους ἢ τε ὁμωνυμία καὶ ἡ ἀμφιβολία γίνεται, διδάσκει, καὶ φησὶ τρεῖς
εἶναι καθ' οὓς γίνονται οἱ κατὰ ταύτας παραλογισμοί. καὶ εἰς μὲν ἐστίν,
ὅταν ὁ λόγος ἢ τὸ ὄνομα κυρίως σημαίνῃ πλείω· ὃ γίνεται καὶ ἐν
5 τοῖς παρὰ τὴν ὁμωνυμίαν καὶ ἐν τοῖς παρὰ τὴν ἀμφιβολίαν παραλογισμοῖς.
καὶ ἐπὶ μὲν τοῖς παρὰ τὴν ὁμωνυμίαν τὸ ὄνομα πλείω σημαίνει ὡς ἐπὶ τῶν
ὁμωνύμων, ὡς αἰτὸς καὶ κύων καὶ κόραξ καὶ κλεῖς· ἐπὶ δὲ τοῖς παρὰ τὴν
ἀμφιβολίαν, ὡς εἴρηκε, πλείω σημαίνει ὁ λόγος. ἐπεὶ γὰρ ὁ λόγος σύνθεσις
ἐστὶν ὀνομάτων (ῥητέον δὲ καὶ νῦν, ὡς πολλάκις εἴπομεν, ὀνόματα καὶ τὰ
10 ῥήματα), τὸ διττὸν ἢ ἔν τισι τούτων τῶν ὀνομάτων ἐστὶν ἢ ἐν αὐτῷ τῷ
λόγῳ· ἐν γὰρ τῷ δ ὀρᾷ τις, τοῦτο ὀρᾷ καὶ δ γινώσκει, τοῦτο γινώσκει
ἐν τῷ λόγῳ εὐρίσκεται τὸ διττόν. δεύτερος δὲ τρόπος, καθ' ὃν πάλιν οἱ
παρὰ ἀμφοτέρα παραλογισμοὶ γίνονται, ὅταν εἰώθαμεν οὕτως ὀνομάζειν αὐτὰ
ἐκεῖνα τὰ ὀνομαζόμενα. εἰωθότων γὰρ ἡμῶν λέγειν σιγῶντα καὶ τὸν
15 σιγῶντα ἄνθρωπον καὶ τὰ σιγώμενα εὐρίσκει χώραν ὁ παραλογισμὸς καὶ
ἀπατᾷ τὸν ἀκούοντα· εἰ δὲ σιγῶντα μόνως ἐλέγομεν τὸν σιγῶντα ἄνθρω-
πον, ὁμοίως δὲ καὶ τὰ σιγώμενα μόνως σιγώμενα ἐλέγομεν, οὐ μὴν ἐπε-
τίθεμεν τούτοις ποτὲ καὶ τὸ σιγῶντα, οὐκ ἂν ἐγίνετο ὁ παραλογισμὸς. οὐ
μόνον δὲ καὶ οὗτος ὁ τρόπος τοὺς παρὰ τὴν ἀμφιβολίαν ἀποτίκτει παρα-
20 λογισμοὺς ἀλλὰ καὶ τοὺς παρὰ τὴν ὁμωνυμίαν. εἰώθαμεν γὰρ λέγειν κύνα
καὶ τὸν ἀστρῶν καὶ τὸν χερσαῖον· εἰ γοῦν μὴ τῷ αὐτῷ ὀνόματι τὸν
ἀστέρα καὶ τὸ χερσαῖον ζῷον καλεῖν εἰώθαμεν, οὐκ ἂν ποτε ἡμᾶς ἡπα-
τήκει τὸ ὄνομα ἐφ' ἐνὶ μόνῳ κείμενον. τρίτον τρόπον φησὶ τῶν παρὰ
τὴν ὁμωνυμίαν καὶ ἀμφιβολίαν σοφισμάτων, ὅταν αὐτὰ μὲν καθ' αὐτὰ τὰ
25 ὀνόματα ἀπλᾶ τυγχάνῃ, συντεθέντα δὲ διττὸν τινα ἐκφαίνωσι νοῦν. τὰ
τε γὰρ γράμματα κεχωρισμένως τεθέντα οὐδὲν ἡμῖν διττὸν ἀποτίκτουςιν,
ὁμοίως δὲ καὶ τὸ ἐπίσταται· συμπλακέντα δὲ καὶ συνηνωμένως ἐκφωνη-
θέντα διττὰ ἀποκυττῶσιν τὰ νοήματα.

p. 166^a23 Παρὰ δὲ τὴν σύνθεσιν τὰ τοιάδε, οἷον τὸ δύνασθαι.

30 Διακόψας τὸν λόγον ὁ Ἀριστοτέλης καὶ καθ' ὅσους τρόπους ἔν τε
ὁμωνυμία καὶ ἀμφιβολία τὰ σοφίσματα γίνεται μεταξύ παραθίς καὶ διαλαβὼν

1 δὲ om. A τοῦ aA: om. I τοὺς ἐξῆς ἐκθεῖναι aI: περὶ τῶν λοιπῶν διαλαβεῖν A
2 τρόπους om. A διδάσκει ante 1 κατὰ collocat A 3 καθ' — παραλογισμοί aI:
om. A 4 κυρίως σημαίνῃ πλείω AI: πλείω σημαίνει a δ — σημαίνει (6)
om. a¹ καὶ in ras. A 5. 6 καὶ ἐν — ὁμωνυμίαν a²A: om. I
9 δὲ AI: om. a ὡς — εἴπομεν om. A πολλάκις] velut p. 13,7 9. 10 καὶ
τὰ ῥήματα ὀνόματα A 11 τις — ὀρᾷ om. a¹ 13 ἀμφοτέρα AI: ἀμφοτέρον
οἱ a 17 δὲ om. A 18 τὸ aA: τὸν I 21 τὸν alterum AI: om. a ante
τὸν tertium add. καὶ A 22 ἀστέρα AI: ἀστρῶν a τὸ aA: τὸν I
εἰώθειμεν scripserim, at cf. p. 31,14 27 συνηνωμένως a: συνωνύμως I 31 ὁμωνυ-
μίας — ἀμφιβολίας a¹ περιθίς a

περὶ τούτων καὶ τρεῖς αὐτοὺς εἰπὼν εἶναι, νῦν ἀνάγει τὸν λόγον εἰς τὴν ἀκολουθίαν καὶ τὸν τρίτον τρόπον τῶν παρὰ τὴν λέξιν σοφισμάτων (ἔστι δὲ οὗτος ὁ παρὰ τὴν σύνθεσιν) ἐκτίθεται. ὀνομάζεται δὲ παρὰ τὴν σύνθεσιν, ὡς τῆς μὲν ἐννοίας τοῦ λεγομένου συνθέτως δυναμένης νοεῖσθαι
 5 καλῶς, παρὰ τὴν σύνθεσιν δὲ τιθεμένου τινὸς καὶ τὸν παραλογισμόν ἀπο-
 τίκτοντος. οἷον τί φημι; ἔστι συλλογισμὸς τοιοῦτος· ὁ καθήμενος δύναται
 βαδίζειν· ὁ Σωκράτης κάθηται· ὁ Σωκράτης ἄρα βαδίζει· ἀλλὰ μὴν καὶ
 κάθηται· βαδίζει ἄρα καὶ οὐ βαδίζει. γέγονεν οὗτος δὲ παραλογισμὸς παρὰ
 τὴν σύνθεσιν· ἔδει γὰρ συντεθῆναι καὶ τὸ 'δύναται'· τούτου γὰρ προστε-
 10 θέντος καὶ τοιοῦτου τοῦ συμπεράσματος ἐξηγηγεμένου 'ὁ Σωκράτης | ἄρα f. II·
 δύναται βαδίζειν' οὐδὲν ἂν συνήγετο ἄτοπον. νῦν δὲ παρὰ τὸ μὴ συντε-
 θῆναι καὶ τὸ 'δύναται' τὸν παραλογισμόν ἔχει ὁ ἔλεγχος. τοιοῦτος μὲν καὶ
 ὁ τρόπος οὗτος. ἴδωμεν δὲ καὶ τὰ τοῦ φιλοσόφου ῥητά· παρὰ δὲ
 τὴν σύνθεσιν τὰ τοιαῦτα, οἷον τὸ δύνασθαι καθήμενον βαδίζειν
 15 καὶ μὴ γράφοντα γράφειν. τοῦτο οὐ συμπεράσμα' ἐστὶν ἄτοπὸν τι
 συνάγον, ἀλλ' ἡ πρότασις ἐστὶν ἡ ἀληθὴς ἡ προσληφθεῖσα· καὶ εἰ ἀληθὴς
 ἡ 'ὁ Σωκράτης κάθηται', ἐὰν μὴ παρὰ τὴν σύνθεσιν γένηται, ἐξενεχθείη ἂν
 τὸ ἀληθὲς συμπέρασμα τὸ 'ὁ Σωκράτης δύναται βαδίζειν'. ὅμοιον τοῦτω
 καὶ τὸ μὴ γράφοντα γράφειν· ἑλλειπτικὸν γὰρ ἐστὶ καὶ συνεφέλκον τὸ
 20 δύνασθαι. δεικτικὰ δὲ εἰσι τοῦ ὅτι οἱ σοφισζόμενοι τοιαύτας μὲν τὰς προ-
 τάσεις λαμβάνοντες, εἴτα παρὰ τὴν σύνθεσιν ποιοῦντες ἀποτελοῦσι τὸν
 σοφισμόν. ἀλλὰ γὰρ πρότερον ἐκάστου τῶν σοφισμάτων τὴν ἀγωγὴν
 εἴπωμεν, καὶ τότε καὶ τὸ τῆς λέξεως διασαφήσωμεν ἀσαφές. εἰσὶ δὲ
 τοιαῦτα· οὐχὶ ὁ καθήμενος δύναται βαδίζειν; ναί· οὐχὶ ὁ Σωκράτης
 25 κάθηται; ναί· ὁ Σωκράτης ἄρα βαδίζει· ἀλλὰ μὴν καὶ κάθηται· ὁ Σω-
 κράτης ἄρα βαδίζει καὶ οὐ βαδίζει. πάλιν ἄρα γε ὁ μὴ γράφων δύναται
 γράφειν; ναί· ὁ δὲ Πλάτων οὐ γράφει· ὁ Πλάτων ἄρα γράφει. πάλιν
 ἄρα γε ὁ ἐπιστάμενος γράμματα δύναται μαρθάνειν νῦν γράμματα; τί δέ,
 ὁ Σωκράτης νῦν ὑπνώτων οὐχὶ ἐπίσταται γράμματα; ναί· ὁ Σωκράτης ἄρα
 30 μαρθάνει νῦν γράμματα· ἀλλὰ καὶ οὐ μαρθάνει· κοιμᾶται γάρ. πάλιν
 ἐρωτᾷ· ὁ ἐν μόνον δυνάμενος φέρειν δύναται καὶ πολλὰ φέρειν;
 ναί· ἀλλὰ μὴν ὁ Ἀλκιβιάδης ἐν μόνον φέρει· ὁ Ἀλκιβιάδης ἄρα πολλὰ
 φέρει· ἀλλὰ μὴν καὶ οὐ πολλὰ· ἐν γὰρ φέρει. ἔστι δὲ καὶ οὕτως ἐρωτῆσαι·
 οὐχὶ ὁ πολλὰ δυνάμενος φέρειν καὶ ἐν δύναται φέρειν; ναί· ὁ Ἀλκιβιάδης
 35 πολλὰ φέρει· ὁ Ἀλκιβιάδης ἄρα ἐν φέρει. αἱ μὲν οὖν ἀγωγαὶ τῶν σοφισ-
 μάτων, ἅπερ εἰς παράδειγμα τίθησι τοῦ παρὰ τὴν σύνθεσιν παραλογισμοῦ,

9 et 11. 12 συντεθεῖναι a 9 et 12 δύναται AI: δυνατόν a 9. 10 συντεθέντος A
 13 ῥητά I: ῥήματα a 16 εἰ scripsi: ἡ aI 23 εἴπωμεν scripsi: εἴπομεν aI δια-
 σαφήσωμεν a: διασαφήσωμεν I 25. 26 ἀλλὰ—ἄρα βαδίζει a: om. I 27 ναί
 om. A ante πάλιν add. καὶ A 31 ἐρωτῶσιν (ἐρωτῶ σε K) ἄρα γε δ KQR
 33 ἀλλὰ μὴν—ἐν φέρει (35) om. a¹ ἐν γὰρ AI: ἐν γὰρ μόνον a² 34 δύνα-
 σθαι (post ἐν) a² 35 αἱ μὲν—τινες (p. 30,1) aI: τοιαῦται οὖν αἱ τῶν σοφισμάτων
 ἀγωγαί, ἅπερ—παραλογισμοῦ A οὖν KQR: om. aI 36 παραδείγματα A,Ipr.

- τοιαῦταί τινες. τὸ δὲ οὐ γὰρ ταῦτόν σημαίνει, ἂν διελών τις εἴπη
καὶ συνθείς τοιοῦτόν ἐστιν· ὅταν τὸ δύνασθαι βαδίζειν διέλῃ τις καὶ
ποτὲ μὲν κατηγορήσῃ μόνον τὸ βαδίζειν ποτὲ δὲ τὸ δύνασθαι βαδίζειν κατὰ
τοῦ Σωκράτους, οὐ ταῦτόν σημαίνει· οὐ γὰρ ἐστὶ ταῦτόν τὸ 'ὁ Σωκράτης
5 βαδίζει' τῷ 'ὁ Σωκράτης δύναται βαδίζειν'. ὥστε παρὰ τὴν σύνθεσιν
γίνεται τὸ σόφισμα· ἔδει γὰρ συνθέντα καὶ συνάψαντα τὸ δύνασθαι καὶ τὸ
βαδίζειν κατὰ τοῦ Σωκράτους εἰπεῖν ἀλλ' οὐχὶ τὸ βαδίζειν μόνον. κολο-
βῶς οὖν καὶ οἷον εἰπεῖν ἡκρωτηριασμένως τῆς συνθέσεως γεγονυίας καλῶς
εἴρηται παρὰ τὴν σύνθεσιν εἶναι τὸ σόφισμα. σημειωτέον δὲ ὅτι σύνθεσιν
10 λέγει ὁ Ἀριστοτέλης καὶ τὸ χωρὶς τοῦ δυνατοῦ τὸ βαδίζειν κατηγορεῖσθαι.
εἰπὼν οὖν ὅτι οὐ ταῦτόν σημαίνει, ἂν τὸ βαδίζειν χωρὶς τοῦ δύνασθαι
κατὰ τοῦ καθημένου κατηγορήσῃ, ὅπερ διὰ τοῦ ἂν διελών τις εἴπη
ἐσήμανε, καὶ ὅταν αὖθις τὸ βαδίζειν μετὰ τοῦ δύνασθαι (διὰ τοῦ καὶ
συνθείς, ὡς δυνατὸν τὸν καθημένον), τοῦ μὲν ἑνὸς τρόπου, καθ' ὃν
15 τὸ βαδίζειν μετὰ τοῦ δύνασθαι κατηγοροῦμεν, παράδειγμα τέθεικε τὸ ὡς
δυνατὸν τὸν καθημένον βαδίζειν καὶ τὸν μὴ γράφοντα γράφειν,
ἐν ᾧ καὶ αὐτῷ προσυπακούειν δεῖ τὸ 'δυνατόν', ἵνα ἢ 'καὶ δυνατὸν τὸν μὴ
γράφοντα γράφειν'. τοῦ δὲ λοιποῦ τρόπου, καθ' ὃν συντίθεμεν τῷ
καθημένῳ τὸ βαδίζειν χωρὶς τοῦ δυνατοῦ, μηνυτικὸν ἐπήγαγε τὸ καὶ τοῦθ'
20 ὡσαύτως, ὅταν συνθῇ τὸν μὴ γράφοντα γράφειν. ταῦτα θεῖς τῶν
δύο τρόπων, τοῦ τε ἔχοντος τὸ βαδίζειν μετὰ τοῦ δυνατοῦ κατηγορούμενον καὶ
τοῦ μὴ τὸ δυνατὸν ἔχοντος, σαφηνίζων τίνος ἐστὶν ἑκάτερος δηλωτικός, ἐπὶ-
γάγε λέγων σημαίνει γὰρ ὡς ἔχει δύναμιν τοῦ μὴ γράφων γράφειν
καὶ τὰ ἐξῆς. ἔστι δὲ ὃ λέγει δυνάμει τοιοῦτον. ὁ μὲν γὰρ τὸ βαδίζειν
25 μετὰ τοῦ δυνατοῦ κατηγορῶν κατὰ τοῦ καθημένου καὶ λέγων ὡς ὁ καθη-
μενος δύναται βαδίζειν σημαίνει ὅτι ὁ καθημένος οὐ βαδίζει, οὐδὲ ὁ μὴ
γράφων γράφει, δύναται δὲ μετὰ ταῦτα βαδίσαι καὶ γράψαι· ὅπερ ἐστὶν
ἀληθές. ἐὰν δὲ μὴ τῷ βαδίζειν ἢ τῷ γράφειν συνθῇ ὅτι (ἔχει) δύναμιν
καὶ ἀμφοτέρω κατὰ τοῦ καθημένου καὶ μὴ γράφοντος κατηγορήσῃ, ἀλλὰ f. II^v
30 τὸ βαδίζειν μόνον καὶ τὸ γράφειν, οὗτος οὐ λέγει ὅτι δύναμιν ἔχει ὁ μὴ
γράφων νῦν ἢ ὁ καθημένος ὕστερον γράψαι ἢ βαδίσαι, ἀλλ' ὅτι νῦν, ὅτε
οὐ γράφει, δύναμιν ἔχει τοῦ γράφειν, τουτέστι νῦν, ὅτε οὐ γράφει, γράφει·
τὸ γὰρ ἔχει δύναμιν, ὅτε οὐ γράφει, τοῦ γράφειν ὡς ἴσον εἴληπται
τῷ 'δύναμιν ἔχει ἅμα τε καὶ κατὰ ταῦτόν καὶ γράφειν καὶ οὐ γράφειν',
35 ὅπερ ἀδύνατον· ἐν ἄλλῳ μὲν γὰρ χρόνῳ γράφειν καὶ ἐν ἄλλῳ μὴ γράφειν

3 κατηγορήσῃ AI: κατηγορήσει a δύνασθαι a: δύναται AI 3. 4 κατὰ τοῦ σωκρά-
τους om. A 8 εἰπεῖν om. a¹ 16 τὸν prius a I (T i f, corr. c): τὸ omissio seq.
τὸν Arist. γράφοντα a Arist.: γράφειν I 17 ἐν ᾧ—βαδίζειν (19) om. a¹ αὐτῷ a²:
αὐτὸ I 20 τὸν a I (T c u f): τὸ Arist. 22 δηλωτικὸν I pr. 23 δύναμιν
a Arist.: δυνάμει I γράφων a Arist.: γράφειν I 24 ὃ λέγει a²I: ὁ λόγος a¹
27 δὲ KQR: om. aI 28 συνθῇ a Arist.: συνθήσει I ἔχει v Arist.: om. aI
29 ἀμφοτέρω a κατηγορήσῃ KQR: κατηγορήσει I: κατηγορῇ a 33 post γράφει
add. δύναμιν ἔχει a 34 ἔχει Kv: ἔχειν aI τε καὶ KQR: τὸ I: καὶ a 35 γὰρ
om. a γράφει utrobique a

δυνατόν, ὁμοίως καὶ βαδίζειν καὶ μὴ βαδίζειν. τὸ δὲ μανθάνειν νῦν γράμματα, εἴπερ ἐμάνθανεν ἃ ἐπίσταται ἀπολύτως εἴρηκε καὶ καθ' αὐτό· ἔστι δὲ παράδειγμα τοῦ συνάγοντος σοφίσματος τὸν κριμώμενον μανθάνειν νῦν γράμματα.

5 p. 166^a33 Παρὰ δὲ τὴν διαίρεσιν ὅτι τὰ πέντε ἐστὶ δύο καὶ τρία καὶ περισσὰ καὶ ἄρτια.

Καὶ τὸν τέταρτον τρόπον τῶν παρὰ τὴν λέξιν φαινομένων ἐλέγχων (ἔστι δὲ οὗτος ὁ παρὰ τὴν διαίρεσιν) ἐκτιθεὶς οὐ διὰ σοφισμάτων ἡμῶν αὐτὸν οἷός ἐστι παρίστησιν, ἀλλὰ καὶ διὰ παραδειγμάτων τινῶν, ἃ οὐκ
10 εἰσὶ σοφίσματα παραλογιστικά ἀλλ' ἀπλῶς οὕτως ἐν πεζῷ λόγῳ κείμενα. τίνα δὲ εἰσι ταῦτα, παρακατιόντες ἐροῦμεν. παρὰ δὲ τὴν διαίρεσιν οὗτος ὀνομάζεται, διότι ἅτινα τῷ λεγομένῳ πρόσσεισι δυνάμει, ταῦτα διαιρῶν ὁ σοφιστὴς καὶ ἰδίᾳ τιθεὶς συνάγει ἐνεργείᾳ ταῦτα προσεῖναι τῷ περὶ οὗ συλλογίζεται· τοῦτο δ' ἂν οὐ συνήχθη, εἰ μὴ ἡ διαίρεσις γέγονεν. οἷον
15 τί φημι; τὸν πέντε ἀριθμὸν δυνάμει ἔχοντα ἐν ἑαυτῷ τὸ περιττὸν καὶ τὸ ἄρτιον ὁ σοφιστὴς διαιρῶν μὴ ἄρτιον ὄντα καὶ ἄρτιον ἀποδείκνυσι καὶ μὴ ἄρτιον, οὕτως ἐν πρώτῳ σχήματι τὴν ἀγωγὴν ποιούμενος τοῦ σοφίσματος· οὐχὶ ὁ πέντε εἰς δύο καὶ τρία διαιρεῖται; ναί· τί δέ, ὁ τρία καὶ ὁ δύο οὐ περιττός καὶ ἄρτιος; ὁ πέντε ἄρα περιττός καὶ ἄρτιός ἐστι. παρὰ τὴν
20 διαίρεσιν τὸ σόφισμα· τὰ γὰρ μόρια ἐν τῷ ὅλῳ δυνάμει εἰσὶν· ἐν γὰρ τῷ πέντε ὁ τρία καὶ ὁ δύο δυνάμει εἰσὶ. τὸ δὲ δυνάμει τι ὄν οὐκ ἔστιν ἐκεῖνο ὃ δύνатаι γενέσθαι· οἷον τὸ δένδρον τὸ ἐστηκὸς δυνάμει πλοῖον ὄν οὐκ ἔστι πλοῖον· ἀλλὰ καὶ ὁ ἀσχημάτιστος χαλκὸς δυνάμει ὢν ἀνδριάς οὐκ ἔστιν ἀνδριάς. τὸν μὲν οὖν τὰ πέντε συνάγοντα παραλογισμὸν καὶ
25 ἄρτια εἶναι καὶ περισσὰ πάνυ σαφῶς ὁ Ἀριστοτέλης ἐξέθετο. τὸν δὲ τὰ μείζονα ἴσα τοῖς ἐλάττωσι συνάγοντα πάνυ βραχέως καὶ διὰ τοῦτο ἀσαφῶς ἀπαγγέλλειν δοκεῖ. δεῖ δὲ προσυπακούειν ἐν τῷ καὶ τὸ μείζον ἴσον τὸ 'τῷ ἐλάττωσι', ἵνα ἡ τὸ πλήρες τῆς λέξεως τοιοῦτον. ἡ δ' ἀγωγὴ τοῦ σοφίσματος οὕτως ἠρωτᾶτο· οὐχὶ ὁ ὀκτὼ εἰς ἕξ καὶ δύο διαιρεῖται; ναί· τί
30 δέ, οὐχὶ εἰς τρία καὶ πέντε; ναί· ὁ ὀκτὼ ἄρα εἰς ἕξ καὶ δύο καὶ τρία καὶ πέντε διαιρεῖται· τὰ δὲ ἕξ καὶ δύο καὶ πέντε καὶ τρία ἰς' ἐστίν· ὁ ὀκτὼ ἄρα εἰς ἰς' διαιρεῖται· ἴσος ἄρα ὁ ἰς' τῷ ὀκτῷ, ὁ μείζων τῷ ἐλάττωσι. παρὰ δὲ τὴν διαίρεσιν καὶ τοῦτο τὸ σόφισμα· δυνάμει γὰρ ἐν τῷ ὀκτῷ ταῦτα. τὸ δὲ τοσοῦτον γὰρ τὸ μείζον καὶ ἔτι πρὸς οὕτως

1 μανθάνειν aI (B u i, pr. A): μανθάνει Arist. 2 ἐπίσταται a 8 ante aut post
ἡμῶν excidisse μόνον suspicor 9 αὐτῶν a 10 εἰσὶ aI: ἐστὶ a ὄντως I pr.
11 δέ prius I: om. a 12 ὅτι A 17 οὕτως a 18 ναί. τί δέ I: τί a:
om. A 18. 19 τὰ δύο καὶ τὰ τρία περιττὰ καὶ ἄρτια εἰσὶν A 18 ὁ tertium KR:
om. aI cf. vs. 21 19—21 παρὰ—εἰσὶ om. A 21 δὲ aI: γὰρ A ante
οὐκ add. ἐνεργεία A 22 post ἐστηκὸς add. ἐν τῷ ὅρει A 23 post πλοῖον add.
καὶ ἐνεργεία A ἀλλὰ om. A 24 post ἀνδριάς add. ἐνεργεία A 27 ἀπαγ-
γέλειν (sic) I καὶ I: om. a 30 δέ I: om. a 34 τὸ μείζον aAI (BT): om. Arist.

ἐπῆχται, ὥσει ἔλεγεν ὁ ις', τουτέστι τὸ μεῖζον, τοσοῦτός ἐστιν ὅσος ὁ
 ὀκτὼ καὶ ἔτι πρόσ. αἰνιξάμενος δὲ τὸν παρὰ τὴν διαίρεσιν παραλογισμόν
 δι' ὧν ἐπήνεγκε σοφισμάτων, ἐπάγει καὶ παραδείγματα δεικνύοντα τὸν αὐτὸν
 λόγον διηρημένον καὶ συγχείμενον μὴ ταῦτὸν σημαίνειν· τὸ γὰρ ἐγὼ σε
 5 ἔθηκα δοῦλον αὐτὸ λεγόμενον καθ' αὐτὸ καὶ αὖ πάλιν τὸ ἐγὼ σε
 ἔθηκα ἐλεύθερον οὐ ταῦτὸν σημαίνουσι, καὶ ὅταν ἀμφοτέρω συντεθέντα
 λόγον ἀπαρτίσωσι τὸν λέγοντα ἐγὼ σε ἔθηκα δοῦλον ὄντα ἐλεύθερον.
 ὅμοιον τούτῳ καὶ τὸ ἐφεξῆς τούτου κείμενον· οὐ γὰρ ὡς σόφισμα τίθεται,
 ἀλλὰ καὶ αὐτὸ ὥσπερ παράδειγμα εἴληπται τοῦ μὴ ταῦτὸν σημαίνειν τὸν
 10 λόγον τοῖς μέρεσιν. ἔστι δὲ τοῦτο τὸ πεντήκοντ' ἀνδρῶν ἑκατὸν
 λίπε διὸς Ἀχιλλεύς· ἄλλο γὰρ δηλοῖ διαιρουμένων τῶν ἀνδρῶν ἀπὸ
 τῶν πεντήκοντα καὶ ἄλλο συντιθεμένων· εἰ μὲν γὰρ ὑποστίζομεν εἰς f. 12^r
 τὸ πεντήκοντα λέγοντες ὅτι πεντήκοντα ἑκατὸν ἀνδρῶν, σημαίνει ὅτι ὁ
 διὸς Ἀχιλλεύς ἀπὸ τῶν ἑκατὸν ἀνδρῶν κατέλιπε πεντήκοντα· εἰ δὲ εἰς
 15 τὸ ἑκατόν, ἕτερον πάλιν δηλοῦται, ὅτι ἀπὸ τῶν πεντήκοντα ἀνδρῶν κατέ-
 λιπεν ἑκατόν.

p. 166^b 1 Παρὰ δὲ τὴν προσωδίαν ἐν μὲν τοῖς ἄνευ γραφῆς δια-
 λεκτικοῖς οὐ ῥαδίον ποιῆσαι λόγον.

Πέμπτος τρόπος τῶν παρὰ τὴν λέξιν σοφισμάτων ὁ παρὰ τὴν προσω-
 20 δίαν ἐστίν, ὅστις ἐν μὲν τοῖς διαλεκτικοῖς λόγοις τοῖς μὴ γεγραμμένοις
 ἀλλὰ λεγομένοις οὐ ῥαδίως γίνεται, ἐν δὲ τοῖς γεγραμμένοις δύναται
 γενέσθαι. ὀνομάζεται δὲ παρὰ τὴν προσωδίαν, ὅτι ὁ τόνος, πρὸς ὃν
 ἄδομεν καὶ τοὺς λόγους ποιούμεθα, ποιεῖ τὸν παραλογισμόν, νῦν μὲν οὕτως
 ἄλλοτε δ' ἄλλως ἢ καὶ ἀλλαχοῦ τιθέμενος. οἷον τί φημι; ἐν μὲν ὁμιλίᾳ
 25 καὶ διαλέξει οὐκ ἀπατήσῃ ποτὲ ὁ λέγων "ἑταῖρα χρυσία εἰ φοροίη, δημο-
 σία ἔστω". εἴληπται γὰρ ὁ λέγων παροξυτόνως τὸν λόγον ἐξενεγκῶν ἢ
 τυχὸν καὶ προπαροξυτόνως, καὶ οὐκ ἂν σοφίσαιτό ποτε τὸν ἡχροαμένον
 νῦν μὲν παροξυτόνως λέγων νῦν δὲ εἰς προπαροξύτονα μεταλαμβάνων·
 ἀπαξ γὰρ εἰρηκῶς ἐσήμανε τὸ ἑαυτοῦ βούλημα. εἰ δὲ ἐν γραφῇ εἴη
 30 κείμενον τὸ δημοσία οὐδένα τόνον ἔχον, τότε δῆτα καὶ τὸν παραλογισμόν
 <ἂν> ἀποτέχοι. εἴρηκε δὲ τὸ οὐ ῥαδίως γίνεσθαι λόγον ἐν τοῖς ἄνευ
 γραφῆς, διότι ἔστιν ὅτε καὶ ἐν αὐτοῖς οὗτος ἀποτελεῖται, ὥσπερ ὅταν
 τις εἴπῃ· ἄρ' ἔστι τὸ οὐ καταλύεις οἰκία; ναί· τὸ δὲ 'οὐ καταλύεις' τοῦ

2 δὲ I: γὰρ a 3 παράδειγμα δεικνύντος a¹ 4 σημαίνει a¹ 13 ὁ I: om. a
 21 post γεγραμμένοις add. διαλεκτικοῖς λόγοις καὶ τοῖς ὁμηρικοῖς ποιήμασι a 22 παρὰ
 δὲ τ. πρ. ὀνομάζονται οἱ παραλογισμοί, διότι ὁ τόνος ἢ τὸ πνεῦμα πρὸς A 23 ποιου-
 μεν A 24 ἢ om. A 25 εἰ φοροίη χρυσία A 26—29 εἴληπται—βού-
 λημα aI: εἴτε παροξυτόνως ἐξενέγκῃ τὸν λόγον, ὡς εἵπομεν, εἴτε προπαροξυτόνως A
 28 προπαροξύτονον fort. recte v 31 ἂν ἀποτέχοι scripsi: ἀποτέχη a²AI: ἀπέχη a¹
 τὸ om. A 32. 33 ὥσπερ—εἴπῃ aI: γίνονται δὲ παράλογοι παρὰ τὴν προσωδίαν καὶ
 ἀγράφως οὕτως A 33 τὸ prius om. A post ναί add. τὸ δὲ οὐ καταλύεις ἀντι
 τοῦ ὅπου κατασκηνοῖς νοητέον A ante τοῦ add. οὐ A

‘καταλύεις’ ἀπόφασις; ναί· ἡ οἰκία ἄρα ἀπόφασις. παρὰ τὴν προσφθίαν
τὸ σόφισμα ἐν μὲν τῇ πρώτῃ προτάσει τοῦ ‘οὐ καταλύεις’ περισπωμένως
δοθέντος, ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ οὐχ οὕτως ληφθέντος. πάλιν· ἄρ’ ἔστηκεν
ὄρος; τί δέ, τὸ ζῶον λογικὸν ἐπιστήμης δεκτικὸν οὐχ ὄρος; ἔστηκεν ἄρα
5 τὸ ζῶον λογικὸν ἐπιστήμης δεκτικόν. παρὰ τὴν προσφθίαν καὶ τοῦτο.
παράδειγμα δὲ ἐπιφέρει τοῦ παρὰ τὴν προσφθίαν, ὅπερ ἐν ποιήμασιν ἔφη
μάλιστα γίνεσθαι παρὰ τοῦ ‘Ομήρου. κεῖται δὲ ἐν τῷ ψ’ τῆς ‘Ιλιάδος, ἐνθα
καὶ ἐπὶ τῷ Πατρόκλῳ ὁ ἱππικὸς ἀγὼν ἐτετέλεστο· πεποιήται δὲ τῷ
ποιητῇ ὁ Νέστωρ τῷ παιδὶ Ἀντιλόχῳ τὰ περὶ τῆς ἱππικῆς ὑποτιθέμενος
10 καὶ περὶ τοῦ τόπου διαλεγόμενος ἐνθα ἔμελλεν ἀγωνίζεσθαι μετὰ τῶν
λοιπῶν ἡνιόχων. μετὰ δὲ τῶν ἄλλων φησὶ καὶ τὰ περὶ τῆς νύσσης οὕτως
ἔχοντα·

σῆμα δέ τοι ἐρέω μάλ’ ἀριφραδές, οὐδέ σε λήσει.

ἔστηκε ξύλον αὖον, ὅσον τ’ ὄργυ’, ὑπὲρ αἴης,

15 ἣ ὄρουδς ἣ πεύκης· τὸ μὲν οὐ καταπύθεται ὄμβρῳ·

λᾶε δὲ τοῦ ἐκάτερθεν ἐρηρέδαται δύο λευκῶ

ἐν ξυνοχῇσιν ὁδοῦ, λεῖος δ’ ἱππόδρομος ἀμφίς.

Τινὲς οὖν ἐκάχιζον τὸν ‘Ομήρον περισπωμένως τὸ οὐ ἀναγινώσκοντες
καὶ λέγοντες ἄτοπὸν τι αὐτὸν εἰρηκεῖν διὰ τούτου, ὡς λέγοντα ὀρθῶς ὅτι
20 τοῦ ξύλου ἐκείνου τοῦ ἐξανέχοντος, ὃ δρύινον ἢ πεύκινον ὀνομάζει, τί μὲν
κατασῆπεται, τί δὲ οὐ κατασῆπεται· εἰ γὰρ μὴ καὶ τοῦτο ἐδήλωσεν
ἐναργῶς, τὸ ‘τί δὲ οὐ κατασῆπεται’ λέγουσιν ἀντικρυς δηλοῦσθαι διὰ
τοῦ εἰρημένου τοῦ “οὐ τὸ μὲν καταπύθεται”, ὡς τινὸς μὲν ἐκ τῆς
πεύκης τοῦ δένδρου σηπομένου τοῖς ὄμβροις ὕδασι τινὸς δὲ μὴ σηπομένου.
25 τινὲς μὲν οὖν ἐκάχιζον τὸν ‘Ομήρον, ὡς εἶπον, ἀτόπως τότε εἰρηκύτα.
ἐπιδιορθοῦνται δὲ τούτους [ἐν τῷ Περὶ ποιητικῆς], ὡς αὐτὸς Ἀριστοτέλης
ἐν τῇ ‘Ρητορικῇ φησιν, ‘Ἰππίας ὁ Θάσιος μὴ περισπωμένως ἀναγινώσκων
τὸ οὐ ἀλλ’ ἀποφατικῶς, ὅπερ αὐτὸς ὀξύτερον εἶρηκεν, ἵνα ἡ τὸ λεγόμενον
ὡς ἡ πεύκη τὸ δένδρον οὐ καταπύθεται ὄμβρῳ. λέγει δὲ Θεόφρα-

4 ὄρος a: ὄρος I 7 τοῦ ὁμήρου I: τῷ ὁμήρῳ a ἐν τῷ ψ’ τῆς ‘Ιλιάδος] v. 326—330

8 τῷ prius om. a¹ πατρόκλῳ a: πρόκλῳ I δὲ aI: γὰρ A 9—11 ἀντιλόχῳ μέλ-
λοντι μετὰ τ. λ. ἢ. ἀγωνίσασθαι διατιθέμενος τὰ π. τ. ἰ. καὶ τοῦ τ. δ. ε. ξ. ἀγωνίσασθαι A

9 ὑποτιθέμενος I: ὑποθέμενος a 14 ὄργυ’ A ὑπὲρ in ras. A¹ 16 ἐριρέδα I

δύω A λευκῶ A: λευκοὶ aI 17 ἱππῷ I 18 ante τινὲς add. φησὶ γὰρ τῷ ἀντιλόχῳ
ὁ νέστωρ· ὡς ἐνθα ἴδης ξύλον ἐκ πεύκης ἰστάμενον, τούτου πλησίον γινόμενος, πρὸς τὴν νύσσαν
τοὺς ἱπποὺς ἵθυσε A τινὲς μὲν οὖν τὸν δ. καλίζουσι A 19 τούτου AI: τοῦτο a

23 post καταπύθεται add. ὄμβρῳ a 23. 24 τοῦ δένδρου τῆς πεύκης a 24 ὄμβροις a¹

25 εἰρηθέντα a¹ 26 ἐν τῷ περὶ ποιητικῆς, emendationem scilicet sequentis ἐν τῇ
ῤητορικῇ falso loco insertam, deleuit Vahlen Poet.³ p. 69 27 ἐν τῇ ‘Ρητορικῇ] immo

ἐν τῷ Περὶ ποιητικῆς c. 25 p. 1461 a 22 28 ὀξύτως a 29 καταπύθεται I

29 post δὲ add. καὶ v Θεόφραστος] Hist. plant. V 4,3 hoc de quereu dicit. cf. Brandis
Von den griech. Auslegung des Organons (Abhandl. d. k. Ak. d. Wiss. Berlin 1833) p. 299

στος τὸ φυτὸν τῆς πεύκης ὁμβρίοις ὕδασι καὶ πηγαίοις μὴ σήπessθαι, ἠαλαττίοις δὲ μάλιστα. ἀλλὰ τοιοῦτον μὲν | τὸ ἐν παράδειγμα. τὸ δὲ f. 12^v ἕτερον τὸ ἐπαγόμενον τὸ περὶ τὸ ἐνύπνιον τοῦ Ἀγαμέμνονος, ὃ φησι τὸν Δία εἰπεῖν, τὸ δίδομεν δὲ οἱ εὖχος ἀρέσθαι, οὐδαμοῦ κεῖται ἐν τῇ 5 Ἰλιάδι· τὰ μὲν γὰρ περὶ τοῦ ὄνειρου ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ βῆτά ἐστιν, οὐδ' ὅλως δ' εὐρήσει τις τοῦτο πρὸς ἔπος ἐκεῖ κείμενον. καὶ ἔοικε τὸν μὲν νοῦν ἐκεῖθεν λαβεῖν, αὐτὸς δὲ πλάσασθαι τὸ τοῦ στίχου τεμάχιον τὰ ἔπη τάδε μεταβαλὼν·

10 θωρῆξαι ἔ κέλευε καρηκομόωντας Ἀχαιοὺς
πανσυδίῃ· νῦν γὰρ κεν ἔλοις πόλιν εὐρυάγειαν.
Τοιαῦτα μὲν τὰ ῥητά. αὐτὸς δὲ καὶ οἰκοθεν βουλόμενος ποιῆσαι τοῦ παρὰ προσωδίαν παράδειγμα ὡς ἐκ τοῦ Ὀμήρου τοῦτο ἐπήγαγε. φασὶν οὖν τινες ὅτι εἰς τὸ δὲ οἱ ἐστὶν ὁ παραλογισμὸς καὶ ἡ ἀμαρτία τοῦ Ὀμήρου· ἐκεῖνος μὲν γὰρ οὕτως ἔγραψε, δίδομεν δὲ οἱ εὖχος ἀρέσθαι, 15 τουτέστι φησὶν ὁ Ζεὺς τῷ ὄνειρῳ ὡς ἀπελθὼν ἀπάγγειλον τῷ Ἀγαμέμνονι ὡς οἱ θεοὶ πάντες ἐψηφίσαντο τὸ σοὶ τὴν νίκην διδόναι. εἰσὶν οὖν τὰ ῥήματα τοῦ Διὸς πρὸς τὸν ὄνειρον ὅτι βὰς ταῦτα εἶπε τῷ Ἀγαμέμνονι, ὅτι δίδομεν αὐτῷ πάντες οἱ θεοὶ τὴν νίκην. φασὶν οὖν οἱ ταῦτα λέγοντες ὡς ἐνταῦθα ἀμαρτάνει ὁ ποιητὴς εἰσάγων τὸν Δία λέγοντα ταῦτα τῷ 20 ὄνειρῳ καὶ τρόπον τινὰ ψευδόμενον, ὅπερ οὐκ ἔστι θεοῦ. οἱ γοῦν ἐπιδιορθούμενοι τοῦτόν φασιν ὡς οὐ τῷ Ἀγαμέμνονι ὁ Ζεὺς ἔλεγε τὸ εὖχος δοθῆναι ἀλλὰ τῷ ὄνειρῳ κατὰ τοῦ Ἀγαμέμνονος· ἀναγινώσκουσι δὲ οὕτως, δίδομεν δὲ οἱ ἀντὶ τοῦ 'σοί', τῷ ὄνειρῳ. ἔστι δὲ καὶ τοῦτο ψεῦδος· ὁ γὰρ αὐτὸς νοῦς ἐστι, καὶ ὁ τόνος ἀναβιβασθείη, καὶ περισπασθείη ἡ 25 ἀντωνυμία ἢ 'οἱ'. ποῦ γοῦν ἐστιν ἡ ἀμαρτία; ἢ οὐκ εἰς τὸ δὲ οἱ ἀλλ' εἰς τὸ δίδομεν· ἐπειδὴ γὰρ ἰδίον ἐστὶ τῆς Δωρικῆς διαλέκτου τὸ ἀντὶ τοῦ διδόναι λέγειν διδόμεναι καὶ ἀντὶ τοῦ εἶναι τὸ ἔμμεναι, τῆς αὐτῆς δὲ καὶ τὸ ἀποκόπτειν πολλάκις τὸ αἰ τῆς ἀπαρεμφάτου ἐγκλίσεως, τοῦτο καὶ

1 τὰ φυτὰ b 3 ἕτερον τὸ om. A ἐπαγόμενον a²A: ἐπόμενον a¹I τὸ alterum om. A
4 τὸ om. A οὐδαμῶς A 6 post ἔοικεν add. ὁ ἀριστοτέλης A 7 αὐτὸς A: αὐτὸ I:
αὐτὸν a 9 ante θωρῆξαι add. versus proximos: βάσx' ἔθι—ἐπιτέλλω (B 8—10) A
10 ἔλοι A post εὐρυάγειαν add. ex Homero τρώων A 11 post ῥητά add. τοῦ
Ὀμήρου A καὶ om. A ποιῆσαι post παράδειγμα (12) collocat A 12 post ἐπήγαγε
add. τὸ δίδομεν δὲ οἱ εὖχος ἀρέσθαι A 13 φασὶ γοῦν A 14 ἐκεῖνος A: ἐκεῖνο aI
ἔγραψεν A post ἀρέσθαι add. ἡγουν αὐτῷ τῷ ἀγαμέμνονι A 15 φησὶν post
ὄνειρῳ collocat A 16—19 ἐψηφίσαντο πάντες αὐτῷ τὴν νίκην δοθῆναι. λέγουσι γοῦν ὡς
ἀμαρτάνει ἐνταῦθα A 16 τὸ fort. delendum 18 δίδομεν a¹: διδόαμεν a²I οἱ alt. I:
om. a 19 Δία λέγοντα scripsi cf. p. 35, 5. 6: διαλεγόμενον aAI 20 θυμοῦ a¹
γοῦν aI: δὲ A 22 ἀναγινώσκουσι δὲ οὕτως aI: διὸ καὶ ἔλεγον ὅτι οὕτως δεῖ ἀναγινώσκε-
σθαι A 23 οἱ a ἀντὶ τοῦ aI: ἡγουν A 23. 24 ἔστι δὲ—ἐστὶ aI: εὖχος ἀρέσθαι·
οὐ γὰρ τῷ ἀγαμέμνονι ὡς εἴρηται ὁ Ζεὺς ἔλεγε τὸ εὖχος δοθῆναι· ἀλλὰ τῷ ὄνειρῳ κατὰ τοῦ
ἀγαμέμνονος· καὶ οὕτως A 25 οἱ (post ἡ) a post οἱ add. πάλιν ἀπατεῶν ὁ Ζεὺς
φαίνεται· ὡς δύναμιν διδοῦς τῷ ὄνειρῳ ἀπατῆσαι τὸν ἀγαμέμνονα A ἀμαρτία aA: ἀντω-
νυμία I 26 post δίδομεν add. καὶ ἔστιν ἡ λύσις τούτου τοιαύτη A 27 τὸ AI: om. a
post δὲ add. διαλέκτου ἐστὶ A 28 καὶ τὸ aA: τὸ καὶ I αἰ AI: om. a

ἐνταῦθα εὐρίσκεται. εἰ γοῦν τὸ δίδομεν δέ οἱ εὖχος ἀρέσθαι ἀναγνῶ-
 τις τὸν τόνον θείς εἰς τὸ δι, τὸν Δία ποιεῖ ψευδόμενον ὡς ὑπισχνού-
 μενον διδόναι τὴν νίκην καὶ μὴ εἰς ἔργον ἐξάγοντα τὴν ὑπόσχεσιν. εἰ δὲ
 εἰς τὸ δο τὸν τόνον θείς ἀναγνῶ τὸ ἐξῆς, καὶ τὸν Δία τοῦ ψεύδεσθαι
 5 ἀπολύσει καὶ τῷ Ὀμήρῳ περιποιήσεται τὸ ἀνέγκλητον, ὡς τοῦ Διὸς
 λέγοντος τῷ Ὀνείρῳ καὶ ἐπιτάττοντος διδόμεναι αὐτὸν τὸν Ὀνείρον τὸ εὖχος
 τῷ Ἀγαμέμνονι καὶ μὴ αὐτοῦ τοῦ Διός· καὶ γοῦν ὁ Ὀνείρος ὑπισχνεῖται
 τῷ Ἀγαμέμνονι τὸ εὖχος καὶ ψεύδεται καὶ οὐχ ὁ Ζεὺς αὐτός.

p. 166^b10 Οἱ δὲ παρὰ τὸ σχῆμα τῆς λέξεως συμβαίνουσιν, ὅταν
 10 τὸ μὴ ταῦτόν.

Ὁ ἕκτος τρόπος τῶν παρὰ τὴν λέξιν σοφισμάτων οἱ παρὰ τὸ σχῆμα
 τῆς λέξεως συμβαίνοντές εἰσι παραλογισμοί· οὕτως δὲ λέγεται, ὅτι ἡ ποιὰ
 σχέσις τοῦ σχηματισμοῦ τῆς λέξεως αἰτία γίνεται τοῦ παραλογισμοῦ, καὶ
 ὅτι τὸ σχῆμα ταῦτόν ὃν τοῖς μὴ ταῦτοῖς κατὰ τὴν φύσιν ταῦτά ταῦτα
 15 φαίνεσθαι ποιεῖ. οἶον τί φημι; τὸ παθητικὸν διὰ τὸ ὁμοίωσχημον εἶναι
 τῷ ἐνεργητικῷ ὡς ἐνεργητικὸν λαμβάνει ὁ σοφιστής καὶ παραλογίζεται,
 ὡς ἐπὶ τοῦδε· πότερον τὸ μανθάνειν ἐνεργεῖν ἐστὶ περὶ τὴν μάθησιν; ναί·
 τὸ ἐνεργεῖν περὶ τὴν μάθησιν διδάσκειν ἐστί; ναί· τὸ ἄρα μανθάνειν
 διδάσκειν ἐστί. παρὰ τὸ σχῆμα οὖν τῆς λέξεως λέγεται, ὅτι ἐσχημά-
 20 τισται τὸ παθητικὸν εἰς τὸ ἐνεργητικὸν καὶ τὸ ἐνεργητικὸν εἰς τὸ παθη-
 τικόν, καὶ διότι τὸ ἐνεργεῖν περὶ τὴν μάθησιν δηλοῖ καὶ ἀμφοτέρω· παρί-
 στησι γὰρ καὶ ἐνέργειαν τοῦ διδάσκοντος, ὁμοίως δὲ καὶ πάθος τοῦ διδασκο-
 μένου (ἢ μᾶλλον εἰπεῖν γένεσιν, καθὼς ἐν τῇ Περὶ ψυχῆς πραγματεία φησί·
 τὴν γὰρ τοῦ μαθητοῦ τελείωσιν γινομένην παρὰ τοῦ διδασκάλου οὐ πάθος
 25 εἶναί φησιν ἀλλὰ γένεσιν μᾶλλον· εἰ δέ τις αἰροῖτο καὶ πάθος κατονο-
 μάζειν, οὐχ ἀπλῶς ἂν εἴη πάθος ἀλλὰ τελειωτικόν). κατὰ γοῦν τὸ ἐσχη-
 ματίσθαι κατ' ἐνέργειαν τὸν λόγον γίνεται ἡ ἀπάτη καὶ τὸ μὴ ταῦτόν,
 ἡγούρ τὸ παθητικόν, μὴ ὃν ὅμοιον τῷ ἐνεργητικῷ ὡσαύτως αὐτῷ f. 13^r
 ἐρμηνεύεσθαι, ἢ τὸ ἀνάπαλιν· συμβαίνει γὰρ τὸν σοφιστὴν ἀπατᾶν τὸν
 30 προσδιαλεγόμενον, καὶ ὅταν τὸ ἐνεργητικὸν μὴ ὃν ἴσον τῷ παθητικῷ ὡς
 παθητικὸν λέγεται· τὰ δὲ σοφίσματα ὧν αὐτὸς μνημονεύει τοιαῦτά εἰσιν·
 οὐχὶ τὸ ἄρρεν οὐδέτερον; οὐχὶ τὸ θῆλυ οὐδέτερον; τὸ ἄρρεν ἄρα θῆλυ
 καὶ τὸ θῆλυ ἄρρεν. ἢ πάλιν τὸ μετὰξύ, ἡγούρ τὸ οὐδέτερον (τοῦτο

2 δι v: δίδομεν aAI 4 εἰς—ἐξῆς aI: οὕτως ἀναγνῶ τίς, διδόμεν δὲ οἱ εὖχος ἀρέσθαι,
 ὡς εἶναι τὸ διδόμεν ἀντὶ τοῦ διδόμεναι A τὸ δο a: om. I 5 ἀπολύσει A: ἀπο-
 λύσεις aI 8 τῷ (ante εὖχος) a 13 σχέσις A: λέξις aI 14 τοῖς μὴ ταυτοῖς A:
 τοῦ μὴ ταυτοῦ aI ταυτά ταῦτα A: ταυτά I: ταυτόν a 15 ποιεῖ A: ποιεῖ aI
 20. 21 καὶ—παθητικόν om. a¹ 20 post καὶ add. ἀνάπαλιν a² 21 καὶ διότι
 iterat A ἀμφοτέρω AI: ἀμφοτέρων a 22 post ἐνέργειαν add. τὴν I: om. aA
 23 ante γένεσιν add. τὴν a ἐν τῇ Περὶ ψυχῆς πραγματεία] II 5 p. 417^b12 sq.
 25 φησὶν AI: φημί a αἰροῖτο AI: ἐρεῖ τὸ a 26. 27 ἐσχηματίζεται (sic) I
 27 ταυτό A 29 ἐρμηνεύεσθαι scripsi: ἐρμηνεύεται aAI 30 καὶ, quod ante μὴ
 add. I, transposui: om. aA

γάρ ἐστι τὸ μεταξύ θήλεος καὶ ἄρρενος), ὡς θάτερον τούτων ἐρμηνεύεται,
 ἢ ὡς ἄρρεν ἢ ὡς θῆλυ. ἔστι δὲ καὶ ἡ τοῦ τοιούτου σοφίσματος ἀγωγή
 τοιαύτη· οὐχὶ ὁ λίθος ἄρρην; οὐχὶ ὁ Καλλίας ἄρρην; ὁ λίθος ἄρα
 Καλλίας. ἰδοὺ γοῦν τὸ οὐδέτερον, ἤγουν ὁ λίθος, διὰ τὸ σχῆμα τῆς
 5 λέξεως, ἤγουν τὸ ἀρσενικῶς ἐκφωνεῖσθαι, ἄρρεν δοκεῖ. τὸ δὲ ὅτι τὸ
 ποιὸν ποσὸν ἢ τὸ ποσὸν ποιὸν οὕτως ἠρωτᾶτο· οὐχὶ τὸ ποιὸν οὐδέ-
 τερον; οὐχὶ τὸ ποσὸν οὐδέτερον; τὸ ποιὸν ἄρα καὶ τὸ ποσὸν ταυτόν. ἢ
 τὸ ποιοῦν πάσχον ἢ τὸ διακείμενον ποιοῦν, διακείμενον τὸ πάσχον
 λέγων. συλλογίζονται δὲ τὸ ποιοῦν ὡς πάσχον καὶ τὸ πάσχον ὡς ποιοῦν
 10 οὕτως· οὐχὶ τὸ 'τύπτεται' ῥῆμά ἐστιν; οὐχὶ τὸ 'μέμφεται' ῥῆμά ἐστι; τὸ
 'μέμφεται' ἄρα καὶ τὸ 'τύπτεται' ταυτόν· τὸ ἐνεργεῖν ἄρα καὶ τὸ πάσχειν
 ταυτόν· τὸ γὰρ 'μέμφεται' ἐνεργητικὸν ὄν ὡς ταυτόν ὄν τῷ 'τύπτεται'
 συνάγουσι. καὶ τᾶλλα δέ, φησίν, ὡς διήρηται, τουτέστι καὶ τὰς ἄλλας
 κατηγορίας, ὥς ἐν ταῖς Κατηγορίαις ἐδίδαξε, δύναται ὁ σοφιζόμενος ἐν
 15 παραλογισμῷ παραλαμβάνειν καὶ τὸ ποιὸν ὡς πρὸς τι δεικνύναι καὶ τὸ
 ποσὸν ὡς πρὸς τι καὶ τὸ πρὸς τι ὡς ποιὸν καὶ τὸ ποιεῖν πάσχειν. τίθησι
 δὲ καὶ τούτου παράδειγμα τοιοῦτον· οὐχὶ τὸ ὑγιαίνειν ἀπαρέμφατον;
 οὐχὶ τὸ τέμνειν ἀπαρέμφατον; τὸ ὑγιαίνειν ἄρα καὶ τὸ τέμνειν ταυτόν·
 ἀλλὰ τὸ μὲν ὑγιαίνειν πάσχειν τί ἐστιν, εἴπερ ἡ ὑγεία διάθεσις σώματος
 20 ζῆου ἐν συμμετρίᾳ θερμῶν καὶ ψυχρῶν καὶ ξηρῶν καὶ ὑγρῶν (τούτου
 γάρ ἐστι δηλωτικὸν τὸ καίτοι τὸ μὲν ποιόν τι καὶ διακείμενόν πως
 δηλοῖ), τὸ δὲ τέμνειν καὶ οἰκοδομεῖν ποιεῖν· τούτου γὰρ πάλιν ἐστὶ
 δηλωτικὸν τὸ τὸ δὲ ποιεῖν τι. ἡρώτα δὲ καὶ τοιοῦτον λόγον ὁ Εὐθύ-
 δημος· "πότερον ὁρῶσι καὶ οἱ Σκύθαι καὶ οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι τὰ δυνατὰ
 25 ὁρᾶν ἢ τὰ ἀδύνατα; τὰ δυνατὰ δὴπου· οὐκοῦν καὶ σὺ καὶ ἐγώ; ναί· ὁρᾷς
 δὲ τὰ ἡμέτερα ἱμάτια; ναί· δυνατὰ οὖν ὁρᾶν ἐστὶ ταῦτα". ὁρᾷ ἄρα τὰ
 ἱμάτια. οὐχ ὅσα γοῦν ἐνεργητικῶς λέγεται, ἐνεργειῶν εἰσι δηλωτικά· τὸ
 γὰρ ὁρᾶν ἐνταῦθα, εἰ καὶ ἐνεργητικὸν ἐστίν, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ ὁρᾶσθαι δέδωκεν·
 ὁ δὲ Εὐθύδημος ἔλαβεν ἐπὶ τοῦ βλέπειν, καὶ συνήγαγεν ὅτι δύναται βλέπειν
 30 τὰ ἱμάτια. τὸ δὲ ἔστι γὰρ τὸ μὴ τῶν ποιεῖν ὄν ὡς τῶν ποιεῖν τι
 τῇ λέξει σημαίνειν ἴσον ἐστὶ τῷ 'ἔστι γὰρ ἀπὸ τῶν σημαινόντων ἐνέρ-
 γειαν τὸ μὴ ὄν λαμβάνειν ὡς ἐνεργείας ὄν σημαντικόν', ὡς ἐπὶ τοῦ μαν-
 θάνειν καὶ τοῦ ὁρᾶν εἴρηται. καὶ οἱ μὲν παρὰ τὴν λέξιν τρόποι τῶν
 σοφισμάτων τοσοῦτοί εἰσιν, ἀντὶ τοῦ ἕξ, καὶ τοιοῦτοι, οἷον καθ' ἕκαστον
 35 αὐτῶν εἶναι ἔφημεν.

6 ποιὸν prius a²I: ποιεῖν a¹ ἠρωτᾶτο I: ἐρωτᾶται a 8 ποιοῦν prius QR Arist.:
 ποιὸν aI 9 post λέγων add. τὸ γὰρ πάσχον διάκειται κατὰ τὴν πάθησιν a 13 δέ
 om. a 15 ποιεῖν a¹ 17 καὶ om. a 20 ἐν συμμετρίᾳ a¹I: ὡς συμμετρία a²
 23. 24 ὁ Εὐθύδημος] c. 25 p. 300 A 24 καὶ prius om. a 30 ὡς a Arist.:
 καὶ I 31 γὰρ om. a¹ 31. 32 ἐνεργειαν K: ἐνεργεία a: compend. I
 32 ἐνεργείας QR: ἐνεργεία a: compend. I 34 τοσοῦτοι a²: τοιοῦτοι a¹I

p. 166b21 Τῶν δὲ ἕξω τῆς λέξεως παραλογισμῶν εἶδη ἐστὶν ἑπτὰ.

Εἵπομεν καὶ πρότερον ὅτι πάντων τῶν ὄντων εἰς φωνὰς καὶ πράγματα διαιρουμένων καὶ ἐν ἐκάστοις τούτων παραλογισμῶν γινομένων εἰπὼν ὁ Ἀριστοτέλης τοὺς ἐν ταῖς φωναῖς γινομένους παραλογισμούς, οὓς καὶ παρὰ
5 τὴν λέξιν ἐκάλεσε, καὶ διαλαβὼν περὶ αὐτῶν ἀρχούντως, πῶς γίνονται καὶ πῶς συνίστανται μόνον (ὕστερον γὰρ καὶ περὶ τῆς αὐτῶν ἐρεῖ λύσεως), νῦν καὶ τοὺς ἐκ τῶν πραγμάτων γινομένους παραλογισμούς τίθησιν, οὓς καὶ ὀνομάζει ἕξω τῆς λέξεως, διότι οὐχὶ ἡ λέξις κἀνταῦθα ἢ ἡ ταύτης σύνθεσις ἢ διαίρεσις ἢ ὁ ἐν τῇ λέξει τόνος ἢ τὸ πνεῦμα ἢ τὸ ὁμοιό-
10 σχημον τῆς λέξεως αἷτιον γίνεται τοῦ παραλογισμοῦ. διαλαβὼν δὲ καὶ περὶ τούτων, ὅπως τε γίνονται παρὰ τῶν σοφιστῶν καὶ συνίστανται, f. 13^v προϊὼν καὶ περὶ τῆς τούτων λύσεως ἐν τῷ προσήκοντι διαλήψεται. καὶ γοῦν πρότερον ἀπαριθμεῖται αὐτοὺς λίαν σαφῶς, πόσοι καὶ τίνες εἰσίν. ἑπτὰ μὲν οὖν οἱ πάντες· ὅποιοι δέ, ἐν τοῖς ἐξῆς θεωρήσομεν. καὶ πρῶτος
15 τῶν ἄλλων ἐστὶν ὁ παρὰ τὸ συμβεβηκός.

p. 166b28 Οἱ μὲν οὖν παρὰ τὸ συμβεβηκός παραλογισμοί εἰσιν.

Ὁ πρῶτος τρόπος τῶν ἐκτὸς τῆς λέξεως σοφισμάτων ἐστὶν ὁ παρὰ τὸ συμβεβηκός· γίνεται δὲ οὕτως, ὅταν τις ἀξιοῖ πᾶν τὸ προσὸν τῷ κατηγορουμένῳ ὑπάρχειν καὶ τῷ ὑποκειμένῳ, ὅπερ οὐκ ἀναγκαῖόν ἐστι.
20 παρὰ γοῦν τὸ τὰ συμβεβηκότα τῷ κατηγορουμένῳ λαμβάνειν τὸν σοφιστὴν καὶ λέγειν κατὰ τοῦ ὑποκειμένου μὴ ὑφείλοντα λέγεσθαι ὁ παραλογισμὸς γίνεται. ὅταν οὖν, φησί, τις ἀξιοῖ ὁμοίως ὑπάρχειν τι τῷ πράγματι καὶ τῷ συμβεβηκότη, πρᾶγμα μὲν λέγων τὸ σύνθετον καὶ ὑποκείμενον, συμβεβηκός δὲ ἀπλῶς πᾶν κατηγορούμενον, κἂν τε τῶν οὐσιωδῶς καὶ
25 καὶ αὐτὸ ὑπαρχόντων τῷ καὶ οὐ κατηγορεῖται ἐστὶ κἂν τε καὶ μὴ. φησὶ γοῦν ὥς οὐκ ἀναγκαῖόν ἐστιν, ὅσα συμβέβηκε τῷ κατηγορουμένῳ, καὶ τῷ ὑποκειμένῳ ταῦτα συμβαίνειν. οἷον τί φημι; κατηγορεῖται τὸ λευκὸν κατὰ τοῦ Σωκράτους· ὑπάρχει δὲ τῷ λευκῷ καὶ τὸ χρῶμα διακριτικὸν ὅψεως· εἴ τις οὖν ἀξιοῖ καὶ τῷ Σωκράτει ὑπάρχειν τὸ χρῶμα δια-
30 κριτικὸν ὅψεως λέγων οὕτως ὁ Σωκράτης λευκός, τὸ λευκὸν χρῶμα διακριτικὸν ὅψεως, ὁ Σωκράτης ἄρα χρῶμα διακριτικὸν ὅψεως, ποιεῖται παρὰ τὸ συμβεβηκός τὸν παραλογισμόν. οὐ γὰρ τὸ τῷ συμβεβηκότη ὑπάρχον

1 ἐστὶν ἑπτὰ om. a post ἑπτὰ add. ἤτοι τρόποι I 6 ἐρεῖ] c. 19—23
7 ἐκ αI: ἀπὸ Λ γινομένους—τίθησιν αI: παραδίδωσιν Λ 8 ὀνομάζει post λέξεως
collocat A κἀνταῦθα om. A 8. 9 ταύτης σύνθεσις αI: σύνθεσις τῆς λέξεως Λ
9 ante διαίρ. add. ἡ Λ 10 αἷτια γίνονται τῶν παραλογισμῶν Λ 11 τούτων αI:
τῶν ἕξω τῆς λέξεως Λ 12 προϊὼν] c. 24sq. 14 ἐν τοῖς ἐξῆς ῥηθήσεται. πρῶτος
δὲ Λ 18 ἀξιοῦν α¹ 19. 20 ὑπάρχειν—κατηγορουμένῳ om. α¹ 21 ὀφεί-
λοντος α¹ 23 λέγων scripsi: λέγει αI 24 συμβέβηκε α¹ post πᾶν add.
τὸ Λ 25 τῷ αI: τὸ Α 26 ἀναγκαῖον I: ἀνάγκη αA 32 τὸ alt. I: om. a

καὶ τῷ ὑποκειμένῳ ἀνάγκη ὑπάρχειν, ὅτι οὐδὲ ταῦτόν ἐστι τὸ συμβεβηκὸς
χωρὶς ὃν τοῦ ᾧ συμβέβηκε καὶ πρὸς αὐτὸ συγκρινόμενον καὶ μετὰ τοῦ
ᾧ συμβέβηκε, πρὸς τὸ ᾧ συμβέβηκε συγκρινόμενον μόνον. οἷον εἴ τις εἴπῃ
ὁ Κορίσκος ἄνθρωπος, ὁ ἄνθρωπος ἕτερος Κορίσκου, ὁ Κορίσκος ἕτερος
5 ἀνθρώπου, λέγεται δὴ τὸ σόφισμα παρὰ τὸ συμβεβηκὸς, ὅτι οὐ ταῦτόν
ἐστι τὸ συμβεβηκὸς χωρὶς τε καὶ μετὰ τοῦ ᾧ συμβέβηκεν. ὥσπερ γὰρ
καὶ ἐπὶ τοῦ ἄνωθεν εἰρημένου ἡμῖν παραδείγματος ὁ σοφιστὴς λέγων ὁ
Σωκράτης λευκόν, τὸ λευκὸν χρῶμα, ὁ Σωκράτης ἄρα χρῶμα ἐν μὲν
τῇ προτάσει τῇ ὁ Σωκράτης λευκός τὸ συμβεβηκὸς καὶ τὸ ᾧ συμβέβηκεν
10 ὁμοῦ ὡς ἐν τι λαμβάνει, ἐν δὲ τῇ τὸ λευκὸν χρῶμα τὸ συμβεβηκὸς μόνον
χωρὶς τοῦ ὑποκειμένου, οὕτω καὶ ὁ λέγων ὁ Κορίσκος ἄνθρωπος τὸ
συναμφοτέρον λαμβάνει, τὸν συγκατατεταγμένον τῷ Κορίσκῳ ἄνθρωπον καὶ
τὸν Κορίσκον, ἐν δὲ τῇ ἄνθρωπος ἕτερος Κορίσκου τὸν ἀκατάτακτον
ἄνθρωπον τὸν καθόλου. παρὰ τὸ συμβεβηκὸς ἄρα· οὐ γὰρ ὅσα συμβέβηκε
15 τῷ ἀπλῷ καὶ ἀκατατάκτῳ ἀνθρώπῳ τῷ καθόλου, ταῦτα ἀνάγκη καὶ τῷ
συγκατατεταγμένῳ καὶ συνθέτῳ ὑπάρχειν. τῷ μὲν γὰρ ἀπλῷ συμβέβηκε
τὸ ἐτέρῳ εἶναι Κορίσκου· οὐκ ἀνάγκη τοίνυν τοῦτο καὶ κατὰ τοῦ Κορίσκου
κατηγορεῖσθαι, ὅτι μὴδὲ καθ' αὐτὸ πρόσσεστι τῷ ἀπλῶς ἀνθρώπῳ. ὅσα
μὲν γὰρ οὐσιωδῶς ὑπάρχει τούτῳ, ταῦτα δηλονότι καὶ τῷ Κορίσκῳ ὑπάρξει·
20 ὅσα δὲ μὴ οὐσιωδῶς καὶ καθ' αὐτὸ ἀλλ' ὡς συμβεβηκότα ὡς ἐν ὑποκει-
μένῳ αὐτῷ τὸ εἶναι ἔχει, οὐκ ἀνάγκη καὶ τῷ Κορίσκῳ ταῦτα ὑπάρχειν.
οἷον τῷ βροτῷ τῷ κατηγορουμένῳ πολλὰ συμβέβηκε, τὸ δυσύλλαβον εἶναι,
τὸ ἕτερον Κορίσκου, τὸ εἶδος ζώου, τὸ ἔμψυχον, τὸ αἰσθητικόν· οὐκ
ἀνάγκη οὖν ταῦτα πάντα, ἐπειδὴ τῷ κατηγορουμένῳ συμβέβηκε, καὶ καθ'
25 οὐ κατηγορεῖται ὑπάρχειν· οὐ γὰρ ὅσα κατὰ τοῦ κατηγορουμένου λέγεται,
ταῦτα πάντα καὶ κατὰ τοῦ ὑποκειμένου ῥηθήσεται, ὡς ἐν ταῖς Κατηγο-
ρίαις ἐμάθομεν. τὸ αὐτὸ καὶ ἐπὶ τῶν γενῶν καὶ εἰδῶν. ὅσα μὲν γὰρ
ἐν τῇ οὐσίᾳ τοῦ γένους ἐστὶ συμπληροῦντα αὐτοῦ τὸ εἶναι, ταῦτα ἀνάγκη
καὶ τῷ εἶδει ὑπάρχειν, ἐπειδὴ τὰ γένη συνωνύμως τῶν εἰδῶν κατηγο-
30 ρεῖται. ὅσα δὲ συμβέβηκε τῷ γένει, οὐ πάντως ταῦτα καὶ ἐκάστῳ τῶν
αὐτοῦ | εἰδῶν ἀνάγκη συμβεβηκέναι· συμβεβηκέναι γὰρ τῷ γένει λέγεται f. 14^r
καὶ ὅσα ἐνί τινι εἶδει τῶν ἐν τῷ γένει συμβέβηκεν ἢ καὶ ἐν τῇ οὐσίᾳ
ἐστὶν αὐτοῦ· οἷον τῷ ζῳῳ συμβέβηκε τὸ λευκόν, ἐπεὶ ὁ κύκνος ζῷον ὢν
λευκός ἐστι· τὰ δὲ οὕτω συμβεβηκέναι λεγόμενα τῷ γένει οὐκ ἀνάγκη
35 καὶ τῷ εἶδει συμβεβηκέναι. ἢ μᾶλλον τὸ ἐπεὶ γὰρ τῷ αὐτῷ πολλὰ
συμβέβηκεν, οὐκ ἀνάγκη πᾶσι τοῖς κατηγορουμένοις καὶ καθ'
οὐ κατηγορεῖται τοιοῦτόν ἐστιν· συμβέβηκε τῷ Σωκράτει ἀνθρώπῳ

3 συγκρινόμενον μόνον I: inv. ord. a 4 κορίσκος prius corr. I post κορίσκος
alt. add. ἄρα a 7 καὶ scripsi: ὡς aI: ὡς καὶ v 13 τῷ A 14 ἀνθρώπων
(i. e. ἄνῳ) scripsi cf. vs. 15 et p. 39, 24: αὐτόν aAI 19 post γὰρ add. τοῖς a
20 συμβεβηκότι a¹ ὡς alt. om. A: καὶ ὡς fort. recte v 21 αὐτῶν A 24 post
ἐπειδὴ expunxit καὶ I 26. 27 ὡς—ἐμάθομεν om. A ἐν ταῖς Κατ.] c. 3 p. 1b11
cf. c. 5 p. 2^a 27sq. 27 post αὐτὸ add. δὲ A 28 συμπληροῦνται I 35 γὰρ
τῷ om. A 36 πᾶσα A 37 σωκράτῃ I

εἶναι· ἐπεὶ οὖν τῷ αὐτῷ πολλὰ ὑπάρχει, οὐκ ἀνάγκη ταῦτα πάντα, ὅσα
 πᾶσι τοῖς κατηγορουμένοις ἔπεται (τοῦτο γὰρ λείπει), καὶ τῷ ὑποκειμένῳ
 ἔπασθαι· τοῦτο γὰρ εἶπε καθ' οὗ κατηγορεῖται· οὐ γὰρ ὅσα ὑπάρχει τῷ
 ζῳῳ καὶ τῷ λογικῷ, ταῦτα καὶ τῷ Σωκράτει ὑπάρχει· οὔτε γὰρ ὁ Σω-
 5 κράτης διαφορά ἐστίν, ἐπειδὴ τὸ λογικὸν τὸ κατὰ τοῦ Σωκράτους λεγόμενον,
 οὔτε δισύλλαβον, διότι καὶ τὸ ζῳον δισύλλαβον. ὡσαύτως δὲ οὐχί, εἰ
 ὑπάρχει τῷ Κορίσκῳ ὁ ἄνθρωπος, τῷ δὲ ἀνθρώπῳ τὸ ἕτερον εἶναι
 Κορίσκου, καὶ τῷ Κορίσκῳ τὸ ἕτερον εἶναι Κορίσκου ὑπάρξει, ὅτι τῷ ἀν-
 10 θρώπῳ τὸ ἕτερον εἶναι Κορίσκου κατὰ συμβεβηκὸς ἐστίν. εἰ δὲ τὸν ἀν-
 θρώπον συμβεβηκέναι τῷ Σωκράτει εἵπομεν, καταχρηστικώτερον τοῦτο
 λείλεται ἀντὶ τοῦ ὑπάρχειν καὶ καταγορεῖσθαι αὐτοῦ· ἄλλως τε δὲ καὶ
 αὐτὸς ὁ Ἀριστοτέλης ἐν τῇ τῶν πρὸς τι διδασκαλίᾳ κατὰ συμβεβηκὸς τὸν
 Σωκράτην ἀνθρώπον εἶναί φησιν. ἡ μὲν οὖν τῶν λεγομένων διάνοια
 τοιαύτη τίς ἐστι. κατὰ δὲ τὴν λέξιν εἰ μὲν τὸ ὁ Κορίσκος ἕτερον
 15 ἀνθρώπου ὡς ἴσον ληφθεῖ τῷ 'ὁ ἄνθρωπος ἕτερον Κορίσκου' (σύνηθες
 δὲ ἐστὶ τῷ Ἀριστοτέλει τοῦτο ποιεῖν καὶ πολλαῖς τοιαύταις ἐρμηνείαις
 χρῆσθαι), σαφές ἐστὶ τὸ λεγόμενον. καὶ εἴη ἂν ἡ μείζων πρότασις τοῦ
 παραλογισμοῦ αὕτη, τὸ δὲ ἐστὶ γὰρ ἄνθρωπος ἡ ἐλάττων, ὡς γίνεσθαι
 τὸν συλλογισμὸν ἐν πρώτῳ σχήματι οὕτως· ὁ Κορίσκος ἄνθρωπος, ὁ
 20 ἄνθρωπος ἕτερος Κορίσκου, ὁ Κορίσκος ἄρα αὐτὸς ἑαυτοῦ ἕτερος.
 εἰ δὲ μὴ οὕτω τὸ χωρίον μεταληφθὲν ἐρμηνευθεῖ, ἀλλ' ὥσπερ κεῖται ἐν
 τῷ ἐδαφίῳ γεγραμμένον ληφθεῖ, δύο συλλογισμοὺς ἐντεῦθεν μαθησόμενοι,
 παριστῶντος τοῦ μὲν ἑνὸς τὸν Κορίσκον οὐκ ἄνθρωπον, τοῦ δὲ ἐτέρου τὸν
 Κορίσκον ἕτερον ἀνθρώπου. λέγοι δ' ἂν καὶ ἑκατέρου μόνας τὰς ἡττους
 25 προτάσεις. καὶ ἐστὶ τὸ μὲν ὁ Κορίσκος ἕτερος ἀνθρώπου πρότασις τοῦ
 τοιούτου συλλογισμοῦ· ὁ Κορίσκος ἕτερος ἀνθρώπου· τὸ δὲ ἕτερον ἀν-
 θρώπου οὐκ ἄνθρωπος· ὁ Κορίσκος ἄρα οὐκ ἄνθρωπος. τὸ δὲ ἐστὶ γὰρ
 ἄνθρωπος τοῦ ἐτέρου συλλογισμοῦ ἡττων πρότασις. ἐστὶ δὲ καὶ αὐτὸς
 τοιοῦτος· ὁ Κορίσκος ἄνθρωπος, ὁ ἄνθρωπος ἕτερος Κορίσκου, ὁ Κορίσκος
 30 ἄρα ἕτερος ἀνθρώπου. ὁμοιον τούτοις καὶ τὸ ἐφεξῆς παράδειγμα, πλὴν
 ἐν τούτῳ καὶ ἀμφότεραι αἱ προτάσεις ἐλήφθησαν· ἡ μὲν γὰρ εἰ Σωκρά-
 τος ἕτερος ἡ μείζων ἐστίν, ἡ δὲ ὁ δὲ Σωκράτης ἄνθρωπος ἡ
 ἐλάττων. καὶ ἐστὶ τοιοῦτον· ὁ Σωκράτης ἄνθρωπος, ὁ ἄνθρωπος ἕτερος
 Σωκράτους, ὁ Σωκράτης ἄρα ἕτερος Σωκράτους. τὸ δὲ λέγειν ἕτερον

1 post εἶναι add. καταχρηστικῶς δὲ λέγομεν τοῦτο συμβεβηκέναι· ἀντὶ γὰρ τοῦ ὑπάρχειν καὶ
 κατηγορεῖσθαι αὐτοῦ ληπτέον τὸ τοιοῦτον. ἡ καὶ αὐτὸς—φησὶν (12. 13) A 2 πᾶσι om. A
 6 δὲ om. A οὐκ a 9 ἡ (ante εἰ) a¹ εἰ δὲ—φησιν (13) om. A cf. ad vs. 1
 11 λέγεται a 12 ἐν τῇ τῶν πρὸς τι διδ.] immo Metaph. A 1 p. 981^a19. 20 14 ἕτερος
 A(uT) 15 ὡς om. A ὁ om. A 16 τοῦτο ποιεῖν καὶ om. A 17 χρᾶσθαι A:
 κεχρῆσθαι a ἂν om. a¹ 18 δὲ AKQR: om. aI γὰρ ἐστὶν a 20 ἑαυτοῦ aA:
 αὐτοῦ I 21 χωρίον a¹A I: χωρὶς a² 21. 22 ἐν τῷ βιβλίῳ, δύο συλλογισμοὶ γίνον-
 ται A 24 ἀνθρώπου scripsi: αὐτοῦ aI cf. vs. 30 et p. 38, 14 λέγει a ἑκατέρου a:
 ἑκατέρων I 28 δὲ I: om. a 31 ἡ I: εἰ a 31. 32 σωκράτους a Arist.:
 σωκράτης I 32 δὲ alt. I Arist.: om. a 34 post σωκράτους alt. intulit e p. 40, 1. 2
 ὁ γὰρ σωκράτης ἄνθρωπος a² λέγων a¹

ἀνθρώπου ὡμολογηκέναι ταῦτόν ἐστι τῷ ἑτερον Σωκράτους· ὁ γὰρ Σωκράτης ἄνθρωπος. προστίθῃσι δὲ καὶ τὴν αἰτίαν τοῦ πόθεν συμβαίνει τὸν Σωκράτην ἑτερον ἑαυτοῦ εἶναι· διὰ γὰρ τὸ συμβεβηκέναι, φησίν, οὗ ἑτερον ἔφησεν, εἶναι τοῦτον ἄνθρωπον. ὁ τοιοῦτον ἔχει τὸν
 5 νοῦν· ἐπειδὴ, φησί, συμβέβηκε τοῦτον, δηλαδὴ τὸν Σωκράτην, ἄνθρωπον εἶναι, οὗ δὴ Σωκράτους ἐν τῇ μείζονι προτάσει ἑτερον εἶναι τὸν ἄνθρωπον εἶπε, τὸν καθόλου δηλονότι.

p. 166^b37 Οἱ δὲ παρὰ τὸ ἀπλῶς τόδε ἢ πῃ λέγεσθαι καὶ μὴ κυρίως.

- 10 Δεύτερος οὗτος τρόπος ἐστὶ τῶν ἐκτὸς τῆς λέξεως σοφισμάτων. γίνονται δὲ καὶ ἐκ τούτου οἱ παραλογισμοί, ὅταν τὰ πῃ, ἤγουν ἡνωμένως καὶ ἅμα κατηγορούμενά τινος, ὡς ἀπλῶς τις, τουτέστιν ἰδίᾳ καὶ χωρὶς κατηγορούμενα λήψαιτο, καὶ τὸ ἀνάπαλιν. τῶν γὰρ κατηγορουμένων ὅσα μὲν κατὰ συμβεβηκὸς τῶν ὑποκειμένων κατηγορεῖται, ὡς ἐν τῷ Περὶ ἑρμηνείας δέδεικται, οἷον τοῦ ἀνθρώπου τὸ λευκὸν καὶ τὸ μουσικόν, ταῦτα f. 14^v οὐ δυνατόν καὶ διηρημένως καὶ συνημμένως κατηγορεῖσθαι, ἐπεὶ συμβεβηκασιν ἄμφω τῷ αὐτῷ· διὰ τοῦτο οὐδὲ ὁ σκυτεὺς ἀπλῶς ἀγαθός, διότι κατὰ συμβεβηκὸς τὸ ἀγαθός τοῦ σκυτέως κατηγορεῖται. εἰ δέ γε ἀνεπισφαλῇ τις τὴν κατηγορίαν ποιήσασθαι βούλοιο, τὰ οὐσιωδῶς κατηγορούμενα τοῦ σκυτέως, τὸ ζῶν καὶ τὸ δίπουν, ταῦτα δὴ ἰδίως κατηγορούμενα καὶ ἅμα κατηγορεῖσθαι δύναται. ἀλλ' αὕτη μὲν ἢ χωρὶς γινομένη κατηγορία δυναμένη δὲ καὶ ἅμα λέγεσθαι. ἔστι δὲ τις ἑτέρα κατηγορία, ἢ χωρὶς μὲν ἀληθῶς κατηγορηθήσεται, ἅμα δὲ ψευδῶς, ὡς ἐπὶ τοῦ Σίμωνος· κατὰ τούτου γὰρ κατηγορεῖται τὸ μὲν ἄσχυτός κατὰ τέχνην, τὸ δὲ
 25 ἄγαθός κατὰ τὴν διαγωγὴν καὶ τὴν ἐν ἡθελῶν εὐτροπίαν· τοιοῦτος γὰρ ἦν ὁ σκυτεὺς ἐκεῖνος ὁ τῷ Σωκράτει συγγενώς, τὴν μὲν σκυτικὴν οὐ πάνυ τι διακριβωσάμενος, τὴν δὲ ἕξιν τῆς ψυχῆς ἀγαθός. τὰ γοῦν ἰδίᾳ τούτου καταγορεύμενα, τὸ ἄσχυτός καὶ ἄγαθός, οὐ δύναται καὶ ὁμοῦ κατ' αὐτοῦ λεχθῆναι· εἰ γὰρ ἅμα κατηγορήσομεν, παραλογισμόν ποιήσομεν ὡς ψευδόμενοι· οἷον Σίμων σκυτεὺς ἀγαθός, ὁ ἀγαθὸς σκυτεὺς ἀγαθῶν πεδύλων δημιουργός, ὁ Σίμων ἄρα ἀγαθῶν πεδύλων δημιουργός. ἐψεύσμεθα τοίνυν, ὅτι ὁ Σίμων σκυτεὺς μὲν ἦν τὴν τέχνην, ἀγαθὸς δὲ κατὰ τοὺς τρόπους· τὰ γὰρ ἀπλῶς κατηγορούμενα τοῦ σκυτέως ἅμα κατηγορούμενα τὴν ἀπάτην ἐποίησαν. πάλιν πρόκειται ἄνθρωπος τεθνεώς· διτταὶ φέρονται καὶ κατὰ

2 πόθεν aA: πόθου I συμβαίνειν a 4 ἑτερον ἔφησεν aAI(UT): inv. ord. Arist.
 post τοῦτον add. εἶναι Arist. τὸν om. A 6 ἐν τῇ aI: ἐπὶ A τὸν aI: τοῦ-
 τον A 10 τρόπος οὗτος a 11. 12 ἤγουν τὰ ἅμα καὶ ἡνωμένως τινῶν κατηγορού-
 μενα ἀπλῶς ὁ σοφιστής, ἤγουν ἰδίως καὶ A 13 ἔλαβε A 14 ἐν τῷ Περὶ ἑρμ.] c. 11
 p. 20^b31 sq. 15 οἷον — μουσικόν om. A 19 post ποιήσασθαι repetit τίς a 20 post
 δίπουν add. κατηγορήσει v 21 κατηγορεῖσθαι I: κατηγορεῖσθαι a 22 δυνάμενος a¹
 24 τούτου γὰρ I: inv. ord. a 29 κατηγορήσομεν a: κατηγορήσεις I 34 καὶ a: om. I

τούτου κατηγορία, ἥ τε 'ἄνθρωπος' καὶ ἡ 'νεκρός'. ἀλλὰ συνημμένως μὲν
 τὰ δύο ταῦτα ὀνόματα κατηγορῆσαι τοῦ ποκειμένου ἀνθρώπου νεκροῦ
 ἀνεπισφαλές, οὐ μὴν καὶ διηρημένως. αὕτη πάλιν ἄλλη τίς ἐστι κατηγορία
 ἡ κατηγοροῦσα κατὰ τινός τινα ἅμα μὲν ἀληθῶς χωρὶς δὲ ψευδῶς. καὶ
 5 πάλιν κατὰ τῆς λιθίνης χειρὸς ὁμοῦ μὲν κατηγορῆσαι καὶ τὸ λιθίνην καὶ
 χεῖρα ἀληθές, διηρημένως δ' οὐ. ἐκ τῶν κατηγοριῶν οὖν τούτων οἱ
 παραλογισμοὶ οἱ παρὰ τὸ πῇ καὶ ἀπλῶς γίνονται, ὥς οὐ δεῖ γινομένων
 τῶν συμπλοκῶν· οὔτε γὰρ πάντα τὰ ἅμα κατηγορούμενα καὶ ἰδίᾳ κατο-
 10 γορεῖται, οὔτε τὰ ἰδίᾳ καὶ ἅμα, ἀλλ' ἐκεῖνα καὶ ἅμα καὶ ἰδίᾳ κατηγο-
 ρεῖσθαι δύνатаи ὅσα οὐσιωδῶς κατηγορεῖται τις. ὅτι δὲ ἀπλῶς λέγεται
 τὰ χωρὶς κατηγορούμενα, πῇ δὲ τὰ ὁμοῦ, καὶ ἐν τῷ Περὶ ἐρμηνείας
 περὶ τὸ τέλος τοῦ τρίτου τμήματος δέδεικται, ἐν οἷς φησιν "ὥστε ἐν
 ὅσαις κατηγορίαις μήτε ἐναντιότης ἔνεστιν, ἐὰν λόγοι ἀντ' ὀνομάτων
 λέγωνται καὶ καθ' ἑαυτὰ κατηγορῆται καὶ μὴ κατὰ συμβεβηκός, ἐπὶ
 15 τούτων τὸ τί καὶ ἀπλῶς ἀληθές ἐστιν εἰπεῖν". λέγει γὰρ "ἀπλῶς" τὰ
 χωρὶς κατηγορούμενα, "τί" δὲ τὰ ὁμοῦ· οἷον ὁ Σίμων σκυτεὺς ἐστὶν ἀπλῶς,
 ὁμοίως καὶ τὸ 'ὁ Σίμων ἀγαθός ἐστιν'. τί δέ, ὅπερ ταῦτόν ἐστι τῷ ὁμοῦ,
 τὸ 'ὁ Σίμων σκυτεὺς ἀγαθός ἐστιν'. ὀνομάζει δὲ τί ἢ πῇ τὴν σύνθετον
 κατηγορίαν, ὅτι καὶ τὸ τί μερικόν ἐστι καὶ πᾶσα σύνθεσις μερική, καὶ διότι
 20 ἡ σύνθετος κατηγορία μερικώτερόν ἐστι δηλωτικόν· τὸ γὰρ ζῶον λογικόν
 καθολικώτερόν ἐστι τοῦ 'ζῶον λογικὸν θνητόν', ὥσπερ καὶ τὸ ζῶον λογικόν
 μερικώτερον τοῦ ζώου. παρὰ τὸ πῇ οὖν, φησί, καὶ ἀπλῶς εἰσι παρα-
 λογισμοί, ὅταν τὸ ἐν μέρει, τουτέστι τὸ ὁμοῦ λεγόμενον, ληφθῇ
 ὡς ἀπλῶς, τουτέστι χωρὶς δυνάμενον λέγεσθαι. οἷον κατὰ τοῦ 'Ομήρου
 25 λέγεται συνημμένως τὸ εἶναι ποιητήν· εἰ γοῦν τις ἰδίᾳ λαβὼν τὸ εἶναι κατη-
 γορήσει τοῦ 'Ομήρου καὶ εἴπη "Ὁμηρος ἔστι", ψεύδεται· πάλαι γὰρ
 τέθνηκεν· εἰ δ' εἴπη 'ὁ "Ὁμηρος ποιητής ἐστιν' ἡλήθευκε, τὸ ὁμοῦ λεγό-
 μενον εἰς τὸ ἀπλῶς μὴ λαβὼν. τοιαύτη τίς ἐστι καὶ ἡ περὶ τοῦ δοξαστοῦ
 τοῦ σοφίσματος ἀγωγή· λέγει γὰρ ὁ σοφιστής· οὐχὶ ὁ τραγέλαφος μὴ ὄν
 30 ἐστίν; οὐχὶ ὁ τραγέλαφος δοξαστόν ἐστι; τὸ μὴ ὄν | ἄρα ἐστίν. ὁ f. 15^r
 συλλογισμὸς ἐν τρίτῳ σχήματι. τὸ σόφισμα δὲ παρὰ τὸ πῇ καὶ ἀπλῶς·
 οὐ γάρ, εἰ χωρὶς μὲν ὁ τραγέλαφος καὶ μὴ ὄν εἶναι λέγεται καὶ δοξαστόν,
 ἦδη καὶ ἔστιν· οὐ γὰρ ταῦτόν ἐστι τὸ εἶναι τι καὶ ἀπλῶς εἶναι. καὶ γάρ,
 ὡς μικρὸν ἄνωθεν εἴρηται, καὶ ὁ "Ὁμηρός ἐστὶ τι, οἷον ποιητής, ἀλλ'
 35 οὐχὶ καὶ ἀπλῶς ἔστιν· οὐ γὰρ ἔστιν ὁ "Ὁμηρος. ἐπάγει δὲ καὶ ἕτερον

3 καὶ I: δ' ἔτι a

6 ἀληθές scripsi: ἀληθῶς al

11 ἐν τῷ Περὶ ἐρμ.] c. 11

p. 21^a29—32

13 ἔνεστιν aA Arist.: ἐστίν I(e)

14 λέγονται a

ἑαυτὰ aA Arist.:

αὐτὰ I(f n)

κατηγορεῖται a

15 ἀληθές ἐστίν AI: ἔσται ἀληθές a: inv. ord. Arist.

16 τί a¹A, supra πῇ scriptum I: τί πῇ δὲ a²

17 τί δέ AI (τί supra πῇ scriptum I):

πῇ a¹: τί πῇ δέ a²

20 δηλωτική A

22 τοῦ ζώου μερικώτερον A

23 ὁμοῦ

λεγόμενον aKQR: ὁμολογούμενον I

post λεγόμενον add. ἡγουν ἅμα καὶ ἠνωμένως κατὰ

τινός ὑποκειμένου a

24 δυνάμενον QR: δυναμένου K: ἀνὰ μέρος a: ἀναμένως (sic) I

25. 26 κατηγορήσει AI: κατηγορῇ a

26 <δ> ὅμ. conicio

27 ὁ om. A

28 τὸ aA: τὰ I

34 εἴρηται I: εἴρηκεν a

παραλογισμὸν τὸν τὸ ὄν μὴ ὄν εἶναι λέγοντα. ἔστι δὲ καὶ οὗτος παρὰ
 τὸ πῆ καὶ ἀπλῶς· τὸ γὰρ τι μὴ ὄν καὶ ἀπλῶς φησιν εἶναι μὴ ὄν. ἔστι
 δὲ καὶ οὗτος ὁ συλλογισμὸς ἐν πρώτῳ σχήματι· οὐχὶ τὸ ὄν ἕτερόν ἐστιν
 ἀνθρώπου; οὐχὶ καὶ ἵππου καὶ βοῦς καὶ οὐρανοῦ καὶ γῆς καὶ ἀπλῶς πάν-
 5 των τῶν ὄντων; ναί· τὸ ἕτερον τῶν ὄντων μὴ ὄν· τὸ ὄν ἄρα μὴ ὄν.
 λύει οὖν τοὺς τοιούτους παραλογισμοὺς διὰ τοῦ ἐπαγομένου· οὐ γάρ, εἰ
 μὴ ἐστὶ τὸ ὄν τι ὄν, οἷον ἄνθρωπος ἢ ἵππος ἢ βοῦς, καὶ ἀπλῶς μὴ ὄν
 ἐστίν. καὶ πόθεν γοῦν ἡ ἀπάτη γίνεται; φήσειέ τις. διαλυόμενος δὲ καὶ
 τοῦτο λέγει φαίνεσθαι ἔλεγχον διὰ τὸ δοκεῖν ἢ μηδὲν ἢ μικρὸν δια-
 10 φέρειν τὸ εἶναί τι τοῦ εἶναι ἀπλῶς· τὸ γὰρ τι προσκείμενον μηδὲν τι
 πλεον δηλοῦν οἰόμεθα τοῦ εἶναι. τὸ δ' αὐτὸ γίνεσθαι καὶ ἐπὶ τοῦ μὴ
 εἶναί τι καὶ ἐπὶ τοῦ μὴ εἶναι· τὸ γὰρ μὴ ὄν τι καὶ ἀπλῶς μὴ ὄν οἰόμεθα.
 τοῦτο δ' οὐκ ἔστιν· οὐ γάρ, εἰ μὴ τόδε τί ἐστὶ, καὶ ἀπλῶς οὐκ ἔστιν.
 ὁμοίως δέ, φησί, τούτοις ὁ παραλογισμὸς γίνεται, ὅταν τὸ πῆ λεγόμενον
 15 ὡς ἀπλῶς τις λαβὼν εἰς ἀντίφασιν περιελάττω. οἷον εἴ τις ἔροιτο· τὸν τὰ
 δίκαια λέγοντα χρὴ καταδικάζειν ἢ τὸν τὰ ἄδικοι; τί δέ, ὅταν ὑβρισθεῖς
 τις καὶ τυφθεῖς καὶ χρημάτων ἀφαίρεσιν ὑπομείνας εἴτα προσελθὼν τῷ
 δικαστῇ καὶ ἐλεεινολογούμενος λέγῃ ὅτι πέπονθεν, οὐχὶ τὰ ἄδικοι λέγει; δεῖ
 ἄρα τὸν τοιοῦτον καταδικάζειν. παρὰ τὸ πῆ οὗτος ὁ παραλογισμός· οὐ
 20 γάρ, εἰ πῆ ἄδικοι, λέγει καὶ ἀπλῶς ἄδικοι. τοιοῦτον καὶ τὸ περὶ τοῦ Αἰθίο-
 πος· τὸ γὰρ πῆ λευκὸν εἶναι, οἷον κατὰ τοὺς ὁδόντας, λαβὼν λέγει καὶ
 ἀπλῶς εἶναι λευκόν. ἐπεὶ δέ ποτε οἱ ἐρωτώμενοι παρὰ τῶν σοφιστῶν
 στενοχωροῦνται περὶ τὴν ἀπόκρισιν, λέγει πῶς καὶ τοῦτο γίνεται. φησὶ
 γὰρ ὅτι ἐπὶ τινῶν μὲν οὐ λανθάνει ὁ παραλογιζόμενος, ὅταν τὸ πῆ λεγό-
 25 μενον ὡς ἀπλῶς λεγόμενον λαμβάνῃ, ὡς ἐπὶ τοῦ Αἰθίοπος· ἐπὶ τὶ γὰρ
 ὄντος λευκοῦ ὡς ἀπλῶς ὄντος λευκοῦ ἔλαβε, καὶ οὕτω διαλεξάμενος ὁ
 σοφιστὴς οἶεται συλλογιστικῶς περᾶναι τὸ τὸν Αἰθίοπα εἶναι λευκὸν καὶ οὐ
 λευκόν. ἐπὶ τινῶν μὲν οὖν, φησὶν, οὐ λανθάνει· ἐπὶ τινῶν δὲ λανθάνει
 πολλάκις, ἐφ' ὅσων πῆ μὲν λέγεται καὶ δοκεῖ καὶ ἀπλῶς ἀκολουθεῖν.
 30 τοιοῦτον γὰρ ἐστὶ τὸ καὶ δόξειεν ἀκολουθεῖν ἀντὶ τοῦ 'πῆ μὲν λέγεται
 καὶ δοκεῖ καὶ τὸ ἀπλῶς ἀκολουθεῖν', ὡς ἐπὶ τοῦδε τοῦ σοφίσματος· ἄρ'
 ἐνδέχεται τὸν αὐτὸν ἅμα ἐπιорκεῖν καὶ εὐορκεῖν; οὐ δῆτα· τί δέ, ὁ ὁμόςας
 ἐπιорκήσῃ καὶ ἐπιорκήσας οὐκ εὐορκήσεν; ἐνδέχεται ἄρα τὸν αὐτὸν ἅμα
 ἐπιорκεῖν καὶ εὐορκεῖν. ἐν πρώτῳ σχήματι τὸ τοιοῦτον σόφισμά ἐστι.
 35 παρὰ δὲ τὸ πῆ ὁ παραλογισμός ἐστίν· οὐ γὰρ ὁ κατὰ τὶ μὲν εὐορκῶν καὶ
 ἀπλῶς εὐορκεῖ· καὶ λανθάνει ὅτι οὐχ ἀπλῶς εὐορκεῖ ἀλλὰ πῆ. ἐπὶ τε

4 καὶ (post οὐχί) om. A

5 post utrumque μὴ ὄν add. ἐστὶ A

6 λύει—παρα-

λογισμοὺς] παρὰ τὸ πῆ καὶ ἀπλῶς καὶ οὗτος ὁ παραλογισμὸς γέγονε. καὶ λύει τοῦτον A

7 ante καὶ add. ἤδη A

10 προσκείμενον a¹

15 περιελάττω AI: περιάγη a

16 τὸν τὰ ἄδικοι iterat A

17 post τυφθεῖς repetit τίς I

προελθὼν a¹

18 λέγη

A: λέγει aI

20 et 23 περὶ aA: παρὰ I

28 οὖν om. A

29 μὲν πῆ A

δοκεῖν a

30 γάρ om. A

33 ἐπιорκίζειν—ἐπιорκίσας—εὐόρκισεν a

35 δὲ A:

om. aI

οὐ γάρ AI: οὐδὲ a

ante εὐορκῶν add. ὁ a

οὖν τούτων λανθάνει τὸ ἀπλῶς καὶ πῆ, καὶ δοκεῖ καὶ τὸ πῆ καὶ ἀπλῶς
λέγεσθαι καὶ ἐπ' ἐκείνων ἐν ὅσοις μὴ ῥάδιον θεωρῆσαι ποτέρως τὸ πρᾶγμα
χρῆ καλεῖν· οἷον τὴν ἀνδρείαν λέγομεν καλὸν διὰ τὸ ἀγαθὸν καὶ τὴν
ἀρετὴν, κακὸν δὲ διὰ τὰ ἐν πολέμῳ τραύματα καὶ τὰς σφαγὰς· ποτέρως
5 οὖν χρῆ καλεῖν αὐτήν, καλὴν ἢ κακὴν, οὐ ῥάδιον εἰπεῖν. καὶ ἐπὶ τῶν
τοιούτων τοίνυν λανθάνει πολλάκις ἐν ὅσοις ὁμοίως ὑπάρχει τὰ ἀντικεί-
μενα, ὡς εἴρηται ἐπὶ τῆς ἀνδρείας· ὁμοίως γάρ ἐστιν ἐν αὐτῇ τὸ καλὸν
καὶ τὸ κακόν. ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ· τούτου γὰρ τὸ μὲν ἡμισυ
λευκόν, τὸ δὲ ἡμισυ οὐ τοιοῦτον. οὐκ ἐπὶ τούτων δὲ μόνων γίνεται
10 σαφές τὸ λεγόμενον, ἀλλὰ καὶ ἀφ' οὗ φησιν αὐτὸς ἀλλαχοῦ ὑποδείγματος·
ὅταν γάρ τι μέγεθος εἴῃ τῷ μὲν | πλάτει δίπηχυ τῷ δὲ μήκει τετρά- f. 15^v
πηχυ, ἔπειτα ἐρωτώμεθα πότερον τοδὶ τὸ μέγεθος δίπηχύ ἐστιν ἢ οὐ,
ἐπὶ τοῦ τοιούτου γοῦν οὐ ῥάδιον εἰπεῖν ἢ τὸ ναὶ ἢ τὸ οὐ, ἀλλ' ἀναγκα-
ζόμεθα ἢ ἄμφω δοῦναι καὶ εἰπεῖν καὶ δίπηχυ καὶ τετράπηχυ, καὶ οὐ δια-
15 λεκτικῶς ἀποκρινόμεθα· καὶ τὸ ναὶ γάρ φαμεν καὶ τὸ οὐ· ἢ γοῦν καὶ
ἄμφω ἐπὶ τοῦ τοιούτου δοκεῖ διδόναι ἢ μηδέτερον.

p. 167^a21 Οἱ δὲ παρὰ τὸ μὴ διωρίσθαι τί ἐστὶ συλλογισμός.

Ὁ τρίτος τρόπος τῶν ἐκτὸς τῆς λέξεως σοφισμάτων ἐστὶν ὁ παρὰ
τὴν τοῦ ἐλέγχου ἄγνοιαν λεγόμενος, ὃς οὕτω λέγεται, ὅτι ὁ εἰδὼς τί ποτέ
20 ἐστὶν ἔλεγχος οὐ περιπεσεῖται τῷ τοιούτῳ σοφίσματι. ἔλεγχος γάρ ἐστι
τοῦ αὐτοῦ καὶ ἐνὸς καὶ ἐξῆς ὅσα ἄλλα ἐν τῷ ὅρισμῳ τοῦ ἐλέγχου
κεῖνται· ὁ δὲ κατασοφισθεὶς παρὰ τινος διὰ τι τῶν ἐν τῷ ἐλέγχῳ
κειμένων τῷ κυρίως, οὗτος οὐκ ἠλέγχθη. ὅταν δέ τις ἐλεγχθεῖη τοῦ αὐτοῦ
καὶ ἐνὸς ὀνόματος ληφθέντος καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων τῶν περὶ τοῦ ἀλη-
25 θῶς καὶ κυρίως ἐλέγχου διοριζομένων, τότε ὁῦτα καὶ ἐλέγχεσθαι λέγοιτ'
ἂν καὶ εἰς ἀντίφασιν περιάγεσθαι. γίνονται δὲ οἱ παρὰ τὴν τοῦ ἐλέγχου
ἄγνοιαν παραλογισμοὶ παρὰ τὴν ἔλλειψιν τοῦ λόγου, τουτέστι τοῦ
ὁρισμοῦ τοῦ ἐλέγχου· ὁ γὰρ παρὰ τι τῶν ἐν τῷ ὅρισμῳ τοῦ ἐλέγχου
σοφίζόμενος, ὡς εἰρήκαμεν, παρὰ τὴν τοῦ ἐλέγχου ἄγνοιαν παραλογίζεσθαι
30 λέγεται. ἢ τὸ παρὰ τὴν ἔλλειψιν τοῦ λόγου τοῦτο δηλοῖ, ὅτι παρὰ
τὴν ἔλλειψιν τοῦ συλλογισμοῦ. ἐπεὶ γὰρ καὶ ὁ ἔλεγχος ὡς συλλογισμός τις
ἐστὶ, καὶ ὥσπερ ὁ συλλογισμός ἐκ τῶν κειμένων ὀφείλει συναγεῖν τὸ συμ-
πέρασμα μὴ ὁμωνύμου τινὸς λαμβανομένου μὴ συναριθμουμένου τοῦ

1 τούτων AI: τούτοις a 2 post ἐκείνων add. καὶ a 3 πότερον a 3 χρῆ
supra δεῖ scriptum I λαβεῖν A ἀνδρείαν A post λέγομεν add. καὶ AI:
om. A 5 λαβεῖν A 7 ἀνδρείας A ὁμοίως A: ὁμοία AI 8 τὸ prius A:
om. AI 10 ἀλλαχοῦ] cf. p. 167^a32. 33 12 ἐστὶν om. A 14 post τετράπηχυ
add. ὅτε A 18 ὁ prius AI: om. A 19 τοῦ ἐλέγχου AQR et om. τοῦ K:
om. AI 22 τι A: τε I: τινος a 22. 23 ἐν τῷ κυρίως ἐλέγχῳ κειμένων A
24 περὶ a: παρὰ AI 24. 25 ἀληθοῦς a 26 παράγεσθαι A 29 εἰρήκαμεν a:
εἰρήκαμεν I: εἴρηται A 31 ὡς AI: om. a 32 ὥπερ A

ἀθάνατος, καὶ ἑτέραν σὺν ταύτῃ ἐπαγαγεῖν πρότασιν κομίδῃ ἡλίθιον ἐστίν.
 ὁ γοῦν τὸ ἐν ἀρχῇ βουλόμενος παραλαμβάνειν μεταλαμβάνει εἰς ἕτερον
 ἰσοδύναμον ὄνομα τῷ ζητούμενῳ καὶ οὕτως ποιεῖται τὸν παραλογισμόν·
 οἷον εἴ τις ἔροιτο πότερον ἢ ψυχὴ ἀθάνατος ἢ οὐ, τοῦ δὲ ἀποκρινομένου
 5 ἀπαρνησαμένου τὸ εἶναι αὐτὴν ἀθάνατον, αὐτὸς οὕτωςι συλλογίζεται· ἢ
 ψυχὴ ἄφθαρτος, τὸ ἄφθαρτον ἀθάνατον, ἢ ψυχὴ ἄρα ἀθάνατος· ἀλλὰ μὴν
 καὶ οὐκ ἀθάνατος κατὰ σέ. οὐκ ἐλέγχει ὁ οὕτως συλλογιζόμενος τὸν λέγοντα
 αὐτὴν μὴ ἀθάνατον· τὸ γὰρ ἐν ἀρχῇ ἡτήσατο· ὁ γὰρ ἔμελλε δεῖξαι, ἔλαβε·
 τὸ γὰρ 'ἢ ψυχὴ ἄφθαρτος' ταυτόν ἐστι τῷ 'ἢ ψυχὴ ἀθάνατος'. εἴρηται
 10 δὲ τῷ Ἀριστοτέλει περὶ τοῦ τὸ ἐν ἀρχῇ αἰτεῖσθαι καὶ λαμβάνειν τοῦτο,
 τί ποτέ ἐστι καὶ πῶς γίνεται, ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Προτέρων ἀναλυτικῶν.
 δεῖ δὲ τὸν ἔλεγχον καὶ κατὰ τὸ αὐτὸ εἶναι. εἴ γὰρ ἐν καὶ τὸ αὐτὸ εἴη
 τὸ ἡρωτημένον, μήτε ὁμώνυμον μήτε συνώνυμον, μήτε τὸ ἐν ἀρχῇ ληφθῇ,
 κατ' ἄλλο δὲ καὶ ἄλλο μέρος λέγοιμὲν τι τῷ αὐτῷ ὑπάρχειν, ἀληθεύειν
 15 συμβήσεται· οἷον ὁ Αἰθίοψ λευκός, ὁ Αἰθίοψ οὐ λευκός, κατὰ μὲν τὴν
 ἐπιφάνειαν οὐ λευκός, κατὰ δὲ τοὺς ὀδόντας λευκός. δεῖ οὖν καὶ κατὰ τὸ
 αὐτό, ἵνα μὴ κατ' ἄλλο καὶ ἄλλο μέρος λέγωμὲν τι ὑπάρχειν. οὐ μὴν ἀλλὰ
 καὶ πρὸς τὸ αὐτό φησιν, ἀλλ' οὐ πρὸς ἄλλο καὶ ἄλλο, ἀλλὰ πρὸς τὸ αὐτὸ
 δεικνύναι καταφάσκοντα καὶ ἀποφάσκοντα τὸν προσδιαλεγόμενον, εἰ μέλλοιμεν
 20 αὐτὸν ἐλέγχειν ἑαυτῷ ἀντιφάσκοντα. ὁ γὰρ συλλογιζόμενος τὸν δύο διπλάσιόν
 τε καὶ οὐ διπλάσιον οὐκ ἐλέγχει τὸν λέγοντα αὐτὸν μὴ διπλάσιον εἶναι·
 οὐ γὰρ πρὸς τὸν αὐτὸν καὶ ἓνα ἀριθμὸν δείκνυσιν αὐτὸν διπλάσιόν τε καὶ
 οὐ διπλάσιον ἀλλὰ πρὸς ἄλλον καὶ ἄλλον, πρὸς μὲν τὸ ἐν διπλάσιον, πρὸς
 δὲ τὰ δ' οὐ διπλάσιον. ἀλλὰ καὶ ὡσαύτως φησίν, ἡγουν μὴ τὸν μὲν
 25 τὸ δυνάμει λαμβάνειν, τὸν δὲ τὸ ἐνεργείᾳ διδόναι· οὐδὲ γὰρ οὐδὲ οὕτως
 ἔσται ἀντίφασις. ὁ γὰρ λέγων, ὅτι ὁ κοιμώμενος ὄψιν ἔχει, ὁ ἔχων ὄψιν
 ὄρα, ὁ κοιμώμενος ἄρα ὄρα, οὐκ ἐλέγχει τὸν λέγοντα μὴ ὄραν τὸν κοιμώ-
 μενον· τὸ γὰρ 'ὁ ὄψιν ἔχων ὄρα' δύο σημαίνει, τὸν ἔχοντα καὶ μὴ ἐνε-
 ργοῦντα δυνάμενον δὲ ἐνεργεῖν καὶ τὸν ἤδη ἐνεργοῦντα. καὶ ἐν τῷ αὐτῷ
 30 δέ, φησί, χρόνῳ· τὸ γὰρ κατ' ἄλλον καὶ ἄλλον χρόνον φαῦλόν τε καὶ οὐ
 φαῦλον λέγειν τὸν αὐτὸν οὐκ ἀδύνατον. ὁ δὲ λέγων πάντα ἀνθρωπον ἐπὶ
 τοῦ παρ' Ἡσιόδῳ χρυσοῦ γένους ἀγαθὸν εἶναι καὶ οὐδένα ἀνθρωπον ἐπὶ τοῦ
 σιδηροῦ ἀγαθόν, εἰτα συνάγων πάντα ἀνθρωπον καὶ μηδένα ἀνθρωπον ἀγαθόν
 εἶναι οὐκ ἐλέγχει τὸν μὴ τοῦτο λέγοντα· οὐ γὰρ ἔδειξεν ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ
 35 ἀγαθοὺς εἶναι καὶ μὴ ἀγαθοὺς πάντας ἀνθρώπους, οὐ δειχθέντος ἀληθῆς
 ἂν ἦν ἔλεγχος, ἀλλ' ἐν ἄλλῳ καὶ ἄλλῳ χρόνῳ. ἀλλὰ καὶ ὁ λέγων, ὅτι
 τὸ σκυλάκιον ὄρα, τὸ σκυλάκιον οὐχ ὄρα, οὐκ ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ συνάγει
 τὴν φαινομένην ἀντίφασιν ἀλλ' ἐν ἄλλῳ καὶ ἄλλῳ. ταῦτα δὴ πάντα

5 τὸ aA: τοῦ I συλλογίζεται οὕτως A 6 ἄφθαρτον (post ψυχὴ) pr. I 10 τὸ AI: om. a
 καὶ a¹AI: οὐ a² 11 ἀναλυτικῶν om. A ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Προτ. ἀναλ.] c. 16 p. 64^b28sq.
 12 καὶ alt. aQR: om. I 17 κατ' aI: πρὸς A 18 τὸ alt. QR: om. aI 19 an (δεῖ)
 δεικν. ? at cf. vs. 24. 25 et 44,9 20 δύο a: om. I 22 τε a: om. I 24 ἡγουν a²I:
 ἢ a¹ 25 τῷ (post δὲ) a¹ 26 ἔσται AI: ἐστὶν a 28. 29 δύο γὰρ τὸ ὄρα σημαίνει·
 καὶ τὸν δυνάμενον ἐνεργεῖν, καὶ τὸν ἐνεργοῦντα A 32 ἡσιόδου a 38 δεῖ A

εἰδέναι χρεὼν τὸν μήτε ἀπατᾶσθαι ἐθέλοντα [μᾶλλον μὲν οὖν σπουδάζοντα]
καὶ τὸν ἀπατῶντα ἐλέγχειν, ὥς εἰ μὴ εἰδείη, οὔτε ἐλέγχειν δυνήσεται
καὶ αὐτὸς τοῖς ἀπατᾶν ἐσπουδαχόσιν ἀλώσεται.

Καὶ τοῦτό ἐστι τὸ παρὰ τὴν τοῦ ἐλέγχου ἄγνοιαν. εἰπὼν δὲ τίς ἐστίν
5 ὁ κυρίως ἔλεγχος, κἀντεῦθεν δεῖξας ὥς οἱ κατὰ τὸν διορισμὸν τοῦ ἐλέγχου
τούτου ἐλεγχόμενοι κυρίως ἐλέγχονται, ἐξῆς φησὶ κατὰ τὸν αὐτὸν δὲ
τρόπον γίνεσθαι καὶ τὸ ψεύσασθαι περὶ τινος. ὥσπερ γὰρ τὸ ἀλη-
θῶς ἐλέγχεσθαι γίνεται, ὅταν τις εἰς ἀντίφασιν περιενεχθῇ τοῦ αὐτοῦ
καὶ ἐνὸς ληφθέντος πράγματος, καὶ ὅταν μὴ συναριθμηθῇ τὸ ἐν ἀρχῇ,
10 οὕτως καὶ τὸ ψευδῇ γενέσθαι τὸν παραλογισμὸν συμβαίνει, ὅταν ἢ
ὁμῶν μὴ ληφθῇ ἢ τὸ ἐν ἀρχῇ συναριθμηθῇ. καὶ διὰ τοῦ ἐπαγομένου f. 16^v
μάλιστα τοῦτο σαφηνίζει. ἔνιοι γάρ, φησὶν, ἀπολείποντές τι τῶν
λεχθέντων φαίνονται ἐλέγχειν, οὐκ ἐλέγχουσι δέ. θέμενος δὲ τὸν
ὁρισμὸν τοῦ ἐλέγχου τοῦ πρὸς ταῦτό καὶ τοῦ κατὰ ταῦτό τίθησι παρα-
15 δεῖγματα· φησὶ γὰρ ὅτι φαίνονται τινες ἐλέγχοντες, ὅταν λέγωσιν τὰ δύο
διπλάσια, τὰ δύο οὐ διπλάσια· τοῦ μὲν γὰρ ἐνὸς διπλάσια, τῶν δὲ τριῶν
οὐ διπλάσια. καὶ τοῦτο μὲν ἔφησεν ἐνδεικνύμενος τὸ πρὸς ταῦτό· εἰ γὰρ
τις τὰ δύο διπλάσια τοῦ ἐνὸς ἀποδείξειε καὶ τοῦ αὐτοῦ πάλιν οὐ διπλάσια,
τότε καὶ κυρίως ἐποίησατο ἔλεγχον. τὸ δὲ παράδειγμα δεύτερον τιθέμενον
20 εἰς ἐνδειξὴν τοῦ κατὰ ταῦτό τέθεικεν. οὐ γὰρ οὐδὲ ὁ τότε τὸ μέγεθος
ἐτέρου λέγων εἶναι διπλάσιον καὶ οὐ διπλάσιον, κατ' ἄλλο δὲ καὶ ἄλλο,
οἷον κατὰ μὲν τὸ μῆκος διπλάσιον, κατὰ δὲ τὸ πλάτος οὐ διπλά-
σιον, οὐδὲ οὕτως ἔλεγχον ἐποίησε· τότε γὰρ ἔσται ἂν ἀληθὴς ὁ ἔλεγχος,
εἴπερ τὸ μέγεθος τότε κατὰ τὸ μῆκος μόνον ἐδείκνυτο διπλάσιον καὶ οὐ
25 διπλάσιον. τὸ δὲ ἐξῆς τούτων τίθησι δεικτικὸν τοῦ μὴ μόνον καὶ κατὰ
ταῦτό καὶ πρὸς ταῦτό καὶ ὡσαύτως ὀφείλειν ἔχειν, εἴπερ ἀληθὴς ἔλεγχος
μέλλει ἔσεσθαι ὁ τὴν ἀντίφασιν τοῦ αὐτοῦ καὶ ἐνὸς συνάξων, ἀλλὰ καὶ τὸ
ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ ὀφείλειν κατασκοπεῖσθαι. εἰ γὰρ τὸ αὐτὸ μὲν καὶ ἐν
ἔστι τὸ πρᾶγμα, μὴ λαμβανομένου τοῦ ἐξ ἀρχῆς, μήτε κατ' ἄλλο καὶ ἄλλο
30 μέρος λέγοιτο, οὐ λαμβάνοιτο δὲ καὶ ὅμα, τουτέστιν ἐν τῷ αὐτῷ καὶ ἐνὶ
χρόνῳ, φαινόμενος ἔλεγχος γενήσεται.

Ταῦτα εἰπὼν καὶ τὸν ἔλεγχον τὸν ἀληθῶς ὅστις ἐστὶν ἀκριβῶς διο-
ρισάμενος ἐπάγει· ἔλκοι δ' ἂν τις τὸν τρόπον τοῦτον τὸν σοφιστικὸν

1 θέλοντα A μᾶλλον μὲν οὖν σπουδάζοντα aAI: om. KQR 5 ὁ om. A 6 δὲ om. A
7 ψεύσασθαι A Arist.: ψεύδεσθαι aI cf. vs. 10 παρὰ I 8 post ὅταν add. δὲ aI:
om. A περιενεχθῇ A: περιενεχθείη aI 10 post τὸ add. ψεύδεσθαι ἢ a
12 φασὶν A ἀπολείποντες AI(C): ἀπολίποντες (sic) a: ἀπολιπόντες Arist.
14 et 17 πρὸς ταῦτό v cf. p. 45, 18: πρὸς αὐτό aI 14 τοῦ tertium a: om. I 16 τὰ
δύο οὐ διπλάσια om. pr. I, add. I¹ 16. 17 διπλάσια — διπλάσια Arist.: διπλασίον —
διπλα I: διπλάσιον utrobique a 18 διπλάσια (post οὐ) scripsi: διπλάσιον a: διπλα-
σίον I 19 παράδειγμα β¹ a¹: περὶ πόδας a²: παρὰ πο I 23 ἔσται ἂν I: ἐστὶν a
24 οὐ om. a¹ 26 πρὸς αὐτό a 27 μέλει, ut videtur, pr. I 32 εἶπον a
33 τις τοῦτον τρόπον τὸν σοφιστικὸν a

τὸν παρὰ τὴν τοῦ ἐλέγχου ἄνοιαν καὶ εἰς τοὺς παρὰ τὴν λέξιν· ὁ γὰρ παρὰ τὴν ὁμωνυμίαν καὶ ὁ παρὰ τὴν ἀμφιβολίαν τῶν παρὰ τὴν λέξιν ἦσαν τρόπων· τὸ δὲ 'ὁ κοιμώμενος ὕπνῳ ἔχει' ἀμφίβολον· ἡ γὰρ ὅτι ἐνεργεῖ τῇ ὕψει, δύναται τις ὑπονοεῖν, ἢ ὅτι ἐνεργήσειεν ἄν.

5 p. 167^a36 Οἱ δὲ παρὰ τὸ ἐν ἀρχῇ λαμβάνειν γίνονται μὲν οὕτως.

Ἄλλο τὸ ἐν ἀρχῇ λαμβάνων παραλογισμὸς τέταρτός ἐστι τρόπος τῶν ἐκτὸς τῆς λέξεως σοφισμάτων, καὶ εἴρηται περὶ τούτου πρὸ βραχέος ὅπως γίνεται· προκειμένου γὰρ τοῦ προβλήματος τοῦ ὅτι ἡ ψυχὴ ἀθάνατος, λαβὼν τις τὸ 'ἄφθαρτος' καὶ 'αἰδῖος' ὡς ἕτερα ὄντα καὶ μὴ ταῦτά τῳ
10 'ἀθάνατος' συνεπεράνατο τὴν ψυχὴν ἀθάνατον. εἴρηται δὲ τελειώτερον ἐν τοῖς δευτέροις τῶν Προτέρων ἀναλυτικῶν· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ ὀγδόῳ τῶν Τοπικῶν σαφέστατα εἴρηται ὡς πενταχῶς αἰτεῖται. παραλογίζονται δὲ οἱ μὴ δυνάμενοι συνορᾶν ὅτι ταῦτόν ἐστι τὸ ἄφθαρτον καὶ τὸ ἀθάνατον καὶ ἀπατῶνται ὑπὸ τῶν σοφιστῶν μηδὲν ἀποδείκνυόντων ἀλλὰ
15 δι' ἑαυτοῦ δεικνύοντων τὸ μὴ δι' ἑαυτοῦ ὁλόν καὶ πρώτασιν ποιουμένων τὸ πρόβλημα· ὅταν γὰρ ζητούμενου τοῦ εἰ ἡ ψυχὴ ἀθάνατος λέγῃ ὁ σοφιστὴς 'ἡ ψυχὴ ἄφθαρτος, τὸ ἄφθαρτον ἀθάνατον, ἡ ψυχὴ ἄρα ἀθάνατος', οὐδὲν ἀποδείκνυσιν, ἀλλὰ τὸ ἐξ ἀρχῆς αἰτεῖται. ἀλλὰ καὶ τινος λέγοντος ὅτι οὐκ ἔστι τόπος συνάγῃ τις τὸ εἶναι τόπον οὕτω πως λέγων
20 'εἰ ἔστιν ἄνω καὶ κάτω καὶ πρόσθεν καὶ ὀπίσθεν καὶ δεξιὸν καὶ ἀριστερόν, ἔστι τόπος· ἀλλὰ μὴν ἔστιν ἄνω καὶ κάτω καὶ τὰ λοιπά· ἔστιν ἄρα τόπος', τὸ ἐν ἀρχῇ καὶ οὕτως αἰτεῖται, ἥτοι ὃ ἔδει δεῖξαι, ἔλαβεν ἀναποδείκτως· εἰ γὰρ τὸ ὅλον οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν ἢ τὰ ἑαυτοῦ μέρη, ὁ λέγων 'εἰ ἔστι τὰ μέρη τοῦ τόπου, ἔστιν ὁ τόπος' οὐδὲν ἄλλο φησὶν ἢ 'εἰ ἔστιν ὁ τόπος,
25 ἔστιν ὁ τόπος'.

p. 167^b1 Ὁ δὲ παρὰ τὸ ἐπόμενον ἔλεγχος διὰ τὸ οἴεσθαι ἀντιστρέφειν τὴν ἀκολούθησιν.

Ἄλλο παρὰ τὸ ἐπόμενον ἔλεγχος πέμπτος ἐστὶ τρόπος τῶν ἐκτὸς τῆς λέξεως φαινομένων ἐλέγχων. μέρος δὲ ἐστὶ τοῦ παρὰ τὸ συμβεβηκὸς

1 τοὺς a Arist.: τὸ I 2 ὁ παρὰ τὴν om. A 4 ἄν QR: om. aAI 7 τοῦ-
των a πρὸ βραχέος] p. 44,30sq. 8 γίνονται a 9 λαμβάνων A
10 συνεπεράνατο a¹ 11 ἐν τοῖς δευτέροις (δευ corr. I¹) τῶν Προτέρων (προ corr. I¹)
ἀναλ.] cf. p. 6,9, ubi idem caput citatur 11. 12 ἐν τῷ ὀγδόῳ τῶν Τοπικῶν] c. 13
p. 162^b31sq. 12 σαφέστατον a εἴρηται aI: περὶ τοῦ ἐν ἀρχῇ A αἰτεῖται A:
εἴρηται aI 13 φθαρτὸν A 14 μὴ A 15 ἑαυτοῦ utrobique AI: ἑαυτοῦ—
αὐτὸ a δεικνύοντων a 16 λέγει a 19 συνάγει a 20 πρόσθεν aI: ἔμπροσθεν A
21 ἔστιν (post μὴν) aA: om. I 22 ἥτοι—ἀναποδείκτως om. A 23 τὸ γὰρ omisso
εἰ A post ὁ add. γοῦν A 24 ὁ prius om. A εἰ om. a ὁ
alterum I: om. aA 25 ὁ om. A 26 τὸ alterum a Arist.: τοῦ I
28 τρόπος εἰ ἐστὶ A

παραλογισμοῦ, ὅς πρῶτός ἐστι τῶν ἐκτὸς τῆς λέξεως σοφισμάτων· τοῦτο
 δὲ καὶ αὐτὸς ὁ Ἀριστοτέλης προΐων ἐρεῖ· ἀμφοτέροι γὰρ οὗτοι οἱ σοφισμοὶ
 ἀπὸ συμβεβηκότος ὥρμηται. διαφέρουσι δέ, ὅτι ὁ μὲν παρὰ τὸ συμβε-
 βηκὸς οὐκ | ἀντιστρέφει τοὺς ὅρους, ἀλλ' οὕτωςι συλλογίζεται· ὁ Σωκράτης f. 17^r
 5 ζῶον, τὸ ζῶον γένος, ὁ Σωκράτης ἄρα γένος· ὁ δὲ παρὰ τὸ ἐπόμενον
 ὡς ἀντιστρέφοντας λαμβάνει τοὺς ὅρους καὶ γίνεται, ὅταν καὶ τὰ μὴ ἀντι-
 στρέφοντα ὡς ἀντιστρέφοντα λαμβάνηται. ἐπειδὴ γὰρ ἔπεται τῷ κλέπτῃ
 τὸ νύκτωρ πλανᾶσθαι, ἀντιστρέφοντες οἱ σοφισταὶ λέγουσι καὶ 'ὁ νύκτωρ
 πλανώμενος κλέπτῃς ἐστί'· καὶ ἐπειδὴ τὸ μέλι ξανθὸν ἐστί, καὶ τὸ ξανθὸν
 10 μέλι εἶναί φασι. καὶ κατὰ τοῦτο τὸν κατασοφισμόν συμβαίνει γίνεσθαι.
 οὐκ ἀνάγκη δέ, εἰ ὁ μοιχὸς καλλωπίζεται, καὶ τὸν καλλωπιζόμενον μοιχὸν
 εἶναι· πολλοῖς γὰρ ταῦτα ὑπάρχει, λέγω δὲ καὶ τὸ νύκτωρ πλανᾶσθαι
 καὶ τὸ καλλωπίζεσθαι· τὸ δὲ κατηγορούμενον οὐχ ὑπάρχει. ἀλλὰ
 τοιαύτη μὲν ἡ τῶν λεγομένων διάνοια. τὰ δὲ κατὰ τὴν λέξιν οὕτως ἔχει·
 15 ὅταν γὰρ μέλιτος ὄντος ἐξ ἀνάγκης ἔπεται καὶ τὸ ξανθόν, καὶ τινὸς ξανθοῦ
 ὄντος οἴονται εἶναι μέλι· καὶ γίνεται ὁ παραλογισμὸς ἐντεῦθεν· συμβαίνει γὰρ
 εἶναι χολήν, ἥτις ἐστὶ ξανθή, πλὴν οὐχὶ καὶ μέλι. ὁ δὲ παραλογιζόμενος
 οὕτως ἀπατᾷ· οὐχὶ τὸ μέλι ξανθὸν ἐστί; ναί· ὥστε καὶ τὸ ξανθὸν μέλι·
 ἡ δὲ χολή ξανθή· ἡ χολή ἄρα μέλι. καὶ αἱ περὶ τὴν δόξαν ἀπάται ἐν-
 20 τεῦθεν τίκτονται· ἡ μὲν γὰρ γεῦσις ἀντιλαμβάνεται τοῦ μέλιτος ὡς γλυ-
 κέος, ἡ δὲ ὄψις ὡς ξανθοῦ· ἀφ' ὧν ἡ δόξα τὰ πάθη συνθεῖσα καὶ ὡς
 ἐν δοξάζουσα, ὀπηνίκα ἐνεργεῖ ἡ ὄψις περὶ τὸ ξανθὸν καὶ ὁρᾷ τι χολοβαφές,
 εὐθὺς καὶ μέλι τοῦτο εἶναι δοξάζει. πάλιν ἐπειδὴ ἐξ ἀνάγκης ὄμβρου
 κατεννεγμένου ἡ γῆ διάβροχος γίνεται, καὶ ὀπηνίκα ὕδατος ἔκχυσις
 25 γένηται, ὑετοῦ καταφορὰν γενέσθαι νομίζομεν. ἐντεῦθεν καὶ τὸν ἥλιον
 πολλάκις ποδιαῖον ἡ ὄψις εἶναι δοξάζει διὰ τὸ ἔπεσθαι ταῖς τῆς ὄψεως
 φαντασίαις. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ῥητορικοῖς συλλογισμοῖς αἱ σημειώ-
 δεις ἀποδείξεις ἐκ τῶν ἐπομένων γίνονται. ἐπειδὴ γὰρ σημεῖον τοῦ μοιχοῦ
 τὸ καλλωπίζεσθαι ἐστί καὶ τοῦ κλέπτου τὸ νυκτὸς πλανᾶσθαι (ἔπεται γὰρ
 30 καὶ τῷ μοιχῷ τὸ καλλωπίζεσθαι καὶ τῷ κλέπτῃ τὸ νυκτοπορεῖν), διὰ
 τοῦτο αἱ ῥητορικαὶ ἀποδείξεις ἐκ τῶν ἐπομένων γίνονται· ὁ γὰρ βουλό-
 μενος δεῖξαι ὅτι μοιχὸς ἐστί, τὸ ἐπόμενον ἔλαβεν, ὅτι καλλω-
 πιστῆς, καὶ ὁ τὸν κλέπτην ἐλέγξει βουλόμενος ὅτι νύκτωρ πλανᾶται. τὸ
 δὲ πολλοῖς μὲν ταῦτα ὑπάρχει, τὸ δὲ κατηγορούμενον οὐχ
 35 ὑπάρχει λύσις ἐστί. κατηγορούμενον δὲ λέγει τὴν μὲν μοιχείαν κατηγο-

1. 2 ὅς—ἐρεῖ om. A 2 ἐρεῖ] c. 6 p. 168^b27sq. παραλογισμοὶ A 3 post ἀπὸ
 add. τοῦ A συμβεβηκότων a δέ om. a¹ 4 συλλογίζονται pr. I 6 ὡς ἀντι-
 στρέφοντας post ὅρους collocat A 8 et 12 νύκτωρα a 10 σοφισμόν a 11 τὸν KQR:
 τὸ aI 16 οἴωνται I ante μέλι add. τὸ a 18 ὥστε I: ὡς a 19 ἡ χολή om. a¹
 21 συνθεῖσα a καὶ I: ἡ a 24 καὶ ὀπηνίκα scripsi: inv. ord. I: ὀπηνίκα δὲ a
 26 ἡ ὄψις ποδιαῖον πολλάκις A immo ἡ δόξα cf. vs. 21 27. 28 σημειώδεις] εἰώ non
 liquet in I 29 νύκτα a γὰρ aI: δὲ A 34 post ὑπάρχει add. ἡγουν τὸ καλλωπι-
 ζεσθαι καὶ τὸ νυκτοπορεῖν a: om. AI 35 post ὑπάρχει add. ἡγουν τὸ μοιχὸς καὶ τὸ κλέπτῃς
 a: om. AI 35. p. 49, 1 τὴν—κατηγορίαν AI: τὸν μοιχὸν κατηγορούμενον a

ρίαν τοῦ καλλωπίζεσθαι, τοῦ δὲ νυκτὸς βαδίζειν τὸ κλέπτειν, οὐχ ὡς ἀληθῶς κατηγορουμένων (εἴρηται γὰρ ὡς οὐκ ἀνάγκη ἀντιστρέφειν), ἀλλ' ὡς ὑπὸ τῶν σοφιστῶν ὡς κατηγορουμένων λαμβανομένων. ὁμοίως δέ, φησί, καὶ ἐν τοῖς συλλογιστικοῖς, ἦτοι τοῖς κατὰ συλλογισμόν δοκοῦσι
 5 προβαίνειν λόγοις, οἷος δοκεῖ καὶ ὁ τοῦ Μελίσσου εἶναι. οὗτος γάρ, δεῖξαι θέλων ὅτι ἐν ἐστὶ τὸ ὄν καὶ ἄπειρον, κατεσκεύαζε τοῦτο διὰ τῆς σὺν ἀντιθέσει τάχα ἀντιστροφῆς λέγων ὡς εἰ τὸ γενόμενον ἀρχὴν ἔχει, τὸ μὴ γενόμενον λοιπὸν οὐχ ἔξει ἀρχήν· εἴτα προσετίθει καὶ τὴν ἐτέραν πρότασιν, ὅτι τὸ μὴ ἀρχὴν ἔχον ἄπειρον, ὡς εἶναι τοιοῦτον τὸ συλλογιζόμενον.
 10 τὸ ὄν οὐ γέγονε, τὸ μὴ γενόμενον ἀρχὴν οὐκ ἔχει, τὸ μὴ ἔχον ἀρχὴν ἄπειρον, τὸ ὄν ἄπειρον. τούτου γοῦν τοῦ λόγου πολλὰ μὲν καὶ ἄλλ' ἄττα αἰτιάματα ἐν τῷ πρώτῳ τῆς Φυσικῆς ἀκροάσεως εἴρηται τῷ Ἀριστοτέλει· ἀπεδείχθη δὲ καὶ τὸ ἡμαρτημένον, ἡ σὺν ἀντιθέσει ἀντιστροφή· ταύτης γὰρ τῇ ἀναιρέσει τοῦ ἐπομένου καὶ τὸ ἡγούμενον ἀναιρούσης οὐχ
 15 οὕτως ἔχει καὶ ἡ παρὰ τοῦ Μελίσσου. εἰ μὲν γὰρ ἀνθρωπὸς ἐστίν, ἔπεται καὶ ζῶον εἶναι ἐξ ἀνάγκης· ζῶου δὲ μὴ ὄντος εὐδὴλον ὡς οὐδὲ ἀνθρωπος. ἐχρῆν οὖν καὶ τὸν Μέλισσον οὕτως ἀντιστρέψαι καὶ εἰπεῖν, ὡς εἰ τὸ γενόμενον ἀρχὴν ἔχει, τὸ μὴ ἀρχὴν ἔχον οὐ γέγονεν· ὁ δ' οὐχ οὕτω πεποίηκεν, ἀλλὰ τῇ ἀναιρέσει τοῦ ἡγούμενου συνανέτεκε καὶ τὸ f. 17^v
 20 ἐπόμενον. ἀλλ' ἐπισκεπτέον αὖθις τὰ ῥητὰ κατὰ λέξιν. οἶον ὁ Μέλισσος λόγος ὅτι ἄπειρον τὸ ἅπαν. ἐδείκνυε, φησὶν, ὁ Μέλισσος ὅτι ἄπειρον τὸ ἅπαν, τουτέστι τὸ ὄν· τὸ γὰρ ἅπαν ἀντὶ τοῦ ὄντος εἴληφεν. ἐδείκνυε δὲ τοῦτο λαμβάνων ὅτι τὸ ὄν ἀγέννητον, ἦτοι τὸ ὄν οὐ γέγονε. καὶ τίθησι τὴν τούτου κατασκευήν· εἰ γὰρ τὸ ὄν λέγει τις γενέσθαι, ἢ ἐξ ὄντος ἢ
 25 γένοιτο ἢ ἐκ μὴ ὄντος· ἀλλ' ἐξ ὄντος μὲν γενέσθαι οὐκ ἐνδέχεται· τὰ αὐτὰ γὰρ καὶ περὶ ἐκείνου ζητήσομεν· ὁμοίως δὲ ἀδύνατον καὶ ἐκ μὴ ὄντος εἰπεῖν γενέσθαι τὸ ὄν, διὰ τὸ κοινὸν ἀξίωμα εἶναι τῶν φιλοσόφων μηδὲν ἐκ τοῦ μηδαμῇ μηδαμῶς ὄντος γίνεσθαι· συνάγεται λοιπὸν τὸ ὄν ἀγέννητον εἶναι. εἰ γοῦν τὸ γενόμενον ἀρχὴν ἔχει, τὸ μὴ γενόμενον ἀρχὴν οὐχ
 30 ἔξει· τὸ δὲ μὴ ἔχον ἀρχὴν ἄπειρον. πρὸς τοῦτο οὖν φησιν ὁ Ἀριστοτέλης ὡς οὐκ ἀνάγκη, εἰ τὸ γενόμενον ἅπαν ἀρχὴν ἔχει, καὶ τὸ ἀρχὴν ἔχον γεγονέναι. τοιοῦτον δὲ τινα νοῦν ἔχει τὸ λεγόμενον. ὁ Μέλισσος τὸ μὴ γεγονέναι καὶ τὸ ἀρχὴν μὴ ἔχειν ταῦτον ἐνόμιζεν εἶναι καὶ ἐξισάζειν καὶ ἀντιστρέφειν. ὑπήχθη δὲ εἰς ταύτην τὴν ἔννοιαν ἀπὸ τοῦ καὶ τὸ γενό-

1 τὸν κλέπτην a 3 ὡς prius om. A 4 καὶ I Arist.: om. a ἦτοι I: ἡγουν a
 7 ἔχειν, post quod καὶ τὸ ἀρχὴν ἔχον γεγονέναι ὁ ψευδὸς ἐστίν· εἰσὶ γάρ τινα ἀρχὴν μὲν
 ἐ ex p. 50,2. 3 illata expunxit, I 11 τὸ ὄν ἄπειρον om. A post ὄν add.
 ἄρα a τούτου—λόγου iterata delevit A¹ γοῦν AI: οὖν a μὲν om. A
 11. 12 ἀλλάττα (sic) I: ἄλλα τὰ aA 12 ἐν τῷ πρώτῳ τῆς Φυσικῆς ἀκρ.] c. 3
 p. 186^a8 sq. 13 καὶ τὸ ἡμαρτημένον aI: ὅτι ἡμαρτημένη καὶ A 15 ἔχει AI:
 ἐστὶ a παρὰ AI: περὶ ut solet a 20. 21 κατὰ—ἅπαν om. A 21. 22 ἐδείκνυε—
 ἅπαν supra lineam I¹ 22 τουτέστι AI: τόδε ἐστὶ a τὸ γὰρ—εἴληφεν om. A
 τοῦ I: om. a 23 ἦτοι AI: ἡγουν a 25 post ἐκ add. τοῦ a 33 ante ἀρχὴν
 add. μὴ A ταυτὰ A

μενον καὶ τὸ ἀρχὴν ἔχον ταῦτά οἷσθαι καὶ ἀντιστρέφοντα, ὥστε καὶ πᾶν
τὸ γενόμενον ἀρχὴν ἔχειν καὶ πᾶν τὸ ἀρχὴν ἔχον γεγονέναι, ὃ ψευδός
ἐστιν· εἰσὶ γάρ τινα ἀρχὴν μὲν ἔχοντα μὴ γεγονότα δέ, ὡς τὰ οὐράνια
καὶ θεῖα σώματα. εἰ γοῦν τοῦτο ψεῦδος, ὁτλον ὡς οὐδὲ τὸ μὴ γενόμενον
5 καὶ τὸ μὴ ἀρχὴν ἔχον ταῦτά εἰσιν.

p. 167^b21 Ὁ δὲ παρὰ τὸ μὴ αἷτιον ὡς αἷτιον, ὅταν προσληφθῇ
τὸ ἀναἷτιον.

Οὗτος ὁ τρόπος ἕκτος ἐστὶ τῶν ἑκτὸς τῆς λέξεως παραλογισμῶν. ὃ
δὲ ἐνταῦθα παρὰ τὸ μὴ αἷτιον ὡς αἷτιον καλεῖ, τοῦτο ἐν τοῖς δευτέροις
10 τῶν Προτέρων ἀναλυτικῶν “μὴ παρὰ τοῦτο” ὠνόμασε. γίνεται δὲ τοῦτο
ἐν τοῖς δι’ ἀδυνάτου συλλογισμοῖς, ὅταν καὶ δίχα τῆς ὑποθέσεως
οὐδὲν ἦττον περαίνηται τὸ ἀδύνατον, συναγόντων τῶν σοφιστῶν τὸ τοιοῦτον
ἀδύνατον καὶ λεγόντων ὅτι διὰ τὴν ὑπόθεσιν ἡμῶν τῶν προσδιαλεγομένων
αὐτοῖς τοῦτο γέγονε τὸ ἀδύνατον, μηδαμῶς τῆς ὑποθέσεως ἡμῶν αἰτίας
15 οὔσης τοῦ συμβαίνοντος ἀδυνάτου· τότε γὰρ μάλιστα ἐστὶ λέγειν τὸ “μὴ
παρὰ τοῦτο”. ἐστὶ δὲ ὁτλον τὸ λεγόμενον ὧδε· εἴ τις λέγει τὸ ζῶον
παντὶ λευκῷ καὶ ἡμῶν λεγόντων μὴ εἶναι ἀληθές (οὐ γὰρ πᾶν λευκὸν
ζῶον ἐστὶ) πειρᾶται ἐλέγχειν ἡμᾶς λέγων ‘εἰ γὰρ ψεῦδος τὸ παντί, ἐστὶ
ἀληθές τὸ ἀντιφατικῶς ἀντικείμενον τὸ ζῶον οὐ παντὶ λευκῷ’, ἔπειτα τῇ
20 θέσει ταύτῃ τῇ λεγούσῃ τὸ ζῶον οὐ παντὶ λευκῷ δεικνὺς ἀδύνατόν τι
ἐπόμενον, ψεῦδος μὲν εἶναι λέγει τὸ τὸ ζῶον οὐ παντὶ λευκῷ, ἀληθές
δὲ εἶναι εἰσάγει τὸ ὃ αὐτὸς ἔλεγε, τὸ πᾶν λευκὸν εἶναι ζῶον. δεικνυσι δὲ
τοῦτο οὕτως συλλογιζόμενος· τὸ ζῶον καθ’ ὑμᾶς οὐ παντὶ λευκῷ, τὸ λευκὸν
παντὶ πτηνῷ, τὸ πτηνὸν παντὶ κόρακι, τὸ λευκὸν ἄρα παντὶ κόρακι· ἀλλὰ μὴν
25 τοῦτο ψεῦδος· ψευδὴς ἄρα καὶ ἡ ὑπόθεσις ἥ τὸ ἀδύνατον ἡκολούθησε καὶ
ἀφ’ ἧς γέγονε τὸ ψεῦδος· ἦν δὲ ἡ λέγουσα ὅτι τὸ ζῶον οὐ παντὶ λευκῷ·
ἀληθές ἄρα τὸ παντί. πρὸς τοῦτο ῥητέον· οὐ παρὰ τοῦτο· οὐ γὰρ παρὰ

1 ταῦτά AI: ταυτὸν a καὶ alt. A: ὡς I: εἰ a 2 ἔχειν AI: ἔχει a πᾶν A:
om. aI 3 post δὲ add. καθ’ ἑλληνας a 9 καλεῖ ante ἐνταῦθα collocat A
τοῖς δευτέροις I: τοῖς β a: τῷ δευτέρῳ, quod coniecit Waitz Organ. II p. X, A cf. p. 47,11
10 ἀναλυτικῶν om. A 9. 10 ἐν τοῖς δευτέροις τῶν Προτ. ἀναλ.] c. 17 p. 65^a38
11 post συλλογισμοῖς add. τοῖς ἀδύνατόν τι συνάγουσιν ἕκ τινος ὑποθέσεως ψευδοῦς τεθείσης·
ἡ καὶ ψευδοῦς προτάσεως ἐγκαταμιχθείσης, δι’ ἧς ἀναγκαῖον ἀναίρειν τινὰ τῶν κειμένων προτά-
σεων, ἐξ ἧς τὸ ἀδύνατον καὶ τὸ ψεῦδος συνήχθη· γίνεται οὖν τοῦτο, ὡς εἵπομεν, ἐν τοῖς δι’
ἀδυνάτου συλλογισμοῖς A 12 περαίνηται οὐδὲν ἦττον A συναγόντων om. A
12. 13 τὸ τοιοῦτον—ὅτι AI: διενισταμένων, ὡς A 14 τοῦτο γέγονε AI: συνήχθη A
post ἀδύνατον add. καὶ ταῦτα A 14. 15 οὔσης τῆς ὑποθέσεως αἰτίας A 15 ante
συμβαίνοντος deleuit συμπεράσματος A¹ post μάλιστα add. ἕθος A 16 ἐστὶ a
εἴ τις λέγοι τῶν σοφιστῶν τὸ A 18 πειρᾶται—γὰρ AI: ἀληθεύει γὰρ μᾶλλον τὸ ζῶον
οὐ παντὶ λευκῷ, εἰτα λάβῃ ὁ σοφιστὴς πειρώμενος ἡμᾶς ἐλέγχειν. καὶ εἰπὼν εἰ A
ἐστὶν a 19 post ἀντικείμενον add. ὅπερ ἐστὶν A post ζῶον add. καθ’ ὑμᾶς
(e vs. 23) A 21 τὸ alt. om. A 22 συνάγει εἶναι A 23 ὑμᾶς AI: ἡμᾶς a
26 ἡ AI: om. a ὅτι AI: ὡς A 27 ῥητέον οὖν πρὸς τὸν σοφιστὴν, ὡς οὐ A

τὴν ὑπόθεσιν τὴν λέγουσαν τὸ ζῶον οὐ παντὶ λευκῷ συνήκται τὸ λευκὸν
 παντὶ κόρακι, ἀλλὰ παρὰ τὴν σὴν τὴν λέγουσαν τὸ λευκὸν παντὶ πτηνῷ·
 ἀφαιρεθείσης γὰρ τῆς ὑποθέσεως ἡμῶν τῆς, ὡς λέγεις, αἰτίας γενομένης τοῦ
 αὐτοῦ πάλιν τὸ ψεῦδος συνάγεται. δείκνυσι δὲ καὶ αὐτός, ὅπως οὐ γίνεται
 5 παρὰ τὴν ὑπόθεσιν ἡμῶν τὸ ψεῦδος ἀλλὰ παρὰ τὴν τῶν σοφιστῶν, καὶ
 ἐπὶ παραδείγματός τινος. ἔστι δὲ τὸ λεγόμενον τοιοῦτον. λέγει τις ἀλη-
 θῶς ὅτι ἡ ψυχὴ καὶ ἡ ζωὴ ταῦτόν τῳ αἰτίῳ. πειρᾶται οὖν ὁ σοφιστής
 δεικνύναι τοῦτο ψεῦδος καὶ φησὶν· εἰ ἔστιν ἡ ψυχὴ καὶ ἡ ζωὴ ταῦτόν
 τῳ αἰτίῳ, οὐχ ἔψεται τι τῇ ὑποθέσει ἀδύνατον· ἀλλὰ μὴν ἔψεται, ὡς
 10 δειχθήσεται· οὐκ ἄρα ἡ ψυχὴ καὶ ἡ ζωὴ ταῦτόν τῳ αἰτίῳ. εἴτα πειρᾶται
 δεικνύναι ἀδύνατόν τι τοῦτον τὸν τρόπον, εἰ γὰρ ἡ φθορὰ λέγων καὶ ἡ
 γένεσις ἐναντία, καὶ τῇ τινὶ φθορᾷ ἔ|σται τὶς γένεσις ἐναντία· f. 18^r
 τὶς δὲ φθορὰ ὁ θάνατός ἐστιν· ὥστε ἔσται τῳ θανάτῳ τινὶ ὄντι
 φθορᾷ ἐναντία τὶς γένεσις· οὐδὲν δὲ ἄλλο τῳ θανάτῳ ἐναντίον ἢ ἡ ζωὴ·
 15 ἡ ζωὴ ἄρα γένεσις· εἰ δὲ ἡ ζωὴ γένεσις, καὶ τὸ ζῆν γίνεσθαι· ὥστε
 καὶ τὸ ζῶον, ἢ ζῆ, γίνεται· ἀδύνατον δὲ τῳ ζῳίῳ, ἢ ζῆ, γίνεσθαι· εἰ δὲ
 τοῦτο ἀδύνατον, ἀδύνατος καὶ ἡ ὑπόθεσις παρ' ἣν τοῦτο γίνεται· ἦν δὲ
 ἡ λέγουσα ὅτι ἡ ψυχὴ καὶ ἡ ζωὴ ταῦτόν τῳ αἰτίῳ. οὐκ ἔστιν ἄρα
 ἡ ψυχὴ καὶ ἡ ζωὴ ταῦτόν. φαμέν οὖν πρὸς τοῦτο ὅτι οὐ παρὰ τοῦτο·
 20 οὐ γὰρ παρὰ τὸ λέγειν ἡμᾶς τὴν ψυχὴν καὶ τὴν ζωὴν ταῦτόν συνήχθη
 τὸ 'τὸ ζῶον, ἢ ζῆ, γίνεται', ἐπεὶ καὶ τούτου μὴ κειμένου οὐδὲν ἤττον διὰ
 τῶν λοιπῶν προτάσεων τὸ ἀδύνατον συναχθήσεται· ἀλλὰ τὸ ἀδύνατον
 συνήκται παρὰ τὸ λέγειν σε τὴν ζωὴν ἐναντίαν τῳ θανάτῳ ὄντι
 φθορᾷ. ἡ γὰρ φθορὰ οὐ τῇ ζωῇ ἐναντία ἐστὶν ἀλλὰ τῳ ἀψύχῳ σώματι·
 25 τῇ δὲ ζωῇ ἡ διάλυσίς ἐστιν ἐναντία. ἡ διάλυσις δὲ οὐ ταῦτόν τῇ φθορᾷ·
 οὐ γὰρ ἀνάγκη τὰ διαλυόμενα καὶ ἀπ' ἀλλήλων χωριζόμενα φθείρεσθαι.
 ἰδοὺ γάρ τις διέλυσε μὲν ἀπ' ἀλλήλων τὰ ἐξ ἐρίου καὶ ἐκ σιμῶν νήματα
 ἀλλήλοις συνημμένα καὶ κεκλωσμένα· ἡ δὲ τούτων διάλυσις οὐκ ἤδη
 γέγονεν αὐτοῖς καὶ αἰτία φθορᾶς. πάλιν ἐάν τις ἀπὸ τοῦ σωροῦ διακρίνη
 30 τὸν σῖτον καὶ τὴν κριθὴν ἀλλήλοις ὄντα συμπεφυρμένα, διάλυσις μὲν
 καὶ διάκρισις γέγονεν ἀπ' ἀλλήλων, φθορὰ δὲ οὐδαμῶς. εἰ οὖν καὶ ὁ θά-
 νατος διάλυσίς ἐστι καὶ διάκρισις ψυχῆς καὶ σώματος ἀπ' ἀλλήλων, οὐκ
 ἂν εἴη ὁ θάνατος φθορά. ὅτι δὲ ὁ θάνατος οὐ ταῦτόν ἐστι τῇ φθορᾷ,
 δῆλον καὶ ἐκ τοῦ θνήσκειν μὲν λέγεσθαι τὰ ζῶντα, φθείρεσθαι δὲ τὰ

1 συνήχθη A 3 λέγεις A: λέγεται I: ἐλέγετο a 4 τὸ αὐτὸ ψεῦδος καὶ ἀδύνατον
 συνάγεται ἐκ τῶν παρὰ σοῦ τεθεισῶν προτάσεων A 8 τὸ ψεῦδος τοῦτο a 9. 10 οὐχ
 ἔψεται—τῳ αἰτίῳ AKQ (sed τις pro ti et ἀδύνατον om. K): om. aI 12 ἐναντίον utro-
 bique A(C) 13 ἔσται AI: ἐστὶ καὶ a 14 ἄλλω a ἢ om. a 15 post δὲ
 add. καὶ aI: om. AKQR 16 ζῆ alt. om. a¹ 21 τὸ alt. I: om. aA 23, 24, 25 ἐναν-
 τίον A 24 ἀψύχω a²A: ἐμψύχω a¹I 27 ἰδοὺ—30 διάλυσιν μὲν aI: ὡς πρὸς τῆς
 κριθῆς ἢ τὸ κεκλωσμένον σιμῶν ἐκ τοῦ ἐρίου· οὐ γὰρ αἰτία φθορᾶς ἡ τούτων γέγονεν ἀπ'
 ἀλλήλων διάλυσιν· ἔστιν οὖν καὶ ὁ θάνατος διάλυσις A ἐξ (ante σῆρ.) a 29 τι a
 31. 32 γέγονεν—διάκρισις om. a¹A 32 ante ψυχῆς add. τῆς a² 33 ὅτι—p. 52,3 γίνεται
 bis habet A οὐ om. a¹ 33. 34 ὁ θάνατος καὶ ἡ φθορὰ οὐ ταυτὰ εἰσι, δῆλον ἀπὸ τοῦ Ab

νεκρά καὶ ἄψυχα τῶν σωμάτων. εἰ δ' ἦν ὁ θάνατος καὶ ἡ φθορὰ ταῦτόν, ἅμα τῷ χωρισθῆναι τὴν ψυχὴν τοῦ σώματος ἐφθείρετο ἂν τὸ σῶμα· νῦν δὲ οὐκ ἔστι τοῦτο, ἀλλὰ μετὰ πολὺ ἡ φθορὰ τοῦ σώματος γίνεται. τὰ μὲν οὖν λεγόμενα οὕτως ἔχει. τὸ δὲ ἐὰν ἐγκαταριθμηθῇ ἐν
 5 τοῖς ἀναγκαίοις ἐρωτήμασι πρὸ τοῦ συμπέρασματος τὸ συμβαῖνον ἀδύνατον τοιοῦτόν ἐστιν. ἐὰν ἐν τοῖς ἀναγκαίοις ἐρωτήμασι, τουτέστι ταῖς παρὰ τοῦ ἐρίζοντος λεγομέναις προτάσεσι (ταύτας γὰρ ἀναγκαῖα λέγει ἐρωτήματα, οὐχ ὅτι ἀναγκαῖόν τι συνάγουσιν, ἀλλ' ὅτι τούτων μὴ ληφθέντων οὐκ ἂν συνήχθη τὸ προκείμενον ἀδύνατον), ἐὰν οὖν ἐν ταῖς
 10 τοιαύταις τοῦ ἐρίζοντος προτάσεσιν ἐγκαταμιχθῇ παρ' αὐτοῦ δὴ τούτου τοῦ σοφιστοῦ πρὸ τοῦ ἐπενεχθῆναι παρ' αὐτοῦ τὸ συμπέρασμα τὸ συμβαῖνον ἀδύνατον, τουτέστιν ἡ ψευδὴς πρότασις ἡ αἰτία γινομένη τοῦ συμβαίνοντος ἀδυνάτου (δι' αὐτῆς γὰρ περαίνεται τὸ τοιοῦτον ἄτοπον), δόξει πολλάκις παρὰ τοῦτο γίνεσθαι ὁ ἔλεγχος, ὥσπερ δὴ καὶ
 15 ἐνταῦθα γέγονε· συγκατεμίχθη γὰρ τοῖς ἀναγκαίοις ἐρωτήμασι τὸ 'ἡ ζωὴ ἐναντία τῷ θανάτῳ ὄντι φθορᾷ'. οὐ γάρ ἐστιν, ὡς εἴρηται, ὁ θάνατος φθορὰ ἀλλὰ διάλυσις ψυχῆς καὶ σώματος. συγκατεμίχθη οὖν τοῖς ἀναγκαίοις ἐρωτήμασι τὸ 'ὁ θάνατος καὶ ἡ φθορὰ ταῦτόν'. οὗ ληφθέντος συνῆ-
 20 κται καὶ ἡ ζωὴ γένεσις καὶ τὸ ζῆν γίνεσθαι καὶ τὸ ζῶν, ἢ ζῆ, γίνεσθαι. τοὺς τοιούτους δὲ συλλογισμοὺς ἀσυλλογίστους μὲν ἀπλῶς φησι μὴ εἶναι, τουτέστι καθόλου, πρὸς δὲ τὸ προκείμενον ἀσυλλογίστους, ὅτι οὐ συλλογίζονται ὃ αἰροῦνται διὰ τὸ ψευδεῖς τὰς προτάσεις λαμβάνειν. κατὰ τοῦτο γοῦν εἰσιν ἀσυλλόγιστοι. τὸ δὲ λανθάνειν πολλάκις οὐχ ἥττον αὐτοὺς τοὺς ἐρωτῶντας τοιοῦτόν ἐστιν, ὅτι οὐ μόνον οἱ ἀπο-
 25 κρινόμενοι ἐπιλανθάνονται καὶ νομίζουσι τὰ μὴ ταῦτά ὡς ταῦτά κάντεῦθεν ἀπάτη ὑπάγονται καὶ σοφίζονται, ἀλλὰ καὶ οἱ ἐρωτῶντες αὐτοὶ τοῦτο πάσχουσιν, ὥσπερ καὶ ὁ Πῶλος τὴν βούλησιν καὶ τὴν δόκησιν ταῦτόν νομίζων ὡς ἐν ὄντων ἡρώτα τὸν Σωκράτην.

p. 167^b38 Οἱ δὲ παρὰ τὸ τὰ δύο ἐρωτήματα ἐν ποιεῖν, ὅταν λαν-
 30 θάνῃ πλείω ὄντα, καὶ ὡς ἐνός.

Ἐβδομος καὶ τελευταῖος τρόπος τῶν ἐκτὸς τῆς λέξεως σοφισμάτων ἐστὶν ὁ παρὰ τὸ τὰ δύο ἐρωτήματα ἐν ποιεῖν. λέγεται δὲ οὕτως, ὅτι ἕκαστον τῶν ὑποκειμένων καὶ περὶ ὧν ὁ λόγος ἐστὶν ἰδίας ἐρωτήσεως

1 ἄψυχα σώματα A^b 2 post ἂν add. καὶ A^b 3 τῷ σώματι A^b 4 οὖν prius I: om. a ἐγκαταριθμηθῇ a²I: οὖν καταριθμηθῇ a¹: καταριθμηθῇ A: οὖν ἐγκαταριθμηθῇ Arist.
 5 πρὸ a²I (c u i T, corr. A): πρὸς a¹: πρὸ—ἀδύνατον om. A 7 τοῦ σοφιστοῦ A 9 οὖν om. A 10 τούτου om. A 11 πρὸ τοῦ AI: πρὸς τὸ a 14 εἴπερ a¹ 16 ἐναντίον A 19 ἢ AI: εἰ a 21 ἀσυλλόγιστος a¹ 23 καὶ λανθάνει Arist.: καὶ add. Q 26 ἀπάτη ὑπάγονται om. A κατασοφίζονται fort. recte v: ἀπατῶνται A αὐτοὶ, quod coniecit Waitz l. c., A v: αὐτὰ a¹: αὐτοὺς a²: compend. I 27 post πάσχουσιν add. ὃ συνέβη ἐνταῦθα· ἔλαβον γὰρ καὶ τὴν φθορὰν καὶ τὸν θάνατον ταυτά A ὡς A 28 ὡς ἐν ὄντων om. A ἡρώτα] Gorg. c. 21 p. 466 B—E

δεόμενον οὐ προτείνεται | ἰδίᾳ καὶ ἰδίᾳ ὁ ἐρωτῶν, ἀλλὰ συμμίζας τὰ διὰ- f. 18^v
 φορα ὑποκείμενα καὶ ὡς περὶ ἑνὸς ἐρωτῶν ἀπατᾷ τὸν ἀποκρινόμενον, ὅταν
 καὶ αὐτὸς τὴν ἀπόκρισιν ὡς ἑνὸς ὄντος τοῦ ὑποκειμένου δοίῃ, ὡς ἐπὶ
 τοῦδε τοῦ σοφίσματος· ὁ δεῖνα Σωκράτην καὶ Πλάτωνα τύπτει· ὁ Σωκράτης
 5 καὶ ὁ Πλάτων ἀνθρωπὸς ἐστίν· ὁ δεῖνα ἄρα ἀνθρώπων ἀλλ' οὐκ ἀνθρώ-
 πους τύπτει. τοιοῦτόν τι πεποίηκε καὶ ὁ Πῶλος ἐν τῷ Γοργίᾳ τὰ πλείω
 ὡς ἐν ἐρωτήσας τὸν Σωκράτην. ἦν δὲ ἡ ἐρώτησις τοιαύτη· 'εἰπέ μοι,
 ὦ Σώκρατες, οὐ δοκοῦσί σοι οἱ ῥήτορες ὥσπερ καὶ οἱ τύραννοι ποιεῖν
 ἅπαντα ἃ βούλονται καὶ δοκεῖ αὐτοῖς βέλτιστα εἶναι'. τὰ πλείω γὰρ ἐν-
 10 ταῦθα ἠρώτησεν ὡς ἐν ὁ Πῶλος· ἄλλο γὰρ βούλησις καὶ ἄλλο δοκῆσις.
 ὃν ὁ Σωκράτης ἐπέπληξε πλείονας ἅμα ἐρωτήσεις ἐρωτήσαντα ὡς τὴν
 διαφορὰν τῆς βουλήσεως καὶ τῆς δοκῆσεως ἀγνοήσαντα καὶ ὡς ἑνὸς ὄντων
 μίαν τὴν ἐρώτησιν ποιησάμενον. ἐπ' ἐνίων μὲν οὖν, φησί, ῥάδιόν
 ἐστὶν ἰδεῖν ὅτι πλείω ἐρωτήματά ἐστιν· οἷον πότερον ἢ γῆ θάλαττά
 15 ἐστὶν ἢ ὁ οὐρανός· δῆλον γὰρ ἐνταῦθα ὅτι δύο τυγχάνει τὰ ἐρωτήματα·
 ἔδει γὰρ οὕτως ἐρωτῆσαι, πότερον ἢ γῆ θάλαττά ἐστὶν, εἴτα αὖθις
 πότερον ὁ οὐρανὸς θάλαττά ἐστὶν. ἐπ' ἐνίων δέ, φησὶν, οὐκ ἔστι ῥάδιον
 ἰδεῖν ὅτι πλείω τὰ ἐρωτήματά ἐστιν, καθάπερ εἶχεν ἡ προειρημένη τοῦ
 Πώλου ἐρώτησις. καὶ διὰ τὸ μὴ εἶναι δῆλον ὅτι πλείω εἰσὶ τὰ ἐρωτώ-
 20 μενα ἢ ὁμολογοῦσι τῷ μὴ ἀποκρίνεσθαι τὸ ἐρωτώμενον ἢ ἐλέ-
 γχεσθαι φαίνονται. τοιοῦτον δέ ἐστι τὸ λεγόμενον· οἱ ἐρωτώμενοι
 τὴν τοιαύτην ἐρώτησιν ἢ ὁμολογοῦσι μὴ ἀποκρινόμενοι τὸ ἐρωτώμενον
 φαῦλοι κοινωνοὶ εἶναι ὡς ἐμποδίζοντες τὸ κοινὸν ἔργον, ὡς εἶναι ἔξωθεν
 λαμβανόμενον τὸ 'εἶναι φαῦλοι κοινωνοί' (ὁμολογοῦσι γὰρ φαῦλοι εἶναι
 25 κοινωνοὶ τῷ μὴ ἀποκρίνεσθαι τὸ ἐρωτώμενον), ἢ τῷ ἀποκρίνεσθαι
 φαίνονται ἐλεγχόμενοι. ἔστι καὶ οὕτω νοῆσαι τὸ λεγόμενον· οἱ ἐρωτώ-
 μενοι ἢ οὐδέν τι ἀποκρίνονται, καὶ ὁμολογοῦσι διὰ τῆς σιωπῆς τρόπον τινά
 (ἢ γὰρ σιωπὴ δηλοῖ τὸ ναί, τὸ τῆς συγκαταθέσεως πρόσρημα), ἢ ἀπόκρισιν
 διδόντες ἐλέγχεσθαι φαίνονται. τὸ δὲ ἢ πάλιν, ὅν τὰ μὲν ἐστὶν
 30 ἀγαθὰ τὰ δὲ οὐκ ἀγαθὰ, πάντα ἀγαθὰ ἢ οὐκ ἀγαθὰ, καὶ τοῦτο
 παράδειγμά ἐστι τοῦ τὰ πλείω ὡς ἐν ἐρωτῶντος. ἔδει γὰρ οὕτως εἰπεῖν,
 πότερον ἢ σωφροσύνη ἀγαθὸν ἢ φαῦλον, καὶ πότερον ἢ ἀκολασία ἀγαθὸν
 ἢ φαῦλον· ὁ δὲ μίξας ἀμφοτέρω καὶ ὡς περὶ ἑνὸς ἐρωτήσας οὐκ ἄδηλον
 ὅτι ἀπατήσῃ τὸν ἀποκρινόμενον, εἴ γε συνυπαχθεὶς τῇ ἐρωτήσῃ κατα-
 35 φήσῃ ἢ ἀποφήσῃ. εἰ γὰρ ἐρωτηθεὶς τις, πότερον ἢ σωφροσύνη καὶ ἢ
 ἀκολασία ἀγαθὸν ἐστὶν ἢ φαῦλον, εἴπη ὅτι ἀγαθόν, συμβήσεται τὴν ἀκο-

1 ὁ Ἀν: om. aI 2 τὸν AI: τὸ a 5 ἄρα om. A 6 τι a: τε AI καὶ ὁ
 πῶλος πεποίηκεν A ἐν τῷ Γοργίᾳ] p. 466 B. C memoriter citat 8 ὦ σωκρά-
 της a¹ δοκοῦσί σοι aI: δοκοῦσιν A 11 ὃν a¹I: οἷον a² πλείονας] εἰ corr., ut
 videtur, I 14. 15 πλείω—ἐνταῦθα ὅτι QR: om. aAI 14 θάλασσα QR 15 ὁ
 Q: om. R (c u i T, del. vult A) 18 εἰδεῖν a 18. 19 ἡ τοῦ πώλου ἐρώτησις ἢ προειρη-
 μένη a 19. 20 ἐρωτήματα A 24. 25 φαῦλος εἶναι κοινωνὸς τὸ a 30 ἢ οὐκ
 ἀγαθὰ a Arist.: om. I 34 ἀπατήσῃ AQR: ἀπατήσεαι aI τὸν ἐρωτώμενον A

λασίαν μὴ οὔσαν τῶν ἀγαθῶν εἶναι ἀγαθόν· εἰ δ' ἀποφῆσει, συμβήσεται
 πάλιν τὴν σωφροσύνην οὔσαν τῶν ἀγαθῶν μὴ εἶναι ἀγαθόν. καὶ ποτὲ
 μὲν οὕτως φησὶ γίνεσθαι φαινόμενον ἔλεγχον ἐκ τοῦ μόνον φῆσαι ἢ ἀπο-
 φῆσαι ἐν τῇ ἐρωτήσῃ τῇ τὰ πλείω ὥς ἐν πυνθανομένῃ· τὸ γὰρ φάναι
 5 τῶν μὴ ἀγαθῶν τι εἶναι ἀγαθὸν ἢ τῶν ἀγαθῶν τι μὴ ἀγαθὸν ψεῦδος.
 ποτὲ δὲ συμβήσεται καὶ ἔλεγχον γενέσθαι ἀληθινὸν προσληφθέν-
 των τινῶν· οἷον εἴ τις ἔροιτο 'ἄρα γε ὁ ἐφ' ἐνός, τοῦτο καὶ ἐπὶ πολλῶν;
 καὶ τοῦτο λαβὼν προσλάβοι 'ἐπεὶ τυφλὸν ἐστὶ τὸ μὴ ἔχον ὄψιν πεφυ-
 κὸς δὲ ἔχειν, καὶ τυφλὰ ἔσται τὰ μὴ ἔχοντα ὄψιν πεφυκότες δὲ ἔχειν,
 10 καὶ εἰ λευκὸν ἐστὶ τὸ ἔχον χρῶμα διακριτικὸν ὄψεως, καὶ λευκὰ ἔσται τὰ
 ἔχοντα χρῶμα διακριτικὸν ὄψεως'. καὶ γὰρ ἐπὶ τούτων οὐ μία ἐστὶν ἡ
 ἐρώτησις· τὸ γὰρ 'ἄρα γε, εἰ τυφλὸν ἐστὶ τὸ μὴ ἔχον ὄψιν πεφυκὸς δὲ
 ἔχειν, καὶ τυφλὰ ἔσται τὰ μὴ ἔχοντα ὄψιν πεφυκότες δὲ ἔχειν;' οὐκ ἐστὶν
 ἐν ἐρώτηματι. ἐπειδὴ γὰρ ἐκείνῳ ἐστὶ τυφλὸν ὁ πεφυκὸς ὄψιν ἔχειν οὐκ
 15 ἔχει, οἷον τὸ διὰ πῆρωςιν μὴ ἔχον ὄψιν, τὸ δὲ μήπω πεφυκὸς ἔχειν ὄψιν,
 ὥς τὸ σκυλάκιον, καταχρηστικῶς φαμεν τυφλόν (οὐπω γὰρ τοῦτο πέφυκεν
 ἔχειν ὄψιν), πῶς οὐκ ἂν εἴη διάφορα ἐρωτῶν ὁ λέγων 'ἄρα γε, εἰ τυφλὸν ἐστὶ
 τὸ μὴ ἔχον ὄψιν πεφυκὸς δὲ ἔχειν, καὶ τυφλὰ ἔσται τὰ μὴ ἔχοντα ὄψιν
 πεφυκότες δὲ ἔχειν'; εἰ γὰρ τὸ μὲν ἐν ἐστὶ τυφλὸν διὰ πῆρωςιν, ὁ καὶ
 20 τυφλὸν | εἰπεῖν ἀληθές ἐστὶ, τὰ δὲ διὰ τὸ μήπω πεφυκέναι ἔχειν, ὁ καὶ f. 19^r
 καταχρώμενοί φαμεν τυφλά, ὥς ἐπὶ τῶν σκυλακίων (οὐ γὰρ ἀληθές ἐστὶν
 εἰπεῖν ὅτι τυφλά), δύο οὖν οὐσῶν τῶν ἐρωτήσεων οὐ μία ἔσται πρὸς ταῦτα
 ἀπόκρισις. εἰ δέ τις συναρπασθῇ ὑπὸ τῆς ἐρωτήσεως καὶ ὥσπερ μιᾶς
 αὐτῆς οὔσης εἴπῃ ὅτι ναί, τυφλά ἐστὶν, ὅταν τὰ μὲν σκυλάκια βλέπη τὸ δὲ
 25 μὴ (οὐ γὰρ δυνατόν ἐστὶ τὸ πεπηρωμένον βλέπειν), ἔσσονται ἢ πάντα
 ὀρῶντα ἢ πάντα τυφλά. 'διὰ τίνα γὰρ λόγον', εἴποι ἂν ὁ σοφιστὴς πρὸς
 τὸν ἀποκρινόμενον, 'τὰ μὲν ἔσται ὀρῶντα, τὸ δὲ μὴ ὀρῶν; ἐπεὶ γὰρ ἀμφό-
 τερα ἔφησας εἶναι τυφλὰ μὴ ἔχοντα ὄψιν πεφυκότες δὲ ἔχειν, ἢ ἀμφοτέ-
 ρα ἀνάγκη ὀρᾶν ἢ μηδέτερον'. τὸ δὲ τοιοῦτον σόφισμα οὐ μόνον γέγονε
 30 παρὰ τὸ τὰ δύο ἐρωτήματα ὥς ἐν ἐρωτηθῆναι ἀλλὰ καὶ παρὰ τὴν ἔλλει-
 ψιν τοῦ κυρίως καὶ ἀληθῶς ἐλέγχου· εἴρηκε γὰρ ἐν αὐτῷ μετὰ τῶν ἄλλων
 καὶ τὸ ὅτι δεῖ λαβεῖν "ὡσαύτως καὶ ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ", τουτέστι τὸ ἐρω-
 τώμενον μὴ εἶναι τοιοῦτον ὥς τὸν μὲν ἐρωτῶντα ἄλλου χρόνου λαμβάνειν
 τὸ ὑποκείμενον, τὸν δὲ ἀποκρινόμενον ἑτέρου. τοῦτο δὲ ἐστὶ καὶ ἐνταῦθα·
 35 οὐ γὰρ πᾶν τὸ πεφυκὸς ἔχειν ὄψιν καὶ μὴ ἔχον τυφλὸν ἐστὶν, ἀλλὰ τὸ μὴ
 ἔχον ὅτε πέφυκεν ἔχειν.

6 γενέσθαι καὶ ἀληθινὸν ἔλεγχον A

διακριτικὰ ὄψεως A

ἐστὶ a

ὄψιν prius add. τὴν a

ὁμ. a

24 εἴπω a¹

26 εἴπη A

32 τὸ prius AI: om. a

10 ἔσται I: ἐστὶ a

14 ἐπειδὴ AI: ἐπεὶ a

16 φαμέν AI: φασὶ a

18 ἔσται AI: ἐστὶ a

20 τὸ AI: om. a

27 ἔσται AI: ἐστὶν a

λαβεῖν aI: λαμβάνειν τὸ ὑποκείμενον A

10. 11 καὶ ἅπαντα τὰ λευκὰ ἔσσονται χρώματα

12 γὰρ aA: om. I

15 μὴ om. a¹

ante

17 ὄψιν AI:

22 ἔσται AI: ἐστὶ a

25 ἐστὶ aA: ἔσται I

31 εἴρηκε] c. 5 p. 167^a26

p. 168^a17 Ἡ δὲ οὕτως διαιρετέον.

Εἰπὼν δύο εἶδη εἶναι τῶν παραλογισμῶν καθ' οὓς φαίνονται ἐλέγχειν οἱ σοφισταὶ τοὺς ἐντυγχάνοντας, καὶ διδάξας ὅσοι τε καὶ τίνες οἱ τρόποι οἱ ὑπὸ τὰ εἶδη ταῦτα τῶν σοφισμῶν τελοῦντες, καὶ τὸ μὲν [τὰ] παρὰ τὴν
 5 λέξιν ὀνομάσας τὸ δ' ἐκτὸς τῆς λέξεως, καὶ τοὺς μὲν παρὰ τὴν λέξιν τρόπους σοφιστικούς ἐξ εἶναι παραδοῦς, ὁμωνυμίαν, ἀμφιβολίαν, σύνθεσιν, διαίρεσιν προσφθίαν, σχῆμα λέξεως, τοὺς δ' ἐκτὸς τῆς λέξεως ἑπτὰ εἶναι σαφέστατα ἐκθέμενος, τὸν παρὰ τὸ συμβεβηκός, τὸν παρὰ τὸ ἀπλῶς ἢ πῇ καὶ μὴ κυρίως λέγεσθαι μέρη, τὸν παρὰ τὸν διορισμὸν τοῦ συλλογισμοῦ
 10 καὶ ἐλέγχου, τὸν παρὰ τὸ ἐν ἀρχῇ λαμβάνειν, τὸν παρὰ τὸ ἐπόμενον, τὸν παρὰ τὸ μὴ αἴτιον ὡς αἴτιον καὶ τὸν παρὰ τὸ τὰ δύο ἐρωτήματα ἐν ποιεῖν, νῦν λέγει ὅτι ἡ οὕτως διαιρετέον τοὺς σοφιστικούς ἐλέγχους, καὶ λεκτέον ὅτι οἱ μὲν εἰσι παρὰ τὴν λέξιν, οἱ δὲ ἐκτὸς τῆς λέξεως, καὶ οἱ μὲν παρὰ τὴν λέξιν ἐξ ὄντες εἰσὶν οἷδε, οἱ δὲ ἐκτὸς τῆς λέξεως ἑπτὰ
 15 τυγχάνοντές εἰσιν οἷδε, ἢ πάντας τοὺς φαινομένους συλλογισμοὺς καὶ ἐλέγχους ἀνακτέον εἰς τὴν τοῦ ἐλέγχου ἄγνοιαν. καὶ λέγει πῶς ἀναχθήσονται, μᾶλλον δὲ αὐτὸς ἀνάγει πάντας. ἐπειδὴ γὰρ ἔλεγχός ἐστιν, ὡς εἴρηται, "τοῦ αὐτοῦ καὶ ἐνός, μὴ ὀνόματος ἀλλὰ πράγματος, καὶ ὀνόματος μὴ συνωνύμου ἀλλὰ τοῦ αὐτοῦ καὶ ἐνός ὑποκειμένου, ἐκ τῶν δοθέν-
 20 των τῷ ἀποκρινομένῳ, μὴ συναριθμουμένου τοῦ ἐν ἀρχῇ, καὶ κατὰ τὸ αὐτὸ καὶ πρὸς τὸ αὐτὸ καὶ ὡσαύτως καὶ ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ", ὁ ταῦτα ἀγνοήσας ἢ τι τούτων ἐξ ἀνάγκης περιπεσεῖται τῷ ψεύδει καὶ ἀπατηθήσεται. ἐπειδὴ οὖν, ὡς εἴρηται, ἔλεγχός ἐστι συλλογισμὸς ἀντιφάσεως, ὁ δὲ συλλογισμὸς ἐκ τῶν κειμένων ἐστίν, ὁ ἀγνοῶν ὅ τι ποτέ ἐστι συλλογισμός,
 25 καὶ ὅτι ἐκ τῶν κειμένων δεῖ συμβαίνειν τὸ συμπέρασμα, ἀπατηθήσεται παρὰ τοῦ μὴ συλλογιζομένου μηδὲ ἐκ τῶν κειμένων συνάγοντος τὴν δοκοῦσαν ἀντίφασιν. τοιοῦτοι δ' ἦσαν οἱ μὴ ἐκ τῶν κειμένων συνάγοντες τὴν ἀντίφασιν, οἱ τὸ μὴ αἴτιον ὡς αἴτιον παραλαμβάνοντες παραλογισμοὶ καὶ οἱ τὸ ἐν ἀρχῇ αἰτοῦντες καὶ οἱ παρὰ τὸ ἐπόμενον. πρῶτον μὲν οὖν,
 30 φησὶν, ἀπλῶς ἀναχθήσονται πάντες οἱ παραλογισμοὶ εἰς τὴν τοῦ ἐλέγχου ἄγνοιαν ὡς ἀσυλλόγιστοι καὶ μὴ ἐκ τῶν κειμένων συνάγοντες, ὅπερ ἐστὶν ἴδιον τοῦ κυρίως συλλογισμοῦ. ἔπειτα ἀναχθήσονται πάντες οὗτοι καὶ εἰς τὰ μέρη τοῦ ὀρισμοῦ τοῦ ἐλέγχου, καὶ δειχθήσεται ὡς παρὰ τὴν ἔλλειψίν τινος τῶν ἐν τῷ ἐλέγχῳ τὸ σόφισμα συνίσταται, ἢ παρὰ τὸ ὁμώνυμόν τι
 35 ληφθῆναι ἢ παρὰ τὸ ἀμφίβολον ἢ ἕτερόν | τι. f. 19^v

1 post διαιρετέον add. τοὺς φαινομένους a
 c. 5 p. 167^a23—27 memoriter citat

28 παραλογισμοὶ aA: παρασυλλογισμοὶ I
 σονται A

34 τῶν aI: τῇν A

4 τὰ alt. I: τὸ a: delevi

23 ἐπειδὴ AI: ἐπεὶ a

29 τὸ prius AI: om. a

ἐν superscr. A

18 εἴρηται]

27 μὴ om. A

33 δειχθή-

τι AI: om. a

p. 168^a23 Τῶν μὲν γὰρ ἐν τῇ λέξει οἱ μὲν εἰσι παρὰ τὸ διττόν.

Εἶπεν ὅτι τῶν παραλογισμῶν ἕκαστος ἀναχθήσεται εἰς τὴν τοῦ ἐλέγχου ἄγνοιαν. καὶ ἀπλῶς μὲν ἐν ἔφησεν ἀπελέγχον τοὺς παραλογισμούς, τὸ μὴ ἐκ τῶν κειμένων αὐτοὺς συνάγεσθαι, ὅπερ καὶ ἐν τῷ διορισμῷ τοῦ ἐλέγχου 5 εἶρητο. νῦν δὲ καὶ παρ' ἐν ἕκαστον τῶν μερῶν τοῦ ἐλέγχου γίνεσθαι τούτους διδάσκει, καὶ πρότερον τὸν ἐκ τῆς ὁμωνυμίας φησὶ γίνεσθαι παρὰ τὸ μὴ ἐν εἶναι τὸ ὄνομα καὶ τὸ πρᾶγμα καὶ τὸν ἐκ τῆς ἀμφιβολίας· τούτους γὰρ ἐδήλωσε διὰ τοῦ ἥ τε ὁμωνυμία καὶ ὁ λόγος. οὗτοί τε οὖν καὶ ἡ ὁμοιοσχημοσύνη τῆς λέξεως, τουτέστιν οἱ παρὰ τὸ σχῆμα τῆς 10 λέξεως, ὅτι παρὰ τὴν τοῦ ἐλέγχου ἄγνοιαν γίνονται, δῆλον· κεῖται γὰρ τὸν ἔλεγχον εἶναι “τοῦ αὐτοῦ καὶ ἐνός, μὴ ὀνόματος ἀλλὰ πράγματος”. οἱ δὲ ἐκ τῆς ὁμωνυμίας καὶ ἀμφιβολίας ἐξ ὀνομάτων εἰσὶ καὶ λόγων οὐχ ἀπλῶν ἀλλὰ διάφορα σημαίνοντων, ναὶ μὴν καὶ ἡ ὁμοιοσχημοσύνη. τό τε γὰρ μανθάνειν δύο σημαίνει καὶ ὁμώνυμον, ἀλλὰ καὶ ὁ ἀμφίβολος λόγος ὁ ‘ὁ 15 ὅρᾱ τις, τοῦτο ὅρᾱ’ λέγων δύο παρεμφαίνει, τὸν τε ὁρῶντα καὶ τὸ ὁρώμενον· καὶ τὸ ἐνεργεῖν περὶ τὴν μάθησιν δύο ταῦτα δηλοῖ, ὡς εἶρηται· πάθους γὰρ ἐστὶ καὶ ἐνεργείας σημαντικόν, ὅπερ ἐστὶ τοῦ παρὰ τὸ σχῆμα τῆς λέξεως συλλογισμοῦ. δῆλον οὖν ὡς εἰς τὴν τοῦ ἐλέγχου ἄγνοιαν καὶ οἱ 20 τρεῖς οὗτοι ἀναχθήσονται, ὅτι οὐ πράγματός εἰσιν ἐνός· δεῖ δὲ τὸν συλλογισμόν καὶ ἔλεγχον ποιῆσαι βουλόμενον τὸ αὐτὸ καὶ ἐν πρᾶγμα λαμβάνειν. τὸ δὲ σύνηθες γὰρ τὸ πάντα ὡς τόδε τι σημαίνειν περὶ τῆς ἀμφιβολίας δοκεῖ εἰρησθαι, οὐ περὶ τοῦ παρὰ τὸ σχῆμα τῆς λέξεως παραλογισμοῦ, ὃν ὁμοιοσχημοσύνην, ὡς εἶρηται, ἐνταῦθα λέγει· σύνηθες γὰρ σιγῶντα λέγειν μὴ μόνον τὸν σιγῶντα ἀλλὰ καὶ τὰ σιγώμενα καὶ 25 ὁρῶντα τὸν τε ὁρῶντα καὶ τὰ ὁρώμενα. ἐπήγαγε δὲ τοῦτο ἀναμιμνήσκων τοῦ ἔμπροσθεν εἰρημένου, ὅτι εἰς τρόπος τῶν παρὰ τὴν ὁμωνυμίαν καὶ τὴν ἀμφιβολίαν καὶ οὗτος, “ὅταν εἰωθότες ὦμεν οὕτω λέγειν”. καὶ ἡ ἀπὸ τῆς συνθέσεως, φησί, καὶ διαιρέσεως ἀπάτη εἰς τὴν τοῦ ἐλέγχου ἄγνοιαν ἀναχθήσεται· δεῖ γὰρ ἐπὶ τοῦ κυρίως ἐλέγχου τὸ αὐτὸ δηλοῦσθαι καὶ χωρὶς 30 καὶ μετὰ τῆς συνθέσεως· ὅπερ ἐπὶ τῆς συνθέσεως καὶ τῆς διαιρέσεως οὐ συμβαίνει, ἀλλ' ἕτερον μὲν ἐστὶ τὸ χωρὶς ὑπὸ τῶν ὀνομάτων ἢ ῥημάτων δηλούμενον, ἕτερον δὲ τὸ ὑπὸ τῆς τούτων συνθέσεως. τὰ γὰρ γράμματα χωρὶς καὶ τὸ ‘ἐπίσταται’ χωρὶς οὐ ταῦτὸν σημαίνει καὶ συντεθέντα, ὡς ἐπὶ

3 ἐν om. A

5 εἶρηται A

6 πρότερον aI: παρὰ A

8 τοῦ AI: τὸ a

τε alt. a²AI: δὲ a¹

10. 11 κεῖται—εἶναι aI: ἐν τῷ ὀρισμῷ τοῦ ἐλέγχου κεῖται A

12 εἰσὶ AI: ἡ a¹: εἰσὶν ἡ a²

13 ναὶ μὴν—18 συλλογισμοῦ aI: ὡς καὶ οἱ παρὰ τὸ σχῆμα

τῆς λέξεως A

15 τὸ ex τὸν corr. I

16 εἶρηται] p. 35, 21 sq.

19 πράγματος

ἐνός εἰσι σημαντικοί A

δεῖ scripsi: δεῖν aI

20. 21 λαμβάνειν I: μεταλαμβάνειν a

22 περὶ τοῦ aI: παρὰ τὸ A

26 τοῦ ἔμπροσθεν εἰρημένου] c. 4 p. 166^a17

28 συν-

θέσεως aI: συνθέτου φύσεως a²

post καὶ add. τῆς a

29 γὰρ aI: δὲ A

30 τῆς tertium om. A

οὐ I: om. aA

τοῦ ἑγράμματα ἐπίσταται· ἀλλὰ καὶ ὁ Σωκράτης κἀθίηται, ὁ καθήμενος
 δύναιται βαδίζειν, ὁ Σωκράτης βαδίζει· οὐ ταῦτόν σημαίνει, ὥσπερ
 εἴρηται καὶ πρότερον. ταῦτα εἰπὼν λέγει τὴν αἰτίαν δι' ἣν ἀναχθήσονται
 οἱ προειρημένοι παραλογισμοὶ εἰς τὴν τοῦ ἐλέγχου ἄγνοιαν· ἔστι δὲ αὕτη
 5 τὸ μὴ τὸ αὐτὸ σημαίνειν τὸ ὁμώνυμον καὶ τὸν ἀμφίβολον λόγον. νοηθή-
 σεται δὲ καὶ περὶ τῆς συνθέσεως καὶ διαιρέσεως τοῦτο εἰρησθαι, ὅτι εἰς
 τὴν τοῦ ἐλέγχου ἄγνοιαν οὗτοι ἀναχθήσονται παρὰ τὸ μὴ ταῦτὸ σημαίνειν.
 τὸ γὰρ 'βαδίζει' καὶ τὸ 'δύναιται βαδίζειν', ναὶ μὴν καὶ τὸ 'οὐ καταλύεις'
 καὶ τὸ 'οὐ καταλύεις' οὐ ταῦτόν σημαίνει· ὁ γὰρ ἀμφίβολος λόγος καὶ
 10 τὸ ὄνομα τὸ διαφέρων οὐ ταῦτόν σημαίνουσι. χρεὼν δὲ εἶναι καὶ τοῦτο,
 ἥγουν τὸ ὄνομα μὴ διάφορα σημαίνειν· ὥσπερ γὰρ τὸ πρᾶγμα ἐν καὶ
 ταῦτόν εἶναι δεῖ, εἰ μέλλει ἔλεγχος γενέσθαι, οὕτω καὶ τὸ ὄνομα οὐ πολ-
 λῶν εἶναι δηλωτικόν. ὥσπερ γάρ, φησὶν, οὐ γίνεται ἔλεγχος, ἂν ἐπ' ἄλλου
 μὲν πράγματος ὁ ἐρωτώμενος καταφύγῃ, ἐπ' ἄλλου δὲ τὴν ἀντίφασιν τὴν
 15 δοκοῦσαν συναγάγῃ ὁ ἐρωτῶν, οὕτω, κἂν τὸ πρᾶγμα μὲν ἐν ᾗ πολυώνυμον
 δέ, μὴ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ δὲ ὀνόματος, ἐφ' οὗ κατέφησεν ὁ ἐρωτώμενος,
 συναγάγῃ τὴν ἀντίφασιν ὁ ἐρωτῶν, οὐ δοκεῖ ἔλεγχος ἀληθοῦς γίνεσθαι, |
 ἀλλ' ἔτι ἐρωτήματος δεῖ εἰ ταῦτόν ἐστι τοῦτο κἀκεῖνο. οἶον εἴ τις f. 20^r
 οὕτως συλλογίζεται· πότερον καὶ Σχύθαι καὶ οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι τὰ
 20 δυνατὰ ὁρᾷν ὁρῶσιν ἢ τὰ ἀδύνατα; τὰ δυνατὰ δῆπου· οὐκοῦν καὶ σὺ
 καὶ ἐγώ; ναί· ὁρᾷς δὲ τὰ ἡμέτερα λώπια; ναί· δυνατὰ οὖν ὁρᾷν ἐστι
 ταῦτα· ὁρᾷ ἄρα τὰ ἡμέτερα ἱμάτια· ἀλλὰ καὶ οὐχ ὁρᾷ· ἐπὶ τούτου,
 εἰ καὶ ταῦτόν ἐστι τὸ λώπιον καὶ τὸ ἱμάτιον, ἀλλ' ὅμως διὰ τὸ πολλοὺς
 τῶν ἀκουόντων ἀορισταίνειν δεῖται ὁ λόγος ἐρωτήματος εἰ ταῦτόν ἐστι
 25 τὸ λώπιον τῷ ἱματίῳ. δεῖ οὖν ὥσπερ τὸ πρᾶγμα εἶναι ταῦτόν καὶ ἔν, εἰ
 μέλλει ἔλεγχος ἔσεσθαι, οὕτω καὶ τὸ ὄνομα τὸ αὐτὸ καὶ ἐν εἶναι καὶ μὴ
 ἱματίου προκειμένου ἀποδεικνύναι λώπιον ἀλλὰ ἱμάτιον. ἀληθοῦς μὲν γὰρ
 ὁ συλλογισμὸς ἐστι κἀκεῖνος ὁ ἀντὶ ἱματίου λώπιον συλλογισάμενος, ἀλλ'
 ἐπειδὴ, εἰ ἀγνοεῖ τις ὅτι ταῦτόν ἐστι τὸ ἱμάτιον τῷ λωπίῳ, θροηθήσεται
 30 οὐκ ἀπεικότως κἀντεῦθεν ζητήσῃ τὸ διὰ τί, διὰ τοῦτό φησι μὴ συλλογι-
 ζεσθαι τὸν οὕτω συλλογιζόμενον.

p. 168^a34 Οἱ δὲ παρὰ τὸ συμβεβηκὸς ὁρισθέντος τοῦ συλλο-
 γισμοῦ.

Ἀνήγαγε μὲν ἐν τοῖς ἄνωθεν εἰρημένους τοὺς παρὰ τὴν λέξιν παρα-
 35 λογισμοὺς εἰς τὴν τοῦ ἐλέγχου ἄγνοιαν. νῦν δὲ καὶ τὸν πρῶτον τῶν ἐκτὸς

1 γράμματα scripsi: γράμματος aI

2 post Σωκράτης add. ἄρα a cf. p. 49, 11

3 πρότερον] p. 29, 6 sq.

5 σημαίνει a¹

8 βαδίζει a¹I: βαδίζειν a²

13 immo

ὥσπερ δὲ 15 et 17 συνάγει a¹ 19 συλλογίζεται a πότερον—22 ἱμάτια] cf.

p. 36, 24—27

20. 21 οὐκοῦν—ἐγώ aI: τί δὲ. οὐχὶ καὶ ἐγὼ καὶ σὺ A

21. 22 δυνατὰ

(δυνατὸν I)—οὐχ ὁρᾷ aI: εἴτα μὴ συλλογίσσεται καὶ συμπεράνῃ, ὡς τὰ ἡμέτερα ἄρα λώπια

ὁρᾷ· ἀλλ' ὅτι τὰ ἡμέτερα ἱμάτια ὁρᾷ A

26 ante ἔσεσθαι add. γενέσθαι ἢ a

29 εἰ I: καὶ a

τῆς λέξεως τὸν παρὰ τὸ συμβεβηκὸς εἰς τὴν τοῦ ἐλέγχου ἀνάγει ἄγνοιαν, καὶ
 φησὶν ὡς ἀπὸ τοῦ ὀρισμοῦ τοῦ συλλογισμοῦ φανερόν γενήσεται καὶ ἡ εἰς τὴν
 τοῦ ἐλέγχου ἄγνοιαν τῶν τοιούτων σοφισμάτων ἀναγωγή. ὅτι δὲ ἀπὸ τοῦ
 ὀρισμοῦ τοῦ συλλογισμοῦ εἰς τὴν ῥηθεῖσαν ἀνάγεται τοῦ ἐλέγχου ἄγνοιαν,
 5 πιστοῦται ἐκ τοῦ τὸν συλλογισμόν ὀρίσασθαι· εἰ γὰρ συλλογισμὸς ἐστὶ
 “λόγος ἐν ᾧ τεθέντων τινῶν ἕτερόν τι τῶν κειμένων συμβαίνει”, ἐπὶ δὲ
 τοῦ συμβεβηκότητος οὐκ ἀπὸ τῶν κειμένων ἕτερόν τι συνάγεται, ὁ ἀπὸ τοῦ
 συμβεβηκότητος ἄρα οὐκ ἐστὶ συλλογισμὸς, διὸ οὐδὲ ἔλεγχος. φανερόν ἄρα
 ὡς καλῶς καὶ οὗτος ἀνάγεται εἰς τὴν τοῦ ἐλέγχου ἄγνοιαν· ἀγνοεῖ γὰρ
 10 πῶς δεῖ ἐλέγχειν ὁ οὕτως ἐλέγχειν δοκῶν. τούτῳ δὲ τοῦ ἐλέγχου ὁ συλ-
 λογισμὸς διενήνοχε, τῷ προσκεῖσθαι ἐπ’ αὐτοῦ τὴν ἀντίφασιν· ἔλεγχος
 γὰρ ἐστὶ συλλογισμὸς μετὰ ἀντιφάσεως τοῦ συμπεράσματος. εἰ γὰρ τις
 συλλογίσαιτο τὸν ἄνθρωπον κατ’ οὐδενὸς λίθου διὰ μέσου τοῦ ζῴου οὕτω λέγων
 ‘τὸ ζῶον κατὰ παντὸς ἀνθρώπου, τὸ ζῶον κατ’ οὐδενὸς λίθου’, ἐνίσταται
 15 δέ τις πρὸς αὐτὸν μὴ οὕτως ἔχειν τὸ συναγόμενον, ἀλλὰ κατὰ τινὸς λίθου
 κατηγορεῖσθαι τὸν ἄνθρωπον, εἰ τοῦτο τεθῇ, προσληφθῇ δὲ καὶ ἡ ἐτέρα
 πρότασις ἡ τὸ ζῶον ἀπὸ τοῦ λίθου ἀποφάσκουσα, ἐν τρίτῳ σχήματι ὁ
 συλλογισμὸς γενήσεται τὸ ζῶον κατ’ οὐ παντὸς ἀνθρώπου συνάγων, ὅπερ
 ἐστὶ ψεῦδος· παντὶ γὰρ ἀνθρώπῳ τὸ ζῶον· καὶ οὕτως ὁ συλλογισμὸς τοῦ
 20 ἐλέγχου γενήσεται τὴν ἀντίφασιν τοῦ πρώην ἔχων συμπεράσματος. οὗτος
 οὖν ὁ κυρίως ἔλεγχος, ἐν ᾧ ἡ ἀντίφασις τοῦ συμπερανθέντος παραλαμβάν-
 νεται. ὁ δ’ ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότητος οὐκ ἔλεγχος. ἐν δευτέρῳ δὲ σχήματι
 καὶ τὸν τοιοῦτον συνακτέον συλλογισμόν. ὅτι μὲν οὖν ὁ ἔλεγχος συλλο-
 γισμὸς ἀντιφάσεως, εἴρηται τε καὶ δέδεικται. ὅτι δὲ καὶ περὶ ἄλλων τινῶν,
 25 οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ περὶ τούτου καὶ Ἀριστοτέλης αὐτὸς ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν
 Προτέρων ἀναλυτικῶν εἴρηκε καὶ ἡμεῖς ἐν ταῖς ἡμετέραις εἰς ἐκεῖνα σχο-
 λαῖς, οἱ τῷ τοιούτῳ ἐντυχόντες ὑπομνήματι γινώσκονται, ἐν ᾧ καὶ τὸν ἀπὸ
 τοῦ συμβεβηκότητος μὴ ὄντα συλλογισμόν ἀπεδείξαμεν διὰ τὸ μὴ ἐκ τῶν
 κειμένων συνάγειν τι ἕτερον. παντὶ γὰρ δῆλον ὡς οὐκ ἐστὶν ὁ τοιοῦτος
 30 σώζων ἐν ἑαυτῷ τὸν τοῦ συλλογισμοῦ ὀρισμόν· τὸ γὰρ τὸν ἄνθρωπον
 λέγειν μουσικόν, τὸ δὲ μουσικὸν συμβεβηκὸς, εἴτα τὸν ἄνθρωπον συνάγειν
 συμβεβηκὸς καὶ τὴν οὐσίαν ποτὶν πόρρω τῆς συλλογιστικῆς μεθόδου ἐστί.

1 τὸν aI: τῶν A ἀνάγει ἄγνοιαν AI: inv. ord. a 2 ἡ I: om. a 6 λόγος κτλ.]
 Anal. Pr. I 1 p. 24^b19, Top. I 1 p. 100^a25 ἐν ᾧ τεθέντων—p. 59,27 ἐν δευτέρῳ σχήματι
 post p. 89,12 προαιρέσει denuo scripsit (= Ib) et lineis ductis deleuit I 7 post ἕτερόν
 τι add. συμβαίνει ἢ a 9 κακῶς A 11 προσκεῖσθαι aIb: προκεῖσθαι Ia 12. 13 μετὰ
 ἀντιφάσεως—διὰ μέσου aAIb: om. Ia 16 προσληφθῇ a²AI: προστεθῇ a¹ καὶ om. a
 ἢ om. A 18 κατ’ οὐ AI: κατὰ a 19 γὰρ a²AI: δὲ a¹ 20. 21 τὴν—οὖν in ras. A¹
 21 συμπερασθέντος a¹ 21. 22 παραλαμβάνεται A, pr. I: περιλαμβάνεται a, corr. I
 23 συντακτέον a²: συντεθέντα a¹ 24 τε I: om. aA 24—30 περὶ—σώζων aI: ὁ
 ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότητος συλλογισμὸς οὐκ ἐστὶ συλλογισμὸς, δῆλον· οὐ γὰρ σώζει οὗτος A
 25. 26 ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Προτέρων ἀναλ.] c. 20 p. 66^b4 sq. 26 ταῖς I: om. a
 27 τῷ τοιούτῳ I: τῶν τοιούτων a ὑπομνήματα a¹ 28 post τοῦ expunxit μὴ
 ὄντος Ia 32 μεθόδου ἐστί AI: συζυγίας ἐστὶν ἡ μεθόδου a

τὸ δὲ οὐ γὰρ εἰ τούτων ὄντων ἀνάγκη τόδε εἶναι κατασκευαστική
 αἰτία ἐστὶ τοῦ μὴ εἶναι τὸν ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος συλλογισμόν συλλο-
 γισμόν. κειμένων μὲν γὰρ τινων κατὰ τὴν συλλογιστικὴν μέθοδον κατ' f. 20^v
 ἐκείνην συνάγεται συλλογιστικὸν καὶ τὸ συναγόμενον· εἰ δὲ μή, ὥς ἡ
 5 τέχνη παρακελεύεται, οἱ ὅροι τεθῶσιν, ἀλλ' ἄλλως ληφθῶσι καὶ ἄλλως,
 οὐδὲ τὸ συμπέρασμα τεχνήντως συμπερανθήσεται, ὥσπερ δὴ καὶ τοῦ
 παραδείγματος γινόμενον φαίνεται. ἀσάφειαν δὲ τῷ λόγῳ ἐνεποίησε διὰ
 τε τοῦ τὸν ἐλάττονα ὅρον παραλιπεῖν, εἰ καὶ μὴ πάντῃ, καὶ διὰ τοῦ τὸ
 τόδε τι ἐπὶ τοῦ συνθέτου λαβεῖν ἐπὶ οὐσίας μόνῃς λεγόμενον· πᾶσα γὰρ
 10 οὐσία τόδε τι σημαίνειν δοκεῖ. δεῖ οὖν καταστῆσαι τὴν λέξιν καὶ οὕτως
 εἰπεῖν· οὐ γὰρ εἰ τούτων ὄντων ἀνάγκη τόδε εἶναι, ἤτοι οὐ γὰρ εἰ
 Σωκράτους ὄντος λευκὸν ἐστὶ, τὸ δὲ λευκὸν χρῶμα διακριτικὸν ὅψεως
 (ἀντὶ γὰρ τοῦ χρώματος τὸ λευκὸν παρέλαβεν), ἀνάγκη τὸν Σωκράτην
 χρῶμα εἶναι διακριτικὸν ὅψεως διὰ τὸν ἐπισυναχθέντα ψευδοῦ συλλογισμόν·
 15 τούτου γὰρ δηλωτικὸν τὸ διὰ τὸν συλλογισμόν. ἢ τὸ διὰ τὸν συλ-
 λογισμόν ἀντὶ τοῦ 'διὰ τὸν φαινόμενον μὲν εἶναι συλλογισμόν μὴ ὄντα
 δὲ διὰ τὸ ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος συναγόμενον ψευδὸς'. οὐ γὰρ συλλογισμὸς
 ὁ τοιοῦτος διὰ τὸ μηδὲ τὸν αὐτὸν μέσον ἐν ἀμφοτέραις λαμβάνεσθαι ταῖς
 προτάσεσιν, εἰ καὶ τοῖς ἀτέχνοις συλλογισμὸς καὶ τὸ τοιοῦτον δοκεῖ. ἄλλως
 20 μὲν γὰρ τὸ λευκὸν ἐν τῇ ἐλάττονι προτάσει παρείληπται τῇ λεγούσῃ 'ὁ
 Σωκράτης λευκός ἐστι' καὶ ἄλλως ἐν τῇ μείζονι· ἐν μὲν γὰρ τῇ ἐλάττονι
 τὸ σύνθετον παρελήφθη, αὐτὴ λέγω ἡ οὐσία μετὰ τῆς ποιότητος, ἐν δὲ
 τῇ μείζονι μόνῃ αὐτὴ ἡ ποιότης· οὐ δεῖ δ' οὕτως ἔχειν τὸν ἀληθῶς
 συλλογισμόν, ἀλλὰ τὸν αὐτὸν ὅρον καὶ ὁμοίως ἐν ταῖς δυσὶ προτάσεσι
 25 παραλαμβάνεσθαι. μᾶλλον δὲ οἶμαι τὸ τοιοῦτον σόφισμα ἀπὸ τοῦ Φαίδρου
 καὶ ἐνταῦθα παρελῆφθαι, διὰ τὸ ἐκεῖσε τὸν Σωκράτην ὁμόδουλον ἑαυτὸν
 ἀποφαίνειν τῷ κύκῳ, ἔν' ἣ ὁ λόγος οὕτως ἐν δευτέρῳ σχήματι ἐκ δύο
 καταφατικῶν μερικῶν συναγόμενος· ὁ Σωκράτης λευκός, ὁ κύκνος λευκός,
 ὁ Σωκράτης ἄρα κύκνος, ὥς εἶναι τὸ τοῦτο δέ ἐστι λευκὸν ἴσον τῷ
 30 'τοῦτο δὲ τὸ λευκὸν κύκνος ἐστὶ', καὶ δεῖ παραλαμβάνειν ἀντὶ τοῦ λευκοῦ
 τὸν κύκνον. τὸ δὲ οὐδ' εἰ τὸ τρίγωνον δυοῖν ὀρθαῖν ἴσας ἔχει
 κατασκευαστικὸν ἐστὶ καὶ αὐτὸ τοῦ μὴ εἶναι τοῦ συμβεβηκότος συλλο-
 γισμόν. τοῦτο δέ ἐστιν ὃ φησιν· οὐ γὰρ εἰ τὸ τρίγωνον δυσὶν ὀρθαῖς
 ἴσας ἔχει τὰς γωνίας, συμβέβηκε δ' αὐτῷ καὶ σχήματι εἶναι,
 35 ὃ τι σχῆμα, ἐστὶ τοῦτο, τουτέστι τοῦτο, λέγω δὴ τὸ ἔχειν τὰς τρεῖς

3 μὲν A: om. aI 4 immo συλλογιστικῶς ante καὶ add. ἡ a² ἡ superscr. A¹
 6 post οὐδὲ add. οὕτως a² 7 γινόμενον A, τος γε in ras. A¹ ἐποίησε A 8 τὸ om. A
 9 μόνῃς a²A¹: μὲν a¹ 11 εἰ γὰρ τούτων omisso οὐ A οὐ alt. in ras., ut videtur, A¹
 12 ante ἐστὶ expunxit εἶναι Ib 13 post χρώματος add. τούτου A post ἀνάγκη
 add. καὶ A 15 post γὰρ add. ἐστὶ A 18 μὴ A 19 καὶ alt. om. A
 21 λευκὸν A 23 αὐτὴ μόνῃ A ἔχειν Av: ἐλέγχειν aI ἀληθῶς scripsi: ἄλλως aI:
 om. A 24 ὁμοίως καὶ A 25 ἀπὸ τοῦ Φαίδρωνος (cuius citatur c. 35 p. 85 B) v
 26 ἐνταῦθοι A 27 οὗτος A 28 συναγόμενος Av: συναγόμενον aI 30 δὲ om. A
 31 ὀρθαῖς a¹ 32 τοῦ prius a²: καὶ a¹I 32. 33 συλλογισμός a¹ 35 ἔσται sive
 ἐστίν, <ἔσται> conicio

γωνίας δυσὶν ὀρθαῖς ἴσας, ὑπάρξει παντὶ σχήματι· τοῦτο γὰρ τὸ ὅ τι
σχῆμα σημαίνει. ἢ οὕτω· οὐδ' εἰ τὸ τρίγωνον δυσὶν ὀρθαῖς ἴσας
ἔχει τὰς γωνίας, συμβέβηκε δ' αὐτῷ σχήματι εἶναι, ὅτι σχῆμα,
ἀντὶ τοῦ 'διότι σχῆμα τὸ τρίγωνον', ἤδη παντὶ σχήματι τὸ ἔχειν τὰς τρεῖς
5 γωνίας δυσὶν ὀρθαῖς ἴσας ὑπάρξει· οὐ γὰρ ὡς ἐπὶ σχήματος ποιοῦμεν
τὴν τῶν γωνιῶν ἀπόδειξιν, ἀλλ' ὡς ἐπὶ τριγώνου. ἡ δὲ τῶν παραλογι-
σμῶν ἀγωγὴ ἐν τρίτῳ σχήματι συναχθήσεται· τὸ τρίγωνον σχῆμά ἐστι, τὸ
τρίγωνον τὰς τρεῖς γωνίας δυσὶν ὀρθαῖς ἴσας ἔχει, τὸ σχῆμα ἄρα τὰς
τρεῖς γωνίας δυσὶν ὀρθαῖς ἴσας ἔχει. ὥστε καὶ τὸ τετράγωνον διὰ τὸ
10 εἶναι σχῆμα τὰς γωνίας τοιαύτας ἔξει· τοῦτο δὲ ἄτοπον· οὐ γὰρ ἐστι
τὸ ὀκτάγωνον τοιοῦτον ἢ τὰ λοιπὰ σχήματα ἢ ὁ κύκλος. ἀλλὰ καὶ ὁ
συλλογισμὸς ὁ συνάγων διὰ μέσου τοῦ τριγώνου, ὅτι ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ
πρῶτον δυσὶν ὀρθαῖς ἴσας ἔχει τὰς γωνίας, ἐν τρίτῳ συνάγεται σχήματι. δεῖ
οὖν οὕτως εἰπεῖν· οὐκ εἰ τὸ τρίγωνον δυσὶν ὀρθαῖς ἴσας ἔχει τὰς
15 γωνίας, συμβέβηκε δ' αὐτῷ καὶ σχήματι εἶναι ἢ πρώτῃ ἢ ἀρχῇ,
διότι τοῦτο, τουτέστι τὸ τρίγωνον σχῆμά ἐστιν ἢ ἀρχὴ ἢ πρῶτον, ἤδη πᾶν
σχῆμα τὰς τρεῖς γωνίας δυσὶν ὀρθαῖς ἴσας ἔξει· οὐ γὰρ ὡς ἐπὶ σχήματος τὰς
τῶν γωνιῶν ἀποδείξεις ἀλλ' ὡς ἐπὶ τριγώνου ποιοῦμεν, οὐδ' ὡς ἐπὶ πρώτου
ἢ ἀρχῆς. ὅμοιος τοῖς ῥηθεῖσιν παραλογισμοῖς ἐστι καὶ οὗτος· ὁ κύων σὺς
20 ἐστίν· οὗτος πατήρ ἐστιν· ὁ κύων ἄρα σὺς πατήρ ἐστιν. ὁμοίως δὲ καὶ
ἐπὶ τῶν ἄλλων σοφισμῶν τῶν παρὰ τὸ συμβεβηκός· ἑλλιπὴς γὰρ ἡ f. 21^r
λέξις. εἰ οὖν ὁ ἔλεγχος συλλογισμὸς τίς ἐστιν, ὁ δὲ ἀπὸ τοῦ συμβεβη-
κός οὐκ ἔστι συλλογισμὸς, οὐδὲ ἔλεγχος ἄρα. διὰ δὲ τὸ ἀγνοεῖν τὸν
κυρίως ἔλεγχον καὶ οἱ τεχνῖται καὶ ὅλως οἱ ἐπιστήμονες περὶ ἕκαστα
25 ὑπὸ τῶν ἀνεπιστημόνων, ἥτοι τῶν σοφιστῶν, δοκοῦσιν ἐλέγχεσθαι·
τοῦτο γὰρ ἐστι τὸ ἐλέγχονται. ἕκαστος γὰρ ἐπιστήμων, εἰ τύχῃ ἀγνοῶν
τίς ὁ ἔλεγχος, ἀπατηθήσεται περὶ ἐκεῖνα, περὶ ᾧ ἐστὶν ἐπιστήμων, ὑπὸ
τοῦ ἀνεπιστήμονος, ὅστις ἐστὶν ὁ σοφιστής· οἷον ὁ περὶ τὰ μαθηματικά
ἢ τὰ μουσικά ἐπιστήμων ἀγνοῶν τὸν ἀπὸ τοῦ συμβεβηκός συλλογισμὸν
30 ἢ ἔλεγχον ἀπατηθήσεται· ἀπὸ γὰρ τῶν συμβεβηκόντων ποιοῦνται πρὸς
τοὺς ἐπιστήμονας οἱ ἀνεπιστήμονες τοὺς συλλογισμούς. οἱ δὲ ἐπιστήμονες,
εἰ τύχῃσι μὴ δυνάμενοι διαιρεῖν καὶ διακρίνειν ποῖοι οἱ ἀπὸ τῶν
καθ' αὐτὸ συλλογισμοὶ καὶ ποῖοι οἱ ἀπὸ τῶν κατὰ συμβεβηκός, ἢ ἐρω-
τώμενοι συγχωροῦσι τὰ ἐρωτηθέντα καὶ ἐλέγχονται, ἢ μὴ συγχωροῦντες
35 ἀλλὰ τὴν σιωπὴν τιμῶντες καὶ οὕτως συγκατανεύειν τῇ ἐρωτῇ παρὰ
τῶν ἀκουόντων ὑπολαμβάνονται διὰ τὸ τὴν σιωπὴν συγκαταθέσεως εἶναι
δηλωτικὴν.

8. 9 τὸ σχῆμα—ἔχει a: om. I

14 οὕτως εἰπεῖν I: inv. ord. a

εἰ a²I: ἐστι a¹

15 καὶ I: om. a

21 ἑλλιπὴς a

28 περὶ a²: παρὰ I: πᾶς a¹

30 ἀναπατη-

θήσεται a

33 ἢ I: οἱ a

p. 168^b11 Οἱ δὲ παρὰ τὸ πῇ καὶ ἀπλῶς, ὅτι οὐ τοῦ αὐτοῦ ἢ
κατάφασις καὶ ἡ ἀπόφασις.

Δεύτερός ἐστιν, ὥς ἐμάθομεν, τῶν ἐκτὸς τῆς λέξεως παραλογισμῶν
ὁ παρὰ τὸ πῇ καὶ ἀπλῶς. ὅτι δὲ καὶ οὗτος παρὰ τὴν τοῦ ἐλέγχου
5 ἄγνοιάν ἐστι, πᾶσι καταφανές· ἔλεγχος γάρ ἐστιν, ὥς πολλάκις εἴρηται,
ὅταν ἐξ ὧν δίδωσιν ὁ ἀποκρινόμενος συμβαίνει ἀποφάσκεισθαι ὃ κατέφησεν·
ἐπὶ δὲ τούτου οὐχ οὕτως· οὐ γάρ, εἰ τοῦ ἀποκρινομένου διδόντος πῇ
εἶναι λευκὸν τὸν Αἰθίοπα ὁ ἐρωτῶν δι' ὅλου τοῦ σώματος μέλανα εἶναι
αὐτὸν ἀποδείκνυσιν, εἰς ἀντίφασιν ἤγαγε τὸν προσδιαλεγόμενον. ὁῖον δὲ
10 τὰ λεγόμενα ἐξ ὧν εἴπομεν, ὅτε τὸν τρόπον τοῦτον κατ' ἀρχὰς ἐξηγού-
μεθα. καὶ πάντες μὲν οὖν, φησὶν, οἱ παραλογισμοὶ εἰς τὴν τοῦ ἐλέγχου
ἄγνοιαν ἀναχθῆσονται· φανερώτατοι δὲ μάλιστα πάντων τῶν εἰς
αὐτὴν ἀναγομένων οἱ παρὰ τὴν λέξιν, ἔνθεν καὶ οὕτω προσηγορεύ-
θησαν, ὥς τῆς λέξεως αἰτίας γινομένης τοῦ παραλογίζεσθαι. τὸ δὲ παρὰ
15 γὰρ τοῦ λόγου τὴν ἔλλειψιν ἢ φαντασία γίνεται καθολικῶς λέλεκται.
τοιοῦτο δὲ ἐστὶ τὸ διὰ τούτου δηλούμενον, ὅτι πᾶς οἰοσδήποτε παρα-
λογισμὸς καὶ πᾶσα φαντασία παραλογισμοῦ παρὰ ἔλλειψιν τινα γίνεται τοῦ
λόγου, τουτέστι τοῦ ὁρισμοῦ τοῦ ἐλέγχου. ἢ λόγου τοῦ συλλογισμοῦ φησι
καθ' ὃν ὁ ἀληθὴς ἔλεγχος γίνεται· ὅταν γὰρ μηδὲν τι ἐλλείπη τοῦ προ-
20 ειρημένου διορισμοῦ, ἔλεγχος ἀληθὴς γίνεται· ὅταν δὲ τι ἐλλείπη, φαινό-
μενος.

p. 168^b22 Οἷ τε παρὰ τὸ λαμβάνειν τὸ ἐν ἀρχῇ καὶ τὸ ἀναίτιον.

Πάνυ σαφῇ εἰσι ταῦτα τοῦ Ἀριστοτέλους τὰ ῥήματα καὶ οὐδέν τι
παρανενοημένον ἔχουσι· δηλοῦσι γὰρ ὅτι καὶ οἱ δύο οὗτοι παραλογισμοί,
25 ὅ τε τὸ ἐν ἀρχῇ λαμβάνων καὶ ὁ τὸ ἀναίτιον ὡς αἷτιον τιθεῖς, ὁῖον
εἰσιν ὡς εἰς τὴν τοῦ ἐλέγχου ἄγνοιαν ἀνάγονται διὰ τοῦ ὁρισμοῦ τοῦ
ἐλέγχου. ἐπειδὴ γὰρ ὁ ἔλεγχος, ὥς πολλάκις εἴρηται, συλλογισμὸς ἐστιν,
ἐν δὲ τῷ συλλογισμῷ οὔτε τὸ ἐν ἀρχῇ κεῖσθαι δεῖ, καὶ τὰ κείμενα δὲ
αἷτια χρὴ εἶναι τοῦ συμπεράσματος, ὁ τὸ ἐξ ἀρχῆς αἰτούμενος καὶ τὸ
30 ἀναίτιον ὡς αἷτιον λαμβάνων ὁῖον ὡς οὐ συλλογίζεται· εἰ δὲ μὴ συλλο-
γίζεται, οὐδὲ ἐλέγχει. εἰσὶ δὲ καὶ οὗτοι τῶν ἐκτὸς τῆς λέξεως παρα-

3 ὥς ἐμάθομεν om. A

6 ὃ κατέφησεν A: ὃ καταφήσει a²I: ἢ καταφάσκειν a¹

7 ante τοῦ add. ἀπὸ a¹

10 εἴπομεν] p. 40, 10sq.

12 ante φανερώτατοι add.

καὶ a 13 αὐτὴν scripsi: αὐτὰ a: αὐ I ἐνθεν scripsi: ἐνθα aI 14 post δὲ
expunxit γὰρ I 15 post γίνεται add. ἢ τοῦ δοκεῖν ἐλέγχειν καὶ ἀπατᾶν a: om. AI

19 γὰρ μηδὲν a²AI: δέ a¹ ἐλλείπη A 22 τε I Arist.: δέ a (C) 23 τὰ I:

om. a 24 παρανενοημένον scripsi: περινενοημένον aI 29 τὸ prius a²I: τοῦ a¹

30 ἀναίτιον I: μὴ αἷτιον a

λογισμῶν· τέταρτος δὲ ὁ τὸ ἐν ἀρχῇ αἰτούμενος καὶ λαμβάνων, ἕκτος δὲ ὁ τὸ μὴ αἷτιον ὡς αἷτιον τιθεῖς.

p. 168^b27 Οἱ δὲ παρὰ τὸ ἐπόμενον μέρος εἰσὶ τοῦ συμβεβηκότος.

Πέμπτος μὲν ἐστὶ τῶν ἕκτος τῆς λέξεως σοφισμάτων ὁ παρὰ τὸ
 5 ἐπόμενον παραλογισμός. ὑπάγει δὲ καὶ τοῦτον εἰς τὴν τοῦ ἐλέγχου
 ἄγνοιαν συλλογιζόμενος. συλλογίζεται δὲ οὕτω· οἱ παρὰ τὸ ἐπόμενον
 παραλογισμοὶ μέρη εἰσὶ τοῦ συμβεβηκότος· οἱ ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος
 παραλογισμοὶ εἰς τὴν τοῦ ἐλέγχου ἄγνοιαν ἀνάγονται· ὁ γὰρ οὖν ὡς καὶ
 οἱ παρὰ τὸ ἐπόμενον εἰς τὴν | τοῦ ἐλέγχου ἄγνοιαν ἀνάγονται. τὸ γὰρ f. 21^v
 10 ξανθὸν τὸ ἐπόμενον τῷ μέλιτι καὶ τὸ διάβροχον εἶναι τὴν γῆν ὑετοῦ
 κατενηνεγμένου συμβεβήκασιν, τὸ μὲν τῷ μέλιτι, τὸ δὲ τῇ γῇ. καὶ ὅτι μὲν
 μέρος εἰσὶ τοῦ συμβεβηκότος οἱ παρὰ τὸ ἐπόμενον, ὁ γὰρ φανερόν ἐστι
 καὶ ἡ τούτων διαφορὰ· διαφέρουσι γὰρ οἱ παρὰ τὸ ἐπόμενον ἔλεγχοι τῶν
 παρὰ τὸ συμβεβηκός, ὅτι οἱ μὲν παρὰ τὸ συμβεβηκός ἐφ' ἑνὸς μόνου
 15 λαμβάνονται, τοιούτων ἐφάπαξ, καὶ οὐκ ἀντιστρέφονται. ἐφ' ἑνὸς γὰρ
 μόνου λῆψιν τὸ μὴ ἀντιστρέφειν λέγει, ὡς ἐπὶ τούτου· τὸ μέλι ξανθόν,
 τὸ ξανθὸν χρῶμα, τὸ χρῶμα ποιότης, τὸ μέλι ἄρα ποιότης. ἢ τὸ ἐφ'
 ἑνὸς λαβεῖν τοιοῦτόν τι σημαίνει, ὡς ὁ σοφιστής τὸ συμβεβηκός καὶ τὸ
 ὑποκείμενον ὡς ἓν καὶ ταῦτόν λαμβάνει καὶ μίαν φύσιν οἶεται ἑκατέρων·
 20 ἐπειδὴ γὰρ, φησὶ, τὸ μέλι καὶ τὸ ξανθὸν ταῦτόν, τὸ δὲ ξανθὸν χρῶμα, τὸ
 μέλι ἄρα χρῶμα· καὶ πάλιν ἐπειδὴ τὸ λευκὸν κύκνος, ὁ δὲ κύκνος οὐσία,
 καὶ τὸ λευκὸν οὐσία· ἢ οὕτως· ὁ ἐγὼ εἰμι, σὺ οὐκ εἶ· ἄνθρωπος δ' εἰμὶ
 ἐγώ· σὺ ἄρα ἄνθρωπος οὐκ εἶ. οἱ μὲν οὖν παρὰ τὸ συμβεβηκός ἐφ' ἑνὸς
 μόνου λαμβάνονται, οἱ δὲ παρὰ τὸ ἐπόμενον αἰεὶ ἐν πλείοσι, τοιούτων
 25 αἰεὶ ἐν ἀντιστροφῇ· οἷον εἰ ὁ κλέπτης νύκτωρ πλανᾶται, καὶ ὁ νύκτωρ
 πλανώμενος κλέπτης ἐστί· καὶ εἰ ὁ τυραννήσειν μέλλων ὄπλα παρασκευάζει,
 καὶ ὁ ὄπλα παρασκευάζων τυραννήσειν μέλλει· ἀλλὰ μὴν ὁ Σωκράτης
 νύκτωρ πλανᾶται, καὶ ὁ Περικλῆς ὄπλα παρασκευάζει· κλέπτης ἄρα ὁ Σω-
 κράτης, καὶ ὁ Περικλῆς τυραννήσειν μέλλει. ὥστε ὅταν μὲν ἀντιστρέ-
 30 ψωμεν τοὺς ὅρους, ὡς ἐπὶ τούτων ἔχει τῶν εἰρημένων, καὶ μετὰ τὴν
 ἀντιστροφὴν προσλάβωμεν ὅρον, παρὰ τὸ ἐπόμενον τὸ τοιοῦτον λέγεται
 σόφισμα· ὅταν δὲ μὴ ἀντιστρέψωμεν, ἀλλ' εὐθὺς τῇ ληφθείσῃ προτάσει
 προσλάβωμεν ἑτέραν πρότασιν, ὡς ὅταν λέγωμεν 'τὸ μέλι ξανθόν, τὸ ξανθὸν
 χρῶμα', παρὰ τὸ συμβεβηκός ἐστὶ τὸ σόφισμα. μέρος ἄρα ἐστὶ τὸ παρὰ
 35 τὸ ἐπόμενον τοῦ παρὰ τὸ συμβεβηκός· διαιροῦνται γὰρ οἱ παρὰ τὸ συμ-

5 καὶ I: om. a

8. 9 ὁ γὰρ—ἀνάγονται a: om. I

17 post ἢ τὸ add. καὶ A

18 τοιοῦτόν τι AI: τοιοῦτον ἐστὶν, ἢ τί τοιοῦτον a

σημαίνει a

19 post οἶεται

add. εἶναι A

23. 24 οἱ μὲν—λαμβάνονται om. A

25 αἰεὶ om. a¹

26, 27, 29 τυραννίζειν a

26 κατασκευάζει A

27 κατασκευάζων A

28 παρα-

σκευάζει a: κατασκευάζει AI

29 post ὥστε add. καὶ A

29. 30 στρέψωμεν a

32 ἀναστρέψωμεν a

βεβηκός εἷς τε τοὺς λαμβάνοντας τοὺς ὅρους ὡς ἀντιστρέφοντας καὶ εἰς
τοὺς μὴ τοιούτους. ἀλλ' ἴσως ἐρωτήσaiέ τις, ὅτι διὰ τί οὐκ εἶπεν 'οἱ παρὰ
τὸ ἐπόμενον αἰεὶ ἐν ἀντιστροφῇ', ἀλλ' αἰεὶ ἐν πλείοσιν. ἥ διότι ἄλλο
μὲν ἐστὶ τὸ λέγειν 'ὁ κύκνος λευκός' καὶ ἄλλο τὸ λέγειν 'τὸ λευκὸν
5 κύκνος'. ἐκείνως μὲν γὰρ ὁ κύκνος ἐστὶν ὑποκείμενον, τὸ δὲ λευκὸν κατη-
γορούμενον, οὕτως δὲ τὸ ἔμπαλιν ὑπόκειται μὲν τὸ λευκόν, κατηγορεῖται
δὲ ὁ κύκνος. οἱ μὲν οὖν παρὰ τὸ ἐπόμενον παραλογισμοὶ τοιούτοί εἰσι,
δηλονότι ἀντιστρέφοντες τοὺς ὅρους καὶ ἕτερον προσλαμβάνοντες, καὶ τοιούτοι
ἀποτελούμενοι. ὅρα δὲ καὶ τὸ τοῦ Ἀριστοτέλους παράδειγμα. ἐπειδὴ γὰρ
10 ὁ κύκνος καὶ ἡ χιών τῷ λευκῷ ταῦτόν ἐστιν (ἄμφω γὰρ λευκά), τὸν
κύκνον χιόνα ἀξιοῦσιν εἶναι· νομίσαντες γὰρ ὅτι, ἐπειδὴ ἡ χιών λευκή, καὶ τὸ
λευκὸν χιόνα διὰ τῆς ἀντιστροφῆς † λέγοντες, ἔστι δὲ καὶ ὁ κύκνος λευκόν,
ὑπολαμβάνομεν ὅτι καὶ ὁ κύκνος χιών ἐστὶ. καὶ διὰ τοῦτο γίνεται ὁ παρὰ
τὸ ἐπόμενον ἔλεγχος. ἔστι δ' οὐκ ἀναγκαῖον, ἐπειδὴ ὁ κύκνος κατὰ συμ-
15 βεβηκός ἐστὶ λευκόν. τοιούτόν ἐστι καὶ ὁ τοῦ Μελίσσου λόγος, ὡς καὶ
ἐν τοῖς προλαβοῦσιν ἐδείξαμεν· λαβὼν γὰρ ὅτι τὸ γεγονὸς ἀρχὴν ἔχει
καὶ νομίσας ἀντιστρέφειν συνεπεράνατο λέγων· εἰ τὸ γενόμενον ἀρχὴν ἔχει,
καὶ τὸ ἀρχὴν ἔχον γέγονεν· ὥστε, εἴ τι μὴ γέγονεν, ἀρχὴν οὐκ ἔχει·
τὸ δὲ μὴ ἀρχὴν ἔχον ἄπειρον· ὥστε τὸ μὴ γεγονὸς ἄπειρον· τὸ δὲ ὄν οὐ
20 γέγονεν· τὸ ὄν ἄρα ἄπειρον. τὸ δὲ ἢ τὸ ἴσοις γίνεσθαι καὶ τὸ
αὐτὸ μέγεθος λαμβάνειν ὅτι μὲν παρὰ τὸ ἐπόμενόν ἐστι, δῆλον. ἔστι
δὲ καὶ τὸ σόφισμα τὴνδε τοιούτον· εἰ τὰ τὸ αὐτὸ καὶ ἐν μέγεθος λαμ-
βάνοντα ἴσα ἐστί, καὶ τὰ ἴσα γινόμενα τὸ αὐτὸ μέγεθος καὶ ἐν λαμ-
βάνουσι· Σωκράτης δὲ καὶ Θεαιτήτος ἴσα ἐστί· Σωκράτους ἄρα καὶ Θεαι-
25 τήτου τὸ μέγεθος ταῦτόν καὶ ἐν ἐστίν· ἀλλὰ μὴν οὐκ ἔστι ταῦτόν. τίνα δὲ
ἂν εἴη τὰ τὸ αὐτὸ καὶ ἐν μέγεθος λαμβάνοντα; ἢ δηλονότι τὰ
πολυώνυμα· ὁ γὰρ μέγεθος λαμβάνει ὁ ἄνθρωπος, τοῦτο καὶ ὁ βροτός, f. 22^r
καὶ ὁ τὸ ἱμάτιον, τοῦτο καὶ τὸ λώπιον. ὥστε τὰ τὸ αὐτὸ μέγεθος λαμ-
βάνοντα καὶ ἴσα ἐξ ἀνάγκης γίνεται· οὐ μὴν καὶ τὰ ἴσα γινόμενα τὸ αὐτὸ
30 λαμβάνει μέγεθος· οὐ γὰρ ταῦτόν τὸ τοῦ Σωκράτους μέγεθος τῇ τοῦ
Θεαιτήτου, εἰ καὶ ἴσα ἐστίν, ἀλλ' ἕτερον. ὁμοίως, φησί, καὶ ἐπὶ τῶν
ἴσων γινομένων· γίνεται γὰρ καὶ ὁ παραλογισμὸς οὗτος παρὰ τὸ ἐπό-
μενον. τὰ μὲν γὰρ τὸ αὐτὸ μέγεθος καὶ ἐν λαμβάνοντα ἴσα γίνε-
σθαι ἀληθές, οὐ μὴν καὶ τὰ ἴσα γινόμενα τὸ αὐτὸ μέγεθος λαμβάνει.
35 γίνεται δὲ ὁ παραλογισμὸς διὰ τὸ ἔχει μὲν τὸ ταῦτό καὶ ἐν μέγεθος
ταῦτόν λέγειν τῷ ὅρῳ· ὁ γὰρ Σωκράτης καὶ ὁ Πλάτων, εἰ τύχη καὶ ἄμφω

1. 2 εἰς τὸ a¹ 3 post ἢ add. πάντως A 4 ὁ κύκνος—λέγειν om. A
λευκός a¹I: λευκόν a² 5 ἐκείνου a¹ 6 post δὲ add. καὶ a 9 γὰρ I: εἰ a
11 ἀξιοῦμεν a 12 aut λέγομεν (cf. vs. 13) aut λέγειν ἔστιν scribendum videtur
λευκόν alt. om. a¹ 13 ὑπολαμβάνομεν I: ὑπολαμβάνοντες a 16 ἐν τοῖς προλαβοῦσιν]
p. 49,5 sq. 18 τι om. A 23 καὶ alt. I: om. a 24. 25 σωκράτης ἄρα καὶ θεαι-
τήτος a 26 λαμβάνοντα I: λαμβάνουσιν a 29 post μὴν add. ἀλλὰ a: om. AI
30 τῷ AI: τὸ a 31 post εἰ add. γὰρ aI: om. A εἰσιν A, sed cf. vs. 24 32 γὰρ
καὶ om. A 33. 34 γίνεσθαι scripsi: γίνεται aAI 35 ταῦτό AI: αὐτὸ a 36 τύχοι A

τριπλήχεις ὄντες, τὸ αὐτὸ καὶ ἐν μέγεθος ἔχοντες ἴσοι εἰσὶ· ταῦτόν γάρ ἐστι
 τῷ ποσῷ τὸ ἀμφοτέρων μέγεθος· οὐ μὲν καὶ τὰ ἴσα γινόμενα τὸ αὐτὸ
 μέγεθος ἔχουσιν· οὐ γὰρ οἱ αὐτοὶ πάλιν ἴσοι ὄντες τὸ αὐτὸ τῷ ἀριθμῷ
 μέγεθος ἔχουσιν· ἄλλο γὰρ τὸ μέγεθος τὸ ἐν τῷ Σωκράτει καὶ ἕτερον τὸ
 5 ἐν τῷ Πλάτῳ. ἐκεῖ μὲν οὖν, ὡς εἴπομεν, τὸ αὐτὸ τῷ εἶδει καὶ τῷ ὄρω
 λαμβάνεται, ἐνταῦθα δὲ τῷ ἀριθμῷ. ἐπισκεπτέον δὲ, φησί, τοῦτο
 καὶ ἄλλως. αὐτὸς μὲν συλλογισάμενος τὸν παρὰ τὸ ἐπόμενον παρα-
 λογισμόν εἰς τὴν τοῦ ἐλέγχου ἄγνοιαν ἀνήγαγεν· ἐπισκέψασθαι δὲ λέγει,
 μήποτε καὶ καθ' ἕτερόν τινα τρόπον εἰς τὴν τοῦ ἐλέγχου ἄγνοιαν ἀναχθῇ-
 10 σεται, ἢ παρὰ τὸ ἄλλον καὶ ἄλλον λαμβάνειν τὸν μέσον ἢ κατ' ἄλλο τι
 τῶν ἐν τῷ ὀρισμῷ τοῦ ἐλέγχου ἀπηριθμημένων.

p. 169^a 6 Οἱ δὲ παρὰ τὸ τὰ πλείω ἐρωτήματα ἐν ποιεῖν.

Καὶ ὁ ἑβδομος τῶν ἐκτὸς τῆς λέξεως παραλογισμῶν, ὁ παρὰ τὸ τὰ
 δύο ἐρωτήματα ἐν ποιεῖν γινόμενος, ὅτι εἰς τὴν τοῦ ἐλέγχου ἄγνοιαν ἀνά-
 15 γεται, ὁῦλον· ἐπειδὴ γάρ, ὡς πολλάκις εἴρηται, ὁ ἑλεγχος συλλογισμός
 ἐστὶν ἀντιφάσεως, ἐν δὲ τῷ συλλογισμῷ ἓνα δεῖ εἶναι τὸν ὑποκείμενον καὶ
 ἓνα τὸν κατηγορούμενον, ἐν δὲ τῇ τὰ πλείω ἐρωτήματα ἐρωτώσῃ τοῦτο
 οὐκ ἔστι, ὁῦλον ὡς οὐκ ἂν εἴη συλλογισμός. γίνεται οὖν, φησὶν, ἐν τῷ
 μὴ διαιρεῖν τὸν ἀποκρινόμενον τὸν τῆς προτάσεως λόγον, τουτέστιν
 20 ἐν τῷ μὴ δύνασθαι αὐτὸν διαιρεῖν τὴν κυρίως πρότασιν ἐκ τῆς δοκούσης
 προτάσεως κἀντεῦθεν ἀπατᾶσθαι. πρότασις μὲν γάρ ἐστιν ἡ ἐν καθ'
 ἑνὸς ὑποκειμένου κατηγοροῦσα· αὕτη δὲ ἡ τοῦ σοφιστοῦ πλείω καθ' ἑνὸς
 λέγουσα οὐκ ἔστι πρότασις. τὸ δὲ ὁ γὰρ αὐτὸς ὅρος ἑνὸς μόνου καὶ
 ἀπλῶς τοῦ πράγματος τοιοῦτόν ἐστιν, ὅτι καὶ τὸ κατηγορούμενον ἐν
 25 ὀφείλει εἶναι καὶ τὸ ὑποκείμενον ἐν καὶ ὁ αὐτὸς ὅρος ἀμφοτέρων. ἢ μάλ-
 λον οὕτω· ὁ αὐτός, φησὶν, ὅρος ἑνὸς μόνου, τουτέστιν ἐν μόνον ὀφείλει
 εἶναι τὸ κατηγορούμενον, καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν καὶ τοῦ ὑποκειμένου· πρᾶγμα
 γάρ, ὡς πολλάκις εἴπομεν, τὸ ὑποκείμενον λέγει. τὸ δὲ οἶον ἀνθρώπου
 καὶ ἑνὸς μόνου ἀνθρώπου παράδειγμα ἐπήγαγεν κατηγορουμένου καὶ
 30 ὑποκειμένου, ἀνθρωπον μὲν λέγων τὸν κατηγορούμενον, ἓνα δὲ μόνον ἄν-
 θρωπον τὸν ὑποκείμενον· εἰ γὰρ κατηγορεῖται ὁ ἄνθρωπος, καθ' ἑνὸς

2 ἀμφοτέρων AI: ἀμφοτέρον a 4 τὸ alterum om. a σωκράτη a 5 τὸ
 ταυτὸ A 8 δὲ a: om. I 9 καθ' a: θ' I ἄγνοιαν a: om. I
 12 πλείονα a ἐρωτήματα om. a 13 τὸ I: om. a 17 ἐρωτώσῃ A: ἐρω-
 τήσει aI 18—22 ἐν τῷ—κατηγοροῦσα AI: διὰ τὸ μὴ διαρθροῦν καὶ ἀκριβῶς γινώσκειν
 ἡμᾶς τὸν λόγον καὶ τὸν ὀρισμὸν τῆς κυρίως προτάσεως· ἢ μὴ διαιρεῖν· ἡγουν διὰ τὸ μὴ
 δύνασθαι διακρίναι τίς ἐστὶν ἡ κυρίως πρότασις, καὶ τίς ἡ δοκούσα καὶ φαινομένη, κἀντεῦθεν
 ἀπατᾶσθαι· κυρίως γὰρ πρότασις ἐστὶν ἡ ἐν κατηγορούμενον (v prius in ras.) καθ' ἑνὸς ὑπο-
 κειμένου λαμβάνουσα A 23 post γὰρ add. ὁ A 25 ἀμφοτέρων A: ἀμφοτέρος a: com-
 pend. I 26 post ἐν add. καὶ a 28 πολλάκις] velut p. 37, 23 λέγει AI: λέγεται a
 30 μόνον om. A 31 ante καθ' add. καὶ A

μόνου κατηγορηθήσεται τοῦ Σωκράτους, οὐ κατὰ Σωκράτους καὶ Πλάτωνος
καὶ Ἀλκιβιάδου. καταχρηστικώτερον δὲ τῷ τοιούτῳ ἐχρήσατο παρα-
δείγματι. σαφῶς δὲ καὶ αὐτὸς ὁ Ἀριστοτέλης τὰ ἐξῆς ἀπαγγέλλει, πλὴν
ἐν τῇ λέξει τῇ φανερόν ἐστι καὶ οὗτος ἐν τῇ τοῦ ἐλέγχου ἀγνοία
5 τὸ οὗτος περὶ τοῦ παραλογισμοῦ εἴρηκε τοῦ ἐκ τοῦ τὰ πλείω ἐρωτήματα
ἐν ποιεῖν ὠρμημένου. εἰ μὲν οὖν δέδωκε, φησὶν, ὁ ἐρωτηθεὶς ὡς πρὸς
μίαν ἐρώτησιν, ἔσται ἑλεγχος. κυρίως μὲν οὖν οὐδ' οὕτως ἑλεγχός ἐστι,
πλὴν ἐπειδήπερ μὴ προσσχὼν τοῖς ἐρωτωμένοις δέδωκεν ὡς μίαν ἐρώτησιν
ἐρωτηθεὶς, λέγεται ἡλέγχθαι. εἰ δὲ μὴ δέδωκεν ἀλλὰ φαίνεται, δηλονότι
10 δεδωκώς (τοῦτο γὰρ δεῖ ἔξωθεν προσεπινοεῖν), ἔσται φαινόμενος ἑλεγχος.
ἀλλὰ πότε δὴ μὴ δεδωκώς φαίνεται δεδωκέναι; ἢ δηλονότι, ὅταν τὸ 'ἴσως'
ἢ τὸ 'τρόπον τινά' ἢ τὸ 'ἔστω' ἐν ταῖς ἀποκρίσεσι προσεπιφθέγγηται. οἷον
εἴ τις ἤρετο 'ἄρά γε ὁ τοῦτον τύπτων ἄνθρωπον τύπτει;', ὁ δὲ ἀποκρι- f. 22^v
νόμενος φησιν ἴσως ἢ ὅτι τρόπον τινά ἢ ὅτι ἔστω, ἐκ τοῦ λόγου φαίνεται
15 μὲν δεδωκέναι, οὐ δέδωκε δέ. οὕτω καὶ Πρωταγόρας καὶ Θρασύμαχος
καὶ ἄλλοι πολλοὶ τὰς ἀποκρίσεις φαίνονται ποιούμενοι. τὸ γὰρ 'ἴσως' ἢ τὸ
'ἔστω' καὶ τὰ τοιαῦτα οὐ δοκοῦσιν εἶναι συγχωρούντων ἀλλὰ μὴ ἀρεσκο-
μένων τῇ ἐρωτήσει. τυχὸν δὲ καὶ μὴ ἀποκρινόμενοι ἀλλὰ σιγῶντες φαί-
νονται δεδωκέναι, καὶ διὰ τοῦτο καὶ ἐλέγχεσθαι φαίνονται, ἀλλ' οὐ κυρίως
20 ἐλέγχονται.

p. 169^a18 Ὡστε πάντες οἱ τρόποι πίπτουσι.

Δείξας ἐκ τῆς ἐπαγωγῆς, ὅτι πάντες οἱ τρόποι εἰς τὴν τοῦ ἐλέγχου
ἄγνοιαν ἀνάγονται, καὶ πάλιν ἡμᾶς ἀναμινήσκει τῆς τούτων ἀναγωγῆς,
καὶ σαφέστερον ἀπαγγέλλει πῶς οἱ δεκατρεῖς τρόποι εἰς τὴν τοῦ ἐλέγχου
25 ἄγνοιαν ἀνάγονται. καὶ φησὶν ὅτι οἱ μὲν παρὰ τὴν λέξιν εἰς τὴν τοῦ
ἐλέγχου ἄγνοιαν ἀνάγονται διὰ τὸ μὴ ἀληθῆ συνάγειν ἀντίφασιν, ὅπερ
ἐστὶν ἴδιον ἐλέγχου, ἀλλὰ φαινομένην. οὐ γὰρ τοῦ ἐλέγχου ἐστὶ τοῦ
κυρίως ἴδιον τὸ φαινομένην συνάγειν ἀντίφασιν, ἀλλὰ τούτου μὲν τὸ ἀληθῆ
ἀντίφασιν, τοῦ δὲ σοφιστικοῦ τὸ φαινομένην. τοῦ γὰρ ἀποκρινομένου δόντος
30 τὸν σιγῶντα μὴ λέγειν ὁ σοφιστὴς οὐ τοῦτο συνάγει, λέγω δὴ τὸν
σιγῶντα λέγειν, ἀλλ' ὅτι τὰ σιγώμενα δυνατόν ἐστιν ἡμᾶς λέγειν. ὥστε
οὐκ ἀληθῶς ὁ ἀποκρινόμενος ἐλέγχεται παρὰ τοῦ σοφιστοῦ ἀλλὰ παρὰ

1. 2 οὐ—Ἀλκιβιάδου om. A

7. 8 κυρίως μὲν οὐδ' οὕτω. πλὴν καθὼς A

8 προσσχὼν scripsi: προσχὼν aAI ἐρωτημένοις (sic) a post ἐρωτωμένοις add.

ἀλλὰ συναρπαγείς A 8. 9 δέδωκεν ἀπόκρισιν ὡς ἐρωτηθεὶς μίαν πρότασιν A

11 τότε a¹ 15 post δέδωκε eras. 2—3 lit. I post οὕτω add. γὰρ A ante

πρωταγόρας et ante θρασύμαχος add. ὁ A 18 τυχὼν a 19 καὶ alt. om. A

ἀλλ' A: καὶ aI post κυρίως add. δὲ a 21 post πίπτουσιν add. ex Arist. εἰς

τὴν τοῦ ἐλέγχου ἄγνοιαν A 23 καὶ om. A 24 σαφέστατα a ἀναγγέλλει a¹

27 φαινομένην a: φαινομένως I 28 τὸ prius I: τὴν a τὸ alt. I: τὴν τὸ ἀληθές a

29 φαινομένως a 32 οὐκ ἀληθῶς a²I: οὐ καλῶς a¹

τὴν τοῦ ἐλέγχου ἄγνοιαν. καὶ οἱ μὲν παρὰ τὴν λέξιν οὕτως ἀνάγονται
εἰς τὴν τοῦ ἐλέγχου ἄγνοιαν, οἱ δ' ἄλλοι (ἄλλους δὲ λέγει τοὺς ἐκτὸς
τῆς λέξεως παραλογισμούς) εἰς τὴν τοῦ ἐλέγχου ἄγνοιαν ἀνάγονται παρὰ
τὸν τοῦ συλλογισμοῦ ὅρον· εἰ γὰρ συλλογισμός ἐστι "λόγος ἐν ᾧ
5 τεθέντων τινῶν ἕτερόν τι τῶν κειμένων συμβαίνει", οἱ δὲ παρὰ τὸ συμ-
βεβηκὸς καὶ τὸ ἐπόμενον καὶ οἱ λοιποὶ οὐκ ἐκ τῶν τεθέντων τῷ ἀπο-
κρινομένῳ τὰ συναγόμενα συμπεραίνονται, δῆλον ὅτι παρὰ τὸν τοῦ συλλο-
γισμοῦ ὅρον ταῦτα συνάγουσι. καὶ εἴη ἂν τὸ παρὰ τὸν τοῦ συλλο-
γισμοῦ ὅρον ἴσον τῷ 'ἀσυλλόγιστοι δὲ εἰσιν οἱ ἐκτὸς τῆς λέξεως παρα-
10 λογισμοί'.

p. 169^a22 'Η δ' ἀπάτη γίνεται τῶν μὲν παρὰ.

Εἰπὼν πόσοι τε καὶ τίνες εἰσιν οἱ τρόποι καθ' οὓς οἱ σοφισταὶ τοὺς
διαλεγομένους ἐπηρεάζουσι, μετὰ δὲ ταῦτα δείξας ὅτι πάντας δυνάμεθα
λέγειν παρὰ τὴν τοῦ ἐλέγχου ἄγνοιαν γίνεσθαι, λέγει καὶ τὴν αἰτίαν καθ'
15 ἣν παρὰ τῶν σοφιστῶν ἀπατῶμεθα. καὶ αἰτιᾶται τὴν ἄγνοιαν ἡμῶν· ἡ
ἀπάτη γάρ, φησί, γίνεται ἐπὶ τῶν ὁμωνύμων καὶ τῶν ἀμφιβόλων (λόγον
γὰρ τὴν ἀμφιβολίαν λέγει) διὰ τὸ μὴ δύνασθαι διαιρεῖν ποσαχῶς τὸ
πρᾶγμα λέγεται· καὶ ὁπηνίκα τι ἐρωτηθῶμεν ὁμώνυμον ἢ ἀμφίβολον,
ὥς ἀπλῶς λεγόμενον συγχωροῦμεν καὶ ἀπατῶμεθα· ἐπὶ τινῶν γὰρ οὐκ
20 εὐχερές ἐστιν οὐδὲ ῥάδιον συνιδεῖν ὅτι τῶν πολλαχῶς λεγομένων ἐστὶ τὸ
ἐρωτώμενον, ὥς τὸ εἶν καὶ τὸ ὄν καὶ τὸ ταῦτόν. τῶν δὲ παρὰ τὴν
σύνθεσιν καὶ διαίρεσιν παραλογισμῶν αἴτιον αὐθις γίνεται τὸ μὴ εἰδέναι
ἡμᾶς ὅτι οὐ ταῦτόν σημαίνει ὁ λόγος συντιθέμενός τε καὶ διαιρούμενος,
ἀλλὰ τοτὲ μὲν ἕτερον νοῦν εἰσάγει, τοτὲ δὲ ἕτερον· οἰόμεθα δὲ ταῦτόν
25 σημαίνειν τὸν λόγον καὶ συντιθέμενον καὶ διαιρούμενον, ὥς ἐπὶ
πολλῶν ἔχει· ἐπὶ γὰρ τῶν πλείστων οὐκ ἄλλο δηλοῖ ὁ λόγος συντιθέμενος
καὶ ἄλλο διαιρούμενος ἀλλὰ τὸ αὐτό. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν παρὰ
τὴν προσφθίαν ἔχει παραλογισμῶν· οὐ γὰρ ἴσασιν οἱ ἐρωτώμενοι
ὅτι ἄλλο σημαίνει ὁ λόγος ἀνιέμενος καὶ ἐπιτεινόμενος, τουτέστιν
30 ὀξυνόμενος ἢ περισπώμενος. ἐπ' οὐδενὸς γὰρ τὸ αὐτὸ σημαίνει ἐπιτεινό-
μενος καὶ ἀνιέμενος, ἢ μᾶλλον οὐκ ἐπὶ πολλῶν· ἐπ' ὀλίγων δὲ πάντῃ·
Θαλῆς γὰρ καὶ Θάλης τὸ αὐτὸ δηλοῖ· καὶ ἄμφω γὰρ ὀνόματα κύρια· ἄγνος
δὲ καὶ ἄγνός καὶ Ἄργος καὶ ἀργός ἄλλο καὶ ἄλλο δηλοῖ, καὶ σχεδὸν ἐπὶ
πάντων. ἐπὶ δὲ τῶν παρὰ τὴν ὁμοιοσχημοσύνην γινομένων παραλογισμῶν
35 ἡ ἀπάτη γίνεται διὰ τὸ χαλεπὸν εἶναι διελεῖν ποῖα ὡσαύ|τως καὶ f. 23^r
ποῖα ὡς ἐτέρως λέγεται. τοῦτο δὲ εἴρηται διὰ τὰ ἐνεργητικῶς μὲν

4 λόγος AI: ὁ λόγος a²: om. a¹ cf. p. 58,6

6 οὐκ om. A

11 post παρὰ add.

τὴν a

13 πάντας AI: πάντες a

17 post διαιρεῖν add. ταῦτα A

20 λεγόμενον a

24 τότε utrobique a

31 μᾶλλον scripsi: μάλιστα AI

πάντων a¹

32 ἄγνος AI

36 μὲν I: om. a

ἐκφερόμενα παθῶν δὲ ὄντα σημαντικά, οἷόν ἐστι τὸ ὁρᾶν, τὸ ἀκούειν
καὶ τὸ μανθάνειν· ταῦτα γὰρ ἐνεργείας εἰσὶ καὶ πάθους δηλωτικά, καὶ
λαμβάνει μὲν ὁ σοφιστῆς ὡς παθητικά, οἶεται δὲ ὁ ἐρωτώμενος ὡς ἐνε-
ργητικά καὶ δίδωσιν οὕτως αὐτά, κἀντεῦθεν καὶ ἀπατᾶται. τὸ δὲ σχεδὸν
5 γὰρ ὁ τοῦτο δυνάμενος ποιεῖν ἐγγύς ἐστι τοῦ θεωρεῖν τᾷ ἀληθές
τοιούτον ἔχει τὸν νοῦν· ὁ δυνάμενος διαίρεσιν ποιεῖσθαι τῶν ἐνεργείας καὶ
πάθους σημαντικῶν, ναὶ μὴν καὶ τῶν ὅσα μὲν διαιρούμενα ἄλλο τι σημαίνει,
συντιθέμενα δ' ἕτερον, οὐχ ἥκιστα δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ὁμωνύμων, καὶ συνιείς
τῶν πολλαχῶς εἶναι λεγομένων τὸ ἐρωτώμενον, ὁ τοιούτος ὡς δυνάμενος
10 ἐπὶ πάντων διαίρεσιν ποιεῖσθαι οὐ βραδίως ἀπατηθήσεται, καὶ μὴ ἀπατώ-
μενος ἐγγύς ἐστι τοῦ θεωρεῖν τὸ ἀληθές.

p. 169^a 33 Μάλιστα δὲ ἐπίσταται συνεπινεύειν.

Περὶ τοῦ παρὰ τὸ σχῆμα τῆς λέξεως συμβαίνοντος παραλογισμοῦ τὸν
λόγον ποιησάμενος καὶ εἰπὼν ὅτι ἐπὶ τῶν δι' αὐτοῦ γινομένων παρα-
15 λογισμῶν τὸ αἷτιόν ἐστι τῆς ἀπάτης τὸ δυσκολαίνειν ἡμᾶς περὶ τὴν διαί-
ρεσιν τῶν ποῖα μὲν ὡσαύτως καὶ ποῖα ὡς ἐτέρως λέγεται, ἔτι
περὶ τοῦ αὐτοῦ τούτου διέξεισι. καὶ φησὶν ὅτι μάλιστα δὲ συμβαίνει
ἡμᾶς ἀπατᾶσθαι διὰ τὸ οἶεσθαι διὰ τὴν ὁμοιοσχημοσύνην ταῦτόν εἶναι
τόν τε καθόλου ἄνθρωπον καὶ τὸν μερικὸν τὸν Σωκράτην· ἐπεὶ γὰρ
20 κακείνος ὁ καθόλου ἄνθρωπος λέγεται καὶ οὗτος ὁ μερικὸς ἄνθρωπος,
ἀπατῶμεθα διὰ τὸ τῆς λέξεως ὁμοιόσχημον. μάλιστα δέ, φησί, δύναται
συμπεῖθαι. ἢ οὕτως· μάλιστα δὲ δύναται πείθειν εἰς τὸ συνεπινεύειν καὶ
ὁμολογεῖν τὰς τῶν σοφιστῶν προτάσεις, ὃ πάλιν ταῦτόν ἐστι τῷ μάλιστα
δὲ ἀπατᾶσθαι συμβαίνει ἡμᾶς διὰ τὸ νομίζειν ὅτι πᾶν τὸ κατηγορού-
25 μενόν τινος τόδε τί ἐστι καὶ ἐν καὶ ταῦτόν ἐστι τῷ ὑποκειμένῳ.
γίνεται δὲ τοῦτο διὰ τὸ ἐν ὁμοίῳ σχήματι τῷ ἄνθρωπος τῷ ἐνικῷ ἀμφώ-
τερα, τὸ κατηγορούμενον καὶ τὸ ὑποκείμενον, σημαίνεσθαι. τοῦτο δὲ οὐκ
ἔστιν ἀληθές· ὡς γὰρ ἐν ταῖς Κατηγορίαις εἴρηται, τῷ μὲν ἐνὶ καὶ τῇ
πρώτῃ οὐσία τὸ τόδε τι ἀρμόττει· “ἄτομον γὰρ καὶ ἐν ἀριθμῷ τὸ δηλού-
30 μενόν ἐστιν· ἐπὶ δὲ τῶν δευτέρων οὐσιῶν φαίνεται μὲν ὅσον τῷ σχήματι
τῆς προσηγορίας ὅτι τόδε τι σημαίνει, ὅταν εἴπῃ ἄνθρωπον”. πόθεν
οὖν γίνεται ἡ ἀπάτη; ἢ ὡς καὶ ἄνωθεν εἴρηται, διὰ τὸ ἀνώμαλον τῆς
συνηθείας, ἥτις καὶ τὰ ἀνόμοια πράγματα ὁμοίοις σχήμασι λέξεων εἴωθε

2 ἐνεργητικά a¹ εἰσι post δηλωτικά collocat a² 4 ἀπατᾶ a¹ 7 σημαίνουσι A

8 ἕτερον aA: ἕτερα I 11 θεωρεῖν A Arist.: non liquet I: θεωροῦντος a cf. vs. 5

12 lemma a: om. AI 13 post περὶ add. δὲ aI: om. A συμβαίνουστος (sic) I

24 δὲ a²I: καὶ a¹ 25 ἐστι τῷ I: om. a 27 post τὸ prius add. τε v 28 γὰρ I:

om. a ἐν ταῖς Κατηγορίαις] c. 5 p. 3^b 10 sq. 30 ὅσον aI: ὁμοίως Arist.

31 post ἄνθρωπον add. ἢ ζῶον, οὐ μὴν ἀληθές· οὐ (ἢ v) γὰρ δευτέρα οὐσία οὐχ ὡς τόδε
τι δείκνυται, ἢ λέγεται, ἀλλ' ὡς τοιόνδε. διότι περὶ οὐσίαν τὸ ποῖον, ὡς ἐν ἐκείνοις εἴρηται,
ἀφορίζει a² v

πολλάκις σημαίνειν· καὶ γὰρ ὅταν εἴπῃ τις ἄνθρωπον, πιθανὴν φαντασίαν
ἐμποιεῖ, ὡς ἄρα ὁ ἄνθρωπος ὁμοίός ἐστι τῷ Σωκράτει καὶ εἰς ἀριθμῷ,
ἐπειδὴ εἶδει ἐστὶν εἷς. τὸ δὲ τῷ γὰρ ἐνὶ καὶ τῇ οὐσίᾳ μάλιστα
δοκεῖ παρέπεσθαι τὸ τόδε τι ἐν καὶ οὐσίαν τὰς ἀτόμους λέγει
5 οὐσίας, οἷον Σωκράτην, Πλάτωνα καὶ τὰς τοιαύτας. ὡς οὖν ἐπὶ τούτων
διὰ τὸ ὁμοίῳ σχήματι τῆς προσηγορίας σημαίνεσθαι τῷ ἐνικῷ (καὶ γὰρ
καὶ ὁ Σωκράτης ἄνθρωπος, καὶ ὁ ἄνθρωπος ὁμοίως ἄνθρωπος, ἀλλ' οὐκ
ἄνθρωποι πληθυντικῶς), ὡς οὖν ἐπὶ τούτων διὰ τὸ ἐν ὁμοίῳ σχήματι
σημαίνεσθαι φαντασίαν ἐμποιεῖ ὅτι ὁ καθόλου ἄνθρωπος ὁμοίός ἐστι τῷ
10 Σωκράτει καὶ εἰς ἀριθμῷ, οὕτως καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων συμβαίνει γίνεσθαι
τῶν παρὰ τὴν ὁμοιότητα τῆς λέξεως γινομένων παραλογισμῶν. οἶμαι δὲ
μὴ ἐπὶ πάντων ἀπλῶς τῶν παρὰ τὴν ὁμοιότητα τῆς λέξεως εἰπεῖν τοῦτο,
ἀλλ' ἐπ' ἐκείνων μόνων ἐφ' ὧν διὰ τὴν ὁμοιότητα τὰς καθόλου οὐσίας
τὰς αὐτὰς εἶναι τῷ ἀριθμῷ ταῖς μερικαῖς συνάγειν πειρῶνται. διὰ τοῦτο
15 γὰρ εἶπε διὸ καὶ τῶν παρὰ τὴν λέξιν οὗτος ὁ τρόπος θετέος, ὡς
εἰ ἔλεγεν 'οὐ μόνον τοὺς ἤδη ῥηθέντας ἀλλὰ καὶ τοὺς τὰ καθόλου τοῖς
μερικοῖς τὰ αὐτὰ συνάγοντας διὰ τὴν τῆς λέξεως ὁμοιότητα ταῖς παρὰ τὴν
λέξιν ἀπάταις συντακτέον'. εἰπὼν δὲ ὅτι καὶ τοῦτον τὸν τρόπον ἐν τοῖς
παρὰ τὴν λέξιν θετέον, αἰτίας τούτου δύο ἐπήγαγε, μίαν μὲν λέγων ὅτι
20 μᾶλλον ἢ ἀπάτη γίνεται | μετ' ἄλλων σκοπούμενοις· ἐκεῖνοι f. 23^v
γὰρ πρὸς τοὺς λόγους καὶ τὰ ὀνόματα καὶ οὐχὶ πρὸς τὰ πράγματα τὰς
ἐρωτήσεις ποιοῦνται. τοῦτο δὲ τοιοῦτόν ἐστιν· ὅταν μὲν καθ' ἑαυτοὺς
σκεπτώμεθα περί τινος πράγματος, οὐχὶ πρὸς τὰ ὀνόματα καὶ τοὺς λόγους
τὴν σκέψιν ποιοῦμεθα ἀλλὰ πρὸς τὸ πρᾶγμα, καὶ διὰ τοῦτο ἤττον συμ-
25 βαίνει ἡμᾶς ἀπατᾶσθαι· ὅταν δὲ μετ' ἄλλων περί τινος σκεπτώμεθα,
πρὸς τὸ ὄνομα καὶ τοὺς λόγους τὰς σκέψεις ποιοῦμεθα, ἐν οἷς καὶ αἱ ἀπά-
ται, ἐπ' ἄλλου μὲν τῶν ὑπὸ τοῦ ὀνόματος ἢ τοῦ λόγου δηλουμένων τοῦ
ἐρωτωμένου τὴν ἀπόκρισιν διδόντος, ἐπ' ἄλλου δὲ τοῦ συλλογιζομένου
λαμβάνοντος. διὰ μίαν μὲν οὖν ταύτην αἰτίαν καλῶς ἔχει ἐν τοῖς παρὰ
30 τὴν λέξιν παραλογισμοῖς καὶ τοῦτον τάττειν. δι' ἐτέραν δέ, ὅτι ἡ ἀπάτη
τοῦ τὸν καθόλου ἄνθρωπον τῷ Σωκράτει ταῦτόν συνάγεσθαι ἐκ τῆς
ὁμοιότητος γίνεται, ἢ δ' ὁμοιότητος παρὰ τὴν λέξιν, ὥστ' εἰκότως
[γὰρ] τοῖς παρὰ τὴν λέξιν καὶ κατὰ τοῦτο ὑπαχθήσεται. εἰπὼν δὲ ὅτι,
ὅταν καθ' ἑαυτοὺς σκεπτώμεθα, ἤττον συμβαίνει ἀπατᾶσθαι, διότι οὐ διὰ
35 λόγων καὶ ὀνομάτων ἀλλὰ δι' αὐτῶν τῶν πραγμάτων τὴν σκέψιν

2 σωκράτη I 3 εἶδει I: om. a τῷ I: τὸ a 5 post τοιαύτας add. οὐσίας A
6 an <ἐν> ὁμοίῳ ut vs. 8? 7 καὶ prius AI: om. a 15 post γὰρ add. καὶ I:
om. aA θετέον I post θετέος add. ὁ τὸ καθόλου ἐν τῷ μερικῷ ταυτόν συνάγειν
διὰ τὴν τῆς λέξεως ὁμοιότητα a 18 συντακτέον AI: συντάττει a τοῖς a:
τῇ I 20 μᾶλλον ἢ ἀπάτη a Arist.: ἢ ἀπάτη μᾶλλον I μετ' ἄλλως I
σκοπούμενος a¹ 21 γὰρ scripsi: δὲ aI 22 ἑαυτοὺς scripsi cf. vs. 34 et
p. 69, 1: ἑαυτὸ aI 29. 30 τοῖς—παραλογισμοῖς a: τῷ (compend.)—παραλογισμῷ I
33 γὰρ delevis ὑπαχθήσεται a²: ἀπαχθήσεται a¹I

ποιούμεθα, ἐπήνεγκεν ὅτι καὶ καθ' ἑαυτοὺς ποιουμένους τὴν σκέψιν οὐδὲν
 κωλύει ἀπατηθῆναι, ὅταν μὴ ἐπὶ τοῦ πράγματος ἀλλ' ἐπὶ τοῦ λόγου
 τὴν σκέψιν ποιούμεθα.

p. 169^b3 Τῶν δὲ παρὰ τὸ συμβεβηκὸς διὰ τὸ μὴ δύνασθαι.

- 5 Εἰπὼν περὶ τῶν παρὰ τὴν λέξιν παραλογισμῶν καὶ τὰς αἰτίας παρα-
 θέμενος, καθ' ὅς ἀπατώμεθα ἐν ἐνὶ ἐκάστω τῶν ἑξ, νῦν καὶ περὶ τῶν
 ἐκτὸς τῆς λέξεως ἐπτὰ παραλογισμῶν, πῶς συμβαίνει ἡμᾶς καὶ ἀπὸ τούτων
 ἀπατᾶσθαι, διέξεισι. καὶ φησὶν αἰτίαν περὶ τῶν παρὰ τὸ συμβεβηκὸς
 παραλογισμῶν τὸ μὴ δύνασθαι διακρίνειν τὸ ταῦτόν καὶ τὸ ἕτερον
 10 καὶ ἓν καὶ πολλά. καὶ εἴρηται περὶ τούτων ἐν τῷ πρώτῳ τρόπῳ τῶν
 ἐκτὸς τῆς λέξεως (ἐκεῖνος γὰρ ἦν ὁ παρὰ τὸ συμβεβηκὸς), ὅπως τὸ ἕτερον
 ὡς ταῦτόν καὶ τὰ πολλά ὡς ἓν συνάγειν ἐπειρῶντο οἱ σοφισταί, καὶ οὐ δεῖ
 πάλιν τὰ αὐτὰ περὶ τῶν αὐτῶν λέγειν. τὸ δὲ μὴδὲ τοῖς ποίοις τῶν
 κατηγορημάτων πάντα ταῦτα καὶ τῷ πράγματι συμβέβηκεν
 15 ἴσον ἐστὶ τῷ 'ποίοις τῶν κατηγορουμένων πάντα ταῦτα καὶ τοῖς ὑποκει-
 μένοις συμβέβηκεν', ὡς εἶναι τοιοῦτον τὸ λεγόμενον· ἐν τοῖς παρὰ τὸ
 συμβεβηκὸς παραλογισμοῖς γίνεται ἡ ἀπάτη παρὰ τὸ μὴ δύνασθαι διαιρεῖν
 τὸ ταῦτόν καὶ τὸ ἕτερον καὶ ἓν καὶ πολλά καὶ παρὰ τὸ μὴ δύνασθαι
 διακρίνειν ποίοις τῶν κατηγορουμένων πάντα, ὅσα κατ' αὐτῶν λέγεται,
 20 δύνатаи καὶ κατὰ τῶν ὑποκειμένων λέγεσθαι. ἐπεὶ δέ, ὡς δέδεικται, μέρη
 εἰσὶ τῶν παρὰ τὸ συμβεβηκὸς οἱ παρὰ τὸ ἐπόμενον, ὁμοίως ἔχει καὶ ἐπὶ
 τῶν παρὰ τὸ ἐπόμενον παραλογισμῶν· ὡς γὰρ ἐν τοῖς παρὰ τὸ συμ-
 βεβηκὸς ἀπατώμεθα, οὕτω καὶ ἐν τοῖς παρὰ τὸ ἐπόμενον. τὸ δὲ ἔτι καὶ
 ἐπὶ πολλῶν φαίνεται καὶ ἀξιοῦται οὕτως δυνάμει τοιοῦτόν ἐστιν·
 25 ἐπεὶ γὰρ ἐπὶ τινῶν ἀντιστρέφει τὰ ὑποκείμενα πρὸς τὰ ἐπόμενα, ὡς ὁ ἄν-
 θρωπος πρὸς τὸ γελαστικόν καὶ ὁ ἵππος πρὸς τὸ χρεμετιστικόν, καὶ ἐπὶ
 ἄλλων πολλῶν τοῦτο ἀξιοῦται, ἵνα, εἰ ἔπεται τὸ λευκὸν τῇ χιόνι, ἀντι-
 στρέφῃ καὶ ἡ χιών πρὸς τὸ λευκόν, καὶ εἰ τὸ ξανθὸν τῷ μέλιτι, καὶ τὸ
 μέλι πρὸς τὸ ξανθόν, καὶ εἰ τὸ γεγονὸς ἀρχὴν ἔχει, καὶ τὸ ἀρχὴν ἔχον
 30 γεγονέναι. ἐπὶ δὲ τῶν παρὰ τὴν ἔλλειψιν τοῦ λόγου καὶ ἐν τοῖς
 παρὰ τὸ πῇ καὶ ἀπλῶς παραλογισμοῖς ἡ ἀπάτη γίνεται διὰ τὸ νομίζειν
 μὴδὲν διαφέρειν ἀπλῶς τι συγχωρεῖν ἢ πῇ. ὡς γὰρ οἰόμενοι μὴδὲν τι
 πλέον σημαίνειν τοῦ πῇ τὸ ἀπλῶς δίδομεν καὶ ἀπατώμεθα, ὡς ἐπὶ τοῦ-
 δε δῆλον· ἄρα γε τὸ ἀποβαλεῖν, ὅπερ ἔχει τις, οὐ κακόν ἐστιν; ἀλλὰ
 35 μὴν ἔχει τις νόσον· τὸ ἀποβαλεῖν ἄρα νόσον κακόν ἐστιν. ἡ ἀπάτη ἐν-

4 διὰ τὸ μὴ δύνασθαι om. A 5 εἶπον a¹ 5—8 παραθέμενος ἐνὶ ἐκάστω τῶν ἑξ, καθ'
 ὅς ἀπατώμεθα ἐν αὐτοῖς, νῦν διέξεισι καὶ πῶς ἀπατώμεθα ἐπὶ τῶν ἐκτὸς — παραλογισμῶν A
 9 κρίνειν a¹ 10 εἴρηται] p. 37, 17sq. 13 ποιοῖς I 14 ταῦτα I 15 τῷ
 a¹I: τοῖς a² 16 συμβέβηκεν Waitz l. c.: συμβεβηκέναι aI 19 ποίοις scripsi cf.
 vs. 15: ποῖα aI 20 δύνатаи a: δύνανται I δέδεικται] c. 6 p. 168^b27sq.
 21 εἰσὶ a²I: ἡ a¹ 22 et 23 τοῖς v: τῷ aI 30. 31 τῷ — παραλογισμῷ a
 31 τὸ alt. om. a 33 σημαίνει a δίδομεν a: διδόμεν I cf. p. 34, 18 n.

ταῦθα γέγονε παρὰ τὸ πῃ· οὐ γάρ, εἰ κακόν ἐστι τὸ ἀποβαλεῖν τινα ὧν
 ἔχει τις, καὶ ἀπλῶς ἐστι κακόν. ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν τὸ ἐν ἀρχῇ αἰτούν-
 των καὶ τῶν τὰ πλείω ἐρωτήματα ἐν ποιοῦντων ἢ ἀπάτη γίνεται διὰ τὸ
 παρὰ μικρόν· οὐ γὰρ ἐξακριβούμεθα τὸν τῆς προτάσεως λόγον λέγοντα
 5 πρότασιν εἶναι τὴν ἐν καθ' ἑνὸς ἔχουσαν, | οὔτε τὸν τοῦ συλλογισμοῦ f. 24^r
 ὅρον τὸν λέγοντα ἕτερόν τι δεῖν τῶν χειμένων συνάγεσθαι, κἀντεῦθεν
 ἀπατώμεθα. οὐκ ἐξακριβούμεθα δὲ ταῦτα διὰ τὴν εἰρημένην αἰτίαν, ἥτις
 ἐστὶ τὸ παρὰ μικρόν. ἢ εἰ θέλεις, νόησον εἰρημένην αἰτίαν καὶ τὸ μὴ
 εἰδέναι τὸν τῆς προτάσεως λόγον καὶ τοῦ συλλογισμοῦ.

10 p. 169^b18 Ἐπεὶ δ' ἔχομεν παρ' ὅσα γίνονται οἱ φαινόμενοι συλ-
 λογισμοί.

Ἐπειδὴ φαινόμενος συλλογισμὸς καὶ σοφιστικὸς συλλογισμὸς ταυτὸν
 ἐστίν, ὡς ἐν ἀρχῇ τοῦ παρόντος βιβλίου δέδεικται, ἔχομεν δὲ παρ'
 ὁπόσα οἱ φαινόμενοι συλλογισμοὶ γίνονται (ταῦτα δὲ ἐστίν οἱ εἰρη-
 15 μένοι δεκατρεῖς τρόποι), δῆλον ὡς ἔχομεν καὶ παρ' ὁπόσα γίνονται οἱ
 σοφιστικοὶ συλλογισμοί. παρ' ὅσα γὰρ οἱ φαινόμενοι, παρὰ τοσαῦτα
 καὶ οἱ σοφιστικοί· παρὰ δὲ τοὺς εἰρημένους τρόπους οἱ φαινόμενοι· παρὰ
 τούτους ἄρα καὶ οἱ σοφιστικοί. τὸ δὲ παρ' ὅσα γίνονται οἱ φαινό-
 μενοι ἴσον ἐστὶ τῷ 'δι' ὅσα'. δι' ὅσους γὰρ τρόπους καὶ δι' ὅσας αἰτίας
 20 οἱ φαινόμενοι, διὰ τούτους οἱ σοφιστικοί. εἰπὼν δὲ ὅτι παρ' ὅσα
 γίνονται οἱ φαινόμενοι, παρὰ τοσαῦτα καὶ οἱ σοφιστικοί, λέγει ὅτι
 οὐ μόνον τὸν φαινόμενον συλλογισμόν· οὗτος δὲ ἐστίν ὁ μὴ τὸ σχῆμα
 ἔχων ὑγιές, ὡς καὶ ἐν ἀρχῇ τοῦ βιβλίου εἴρηται, οἷος ὁ ἐκ δύο καταφατι-
 κῶν ἐν δευτέρῳ σχήματι ἢ ὁ ἐκ δύο μερικῶν ἐν· τινι τῶν σχημάτων
 25 πειρώμενός τι συνάγειν· οὐ μόνον οὖν φησι τὸν φαινόμενον συλλο-
 γισμὸν γίνεσθαι παρὰ τοὺς εἰρημένους τρόπους ἀλλὰ καὶ τὸν ὄντα μὲν
 φαινόμενον δὲ οἰκεῖον τοῦ πράγματος, μὴ ὄντα δὲ οἰκεῖον· τοῦτο
 γὰρ δεῖ προσυπακούειν. οὗτος δὲ ἐστίν ὁ ὑγιῶς μὲν συλλογιζόμενος μὴ
 κατὰ τὸ πρᾶγμα δέ, ὅπερ οὐ τῆς σοφιστικῆς λέγει εἶναι ἀλλὰ τῆς πειρα-
 30 στικῆς· οἱ γὰρ πειραστικοὶ πρὸς ὠφέλειαν τοῦ προσποιουμένου τὸ πρᾶγμα
 εἰδέναι μὴ εἰδότης δὲ τοὺς λόγους ποιοῦμενοι ἐλέγχουσι μὲν τὸν ἀποκρινό-
 μενον καὶ εἰς ἀντιφάσεις συνθλίβουσιν αὐτόν, ἀλλ' οὐκ ἐκ τῶν οἰκείων τοῦ
 πράγματος περὶ οὗ τοὺς λόγους ποιοῦνται, ἀλλ' ἐκ τινων δοκούντων μὲν
 οἰκείων εἶναι τοῦ πράγματος μὴ ὄντων δέ. διὰ τοῦτο γὰρ μὴ κατὰ τὸ
 35 πρᾶγμα ἐλέγχειν οἱ τοιοῦτοι λέγονται, ὅτι τὰς μὲν ἀρχὰς φυλάττουσι τοῦ

2 τις a²: τί a¹I

4 λέγοντα a: λέγοντες I: <τὸν> λέγοντα conicio cf. vs. 6

8 τὸ

παρὰ I: περὶ τὸ a

10. 11 post συλλογισμοὶ add. ex. Arist. ἔχομεν καὶ a

13 δέδεικται] p. 5, 5 sq.

14 ὅσα a¹

16 σοφιστικοὶ scripsi: σοφιστοὶ aI

18 καὶ

I: om. a

οἱ alterum a: om. I

21 καὶ I: om. a

23 εἴρηται] p. 4, 22 sq.

25 πειρώμενοι a¹29 τῆς σοφιστικῆς a²: τοῦ σοφιστικοῦ a¹I

32. 33 τοῦ πράγματος

a²A: τῷ πράγματι a¹I

35 οἱ τοιοῦτοι aI: οὔτοι A

πράγματος, παραλογίζονται δὲ τὸν ἀκρατὴν μεταξύ τι παρεντιθέντες, δι'
 οὗ γίνεται ἡ παραγωγή· “τῷ γὰρ τὰ ἡμικύκλια γράφειν μὴ ὡς δεῖ”, ὡς
 ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Τοπικῶν εἴρηται, “καὶ γραμμὰς τινὰς ἄγειν μὴ ὡς ἂν
 ἀχθεῖεν ὁ παραλογισμὸς γίνεται”, καὶ δοκεῖ μὲν ἐκ τῶν οἰκείων τοῦ πράγ-
 5 ματος εἶναι, οὐκ ἔστι δέ. εἴτα καὶ τὴν αἰτίαν τίθησι τοῦ πῶς ὁ πειρα-
 στικὸς δύναται ἐλέγχειν τὸν προσποιούμενον εἰδέναι καὶ μὴ εἰδῶτα λέγων
 ἔστι δὲ ἡ πειραστικὴ μέρος τῆς διαλεκτικῆς. εἰ οὖν ἡ πειραστικὴ
 μέρος ἐστὶ τῆς διαλεκτικῆς, αὐτὴ δὲ ἡ διαλεκτικὴ δύναται συλλογίζεσθαι
 ψευδὸς δι’ ἄγνοιαν τοῦ διδόντος, συλλογίζεται καὶ τὸ μέρος αὐτῆς τὸ
 10 τοιοῦτον. πῶς δὲ ἐστὶν ἡ πειραστικὴ μέρος τῆς διαλεκτικῆς, προῖων
 ἐρεῖ, καὶ ἡμεῖς τὰ δοκοῦντα ἐκείσε ἐροῦμεν. ἀλλ’ ὁ μὲν διαλεκτικὸς καὶ
 πειραστικὸς δῆλον ποιῶσι τὸν ἀποκρινόμενον ὡς ἀγνοεῖ διὰ τὰ συμ-
 περάσματα συνάγειν ἐκ τῶν δοκούντων καὶ συγκεχωρημένων τῷ ἀποκρινο-
 μένῳ· ἔχομεν δὲ τούτων πολλὴν ἀφθονίαν ἐν τε τῷ Πρωταγόρῃ καὶ τῷ
 15 Γοργίᾳ καὶ τοῖς ἄλλοις διαλόγοις τοῦ Πλάτωνος, ἐν οἷς κατὰ τῶν σοφιστῶν
 ἀγωνίζεται. ὁ δὲ σοφιστικὸς, ἂν συλλογίζεται τὴν ἀντίφασιν, οὐ
 ποιεῖ δῆλον εἰ ἀγνοεῖ ὁ ἀποκρινόμενος· ὁμώνυμα γὰρ καὶ ἀμφίβολα
 καὶ οἷα πολλάκις εἴρηται τὰ ἐρωτήματα προφέροντος τίς οἶδε τῶν ἀκρω-
 μένων, πρὸς τίνα τῶν ὑπὸ τούτων τῶν ἐρωτημάτων σημασινομένων ὁ μὲν
 20 ἐρωτᾷ, ὁ δὲ ἀποκρίνεται; καὶ γὰρ τύχη ὁ ἀκρατὴς εἰδὼς ὅσαχῶς τὸ
 ἐρώτημα λέγεται, ὅμως ἐμποδίζεται διακρίναι εἰ ἐλήλεγχται ὁ ἀποκρινό-
 μενος. ἐπὶ γὰρ τοῦ ‘ἄρ’ ἔστι σιγῶντα λέγειν; τίς οἶδε τῶν ἀκρωμένων
 περὶ τίνος τῶν σιγῶντων ἢ τε ἐρώτησις καὶ ἀπόκρισις γέγονεν, ἵνα δια-
 κρίνη τὸν ἀποκρινόμενον εἰ ἀγνοεῖ ἢ μή; ὁμώνυμα γὰρ ἐρωτώντων τῶν
 25 σοφιστῶν καὶ ἀμφίβολα οὐδεὶς οἶδεν εἰ τὴν ἀντίφασιν συνάγουσι τοῦ f. 24^v
 τεθέντος παρὰ τοῦ προσδιαλεγόμενου, ἢ ὅλως εἰ ἀγνοεῖ ὁ προσδιαλεγόμενος
 ἂν ἀμφίβολόν ἐστι τὸ ἠρωτημένον ἢ ὁμώνυμον ἢ μὴ καλῶς συντεθέν ἢ
 διαιρεθέν. εἰ γὰρ τις ἐρωτηθεῖ παρὰ σοφιστοῦ ‘ἄρά γε ὁ κύων καύματα
 ποιεῖ;’, ὁ δὲ εἶπῃ ‘οὐ’ διὰ τὸ τὸν χερσαῖον κύνα μὴ ποιεῖν καύματα, ἐμ-
 30 ποδίζεται ὁ ἀκρατὴς ἐλήλεγμένον ἔχειν τὸν ἀποφῆσαντα· ὅσον γὰρ ἐπὶ
 τούτῳ, τῷ χερσαίῳ φημὶ κυνί, ἡλήθευκεν ὁ ἀποκρινόμενος καὶ οὐκ ἐλή-
 λεγχται.

- 1 παρατιθέντες A 2 ἡ παραγωγή a²AI: ὁ παραλογισμὸς a¹ post γὰρ add. ἡ a
 Arist. (om. o) περιγράφειν Arist. δεῖ, ὡς in ras. A¹ 3 ἐν τῷ πρώτῳ τῶν
 Τοπικῶν] c. 1 p. 101a¹⁵—17 memoriter citat 8 ἐστὶ om. a¹ αὐτὴ a: αὕτη I
 10 δὲ ἐστὶν om. A 10. 11 προῖων ἐρεῖ ante πῶς collocat A 11 ἐρεῖ] c. 11 p. 171b⁴sq.
 καὶ—ἐροῦμεν om. A ἡμεῖς I: ἡμῖν a ἐροῦμεν] cf. p. 72, 27sq. ὁ μὲν οὖν
 omisso ἀλλ’ A 14 ἐν τε AI: ὡς ἐν a τῷ alterum AI: om. a 15 κατὰ AI:
 μετὰ a 17 ὁμώνυμον—ἀμφίβολον a¹ 21 ἐλήλεγχται a²A: ἐλήλεχται a¹I
 22 τοῦ I: om. a 23 τίνων a 23. 24 διακρίνει a 24. 25 ὁμώνυμα—ἀμφί-
 βολα AI: ὁμώνυμον—ἀμφίβολον a cf. p. 72, 34—73, 3 26 ἀγνοεῖ aA: ἀγνοεῖς I
 ὁ A: om. aI 27 ἠρωτημένον AI: ἐρωτῶμενον a 29 ante ποιεῖ add. οὐ A
 post καύματα add. καὶ a 31 τούτῳ et φημὶ om. A

p. 169^b30 Ὅτι δὲ ἔχομεν αὐτοὺς τῇ αὐτῇ μεθόδῳ, δῆλον.

Εἰπὼν ὅτι “ἔχομεν παρ’ ὅσα οἱ σοφιστικοὶ γένοιντ’ ἂν συλλογισμοί” διὰ τὸ ἔχειν ἡμᾶς “παρ’ ὅσα γίνονται οἱ φαινόμενοι” καὶ μεταξὺ παρεν-
 5 θείς τὰ εἰρημένα, πάλιν ἐπίνεισιν ἐπὶ τὸ προκείμενον, καὶ κατασκευάζει τοῦτο καὶ ἀπὸ τῶν ἀκρωμένων λέγων παρ’ ὅσα γὰρ ἂν τῶν μὴ καλῶς ἡρωτημένων φανείη τοῖς ἀκρωμένοις ὡς καλῶς ἡρωτημένα, παρὰ το-
 10 σαῦτα ἂν καὶ τῷ ἀποκρινομένῳ δόξειε καλῶς ἡρωτηθῆναι. ἀπατηθῆ-
 σεται δὲ ὁ ἀκροατὴς ἢ διὰ τὴν ὁμωνυμίαν ἢ διὰ τὸ σχῆμα τῆς λέξεως ἢ διὰ τι τούτων· καὶ ὁ ἀποκρινόμενος ἄρα κατὰ τι τούτων παραλογισθῇ-
 15 σεται. ὥστε ἔσονται συλλογισμοὶ ψευδεῖς διὰ τῶν ἀπηριθμημένων τρόπων ἢ πάντων συνελθόντων εἰς τὸ ἀπατηθῆναί τινα ἢ τινῶν. εἰπὼν δὲ παρὰ τοσαῦτα ἂν καὶ τῷ ἀποκρινομένῳ δόξειεν ἐπάγει δὲ γὰρ μὴ ἐρωτηθεὶς οἴεται δεδωκέναι, κἂν ἐρωτηθεὶς θείῃ, τουτέστιν ὅπερ ἐν τῇ οἰκείᾳ διανοίᾳ καλῶς ἡρωτηθῆναι ἐνόμισε καὶ ὡς ἀληθεῖ συνέ-
 20 νευσε, κἂν ἡρωτήθῃ, ἐδεδώκει ἄν. πλήν, φησὶν, ἐπὶ τινῶν, οἷον ἐν τοῖς παρὰ τὴν λέξιν καὶ τὸν σολοικισμόν, οὐκ ἄφωνοι διατελοῦσιν οἱ ἀποκρινόμενοι τὸν λόγον συμπεράναντος τοῦ σοφιστοῦ, ἀλλὰ προσερω-
 τῶσι τὸ ἐνδεές καὶ τὸ ψεῦδος ἐμφανίζουσιν. εἰπόντος γὰρ τοῦ σοφιστοῦ ὁ δεῖνα κἀθίηται, ὁ καθήμενος δύναται βαδίζειν καὶ ἐπάγοντος
 25 ὅτι ὁ δεῖνα βαδίζει, εὐθύς ὁ καὶ μικρὸν δυνάμενος συνορᾶν προσεπερω-
 τήσοι ἂν τὸ ἐνδεές, τὸ ‘δύναται’, καὶ ἐμφανίσοι τὸ ψεῦδος. πάλιν λέγοντος τοῦ σοφιστοῦ ἄρ’ ὁ φῆς εἶναι, τοῦτ’ ἔστι; φῆς δὲ λίθον εἶναι· ἔστιν ἄρα λίθον· οὐκ ἄφωνοι διατελοῦσιν οἱ ἀποκρινόμενοι, ἀλλὰ φασιν ‘οὐχί, ἀλλ’ ἔστιν ἄρα λίθος’.

25 Ἀλλὰ περὶ μὲν τούτων σαφές γενήσεται τὸ λεγόμενον, ὅταν τὰς λύσεις τῶν σοφισμάτων καὶ αὐτὸς ἐπαγάγῃ. νῦν δὲ τὸ μικρῷ πρόσθεν εἰρημένον, τὸ ὅτι ἡ πειραστικὴ μέρος ἐστὶ τῆς διαλεκτικῆς, εἴπωμεν. λέγεται τοίνυν ὑπὸ τὴν διαλεκτικὴν εἶναι ἡ πειραστικὴ, διότι καὶ αὐτὴ
 30 ψεῦδος δύναται συλλογίζεσθαι διὰ τὴν τοῦ διδόντος ἄγνοιαν ὥσπερ ἡ δια-
 λεκτικὴ, διαφέρουσι δὲ ἀμφοτέραι τῆς σοφιστικῆς, ὅτι αἱ μὲν δῆλον ποιοῦσιν ὅτι τὴν ἀντίφασιν συλλογίζονται τῆς τοῦ ἀποκρινομένου θέσεως (οὐ γὰρ ἐρωτῶσιν ἀμφίβολα καὶ ὁμώνυμα καὶ τοιαῦτά τινα), οἱ δὲ σοφι-
 σταί, ἂν καὶ συλλογίζωνται ποτε τὴν ἀντίφασιν, οὐ ποιοῦσι δῆλον εἰ ἀγνοεῖ ὁ προσδιαλεγόμενος· ὁμώνυμα γὰρ ἐρωτώντων καὶ οἷα πολλάκις εἴρηται

1 μεθόδῳ δῆλον om. I 6 εἰρωτημένων I, ωτ superscr. I¹ ἀκροαμένοις I 7 δόξειε
 a² cf. vs. 12: δόξειαν A: δόξει ἂν a¹I 7 ἡρωτηθῆναι Av: εἰρηθῆναι aI 12 ἐπάγειν a
 14 ἀληθῇ a 15 fort. [εἰ] ἡρωτήθη ἐδεδώκει] δε superscr. I¹ 16 τοῖς A a
 Arist.: τῷ I 17 συμπεράναντες a 20. 21 προσεπερωτήσοι A: προσεπερωτήση aI
 21 ἐνδεόν A ἐμφανίσοι A: ἐμφανίσῃ I: ἐμφανίζει a 22 εἶναι prius AI:
 om. a 23 λίθον AI: λίθος a 25 — 28 ἀλλὰ — πειραστικὴ aI: εἴπομεν δὲ μικρῷ
 πρόσθεν ὅτι ἡ πειραστικὴ ὑπὸ τὴν διαλεκτικὴν ἐστι· διατί; A 25 ὅταν] c. 19sq.
 26 λύσεις a¹ τῷ μικρῷ a πρόσθεν] p. 169^b25 34 ὁμώνυμα AI: ὁμώνυμον a
 cf. p. 71, 17 sq.

οὐδείς οἶδεν εἰ τὴν ἀντίφασιν συνάγουσι τοῦ τεθέντος παρὰ τοῦ προσδια-
λεγομένου, ἢ ὅλως εἰ ἀγνοεῖ ὁ προσδιαλεγόμενος ἂν ἀμφιβολόν ἐστι τὸ
ἠρωτημένον ἢ ὁμώνυμον ἢ ἄλλο τι.

p. 169b37 Εἰ οὖν οἱ παραλογισμοὶ τῆς ἀντιφάσεως παρὰ τὸν
5 φαινόμενον ἔλεγχόν εἰσιν.

Εἰπὼν ὅτι παρ' ὅσα εἰσὶν οἱ φαινόμενοι συλλογισμοί, παρὰ τοσαῦτα
καὶ οἱ σοφιστικοί, δείκνυσιν ὅτι καὶ οἱ ψευδεῖς παρὰ τοσούτους γί-
νονται τρόπους παρ' ὅσους οἱ φαινόμενοι καὶ οἱ σοφιστικοί. εἰ γὰρ
ψευδὴς συλλογισμὸς ὁ παρὰ τὸν ἀληθινὸν συλλογισμόν ἐστι, ὁ δὴλον ὅτι
10 ὅσα μὲν εἰσὶ τοῦ ἀληθινοῦ συλλογισμοῦ, παρὰ τοσαῦτα ἔσονται οἱ
ψευδεῖς· τοῦ δὲ ἀληθινοῦ συλλογισμοῦ μὲν εἰσὶ τὸ τοῦ αὐτοῦ καὶ
ἐνὸς πράγματος εἶναι καὶ πρὸς τὸ αὐτὸ καὶ κατὰ τὸ αὐτὸ καὶ ὅσα πολλά-
κις εἴρηται· ψευδὴς ἄρα ἔσται, ὅταν μὴ πρὸς τὸ αὐτὸ μηδὲ κατὰ τὸ
αὐτὸ καὶ τὰ ὅμοια γίνηται. εἰπὼν δὲ ὅτι ὁ φαινόμενος παρὰ τὰ μὲν-
15 ρια τοῦ ἀληθινοῦ | γίνεται (ἐλλείψαντος γὰρ τινος μορίου τῶν τοῦ f. 25r
ἀληθινοῦ συλλογισμοῦ σοφιστικὸς φανείη ἂν ἔλεγχος), συνίστησι τοῦτο
διὰ τῆς ἐπαγωγῆς λέγων οἷον ὁ παρὰ τὸ μὴ συμβαῖνον διὰ τὸν
λόγον, ὁ εἰς τὸ ἀδύνατον. τὸ δὲ λεγόμενόν ἐστι δυνάμει τοιοῦτον· ἐπεὶ
συλλογισμὸς ἐστι λόγος συνάγων ἕτερόν τι τῶν κειμένων ἐκ τῶν κειμένων,
20 ὁ τὸ μὴ αἷτιον ὡς αἷτιον τοῦ συνηγμένου ἀδυνάτου λαβὼν ὁ δὴλον ὅτι παρὰ
τὸ μὲν τοῦ συλλογισμοῦ τὸ ψεῦδος συνήγαγεν. ἔστι δὲ τὸ κατάλληλον
τῆς λέξεως τοιοῦτον· ὁ εἰς τὸ ἀδύνατον δοκῶν ἄγειν τὸν λόγον γίνεται
παρὰ τὸ μὴ συμβαῖνον διὰ τὸν λόγον, ἥτοι παρὰ τὸ τὸ μὴ αἷτιον ὡς
αἷτιον λαβεῖν. ὁμοίως δὲ καὶ ὁ τὰς δύο ἐρωτήσεις μίαν ποιῶν παρὰ
25 τὸν ὅρισμόν τῆς προτάσεως τὸ ψεῦδος συνάγει. καὶ ὁ ἀπὸ τοῦ συμβεβη-
κότος ψευδὴς τι συλλογιζόμενος παρὰ τὸ μὲν τοῦ ἀληθινοῦ συλλο-
γισμοῦ τοῦτο συλλογίζεται· ἐκ τῶν καθ' αὐτὰ γὰρ ὑπαρχόντων ὁ ἀληθὴς
συλλογισμὸς ἀλλ' οὐκ ἀπὸ συμβεβηκότων. ἀλλὰ μὴν καὶ ὁ παρὰ τὸ
ἐπόμενον, ὅστις μὲν ἐστι τοῦ παρὰ τὸ συμβεβηκός, ὡς δέδεικται, διὰ
30 τὴν αὐτὴν αἰτίαν γίνεται.

p. 170a5 Ἔτι τὸ μὴ ἐπὶ τοῦ πράγματος.

Καὶ ὁ παρὰ τὴν ἀμφιβολίαν τρόπος σοφιστικός· τοῦτον γὰρ δηλοῖ
λέγων τὸ μὴ ἐπὶ τοῦ πράγματος ἀλλ' ἐπὶ τοῦ λόγου συμβαῖνον,

5 ἐστὶν I pr. 9 συλλογισμόν AI: συλλογισμὸς a 11 τὸ ex τοῦ, ut videtur, corr. I
12 εἶναι om. A 13 ἄρα ἔσται AI: inv. ord. a 14 γίνηται AI: γένηται a ὅτι
om. a¹ 16 συλλογισμοῦ a: συλλογισμῶν I 18 ante ὁ add. καὶ a post ἐπεὶ
add. γὰρ A 20 ἀδύνατον λαβεῖν a¹ 23 ἥτοι AI: ἢ a τὸ τὸ μὴ scripsi: τὸ
μὴ τὸ I: τὸ μὴ aA 27 αὐτὰ I: αὐτὸ a γὰρ I: om. a 29 δέδεικται]
cf. p. 69, 20 33 συμβαῖνον a² I: συμβαίνειν a¹ Arist.

διότι τὸ ἔστιν ἄρα σιγῶντα λέγειν' οὐκ ἐπὶ τοῦ πράγματος ἀλλ' ἐπὶ τοῦ λόγου συμβαίνει. καὶ οὗτος δῆλον ὅτι παρὰ τὸ μόνιον ἔστι τοῦ ἀληθινοῦ λόγου. καὶ ὁ παρὰ τὸ πῇ καὶ ἀπλῶς παρὰ τὸ μόνιον ἔστι τοῦ ἐλέγχου. τοῦτον γὰρ σημαίνει διὰ τοῦ εἶν' ἀντὶ τοῦ καθόλου τὴν ἀντίφασιν.
 5 καὶ τὸ μὲν καθόλου τέθεικεν ἀντὶ τοῦ ἀπλῶς, τὴν ἀντίφασιν δὲ ἀντὶ τοῦ πῇ. δόντων γὰρ ἡμῶν ἀπλῶς ὅτι ὁ Αἰθίοψ μέλας, συνάγει ὅτι τοὺς δόντας λευκός, ἦτοι πῇ λευκός. ἢ πάλιν λεγόντων 'οὐδείς ἐπιorkῶν ἅμα εὐorkεῖ' ἐπιφέρει 'ὁμόσας τις ἐπιorkήσῃ ἐπιώρχησεν. ἅμα ἄρα ἐπιorkεῖ καὶ εὐorkεῖ'. ὅτι δὲ καὶ οἱ μὴ κατὰ ταῦτό καὶ πρὸς τὸ αὐτό καὶ
 10 παρὰ τὸ ἐπὶ τι παρὰ τὰ μόνια εἰσι τοῦ ἀληθινοῦ λόγου, παντί που δῆλον καὶ εἴρηται πολλάκις καὶ οὐ δεῖ πάλιν μηκύνειν.

p. 170^a8 "Ἐτι παρὰ τὸ τὸ ἐν ἀρχῇ μὴ ἐναριθμουμένου.

Τὸ ἐν ἀρχῇ αἰτεῖσθαι καὶ λαμβάνειν ὅτι παρὰ τὸ μόνιον ἔστι τοῦ ἀληθινοῦ συλλογισμοῦ καὶ διὰ ἔλλειψιν τοῦ ἀληθοῦς γίνεται ἐλέγχου,
 15 πολλάκις εἴρηται. οὕτως οὖν δείξας διὰ τῆς ἐπαγωγῆς ὅτι παρὰ τὰ μόνια τοῦ ἀληθινοῦ συλλογισμοῦ τὸ ψεῦδος καὶ οἱ φαινόμενοι ἔλεγχου γίνονται, συμπεραίνεται λέγων ὥστε ἔχομεν παρ' ὅσα γίνονται οἱ παραλογισμοί. παρὰ πλείονα μὲν γὰρ τῶν τρόπων τούτων οὐδείς ἂν γένοιτο, παρὰ δὲ τὰ εἰρημένα ἔσονται πάντες.

20 p. 170^a12 "Ἐστι δὲ ὁ σοφιστικὸς ἔλεγχος.

Τοὺς σοφιστικοὺς ἅπαντας καὶ φαινομένους συλλογισμοὺς ἀναγαγὼν εἰς τὴν τοῦ ἐλέγχου ἄνοιαν, ἔτι γε μὴν διδάξας ὥς οἱ σοφιστικοὶ ἔλεγχου διὰ ἔλλειψιν τοῦ κυρίως καὶ ἀληθοῦς ἐλέγχου γίνονται, καὶ διὰ τῆς ἐπαγωγῆς τὸ λεγόμενον πιστωσάμενος, ἐφιστάνει λέγων ὅτι ὁ σοφιστικὸς
 25 ἔλεγχος οὐχ ἀπλῶς ἔστιν ἔλεγχος, ἀλλὰ πρὸς τὸν ἀποκρινόμενον δοκεῖ εἶναι ἔλεγχος. εἰ μὲν γὰρ τύχη οὗτος εἶναι τῶν ἀμαθῶν, συγχωρήσει τε τὰ λεγόμενα, οἷα ἂν ᾧσι, καὶ ἀπατηθήσεται, καὶ δοκήσει ἐλεγχθῆναι. εἰ μέντοι γε τῶν συνιέντων τις εἴη, οὐκ εὐθὺς ὁμολογήσει τὰ ἐρωτώμενα, κἀντεῦθεν ἐπίσχει καὶ τὸν δοκοῦντα ἐλέγχειν καὶ συλλογίζεσθαι. ὡσαύτως δὲ καὶ ὁ
 30 σοφιστικὸς συλλογισμὸς οὐχ ἀπλῶς ἔστι συλλογισμὸς ἀλλὰ πρὸς τινα, ἡγουν τὸν ἀγνοοῦντα τὰς δυνάμεις τῶν λέξεων καὶ πρὸς τὸν συγχωροῦντα τὸ μὴ ἀπλῶς λεγόμενον ὥς ἀπλῶς λέγεσθαι καὶ τὰ λοιπὰ πάντα.

1 ἄρα v: ἔτι I: ἐπὶ a: om b

ἐπιώρχη a¹: ἐπιόρχησεν a²

15 πολλάκις] velut p. 61, 24 sq.

18 πλείονας A

add. δ' aI: om. A

fortasse ἐπίσχησει

delevit A

19 πάντα a

δόξει A

30 post συλλογισμὸς prius add. ὁ A

post ἡγουν add. πρὸς A

4 τοῦτον I: τοῦτο a

10 εἰσι a²I: ἦ a¹

16 ante φαινόμενοι add. λεγόμενοι A

23 ἀληθῶς v

28 γε AI: om. a

8 ἐπιorkήσῃ I: ἐπιorkίζειν a

12 τὸ τὸ I: τὸ μὴ τοῦ a

26 τύχοι A

27 post οἷα

29 ἐπίσχει a: ἐπίσχη AI:

31 ἡγουν iteratum

ὅτι δὲ πρὸς τινὰ ἐστὶν ὁ σοφιστικὸς ἔλεγχος, κατασκευάζει ἀπὸ τοῦ μὴ
 δύνασθαι τὸν σοφιστὴν ποιῆσαι τὸν ἔλεγχον, ἐὰν μὴ λάβῃ παρὰ τοῦ ἀπο-
 κρινομένου τὸ ὁμώνυμον ὡς ἐν σημαίνον. ὁμοίως καὶ ὁ παρὰ τὴν
 ὁμοιοσχημοσύνην συλλογισμός, ἐὰν μὴ λάβῃ παρὰ τοῦ ἀποκρινομένου
 5 τὸ σημαίνειν τὸ ἐρωτώμενον πρᾶγμα μόνον τὴνδε τι, | ἥτοι τὸ ἐνεργῆ- f. 25^v
 τικὸν ῥῆμα ἐνεργείας μόνης δηλωτικόν, οὐδ' οὗτος ἀπατήσεται. εἰ μὲν οὖν
 μὴ λάβῃ ὁ σοφιστής, οὔτε ἀπλῶς συλλογισμὸν ποιεῖ οὔτε πρὸς τὸν
 ἐρωτώμενον. ἐὰν δὲ λάβῃ τὸ ὁμώνυμον ὡς μὴ ὁμώνυμον, πρὸς μὲν
 τὸν ἐρωτώμενον πεποιήκε τὸν ἔλεγχον, ἀληθῶς δὲ καὶ κυρίως ἔλεγχον
 10 οὐ πεποιήκε, διότι οὐχ ἐν εἴληφε, τουτέστι μὴ ὁμώνυμον, ἀλλὰ φαινό-
 μενον, καὶ παρὰ ἀνεπιστήμονος ἀκροατοῦ. ὥστε οὐχ ἀπλῶς ἐστὶν
 ἔλεγχος ὁ σοφιστικὸς ἔλεγχος ἀλλὰ πρὸς τινά.

p. 170^a20 Παρὰ πόσα δὲ ἐλέγχονται οἱ ἐλεγχόμενοι.

Παρ' ὅσα μὲν, φησί, φαινομένως ἐλέγχεσθαι τινες δοκοῦσιν, εἴρηται,
 15 καὶ ὠρίσθησαν οἱ φαινόμενοι ἔλεγχοι, καὶ δέκα καὶ τρεῖς εἰσιν οἱ πάντες·
 ὧν πάντων ἡ ἐνίων παραλαμβανομένων ὁ παραλογισμὸς καὶ ὁ φαινόμενος
 ἔλεγχος γίνεται. παρ' ὅσα δὲ ἀληθῶς ἐλέγχονται οἱ ἐλεγχόμενοι,
 οὐδεὶς ἀριθμῆσαι ἢ παραδοῦναι δύναται οὐδὲ εἰς ἀριθμὸν τινά θεῖναι
 ὠρισμένον τοὺς τρόπους δι' ὧν ἐλέγχονται οἱ ἀληθῶς ἐλεγχόμενοι· ὅσαι
 20 γὰρ ἀποδείξεις, τοσοῦτοι δύνανται καὶ ἔλεγχοι γίνεσθαι πρὸς τοὺς μὴ τιθε-
 μένους τὸ συναχθὲν ἐκ τῶν δοθέντων συμπέρασμα λαβοῦσι τὴν ἀντίφασιν.
 οὐ δεῖ οὖν, φησί, πειρᾶσθαι λαμβάνειν δι' ὅσων καὶ οἷων τοὺς ἀληθεῖς
 ἐλέγχους ποιοῦσιν οἱ ἀληθινῶς ἐλέγχοντες, εἰ μὴ τις εἴῃ τὰς ἐπιστήμας
 πάσας εἰδῶς καὶ ἐν πάσαις ἔχων τὸ ἀκρότατον· εἰ γὰρ μὴ τοιοῦτός ἐστι,
 25 πῶς ἂν δυνηθεῖν ἀληθῶς ἀπελέγχειν τὸν ἐν τινι ἐπιστήμῃ σφαλλόμενον;
 τοῦτο δέ, τὸ πάσας εἰδέναι, οὐ μιᾶς ἐστὶ τέχνης καὶ ἀδύνατον· ἄπειρα
 γὰρ τὰ ἀληθῶς δεικνύμενα· ἄπειροι ἄρα καὶ οἱ ἀληθεῖς ἔλεγχοι. ἐν δὲ
 τῷ ἄπειροι γὰρ ἴσως αἱ ἐπιστῆμαι τὸ ἴσως εἶπε κατὰ τὴν ἑαυτοῦ
 δόξαν· αἰδίου γὰρ ὄντος κατ' αὐτὸν τοῦ κόσμου, ὡς ἐν τῷ Περὶ οὐρανοῦ
 30 αὐτῷ δέδεικται, ἐπ' ἄπειρον καὶ αἱ ἐπιστῆμαι αὐξήθησονται. οὐ δεῖ μὲν
 οὖν ζητεῖν κατὰ πόσους τρόπους οἱ ἀληθεῖς ἔλεγχοι γίνονται. ὅτι δὲ ὅλως
 εἰσὶν ἀληθεῖς ἔλεγχοι ὥσπερ καὶ φαινόμενοι, δῆλον. ὅσα γὰρ, φησὶν,
 ἔστιν ἀποδείξαι τῇ καλουμένῃ ἐπ' εὐθείας δεῖξει, ἔστι καὶ δι' αὐτῆς καὶ
 35 διὰ τῆς ἀδυνάτου δεδείξαι ταῦτα συστήσαι καὶ ἐλέγξαι τὸν μὴ συγχωροῦντα
 τὸ συνηγμένον ἐκ τῶν τεθέντων ἀλλὰ τὸ ἐναντίον τιθέντα τῷ ἀληθεῖ.

3 σημαίνει a 4 παρὰ AI: om. a 5 post πρᾶγμα add. τὸ a τόδε τι μόνον A
 ἥτοι AI: ἥγουν a 6 οὐδ' AI: οὐχ a οὖν AI: om. a 13 ἐλεγχόμενοι om. I
 15 εἰσιν a²l: ἡ a 19 ὅσα a¹ 20 τοιοῦτοι A δύναται a γίνεσθαι AI: δείκνυ-
 σθαι A 24 post γὰρ add. καὶ a 26 τὸ om. a¹ οὐδεμιᾶς Arist. v
 ἐστὶ I: om. a 29 τῷ AI: τοῖς A v ἐν τῷ Περὶ οὐρανοῦ] I 10—II 1 30 αὐτῷ
 om. A αἱ om. a μὲν om. A 34 ἀδυνάτου iteratum a 35 ἀληθεῖ a

ὁ δὲ τοῦτον ἐλέγχων καὶ ἀποδεικνύς ψευδόμενον συλλογισμόν ἀληθὴς ἐστὶν ἔλεγχος. ὥστε τὸν μέλλοντα ἀληθῶς ἐλέγχειν δεῖ πάντων ἐπιστήμονα τυγχάνειν· τοιοῦτος γὰρ ὢν ῥαδίως ἂν ἐλέγξῃ τὸν μὴ συγχωροῦντα τὴν θέσιν ἢ τὸ συμπέρασμα λαβὼν τὴν ἀντίφασιν. εἰπὼν δὲ ὅτι δεήσει
 5 πάντων ἐπιστήμονα εἶναι, ἐπήγαγεν οἱ μὲν γὰρ ἔσονται παρὰ τὰς ἐν γεωμετρίας ἀρχάς, ὥστε γεωμετρικὸν εἶναι δεῖ τὸν μέλλοντα ἐλέγχειν τοὺς παρὰ τὰς ἀρχάς τῆς γεωμετρίας συλλογιζομένους καὶ ἱατρικὸν τοὺς παρὰ τὰς τῆς ἱατρικῆς καὶ μουσικὸν ὡσαύτως τοὺς παρὰ τὰς τῆς μουσικῆς, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως· ὥστε εἴ τις ἅπαντας ἐλέγχειν μέλλει,
 10 δεῖ τοῦτον ἐπιστήμονα πάντων εἶναι.

p. 170^a30 Ἀλλὰ μὴν καὶ οἱ ψευδεῖς ἔλεγχοι ὁμοίως ἐν ἀπείροις.

Ἄπειροι μὲν εἰσι, φησὶν, οἱ ἀληθεῖς ἔλεγχοι, ἄπειροι δὲ καὶ οἱ ψευδεῖς. ψευδεῖς δὲ ἐλέγχους οὐ τοὺς σοφιστικούς φησιν ἐνταῦθα ἀλλὰ τοὺς δοκοῦντας μὲν εἶναι ἀπὸ τῶν οἰκείων ἀρχῶν τῆς ἐπιστήμης, περὶ ἧς τὸν
 15 λόγον ποιοῦνται, μὴ ὄντας δέ. ὥστε ἐπειδὴ ἄπειροι οἱ ἀληθεῖς εἰσιν ἔλεγχοι, ἄπειροι ἂν εἶεν καὶ οἱ ψευδεῖς. καὶ τὰ μὲν λεγόμενα δῆλα. ἡ δὲ λέξις ἢ οἷον κατὰ γεωμετρίαν ὁ γεωμετρικὸς ἐλλιπῶς εἴρηται. εἴη δ' ἂν τὸ πλήρες τοιοῦτον· ὁ γεωμετρικὸς ψευδὴς ἔλεγχος κατὰ γεωμετρίαν ἐστὶν ὁ παρὰ τὰς ἀρχάς τῆς γεωμετρίας γινόμενος, ὁποῖος ἦν ὁ τοῦ Βρύ-
 20 σωνος τετραγωνισμός. οὐ μόνον δὲ τοὺς μὴ ἀπὸ τῶν ἀρχῶν ὠρμημένους τῆς ἐπιστήμης, ὅφ' ἦν ἐστὶ τὸ πρόβλημα, δοκοῦντας δὲ εἶναι ψευδεῖς ἐλέγχους φησὶν ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐκ τῶν οἰκείων μὲν τῆς ἐπιστήμης ἀρχῶν κατὰ τι δὲ παραλογιζομένους, οἳ εἰσι τὰ τοῦ Εὐκλείδου | ψευδογραφή- f. 26^r
 ματα.

25 p. 170^a34 Δῆλον οὖν ὅτι οὐ πάντων τῶν ἐλέγχων.

Εἰπὼν ὅτι ἄπειροί εἰσιν οἱ ἀληθεῖς ἔλεγχοι καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἐπιστήμας δυνάμενοι γίνεσθαι, ὁμοίως δὲ ἄπειροι καὶ οἱ ἐναντίοι τούτοις ψευδεῖς συλλογισμοί (κατὰ πᾶσαν γὰρ τέχνην ἐγχωρεῖ γίνεσθαι καὶ τούτους), φησὶν ὅτι τὸ παραδοῦναι ἐλέγχους καθολικοὺς πάντων τῶν ψευδῶν συλλο-
 30 γισμῶν οὐ τῆς παρούσης ἐστὶ σκέψεως. νῦν γάρ, φησὶν, οὐ ληπτέον τόπους καὶ ἀρχάς πάντων τῶν ἀληθῶν ἐλέγχων ἀλλὰ τῶν παρὰ τὴν διαλεκτικὴν· τοῦτο δὲ ἐστὶν, ἥτοι τὸ τοῦτο ποιῆσαι, οἰκεῖόν ἐστι

1 συλλογισμὸς scripsi: συλλογισμὸν aI 2 ἐπιστήμονα I: ἐπιστήμης a 8 τὰς prius
 a²: om. aI τὰς alt. addidi 9 μέλλει I: μέλλοι a 11 ὁμοίως ἐν ἀπείροις
 om. I 12 μὲν om. A 13 ἐνταῦθα φησὶν A 17 ἐλλιπῶς a 18 τὸ δὲ
 πλήρες, omissio εἴη ἂν, A 19 ἔστι δὲ ὁ A τὰς γεωμετρικὰς A 23 post
 τὰ add. παρὰ a² 26 καὶ om. A 27 post δὲ add. καὶ a οἱ AI: om. a
 28 γενέσθαι A 29 ὅτι περὶ τὸ δοῦναι a¹ 32 δὲ om. A ἥτοι AI: ἡγουν a

τῇ διαλεκτικῇ καὶ τοῖς ἐν ἐκείνῃ παραδιδομένοις τόποις. καὶ προστίθῃσιν
ἐφεξῆς τὴν αἰτίαν τοῦ τὴν διαλεκτικὴν δύναμιν [ἐν] πᾶσιν ἐπιχειρεῖν λέγων
οὗτοι γὰρ κοινοὶ πρὸς ἅπασαν τέχνην καὶ δύναμιν· ἐν ἀπάσῃ γὰρ
τέχνῃ δύναται ὁ διαλεκτικὸς συλλογίζεσθαι ἐκ κοινῶν καὶ ἐνδόξων. ἀλλὰ
5 καὶ τὸν ἐλέγχοντά τινα κατὰ τινα ἐπιστήμην, εἴτε ἀληθῶς ἐλέγχει εἴτε
φαινομένως, οὐ παντός ἐστι διαγινῶναι ἀλλὰ τοῦ ἐπιστήμονος μόνου·
ὁ τοιοῦτος γὰρ δυνήσεται γινῶναι εἰ ἐκ τῶν οἰκείων τῇ ἐπιστήμῃ λημμάτων
ὁ ἐλέγχων ἐλέγχει. τὸν δὲ ἐλέγχοντα ἀπὸ τινων κοινῶν καὶ ἐνδόξων
διαγινώσεται ὁ διαλεκτικός. καὶ ὅπως προστίθῃσι δυνάμει λέγων ὡς ἦδη
10 φθάσαντες παραδεδώκαμεν ἐν τοῖς Τοπικοῖς, ἐξ ὧν ἂν τις περὶ παντός
τοῦ προτεθέντος συλλογίζαιτο· ἐκ τούτων οὖν τις ὁρμώμενος δύναται
καὶ ἐλέγχειν· ὁ τε γὰρ διαλεκτικὸς ἀντίφασιν πειρᾶται συλλογίζεσθαι· τὸ
δ' αὐτὸ τοῦτο καὶ ὁ ἔλεγχος. πλὴν ποτὲ μὲν δι' ἐνὸς συλλογισμοῦ τὴν
ἀντίφασιν συμπεραίνει, ποτὲ δὲ διὰ δύο. περὶ δὲ τοῦ πότε μὲν ἐν ἐνί,
15 πότε δὲ ἐν δυσίν, εἴρηκεν ἐν τῷ περὶ τοῦ ἐξ ἀντικειμένων συλλογίζεσθαι,
ὅτι εἰ μὲν ἐν ἐνὶ βουλόμεθα συλλογίσασθαι τὴν ἀντίφασιν, χρὴ ταύτην
καὶ ἐν μιᾷ τῶν προτάσεων λαβεῖν, οἷον ὅτι ἡ ἱατρικὴ ἐπιστήμη, πᾶσα
ἐπιστήμη ὑπόληψις καὶ οὐχ ὑπόληψις, ἡ ἱατρικὴ ἄρα ὑπόληψις καὶ οὐχ
ὑπόληψις. ἀλλ' ἐπειδὴ ὡς φανερόν τοῦτο οὐκ ἂν τις συγχωρήσειε πώποτε,
20 χρὴ ἐν δυσὶ πειρᾶσθαι συνάγειν τὴν ἀντίφασιν καὶ δεικνύναι τὴν ἱατρικὴν
ποτὲ μὲν ὑπόληψιν ποτὲ δὲ μὴ τοῦτο διηρημένως καὶ ἐν δυσὶ συλλο-
γισμοῖς. ἐροῦμεν δὲ περὶ τούτου καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς τὰς λύσεις τῶν
σοφισμάτων κατασχεπτόμενοι.

Ἐχομεν ἄρα παρ' ὅσα πάντες εἰσὶν οἱ ψευδεῖς ἔλεγχοι, ἧτοι
25 οἱ σοφιστικοί. εἰ δὲ γινώσκωμεν ὅπως γίνονται καὶ διὰ ποίας αἰτίας,
εὐδὴλον ὡς καὶ τὰς λύσεις τούτων ἔχομεν· αἱ γὰρ ἐνιστάμενοι προ-
φέρομεν τοῖς συλλογιζομένοις παρ' ὁμωνυμίαν ἢ ἀμφιβολίαν ἢ κατὰ τινα
τῶν λοιπῶν τρόπων, ταῦτα ἂν εἶεν καὶ λύσεις αὐτῶν. ὅταν γὰρ ὁ σοφιστὴς
ἐλέγχῃ τὸν λέγοντα τὸν κύνα μὴ ὑλακτεῖν, ὡς ὑλακτοῦντος δηλονότι τοῦ
30 χερσαίου, αὐτοὶ ἐνιστάμενοι ὡς περὶ ἄλλου τὴν ἀπόκρισιν δόντες εἶχμεν
ἂν ἐκ ταύτης τῆς ἐνστάσεως λύοντες καὶ τὸν φαινόμενον ἔλεγχον. ἐπειδὴ
δέ, φησὶν, ἔχομεν παρ' ὅποσα γίνονται οἱ σοφιστικοὶ ἔλεγχοι, ἔχομεν
ἄρα καὶ παρ' ὅποσα γίνονται οἱ φαινόμενοι. τοῦτο δὲ καὶ ἐν τοῖς ἄνωθεν

1 τῆς διαλεκτικῆς A παραδιδομένοις AI: παραδεδομένοις a τρόποις A 2 ἐν
ut e vs. 3 illatum delevi 3 ἀπάσῃ AI: πάσῃ a 5 καὶ AI: om. a ἐλέγχοντα
AI: ἔλεγχον a 6 πάντως a 7 ὁ AI: om. a τοιοῦτο I 9 ὅπερ a¹
11 συλλογίζαιτο (sic) a 14 ἐν om. a 15 εἴρηκεν] Anal. Pr. II 15 p. 64^b17sq.
παρὰ I post τοῦ delevit πῇ I 16 ἐν aA: om. I βουλόμενος A 17 λαμ-
βάνειν A 18. 19 ὑπόληψιν ubique I 19 συγχωρήσειε a²A: συγχωρήσῃ a¹I
21 ὑπόληψις a¹ 24 ἧτοι I: ἡγουν a 25 οἱ a: ἡ I 27 κατὰ τὴν ὁμωνυμίαν
ἢ τὴν A 28 ἂν om. A 30 αὐτοὶ a: αὐτὸς AI ἐνιστάμενοι a: ἐνιστάμενος I:
ἐνίσταται A ὡς om. A post ἄλλου add. κυνὸς λέγων A 30. 31 δόντες—
ἔλεγχον aI: δοῦναι, εἶη ἂν ἡ τοιαύτη ἔνστασις λύσις τοῦ φαινομένου ἐλέγχου A
32 παρὰ πόσα a¹

εἰρημένοις εἶπε. φαινομένους δὲ λέγει ἐλέγχους οὐχὶ τοὺς τυχοῦσι δοκοῦντας καὶ ἰδιώταις (οἱ γὰρ μὴ εἰδότες ἐξ οἴωνδῆποτε ἀπατηθήσονται, ὥστε καὶ ἄπειρα ἔσονται τὰ τοὺς τοιούτους ἀπατῶντα), ἀλλὰ τοὺς [φαινομένους ἐλέγχους λέγω] τοῖς εἰδόσι καὶ ἐπιστήμοσιν. ἀλλὰ καὶ ὁ διαλεκτικός
 5 μόνος, φησί, δύναται γινῶναι παρ' ὅσα διὰ τῶν κοινῶν γίνεται ἀληθὴς ἔλεγχος ἢ φαινόμενος. τίς δὲ ὁ ἀληθὴς ἔλεγχος καὶ τίς ὁ φαινόμενος καὶ τίς ὁ διαλεκτικός καὶ ὁ φαινόμενος διαλεκτικός, ἐπὶ δὲ τοῦτοις καὶ ὁ πειραστικός, εἴρηται πολλάκις, καὶ περιττὸν αὖθις λέγειν περὶ αὐτῶν.

p. 170^b12 Οὐκ ἔστι δὲ διαφορὰ τῶν λόγων ἣν λέγουσί τινες.

- 10 Διελὼν τοὺς τρόπους, καθ' οὓς οἱ παραλογισμοὶ γίνονται, εἰς δύο τοὺς ἀνωτάτω | καὶ τοὺς μὲν αὐτῶν παρὰ τὴν λέξιν φήσας εἶναι τοὺς δὲ ἔξω f. 26^v τῆς λέξεως, νῦν εὐθύνει τοὺς μὴ οὕτως λέγοντας ἀνάγοντας δὲ πάντα τὰ σοφίσματα εἰς τοὺς πρὸς τοῦνομα λόγους καὶ εἰς τοὺς παρὰ τὴν διάνοιαν· τὸ γὰρ πρὸς τὴν διάνοιαν ἀντὶ τοῦ 'παρὰ τὴν διάνοιαν' εἴληπται,
 15 καὶ δῆλον αὐτὸς τοῦτο ποιεῖ διὰ τοῦ μετ' ὀλίγον ἐπαχθέντος τοῦ τί γὰρ ἔστι τὸ μὴ πρὸς τὴν διάνοιαν. ἀνατρέπων (οὖν) τοὺς μὴ οὕτως διαιροῦντας πάντας τοὺς παραλογισμούς, ὥς αὐτὸς ἐδίδαξεν, ἀλλὰ λέγοντας, ὅτι οἱ μὲν εἰσι πρὸς τοῦνομα οἱ δὲ παρὰ τὴν διάνοιαν, λέγει καὶ δείκνυσι μὴ ἄλλους εἶναι καὶ ἄλλους ἀλλὰ τοὺς αὐτούς· οἷ τε γὰρ παρὰ
 20 τὴν διάνοιαν πρὸς τοῦνομα, καὶ οἱ πρὸς τοῦνομα παρὰ τὴν διάνοιαν, ὥστε οὐ δύο τρόποι εἰσὶν ἀλλ' εἷς. τὸ γὰρ μὴ πρὸς τὴν διάνοιαν διειλέχθαι τί, φησίν, ἄλλο ἐστὶν ἢ ὅταν μὴ χρῆται ὁ ἐρωτῶν τῷ ὀνόματι, ἐφ' ᾧ οἶόμενος ἐρωτᾶσθαι ὁ ἐρωτώμενος ἔδωκε τὴν ἀπόκρισιν; τοῦτο γὰρ ἔστι τὸ τῆς λέξεως κατὰλληλον. εἰ γὰρ τις ἐρωτηθῇ 'ἄρα γε ὁ κύων ὕλα-
 25 κτεῖ;', ὁ δὲ τὸν χερσαῖον οἶόμενος ἐρωτᾶσθαι δοίη ὕλακτεῖν, ὁ δὲ ἐρωτῶν τὸ κύων ὄνομα ἐπὶ τὸν ἰχθὺν μεταφέρων λέγει 'ἀλλὰ μὴν ὁ ἰχθὺς κύων ὢν οὐχ ὕλακτεῖ', οὐ πρὸς τὴν διάνοιαν τοῦ ἀποκρινομένου τῷ ὀνόματι κέχρηται· τὸ δὲ τοιοῦτον σόφισμα καὶ πρὸς τοῦνομά ἐστιν. ὥστε ὥσπερ οὐ πρὸς τὴν διάνοιαν ἐστὶ συλλογιζόμενος ὁ μὴ χρώμενος τῷ κύων ὀνό-
 30 ματι πρὸς τὸν χερσαῖον, ὃν καὶ διανοούμενος ὁ ἀποκρινόμενος ὕλακτεῖν ἔφησεν, οὕτως ἔμπαλιν πρὸς τὴν διάνοιαν ἐστὶ συλλογιζόμενος, ὅταν χρῆται τῷ ὀνόματι κατὰ τοῦ πράγματος, ὃ διανοούμενος κατέφησεν ὁ ἐρωτη-

1 εἶπε] c. 8 p. 169^b 18—20

λέγει a: λέγω I

3. 4 φαινομένους—λέγω delevi

11 τοὺς μὲν—ἔξω aI: εἰπὼν τὰ σοφίσματα γίνεσθαι ἢ παρὰ τὴν λέξιν ἢ ἐκτὸς A

12. 13 νῦν δείκνυσι καὶ εὐθύνει μὴ καλῶς λέγοντας τοὺς ἀνάγοντας ταῦτα εἰς A 13 παρὰ I: περὶ ut solet a: πρὸς A 14—16 τὸ γὰρ—διάνοιαν aI: τὸ πρὸς δὲ ἀντὶ τῆς παρὰ ληπτέον· ἡγουν παρὰ τὸ ὄνομα καὶ παρὰ τὴν διάνοιαν· τὸ δὲ παρὰ τὸ ὄνομα καὶ τὴν διάνοιαν ταυτὰ ἐστὶ καὶ οὐχ ἕτερα· ὅθεν καὶ A 14 τοῦ I: om. a 15 αὐτὸς v: αὐτὸ aI

16 οὖν addidi οὕτω a 18 παρὰ A: περὶ a: πρὸς I 21 post εἰσὶν add. εἰς οὓς ἀνῆγον τὰ σοφίσματα A 24 κύων I 26 post ἰχθὺν exprunxit καταφεύγει I λέγει om. A ἰχθὺς om. A 27 ὢν om. A τοῦ ἐρωτωμένου A 32 τῷ a²: τὸ a¹I

θείς (ὃ καὶ αὐτὸς ἐδήλωσε διὰ τοῦ τὸ δὲ πρὸς τὴν διάνοιαν, ὅταν
ἐφ' ᾧ δέδωκε διανοηθεῖς· διανοηθέντα δὲ λέγει τὸν ἀποκρινόμενον).
εἰ γὰρ μὴ πρὸς τὴν διάνοιάν ἐστι τὸ μὴ χρῆσθαι ἐφ' ᾧ δέδωκε, τὸ χρῆ-
σθαι ἐφ' ᾧ δέδωκε πρὸς τὴν διάνοιαν εἴη ἄν. εἰ δὲ ταῦτα ἀληθῆ,
5 ἄτοπον τὸ ὑπολαμβάνειν ἄλλους μὲν εἶναι πρὸς τοῦνομα λόγους,
ἐτέρους δὲ παρὰ τὴν διάνοιαν· ὅπου γὰρ τὸ κατὰ διάνοιαν, ἐκεῖ καὶ
τὸ κατ' ὄνομα, καὶ τὸ ἀνάπαλιν καὶ ὅπου τὸ παρὰ τοῦνομα, ἐκεῖ καὶ τὸ
παρὰ τὴν διάνοιαν.

p. 170^b20 Εἰ δὴ τις πλείω σημαίνοντος τοῦ ὀνόματος.

- 10 Εἰπὼν καὶ συστήσας ταῦτόν εἶναι τὸ πρὸς τοῦνομα καὶ μὴ πρὸς τὴν
διάνοιαν διαλέγεσθαι ἐπάγει· ὅταν μὲν γὰρ πλείω σημαίνοντος τοῦ
ὀνόματος οἴοιτο καὶ ὁ ἐρωτῶν καὶ ὁ ἐρωτώμενος μὴ πλείω
σημαίνειν, οὗτος καὶ πρὸς τοῦνομα καὶ πρὸς τὴν διάνοιαν διεί-
λεκται τοῦ ἀποκρινομένου (ἐρωτώμενον γὰρ τὸν ἀποκρινόμενον εἴρηκεν,
15 ὥσπερ καὶ τὸ ἥ πρὸς τὴν διάνοιαν ἀντὶ τοῦ 'καὶ πρὸς τὴν διάνοιαν').
ἐπεὶ γὰρ ἐφ' ᾧ ἔδωκεν ὁ ἀποκρινόμενος, πρὸς τοῦτο καὶ ὁ ἐρωτῶν ἐχρή-
σατο τῷ ὀνόματι, ἀμφοτέρων οἰομένων καθ' ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ πράγ-
ματος λέγεσθαι τοῦ ὀνόματος ὁῦτον ὅτι καὶ πρὸς τὴν διάνοιαν καὶ πρὸς
τοῦνομα διείλεκται. ὑπόθου γὰρ τὸν Παρμενίδην ἐν ἡγούμενον σημαίνειν τὸ
20 ὄν καὶ τὸ εἶν, ὁμοίως δ' ἔχειν τούτῳ καὶ τὸν αὐτοῦ ζηλωτὴν Ζήνων· ὁ
οὖν Παρμενίδης ἐρωτῶν τὸν Ζήωνα, εἰ εἶν τὸ ὄν, τούτου καταφύσαντος
καὶ ὁμολογήσαντος οὐκ ἂν ἐπ' ἄλλου τινὸς ἐκεῖνος μεταγάγοι, ἀλλὰ
καὶ πρὸς τοῦνομα καὶ πρὸς τὴν διάνοιαν τοῦ ἀποκρινομένου ἔσται διειλεγ-
μένος. εἰ δέ γε ὁ ἀποκρινόμενος οἶεται πολλὰ σημαίνειν, ἥ καὶ ὁ
25 ἐρωτῶν, καὶ ὁ μὲν πρὸς ἄλλο δέδωκεν, ὁ δὲ πρὸς ἄλλο κέχρηται τῷ
ὀνόματι, ὥς ἐπὶ τοῦ κυνὸς ἄνωθεν εἴρηται, ὁῦτον ὥς οὐ πρὸς τὴν
διάνοιαν ἀλλὰ πρὸς τοῦνομα (τοῦτο γὰρ λείπει) διείλεκται· τὸ γὰρ
πλήρες τοιοῦτόν ἐστι· ὁῦτον ὅτι οὐ πρὸς τὴν διάνοιαν ἀλλὰ πρὸς
τοῦνομα διείλεκται. τοῦτο εἰπὼν ἐπιφέρει τὸ γὰρ πρὸς τοῦνομα καὶ
30 μὴ πρὸς τὴν διάνοιαν διειλέχθαι πρῶτον μὲν περὶ τοὺς τοιοού-
τους ἐστὶ λόγους, δυνάμει τὰδε λέγων, ὥς ψευδὴς ἐστὶ τὸ λέγειν ὅτι
πάντες οἱ παραλογισμοὶ εἰς τὸ | πρὸς τοῦνομα καὶ παρὰ τὴν διάνοιαν f. 27^r
ἀνάγονται· πρῶτον μὲν γὰρ περὶ τοὺς τοιοούτους ἐστὶ λόγους
ὅσοι πλείω σημαίνουσιν· οὗτοι δ' ἂν εἴεν οἱ ὁμώνυμοι καὶ ἀμφί-
35 βολοι, οἱ δ' ἄλλοι οὐχί· εἴτα περὶ ὄντινόν ἐστι, λέγων ὄντινόν τὸν
ἐρωτῶντα καὶ ἀποκρινόμενον· ἐνδέχεται γὰρ τοῦ λόγου ἢ τῆς λέξεως μὴ

10 μὴ aI: τὸ A

12 post μὴ expunxit πρὸς I

16 ὁ alt. om. a¹

17 τὸ

(ante ὄν.) a¹

19 ὑπόθεσις a¹

post σημαίνειν add. καὶ A

21 post ὄν add.

ἐστὶ a: om. AI

22 μεταγάγοι AI: μετάγοι a

23 ἔσται AI: ἐστὶ a

26 εἴρηται] p. 78, 24 sq.

31 λόγους a²AI: ὁ λόγος a¹

33 μὲν γὰρ om. A

34 ὅσω — σημαίνει A

35 ὄντινόν utrobique a Arist.: ὄντινόν I: ὄντιναοῦν A (C u T)

πλείω σημαίνοντος τὸν ἐρωτῶντα ἢ τὸν ἀποκρινόμενον οἷσθαι πλείω
 σημαίνειν, καὶ ἔσται τότε οὐκ ἐν τῷ λόγῳ τὸ παρὰ τὴν διάνοιαν καὶ
 πρὸς τοῦνομα ἀλλ' ἐν τῷ τὸν ἀποκρινόμενον ἔχειν πως πρὸς τὰ
 δεδομένα. ὅτι δὲ τὸ περὶ ὄντινοῦν τοῦτο σημαίνει, δῆλον ἐκ τοῦ
 5 ἐπαγομένου· φησὶ γάρ οὐ γὰρ ἐν τῷ λόγῳ ἐστὶ τὸ παρὰ τὴν διάνοιαν
 εἶναι ἀλλ' ἐν τῷ ἀμαθῶς ἔχειν τὸν ἀποκρινόμενον πρὸς τὰ
 ἠρωτημένα καὶ τὰ μοναχῶς λεγόμενα ὁμώνυμα νομίζειν. εἰ δὴ καί, ὡς
 εἴρηται, οἱ πρὸς τοῦνομα παρὰ τὴν διάνοιάν εἰσιν, ἐνδέχεται πάντας τοὺς
 παραλογισμούς, καὶ τοὺς ἐκ τῶν λόγων καὶ ὀνομάτων τῶν πλείω σημαί-
 10 νόντων ὄντας καὶ τοὺς ἐκ τῶν ἀποκρινόμενων καὶ ἐρωτῶντων τῶν ἐχόντων
 πως πρὸς τὰ δεδομένα καὶ ἀπλῶς τοὺς τρισκαίδεκα τρόπους πάντας,
 πρὸς τοῦνομα λέγειν. εἰ γὰρ εἰς δύο ταῦτα πάντες ἀνάγονται, ὡς αὐτοῖς
 ἀρέσκει, τὸν τε πρὸς τοῦνομα καὶ τὸν παρὰ τὴν διάνοιαν, οὗτοι δὲ μηδέν,
 ὡς δέδεικται, διαφέρουσιν ἀλλήλων ἀλλ' εἰσιν οἱ αὐτοί, δῆλον ὅτι ἐνδέχεται
 15 πάντας πρὸς τοῦνομα λέγειν· τούτου γάρ ἐστι δηλωτικὸν τὸ εἶτα πρὸς
 τοῦνομα ἐνδέχεται πάντας αὐτοὺς εἶναι. εἰ δὲ εὐρεθῶσί τινες, ὡς
 δειχθήσεται, μὴ ὄντες πρὸς τοῦνομα, οὗτοι οὐδὲ πρὸς τὴν διάνοιαν ἔσον-
 ται, καὶ ἔσονται τινες παραλογισμοὶ τῆς παρούσης ἔξω πίπτοντες μεθόδου.
 τὸ γὰρ 'Σωκράτης κἀθηται, ὁ καθήμενος δύναται βαδίζειν, ὁ Σωκράτης
 20 ἄρα βαδίζει' οὔτε πρὸς τοῦνομα οὔτε πρὸς τὴν διάνοιάν ἐστιν·
 οὐδὲν γὰρ τῶν εἰλημμένων πολλαχῶς λέγεται. εἰπὼν δὲ ὅτι ἐνταῦθα,
 ἡγουν ἐν τῇ παρούσῃ μεθόδῳ, τὸ πρὸς τοῦνομα λέγειν ταυτόν ἐστὶ τῷ
 παρὰ τὴν διάνοιαν, ἐπήγαγεν εἰ γὰρ μὴ πάντες, ἔσονται τινες ἕτεροι.
 ἐλλιπέστερον δὲ εἴρηται· τὸ γὰρ πλήρὲς ἐστιν 'εἰ γὰρ μὴ πάντες πρὸς
 25 τοῦνομά εἰσιν, ἔσονται τινες ἕτεροι'. ὁ δὲ λέγει δυνάμει, τοιοῦτόν ἐστιν·
 εἰ γὰρ, ὡς δέδεικται, πᾶν τὸ πρὸς τοῦνομα καὶ παρὰ τὴν διάνοιάν ἐστιν,
 εἴπερ εὐρεθῶσί τινες μὴ πρὸς τοῦνομα ὄντες ἀλλὰ παρ' ἄλλο τι, οὐκ ἂν
 εἴη κοινή τις ἢ διαίρεσις αὐτῶν καὶ καθόλου, εἰς ἣν ἅπαντα ἀνάγεσθαι
 βούλονται, ἀλλ' ἐλλιπὴς καὶ διὰ τοῦτο ἀδόκιμος.

30 p. 170^b35 Ἀλλὰ μὴν ὅσοι συλλογισμοὶ εἰσι παρὰ τὸ πλεοναχῶς.

Εἰπὼν ὅτι, εἴπερ εὐρεθῶσί τινες μὴ πρὸς τοῦνομα λέγεσθαι δυνά-
 μενοι, ἔξω πεσοῦνται τῆς διαιρέσεως, ἐπάγει ἀλλὰ μὴν ὅσοι συλλο-
 γισμοὶ εἰσι παρὰ τὸ πλεοναχῶς. ἔστι δὲ ὁ λέγει τοιοῦτον· εἴπερ
 φαμὲν συλλογίζεσθαι πρὸς τοῦνομα καὶ τὸν λόγον, ἥτοι τὴν ἀμφιβολίαν,
 35 ὅσοι περὶ τὰς ὁμωνυμίας καὶ ἀμφιβολίας διατρίβουσιν, ἐν οἷς μὴ εἰσιν

1 σημαίνοντα A 2 ἔστω a¹ 3 πρὸς alt. om. a¹ 4 post δὲ add. πρὸς a²
 ὄντινοῦν a: ὄντινοῦν I: ὄντιναοῦν A cf. ad p. 79,35 7 καὶ alt. om. A 11 δεδόμενα (sic)
 a, I pr. τρεῖσκαίδεκα a 12 post εἰ eras. 1 lit. A 13 τό τε A τὸν alt. a:
 om. AI 21 εἰλημμένων AI: εἰρημένων a πολλαχῶς aA: πολλαχοῦ I
 22 λέγει a¹ 23 ἔσονται iterat a 34 ἥτοι AI: ἡγουν a

ὁμώνυμα ἢ ἀμφίβολα τὰ λεγόμενα, οὗτοι οὐκ ἔσονται πρὸς τοῦνομα. ἔστι
 δὲ τὸ τῆς λέξεως τοιοῦτον· ὅσοι συλλογισμοὶ εἰσι παρὰ τὸ πλεονα-
 χῶς, τουτέστιν ὅσοι οὐκ εἰσὶ τῶν πλεοναχῶς τισι χρωμένων, ἀλλ' ἐκτός
 εἰσι τούτων, ὡς ἐπὶ τοῦ 'Σωκράτης καθήται, ὁ καθήμενος δύναται βαδίζειν,
 5 ὁ Σωκράτης ἄρα βαδίζει', οὗτοι οὐκ ἐκ τῶν πλεοναχῶς ἀλλ' ἐκ τῶν παρὰ τὸ
 πλεοναχῶς, ὥστε οὐδὲ πρὸς τοῦνομα ἔσονται οὐδὲ πρὸς τὴν διάνοιαν. τὸ δὲ
 τούτων εἰσὶ τινες οὐ παρὰ τοῦνομα ταυτὸν ἔστι τῷ 'τούτων εἰσὶ τινες οἱ
 μὴ πρὸς τοῦνομα ὄντες'. πῶς οὖν ἀναχθήσονται οὗτοι εἰς τοὺς παρὰ τὴν
 διάνοιαν; οὐ μόνον γάρ, φησὶν, ἄτοπὸν ἔστι τὸ τοὺς τρισκαίδεκα τρόπους
 10 λέγειν πρὸς τοῦνομα, ἀλλ' οὐδὲ αὐτοὺς τοὺς παρὰ τὴν λέξιν ἕξ εἰς τοὺς
 παρὰ τοῦνομα ἀνάγειν χρεών. εἰ γοῦν καὶ μὴ πάντες οἱ φαινόμενοι ἔλεγχ-
 χοι εἰς τοὺς παρὰ τοῦνομα ἀνάγονται, ἀλλ' οὖν εἰσὶ τινες παραλογισμοὶ
 ἐν οἷς οὐ γίνεται ἡ ἀπάτη διὰ τὸ τὴν ἀπόκρισιν σφαλερὰν γενέσθαι, ἀλλὰ f. 27^v
 διὰ τὸ τὸν προταθέντα λόγον ὁμώνυμον εἶναι ἢ ἀμφίβολον. εἰ γάρ τις,
 15 εἰ τύχη, τοιαύτην προενέγκοι ἐρώτησιν ὡς 'ἄρα γε ὁ κύων ὑλακτεῖ ἢ οὐ;'·
 καὶ τοῦ ἀποκρινομένου οἰομένου μοναχῶς τὸν κύνα λέγεσθαι, οἶον, εἰ τύχη,
 τὸν χερσαῖον, ὁ ἐρωτῶν ἐπὶ τοῦ ἀστρώου ἐπαγάγη τὸ συμπέρασμα, οὐ
 γέγονεν ἡ ἀπάτη διὰ τὸ κακῶς ἐξενεχθῆναι τὴν ἀπόκρισιν (καλῶς γάρ
 ὅσον πρὸς τὴν τοῦ ἀποκρινομένου διάνοιαν), ἀλλὰ διὰ τὸ τὸν ἐρωτηθέντα
 20 λόγον ἔχειν τὸ διττόν.

p. 171^a 1 Ὅλως τε ἄτοπον τὸ περὶ ἐλέγχου διαλέγεσθαι.

Δείξας τοὺς πρὸς τοῦνομα καὶ παρὰ τὴν διάνοιαν ἅπαντα τὰ σοφί-
 σματα ἀνάγοντας μὴ καλῶς διαιροῦντας μέμφεται τούτους καὶ ἄλλως
 λέγων· ὅλως τε ἄτοπὸν τι ποιοῦσιν οἱ οὕτως διαιροῦντες τὰ σοφίσματα
 25 περὶ ἐλέγχου διαλεγόμενοι μὴ πρότερον περὶ συλλογισμοῦ διαλαβόν-
 τες. ὁ γὰρ ἔλεγχος συλλογισμὸς ἔστιν ἀντιφάσεως· ἔδει οὖν ζητῆ-
 σαι τί ποτέ ἐστι συλλογισμὸς, καὶ τούτου εὐρεθέντος εὑρεῖν τί ἐστιν ἔλεγχος,
 εὐρόντας δὲ τί ἐστιν ἔλεγχος ἢ τρισκαίδεκα λέγειν καὶ αὐτοὺς τῶν σοφισμά-
 των τρόπους, ὥσπερ καὶ ἡμεῖς λέγομεν, ἢ πάντας εἰς τὴν τοῦ ἐλέγχου
 30 ἀνάγειν ἄγνοιαν. ὥστε ἐχρῆν πρότερον περὶ συλλογισμοῦ εἰπεῖν· ἔστι γὰρ
 ὁ σοφιστικὸς ἔλεγχος φαινόμενος συλλογισμὸς ἀντιφάσεως. διὸ ἂν
 ἢ φαινόμενος ἔλεγχος (οὕτω γὰρ συντακτέον τὸ χωρίον), τουτέστιν εἰ μέλλει
 φαινόμενος ἔλεγχος καὶ σοφιστικὸς συλλογισμὸς γενήσεσθαι, δεῖ τὸ αἴτιον
 τῆς ἀπάτης καὶ τοῦ ψεύδους ἢ ἐν τῷ συλλογισμῷ, τουτέστι τῷ συμπερά-
 35 σματι, εἶναι ἢ ἐν τῇ ἀντιφάσει, τουτέστι τῇ κατ' ἀντίφασιν ἐρωτήσει

2 τῆς λέξεως AI: λεγόμενον a

τὸ a¹A

9 τρισκαίδεκα a

προτεθέντα AI: προστεθέντα a

AI: καλῶς a

34 καὶ τοῦ ψεύδους om. A

add. ἐν a²A

35 εἶναι AI: κεῖσθαι A

7 οὐ aAI (T, corr. Ac): οἱ Arist.

10 et 12 εἰς τοὺς aI: εἰς τὸ A

15 τύχοι A

16 καὶ om. A

34 et 35 τουτέστι aI: ἡγουν A

ante τῇ alt. add. ἐν A

κατ' ἀντί-

φασιν I: τῆς ἀντιφάσεως a: τῇ κατὰ ἀντίφασιν προτεινομένη post ἐρωτήσει A

8 τοὺς a²I:

14 προταθέντα v:

18 κακῶς

25 διαλεγόμενος I

34 ante τῇ alt.

κατ' ἀντί-

φασιν I: τῆς ἀντιφάσεως a: τῇ κατὰ ἀντίφασιν προτεινομένη post ἐρωτήσει A

(προσκεῖσθαι γὰρ δεῖ ἐν τῇ ἐρωτήσει τὴν ἀντίφασιν· οἷον ἄρ' ἔστι
 σιγῶντα λέγειν ἢ οὐ;), ποτὲ δὲ ἐν ἀμφοῖν, καὶ ἐν τῇ ἀντιφάσει καὶ
 ἐν τῷ συμπεράσματι. ἐν μὲν οὖν τῇ ἀντιφάσει καὶ οὐκ ἐν τῷ συμπερά-
 σματι τὸ τῆς ἀπάτης αἰτιὸν ἔστιν ὡς ἐπὶ τοῦδε· ἄρ' ἔστι σιγῶντα λέγειν
 5 ἢ οὐ; οὐδαμῶς· τί δέ, ὅταν ξύλα λέγῃς καὶ λίθους καὶ σιδήρια, οὐ σιγῶντα
 λέγεις; ναί· ἔστιν ἄρα ξύλα καὶ λίθους καὶ σιδήρια λέγειν, τουτέστιν ἔστιν
 ἄρα τὰ σιγῶντα λέγειν. τὸ μὲν οὖν σόφισμα τοιοῦτον. τὸ δὲ αἴτιον τῆς
 ἀπάτης οὐκ ἐν τῷ συμπεράσματι (ἀληθὲς γάρ ἐστι· λέγομεν γὰρ καὶ ξύλα
 καὶ λίθους, ἅπερ ἐστὶ σιγῶντα) ἀλλ' ἐν τῇ ἀντιφάσει, τῇ τῆς ἀντιφάσεώς
 10 φημι ἐρωτήσει, ἣτις εἶχε τὸ διττόν· τὸ γὰρ 'ἄρ' ἔστι σιγῶντα λέγειν;'
 δηλοῖ καὶ τὸν σιγῶντα καὶ τὰ σιγώμενα. ἢ οὕτως· ἄρ' ἔστι λέγοντα
 σιγᾶν; οὐ δῆτα· τί δέ, ὅταν σιγᾷς, οὐ πάντα σιγᾷς; οὐκοῦν καὶ τὰ λέγοντα
 σιγᾷς· ἐκ τῶν πάντων γὰρ εἰσιν· ἔστιν ἄρα λέγοντα σιγᾶν. ἐνταῦθα γὰρ
 λέγοντα τὰ λεγόμενα ἔλαβεν ὁ ἐρωτῶν· ὁ δὲ ἀποκρινόμενος ἐπὶ τοῦ λέγον-
 15 τος ἔδωκε. καὶ οὗτος μὲν ὁ παραλογισμὸς ὡς καὶ ὁ πρὸ αὐτοῦ ἐν τῇ
 ἀντιφάσει ἔχει τὸ αἴτιον. ὁ δὲ ἂ μὴ ἔχει τις, δοίη ἄν ἐν ἀμφοῖν, καὶ
 ἐν τῇ ἀντιφάσει καὶ ἐν τῷ συμπεράσματι. ὅπως δέ, δῆλον ἔσται καὶ τοῦτο
 θεμένοις τὸ σόφισμα. ἔστι δὲ τοῦτο· ἄρ' ὃ μὴ ἔχει τις, δοίη ἄν; οὐδα-
 μῶς· τί δέ, ὃ μὴ ἔχει τις ταχέως, δοίη ἄν ταχέως; ναί· ὃ ἄρα μὴ
 20 ἔχει τις, δοίη ἄν. ἐνταῦθα καὶ ἐν τῇ ἀντιφάσει καὶ ἐν τῷ συμπερά-
 σματι ἔστι τὸ αἴτιον τοῦ ψεύδους. καὶ ἐν μὲν τῷ συμπεράσματι δῆλον·
 ἔδει γὰρ μὴ συμπεράνασθαι 'ὃ ἄρα μὴ ἔχει τις, δοίη ἄν', ἀλλ' ὅτι ὃ μὴ
 ἔχει τις ταχέως, δοίη ἄν ταχέως· τοῦτο γὰρ ἦν ἀκόλουθον. ἀλλὰ μὴν
 καὶ ἐν τῇ ἀντιφάσει ἐνορᾶται τὸ αἴτιον τοῦ ψεύδους· οὕτως γὰρ ἐχρῆν
 25 εἰπεῖν 'ἄρ' ὃ ἔχει τις, δοίη ἄν ὡς οὐκ ἔχει ἢ οὐ;', ἀλλ' οὐχὶ 'ὃ μὴ ἔχει
 τις, δοίη ἄν;'. ἐν δὲ τῷ συμπεράσματι μόνω ἔχων τὸ ψεύδος παραλογι-
 σμὸς οὗτος· ὁ δεῖνα κάθηται, ὁ καθήμενος δύναται βαδίζειν, ὁ καθήμενος
 ἄρα βαδίζει. ἐνταῦθα αἱ μὲν προτάσεις ἀληθεῖς, ἐν δὲ τῷ συμπεράσματι
 γέγονεν ἡ ἀπάτη. ἀλλὰ καὶ ὁ λέγων 'τὰ ἔπη κύκλος, ὁ κύκλος σχῆμα,
 30 τὰ ἔπη σχῆμα' ἐν τῷ συμπεράσματι μόνω ἔχει τὸ αἴτιον, διότι ὁ f. 28^r
 μέσος ὅρος ὡς πλειόνων δηλωτικὸς ἐν μὲν ταῖς διαλεκτικαῖς συνουσίαις
 λαμβάνεται, ἐν δὲ ταῖς ἐπιστημονικαῖς οὐκέτι, ὡς καὶ ἐν τῇ 'Αποδεικτικῇ
 ἐπεσημύνατο· ἐκεῖνα γὰρ μόνον οἶδε καὶ λέγεσθαι συγχωρεῖ ὁ γεωμέτρης
 κύκλους, ὅσοις ὁ τοῦ κύκλου ἐφαρμόζει ὀρισμός, οἷς δὲ μὴ, οὐκέτι. ὁ μὲν
 35 οὖν φαινόμενος ἔλεγχος ἢ ἐν τῇ ἀντιφάσει ἢ ἐν τῷ συμπεράσματι ἢ

1 δεῖ γὰρ τὴν ἀντίφασιν ὅλην προσκεῖσθαι τῇ ἐρωτήσει· ὥστε ἐρωτᾶν οὕτως. ἄρ' ἔστι A
 5 ξύλον λέγεις a λίθους λέγεις καὶ ξύλα A Plato l. c. p. 27, 22 sq., sed cf. vs. 6
 5 et 6 σιδήρια A Plato: σιδήρια aI 6 ἔστιν alt. I: om. aA 7 τὰ AI: om. a
 τὸ — τοιοῦτον om. A 11 post δηλοῖ add. δὲ a 12 καὶ AI: om. a λεγόμενα a¹
 13 τῶν om. A 14 τοῦ a²I: om. a¹ 16 ἔχει aI (Cc T): ἔχει Arist.
 post ἄν add. καὶ a² 17 ἔσται I: ἐστὶ a 22 et 23 ἔχει a 22 an ἀλλ' ὃ ἄρα?
 ὃ alt. I: om. a 26. 27 ψεύδος παραλογισμὸς aI: αἴτιον τῆς ἀπάτης A 29 καὶ a²AI:
 om. a¹ 32 ἐν τῇ 'Αποδεικτικῇ] I 11 p. 77a9 33 post μόνον add. καὶ A
 34 οὐκέτι aI: οὐ A

πολλάκις καὶ ἐν ἀμφοῖν τὸ αἷτιον φέρει τοῦ ψεύδους. ὅστις δὲ μηδ' αὐτοῦ ἔχει ποιοῦν τὴν ἀπάτην, οὗτος ἀληθὴς ἐστὶ συλλογισμὸς· ἀληθῶν γὰρ οὐσῶν τῶν προτάσεων ἐξ ἀνάγκης καὶ τὸ συμπέρασμα ἐστὶ ἀληθές.

p. 171^a12 Ἀλλὰ δὴ ὅθεν ὁ λόγος ἤλθεν.

- 5 Πάλιν ἐπὶ τὸ προκείμενον ἐπανήλθε, καὶ δείκνυσι μὴ ἕτερον εἶναι τὸ πρὸς τοῦνομα καὶ παρὰ τὴν διάνοιαν συλλογίζεσθαι ἀλλ', ὡς δέδεικται, ταῦτόν. καὶ φησὶν ἐρωτῶν πότερον οἱ ἐν τοῖς μαθήμασι σοφιστικοὶ λόγοι καὶ ἀπατητικοί, μαθήματα λέγων ἀριθμητικὴν, γεωμετρίαν καὶ τὰ συγγενῇ ταύταις, πότερον οἱ ἐν τοῖς μαθήμασι πρὸς τὴν διάνοιάν εἰσι,
- 10 τουτέστι κατὰ (τὴν) διάνοιάν εἰσι τοῦ ἐρωτωμένου; καὶ ἐρωτήσας ἀποκρίνεται λέγων ἢ οὐ, δηλῶν διὰ τούτου ὅτι οὐ κατὰ τὴν ἐκείνου διάνοιαν, ὡς ἴσου ὄντος τοῦ ἢ οὐ τῷ 'ἢ δηλονότι παρὰ τὴν διάνοιάν εἰσι τοῦ ἀποκρινομένου'. εἰ γὰρ ὁ ἀποκρινόμενος οἶεται πολλὰ σημαίνειν τὸ τοῦ τριγώνου ὄνομα, τό τε σκαληνὸν καὶ τὸ ἰσοσκελές, καὶ ἐρωτηθεὶς 'ἄρα παντὸς
- 15 τριγώνου αἱ πρὸς τῇ βάσει γωνίαι ἴσαι ἀλλήλαις εἰσίν;' ἔδωκεν, ὅτι ἴσαι ἀλλήλαις ἐπὶ τοῦ ἰσοσκελοῦς, ὁ δὲ σοφιστὴς ἐλέγχει αὐτόν, ἄρα κατὰ τὴν διάνοιαν διείλεχται οὗτος τοῦ ἐρωτωμένου; καὶ ἐπάγει τὴν λύσιν λέγων ἢ οὐ· οὐ γὰρ πρὸς τὴν διάνοιαν διείλεχται τοῦ ἀποκρινομένου ὁ ἐρωτῶν, εἴπερ ὁ μὲν ἀποκρινόμενος, εἰ οὕτως ἔτυχε, τὸ σχῆμα ἢ τὸν
- 20 κύνα δέδωκεν ἐπὶ τοῦ χερσαίου ἢ τοῦ ἐπιπέδου σχήματος, ἐκείνος δ' ἐπὶ τὸν ἀστρῶν μετήνεγκεν ἢ τὰ ἔπη. δῆλον ἄρα ὡς πρὸς τὸ ὄνομα διείλεχται καὶ οὐ πρὸς τὴν διάνοιαν τοῦ ἀποκρινομένου· ταῦτόν ἄρα τὸ πρὸς τοῦνομα καὶ παρὰ τὴν διάνοιάν ἐστιν. ἰστέον δὲ ὅτι ἐφ' ἐκάστης τῶν αὐτοῦ ἐρωτήσεων τὸ ἢ οὐ ὡς ἀπόκρισις ἐστὶ καὶ οἶονεὶ ἀπόφασις καὶ
- 25 ἀπάρνησις ἀντὶ τοῦ 'φανερὸν ὅτι οὐκ ἐστὶ πρὸς τὴν διάνοιαν'.

p. 171^a17 Ἔτι εἰ πολλὰ μὲν σημαίνει τοῦνομα.

- Ἔτι τὸ πρὸς τοῦνομα καὶ παρὰ τὴν διάνοιαν ταῦτόν εἶναι δείκνυσι, καὶ φησὶν· εἰ πολλὰ σημαίνοντός τινος ὀνόματος μὴ νοεῖ τοῦτο οὕτως ἔχειν ὁ ἀποκρινόμενος ἀλλὰ μοναχῶς λέγεσθαι νομίζει, εἴτα ἐλέγχεται
- 30 παρὰ τοῦ σοφιστοῦ, πάντως οὐ κατὰ τὴν οἰκείαν διάνοιαν ἠλέγχθη. ταῦτόν οὖν ἄρα τὸ πρὸς τοῦνομα καὶ παρὰ τὴν διάνοιαν. τὴν δὲ λέξιν τὴν ἔτι εἰ πολλὰ μὲν σημαίνει τοῦνομα, ὁ δὲ μὴ νοεῖ μὴδ' οἶεται,

1 καὶ om. a¹ φέρει τὸ αἷτιον A 1. 2 ὅστις — ἀπάτην aI: ὁ δὲ ἐν μηδετέρῳ, ἡγουν μῆτε ἐν τῷ συμπέρασματι μῆτε ἐν τῇ ἐρωτήσῃ ἔχων τὸ αἷτιον τῆς ἀπάτης A
2 ποιοῦν I: ποιεῖν a ἐστὶ om. A 3 ἔσται AI: ἐστὶν a 6 παρὰ scripsi
cf. vs. 22. 23: πρὸς aI 7 post μαθήμασι expunxit πρὸς τὴν διάνοιαν ἐστὶ (sic) τουτέστι
(cf. vs. 9. 10) I 10 τὴν v: om. aI 12 ἢ alterum a²I: om. a¹ 13 πολλοὺς a²
15 ἀλλήλαις a²: ἀλλήλοις a¹I 17. 18 οὗτος — διείλεχται om. a¹ 21 ἀστρῶν a cf.
p. 81, 17: ἀστέρα I τοῦνομα a 26 μὲν a Arist.: om. I 27 τὸ om. A
παρὰ om. A

πῶς οὗτος οὐ πρὸς τὴν διάνοιαν διείλεκται; τριχῶς ἔστιν ἐκλαβεῖν.
 καθ' ἓνα μὲν τρόπον οὕτως· εἰ τοῦ ὀνόματος διττοῦ ὄντος μὴ νοεῖ τοῦτο
 ὁ ἀποκρινόμενος, πῶς οὗτος ἠπάτηται, κατὰ διάνοιαν ἢ οὐ; καὶ πρὸς τοῦτο
 λύσις οὐ πρὸς τὴν διάνοιαν, ἤγουν οὐ κατὰ τὴν διάνοιαν. ἢ κατ'
 5 ἐρώτησιν ἀναγνωστέον καὶ ὑπερβατῶς οὕτως· ἄρα γε οὗτος πρὸς τὴν διάνοιαν
 διείλεκται; καὶ οὕτως ἐπακτέον ὡς ἀρνητικόν τε καὶ ἀποφατικόν
 τὸ οὐ· σύνηθες γὰρ αὐτῷ τοῦτο, ὡς καὶ ἐν τῇ Φυσικῇ ἀκροάσει εἶπεν
 "ἀλλ' ἐπειδὴ περὶ φύσεως μὲν οὐ, φυσικὰς δὲ ἀπορίας συμβαίνει λέγειν
 αὐτοῖς". ἢ οὖν οὕτω τὴν λέξιν ἀναγνωστέον, ἢ ἀποφατικῶς ὥδε· ἔτι
 10 εἰ πολλὰ μὲν σημαίνει τοῦνομα, ὁ δὲ μὴ νοεῖ μηδὲ οἶεταί πως·
 καὶ στίξαντας ἐπαγαγεῖν οὗτος οὐ πρὸς τὴν διάνοιαν διείλεκται ὡς
 ἴσον τῷ 'πάντως ὁ τοιοῦτος δῆλός ἐστιν ὅτι οὐ πρὸς τὴν διάνοιαν διεί-
 λεκται ἀλλὰ παρὰ τὴν διάνοιαν'. ἀλλὰ μὴν τοῦτο καὶ πρὸς τοῦνομά ἐστι·
 ταῦτόν ἄρα τὸ πρὸς τοῦνομα καὶ τὸ παρὰ τὴν διάνοιαν.

15 p. 171^a18 Ἡ πῶς δεῖ ἐρωτᾶν, πλὴν διδόντα διαίρεσιν.

Ἀποδείξας διὰ τῶν εἰρημένων ταῦτόν εἶναι τὸ πρὸς τὴν διάνοιαν καὶ
 πρὸς τοῦνομα, ἔτι | δὲ καὶ ὅτι οὐ πάντες οἱ ψευδεῖς συλλογισμοὶ καὶ f. 28^v
 ἔλεγχοι εἰς τὸ πρὸς τοῦνομα καὶ παρὰ τὴν διάνοιαν ἀνάγονται διὰ τὸ μὴ
 δυνατόν εἶναι τοὺς ἔξω τῆς λέξεως ἀναχθῆναι εἰς ταῦτα, νῦν ὡς τινὸς
 20 εἰπόντος ὡς δυνατόν ἐστι πάντας τοὺς ἐλέγχους ἀναχθῆναι εἰς ταῦτα, εἰ
 κατὰ διαίρεσιν ἢ ἐρώτησις γίνοιτο, φησὶν ὡς πῶς οὖν δεῖ ἐρωτᾶν; ἢ καθ'
 ὑμᾶς διὰ διαιρέσεως· εἰ γὰρ μὴ οὕτως αἱ ἐρωτήσεις προάγονται, ὥσπερ
 δὴ καὶ ἐλέγχθησαν, οἷον 'ἄρ' ἔστι σιγῶντα λέγειν; ἄρ' ὁ κύκλος σχῆμα;',
 πάντως κατὰ διαίρεσιν λοιπὸν προαχθήσονται, ὅπερ ἐστὶ τὸ πλὴν
 25 διδόντα διαίρεσιν. εἴτα καὶ τὴν κατὰ διαίρεσιν ἐρώτησιν τίθησιν· οἱ
 γὰρ λέγοντες ἀνάγεσθαι πάντας τοὺς ἐλέγχους εἰς τὸ πρὸς τοῦνομα καὶ
 παρὰ τὴν διάνοιαν ἴσως ἂν εἴποιεν, ὅτι ἀπὸ τοῦ μὴ κατὰ διαίρεσιν τὰς
 ἐρωτήσεις γίνεσθαι συμβαίνει μηδὲ τοὺς ἐλέγχους εἰς τὰ εἰρημένα ἀνά-
 γεσθαι. τίς δὲ ἢ κατὰ διαίρεσιν ἐρώτησις καὶ πῶς εἰσαχθήσεται, σαφῶς
 30 παριστῶν φησιν εἴτ' ἐρωτήσεσσι τίς εἰ ἔστι σιγῶντα λέγειν ἢ οὐ,
 ἢ ἔστι μὲν ὡς οὐ, ἔστι δ' ὡς ναί, τοιοῦτόν τι διὰ τούτων παριστῶν,
 ὡς ὁ διαιρετικῶς ἐρωτῶν οὐ προάγει τὴν ἐρώτησιν οὕτως, ὡς ἄρ' ἔστι
 σιγῶντα λέγειν ἢ οὐ, ἀλλὰ κατὰ τόνδε τὸν τρόπον· ἄρ' ἔστι σιγῶντα

1 οὐ πρὸς a Arist. cf. vs. 4: παρὰ AI

ὑπερβατικῶς a

7 καὶ om. A

5 ante καὶ add. ἢ a

ὑπερβατῶς AI:

ἐν τῇ Φυσικῇ ἀκροάσει] I 2 p. 185^a18

9 ἀποφαντικῶς A

11 στίξαντες a¹

14 τὸ alterum om. A

15 διδόντα

a¹I(C): διδόναι a² Arist.

16 ταύτην A

17 δὲ om. A

18 παρὰ om. A

21 γίνοιτο AI: γένοιτο a

ὡς aI: ὅτι A

22 ὑμᾶς] ὁ ex ἢ, ut videtur, corr. A

προάγονται a

23 ἐλέγχθησαν a

25 τὴν κατὰ AI: κατὰ τὴν a¹: τὴν κατὰ

τὴν a²

29 ἐρώτησις om. A

32 διαλεκτικῶς a¹

33 τὸν om. a¹

λέγειν ἢ οὐκ ἔστιν, ἀλλ' ἔστι μὲν ὡς ἔστιν, ἔστι δ' ὡς οὐκ ἔστι; τουτέστιν
 ἄρ' ἔστι λέγειν σιγῶντα, ἢ ἀπλῶς μὲν ὁ σιγῶν οὐ λέγει, τρόπον δέ τινα
 ἔστι λέγειν τὸν σιγῶντα, τρόπον δέ τινα οὐ; τουτέστι κατὰ τὶ μὲν λέγει
 ὁ σιγῶν, κατὰ τὶ δ' οὐ; φησὶν οὖν πρὸς τοῦτο ὁ Ἀριστοτέλης, ὡς καὶ κατὰ
 5 διαίρεσιν ἡ ἐρώτησις γένηται, οἱ συναχθισόμενοι πάλιν λόγοι, εἰς ἃ καὶ
 πρῶτην ἀνήγοντο, καὶ πάλιν εἰς ταῦτα ἀναχθίσονται, εἷς τε τὸ πρὸς τὸ ὄνομα
 καὶ πρὸς τὴν διάνοιαν, ὅπερ ἐδείχθη ταυτόν. εἰ γὰρ ἐκ διαιρέσεως προ-
 βαίη ἡ ἐρώτησις καὶ ὁ μὲν ἀποκρινόμενος ἀποφῇσαι μὴ δυνατόν εἶναι
 λέγειν τὸν σιγῶντα, ὁ δ' ἐρωτῶν ἐπαγάγη συμπέρασμα ὡς δύναται λέγειν ὁ
 10 σιγῶν, δῆλον ὡς οὐ πρὸς τὴν διάνοιαν, τουτέστιν οὐ κατὰ τὴν διάνοιαν
 διειλέχθη τοῦ ἀποκρινομένου ὁ ἐρωτῶν ἀλλὰ πρὸς τὸ ὄνομα. οἶον ὁ ἐρω-
 τῶν οὕτως προήγαγε τὴν ἐρώτησιν, ὡς ἄρ' ἔστι σιγῶντα λέγειν ἢ οὐκ
 ἔστιν, ἀλλὰ τρόπον μὲν τινα ἔστι, τρόπον δέ τινα οὐκ ἔστιν; ὁ δὲ ἀποκρινό-
 μενος τὸ 'οὐκ ἔστιν' ἔφησε· δῆλός ἐστι διὰ τοῦ 'οὐκ ἔστι' τοῦτο εἰπὼν, ὡς
 15 οὐκ ἔστι λέγειν τὸν σιγῶντα· τὸ γὰρ 'οὐκ ἔστι' τοῦτο δηλοῖ, τὸ 'οὐκ
 ἐνδέχεται κατὰ τὶ μὲν λέγειν τὸν σιγῶντα κατὰ τὶ δὲ μὴ, ἀλλ' ἀπλῶς
 μὴ λέγειν'. ἂν οὖν ὁ ἀποκρινόμενος οὕτως εἴπη, τουτέστιν 'οὐκ ἔστι
 λέγειν τὸν σιγῶντα', ὁ δ' ἐρωτῶν ὅτι ἔστι συλλογίζεται, φανερόν ἐστιν ὡς
 ἀπ' ἄλλου μὲν σιγῶντος τὸ λέγειν ἀπέφησεν ὁ ἀποκρινόμενος, κατ' ἄλλου
 20 δὲ ὁ ἐρωτῶν συνεπέρανε. τὴν (δὲ) λέξιν τὴν ἄρ' οὐ πρὸς τὴν διάνοιαν
 διείλεκται ὀξυτόνως ἀναγινώσκειν δεῖ καὶ κατὰ ἀπόφασιν, ἀλλ' οὐχὶ κατὰ
 ἐρώτησιν. ἔν' οὖν συντόμως ἐροῦμεν, τοῦτό ἐστιν ὃ φησιν, ὡς εἰ καὶ
 κατὰ διαίρεσιν καθ' ὑμᾶς ἡ ἐρώτησις γίνοιτο, ἣν δὴ καὶ προλαβόντες εἰρή-
 καμεν, καὶ τῆς διαιρέσεως γενομένης ὁ μὲν ἀποκρινόμενος εἴπη μηδαμῶς
 25 λέγειν τὸν σιγῶντα, ἥτοι οὐδ' ὅλως, ὁ δ' ἐρωτῶν συμπερανεῖ λέγειν αὐτόν,
 ἄρ' οὐ κατὰ τὴν διάνοιαν τοῦ ἀποκρινομένου διείλεκται, ἔν' ἢ τὸ 'ἄρα' συμ-
 περασματικόν. καίτοι οὗτος ὁ λόγος, τουτέστιν ὁ παρὰ τὴν διάνοιαν, καὶ
 παρὰ τὸ ὄνομά ἐστιν· οὔτε γὰρ ἡ αὐτὴ διάνοια τοῦ ἐρωτῶντος καὶ τοῦ ἀποκρι-
 νομένου, οὔτε πρὸς τὸ αὐτὸ πρᾶγμα, πρὸς δὲ ἡ τοῦ ἀποκρινομένου ἀπόκρισις
 30 γέγονε, πρὸς ἐκεῖνο καὶ τὸ συμπέρασμα ἐξενήνεκται, καὶ τὸ αὐτὸ ὄνομα ἦν.
 ὥστε τὸ αὐτό ἐστι τό τε πρὸς τὸ ὄνομα καὶ πρὸς τὴν διάνοιαν. τὸ δὲ οὐκ
 ἄρα ἐστὶ γένος τι λόγων τὸ πρὸς τὴν διάνοιαν τοιοῦτόν ἐστιν, ἵνα καὶ
 τὸ πλήρες τῇ λέξει προσθήσομεν· ἐπεὶ ἀπεδείχθη τὸ αὐτὸ εἶναι τὸ πρὸς
 τοῦνομα καὶ πρὸς τὴν διάνοιαν, οὐκ ἔστι λοιπὸν τὸ γένος τῶν παρὰ τὴν
 35 διάνοιαν λόγων ἄλλο τῶν παρὰ τοῦνομα ἀλλὰ ταυτό. ὁμοίως καὶ τὸ ἄλλ'

2 ante σιγῶντα add. τὸν A

4 τούτους A

5 γένηται aI: ἐστὶν A

6 πρῶτην a'I

ἀνήγοντο aI: ἀνάγονται A

ταῦτα a²εἶτε a¹

7 γοῦν A

8 ἡ om. A

11 fort. οἶον <εἰ> ὁ

17 εἴπη I: εἴποι a

18 συλλογίζεται a

19 σιγῶντα a¹

20 δὲ

prius om. a¹

δὲ alt. v: om. aI

23 γίνοιτο AI: γένοιτο a

24 post εἴπη add.

ὅτι I: om. aA

25 ἡγουν a

συμπεράνει (sic) I

26 τὴν AI: om. a

post τοῦ add. δ' a

27 τουτέστιν om. A

30 ἐξήνεκται a¹

32 post τι add.

τῶν A καὶ om. A

33 προσεπιθήσομεν A

τὸ τὸ αὐτὸ a

34 τὸ ὄνομα

καὶ τὸ A

35 τῶν AI: om. a

ταυτόν A

οἱ μὲν πρὸς τοῦνομά εἰσι τοιοῦτον, ὅτι ἀλλ' οἱ μὲν, ἤτοι τινὲς τῶν
 ψευδῶν συλλογισμῶν, πρὸς | τοῦνομα καὶ παρὰ τὴν διάνοιάν εἰσι, πλὴν f. 29^r
 οὐ πάντες εἰς ταῦτα ἔχουσι τὴν ἀναγωγὴν. τὸ δὲ καὶ τοιοῦτοι οὐ
 πάντες τοιοῦτόν ἐστιν, οὐχ ὅτι οὐ πάντες οἱ ἔλεγχοι τοιοῦτοι, ἤτοι εἰς
 5 τὰ πολλάκις εἰρημένα ἀναγόμενοι, ἀλλ' οὐδ' οἱ φαινόμενοι ἔλεγχοι εἰς
 ταῦτα ἀνάγονται, τουτέστιν οὐ μόνον τοῦτό φημι, ὡς οὐκ ἀνάγονται πάντες
 ἀπλῶς οἱ ἔλεγχοι εἰς ταῦτα, ἀλλ' οὐδ' οἱ φαινόμενοι· τῶν γὰρ φαινο-
 μένων ἐλέγχων οἱ μὴ παρὰ τὴν λέξιν, τουτέστιν οἱ ἐκτὸς τῆς λέξεως,
 οἷον οἱ παρὰ τὸ συμβεβηκὸς καὶ οἱ λοιποὶ ἔξ, οὐκ εἰς τὴν διαίρεσιν ταύ-
 10 τὴν ἀνάγονται. ὥστε ματαία ἢ εἰσαγομένη διαίρεσις, ὡς τῶν αὐτῶν καὶ
 πάλιν ἀπ' αὐτῆς ἀτόπων συναγομένων.

p. 171^a 28 Εἰ δέ τις ἀξιοῖ διαιρεῖν ὅτι λέγω δέ.

Εἰπὼν ὡς οὐκ ἐγχωρεῖ τὰ σοφίσματα πάντα εἰς τὸ πρὸς τοῦνομα
 ἀνάγεσθαι καὶ παρὰ τὴν διάνοιαν, ἀπαντήσας δὲ καὶ πρὸς τοὺς ἴσως ἀντι-
 15 πεσόντας καὶ φήσαντας δυνατόν εἶναι διὰ τῆς διαιρέσεως ἀνάγεσθαι εἰς
 αὐτὰ καὶ δεῖξας, ὅτι καὶ δώσομεν πάντα εἰς ταῦτα ἀνάγεσθαι, ἀλλ' οὖν
 πάλιν καὶ οὕτως οἱ παρὰ τὴν διάνοιαν καὶ οἱ πρὸς τοῦνομα οἱ αὐτοὶ εἰσι,
 νῦν εὐθύνει καὶ τὸν ἀξιούντα λόγον κατὰ διαίρεσιν ἐρωτᾷ. καὶ πειρᾶται
 ἀνατρέπειν αὐτὸν λέγων ὡς εἴ τις οὕτως ἀξιοῖ λέγων οὕτω καὶ ἐρωτῶν 'ἄρ'
 20 ἔστι σιγῶντα λέγειν; ἔστι δὲ σιγῶντα ὃ τε μὴ λαλῶν ἄνθρωπος καὶ τὰ
 σιγώμενα' (τοῦτο γὰρ δηλοῖ διὰ τοῦ τὰ μὲν ὠδί, τὰ δ' ὠδί· τὰ μὲν
 γὰρ οὕτως εἰσὶ σιγῶντα ὡς δύναμιν μὲν ἔχοντα τοῦ λαλεῖν, νῦν δὲ σιγῶντα,
 τὰ δὲ οὕτως ὡς μὴ πεφυκότα λαλεῖν), εἴ τις οὕτως ἐρωτᾷ, οὐ καλῶς
 ἀξιοῖ, ὅτι καίπερ τῆς ἀξιώσεως ἀπρεποῦς οὔσης ἐπὶ μὲν τῶν πολλαχῶς
 25 λεγομένων ἴσως ἂν τις κατὰ διαίρεσιν ἐρωτήσῃ, ἐπὶ δὲ τῶν μὴ πολλαχῶς
 πῶς ἐνδέχεται διαιρεῖν; ὃ γὰρ μὴ οἴεται πολλάκις αὐτὸς ὁ ἐρωτῶν ὁμώ-
 νυμον εἶναι ἀλλ' ἀγνοεῖ, μάταιόν ἐστι διαιρεῖν αὐτὸν τοῦτο, μᾶλλον δὲ
 ἀδύνατον. ἄλλως τε καὶ παρὰ τὴν διαλεκτικὴν μέθοδον τὴν ἀξίωσιν
 ποιεῖται ὁ οὕτως ἐρωτῶν· διδασκόντων γὰρ ἐστὶ τὸ διαιρεῖν ποσαχῶς
 30 λέγεται τὸ πρᾶγμα, οἷον ὁξὺ φέρε εἰπεῖν λέγεται καὶ ἡ φωνὴ καὶ ὁ
 ὄγκος, καὶ ὁξεῖα μὲν φωνὴ ἐστὶ τόδε, ὄγκος δὲ τόδε. τῶν διδασκόντων

1 post τοιοῦτον add. ἐστὶν A ἡγουν a 3 ταυτὰ A καίτοι οὗτοι a
 4 τοιοῦτόν a² AI: τοιοῦτος a¹ ἡγουν a 5 τὸ a εἰρημένον a²: εἰρήκαμεν a¹
 7 post ἔλεγχοι add. οἱ διαλεκτικοὶ a 8 οἱ alterum AI: om. a 9 ὁ (post
 οἷον) A 10. 11 ὡς — συναγομένων postea add., ut videtur, A¹ 14 παρὰ I:
 πρὸς a διαίρεσιν a¹ δὲ I: τὲ a ἴσων a¹ 16 αὐτὰ v: αὐτὸ a: compend. I
 17 πάντες καὶ οὗτοι a² διάνοιαν I: διαίρεσιν a 18 λόγων a¹ 19 αὐτὸν a¹:
 αὐτὴν a² I 21. 22 τὰ μὲν γὰρ — νῦν δὲ σιγῶντα om. a¹ 22 γὰρ I: om. a²
 ἔχοντα τοῦ a²: ἔχοντες I 23 τις a: τι I 24 μὲν vb: δὲ (ex versu sequenti illa-
 rum) aI 26 αὐτὸς aA: αὐτὸ I 27 αὐτὸν A: αὐτὸ aI 28 ἄλλως τε aI:
 ἔπειτα A 29 ὁ om. A διδασκων a¹ ποσαχῶς — p. 87, 1 διαιρεῖν a:
 ποσαχῶς — πρᾶγμα A: om. I πολλαχῶς a¹

οὖν ἐστὶ τὸ διαιρεῖν. ἔπειτα ἐπεὶ πρὸς νίκην ἢ ἀπάτην τοῦ ἀποκρινο-
 μένου ὁρᾷ ὁ τὰς ἐρωτήσεις ποιούμενος, εἰ διαίρεσιν ποιησάμενος ἔροιτο,
 γνωρίμων ποιήσει τῷ ἀποκρινομένῳ ποσαχῶς λέγεται μὴ εἰδότε μὴ δ'
 ἐπεσκεμμένῳ ὅτι τοσαυταχῶς καὶ κατὰ τοσούτων καὶ τοιούτων λέγεται·
 5 γνωρίμου δὲ γενομένου ποσαχῶς τὰ σιγῶντα λέγεται καὶ τοῦ ἀποκρινο-
 μένου, εἰ τύχη, ἐπὶ τοῦ σιγῶντος ἀποφῆσαντος, ἂν ὁ ἐρωτῶν ἐπὶ τὰ σιγώ-
 μενα μετενέγκοι τὸν λόγον, καταγέλαστος δόξειεν.

p. 171^a34 Ἐπεὶ καὶ ἐν τοῖς μὴ διπλοῖς τί κωλύει τοῦτο ποιεῖν;

Εἰπὼν ὅτι ἐνίοτε τὸ ἐρωτώμενον καίτοι πολλαχῶς λεγόμενον οὐ δοκεῖ
 10 πολλαχῶς λέγεσθαι (ὃ δὲ μὴ οἶεται πολλαχῶς λεγόμενον, πῶς ἂν διέλκοι
 ὁ ἐρωτῶν;), νῦν ὥς ἀπ' ἐκείνων ἐπάγει τὸ λεγόμενον τὸ ἐπεὶ καὶ ἐν
 τοῖς μὴ διπλοῖς. ἔστι δὲ τὸ λεγόμενον τοιοῦτον, ὅτι πῶς φῆς, Ἀρι-
 στότελες, ὅτι δεῖ τὸ ἐρωτώμενον ὁμώνυμον εἶναι, ἵνα ἡ κατὰ διαίρεσιν
 προβαίη ἐρώτησις; δυνατόν γάρ καὶ ἐν τοῖς μὴ διπλοῖς, τουτέ-
 15 στι μὴ ὁμωνύμοις, τοῦτο ποιεῖν, ἡγουν τὸ κατὰ διαίρεσιν ἐρωτᾶν.
 εἴτα καὶ πῶς ἐνδέχεται τὰ μὴ πολλαχῶς ἀλλὰ μοναχῶς λεγόμενα διαι-
 ροῦντας ἐρωτᾶν, διδάσκων ἐπάγει ἄρα γε αἰ ἐν τοῖς τέσσαρσι μονά-
 δες ἴσαι εἰσὶ ταῖς δυσὶ δυάσιν, ἥτοι ἄρα αἰ τέσσαρες μονάδες ἴσαι
 εἰσὶ ταῖς δυσὶ δυάσι; λέγω δὲ οὐχὶ ἐκάστην τῶν μονάδων ἴσιν τῇ δυάδι,
 20 ἀλλ' ὁμοῦ τὰς τέσσαρας μονάδας ἴσας ταῖς δυσὶ δυάσι. τὸ δὲ εἰσὶ δὲ
 δυάδες αἰ μὲν ὥδὶ ἐνοῦσαι αἰ δὲ ὥδὶ ἴσον ἐστὶ τῷ 'λέγω δὲ ὥδὶ
 μὲν ἴσας ὥδὶ δὲ μὴ, ὁμοῦ μὲν τὰς δύο δυάδας ἴσας ταῖς τέσσαρσι
 μονάσιν, ἐκάστην δὲ τῶν μονάδων ἐκάστη τῶν δυάδων οὐκ ἴσας.' καὶ ἵνα
 σαφέστερος ὁ λόγος γένηται, οὕτως αὐτὸν δέξῃ· αἰ τέσσαρες μονάδες
 25 ὥδὶ μὲν ἐνοῦσαι καὶ λαμβανόμεναι ἴσαι εἰσὶ ταῖς δυσὶ δυάσιν, ὥδὶ δέ,
 ἡγουν μία ἐκάστη τῶν μονάδων μιᾷ τῶν δυάδων, οὔ. εἴ τις οὖν οὕτως,
 φήσουσιν ἐκεῖνοι, τὴν | ἐρώτησιν ποιήσεται, κατὰ διαίρεσιν ἡρώτησε f. 29^v
 καίτοι μήτε τῶν μονάδων μήτε τῶν δυάδων πλεοναχῶς λεγομένων. εἴτα
 καὶ ἕτερον παράδειγμα τίθησι τὸ ἄρα τῶν ἐναντίων μία ἐπιστήμη;

1 ἡ ἀπάτην a¹I: ἡ ἀπάτη a² 2 εἰ a²I: καὶ a¹ 3 πολλαχῶς a¹ 4 τοιού-
 των e τοσούτων corr. I 6 ὁ I: om. a 7 fort. δόξειεν <ἂν> sive δόξει ἂν; <ἂν>
 δόξειεν v 9 οὐ δοκεῖ AI: οὐκ εὐδοκεῖ a²: οὐδ' ὃ a¹ 10 post οἶεται add.
 τὸ a² διέλοιτο A 11. 12 νῦν — ὅτι aI: νῦν τὸ λεγόμενον τοῦτο ὥς ἀπ'
 ἐκείνων ἐπάγει πρὸς ἑαυτὸν δῆθεν λέγοντα μὴ δυνατόν εἶναι τὰ μὴ ὁμώνυμα κατὰ διαίρεσιν
 ἐρωτᾶν· καὶ φησὶ A 11 ἐπεκείνων a² 11. 12 τὸ ἐπεὶ — τὸ λεγόμενον om. a¹
 12 πῶς — 18 δυάσιν bis habet A φῆς aAbI: λέγεις A^a 12. 13 ἀριστοτέλης a
 13 ὅτι aIAb: ὥς A^a 13. 14 εἶναι ὁμώνυμον, ἵνα κατὰ διαίρεσιν προβαίη ἡ ἐρώ-
 τησις A^a 14 post γάρ add. ἐστὶ aA^a καὶ om. a¹ 14. 15 ἡγουν ἐν τοῖς
 ὁμωνύμοις A^a 16. 17 εἴτα διδάσκων πῶς καὶ ἐν τοῖς μὴ ὁμωνύμοις ἔστι κατὰ διαίρεσιν
 ἐρωτᾶν A^a 17 γε om. A^a ταῖς a 18 εἰσὶν ἴσαι A^a ἡγουν a
 19 εἰσὶ iterat I δὲ AI: om. a 23 ἐκάστην A: ἐκάστη a²I: κατὰ a¹
 ἐκάστη AIa²: ἐκάστας a¹ 24 σαφέστερος I: ἔτι σαφέστερος A: δι' ἕτερον a
 διεξήκει a² 26 post μιᾷ add. ἐκάστη a²

ὁ οὕτως ἄν καταλλήλως ἐρωτηθείη· ἄρ' ἐπεὶ τῶν ἐναντίων τὰ μὲν
 ἐστὶ γνωστὰ τὰ δὲ ἄγνωστα, ἔστιν αὐτῶν μία ἐπιστήμη; ταῦτα εἰπὼν
 λέγει ὥστε ἔοικεν ἀγνοεῖν ὁ τοῦτο ἀξιῶν ὅτι ἕτερον τὸ διδάσκειν
 τοῦ διαλέγεσθαι· τὸν μὲν γὰρ διδάσκοντα δεῖ μὴ ἐρωτᾶν ἀλλὰ
 5 λαμβάνειν ἄφ' ἑαυτοῦ καὶ πάντα δῆλα ποιεῖν τῷ μαθητῇ, τὸν δὲ πρὸς
 ἀπάτην ἢ νίκην ὀρῶντα οὐδαμῶς.

p. 171^b3 Ἔτι τὸ φάναι ἢ ἀποφάναι ἀξιοῦν.

Ἔτι ἀναιρεῖ τοὺς κατὰ διαίρεσιν ἐρωτῶντας, καὶ φησί· τὸ τὴν πρό-
 τασιν οὕτως ἐρωτᾶν ὡς ἀναγκάζεσθαι τὸν ἀποκρινόμενον ἢ τὸ 'ναί' ἢ τὸ
 10 'οὐ' λέγειν (ταῦτα γὰρ εἶπε φάναι ἢ ἀποφάναι) οὐ δεικνύντος ἐστίν,
 ἀλλὰ πεῖραν λαμβάνοντος τοῦ ἀποκρινομένου εἰ γινώσκει τὸ ἐρωτώμενον.
 πῶς οὖν ἐνδέχεται τὸν ἀπόπειραν ποιούμενον διαιρεῖν καὶ διδάσκειν τὸν
 ἐρωτώμενον ὃ ζητεῖ μαθεῖν εἰ οἶδεν; ἡ γὰρ πειραστικὴ οὐ διδασκαλική
 ἐστίν, ἵνα δῆλα ποιῇ τὰ πράγματα, ἀλλὰ διαλεκτικὴ τις, ὡς καὶ ἐν
 15 τοῖς προρρηθεῖσιν εἵπομεν, καὶ θεωρεῖ οὐ τὸν εἰδότα ἀλλὰ τὸν προσ-
 ποιούμενον εἰδέναι ἀγνοοῦντα δέ.

p. 171^b6 Ὁ μὲν οὖν κατὰ τὸ πρᾶγμα θεωρῶν τὰ κοινὰ δια-
 λεκτικός ἐστίν.

Ἐμφήνας διὰ τοῦ εἰπεῖν, ὅτι ἡ πειραστικὴ διαλεκτικὴ τίς ἐστίν,
 20 ὅτι μὴ ταῦτόν ἐστι πειραστικὴ καὶ διαλεκτικὴ ἀλλὰ διάφοροι, ἀκολούθως τὴν
 διαφορὰν αὐτῶν παραδίδωσι, καὶ τὸν μὲν κατὰ τὰ κοινὰ θεωροῦντα τὸ
 πρᾶγμα (οὕτω γάρ ἐστι τὸ ἐξῆς τῆς λέξεως· [ὡς] κοινὰ δὲ λέγει τὰ δοκοῦντα
 πᾶσιν ἢ τοῖς πλείστοις ἢ τοῖς σοφοῖς), τοῦτον καλεῖ διαλεκτικόν, τὸν δὲ ἐκ
 τῶν δοκούντων τῷ ἀποκρινομένῳ πειραστικόν (τοῦτο γὰρ λείπει), τὸν δὲ
 25 ἐκ τῶν φαινομένων ἐνδόξων μὴ ὄντων δὲ σοφιστικόν καὶ ἐριστικόν. πῇ δὲ
 διαφέρει ὁ σοφιστικὸς τοῦ ἐριστικοῦ, μετ' ὀλίγον ἐρεῖ.

p. 171^b7 Καὶ συλλογισμὸς ἐριστικὸς καὶ σοφιστικὸς ἐστίν· εἷς
 μὲν ὁ φαινόμενος.

Παρακατιῶν μὲν φαίνεται παραδοῦναι μέλλειν διαφορὰν ἐριστικοῦ καὶ
 30 σοφιστικοῦ. νῦν δὲ ὡς ἐν λαμβάνει τὸν ἐριστικὸν καὶ σοφιστικὸν συλλο-

2 ἐστὶ AI: om. a 3. 4 τοῦ διδάσκον τὸ A 8 φησίν· ὡς τὸ A 9 ὥστε
 ἀξιοῦν τὸν ἀποκρινόμενον καὶ ἀναγκάζειν A 9. 10 τὸ ὄν a¹ 10 λέγειν aI:
 δοῦναι A post οὐ add. τοῦ A 11 ἀλλὰ aI: ἡγουν τοῦ ἀποδεικτικοῦ καὶ διδά-
 σκοντος. ἀλλὰ τοῦ πειραστικοῦ· τουτέστι τοῦ ἐριστικοῦ· τοῦ A 12 post ποιούμενον
 add. καὶ ζητοῦντα γινῶναι εἰ ἐπιστήμων ἐστίν ὁ αὐτῷ προσδιαλεγόμενος A τὸ (post
 διδ.) A 13 post πειραστ. add. ἡγουν ἡ ἐριστικὴ A οὐ διαλεκτικὴ a¹
 14 ποιῇ I: ποιεῖ a: ποιήσῃ A 15 εἵπομεν] c. 8 p. 169^b25 22 ὡς delevi
 δὲ I: om. a 26 ἐρεῖ] p. 171^b25 sq. 29 φαίνεται om. a¹: ante μὲν add. a²
 μέλλειν scripsi: μέλλει a¹I: μέλλει δὲ a²

γισμὸν. διαιρεῖ δὲ τοῦτον εἰς δύο, καὶ ἓνα μὲν φησι συλλογισμὸν ἐριστι-
 κὸν καὶ σοφιστικὸν εἶναι τὸν φαινόμενον μὲν συλλογισμὸν ὄντα δὲ
 ἀσυλλόγιστον, ὃς καὶ συλλογίζεται περὶ τῶν ἐνδόξων, περὶ ὧν ἡ διαλεκτικὴ
 πειράζει. ἔστι δὲ οὗτος ὁ ἐκ δύο καταφατικῶν συνάγων τι ἐν δευτέρῳ
 5 σχήματι ἢ ὁ ἐκ δύο μερικῶν ἐν ὁποιοῦν τῶν σχημάτων ἢ ὅπως ἄλλως
 παρὰ τοὺς συλλογιστικούς τρόπους συνάγων τι, ὥσπερ ὁ Καινεὺς ἐκ δύο
 καταφατικῶν ἐν δευτέρῳ σχήματι συνῆγεν, ὅτι τὸ πῦρ ἐν πολλαπλασίονι
 ἀναλογία ἐστίν, οὕτως τὴν ἀναγωγὴν ποιούμενος τοῦ σοφίσματος· τὰ ἐν
 πολλαπλασίονι ἀναλογία ταχὺ αὐξάνονται, τὸ πῦρ ταχὺ αὖξει, καὶ τὸ συμ-
 10 πέρασμα δῆλον. ὁ μὲν τὸ σχῆμα οὖν, φησὶν, ὁ γὰρ ἐριστικός καὶ
 σοφιστικός ἐστίν, ἐκ παραλλήλου θίς τὸ αὐτό· ὁ γὰρ ἐριστικός καὶ ὁ
 σοφιστής ὁ αὐτός, τῇ προαιρέσει μόνον διαφέροντες, ὡς μετ' ὀλίγον ἐρεῖ.
 ἔστιν οὖν ἀσυλλόγιστος ὁ τοιοῦτος συλλογισμός, καὶ ψευδὲς καὶ ἀληθὲς
 ἢ τὸ συμπέρασμα. καὶ τὴν αἰτίαν ἐπάγει τοῦ εἶναι τοῦτον ἀσυλλό-
 15 γιστον· τὸν γὰρ μέσον ὅρον, ὃς καὶ αἰτιός ἐστι τοῦ συμπεράσματος, ὃν
 καὶ διὰ τί ὀνομάζει, ἀπατητικὸν ἔχει· καὶ γὰρ ἀληθῶς κατὰ ἀμφοτέ-
 ρων τῶν ἄκρων κατηγορεῖται ὁ μέσος ὅρος ἐν τῷ δευτέρῳ σχήματι, ὅταν
 ἀμφότεραι αἱ προτάσεις καταφατικαὶ ληφθῶσιν, ὅμως οὐχ οὕτως ἔδει
 ταύτας λαβεῖν, ἀλλὰ τὴν μὲν οὕτως τὴν δὲ στερητικῶς. ὥστε ἀπατητι-
 20 κός ἐστι τοῦ διὰ τί. ἀλλὰ καὶ τὰς δύο μερικὰς λάβῃ, ὡς ἐπὶ τοῦδε
 'ὁ Πιττακὸς σοφός, ὁ Πιττακὸς σπουδαῖος, οἱ σοφοὶ ἄρα σπουδαῖοι', ἀπα-
 τητικός καὶ οὗτος τοῦ μέσου καίτοι ἀληθοῦς ὄντος τοῦ συμπεράσματος·
 οὐ γὰρ ἀνάγκη, εἰ ὁ Πιττακὸς σπουδαῖος καὶ σοφός, καὶ τοὺς σοφοὺς σπου-
 δαίους εἶναι διὰ τὸν συλλογισμὸν. περὶ δ' οὖν, φησὶν, ἡ διαλεκτικὴ
 25 πειραστικὴ ἐστὶ (καὶ εἴρηται κατ' ἀρχὰς πῶς ἐστὶ), περὶ ταῦτα ἡ |
 σοφιστικὴ ἀπατητικὴ ἐστὶ· προσποιεῖται γὰρ εἰδέναι. ἀλλ' ὁ μὲν πειρα- f. 30^r
 στικός ἐπ' ὠφελείᾳ, ὡς εἴρηται, τοῦτο ποιεῖ τοῦ προσποιουμένου εἰδέναι
 τὸ πρᾶγμα καὶ ἐκ τῶν ἀπλῶς ἐνδόξων ἢ τῶν δοκούντων τῷ προσποιου-
 μένῳ εἰδέναι τὸ πρᾶγμα (καὶ πολὺ τοῦτο παρὰ τῷ Πλάτῳ τὸ εἶδος τῶν
 30 λόγων), ὁ δὲ σοφιστής ἐκ τινων ὁμωνύμων ἢ ἀμφιβόλων ἢ τινων ἄλλων
 τοιούτων. δύο οὖν, φησὶν, εἰσὶν οἱ ἐριστικοὶ συλλογισμοί, εἷς μὲν ὁ προει-
 ρημένος ὁ ἀσυλλόγιστος ἔχων τὸ σχῆμα, ἕτερος δὲ ὃς οὐκ ἐκ τῶν οἰκείων
 ἀρχῶν τῆς προκειμένης ὦν μεθόδου μηδὲ ταῖς οἰκείαις τοῦ πράγματος χρώ-
 μενος προτάσει δοκεῖ εἶναι κατὰ τὴν τέχνην, ἡγοῦν <ἐκ> τῶν οἰκείων

5—7 ἢ ὁ ἐκ—σχήματι iterat I

5 ὁ Ib: om. aIa

6 παρὰ Ib: περὶ aIa

7 τὸ I: om. a

8 ἀναλογία a²: ἀναλογίαν I: ἀνάλογον a¹

8. 9 τὸ—ἀνάλο-

γον a¹9 αὐξάνει a¹9. 10 τὸ σύμπαν a²11 ἐριστικός a¹: ἐριστός I:ἐριστής τε a²: ἐριστής A

ὁ alterum A: om. aI

12 post προαιρέσει induxit

p. 58, 6—59, 27 ἐν ᾧ τεθέντων—ἐν δευτέρῳ σχήματι I

ἐρεῖ] p. 171^b30sq.

13 ψευδὲς a:

19. 20 ἀπατητικός a Arist.: ἀπατητικὴ I

21. 22 post ἀπατητικός

add. δὲ a

24 post οὖν add. νῦν a

27 εἴρηται] p. 70, 30sq.

ποιεῖν a

28 ἢ aI: ἡγοῦν A

29 post πρᾶγμα expunxit καὶ ἐκ τῶν ἀπλῶς ἐνδόξων (e vs. 28

illata) I

τῷ AI: om. a

30 τινων alt. om. A

31 εἰσὶ συλλογισμοί

ἐριστικοί a

32 ὁ om. A

ἀσυλλόγιστος a¹

34 ἐκ addidi

τῇ τέχνῃ. διὰ τοῦτο τὰ ψευδογραφήματα οὐκ ἐριστικά· ἐκ γὰρ τῶν οἰκείων ἀρχῶν ὥρμηνται τῆς γεωμετρίας· αἱ γραφαὶ δὲ οὐ γίνονται ὡς δεῖ. καὶ εἴρηται ἐν τῇ πρώτῃ τῶν Τοπικῶν περὶ τούτων· λέγει γὰρ ἐν ἐκείνοις “τῷ γὰρ ἢ τὰ ἡμικύκλια περιγράφειν μὴ ὡς δεῖ ἢ γραμμὰς τινὰς ἄγειν μὴ ὡς ἂν ἀχθείησαν τὸν παραλογισμὸν ποιεῖται ὁ ψευδογραφῶν”. οὐκ ἐριστικά οὖν τὰ ψευδογραφήματα, ὅτι ἀπὸ τῶν οἰκείων ἀρχῶν παραλογίζονται, οὐδὲ εἰ τί ἐστὶ ψευδογράφημα περὶ ἀληθείας, ἐριστικὸν ἔσται, οἷος ὁ τοῦ Ἰπποκράτους καὶ ὁ διὰ τῶν μηνίσκων τοῦ Ἀντιφῶντος τοῦ κύκλου τετραγωνισμός· οὐ γὰρ εἰσιν ἐριστικοί, ὅτι τηροῦσι τὰς οἰκείας ἀρχὰς τῆς γεωμετρίας. ἀλλ’ ὁ τοῦ Βρύσωνος τετραγωνισμὸς τοῦ κύκλου ἐριστικός ἐστὶ καὶ σοφιστικός, ὅτι οὐκ ἐκ τῶν οἰκείων ἀρχῶν τῆς γεωμετρίας ἀλλ’ ἐκ τινων κοινοτέρων. τὸ γὰρ περιγράφειν ἐκτὸς τοῦ κύκλου τετράγωνον καὶ ἐντὸς ἐγγράφειν ἕτερον καὶ μεταξὺ τῶν δύο τετραγώνων ἕτερον τετράγωνον, εἴτα λέγειν ὅτι ὁ μεταξὺ τῶν δύο τετραγώνων κύκλος, ὁμοίως δὲ καὶ τὸ μεταξὺ τῶν δύο τετραγώνων τετράγωνον τοῦ μὲν ἐκτὸς τετραγώνου ἐλάττωτά εἰσι τοῦ δὲ ἐντὸς μείζονα, τὰ δὲ τῶν αὐτῶν μείζονα καὶ ἐλάττωτα ἴσα ἐστίν, ἴσος ἄρα ὁ κύκλος καὶ τὸ τετράγωνον, ἐκ τινων κοινῶν ἀλλὰ καὶ ψευδῶν ἐστὶ, κοινῶν μὲν, ὅτι καὶ ἐπ’ ἀριθμῶν καὶ χρόνων καὶ τόπων καὶ ἄλλων κοινῶν ἀρμόσοι ἂν, ψευδῶν δέ, ὅτι ὁκτὼ καὶ ἐννέα τῶν δέκα καὶ ἐπτὰ ἐλάττονες καὶ μείζονες εἰσι καὶ ὅμως οὐκ εἰσὶν ἴσοι. ἀλλὰ καὶ ὁ συνάγων ὅτι αἱ ἀρεταὶ διδασκται ἐκ τοῦ λέγειν ὅτι τὰ διδασκτά πρότερον μὴ ὄντα ὕστερον ἡμῖν ἐπιγίνεται, αἱ δ’ ἀρεταὶ πρότερον οὐκ ἐνοῦσαι ὕστερον ἐπιγίνονται, αἱ ἀρεταὶ ἄρα διδασκται, ἐριστικός καὶ σοφιστικός· οὐ γὰρ ἐκ τῶν οἰκείων τοῦ πράγματος συνάγει τὸ προκεῖ-
μενον· τοῦτο γὰρ ἀρμόσει καὶ ἐπ’ ἄλλων λέγειν πολλῶν.

p. 171^b18 Ὡστε ὃ τε περὶ τῶνδε φαινόμενος συλλογισμὸς ἐριστικὸς λόγος.

Δύο εἰπὼν ἐριστικοὺς συλλογισμοὺς, τὸν τε κατὰ τὸ σχῆμα ἡμαρτη-
μένον καὶ τὸν μὴ ἐκ τῶν οἰκείων ἀρχῶν τῆς προκειμένης μεθόδου φαινό-
μενον δὲ ἐκ τούτων, νῦν συνάπτει τούτους, ἢ μᾶλλον ἐν ὄνομα καὶ ἀμ-
φοτέροις τίθησιν. ἐριστικὸς γὰρ ἐστὶ λόγος καὶ ὁ περὶ τῶνδε φαινό-
μενος, περὶ τῶνδε φαινόμενον λέγων τὸν μὴ κατὰ τὸ σχῆμα ὕγιῃ. καὶ ὁ κατὰ τὸ πρᾶγμα δὲ φαινόμενος, καὶ ὁ ὕγιῃς μὲν ἐστὶ κατὰ τὸ σχῆμα

1 post τὰ add. περὶ ἀληθῆ A post ἐριστικά add. ἀλλὰ διαλεκτικά a 2 γρα-
φαὶ (sic) I 3 ἐν τῇ πρώτῃ τῶν Τοπικῶν] c. 1 p. 101^a15—17 4 ἢ prius om. a¹
5 ψευδογράφων a 8 ἔσται a: om. I 12 περιγράφειν a²: παραγράφειν a¹I
13 ἐνγγράφειν a¹ 14 ὁ I: om. a 15 τοῦ μὲν corr. I 16 ἐντὸς a²I:
ἐκτὸς a¹ 19 ψευδῶν a: ψευδῶς I ὅτι a: ὁ I 21 ὁ om. a¹ 24 τοῦ
πράγματος aI: ἀρχῶν A 26 ὃ τε a Arist.: ὁ I(u C) 32 λέγων scripsi:
λέγοντες I: λέγοντος a¹: λέγοντα a²: λέγει v μὴ om. a² 33 κατὰ alt. om. a²

(τοῦτο γὰρ δηλοῦται διὰ τοῦ καὶ ἢ συλλογισμὸς [δοκῶν]), δοκῶν δὲ
 συνάγεσθαι μὲν ἐκ τῶν ἀρχῶν τοῦ πράγματος, μὴ συναγόμενος δὲ ἀπ’
 ἐκείνων ἀλλὰ φαινομένως, ἐριστικός ἐστι λόγος. διὰ τί δὲ ἐριστικός ἐστιν,
 ἐπήγαγε λέγων φαινόμενος γὰρ ἐστι κατὰ τὸ πρᾶγμα, ὥστε ἀπα-
 5 τητικός καὶ ἄδικος· διὰ τοῦτο γοῦν καὶ σοφιστικός. ὥσπερ δὲ καὶ
 ἐν τοῖς ὁρομικαῖς ἀγῶσιν ἀδικία τίς ἐστιν, ὅταν οἱ ὁρομαῖς ἀφέντες εὐθὺς
 τῆς νύσσης φέρεσθαι ἀλλήλους ἐμποδίζουσιν, οὕτως ἐστὶ καὶ ἐν διαλέξει
 ἀδικομαχία τις ἐριστικὴ τιθέντων τῶν διαλεγομένων ἀλλήλοις σκῶλα
 πρὸς τὸ μὴ συναχθῆναι τὸ παρ’ ἐκατέρου μελετώμενον. ἢ ὥσπερ ἐν τῷ
 10 τοιοῦτῳ ἀγῶνι ἀδικία γίνεται, ὅταν προεκτρέχοντος ἄλλου καὶ προπορευο-
 μένου ἄλλος ὑποφθάσας κατάσχη αὐτὸν καὶ κωλύσῃ τοῦ δρόμου (ἔδει
 γὰρ ἄμφω τρέχειν καὶ οὕτω φανῆναι τὸν δόκιμον), οὕτω καὶ τοὺς f. 30^v
 διαλεγομένους δεῖ μὴ σπεύδειν ἀδικεῖν τὸν προσδιαλεγόμενον διὰ τοῦ ἀπα-
 τᾶν. εἰ δὲ μὴ τοῦτο γίνεται, τότε ὁ ἀγαθὸς διακρίνεται περὶ τὴν διάλεξιν.
 15 νῦν δὲ δι’ ὧν λέγει καὶ τὴν διαφορὰν τοῦ σοφιστικοῦ καὶ ἐριστικοῦ παρα-
 δίδωσιν· οὕτε γὰρ οἱ αὐτοὶ εἰσι πάντα οὕτε πάντα ἕτεροι, ἀλλ’ ἢ μὲν τῶν
 αὐτῶν λόγων εἰσὶν οἱ φιλέριδες καὶ οἱ σοφισταὶ καὶ ἀμφοτέρω ἐκ
 φαινομένων ἐνδόξων μὴ ὄντων δὲ ἐπιχειροῦσιν, εἰσὶν οἱ αὐτοί, ἢ δὲ οἱ
 20 μὲν ἐριστικοὶ χάριν νίκης καὶ τῆς ἀπὸ τῶν παρεστώτων δόξης τοῦτο
 ποιοῦσιν, οἱ δὲ σοφισταὶ χάριν χρηματισμοῦ καὶ πλούτου, διαφέρουσιν.

p. 171^b34 ‘Ο δ’ ἐριστικός ἐστὶ πῶς οὕτως ἔχων πρὸς τὸν δια-
 λεκτικόν.

Τέσσαράς τινες λαμβάνει, ἐριστικὸν καὶ διαλεκτικόν, ψευδογράφον καὶ
 γεωμετρικόν, καὶ φησὶν ὅτι ὡς ἔχει ὁ ψευδογράφος πρὸς τὸν γεωμέτρην
 25 (ὑποδύεται γὰρ αὐτὸν καὶ ἀπὸ τῶν οἰκείων αὐτοῦ ἀρχῶν συλλογίζεται), οὕτως
 καὶ ὁ ἐριστικός ἔχει πρὸς τὸν διαλεκτικόν. προσέθηκε δὲ τὸ πῶς,
 ὅτι ὁ μὲν διαλεκτικός καὶ ἐκ δοκούντων καὶ ἐξ ὄντων συλλογίζεται, ὁ δὲ
 ἐριστικός ἐκ δοκούντων μὲν μὴ ὄντων δὲ ἀλλὰ φαινομένων. ἐλλιπῶς δὲ
 ἔχει ἡ λέξις· ἐστὶ δὲ τὸ πλήρες τοιοῦτον· ἐκ γὰρ τῶν αὐτῶν τῇ δια-
 30 λεκτικῇ παραλογίζεται, ὥσπερ καὶ ὁ ψευδογράφος ἐκ τῶν αὐτῶν τῇ
 γεωμετρίᾳ. πῶς δὲ ἐκ τῶν αὐτῶν; ὅτι καὶ ὁ διαλεκτικός καὶ ὁ ἐριστικός ἐξ
 ἐνδόξων, ἀλλ’ ὁ μὲν ἐκ δοκούντων καὶ ὄντων, ὡς εἴρηται, ὁ δὲ ἐκ δοκούν-
 των μὴ ὄντων δέ. διὰ τοῦτο οὐκ ἔστιν ἐριστικός ὁ ψευδογράφος, ὅτι οὐκ

1 γὰρ I: δὲ a δηλοῦτο a¹ δοκῶν prius delet v 3 φαινομένως I: φαινόμενος a
 4 ὡς a 8 ἀδικία a¹ 9 πρὸς v cf. p. 93, 6: περὶ a¹ I: παρὰ a² post συναχθῆναι add.
 εἰς a² τρ’
 10 προεκτρέχοντος Av: προεκτρέ I: προεκτρέ-
 χηται a ἄλλου καὶ A: inv. ord. a: καὶ ἄλλου καὶ I 13 τοῦ AI: τὸ a
 14 immo πρὸς τὴν 17 σοφισταὶ Arist. v cf. vs. 20: σοφιστικοὶ aI 23 ψευδο-
 γράφος A: πειραστικὸν aI 24 πρὸς τὸν γεωμετρικόν A Arist. 26 τὸ I: om. a
 30 καὶ AI: om. a 30. 31 τῇ γεωμετρίᾳ AI: τῷ γεωμέτρῃ a 33 fort. <μὲν> μὴ
 cf. vs. 28 et p. 92, 1 n.

ἐκ δοκούντων μὲν ἐνδόξων μὴ ὄντων δὲ ἀλλ' ἐκ τῶν ἀρχῶν καὶ συμ-
 περασμάτων τῶν ὑπὸ τὴν τέχνην ψευδογραφεῖ. ὁ δ' ὑπὸ τὴν
 διαλεκτικὴν, ἡγουν ὁ ἐριστικός, περὶ μὲν τὰ ἄλλα, ἦτοι τὰ μαθή-
 5 ματα, ὅτι ἐριστικός ἐστίν, οὐκ ἄδηλον· οὐ γὰρ ἐκ τῶν ἀρχῶν τῆς γεω-
 μετρίας τὸν κύκλον τετραγωνίζειν πειρᾶται ἀλλ' ἐκ τινων κοινοτέρων,
 ὥσπερ ὁ Βρύσων, οὗ ὁ τετραγωνισμός ἐστι καὶ ἐριστικός. ὁ δὲ διὰ τῶν
 μηνίσκων οὐκ ἐριστικός, ὅτι ἐκ τῶν ἀρχῶν τῆς γεωμετρίας τοὺς
 λόγους ποιεῖται. καὶ διὰ τοῦτο τὸν μὲν οὐκ ἔστι μετενεγκεῖν ἐπ'
 ἄλλα, ὅτι τὰς ἀρχὰς τῆσδε τῆς ἐπιστήμης ἀδύνατον ἐπ' ἄλλην μετᾶγειν.
 10 τὸν δὲ τοῦ Βρύσωνος πρὸς πολλά, ὥσπερ καὶ ἐν τῇ Ἀποδεικτικῇ εἴρηται
 τῷ Ἀριστοτέλει ὅτι “κατὰ κοινόν τε γὰρ δεικνύουσιν οἱ τοῦ Βρύσωνος λόγοι,
 ὃ καὶ ἐτέρῳ ὑπάρξει· διὸ καὶ ἐπ' ἄλλων ἐφαρμόττουσιν οἱ λόγοι οὐ συγ-
 γενῶν”. οἷς γὰρ ὁ Βρύσων ἐπὶ ποσὸν ἐχρήσατο, ταῦτ' ἔστι μετενεγκεῖν
 καὶ ἐπὶ ποιά· ἔστι γὰρ οὕτως εἰπεῖν· τὸ ψιμμύθιον καὶ ὠὸν χιόνος
 15 μὲν μελάντερα, τιτάνου δὲ λευκότερα· τὰ δὲ τῶν αὐτῶν λευκότερα καὶ
 μελάντερα ὁμοίως εἰσὶ λευκά· τὸ ὠὸν ἄρα καὶ τὸ ψιμμύθιον ὁμοίως εἰσὶ
 λευκά. πάλιν ὁ γλίχων καὶ τὸ σκόροδον πυρὸς μὲν ψυχρότερα, ἐλαίου δὲ
 θερμότερα· τὰ δὲ τῶν αὐτῶν θερμότερα καὶ ψυχρότερα ὁμοίως εἰσὶ θερμά·
 ὁ γλίχων ἄρα καὶ τὸ σκόροδον ὁμοίως εἰσὶ θερμά. ὥστε τὸν Βρύσωνος
 20 συλλογισμόν δυνάμεθα μετενεγκεῖν καὶ εἰς ἄλλα, ὅταν οἱ ἀποκρινόμενοι ἢ
 ἀκροώμενοι ἀγνοῶσι καὶ οὐκ ἴσασιν (δεῖ δὲ ἔξωθεν ὑπακούειν τὸ ἀληθῶς)
 ἐκ τίνων μὲν συνάγεται τὸ ἀδύνατον, ἐκ τίνων δὲ οὐκ ἀληθῶς. ἢ καὶ
 οὕτως συμβιβάζσεις τὸ ἀπορούμενον ὡδὶ λέγων· τὸν μὲν τοῦ Ἀντιφῶντος,
 δηλονότι τὸν διὰ τῶν μηνίσκων, οὐκ ἔστι μετενεγκεῖν, τὸν δὲ ὡς ἀπὸ
 25 κοινοῦ λαμβάνοντα ἔστι μετενεγκεῖν τὸν τοῦ Βρύσωνος πρὸς πολλοὺς δια-
 λεγομένῳ, ὅσοι μὴ ἴσασιν ἀληθῶς τὸ δυνατόν ἐν ἐκάστῳ καὶ τὸ
 ἀδύνατον· ἀρμόσει γὰρ ἐπὶ πολλὰ μεταχθῆναι οὗτος παρὸ ὁ τοῦ
 Ἀντιφῶντος. πάλιν ἐάν τις συλλογίζηται ὅτι οὐ συμφέρει περιπατεῖν
 ἀπὸ δειπνου, ὅτι κίνησις οὐκ ἔστιν, ὡς ὁ Ζήνων συλλογίζεται, οὐκ
 30 ἔστιν ἰατρικός· οὐ γὰρ ἐκ τινων ἰατρικῶν ἐστὶν ἀρχῶν ἀλλ' ἐκ κοινῶν.
 διὸ ἔστι καὶ τοῦτον μετενεγκεῖν εἰς ἄλλα, οἷον ὅτι οὐ συμφέρει εἰς ἀγορὰν

I post μὲν expunxit μὴ ὄντων δὲ (illata e p. 91,33) I 3 ἡγουν corr. I 3. 4 οὐκ
 ἄδηλον ὅτι ἐριστικός ἐστὶ περὶ τὰ ἄλλα ἡγουν περὶ τὰ μαθήματα A 8 μετενεγκεῖν] μετ
 corr. I 10 ἐν τῇ Ἀποδεικτικῇ] I 9 p. 75^b41—43 12 ὑπάρξει I Arist.: ὑπάρχει a(F)
 14 et 16 ψιμμύθιον a²I: ψιμύθιον a¹: ψιμμίθιον A 14. 15 καὶ τὸ ὠὸν τῆς μὲν
 χιόνος εἰσὶ μελάντερα, τοῦ δὲ τιτάνου λευκότερα A 15 μελάντερον—λευκότερον a¹
 15. 16 τὰ δὲ—λευκά om. A 15 αὐτῶν a²I: ὠὸν a¹ 16 ψιμμίθιον—ὠὸν A
 ὁμοίως aI: ἐπ' ἴσης A 17 καὶ πάλιν τὰ σκόροδα καὶ ὁ γλίχων τοῦ μὲν πυρὸς εἰσὶ
 ψυχρότερα, τοῦ δὲ ἐλαίου A 18 δὲ om. A 18 ψυχρότερα καὶ θερμότερα A
 20 οἱ a²I: εἰσὶν a¹ 21 εἴσασιν a¹ 23 ἀποκροώμενον a¹ 24 τὸν
 prius om. A 25 λαμβάνοντα a¹: λαμβάνειν τὸ a²I: λαμβάνων τὸ A post
 μετενεγκεῖν add. ἡγουν A 25. 26 διαλεγόμενῳ a¹I: διαλεγόμενου a²A
 26 ἐκάστου a¹ 27 ἀρμόσει AI Arist. ἀρμόζει a (u) πολλοὺς a¹ 28 συλλο-
 γίζεται a: συλλογιῇται I

ἢ εἰς διδασκαλεῖον φοιτᾶν· οὐ γὰρ ἔστι κίνησις. ὁ δὲ λέγων μὴ δεῖν ἀπὸ δειπνου περιπατεῖν, ἵνα μὴ ἄπεπτα τὰ βρώματα ὑπὸ | τῶν φλεβῶν f. 31^r ἔλκηται, ἱατρικός, καὶ οὐκ ἔστιν εἰς ἄλλα μετενεγκεῖν.

p. 172^a 9 Εἰ μὲν οὖν πάντῃ ὁμοίως εἶχεν ὁ ἐριστικός πρὸς τὸν
5 διαλεκτικόν.

Τὴν αἰτίαν διὰ τούτων λέγει δι' ἣν ἔχει χώραν ἡ ἐριστικὴ πρὸς τὰ μαθήματα, καὶ φησὶ διὰ τὸ μὴ πάντῃ ὁμοίως ἔχειν τὸν ἐριστικὸν πρὸς τὸν διαλεκτικὸν ὡς τὸν ψευδογράφον πρὸς τὸν γεωμέτρην. ὅτι δὲ οὐ πάντῃ ὁμοίως ἔχει ὁ ἐριστικός πρὸς τὸν διαλεκτικὸν ὡς
10 ὁ ψευδογράφος πρὸς τὸν γεωμέτρην, δῆλον ἐντεῦθεν· ὁ μὲν γὰρ γεωμέτρης καὶ ὁ ψευδογράφος ἐκ τῶν αὐτῶν τῆς γεωμετρίας ἀρχῶν συλλογίζονται· ὁ δ' ἐριστικός καὶ ὁ διαλεκτικός οὐκ ἐκ τῶν αὐτῶν, ἀλλ' ὁ μὲν διαλεκτικός ἐκ τῶν ἐνδόξων, ὁ δὲ ἐριστικός ἐκ τῶν φαινομένων μὲν μὴ ὄντων δέ. ὥστε καθὸ μὲν περὶ πάντων τῶν προτεθέντων συλλογίζεται καὶ ὁ ἐριστικός ὥσπερ καὶ ὁ
15 διαλεκτικός, ἔχει ὁμοιότητα πρὸς τὸν διαλεκτικόν, ἥ δὲ οὐκ ἐκ τῶν αὐτῶν ἀρχῶν, διαφέρει. ἀλλὰ πῶς ὁ ἐριστικός διὰ τὸ μὴ πάντῃ ὁμοίως ἔχειν πρὸς τὸν διαλεκτικὸν ὡς ὁ ψευδογράφος πρὸς τὸν γεωμέτρην χώραν ἔχει πρὸς τὰ ψευδογραφήματα; ἢ διότι ψευδογραφῆμα ἐξ ἐνδόξων γενέσθαι οὐ δύναται, ἀλλ' ἐκ φαινομένων μὲν τῇ γεωμετρία μὴ
20 ὄντων δέ· καὶ διὰ τοῦτο οὐδεὶς διαλεκτικός ψευδογραφεῖν ἐπιχειρεῖ, ἀλλ' ὁ ἐριστικός. τὸ δὲ νῦν οὐκ ἔστιν ὁ διαλεκτικός περὶ γένος τι ὠρισμένον οὐ τῆς ἀνομοιότητός ἐστι δεικτικὸν ἀλλὰ μᾶλλον τῆς ὁμοιότητος· ἀόριστος γὰρ καὶ ὁ διαλεκτικός καὶ ὁ ἐριστικός. εἰπὼν δὲ ὅτι οὐκ ἔστι περὶ γένος τι ὠρισμένον ὁ διαλεκτικός καὶ διὰ τοῦτο
25 οὐδὲ ἀποδεικτικός καὶ συλλογιστικός ἐνός τινος ἀλλὰ περὶ πᾶν [ὁ] ἐξ ἐνδόξων συλλογίζομενος, λέγει οὐδὲ τοιοῦτός ἐστιν οἶος ὁ καθόλου, λέγων καθόλου τὸν θεολόγον. οὐ γὰρ ἐστιν ὁ διαλεκτικός ἢ ὁ ἐριστικός οἶος ὁ καθόλου· εἰ γὰρ καὶ περὶ τὰ αὐτὰ ἀναστρέφεται ὁ διαλεκτικός τῷ θεολόγῳ (περὶ γὰρ πάντα τὰ ὄντα ἀμφοτέροι), ἀλλ' οὐχ ὡσαύτως,
30 ἀλλ' ὁ μὲν θεολόγος περὶ τὰ κοινὰ καὶ ἐκ τῶν καθ' αὐτὰ καὶ ἡ αὐτὰ τοῖς πράγμασιν ὄντων τὴν θεωρίαν ποιεῖται, ὁ δὲ διαλεκτικός καὶ ἐριστικός περὶ τὰ καθ' ἕκαστα διατρίβουσι, καὶ οὐκ ἐκ τῶν καθ' αὐτὰ ἀλλ' ἐκ τῶν ἐνδόξων ἢ τῶν φαινομένων ἐνδόξων τοὺς λόγους ποιοῦνται.

1 διδασκάλειον a¹ 1. 2 περιπατεῖν ἀπὸ δειπνου a 6 ὁ ἐριστικός a¹ πρὸς scripsi
cf. vs. 17 et p. 91, 9: περὶ aI 9. 10 ὅτι δὲ—τὸν γεωμέτρην Av: om. aI 11 τῆς
γεωμετρίας a: τῇ γεωμετρία I 13 μὲν I: om. a 21 νῦν δ' οὐκ Arist.
23 ὁ ἐριστικός (superser. β') καὶ ὁ διαλεκτικός (superser. α') I 25 ὁ delevi
26 τοιοῦτον a¹ 29 ἀμφοτέροι a¹A: ἀμφοτέρα a²I 29. 30 οὐχ ὡσαύτως, ἀλλ'
om. A 30 ὁ μὲν πρῶτος φιλόσοφος καὶ θεολόγος συλλογίζεται ἐκ τῶν κοινῶν καὶ A
αὐτὰ a: αὐτὸ A: compend. I 30. 31 ἡ—ποιεῖται aI: αἰτίων καὶ πρῶτων ὄντων τοῖς
πράγμασιν A 32 περὶ τὰ—καὶ om. A αὐτὸ A 33 post τῶν prius add.
καθέκαστα καὶ τῶν A τοὺς λόγους ποιοῦνται aI: περὶ παντός συλλογίζεται A

ὅτι δὲ οὐκ ἔστιν ὠρισμένης τινὸς φύσεως ἡ διαλεκτική, καὶ διὰ τοῦτο οὐδ' ἡ μιμουμένη ταύτην ἐριστική, εἴρηται καὶ ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Τοπικῶν. δείκνυσι δὲ καὶ ἐνταῦθα λέγων οὔτε γὰρ ἔστιν ἅπαντα ἐν ἐνί τινι γένει, τουτέστιν εἰ μὲν ἦν κοινὸν πάντων γένος τὸ ὄν, ἐνῆν ἴσως λέγειν ὅτι περί
 5 τι ὠρισμένον εἰσὶν ἡ διαλεκτική καὶ ἡ πειραστική· ἐπεὶ δὲ δέκα τὰ γένη, οὐκ ἔστι λέγειν ὅτι περί μίαν τινὰ ὠρισμένην φύσιν εἰσὶν. ἀλλὰ καὶ ἦν, φησὶν, ἐν κοινὸν γένος πάντων τὸ ὄν, οὐχ οἷόν τε ἦν ὑπὸ τὰς αὐτάς ἀρχὰς εἶναι πάντα τὰ ὄντα· ἄλλαι γὰρ ἄλλων εἰσὶ, καὶ ἄλλα ὑπ' ἄλλας τυγχάνουσι· τῶν μὲν γὰρ φυσικῶν ἀρχαὶ εἰσιν εἶδος, στέρησις, ὕλη, γεω-
 10 μετρίας δὲ γραμμαί, σημεῖα, κύκλοι, ἱατρικῆς πῦρ, γῆ καὶ τὰ μεταξὺ καὶ ἄλλων ἄλλαι. ὥστε καὶ ἐν ἦν πάντων κοινὸν γένος τὸ ὄν, ἐπειδὴ τὰ ὑπὸ τὸ ὄν, περί αἱ ἡ διαλεκτική στρέφεται, διάφοροι φύσεις εἰσὶν, ὅτι καὶ αἱ ἀρχαὶ αὐτῶν διάφοροι, οὐκ ἂν εἴη ὠρισμένης τινὸς καὶ μιᾶς φύσεως ἡ διαλεκτική, ὥστε οὐδ' ἡ ταύτην ὑποκρινόμενη ἐριστική. δείκνυσι δὲ τὸ
 15 προκείμενον καὶ ἄλλως, δυνάμει συλλογιζόμενος οὕτως· αἱ μιᾶς τινος φύσεως καὶ ἐνός τινος ὑποκειμένου οὔσαι οὐκ ἐρωτῶσιν· ἡ διαλεκτική καὶ ἡ πειραστική ἐρωτᾷ· ἡ διαλεκτική ἄρα καὶ ἡ πειραστική οὐκ εἰσὶν μιᾶς τινος ὠρισμένης φύσεως οὐδὲ ἐνός τινος ὑποκειμένου. οὐ γὰρ ἔξεστιν ὁποτερονοῦν τῶν μορίων δοῦναι. διὰ τούτου δὲ τὴν μείζονα
 20 πρότασιν παρασκευάζει, ὅτι αἱ μιᾶς τινος φύσεως καὶ ἐνός ὑποκειμένου οὔσαι οὐκ ἐρωτῶσιν. εἴη ἂν <οὖν> τὸ δοῦναι ἀντὶ τοῦ συλλογίσασθαι εἰρηκώς· οὐ γὰρ ἔξεστιν οὐδὲ δυνατόν ἐστι τῷ ἀποδεικνύντι δεῖξαι τὰς τρεῖς τοῦ τριγώνου γωνίας, εἰ τοῦτο εἴη δεικνύμενον, δύο ὀρθῶν ἐλάττονας ἢ τὴν διάμετρον σύμμετρον τῇ πλευρᾷ. ἡ γὰρ | ἀπόδειξις ἐκ τῶν οἰκείων f. 31v
 25 καὶ καθ' αὐτὰ καὶ ἡ αὐτά, ὡς ἐν τῇ Ἀποδεικτικῇ δέδεικται, τοῦ δεικνυμένου γίνεται· ἐκ δὲ τῶν καθ' αὐτὰ ὑπαρχόντων ἐν τι δείκνυται, τάλῃ-

1. 2 ὅτι δὲ ἡ διαλεκτική οὐκ ἔστιν ὠρισμένης τινὸς φύσεως, ἡγουν περί ἐν ὑποκείμενον κατα-
 γίνεται, διὰ τοῦτο οὐδὲ ἡ ἐριστική ἡ ταύτην ὑποκρινόμενη A 2 ἐν τῷ πρώτῳ τῶν
 Τοπικῶν] c. 1 p. 100^a19 3—5 οὔτε—πειραστική aI: εἰ μὲν γὰρ ἅπαντα τὰ ὑποκεί-
 μενα ἐκάστης ἐπιστήμης ἐν ἐνί τινι γένει ἐθεωροῦντο, ἡγουν εἰ μὲν ἦν κοινὸν γένος πάντων
 αὐτῶν τὸ ὄν, ἴσως ἂν, ἐλέγομεν ὅτι ἡ διαλεκτική καὶ ἡ πειραστική περί τι ὠρισμένον καὶ ἐν
 ὑποκείμενον καταγίνεται A 4 μὲν a: μὴ I ἦν a²I: οὖν a¹ ἐνῆν I: ἐν ἦν a
 5 post γένη add. τὰ γενικώτατα A 6 ὅτι aI: ὡς A εἰσὶν aI: ἡγουν περί ἐν ὑπο-
 κείμενον καταγίνεται A 6. 7 ἦν φησιν aI: δώσομεν A 7 πάντων aI: εἶναι A
 οὐχ οἷόν τε aI: οὐδ' οὕτως A ὑπὸ aI: λέγειν A 8 πάντων τῶν ὄντων A
 ἄλλα (ante γάρ) a¹ ἄλλα scripsi: ἄλλαι aAI 9 post τυγχάνουσι add. καὶ γὰρ τὰ
 ὑπὸ τὸ ὄν, οἷον δένδρα. λίθοι. ἄνθρωπος. ἵππος καὶ τὰ τοιαῦτα, διαφόρους τὰς φύσεις ἔχουσι·
 καὶ διατοῦτο καὶ αἱ ἀρχαὶ αὐτῶν εἰσι διάφοροι A post φυσικῶν add. πραγμάτων A
 ὕλη καὶ στέρησις A 10 γραμμῇ. σημείον καὶ κύκλοι καὶ ἱατρικῆς τὰ τέσσαρα στοιχεῖα,
 πῦρ A 11 ἄλλαι ἄλλων A 12 αἱ I: om. a 14 οὐδ' ἡ I: οὐδὲ a
 16 τινος AI: om. a ὑποκειμένου aA: om. I post οὔσαι add. τέχνη καὶ ἐπι-
 στήμαι A 16. 17 ἡ δὲ διαλεκτική καὶ ἐριστική ἐρωτᾷ. οὐκ εἰσὶν ἄρα ἡ διαλεκτική καὶ
 ἐριστική A 18 ὠρισμένης om. A τινος alt. om. A 19 μωρίων a¹
 20 πρότασιν I: πρότερον a 21 οὖν addidit v 23 ταῦτα a¹ 25 ἐν τῇ Ἀπο-
 δεικτικῇ] I 4 26 ἐαυτὰ a

θές. ὥστε ἐπεὶ οὐκ ἔστιν αὐτῷ δυνατόν ἐκ τῶν αὐτῶν καὶ τὸ ἀντικεί-
 μενον δεικνύναι, οὐκ ἐρωτᾷ· ὁ γὰρ ἐρωτῶν οὕτως ἐρωτᾷ ὡς παρεσκευα-
 σμένης τὸ ἐναντίον τοῦ τεθέντος συλλογίσασθαι. ἢ τὸ δοῦναι ἀντὶ τοῦ συγ-
 χωρηῆσαι καὶ ὡς ἀληθῶς ὃν λαβεῖν εἴρηται· τῷ γὰρ μέλλοντι δεικνύναι
 5 τὰς τοῦ τριγώνου τρεῖς γωνίας δυσὶν ὁρθαῖς ἴσας οὐκ ἔξεστι λαβεῖν καὶ
 ὡς ἀληθεῖ χρήσασθαι ὅτι τοῦ τριγώνου αἱ τρεῖς γωνίαι ἀνισοὶ εἰσι δύο
 ταῖς ἐφεξῆς· οὐ γὰρ ἐκ τούτου ἀλλ' ἐκ τοῦ ἴσας εἶναι δείκνυται τὸ τὰς
 τρεῖς γωνίας δυσὶν ὁρθαῖς ἴσας ἔχειν. ἢ τὸ οὐ γὰρ ἔξεστιν ὁποτερονοῦν
 τῶν μορίων δοῦναι ἴσον ἐστὶ τῷ· οὐ γὰρ ἔξεστι τῷ ἀποκρινόμενῳ
 10 ἐν τοῖς ἀποδεικτικοῖς δοῦναι οἷον ἂν μόνιον βούληται τῆς ἀντιφάσεως·
 συλλογισμὸς γάρ, τουτέστιν ἀπόδειξις καὶ συλλογισμὸς ἀποδεικτικός, οὐ
 γίνεται ἐξ ἀμφοῖν. εἰ μὲν γὰρ σκοπὸν εἶχεν ὁ γεωμέτρης συνάγειν ἀμφο-
 τερα, τότε τε τὰς τρεῖς γωνίας δυσὶν ὁρθαῖς ἴσας ἔχειν καὶ μὴ ἴσας, τότε ἂν
 ἤρώτα, ἵνα ἐκ μὲν τοῦ λαβεῖν τὰς τρεῖς γωνίας δυσὶ ταῖς ἐφεξῆς ἴσας
 15 εἶναι συναγάγῃ τὸ τὰς τρεῖς γωνίας δυσὶν ὁρθαῖς ἴσας εἶναι, ἐκ δὲ τοῦ λαβεῖν
 μὴ ἴσας εἶναι τὰς τρεῖς δύο ταῖς ἐφεξῆς τοῦναντίον· ἐπεὶ δὲ μόνης τῆς
 ἀληθείας ἀντέχεται καὶ τὸ ὃν συλλογίζεσθαι βούλεται, οὐκ ἐρωτᾷ, ἀλλὰ
 λαμβάνει δι' ὧν τὸ ἀληθὲς δείκνυται. ὥστε οὐκ ἔξεστι τὸ ψεῦδος ὡς
 ἀληθὲς τιθέναι. εἰ οὖν αἱ ἐρωτήσεις ἐπ' ἐκείνων γίνονται ἐφ' ὧν ἔξεστιν
 20 ὁποτερονοῦν τῆς ἀντιφάσεως μόνιον δοῦναι, ἐπὶ δὲ τῶν ἀποδεικτικῶν τοῦτο
 οὐκ ἔστιν, οὐκ ἂν εἴῃ ἐπὶ τούτων τὸ ἐρωτᾶν.

p. 172^a18 Εἰ δὲ ἐδείκνυσεν, εἰ καὶ μὴ πάντα, ἀλλὰ τὰ γε πρῶτα.

Εἰπὼν ὅτι ἡ διαλεκτικὴ ἐρωτητικὴ ἐστὶ καὶ διὰ τοῦτο οὐκ ἀπο-
 δεικτικὴ (ὁ γὰρ ἀποδεικνὺς οὐκ ἐρωτᾷ, ὅτι μὴδὲ τὴν ἀντίφασιν συλλογίζεται,
 25 ἀλλὰ λαμβάνει τὸ ἀληθές), νῦν αὐτὸ τοῦτο πάλιν κατασκευάζει, ὅτι οὐκ
 ἀποδεικνύει ὁ διαλεκτικός. φησὶ γὰρ εἰ δὲ ἐδείκνυσεν, οὐκ ἂν ἤρώτα,
 εἰ καὶ μὴ πάντα, ἀλλὰ τὰ γε πρῶτα καὶ τὰς οἰκείας ἀρχάς.
 τὸ γὰρ ἐξῆς τῆς λέξεως, ἂν πλήρες, τοιοῦτον. εἰ ἐδείκνυσεν, φησὶν, ὁ
 διαλεκτικός, οὐκ ἂν ἤρώτα. διὰ τί; ὅτι “οὐκ ἐρωτᾷ ἀλλὰ λαμβάνει ὁ
 30 ἀποδεικνύων”, ὡς ἐν τοῖς Ἀναλυτικοῖς εἴρηται. ὥστε ἢ περὶ οὐδενὸς ἂν
 ἤρώτα ὅλως, ἀλλὰ τὰ οἰκεῖα τοῦ δεικνυμένου λαμβάνων συνεπέβαινεν ἂν
 τὸ προκείμενον, ἢ εἴπερ ὅλως ἤρώτα, ἀλλ' οὖν περὶ τῶν πρώτων καὶ
 τῶν οἰκείων ἀρχῶν οὐκ ἂν ἤρώτα καὶ ἀπὸ τινων ἐνδόξων συνελογίζετο
 καὶ ῥοπὴν ἐδίδου πρὸς συγκατάθεσιν αὐτῶν· οὐδεμία γὰρ ἐπιστήμη περὶ

3. 4 συγχωρηῆσαι a¹AI: συγχωρηθῆναι a²

4 ἀληθές A

ὃν Av: ἐν aI

5 ἔξεστι

AI: ἔστιν a

6 ἀληθῶς a

8 οὐ γὰρ AI: οὐκ a

10 οἷον ἂν μόνιον a¹AI: τὸ

μόριον οἷον ἂν a²

12. 13 ἀμφοτέρον a

14 δύο A

15 συναγάγεται omisso τὸ a

16 δυσὶ v

19 ἀληθές Av: ἀληθῶς aI

αἱ Av: om. aI

21 ἔξεστιν A

22 ἀλλὰ τὰ γε πρῶτα I: om. a

26 ἐδείκνυσεν I Arist.: ἐδείκνυσεν ὁ διαλεκτικός a: ὁ

διαλεκτικός ἀπεδείκνυσεν A

28. 29 ὁ διαλεκτικός A: om. aI

30 ἐν τοῖς Ἀναλυτικοῖς]

Anal. Pr. I1 p. 24^a24

31 συνεπέβαινεν AI: συνεπέβαινεν a

34 πρὸς AI: πρὸς τὴν a

τῶν οἰκείων διαλέγεται ἀρχῶν, ἀλλ' ὥς οὕτως ἐχούσαις χρωμένῃ τὸ ἐξῆς
 συμπεραίνεται. ὅτι δὲ καὶ τὰς ἀρχὰς ὁ διαλεκτικὸς συλλογίζεται, δῆλον·
 λαμβάνει γὰρ οὕτως· πᾶν πέρας μιᾷ διαστάσει λείπεται οὐ ἔστι πέρας,
 ὥστε καὶ ἡ στιγμή πέρας οὔσα γραμμῆς μιᾷ διαστάσει ἀπολειφθήσεται
 5 τῆς γραμμῆς· ἐπεὶ δὲ ἡ γραμμὴ ἐφ' ἐν διαστατῇ, ἡ στιγμή ἔσται ἀδιά-
 στατος καὶ ἀμερής. τὸ δὲ μὴ διδόντος γὰρ οὐκ ἔτ' ἂν εἶχεν ἐξ ὧν
 διαλέξεται τοιοῦτόν ἐστιν· εἰ γὰρ ἀποδεικνύουσα μὴ ὥς ἀληθέσιν οὐ-
 σαις ἐχρήτο ταῖς ἀρχαῖς, ἀλλ' ἡρώτα, οἶον, εἰ οὕτως ἔτυχεν, ἄρά γε αἱ
 ἀπὸ τοῦ κέντρου ἴσαι ἀλλήλαις εἰσίν, ὁ δὲ ἀποκρινόμενος ἀπέφησεν, οὐκ ἂν
 10 εἶχεν ἐξ ὧν ἔτι διαλέξεται καὶ δείξει ὅτι εἰσίν ἴσαι· εἰ γὰρ αἱ δείξεις
 ἐκ τῶν προτέρων καὶ αἰτίων, τῶν δὲ ἀρχῶν οὐδέν ἐστι πρότερον, οὐκ ἂν
 εἶχε δεῖξαι ὅτι ἴσαι εἰσίν. ὥστε διὰ ταῦτα οὐκ ἐρωτῶσιν οἱ ἀποδεικνύ-
 ντες. ἐπεὶ οὖν ὁ μὲν δεικνύων οὐκ ἐρωτᾷ, ὁ δὲ διαλεκτικὸς ἐρωτᾷ, ὁ
 διαλεκτικὸς οὐ δεικνύει. ὁ συλλογισμὸς ἐν δευτέρῳ σχήματι· οὐδεὶς
 15 δεικνύων ἐρωτᾷ, πᾶς διαλεκτικὸς ἐρωτᾷ, καὶ τὸ συμπέρασμα δῆλον.

p. 172^a21 'Η δ' αὐτὴ καὶ πειραστική.

Εἰπὼν τὴν διαλεκτικὴν περὶ πολλὰ καταγίνεσθαι, νῦν φησιν ὅτι ἡ
 αὐτὴ δέ ἐστι | τῇ διαλεκτικῇ καὶ ἡ πειραστική· περὶ πολλὰ γὰρ καὶ f. 32^r
 αὕτη καταγίνεται. πειραστικὴν δὲ ἐνταῦθα λέγει οὐχὶ τὴν ἐν τοῖς μαθή-
 20 μασι γινομένην (αὕτη γὰρ ἐν μόνοις τούτοις ἐστίν) ἀλλὰ τινα ἄλλην καθόλου
 καὶ ἐν μαθήμασι καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις τέχναις εὕρισκομένην καὶ τὸ προσω-
 πεῖον τῆς διαλεκτικῆς ὑποδομένην καὶ ἐπιχειροῦσαν περὶ παντὸς τοῦ
 προτεθέντος, ὡς καὶ ἡ διαλεκτική, πλὴν οὐκ ἐπιστημόνως καὶ αὕτη ἐπι-
 χειρεῖ, ὡς ἡ ἐν τοῖς μαθήμασι πειραστική, ἀλλὰ φαινομένως τε καὶ τὸ
 25 ὅλον ὡς ἔτυχε. καὶ ὅτι τοιαύτη ἐστί, φησίν, ἡ πειραστική, πρόδηλον ἐξ
 ὧν ἐπάγει· οὐ γὰρ ἡ πειραστική, φησί, περὶ ἕν τι καταγίνεται, ὡς ἡ
 γεωμετρία, ἀλλὰ τοιαύτη ἐστὶν ἣν ἂν ἔχοι καὶ μὴ εἰδώς τις, ὅπερ
 τοιοῦτόν ἐστι· πολλάκις τινὲς ἀλλήλους πειράζοντες ἐρωτῶσιν, ὁ ἀδικη-
 30 οὖν ἐνταῦθα μὴ εἰδώς τις τὴν ἀντίφασιν διὰ ταύτης πειράζει.

1 ἀρχῶν διαλέγεται A	3 λαμβάνει γὰρ οὕτως Av: om. aI	5 τῆς γραμμῆς
om. A	γραμμὴ I	ἐφ' AI: ὑφ' a
ἔστιν a	7 ἀποδεικνύουσα μὴ AI: μὴ ἀποδείκνυσα μὴ a ¹ : ἀποδείκνυσε (sic) μὴ a ²	post διαστατῇ add. καὶ A
8 ἀλλ' aI: οὐκ ἂν A	9 post κέντρου add. εὐθεΐαι A	10—12 ἐξ ὧν—εἶχε
aA: om. I	10 ἴσαι a ² A: ἴσα a ¹	12 ταῦτα AI: τοῦτο a
16 post αὕτη add. ἡγουν διαλεκτικὴ a	21 ἐν μαθήμασι AI: ἐνθυμήμασι a ¹ : ἐν	15 πῶς a ¹
τοῖς μαθήμασι a ²	23 ἐπιστήμονος a	25 φησὶν ἡ A: φησὶ aI
πειράζει aI: καὶ τὰ ἐξῆς A	29 τοῦτο I: τόδε a	27—30 ἀλλὰ—
		30 τις I: τι a

p. 172^a23 Ἐξεστὶ γὰρ πείραν λαβεῖν καὶ τὸν μὴ εἰδότα τὸ
 πρᾶγμα τοῦ μὴ εἰδότος, εἴπερ καὶ διδῶσιν οὐκ ἐξ ὧν οἶδεν
 οὐδὲ ἐκ τῶν ιδίῶν ἀλλ' ἐκ τῶν ἐπομένων, ὅσα τοιαῦτά ἐστι.

Τὸ προειρημένον κατασκευάζει τὸ ὅτι “καὶ μὴ εἰδώς” τίς ἐστὶ πειρα-
 5 στικός. ὥσπερ γὰρ δικάζονται τινες ἀτέχνως καὶ δέχεται τῆς τῶν νόμων
 γνώσεως καὶ πείραν λαμβάνουσιν ἀλλήλων περὶ οὗ δικάζονται, πῶς ἔχουσι
 πιθανότητα πρὸς τὸ πρᾶγμα, καὶ λόγους ἐκφέρουσι μηδὲ ὄναρ γευσάμενοι
 ῥητορικῆς, οὕτω καὶ συλλογίζονται· καὶ γὰρ καὶ ὁ μὴ εἰδώς παρὰ τοῦ
 μὴ εἰδότος ἐρωτῶν καὶ λαμβάνων συλλογίζεται καίπερ ἀγνοῶν τί ἐστὶ
 10 συλλογισμός. συλλογίζεται οὖν καὶ πείραν λαμβάνει ὁ μὴ εἰδώς [παρὰ]
 τοῦ ὁμοίως αὐτῷ μὴ εἰδότος· ἐκείνου γὰρ διδόντος συνάγει τι οὗτος ἐκ
 τῶν δοθέντων· τοῦτο δὲ τρόπον τινὰ συλλογίζεσθαι ἐστίν. εἰσὶ γὰρ τινα
 λίαν ἐναργῶς ἐπόμενά τισιν, ὧν διδομένων μὲν παρὰ τοῦ ἀποκρινομένου
 λαμβανομένων δὲ παρὰ τοῦ ἐρωτῶντος ἐπάγεται τι ὕστερον ὡς συμπέρασμα.
 15 καὶ ἔξεστι τούτου πίστιν λαβεῖν τῷ προσέχοντι τοῖς πολλοῖς, καὶ μάλιστα
 τῆς κοινωνοῦσί τινων καὶ λόγους διδόντων καὶ λαμβανόντων τῆς κοινωνίας.
 ἔστιν οὖν ὁ πᾶς τοῦ λεγομένου σκοπὸς τοιοῦτος, ὅτι ἔξεστι καὶ τῷ μὴ
 εἰδῶτι τὴν ἀντίφασιν (ταύτην γὰρ πρᾶγμα λέγει) ἀπόπειραν λαβεῖν τοῦ
 μὴ εἰδότος αὐτήν, ἐπεὶ καὶ διδῶσιν οὐκ ἐξ ὧν οἶδεν ὡς ἐπιστήμην
 20 ἔχων καὶ τῶν οἰκείων τῇ ἐπιστήμῃ, ἀλλ' ἐκ τῶν κοινῶν καὶ συνήθων τοῖς
 πᾶσιν, ἃ εἰδώς τις οὐκ οἶδε τὴν τέχνην. ἔστι δὲ καὶ τὸ διὰ τούτου
 λεγόμενον τοιοῦτον· οὐδὲν κωλύει τὸν εἰδότα τὰ ἐπόμενα τῷ πράγματι,
 περὶ οὗ τὴν πείραν λαμβάνει, τὴν τέχνην ἀγνοεῖν, ὥσπερ καὶ οἱ ἐμπειρι-
 κοὶ τῶν ἱατρῶν. οὐδὲν οὖν κωλύει τὴν τέχνην ἀγνοεῖν, ἀλλ' ἐνδέχεται
 25 καὶ γινώσκειν καὶ ἀγνοεῖν· ὁ δὲ μὴ εἰδώς τὰ ἐπόμενα ἐξ ἀνάγκης ἀγνοεῖ
 καὶ τὴν τέχνην. ἔστι δὲ ὁ μὲν τὰ ἐπόμενα θεωρῶν καὶ τὴν τέχνην
 εἰδώς ὁ διαλεκτικός· ὁ γὰρ μετὰ τέχνης πειράζων ὁ διαλεκτικός· ὁ δὲ
 τὴν τέχνην μὲν ἀγνοῶν τὰ δὲ ἐπόμενα εἰδώς ὁ ἐριστικός.

p. 172^a27 Ὡστε φανερόν ἐστι οὐδενὸς ὠρισμένου ἢ πειραστικῆ
 30 ἐπιστήμῃ ἐστί.

Τὸν περὶ πειραστικοῦ καὶ διαλεκτικοῦ λόγον συμπεραίνόμενος φησὶν
 ὅτι ὥσπερ ἡ διαλεκτικὴ οὐχ ὠρισμένα ἔχει τὰ ὑποκείμενα, οὕτως οὐδ' ἡ

4 τὸ prius a²I: τί a¹ 5 ὥσπερ a¹I: εἴπερ a² τῆς om. a¹ 7 πιθανότερον a¹:
 πιθανότητος fort. recte v post λόγους expunxit ἔχουσι I 10 παρὰ ut e vs. 8
 illatum delevi 13 post ὧν add. καὶ A 14 ὕστερον a²AI: ἕτερον a¹ ὡς aI:
 καὶ A 15 τοῖς προσέχουσι A καὶ alt. om. A 16 λόγους a²I corr.: λόγοι I pr.:
 λογισμοὺς a¹A λαμβανομένων a¹ 17 ἔστιν οὖν aI: ἔξεστι γὰρ πείραν λαβεῖν A
 post τοιοῦτος add. ἐστίν A 20 ἔχων AI: ἔχει a 23. 24 πειραστικοὶ A
 24 ἱατρῶν Abv: ἱατρικῶν aI 25 καὶ prius om. A 27 ὁ γὰρ aI: ὁ
 καὶ A πειράζει A ὁ διαλεκτικός alt. om. A 31 πειραστικῆς καὶ διαλεκτικῆς v

ταύτην ὑποδυομένη πειραστική· διὸ καὶ περὶ πάντα ἐστίν. ἔπειτα καὶ
 τὴν αἰτίαν ἀποδίδωσι δι' ἣν περὶ πάντων θεωρεῖ ὁ πειραστικός. καὶ
 φησὶν ὅτι εἰσὶ τινὰ κοινὰ καὶ πᾶσι γνώριμα, ἃ οὐδὲ ἀφωρισμένης μιᾶς
 τινός ἐστιν ἐπιστήμης, οἷον τὸ 'ὑβρισας τὸν δεῖνα ἢ οὐ;' καὶ 'συνεγένου τῇ
 5 τούτου φίλῃ ἢ οὐ;' καὶ 'εἰ μὲν ἐμοίχευσας, ἔπεται τόδε, εἰ δὲ μὴ, τόδε.'
 ὅτι δ' ἅπαντες μετέχουσι τῶν κοινῶν, σημειῶν φησιν εἶναι τὸ πάντας
 μέχρι τινὸς καὶ ὑπέχειν λόγον καὶ ἀπολογεῖσθαι ἐπιχειρεῖν. τὸ δὲ τρό-
 πον τινὰ προσέθηκε δεικνύων ὅτι τὰ κοινὰ ταῦτα, καὶ εἰ ἅπαντες γινώ-
 σκωσιν, ἀλλ' οὖν οὐχ ὁμοίως· ὁ μὲν γὰρ διαλεκτικός οἶδεν ὅτι τὸ ἐρω-
 10 τώμενον ἀντίφασις, καὶ ὡς ἀνάγκη θάτερον εἶναι ἀληθές· ὁ δὲ πολὺς f. 32^v
 ὄχλος ἀτέχνως προΐσχεται τὴν ἐρώτησιν. περὶ δὲ τῆς ἀτέχνου ταύτης
 πειραστικῆς καὶ ἐν τοῖς εἰς τὴν 'Ρητορικὴν πονηθεῖσι διειλήφειμεν. τὰ γοῦν
 κοινὰ ὄντα, εἰ καὶ ἀνεπιστήμονές εἰσι καὶ δοκοῦσιν ἔξω λέγειν τῆς ἐπι-
 στήμης, ἀλλ' οὖν ἴσασιν οἱ πολλοί, [καὶ] καὶ ἀτέχνως μετέχωσι τούτου·
 15 λέγουσι γάρ, ὡς πολλάκις εἰρήκαμεν, τὴν ἀντίφασιν, ἧς ἐντέχνως μετέχει
 ὁ διαλεκτικός.

p. 172^a36 Ἐπεὶ δὲ ἐστὶ πολλὰ μὲν ταῦτα.

Ἐπειδὴ, φησί, τὰ κοινὰ ταῦτα πολλὰ εἰσι καὶ ἐν πάσαις ταῖς τέχναις
 καὶ ταῖς ἐπιστήμαις ταῦτα εὐρίσκονται, οὐ τοιαῦτα δὲ εἰσιν ὥστε μιᾶς
 20 τινος εἶναι φύσεως καὶ ὑφ' ἐν ἀνάγκῃ γένος (πῶς γὰρ ἂν καὶ ἀνα-
 χθείησαν;) καὶ διὰ τοῦτο οὐδ' ὠρισμένα εἰσὶν ἀλλ' οἷον αἱ ἀποφά-
 σεις, τουτέστιν ἀόριστα (καὶ γὰρ αἱ ἀποφάσεις ἀόριστοί εἰσιν· ἡ γὰρ
 λέγουσα ἀπόφασις 'τόδε οὐ λευκὸν ἐστίν' ἀόριστος), ἐπεὶ γοῦν τὰ μὲν
 εἰσι κοινὰ καὶ ἀόριστα, εἰσὶ δὲ τινὰ καὶ μὴ κοινὰ ἀλλ' ἰδιὰ τινος ἐπιστή-
 25 μης, δυνατόν ἐστιν ἐκ τούτων τῶν κοινῶν περὶ πάντων πεῖραν λαμ-
 βάνειν, καὶ ἔστι τις τέχνη ἢ ἀπὸ τῶν κοινῶν ἐπιχειροῦσα, καθὼς ὁμι-
 λεῖ τε καὶ ἐρωτᾷ, οὐχὶ τοιαύτη δὲ οἶαί εἰσιν αἱ ἐπιστημονικαί. τὸ δὲ
 διόπερ ὁ ἐριστικός οὐκ ἔστιν οὕτως ἔχων καὶ τὰ ἐξῆς ἀποδοθή-
 σεται μὲν καὶ πρὸς τὰ ἄνωθεν εἰρημένα· ἔλεγε γὰρ ἐν τοῖς προλαβοῦσιν,

1 πάντων Arist. v 2. 3 ἡ πειραστική· εἰσὶ γὰρ τινὰ καὶ γνώριμα πᾶσιν A
 4 εἰσὶν A ἢ οὐ om. A 5 τούτου φίλῃ a¹I: τούτου φίλῃ a²: τοῦ φίλου A καὶ
 om. A 7. 8 προσέθηκε δὲ τὸ τρ. τ. A 8 εἰ aI: οἱ A 8. 9 γινώσκωσιν A: γινώ-
 σκωμεν I: γινώσκομεν a 11 προΐσχετο a περὶ a: πῶς I 12 διειλήφαμεν b
 13 ἀνεπιστήμονές I: ἀνεπιστήμονα a 14 καὶ delevi 15 εἰρήκαμεν a: εἰρήκειμεν I:
 εἴπομεν A 18 φησί om. A 18 et 19 ταῖς om. A 19 ταῦτα om. A εὐρί-
 σκονται ante 18 ἐν πάσαις collocat A ante οὐ add. κοινὸν δὲ λέγω ὡς τὸ ἐπὶ παντὸς ἡ
 κατάφασις ἢ ἡ ἀπόφασις A post εἰσιν add. τὰ κοινὰ A 19. 20 ὡς μιᾶς τινος φύσεως
 εἶναι καὶ ἐπιστήμης καὶ ὑφ' ἐν γένος ἀνάγκῃ, ἡγουν ὑπὸ ποσὸν ἢ ὑπὸ ποιόν A
 20. 21 ἀναδεικνείησαν a¹ 21 οὐδ' ὠρισμένα AI: οὐ διωρισμένα a 22 ἡγουν

α
 ἀόριστοι A ante αἱ add. καὶ I εἰσιν om. A 23 λέγουσα om. A post
 ἀπόφασις add. ἡ A 27 τέ I: τί a 29 πρὸς ἄνω εἰρημένον· προλαβὼν γὰρ
 ἔλεγεν A ἔλεγε] c. 11 p. 171^b34sq.

ὅτι ὁ ἐριστικός περὶ πολλὰ καταγίνεται ὡς ὁ διαλεκτικός, καὶ ὅτι οὐκ ἔχει
ὁμοιότητα πρὸς τὸν διαλεκτικὸν τὴν αὐτὴν ἣν ὁ ψευδογραφῶν πρὸς τὸν
γεωμέτρην, καὶ διὰ τοῦτο εὐρίσκεται καὶ ἐν ταῖς μαθήμασι. ῥηθήσεται
δὲ καὶ πρὸς τὰ προσεχῶς εἰρημένα συναπτόμενον. καὶ ἔστι τὸ λεγόμενον
5 τοιοῦτον, ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ ἐριστικός οὕτως ἔχων πρὸς τὸν διαλεκτικὸν ὡς
ὁ ψευδογραφῶν πρὸς τὸν γεωμέτρην· εἰ γὰρ ἦν τοῦτο καὶ ἦσαν ὠρισμένα
αὐτοῦ τὰ ὑποκείμενα ὥσπερ δὴ καὶ τὰ τοῦ ψευδογραφοῦντος, οὐκ ἂν
ἡδύνατο περὶ παντὸς τοῦ προτιθεμένου παραλογίζεσθαι· νῦν δὲ διὰ τοῦτο
συμβαίνει ἀπατητικὸν εἶναι αὐτόν, διὰ τὸ περὶ πάντων ἐπιχειρεῖν.

10 p. 172^b5 Τρόποι μὲν οὖν εἰσιν οὗτοι τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων.

Εἰπὼν πόσοι εἰσὶν οἱ σοφιστικοὶ ἔλεγχοι, καὶ ἀναγαγὼν αὐτοὺς εἰς
τὴν τοῦ ἐλέγχου ἄγνοιαν καὶ πρὸς τοὺς διαιροῦντας αὐτοὺς εἰς τοὺς πρὸς
τοῦνομα καὶ παρὰ τὴν διάνοιαν ἀπομαχεσάμενος, ἔτι γε μὴν καὶ διαφορὰν
πειραστικοῦ καὶ ἐριστικοῦ παραδούς, καὶ αὐτὸν δὲ αὖθις τὸν ἐριστικὸν εἰς
15 τὸν σοφιστικὸν καὶ ἐριστικὸν διελὼν καὶ διαφορὰν ἑκατέρου ἀποδούς, νῦν
μέλλων εἰπεῖν, πῶς οἱ σοφισταὶ ἐλέγχουσί τινα ψευδόμενον ἢ παράδοξα
λέγοντα ἢ ἀδολεσχοῦντα ἢ σολοικίζοντα, πρῶτον τοῦτο λέγει, ὅτι ὁ δια-
λεκτικός δύναται θεωρεῖν περὶ τῶν σοφισμάτων καὶ διακρίναι ταῦτα
καὶ ἐλέγξει σοφίσματα ὄντα. τὸ γὰρ τάττειν τὰς προτάσεις καὶ συντιθέναι
20 τῆς διαλεκτικῆς ἐστίν· εἰ γοῦν τοῦτο τῆς διαλεκτικῆς, λοιπὸν αὐτῆς καὶ
τὸ κρίνειν τὰ σοφίσματα. ἅπασαν τοίνυν τὴν περὶ τῶν σοφιστικῶν ἐλέγ-
χων θεωρίαν ἢ διαλεκτικὴ μέθοδος κέκτηται.

p. 172^b9 Καὶ περὶ μὲν τῶν ἐλέγχων εἴρηται τῶν φαινομένων.

Πέντε τινῶν στοχάζεσθαι κατ' ἀρχὰς τῆς παρούσης πραγματείας ἔφη
25 τοὺς σοφιστάς, τοῦ πειρᾶσθαι ἐλέγχοντας φαίνεσθαι καὶ τοῦ εἰς ψεῦδος
ἄγειν τὸν προσδιαλεγόμενον, τοῦ παράδοξον αὐτὸν ἐλέγχειν λέγοντα, τέταρ-
τον σολοικίζειν ποιεῖν καὶ πέμπτον ἀδολεσχοῦντα ἀποδεικνύειν τὸν ἀπο-
κρινόμενον. καὶ περὶ μὲν τοῦ πῶς σπουδάζουσιν ἔλεγχον φαινόμενον ποιεῖν
εἴρηκε, καὶ τὸν λόγον συγκεφαλαιούμενος καὶ αὐτὸς τοῦτο δηλοῖ· λέγει γὰρ

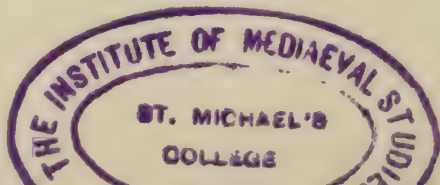
1 post ὡς add. καὶ A 1—3 ὅτι—γεωμέτρην, καὶ om. I 1. 2 οὐκ—τὴν
αὐτὴν a: οὐ τὴν αὐτὴν ὁμοιότητα ἔχει πρὸς τὴν διαλεκτικὴν A 3 καὶ prius a: om. A
διὰ τοῦτο aI: ὅθεν A 3 καὶ alt. AI: om. a 3—5 ῥηθήσεται—ἐριστικός aI:
ταῦτα εἰπὼν ἄνω, ἐνταῦθα φησὶν ὅτι ὁ ἐριστικός οὐκ ἔστιν A 6 ψευδογράφος A ἣν
τοῦτο καὶ om. A 7 αὐτοῦ Ab: αὐτῶν a: compend. I καὶ AI: om. a 8 προ-
τιθεμένου I: προτεθέντος A: προκειμένου a παραλογίσασθαι A 9 εἶναι αὐτόν I:
inv. ord. a: εἶναι A πάντων a: πάντας I 12 πρὸς prius scripsi: εἰς aAI τοὺς
alt. A: τὸν a: compend. I 13 καὶ alt. om. A 14 πειραστικοῦ—ἐριστικοῦ Av:
πειραστικῆς—ἐριστικῆς aI 15 ἑκατέρου scripsi: ἑκατέρων A: compend. I: ἑκάστου a
16 σοφισταὶ Av: σοφιστικοὶ aI 17 ἀδολέσχοντα a 18 θεωρηθῆναι a¹ 24 ἔφη]
c. 3 p. 165^b13 sq. 26 παράδοξον a¹ 29 τοῦτο δηλοῖ I: inv. ord. a

περὶ μὲν οὖν τῶν φαινομένων ἐλέγχων εἴρηται. νῦν δέ, ὃ δεύτερον αὐτοῖς σπουδάζεται (ἔστι δὲ τοῦτο τὸ ἀποδεικνύειν ψευδόμενον τὸν προσδιαλεγόμενον), διέξεις, καὶ φησὶ πρῶτον μὲν γίνεσθαι τοῦτο ἐκ τοῦ πυνθάνεσθαι πῶς, τουτέστι κρυπτικῶς. οὐ γὰρ ἀπλῶς τις προάγων τὴν
 5 ἐρώτησιν ἐλέγξει ψευδόμενον τὸν ἀποκρινόμενον· ἐκ δὲ τοῦ πῶς ἐρωτᾶν, τουτέστι μετ' ἐπικρύψεως, καὶ διὰ τῆς τοιαύτης ἐρωτήσεως συμβαίνει f. 33^r τοῦτο μάλιστα· τὸ γὰρ μὴ ὑποθέμενον πρόβλημα ὠρισμένον ποιῆσθαι τὴν ἐρώτησιν θηρευτικόν ἐστι τοῦ σπουδαζομένου. οἶον εἴ τις θέλων κατασκευάσαι καλὸν τὸ ἐν ἀγορᾷ συνουσιάζειν μὴ ἀπλῶς ὀρίσαιο το
 10 λεγόμενον, ἀλλ' οὕτω πῶς εἴπη κρυπτικῶς 'ἄρα γε ὃ ἀπλῶς καλόν, καὶ πῇ οὐκ ἔσται καλόν;'. εἶτα τοῦτο δόντος τοῦ ἀποκρινομένου κατασκευάζεται ὃ βούλεται ὁ ἐρωτῶν. ὅταν γὰρ μὴ ὠρισμένον ᾖ τὸ περὶ οὗ ὁ ἐρωτῶν βούλεται συλλογίσασθαι, ἀμαρτάνουσιν οἱ ἀποκρινόμενοι εἰς τὴν λέγοντες. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ὠρισμένον εἴη τὸ πρόβλημα, ἔσται πάλιν τὸ εἰς
 15 ἄδοξον ἀγαγεῖν τὸν ἀποκρινόμενον, εἴ τις πολλὰ ἐρωτᾷ. καὶ ἔοικεν ἐλλειπτικὴ εἶναι ἡ λέξις· εἴη δ' ἂν ὁλόκληρος, εἰ οὕτως ληφθείη· τό τε ἐρωτᾶν πολλὰ, καὶ ὠρισμένον ᾖ πρὸς ὃ διαλέγεται, εἰς ἄδοξον δύναται ἀγαγεῖν. ἐπὶ τούτῳ καὶ τοῦτο κατορθοῖ τὸ σπουδαζόμενον, τὸ ἀξιοῦν τὸν ἀποκρινόμενον λέγειν τὰ δοκοῦντα τοῖς πολλοῖς. πλὴν ὅταν
 20 ᾖ, φησὶν, ὠρισμένον τὸ πρόβλημα, ἤττον κακουργεῖν οἱ σοφιστεύοντες δύνανται, καὶ πολλὰ τινα ἐρωτῶσιν· ἤττον γὰρ ἀπατηθήσεται τις παρὸ πρότερον, ὅταν ἀόριστον καὶ ἄγνωστον εἴη τῷ ἀποκρινόμενῳ τὸ πρὸς ὃ διαλέγεται. πῶς δέ, φησὶν, ἤττονα τότε δύνανται κακουργεῖν, διότι, εἰ οἶδεν ὁ ἀποκρινόμενος τὸ πρόβλημα, εἰ ἐναχθεῖ εἰς ἄτοπὸν τι παρὰ τοῦ ἐρωτῶντος,
 25 εὐθὺς ἀπαιτεῖ καὶ φησὶ τί τοῦτο πρὸς τὸ προκείμενον;.

p. 172^b22 Στοιχεῖον δὲ τοῦ τυχεῖν ἢ ψεύδους τινός.

Ὅπερ ἄνωθεν ἔλεγε, καὶ ἔτι τὸ αὐτὸ φησι. σαφέστερον δὲ νῦν τὸν λόγον μεταχειρίζεται λέγων ἀρχὴν εἶναι καὶ οἶονεῖ στοιχεῖον τοῦ ἐλέγξει
 τινὰ ψεῦδος ἢ ἄδοξον λέγοντα τὸ μὴ δῆλον ποιεῖν τὸ βούλημα μηδὲ τὸ
 30 πρόβλημα τιθέναι καὶ ἐρωτᾶν, ἀλλὰ λέγειν μὴ πειραστικῶς διαλέγεσθαι, ἐρωτᾶν δὲ χάριν μαθήσεως· τὸ γὰρ λέγειν σε μαθητείας χάριν προσδιαλέγεσθαι πολλὴν παρέξει ἀφθονίαν εἰς τὸ ἀπατῆσαι αὐτὸν μὴ προορῶντα τὸ συμβησόμενον. ἔτι πρὸς τὸ ψευδῶς τινα ἀπελέγχειν μέθοδος ἦδε, ἥτις καὶ σοφιστικὴ ἐστὶ· τὸ γὰρ τιθέναι τι πρόβλημα, εἶτα τούτου μὲν ἀναχω
 35 ρεῖν ἐπ' ἄλλα δὲ τινα κατατρίβειν μὴ ἀναγκαῖα τῷ προβλήματι λόγων

1 δὲ I: om. a 2 αὐτοῖς v: αὐτὸς aI 9 τὸν ἐν a ὀρίσαιο] το postea add. I¹
 15 ἔοικε δέ, om. καὶ, A 16 τε I: τ' A: γε a 18 ἐπὶ τούτου A 19 τὸν ἐρω-
 τώμενον A post λέγειν add. καὶ A 23 ἤττον Arist. v δύνανται A Arist.:
 δύναται aI 24 τοῦ ἐρωτῶντος A: τῷ ἐρωτῶντι aI 26 post τινός add. ἢ ἄδοξου a
 27 ἔλεγε AI: ἐλέγετο a 28 δεῖξαι A 29 ψευδόμενον ἢ ἄδοξόν τι A post μὴ
 add. τὸν ἐρωτῶντα A 29. 30 τὸ βούλημα ὃ βούλεται, μὴ δὲ τὴν θέσιν ἡγουν τὸ πρό-
 βλημα ἐρωτᾶν A

δ' εὐπορίαν τῷ ἐρωτῶντι διδόντα σοφιστικὸν ἔργον ἐστίν. ἔστι δὲ τοῦτο ποιεῖν καὶ καλῶς καὶ τοῦναντίον· εἰ μὲν γὰρ πρὸς ἀναγκαῖα τῷ προβλήματι τὸν λόγον μετέφερον, καλῶς ἂν ἐποίουν· νῦν δὲ μὴ ποιῶντες οὕτως οὐ δοκοῦσι καλῶς ποιεῖν τὴν μεταφοράν. ὥς γὰρ ἐν τοῖς Τοπικαῖς
 5 ἐδίδαξε, χάριν τεσσάρων ἀναχωρεῖ τις τοῦ προβλήματος, ἢ χάριν κρύψεως ἢ χάριν ὄγκου ἢ "ἐπαγωγῆς χάριν τοῦ δοθῆναι τὸ καθόλου" ἢ "πρὸς τὸ σαφέστερον γενέσθαι τὸν λόγον". εἰ δὲ μηδὲν τούτων γένηται, οὐ καλῶς τέ εἰσι τὰ τοιαῦτα εἰλημμένα καὶ σοφιστικὴ ἐστὶν ἡ διάλεξις.

p. 172^b29 Πάλιν πρὸς τὸ παράδοξα λέγειν σκοπεῖν.

10 Πῶς ἂν τις εἰς τὸ φαινόμενον ψευδὸς τὸν ἀποκρινόμενον ἀπενέγκαι, εἰπὼν νῦν καὶ περὶ τῆς εἰς παράδοξον ἀπαγωγῆς φησιν. εἰ βούλει γάρ, φησί, ποιεῖν τὸν ἀποκρινόμενον παράδοξα λέγειν, σκόπει καὶ ἐξέταξε ὁποῖός τις ἐστὶν οὗτος καὶ ποίας αἰρέσεως καὶ ποίου δόγματος ἀντέχεται τῆς φιλοσοφίας, εἰ Περιπατητικὸς ἐστὶν ἢ Στωικὸς· καὶ εἰ Περιπατητικὸς
 15 ἐστὶν, ἐρεῦνα ὅπερ εἶπον οὗτοι παράδοξον καὶ ἐναντίον τοῖς λοιποῖς, οἷον ὅτι πέμπτου σώματός ἐστιν ὁ οὐρανός, καὶ ἐρώτα τοῦτο, εἴτα παράγαγε τοὺς πολλούς· τούτοις γὰρ ἀνόητον πάντη καὶ παράδοξον τὸ τοιοῦτον φανεῖται. ὅτι δὲ ἐκάστη αἵρεσις ἔχει τι παράδοξον, ἐδήλωσεν εἰπὼν ἔστι γὰρ ἐν ἐκάστοις τι τοιοῦτον. ἀρχὴ δὲ καὶ τοῦ εἰς παράδοξον
 20 ἄγειν τὸν ἀποκρινόμενον τὸ μὴ ἀπλῶς καὶ ἀνακεκαλυμμένως καὶ φανερώς καὶ χωρὶς ἐπικρύψεως τιθέναι τὰ τῶν αἰρέσεων παράδοξα ἀλλὰ μέσον τῶν προτάσεων· ἐπεὶ γάρ, εἰ ἐρωτηθεῖσαν ἀνέδην, ἴσως οὐκ ἂν αὐτὰς ὁμολογήσειαν διὰ τοὺς πολλούς, δεῖ τὰς παραδόξους τῶν οἷς προσδιαλεγόμεθα ὑπολήψεις, ἃς καὶ παρὰ τοὺς πολλοὺς δογματίζουσι, παραλαμβάνειν ἐν ταῖς
 25 προτάσε|σιν. οὐκ ἦν δὲ ἄρα ὁ Σταχειρίτης εἰς τὸ παραδιδόναι μέθοδον f. 33^v τῇ ἀπάτῃ μόνον δεινός, ἀλλὰ καὶ λύσιν τούτου παρασχεῖν πολὺ δυνατώτερος. εἰ γοῦν τις, ὥς Περιπατητικὸς, φησὶν, εἰς παράδοξόν σε ἄγει πέμπτου σώματος τὸν οὐρανὸν λέγοντα, φάθι τούτῳ μὴ διὰ τὸν σὸν λόγον μηδὲ διὰ τὰς σὰς ἀποδείξεις τοῦτο συμβῆναι ἀλλὰ διὰ τοὺς πολλοὺς προκατε-

1 δ' aI: τέ A σοφιστικὸν aA: σοφιστικῶν I 2 καὶ prius om. A (i)
 πρὸς I: περὶ a 4 τοῖς τοπικοῖς I: τῷ α τῶν τοπικῶν a; citatur VIII 1 p. 155^b21sq.
 7 μὴθὲν I 8 εἰλημμένα AI: εἰλήμματα a 9 σκοπεῖ a 19 supra τοιοῦτον
 scripsit παράδοξον I¹ 22 αὐτὰς A: αὐτὸ a: compend. I 22. 23 ὁμολογήσειαν A
 24 παρὰ τοὺς πολλοὺς AI: περὶ τοῖς πολλοῖς a 25 δὲ om. A, sed cf. p. 103,9
 26. 27 δεινός παραδιδόναι μέθοδον τοῦ πῶς δεῖ ἀπατᾶν καὶ παραλογίζεσθαι, ἀλλὰ πολὺ δυνατώ-
 τερος παρασχεῖν λύσιν τῆς ἀπάτης καὶ τῶν παραλογισμῶν A 27— p. 102,2 ὥς περιπατητικὸς
 φησιν εἰς τὸ παράδοξόν τι εἰπεῖν ἀγάγη σε λέγοντα τὸν οὐρανὸν πέμπτου εἶναι σῶμα καὶ ἕτερον
 τῶν στοιχείων, εἰπέ· οὐ διὰ τὸν λόγον ὃν εἶρηκα συμβαίνει τὸ ἄδοξον· ἢ διὰ τὰς ἐμὰς ἀπο-
 δείξεις, ἀλλὰ διὰ τὸ τοὺς πολλοὺς δοξάζειν πάντα τὰ ὄντα ἐκ τῶν τεσσάρων στοιχείων γίνεσθαι·
 ἀλλὰ καὶ πᾶς ὁ ἐρωτώμενος τοῦτο βούλεται λέγειν, ἥρουν τὸ μὴ δι' αὐτὸν καὶ τὴν ἀπόκρισιν
 αὐτοῦ νομισθῆναι A 28 σὸν a: om. I

λημμένους ἐτέρῳ δόγματι· καὶ γὰρ καὶ πᾶς ὁ ἀγωνιζόμενος τοῦτο καὶ βούλεται, τὸ λέγειν μὴ δι' ἑαυτὸν καὶ τὴν τούτου ἀπόκρισιν νομισθῆναι παράδοξον λέγειν ἀλλὰ διὰ τοὺς πολλούς.

p. 172^b36 Ἔτι δ' ἐκ τῶν βουλήσεων καὶ τῶν φανερῶν δοξῶν.

5 Ἔτι περὶ τοῦ πῶς ἂν τις παράδοξα ποιήσῃ λέγειν τὸν ἀποκρινόμενον διδάσκει. φησὶν οὖν ὅτι, ἐπειδὴ ἄλλα μὲν πολλάκις βουλόμεθα, ἄλλα δὲ δοξάζομεν, οἷον βουλόμεθα μὲν πάντες πλουτεῖν, εὐεκτηῖν, δοξάζεσθαι, δοξάζομεν δὲ καλὸν εἶναι πένεσθαι καὶ νοσεῖν, ὅποταν οὖν διαλέγῃ μετὰ
10 τινος, σκόπει εἰ ἀπὸ τῶν βουλήσεων τῶν πολλῶν διαλέγεται· οἷον εἰ λέγει κατὰ τὴν τῶν πολλῶν βούλησιν καλὸν τὸ ζῆν ἡδέως, καλὸν τὸ πλου-
τεῖν αἰσχυρῶς, ἐπιχείρει σὺ ἀπὸ τῶν φανερῶν δοξῶν φάσκων καλὸν
εἶναι τὸ σωφρονεῖν, τὸ τεθνάναι καλῶς, τὸ πένεσθαι δικαίως· φαίνε-
ται γὰρ ἅπασι τοῦτο. καὶ οὕτως εἰς παράδοξον ἄξεις τὸν προσδιαλεγόμενον, εἰ
μὲν κατὰ τὰς βουλήσεις ἀπόκρισιν διδῶ, τὰς φανεράς δόξας σοῦ ἀντι-
15 τιθέντος αὐτῷ, εἰ δὲ κατὰ τὰς φανεράς δόξας ἀποκρίναιτο, ἀντιπαριστῶντος
σοῦ τὰς ἀποκεκρυμμένας, τουτέστι τὰς βουλήσεις· ταύτας γὰρ κρυπτὰς
καὶ ἀφανεῖς δόξας ἔχομεν.

p. 173^a7 Πλεῖστος δὲ ἐστὶ τόπος τοῦ ποιεῖν παράδοξα λέγειν.

Ἔτι περὶ τοῦ εἰς παράδοξον ἄγειν τὸν ἀποκρινόμενον λέγει, καὶ φησὶν
20 ὅτι ἰσχυρὸς ἐστὶ τόπος εἰς τὸ εἰς παράδοξον ἄγειν τὸ ἐπιχειρεῖν ἀπὸ τοῦ
κατὰ φύσιν καὶ κατὰ νόμον, ὥσπερ καὶ ὁ Καλλικλῆς ἐν τῷ
Γοργίᾳ καὶ πάντες οἱ ἀρχαῖοι ποιοῦσιν· εἰσάγει γὰρ ὁ Πλάτων ἐν τῷ
ἐπιγραφόμενῳ Γοργίᾳ αὐτοῦ διαλόγῳ τὸν Καλλικλῆν λέγοντα τὴν δικαιοσύ-
νην μὴ εἶναι καλὴν τε καὶ ἀγαθὴν ὥς μὴ κατὰ φύσιν ἀλλὰ κατὰ νόμον
25 μόνον οὔσαν ἀγαθὴν, τὴν δὲ πλεονεξίαν μᾶλλον εἶναι καλὴν ὥς κατὰ

7 μὲν πάντες I: inv. ord. a

8. 9 σκόπει οὖν, ὅποταν διαλέγῃ μετὰ τινὸς A

8 διαλέγει a

9 post βουλήσεων add. καὶ A

post πολλῶν add. ἡγουν τῶν

δοκούντων τοῖς πολλοῖς A

οἷον εἰ aI: καὶ εἰ μὲν A

11 τῶν AI: om. a

λέγων A

12 τὸ πένεσθαι δικαίως post σωφρονεῖν collocat A

12. 13 τοῦτο γὰρ

ἅπασι φαίνεται A

14 post μὲν add. οὖν a

14. 15 ἀντιτιθέντος aA: ἀντιτι-

θέντι I

16 γὰρ AI: τὰς a: γὰρ τὰς v

18 ἐστὶ τόπος I: τόπος a: τόπος ἐστὶ Arist.

19. 20 τὸν προσδιαλεγόμενον λέγει καὶ φησὶ· πλεῖστος δὲ τόπος ἐστίν· ἡγουν ἰσχυρὸς τόπος ἐστίν

εἰς τὸ ἄγειν εἰς τὸ παράδοξον λέγειν τὸν προσδιαλεγόμενον τὸ ἐπιχειρεῖν A

21 post

καὶ prius add. τοῦ A

καὶ alt. om. A

τῷ om. A

22 καὶ—ποιοῦσιν aI:

ἐποίησε. διάλογος ἐστὶ τοῦ πλάτωνος ἐπιγραφόμενος ὁ γοργίας. διὰ τὸ εἰσάγειν αὐτὸν δι' ὅλου

τοῦ διαλόγου A

εἰσάγει] Gorg. c. 38 sqq.

γοῦν A

22. 23 ἐν τῷ διαλόγῳ

τούτῳ A

24 καλόν—ἀγαθὸν A

25 μόνον om. A

οὔσαν ἀγαθὴν post

24 φύσιν collocat A

μᾶλλον εἶναι καλὴν aI: καὶ ἀδικίαν ἀγαθὴν οὔσαν A

φύσιν. διὰ τί γάρ, φησί, τῶν θηρίων τὰ μὲν πεποιήκεν ἰσχυρὰ τὰ δ' ἄτυνα; φύσει γοῦν ἐν τούτοις τὸ ἀρπάζειν, καὶ ἕκαστον αὐτῶν μὴ νόμῳ χρώμενον ἀλλὰ μόνῃ φύσει ἐπόμενον τὸ ἑλαττον αὐτοῦ ἀρπάζει καὶ ἐσθίει. τοῖς δὲ νομοθέταις καλὸν ἐνομίσθη ἢ δικαιοσύνη διὰ δειλίαν, ζῆεν καὶ τὸν νόμον εὖρημα δειλῶν ἀνθρώπων ἔλεγον· δεδουκότες γάρ, ἵνα μὴ ὑπὸ τῶν ἰσχυρῶν βλάπτονται, τοὺς νόμους ἐθέντο. ἐπιχειρεῖ οὖν, φησὶν, ἀπὸ τοῦ κατὰ φύσιν καὶ κατὰ νόμον· καὶ εἰ μὲν ὁ ἀποκρινόμενος ἀπὸ τοῦ κατὰ νόμον ἐπιχειρεῖ, σὺ τὸ ἀνάπαλιν ἀπὸ τοῦ κατὰ φύσιν· εἰ δ' ἐκεῖνος ἀπὸ τοῦ κατὰ φύσιν, σὺ ἀπάντησον ἀπὸ τοῦ κατὰ νόμον. ἦν δὲ ἄρα τοῖς παλαιοῖς, ἡγρουν τῷ Καλλικλεῖ καὶ τοῖς ἄλλοις σοφισταῖς, μᾶλλον ἀληθὲς καὶ καλὸν τὸ ἀπὸ τῆς φύσεως γενόμενον, τὸ δὲ ὑπὸ τοῦ νόμου διαταχθὲν τῶν πολλῶν καὶ συγχλύδων ἀνθρώπων θέσεις.

p. 173^a19 Ἐνια δὲ τῶν ἐρωτημάτων ἔχει τὸ ἀμφοτέρως ἄδοξον εἶναι τὴν ἀπόκρισιν.

15 Καὶ ἕτερον τρόπον παραδίδωσι δι' οὗ ἂν τις εἰς παράδοξον ἄγοι τὸν ἀποκρινόμενον. ἔστι δὲ τοιοῦτος· εἰσὶ τινὰ τῶν ἐρωτημάτων κατὰ ἀντίφασιν ἐρωτώμενα, ἐφ' ὧν οἷον ἂν ἀποκριθεῖν ὁ ἐρωτώμενος, ἄδοξα λέγειν νομίζεται ὡς τοῦ ἐτέρου καταφρονῶν. εἰσὶ δὲ τῶν οὕτως ἐρωτωμένων τὸ μὲν παρὰ τῶν πολλῶν οὕτως ἔχειν δοξαζόμενον καὶ παρ' αὐτῶν σπου-
20 δαζόμενον, τὸ δὲ παρὰ τῶν σοφῶν ἐπαινούμενον καὶ ἐπιτρεπόμενον· οἷον τί φημι; ὁ μὲν πολὺς ὄχλος δεῖν δοξάζει τῷ πατρὶ πεῖθεσθαι. ὁ δὲ σοφὸς τοῖς σοφοῖς, καὶ ἀδικεῖσθαι μᾶλλον ὁ σοφὸς λέγει ἢ ἕτερον βλάπτειν. ἐπεὶ οὖν ἐν ἐνίοις τῶν ἐρωτημάτων, φησὶν, οὐ δύναται ὁ ἀποκρινόμενος ἀποκρίνασθαι τὸ ἕτερον μῦθον τῆς ἀντιφάσεως (οἷον γὰρ ἂν ἀποκρίνηται,
25 ἄδοξα λέγων εὐρεθήσεται· οἷον ἐστὶ τὸ ἄρα γε δεῖ τῷ πατρὶ πεῖθεσθαι ἢ τοῖς σοφοῖς;· εἰ μὲν γὰρ εἴπη τοῖς σοφοῖς, ἄδοξον μὴ τῷ πατρὶ f. 34^r πεῖθεσθαι· εἰ δὲ τῷ πατρί, πάλιν διὰ τί μὴ τοῖς σοφοῖς;), δεῖ οὖν, ἐὰν ἀποκρίνηται ὥσπερ οἱ σοφοὶ λέγουσι καὶ τὸ ἀδικεῖσθαι κρεῖττον ἐρεῖ, μετάγειν ἐπὶ τοὺς πολλοὺς· τὸ γὰρ ἀνάπαλιν οὗτοι δοξάζουσιν· εἰ δὲ ὁ οἱ πολλοί,

1—3 διὰ τί—ἐπόμενον aI: ἔλεγε γὰρ ὅτι τὸ ἀδικεῖν καλὸν ἐστίν, ἐκ τοῦ τὴν φύσιν μὴ πάντα τὰ ζῶα ποιῆσαι ἰσχυρὰ. ὥστε μὴ δύνασθαι ἄλληλα καταβλάπτειν καὶ κατεσθίειν· ἀλλὰ τὰ μὲν, δημιουργῆσαι τῶν ζώων ἰσχυρὰ· οἷον λέοντα· ἄρκτον· ἀετὸν· ἰέρακα· τὰ δὲ, ἀνίσχυρα καὶ ἀσθενῆ· ὥστε ἐκ τούτου δοκεῖ τῇ φύσει καλὸν φαίνεσθαι τὸ ἀδικεῖν, ἐκ τοῦ κατεσθίειν τὰ ἰσχυρὰ, τὰ ἀσθενῆ ζῶα· ἀρπακτικά γὰρ ζῶα αἱ εἵπομεν· αἱ καὶ μὴ νόμῳ χρώμενα ἀλλὰ τῇ φύσει μόνῃ ἐπόμενα ἕκαστον αὐτῶν A 2 αὐτῶν I: αὐτὸ a 3 μόνῃ I: μόνον a
5 εὖρημα aA: εὖρημα I post ἀνθρώπων add. τε a post ἔλεγον add. οἱ παλαιοὶ A
6 ἰσχυροτέρων A βλάπτονται a ἐξέθεντο A 8 τὸ I: om. a 9 post ἄρα add. τὸ μὲν κατὰ φύσιν αὐτοῖς ἡγρουν A 11 τῆς om. A τὸ δὲ κατὰ νόμον καὶ ὑπὸ τούτου A 12 συγχλύδων AI: συγχλήτων a 15 τρόπον a 17 προτεινόμενα A 19 post αὐτῶν add. ποῦ a 19. 20 σπουδαζόμενον] σπου in ras. A¹ 21 δοξάζειν a post δοξάζει add. ὡς εἴρηται A 23. 24 ἀποκρίνασθαι ὁ ἐρωτώμενος A 27 διὰ τὸ A δεῖ I: δεῖν aA 29 ὁ om. A

ἄγειν ἐπὶ τὰ τῶν σοφῶν. ἔστι δὲ καὶ τοῦτο ὁμοιον τῷ κατὰ νόμον καὶ κατὰ φύσιν· ὁ μὲν γὰρ ὁ πολὺς λεῶς δοξάζει, τοῦτο τῷ νόμῳ ἔοικεν, ἐπεὶ καὶ ὁ νόμος δόξα (τῶν) πολλῶν ἐστίν· ὁ δὲ οἱ σοφοὶ πρεσβεύουσι, τοῦτο καὶ ἡ φύσις αὐτὴ λέγει καὶ ἡ ἀλήθεια.

5 p. 173^a32 Περὶ δὲ τοῦ ποιῆσαι ἀδολεσχεῖν.

Στοχάζονται οἱ σοφισταί, ὡς εἰρήκαμεν, τοῦ ποιεῖν τὸν προσδιαλεγόμενον ὡς ἀδολεσχοῦντα δοκεῖν. καὶ δι' ὧν λέγει, αὐτὸ τοῦτο διδάσκει. τέως γοῦν πρότερον τί ἐστὶ τὸ ἀδολεσχεῖν λέγει εἰρηκέναι· καὶ ἔφθη περὶ τούτου εἰπὼν ἐν ἀρχαῖς τῆς προκειμένης πραγματείας, ὅτι ἀδολεσχεῖν
10 σαί ἐστὶ τὸ πλεονάκεις ταῦτό λέγειν. τοῦτο εἰπὼν ἐπάγει πάντες δὲ οἱ τοιοῖδε λόγοι τοῦτο βούλονται ποιεῖν. ἔστι δὲ τὸ λεγόμενον τοιοῦτον, ὅτι οἱ μέλλοντες ῥηθῆναι παρ' ἐμοῦ λόγοι τούτου χάριν λέγονται, παριστῶντες πῶς γίνεται τὸ ἀδολεσχεῖν, καὶ τοῦτο βούλονται ποιεῖν, τὸ ἀδολεσχεῖν. γίνεται δὲ τοῦτο ἐπ' ἐκείνων, ὅταν ὄνομα ἢ λόγον οὐδὲν
15 διαφέρει εἰπεῖν, οἷον διπλάσιον καὶ διπλάσιον ἡμίσεος, ὅ ἐστι λόγος τοῦ διπλασίου· ἐπεὶ γὰρ τὸ διπλάσιον πρὸς τὸ ἡμισυ λέγεται (πρὸς τι γὰρ ὃν αὐτὸ ὅπερ ἐστὶ πρὸς ἄλλο τὴν ἀναφορὰν ἔχει), καὶ μόνον λεγόμενον διπλάσιον ποιεῖ συνεξακούεσθαι πάντως καὶ τὸ ἡμίσεος. εἰ γοῦν ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν τὸ ὄνομα, ἥτοι τὸ μέγεθος τῆς διπλάσιον, ἐρεῖς τότε τὸ μέγεθος
20 διπλάσιον ἡμίσεος, ἡδολέσχης· ἐν οἷς γὰρ εἶπας διπλάσιον, ἐδήλωσας αὐτό· εἰ γὰρ ἐν τῷ διπλασίῳ τὸ ἡμισυ ἐμφαίνεται, εἰλημμένου ἐνεργείᾳ καὶ τοῦ ἡμίσεος δις εἴληπται τὸ ἡμίσεος. εἰ τοίνυν οὕτως λέγεις 'τόδε διπλάσιον ἡμίσεος', οὐδὲν ἄλλο λέγεις ἀλλ' ἢ 'τόδε διπλάσιον ἡμίσεος ἡμίσεος'. ἅπαξ μὲν γὰρ τὸ ἡμίσεος συνεμφαίνεται ἐν τῷ εἰπεῖν σε δι-
25 πλάσιον, καὶ ἔτι ἐν τῷ προσθεῖναι σε ἐνεργείᾳ τὸ ἡμίσεος. πάλιν ἂν ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν διπλάσιον τὸ διπλάσιον ἡμίσεος ληφθῇ, τρεῖς ἔσται εἰρημένον τὸ ἡμίσεος.

p. 173^b1 Εἰσὶ δὲ πάντες οἱ τοιοῦτοι τῶν λόγων ἐν τε τοῖς πρὸς τι.

30 Ἐκ ποίων ἢ καὶ ἐν τίσιν οἱ ποιοῦντες τὴν ἀδολεσχίαν γίνονται λόγοι, νῦν προστίθῃσι, καὶ φησὶν ὅτι ἐν ἐκείνοις τῶν πρὸς τι οἱ τοιοῦτοι τῶν

2 μὲν om. A ὁ πολὺς AI: inv. ord. a ἔοικε τῷ νόμῳ, omisso τοῦτο, A
3 τῶν ex Arist. addidi πολλῶν ἐστίν aA: inv. ord. I 3 δοξάζουσι A 6 σο-
φισταί ex σοφοί corr. I¹ εἰρήκαμεν aA: εἰρήκειμεν I τοῦ AI: τοῦτο a
7 λέγειν a 9 ἐν ἀρχαῖς] c. 3 p. 165^b16 10 ταυτὸ A Arist. l. c.: ταυτὰ aI οἱ
om. a 11 τοιοῦτοι A 13 τοῦτο AI: πῶς a 15 διαφέρει a διπλάσιον
alterum a: διπλασίου I 18 πάντως om. A 19 τότε I: τότε a 22 καὶ I:
om. a 23. 24 ἡμίσεος ter habet I 24 συνεμφαίνετο a σε a: om. I
30 τίσιν AI: τοῖσιν a 31 νῦν om. A

λόγων γίνονται, ἐφ' ὧσων μὴ μόνον τὰ γένη πρὸς τι ἀποδίδεται ἄλλο
 ἀλλὰ καὶ αὐτά. οἷον ἡ ἐπιθυμία ἡδὲς ἐστὶν ἐπιθυμία καὶ πρὸς τι
 λέγεται· ἀλλὰ καὶ [ἡ] οἷον γένος αὐτῆς ἡ ὁρεΐς πρὸς τι καὶ αὐτὴ λέγεται·
 ὁρεκτοῦ γὰρ τινος ὁρεΐς ἐστὶν. ἀλλὰ καὶ ἐν ἐκείνοις, ὧσων μὴ ὄντων
 5 πρὸς τι κατηγορουμένων δὲ κατὰ οὐσίας τινὸς παραλαμβάνεται ἐν τῷ
 ὀρισμῷ αὐτῶν ἡ ὑποκειμένη αὐτοῖς οὐσία, καὶ ὅλως ἐν ἐκείνοις ὧν ἕξεις
 εἰσὶν ἢ πάθη καθ' αὐτὸ κατηγορούμενα τῶν ὑποκειμένων. οἷον ἡ σιμότης
 πάθος ἐστὶ καθ' αὐτὸ κατηγορούμενον τῆς ῥινός, καὶ ἐν τῷ λόγῳ αὐτοῦ
 παραλαμβάνεται καὶ τὸ ὑποκείμενον καθ' οὗ κατηγορεῖται, ἡ ῥίς· ὁ γὰρ
 10 αὐτὴν τὴν ἐν ῥινὶ σιμότητα ὀριζόμενος οὕτω λέγει· σιμότης ἐστὶ κοίλαν-
 σις ἐν ῥινί. ἡδολέσχῃσεν οὖν οὕτως πως ὀρισάμενος· εἰπὼν γὰρ σιμότητα
 καὶ ῥίνα συνέλαβε· προσθεὶς δὲ πάλιν ἐνεργείᾳ τὸ ἐν ῥινὶ δις τὸ ῥίς [ῥίς]
 ἔλαβε. τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ ἀριθμὸς ἐστὶ μέσον ἔχων τὸ περιττόν·
 ἐπειδὴ γὰρ καὶ τοῦτο πάθος ἐστὶ τοῦ ἀριθμοῦ κατηγορούμενον, ὁπηνίκα
 15 τὸ περιττόν ὀριζόμενος τὸ ἀριθμὸς παραλήφωμαι, δις εἰλήφειν αὐτόν·
 περιττόν γὰρ εἰπὼν τρόπον τινὰ καὶ ἀριθμὸν εἰρήκειν· προστέθεικα δὲ καὶ
 ἐνεργείᾳ τὸ ἀριθμὸς, ὥστε δις ἔφην τὸ αὐτό.

p. 173^b12 Φαίνονται δὲ ποιεῖν οὐ ποιοῦντες ἐνίοτε.

Οἱ σοφισταὶ μὴ ἀληθῶς ἐλέγχοντές τινα ἀδολεσχούντα | φαίνονται f. 34^v
 20 πολλάκις ποιοῦντές τινα ἀδολεσχεῖν. πῶς δὲ ποιοῦσιν, αὐτὸς τὴν αἰτίαν
 τίθησιν. οὐ γὰρ ἐρωτῶσι τὸν ἀποκρινόμενον εἰ οἶται σημαίνειν τι τὸ
 διπλάσιον καθ' αὐτὸ λεχθὲν χωρὶς τοῦ ἡμίσεος ἢ οὐδὲν τι σημαίνει·
 καὶ τυχὸν εἰπόντος σημαίνειν τι καθ' αὐτὸ λεχθὲν τὸ διπλάσιον,
 οὐ προσερωτῶσιν αὐθις πότερον τὸ αὐτὸ σημαίνει, ὃ καὶ ἐὰν οὕτως ἐρρέθῃ
 25 διπλάσιον ἡμίσεος, ἢ ἕτερον. φαίνεται γοῦν ὁ σοφιστὴς ποιεῖν τινα ἀδολε-
 λεσχεῖν, ὅτι οὐδὲν τι τούτων ἐρωτᾷ, ἀλλ' εὐθὺς ἐπάγει τὸ συμπέρασμα τὸ
 'τὸ διπλάσιον ἡμίσεος ἡμίσεος διπλάσιον'. εἰ μὲν οὖν ὁ ἀποκρινόμενος ἡρωτήθη
 'ἄρά γε σημαντική τίς ἐστὶ φωνὴ τὸ διπλάσιον;', εἶτα κατέφησε καὶ πάλιν
 ἡρωτήθη 'ἄρά γε χωρὶς τοῦ ἡμίσεος λεγόμενον περιλαμβάνει ἐν ἑαυτῷ
 30 καὶ τὸ ἡμισυ;' καὶ πρὸς τοῦτο πάλιν κατέφησε, τότε κυρίως ἀδολεσχῶν
 ἐλέγχεται· ὠμολόγησε γὰρ ταῦτα. φαίνεται γοῦν ἐλεγχόμενος διὰ τὸ τὸ
 ὄνομα ταῦτόν εἶναι τῷ λόγῳ καὶ σημαίνειν τὸ αὐτό, ὅπερ γίνεται,
 εἰ μὴδὲν διαφέρει, ὥς καὶ μικρὸν ἄνωθεν εἶρηκεν "εἰ μὴδὲν διαφέρει τὸ
 ὄνομα ἢ τὸν λόγον εἰπεῖν". τὴν γοῦν τοιαύτην ἐρώτησιν οἷαν εἰρήκειμεν,

1 post γίνονται add. καὶ ἐμφαίνονται A ἐν ὧσιν οὐ A 2 post αὐτά add. τὰ
 εἶδη πρὸς τι λέγεται· καὶ πρὸς τὸ αὐτὸ καὶ ἐν ἀποδίδεται· ἡγουν τὴν ἀναφορὰν ἔχουσιν A
 3 ἀλλὰ — λέγεται om. A ἡ delevit v 5 δὲ om. A 7 εἰσὶν om. A 10 post
 οὕτω expunxit ὀρεΐς l 11 ἡδολέσχῃσεν A 12 ῥίς alt. delevi 13 τοιοῦτος a
 15 παραλήφεται — εἰλήφεν v αὐτόν AI: αὐτό v: om. a 16 εἶρηκα A: εἶρηκε v
 19 τινας, ut videtur, I pr. 22 σημαίνει AI: σημαίνειν fort. recte a 29 περιλαμ-
 βάνει A: παραλαμβάνει AI 33 εἶρηκεν] p. 173^a34 34 εἰρήκειμεν AI: εἰρήκαμεν a

τὴν ἄρα γε χωρὶς τοῦ ἡμίσεος λεγόμενον τὸ διπλάσιον περιλαμβάνει ἐν
 ἑαυτῇ καὶ τὸ ἡμισυ·, ἐρωτώμενον οὕτως ἔδει ἀποκριθῆναι, ὡς δυνάμει
 μὲν, ὅταν τὸ διπλάσιον χωρὶς λέγεται, περιλαμβάνει καὶ τὸ ἡμίσεος, οὐ
 μὴν δὲ καὶ ἐνεργείᾳ. καὶ οὕτως ἀποκριθεὶς οὐκ ἂν ἐάλω ὡς πολλάκις λέγων
 5 ταῦτά.

p. 173^b17 Σολοικισμὸς δὲ οἶον μὲν ἐστίν, εἴρηται πρότερον.

Καὶ περὶ τοῦ παρὰ τοῖς σοφισταῖς σπουδαζομένου σολοικισμοῦ νῦν
 διδάσκει, καὶ φησὶν ὅτι τί μὲν ἐστίν ὁ σολοικισμὸς, εἰρήκειν καὶ περὶ αὐ-
 τοῦ κατ' ἀρχὰς εἰπὼν "σολοικίζειν ἐστὶ τὸ ποιῆσαι τὸν ἀποκρινόμενον τῇ
 10 λέξει βαρβαρίζειν ἐκ τοῦ λόγου". γίνεται δὲ κατὰ τρεῖς τρόπους. καὶ
 πρῶτον μὲν, ὅταν ἀληθῶς τις σολοικίῃ λέγων Λάχης Λάχου. δεύτερον δὲ
 ἐστὶ μὴ ποιεῖν, φαίνεσθαι δὲ ποιεῖν, ὡς οἱ σοφισταὶ ἐπιχειροῦσι λέγοντες
 'ἄρα ὁ σὺ φῆς εἶναι, ἔστι; φῆς δὲ λίθον εἶναι', εἰτα ἐπάγουσιν 'ἔστιν ἄρα
 λίθον'. τὸ τοιοῦτον σολοικισμὸς μὲν εἶναι δοκεῖ, κυρίως δὲ οὐκ ἔστιν· ἔδει
 15 γὰρ οὕτως ἐπαγαγεῖν τοὺς σοφιστάς 'ἔστιν ἄρα λίθον εἶναι'. ἐνίοτε δὲ ποιῶν
 τις σολοικισμὸν οὐ δοκεῖ ποιεῖν, ὡς ὁ Πρωταγόρας· οὗτος γὰρ τὸν μῆνιν
 καὶ τὸν πῆληκα ἔλεγε, καὶ ποιῶν σολοικισμὸν οὐκ ἐνόμιζε σολοικίζειν,
 τοῖς δ' ἄλλοις ἐφαίνετο. ὥστ' ἐκείνῳ μὲν ἐφαίνετο σολοικίζειν ὁ λέγων
 τὴν μῆνιν καὶ τὴν πῆληκα, τοῖς δὲ πολλοῖς οὐ· ὁ δὲ λέγων οὐλόμενον
 20 μῆνιν φαίνεται μὲν τοῖς ἄλλοις σολοικίζειν, ἀλλὰ τῷ Πρωταγόρᾳ οὐ σολοικί-
 ζειν ἐδόκει. τοὺς τρεῖς τοίνυν τούτους τρόπους, καθ' οὓς σολοικίζει τις,
 εἰπὼν φησὶ δῆλον ὅτι καὶ τέχνη τις δύνатаι τοῦτο ποιεῖν, τοῦτο
 διὰ τούτου λέγων, ὅτι καὶ ἐν συλλογισμῷ τις δύνатаι σολοικίζειν ἢ ἀλη-
 θῶς ἢ φαινομένως· τέχνην γὰρ τὸν συλλογισμὸν ὠνόμασεν ὡς ἐν τέχνῃ
 25 καὶ μεθόδῳ ἐσκεμμένον καὶ μὴ ὡς ἔτυχε προαγόμενον. ὅτι δὲ καὶ ἐν
 συλλογισμῷ τις φαινομένως σολοικίζειν τὸν ἀποκρινόμενον δείκνυσιν, ἐφεξῆς
 διδάσκει· πολλοὶ γάρ, φησί, τῶν λόγων μὴ συλλογίζόμενοι τὸν
 κυρίως σολοικισμὸν φαίνονται τοῦτον συλλογίζεσθαι.

1 χωρὶς iteratum delevit A¹ παραλαμβάνει a 3. 4 οὐ μὴν A: ἀκμήν aI
 5 ταῦτα a 8 ὅτι — σολοικισμὸς in ras. A¹ ἐστίν aA: om. I εἰρήκειν AI:
 εἴρηκεν a 9 κατ' ἀρχὰς] c. 3 p. 165^b20 9. 10 εἰπὼν — λόγου aI: σολοικισμὸς
 γὰρ ἐστὶ τὸ κατὰ λέξιν βαρβαρίζειν A 10 post δὲ add. τὸ σολοικίζειν A καὶ om. A
 11 τις om. A post σολοικίῃ add. ἡγουν βαρβαρίζη, δύνатаι ποιεῖν τοῦτο A λάχης
 λάχου A: λαχῆς λαχοῦ aI post λάχου add. πέρσης πέρσητος A 12 τὸ μὴ
 ποιῶντα σολοικισμὸν φαίνεσθαι καὶ δοκεῖν ποιεῖν ὡς ἐπὶ τοῦδε A σοφισταὶ I: σοφι-
 στικοὶ a 13. 14 λίθον ἄρα ἐστὶ A 14 εἶναι δοκεῖ aI: φαίνεται εἶναι A 15 γὰρ
 τοὺς σοφιστάς τοῦτο συμπερᾶναι A 16 ὁ AI: om. a τὸν aA: τὴν I post
 μῆνιν add. οὐλόμενον A 17 ἔλεγε post 16 γὰρ collocat A καὶ σολοικίζων A
 18 τοῖς — λέγων aI: τοὺς δὲ πολλοὺς ἐνόμιζε σολοικίζειν τοὺς λέγοντας A 19 τὴν
 alterum aA: τὸν I 20 φαίνετο (sic) a: ἐφαίνετο b 25 ὅτι a: ὅτε I

p. 173^b26 Εἰσὶ δὲ πάντες σχεδὸν οἱ φαινόμενοι σολοικισμοὶ
παρὰ τὸ τόδε.

Εἰπὼν ὅπως τις σολοικίζει, νῦν καὶ ἀπὸ ποίας αἰτίας ὁ σολοικισμὸς
γίνεται λέγει, ἥτις ἐστὶ τὸ τόδε. τὸ δὲ καὶ ὅταν ἡ πτώσις ἐρμηνευ-
5 τικὸν τοῦ παρὰ τὸ τόδε τίθῃσιν, ὡς εἰ ἔλεγεν 'ἦτοι ὅταν ἡ πτώσις
μήτε ἄρρεν σημαίνει μήτε θῆλυ ἀλλὰ τὸ οὐδέτερον'. τὸ μὲν γάρ
οὗτος ἀρρενικοῦ ἐστὶ σημαντικόν, τὸ δὲ αὕτη θηλυκοῦ. τὸ δὲ τοῦτο
βούλεται μὲν σημαίνειν τὸ οὐδέτερον, ἀλλὰ πολλάκις καὶ ἀρρενικὸν καὶ
θηλυ δηλοῖ. τοῦ μὲν οὖν ἄρρενος καὶ τοῦ θήλεος αἱ πτώσεις ἀπα-
10 σαι καὶ ἀλλήλων διαφέρουσι καὶ αὐταὶ ἑαυτῶν, καὶ οὐκ ἂν τις διὰ τινος
ἀπατηθεῖη τῶν τοιούτων πτώσεων ὥστε νομίσαι τὴν αἰτιατικὴν δοτικὴν
ἢ τὴν ἀρρενικὴν πτώσιν θηλυκὴν. τῶν δὲ οὐδετέρων εἶναι | μὲν πτώ- f. 35^r
σεις διαφέρουσι καὶ ἑαυτῶν καὶ τῶν ἀρρενικῶν καὶ θηλυκῶν πτώσεων, αἱ
δ' οὐ. ὅθεν καὶ φασιν οἱ γραμματικοὶ τῶν οὐδετέρων τὴν αὐτὴν εἶναι
15 ὀρθὴν καὶ αἰτιατικὴν καὶ κλητικὴν. οἷόν ἐστι τὸ τοῦτο. λαμβάνεται γάρ,
ὡς ἔφημεν, καὶ ἐπὶ ἀρρενικοῦ καὶ θηλυκοῦ καὶ αἰτιατικῆς καὶ εὐθείας.
ὅθεν καὶ ἀπατᾶται τις καὶ δοκεῖ σολοικίζειν. δοθέντος γάρ πολλάκις τοῦ
τοῦτο ὡς ἐπὶ οὐδετέρου συλλογίζονται ὡς ἐπὶ ἀρρενικοῦ οἱ σοφισταὶ τοῦ-
τον. ὁμοίως δοθέντος πάλιν ἐπ' εὐθείας ἐπὶ αἰτιατικὴν αὐτὸ μετὰγουσι.
20 καὶ ὁμοίως τούτοις ἐπὶ ἄλλης πτώσεως δοθὲν ἐπὶ ἄλλην αὐτὸ μετα-
φέρουσι. καὶ πόθεν τοῦτο συμβαίνει, φησὶ διὰ τὸ τόδε κοινὸν εἶναι
πτώσεων πολλῶν. σημαίνει γάρ καὶ τὸ 'τόδε ὁ Σωκράτης' καὶ τὸ 'τόδε
τὸν Σωκράτην'.

p. 173^b36 Δεῖ δ' ἐναλλάξ σημαίνειν, μετὰ μὲν τοῦ ἔστι τὸ
25 οὗτος, μετὰ δὲ τοῦ εἶναι τὸ τοῦτον.

Ἐπειδὴ ἔφησεν, ὅτι τὸ τοῦτο οὐδέτερον ὃν πολλάκις σημαίνει καὶ
ἀρρενικὸν καὶ θῆλυ, καὶ ὅτι καὶ διαφόρους πτώσεις σημαίνει καὶ διὰ τοῦτο
ἀπατητικόν ἐστὶ καὶ ποιεῖ φαίνεσθαι πολλάκις τινὰς σολοικίζοντας, νῦν
παραδίδωσι μέθοδον δι' ἧς ἂν τις τὴν ἀπάτην διαδιδράσκει, λέγων ὅτι
30 ἐπειδὴ τὸ τοῦτο καὶ τὸ οὗτος καὶ τὸ τοῦτον σημαίνει, δεῖ ἐνηλλαγμένως
ποιεῖσθαι σε παρ' ἐκάστῃ τούτων τῶν δύο σημαινομένων τοῦ τοῦτο τὴν σύν-
θεσιν. ἔχε γάρ μοι καὶ τὸ ἔστι καὶ τὸ εἶναι. καὶ εἰ μὲν βούλει εἰπεῖν τὸ τοῦτο

1 σχεδὸν a Arist.: om. I 5 ἦτοι I: ἡγουν a 7 ἀρρενικοῦ a αὕτη a
θηλυκόν a 8 τὸ I: τι a ἀρρενικόν a 9 θήλεως a 12 ἢ aI: καὶ A
12—14 τῶν—δ' οὐ om. A 16 καὶ primum aI: ὡς A ἀρρενικοῦ a: ἀρρενι-
κῶν A θηλυκῶν καὶ ἐπὶ A 20 αὐτὸ v: αὐτὴν aI 26 εἶπεν A πολλάκις A
cf. Arist. b29: πολλὰ aI 27 θῆλυ καὶ ἄρρεν A ὅτι καὶ om. A σημαίνει
om. A διὰ τοῦτο om. A 28 φαίνεσθαι post τινὰς collocat A 29 δια-
διδράσκει A: διαδιδράσκη I: διαδιδράσκει a ὅτι aI: ὡς A 30 σημαίνει post τοῦτο
collocat A 31 σε om. A τούτων τῶν δύο σημαινομένων A: τῶν δύο τούτων aI
post τοῦτο add. καὶ A 32 ἔχε A: ἔχει aI λαβεῖν, sed post p. 108,1 εὐθείας A

ἐπ' εὐθείας, προστίθει τὸ ἔστι καὶ λέγε 'ἔστι τοῦτο'. ὅτε δὲ ὡς ἐπὶ αἰτιατικῆς τὸ τοῦτο ἐκφωνεῖς, τὸ εἶναι πάλιν ἐπίλεγε λέγων 'εἶναι τοῦτο'. ὁμοίως δὲ ποιεῖ καὶ ἐπὶ τῶν ἀρρενικῶν καὶ θηλυκῶν ὀνομάτων· εἰ γὰρ βούλει δηλῶσαι διὰ τοῦ τοῦτο ἢ ἀρσενικὴν ἢ θηλυκὴν πτῶσιν, αἰτιατικὰς δέ, 5 εἰπὲ 'εἶναι τοῦτο Κορίσκον, εἶναι τοῦτο Καλλιόπην', εἰ δ' εὐθεῖαν, 'ἔστι τοῦτο Κορίσκος'. καὶ ἐπὶ τῶν λεγομένων δὲ σκευῶν ὁμοίως ποιεῖ, τουτέστι τῶν οὐδετέρων (σκεύη δὲ ταῦτά φησι διὰ τὸ ἄψυχα εἶναι)· καὶ ἐπὶ τούτων γὰρ τῶν ἢ θηλείας ἢ ἄρρενος ἐχόντων ὄνομα (κυρίως γὰρ οὐδέτερα ἐκείνά ἐστιν ὅσα εἰς τὸ ὁ καὶ ἡ τελευτᾷ· ὅμως καὶ τινὰ τῶν ἀρρενικῶν 10 ὀνομάτων τοῖς ἀψύχοις περιτιθέαμεν, ὡς ἄσχος καὶ πρίων καὶ τὰ τοιαῦτα), καὶ ἐπὶ τῶν τοιούτων τοίνυν τότε δηλοῦται εὐθεῖα καὶ αἰτιατικὴ πτῶσις, ὅτε τὸ ἔστι ἢ τὸ εἶναι προσθήσομεν· ταῦτα γὰρ λεγόμενα ποιήσῃ πάμ- πολυ διαφέρειν.

p. 174^a5 Καὶ τρόπον τινὰ ὁμοίος ἐστὶν ὁ σολοικισμός.

15 Τρόπον τινὰ, φησὶν, ὁμοίος ἐστὶν ὁ σολοικισμὸς τοῖς παρὰ τὸ σχῆμα τῆς λέξεως γινομένοις ἐλέγχους· ὥσπερ γὰρ ἐν ἐκείνοις ἐπὶ τῶν πραγμάτων τις ἀπατᾶται, οὕτως ἐνταῦθα ἐπὶ τῶν ὀνομάτων συμβαίνει τινὰ σολοικίζειν. ἐκεῖ γὰρ ὁ σοφιστὴς ἐρωτᾷ 'ἄρα οὐχ ὁμοίως τῷ σχήματι τῆς λέξεως ἐκφέρεται τὸ ὄρᾶν καὶ τὸ ἀκούειν;' ναὶ φησιν ὁ ἀποκρινόμενος· εἰτα συνάγει ταῦτά εἶναι. τοῦτο δὲ ἄτοπον· τὸ μὲν γὰρ ἐνεργείας 20 σημαντικόν, τὸ δὲ πάθους δηλωτικόν. γέγονεν οὖν ἐν τούτοις ἐπὶ τῶν πραγμάτων ὁ ἔλεγχος. ἐνταῦθα δὲ κατὰ τὰ ὀνόματα γίνεται ὁ σολοικισμός· τὸ γὰρ τόδε ἐπ' εὐθείας δοθὲν ἐπὶ αἰτιατικὴν παρὰ τοῦ σοφιστοῦ μετήχθη, καὶ γέγονεν ὁ σολοικισμὸς ἐκ τοῦ ὀνόματος. ὅτι δὲ ὁ μὲν παρὰ 25 τὸ σχῆμα τῆς λέξεως δοκεῖ ὁμοίος εἶναι κατὰ τι τῷ σολοικισμῷ, δῆλον ὡς ἐπὶ παραδείγματος· ἄνθρωπος γάρ, φησί, καὶ λευκὸν καὶ πρᾶγμά ἐστι καὶ ὄνομα· εἰ μὲν οὖν ὡς πράγματά τις αὐτὰ ἐξετάσει, ποιήσῃ καθ' ὑπόθεσιν τὸν παρὰ τὸ σχῆμα τῆς λέξεως ἔλεγχον, εἰ δὲ ὡς ὀνόματα, τὸν σολοικισμόν. οὐκ ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου δὲ καὶ τοῦ λευκοῦ 30 ποιήσῃ τις καὶ τὸν παρὰ τὴν ὁμοιοσχημοσύνην ἔλεγχον καὶ τὸν σολοικισμόν, ἀλλ' ἐφ' ἐτέρων τινῶν· ταῦτα γάρ, τὸν ἄνθρωπον καὶ τὸ λευκόν, χάριν παραδείγματος ἔλαβεν, ὡς εἰ ἔλεγε 'τόδε καὶ τόδε καὶ πράγματά εἰσι καὶ ὀνόματα'. εἰ μὲν οὖν ὡς πράγματά τις αὐτὰ λαμβάνει, ποιήσῃ τὸν παρὰ τὴν ὁμοιοσχημοσύνην ἔλεγχον, εἰ δὲ ὡς ὀνόματα, τὸν σολοικισμόν. πειρα-

1 τὸ ἐστὶ προστίθει A

ὡς om. A

2 εἶναι τοῦτο I: inv. ord. A: εἶναι τοῦτον a

3 ποιεῖ aI: τοῦτο ποιεῖ, sed post ὀνομάτων A

ἀρσενικῶν omisso τῶν A

3. 4 διὰ

τοῦ τοῦτο βούλει δηλῶσαι

4 ἢ prius om. A

δὲ aI: οὕτως ἀμφοτέρως A

5 εἶπε a

6 ποιεῖ a

9 post καὶ prius add. τὸ A Arist.

ὅμως A: ὁμοίως I:

ὁμοίως (sic) a

ἀρσενικῶν a

11 δηλοῦται AI: δηλοῦνται a

16 ὡς A

17 τῶν

om. A

19 post ἀκούειν add. καὶ τὸ τέμνειν A

20 γὰρ A: om. aI

post

γὰρ add. τέμνειν A

24 μετάχθη a

25. 26 an δηλοῖ καὶ? cf. n. p. 109, 21

27 ἐξετάσει a: ἐξετάζει I

32 post ἔλεγεν add. ἀπλῶς A

τέον οὖν ἐκ τῶν εἰρημένων πτώσεων, ἤγουν τοῦ τοῦτο, ὅπερ καὶ αἰτιατικὴν καὶ εὐθεῖαν δηλοῖ πτώσιν καὶ ἀρσενικὴν καὶ θηλυκὴν, τὸν σολοικισμὸν συλλογίζεσθαι.

p. 174^a12 Εἶδῃ μὲν οὖν ταῦτα τῶν ἀγωνιστικῶν λόγων καὶ
5 μέρη τῶν εἰδῶν.

Δύο εἶδῃ τῶν σοφιστικῶν λόγων ἄνωθεν καὶ ἐξ ἀρχῆς ἀπέδωκε. λέγει οὖν | καὶ πάλιν τὰ αὐτά, ὅτι εἶδῃ μὲν εἰσι τῶν σοφισμάτων ταῦτα, f. 35^v μέρη δὲ τοῦ μὲν ἑνὸς εἶδους, τοῦ παρὰ τὴν λέξιν, ἔξ, ὁμώνυμον, ἀμφί-
βολον καὶ τὰ λοιπὰ δ', τοῦ δὲ ἐτέρου εἶδους, τοῦ ἐκτὸς τῆς λέξεως, τὰ
10 πολλάκις ἀπρηριθμημένα ἑπτὰ σοφίσματα, καὶ τρόποι οἱ δεκατρεῖς. ἔφασαν δέ τινες τρόπους, οὐ κατὰ λόγον ὥς οἶμαι, καὶ τὰ παρὰ τῶν σοφιστῶν σπουδαζόμενα, τὸ φαίνεσθαι ἐλέγχειν, τὸ εἰς ψεῦδος ἄγειν καὶ παράδοξον, τὸ εἰς ἀδολεσχίαν καὶ τὰ ἐξῆς. μέλλων δὲ εἰπεῖν, πῶς ὁ σοφιστὴς τάττει
15 τὰς ἑαυτοῦ ἐρωτήσεις καὶ συντίθησι, καὶ περὶ τούτου πλατύτερον διαλαβεῖν λέγει ὅτι, ὥσπερ ἐν τοῖς διαλεγομένοις οὐ μικρὰ συμβάλλεται τὸ προση-
κόντως ταχθῆναι τὰ ἐρωτήματα (καὶ τοῦτο ἐδείξαμεν ἐν τῇ διαλεκτικῇ ἐν τῷ ὁγδόῳ τῶν Τοπικῶν), οὕτως ἔχει καὶ ἐν τοῖς ἀγωνιστικοῖς τῶν λόγων. ἐπεὶ γοῦν ὠφελεῖ καὶ τὸν ἀγωνιζόμενον τὸ οὕτως ἢ οὕτως τάττε-
20 σθαι τούτου τὰς ἐρωτήσεις, ἄγε δὴ καὶ περὶ τούτου εἰπωμεν. διάφοροι δὲ εἰσι τοῦ ἐλέγχειν τρόποι, καὶ εἰς μὲν τὸ μηχανεῖν τὸν λόγον· χαλεπὸν γὰρ καὶ δύσκολόν ἐστι τῷ ἀποκρινόμενῳ πάντα συνορᾶν ὥς μὴ συγχε-
θῆναι αὐτοῦ τὸν νοῦν καὶ δοῦναι δὲ βούλεται ὁ ἐρωτῶν.

p. 174^a18 Εἰς δὲ τὸ μῆκος στοιχείοις χρηστέον τοῖς προειρη-
μένοις.

25 Καὶ ὅτι μὲν στοιχεῖον καὶ ἀρχὰς προειρημένας τὰ ἐν τῷ ὁγδόῳ τῶν Τοπικῶν εἰρημένα λέγει, δῆλον. ταῦτα δὲ ἦσαν τὸ παρεμβάλλειν καὶ ἐρωτᾶν μὴ μόνον τὰ αἴτια τοῦ συμπεράσματος ἀλλὰ καὶ τὰ μὴ τοιαῦτα, παραβολαῖς τε καὶ παραδείγμασι καταποικίλλειν τὸν λόγον. ἔτι γε μὴν
δῆλον τοῦτο πεποίηκε διὰ τοῦ μετ' ὀλίγον ῥηθησομένου τοῦ "ὅλως δὲ
30 πάντα τὰ πρὸς τὴν κρύψιν ῥηθέντα πρότερον χρήσιμα καὶ πρὸς τοὺς

1 τοῦ superser. A¹: om. aI

3 συλλογίζεσθαι I Arist.: συλλογίσασθαι A: συλλογι-

σεσθαι a

4 εἶδει a

8. 9 ἀμφίβολον a: ἀμφιβολία I

9 ἐκτὴν (sic) I

10 δεκατρεῖς I: δέκα καὶ τρεῖς a

13 τάττει om. A

14 καὶ prius om. A

17 post

ὁγδόῳ add. δηλαδὴ A ἐν τῷ ὁγδόῳ τῶν Τοπικῶν] c. 1 p. 155^b18 sq.

ἔχειν A

18 οὖν a

21 γὰρ ἐστὶ καὶ δ. A

ἐρωτωμένῳ A

ὥς scripsi cf. n. p. 97,14

107,16: καὶ aI: ὥστε A

21. 22 συγχεθῆναι AI: συγχυθῆναι a

22 αὐτοῦ I

et post νοῦν A: αὐτῷ a

25 προηρημένας a

26 τὸ παρεμβάλλειν κτλ.] cf. Top.

VIII 1 p. 157^a1 sq.

28 καταποικίλλειν τὸν λόγον ante παραβολαῖς collocat A

29 μετ'

ὀλίγον] p. 174^a26

ἀγωνιστικούς λόγους". δεύτερος τρόπος τοῦ ἐλέγχου, φησί, τὸ ἐπισπεύδειν ταχείας καὶ συντόμους ποιεῖσθαι τὰς ἐρωτήσεις· οἱ γὰρ ἀποκρινόμενοι ὑστερίζοντες καὶ μὴ δυνάμενοι ἀκριβῶς σκοπεῖν ἀπατηθήσονται· εἰ δὲ μέλλοιεν ἐφίστασθαι καὶ προσέχειν, ἀνόητοι νομίζονται. τρίτος
 5 τρόπος ἐλέγχου τὸ ποιεῖν τὸν ἀποκρινόμενον ὀργίζεσθαι καὶ θυμοῦσθαι· ταραττόμενοι γάρ, φησίν, οἱ ἀποκρινόμενοι πάντες ἥττον δύνανται φυλάττεσθαι. ἔν τισι δὲ πάντα γράφεται· καὶ εἰ οὕτως ἔχει, δηλοῦται ὅτι οὐ δύνανται θυμούμενοι πάντα ὁρᾶν καὶ φυλάττεσθαι τὰ ἐρωτώμενα κἀντεῦθεν πρὸς ἀπάτην ἀπάγονται. τοῦ δὲ γινώσκειν, φησίν, ὅτι πρὸς
 10 ὀργὴν ἐρωτᾷ, στοιχεῖα ἔστω σοι καὶ σημεῖα, καὶ τίνα ταῦτα, σαφῶς λέγει· ὥστε εἰ ταῦτα ποιεῖ, πρὸς ὀργὴν διαλέγεται.

p. 174^a 23 Ἔτι τὸ ἐναλλάξ τὰ ἐρωτήματα τιθέναι.

Ἔτι, φησί, πρὸς τὸ δύνασθαι ἐλέγχειν συντελεῖ καὶ τὸ ἐναλλάξ τὰ ἐρωτήματα τιθέναι. καὶ εἴρηται περὶ τούτου καὶ ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν
 15 Προτέρων ἀναλυτικῶν καὶ ἐν τῷ ὀγδόῳ τῶν Τοπικῶν. ἔστι δέ, φησί, πρὸς ἔλεγχον συντελοῦν καὶ τὸ πρὸς τὸ αὐτὸ πλείους ἔχειν λόγους, ἡγουν συλλογισμούς· τὴν γὰρ ἡδονὴν δείξει τις ἀγαθὸν ὅτε μὲν διὰ τοῦ κατὰ φύσιν, ὅτε δὲ διὰ τοῦ πάντα αὐτῆς ἐφίεσθαι. οὐ μόνον δὲ τοῦτο συντελεῖ
 20 πρὸς ἔλεγχον ἀλλὰ καὶ τὸ λόγους ἔχειν δεικνύοντας καὶ ὅτι οὕτως καὶ οὐχ οὕτως· οἷον ὅτι ἡ ἡδονὴ ἀγαθόν, διὰ τοῦ κατὰ φύσιν καὶ πάντα αὐτῆς ἐφίεσθαι, καὶ ὅτι οὐκ ἀγαθόν, διὰ τοῦ ᾧ γένεσις ἐστὶν εἰς φύσιν αἰσθητὴ καὶ ἐμποδιστικὴ τοῦ φρονεῖν'. εἰ οὖν ἔχεις πρὸς τὸ αὐτὸ πλείους λόγους δεικνύοντας, οἷον ὅτι ἡ ἡδονὴ ἀγαθόν καὶ ὅτι οὐκ ἀγαθόν, συμβαίνει τὸν ἀποκρινόμενον πρὸς πλείω ποιεῖσθαι τὴν φυλακὴν· ὁ δὲ πρὸς πλείω

1 post δεύτερος add. δὲ A φησί om. A 2 ταχείας om. A συντόμως τὰς ἐρωτήσεις ποιεῖσθαι A 2. 3 ἐρωτώμενοι A 3 post σκοπεῖν add. τὰ ἐρωτώμενα A 4 δὲ Av: γὰρ aI post προσέχειν add. ποῖα τῶν ἐρωτημάτων συμβάλλονται εἰς τὸ προ-
 κείμενον, ποῖα δὲ οὐ A 5 τοῦ ἐλέγχου ἐστὶ τὸ A τὸν AI: om. a ἐρωτώ-
 μενον A post θυμοῦσθαι add. οὕτω δὲ ποιοῦσιν αὐτοὺς ὀργίζεσθαι, ἐν τῷ ἀποκαλεῖν
 αὐτοὺς χωρικούς A 6 φησίν om. A πάντες οἱ ἀποκρινόμενοι ὑπὸ τοῦ θυμοῦ
 ἥττον A 7 post φυλάττεσθαι add. ὥστε μὴ δοῦναι ὃ βούλεται ὁ ἐρωτῶν A post δὲ
 add. τῶν ἀντιγράφων A γράφει A 7. 8 νοεῖται ὡς A 8 δύνανται I: δύνανται aA
 οἱ θυμούμενοι, sed post ἐρωτώμενα, A 13 post δύνασθαι add. καὶ I: om. a 14. 15 ἐν
 τῷ δευτέρῳ τῶν Προτ. ἀναλυτ.] c. 19 p. 66^a 33sq. 15 ἐν τῷ ὀγδόῳ τῶν Τοπικῶν] c. 1
 p. 156^a 23sq. 16. 17 ἔχειν πολλοὺς συλλογισμούς πρὸς τὸ ἐν πρόβλημα· δείξει γὰρ τις τὴν
 ἡδονὴν ἀγαθόν A 17 post μὲν add. καὶ A 18 post δὲ prius add. καὶ A αὐτῆς A:
 αὐτοῦ a: compend. I οὐ — τοῦτο aI: πρὸς δὲ A 19 ἀλλὰ om. A ἔχειν
 λόγους A καὶ alt. om. A post οὕτως add. ἔχει A 20. 21 οἷον — ἐφίεσθαι
 aI: ἡγουν κατασκευαστικούς καὶ ἀνασκευαστικούς· δείξει γὰρ τις τὴν ἡδονὴν ἀγαθὸν δι' ὧν
 εἴπομεν A 21 post ἐφίεσθαι expunxit οὐ — ἔλεγχον e vs. 18. 19 illata I ὅτι aI:
 αὐθις A ἐστὶν A: om. aI: ante γέν. add. ὅτι ἐστὶ v αἰσθητὴ a: αἰσθητὴν A:
 compend. I 22 καὶ διὰ τοῦ ἐμποδιστικόν ἐστὶ τοῦ A εἰ γοῦν πρὸς τὸ αὐτὸ καὶ
 ἐν πλείους ἔχεις λόγους A 24 ἐρωτώμενον A

φυλαττόμενος ταραττέται. ὁμοίως καὶ ὁ πρὸς τάναντία (καὶ γὰρ καὶ οὗτος πρὸς πλείω) ταραττόμενος ἀπατᾶται. καὶ ὅλως τὰ λεχθέντα ἐν τῷ ὀγδόῳ τῶν Τοπικῶν, ὡς εἴρηται, χάριν κρύψεως χρήσιμά εἰσι καὶ τοῖς ἀγωνιζομένοις, καὶ μάλιστα, φησὶν, εἰσὶ χρήσιμα ἐνταῦθα· ἐπεὶ γὰρ ὁ
5 ἀγωνιζόμενος ἀπατᾶν σπεύδει, ἢ δὲ κρύψῃς τὴν λήθην προσποιεῖ, ἐξ ἧς ἡ ἀπάτη, εὐδηλον ὡς μάλιστα χρήσιμά εἰσι τὰ περὶ κρύψεως ἐκεῖσε ἡμῖν παραδιδόμενα.

Ἐπεὶ δὲ πολλάκις ὁ ἀποκρινόμενος ἐρωτώμενός τινα καὶ συνιείς, ὅτι ταῦτα συντελοῦσι τῷ ἐρωτῶντι πρὸς κατασκευὴν οὐ βούλεται αὐτὸς ὁ
10 ἐρωτῶν, οὐ δίδωσι ταῦτα ἀλλ' ἀνανεύει, διδάσκει καὶ περὶ τούτου, πῶς f. 36^r χρῆ ποιεῖσθαι τὴν ἐρώτησιν. καὶ λέγει δεῖν [εἶναι] τότε κατὰ ἀπόφασιν ἐρωτᾶν· οἷον εἰ βούλοιο λαβεῖν ὁ ἐρωτῶν ὅτι ἡ ἡδονὴ κατὰ φύσιν, μὴ οὕτως ἐρωτάτω ἄρα γε ἡ ἡδονὴ κατὰ φύσιν;', ἀλλ' οὕτως ἄρα γε οὐ δοκεῖ σοι ὅτι οὐκ ἔστιν ἡ ἡδονὴ κατὰ φύσιν;· καὶ ἐπεὶ ἀνανεύει, ὁῦλον
15 ὅτι κἀνταῦθα ἀνανεύσας εἴποι ἂν ὅτι οὐ, καὶ ῥητέον 'εἰ μὴ ἀληθὲς τὸ οὐκ ἔστι κατὰ φύσιν, ἀληθὲς ἄρα τὸ ἔστι κατὰ φύσιν'. ἢ καὶ ἐξ ἴσου ποιητέον τὴν ἐρώτησιν, οἷον ἄρα γε ἡ ἡδονὴ κατὰ φύσιν ἢ οὐκ ἔστι κατὰ φύσιν; ἀδήλου γὰρ ὄντος τί τούτων βουλόμεθα λαβεῖν, πολλάκις συμβαίνει συγχωρεῖν ὁ βουλόμεθα, καὶ ἥττον δυσκολαίνουσιν οἱ ἀπο-
20 κρινόμενοι περὶ τὴν ἀπόκρισιν διὰ τὸ ἀδῆλον εἶναι ὁ βούλεται ὁ ἐρωτῶν.

p. 174^a33 Ὅταν τε ἐπὶ τῶν μερῶν διδῷ τις τὸ καθ' ἕκαστον, ἐπάγοντα.

Καὶ ὅταν, φησὶν, ὁ ἐρωτῶν ἐπαγωγὴν ποιούμενος τῶν καθ' ἕκαστα ἔχῃ καὶ τὸν ἀποκρινόμενον διδόντα τὸ μερικόν, ὀπηνίκα μέλλει ἐρωτῆσαι
25 τὸ καθόλου, οὐ δεῖ κατ' ἐρώτησιν τοῦτο προάγειν ἀλλὰ ἀποφαντικῶς καὶ ὡς δοθὲν παρ' αὐτῶν τῶν ἀποκρινομένων. καὶ γὰρ ἐνίστε καὶ αὐτὸ τὸ καθόλου δεδώκασι καὶ ἀπὸ μόνης τῆς ἐπαγωγῆς καὶ τοῦ καθόλου μὴ μνημονευθέντος, καὶ τοῖς ἀκροαταῖς φαίνονται δεδωκέναι, ὅτι μὴδὲ μάτην καὶ χωρὶς τινος λόγου ἡ ἐπαγωγή ἐγίνετο. οἷον εἰ προκειμένον ἔστι τὸ
30 πάντα ἄνθρωπον καθ' ὑπόθεσιν λογικὸν εἶναι, λεκτέον οὕτως· ὁ Σωκρά-

1 ὁμοίως ταραττέται καὶ ὁ πρὸς τὰ ἐναντία φυλαττόμενος A 2 φυλαττόμενος ταραττέται καὶ ἀπατᾶται A 2. 3 ἐν τῷ ὀγδόῳ τῶν Τοπικῶν] c. 1 p. 155^b29—157^a5 4 γὰρ I: om. a 7 παραδεδομένα v 8 ἀποκρινόμενος om. A 8. 9 συνιείς τινα τῶν ἐρωτημάτων συντελοῦντα 9. 10 αὐτὸς ὁ ἐρωτῶν om. A 11 εἶναι deleui 12 βού-
λεται ὁ ἐρωτῶν λαβεῖν ὡς A 14 ὅτι aI: ὡς A 19 συγχωρεῖ omisso συμβαίνει A 20 εὐδηλον a 21. 22 τὸ—ἐπάγοντα om. A 23 ἕκαστα AI: ἕκαστον a 24 τὸν ἐρωτῶμενον A μερικόν AI: μικρόν a μέλλει ὁ ἐρωτῶν λαβεῖν A 25 προ-
φέρειν A ἀποφαντικῶς] v superscr. I¹ 26 ἐνίστε γὰρ καὶ αὐτοὶ A καὶ alt. om. a 27 καὶ τοῦ aI: τῶν μερικῶν· καὶ ταῦτα τοῦ A μὴ falso vult deleri coll. Arist. ^a37 Waitz Organ. II p. X 28. 29 διὰ τὸ μάτην καὶ χωρὶς τινος λόγου καὶ αἰτίας τὴν ἐπαγωγὴν γενέσθαι A 29 εἰ πρόκειται τὸ A 30 λογικὸν εἶναι καθ' ὑπόθεσιν A post οὕτως add. ἄρα γε A ὁ] ὦ (sic) I

της οὐκ ἔστι λογικὸς ἄνθρωπος ὢν; ὁ Πλάτων καὶ ὁ Ἀλκιβιάδης; ναί φησιν
ὁ ἀποκρινόμενος· εἴτα ὡς ὠμολογημένον ἐπακτέον χωρὶς ἐρωτήσεως ὅτι
πᾶς ἄρα ἄνθρωπος λογικὸς ἐστίν· οὐ γὰρ ἂν πρὸς τοῦτο δυσανασχετήσῃ
ὁ ἀποκρινόμενος· δεδοκώς τὰ καθ' ἕκαστα. ἐπεὶ δὲ ἐπὶ τινων ἐπαγωγὴν
5 ποιουμένους οὐκ ἔστιν εὐχερὲς ἐρωτῆσαι καὶ τὸ καθόλου διὰ τὸ μὴ εἶναι
ὠνομασμένον, λέγει πῶς καὶ τότε ὀφείλομεν ἐπάγειν τὸ καθόλου, καὶ φησὶν·
ἐν οἷς μὴ ἐστὶν ἐν ὄνομα τὴν ὁμοιότητα περιέχον αὐτῶν, ὡς ἐπὶ τῶν
ἀμφοδόντων ζῶων (τούτοις γὰρ οὐκ ἔστιν ἐν ὄνομα), χρηστέον πρὸς τὸ
συμφέρον οὕτω λέγοντας· ἐπεὶ ἡ αἰξ κερασφόρος οὖσα οὐκ ἀμφοδούν
10 ἐστὶ καὶ ἡ ἔλαφος καὶ ὁ βοῦς, καὶ πᾶν ἄρα τοιοῦτον· διὰ γὰρ τὴν ὁμοι-
ότητα λανθάνει πολλάκις ὁ τοιαύτην ποιούμενος τὴν ἐπιφοράν. ἔφησε
δὲ τις καὶ οὕτως τὸ ῥητὸν ἐρμηνεύεσθαι καὶ μάλιστα τῆς τοῦ Ἀριστοτέ-
λους δεινότητος καθαπτόμενος. ἐπὶ τινῶν μὲν ἐπαγαγεῖν δυνατόν καὶ
δηλῶσαι τὸ καθόλου δι' ὀνόματος, ἐπὶ δὲ τινῶν οὐκ ἔστι δυνατόν ὀνόματι
15 δηλῶσαι τὸ καθόλου ἀλλὰ λόγῳ. τὸ γοῦν τοιοῦτον, φησί, καθόλου τὸ μὴ
δι' ὀνόματος ἀλλὰ διὰ λόγου ἐπαγόμενον ἐνίοτε πῖπτον ὑπὸ ἔνστασιν,
ὡς χρησιμεύει σοι τῷ ἐρωτῶντι, ἔπαγε. εἰ μὲν γὰρ αὐτὸς ἐπάγεις, λέγε
τοῦτο ὡς ἀληθὲς καὶ οὕτως ἔχον· εἰ δὲ ἕτερος λέγει τοῦτο, ἔπαγε αὐτὸς
τὴν κειμένην πρὸς τοῦτο ἔνστασιν. ἀλλὰ σαφηνισθήτω καὶ διὰ παραδειγ-
20 μάτων τὸ λεγόμενον. δι' ὀνόματος μὲν ἐπάγεται καὶ δηλοῦται τὸ καθόλου
ὡς ἐπὶ τοῦδε· ὁ Σωκράτης δίπουν πλατυώνυχον ὢν γελαστικόν ἐστιν·
ἀλλὰ καὶ ὁ δεῖνα καὶ ὁ δεῖνα· πᾶς ἄρα ἄνθρωπος δίπους πλατυώνυχος
ὢν γελαστικὸς ἐστίν· ἰδοὺ δι' ὀνόματος τοῦ ἀνθρώπου ἐπῆχται μοι τὸ
καθόλου. ἐπὶ δὲ τοῦδε οὐκ ἔστι δυνατόν ὀνόματι δηλῶσαι· τὸ πρόβατον
25 πεζὸν τετράπουν ὃν οὐκ ἀμφοδούν ἐστίν· ὁμοίως καὶ ἡ ἔλαφος καὶ ἡ αἰξ·
πᾶν ἄρα κερασφόρον οὐκ ἀμφοδούν· τὸ γὰρ κερασφόρον οὐκ ὄνομα ἀλλὰ
λόγος. ἐνταῦθα οὖν ἐξ ὁμοιότητος εἴληπται τὸ καθόλου· ἐπειδὴ γὰρ τόδε
καὶ τόδε ὁμοιά εἰσι κερασφόρα ὄντα, λοιπὸν συνῆχται καὶ πᾶν κερασφόρον.
ἔστιν οὖν πρὸς τοῦτο ἔνστασιν ἐπαγαγεῖν τὸν ἄγριον ὄνον, ὃς ἐν Ἰνδία λέγε-
30 ται γίνεσθαι καὶ κερασφόρος εἶναι καὶ ἀμφοδούς. χρηστέον οὖν τούτῳ
πρὸς τὸ συμφέρον· εἰ μὲν γὰρ αὐτὸς ποιῇ τὴν ἐπαγωγὴν, λέγε ὡς

1 post ὢν add. τί δὲ A post Ἀλκιβιάδης add. οὐκ εἰσὶ λογικοὶ A 2 ὅτι aI:
ὡς A 4 ὁ ἐρωτώμενος A post δὲ add. καὶ A 5 post ποιουμένους add.
τοὺς ἐρωτῶντας A καθόλον a 5. 6 διὰ τὸ μὴ ὠνομασμένον εἶναι, ἡγουν διὰ τὸ
μὴ ἐν ἐνὶ ὀνόματι δηλοῦσθαι τὸ καθόλου ὡς τὸ ζῶον, ἀλλὰ λόγῳ τινὶ καὶ ὁμοιότητι A
7 περιέχον a et ante τὴν A: παρέχον I post αὐτῶν add. τῶν μερικῶν A 8 ἀμφο-
δόντων A: τετραπόδων aI post ὄνομα add. περιεκτικὸν αὐτῶν A 9. 10 ἔστιν
ἀμφοδούς A 10 post ἄρα add. τὸ A post τοιοῦτον add. ἡγουν τὸ μὴ ἀμφοδούν,
κερασφόρον ἐστὶ· τὸ γὰρ κερασφόρον οὐκ ἔστιν ἐν ὄνομα περιεκτικὸν τῶν μὴ ἀμφοδόντων
ἀλλὰ λόγος. λόγος δὲ ἐστὶν ὁ ἐκ πλείονων λέξεων συγχείμενος A 14. 15 ὀνόματα—
λόγον a 16 δι' ὀνομάτων a post ἀλλὰ add. τὸ aI: om. A 17 αὐτὸς aA:
αὐτὰ I λέγε AI: λέγεται a 18 λέγοι A 19 σαφηνίσθω I 21 πλα-
τυώνυχον a 22 ἄρα ἄνθρωπος AI: inv. ord. a πλατυόνυχος a 24 δυνατόν
om. A 25 et 26 ἀμφοδούν A 30 ἀμφοδούς A τοῦτο I 31 ποιεῖ A
λέγω a

ἀληθές καὶ συμφέρον· εἰ δὲ ἕτερος, ἔπαγε τὸν ἄγριον τοῦτον ὄνον κερασφόρον ὄντα καὶ ἀμφοδόντα. τὸ δὲ λανθάνει γὰρ ἡ ὁμοιότης πολλάκις τοιοῦτόν ἐστιν· | ὁ λόγος καὶ ἡ ὁμοιότης ἡ λέγουσα 'πᾶν κερασφόρον οὐκ f. 36^v ἀμφοδούν' λανθάνει καθόλου εἶναι μὴ οὕσα τοιαύτη· οὐ γὰρ πᾶν κερασφόρον οὐκ ἀμφοδούν.

p. 174^a40 Πρὸς τε τὸ λαβεῖν τὴν πρότασιν.

Χρήσιμόν ἐστι καὶ συντελοῦν τῷ ἐρωτῶντι εἰς τὸ λαμβάνειν τὴν πρότασιν καὶ τὸ μὴ αὐτὸ ἐκεῖνο μόνον ὃ βούλεται ἐρωτᾶν ἀλλὰ προστιθέναι καὶ τὸ ἐναντίον. οἷον εἰ βούλεται ὁ ἐρωτῶν τοιαύτην λαβεῖν πρό-
 10 τασιν, ὅτι δεῖ πάντα τῷ πατρὶ πείθεσθαι, οὕτω συζεύξαντα χρὴ προτείνεσθαι τὴν ἐρώτησιν· πότερον ἅπαντα δεῖ πείθεσθαι τοῖς γονεῦσιν, ἢ πάντα δεῖ ἀπειθεῖν; καὶ πάλιν, εἰ θέοι λαβεῖν τὸ δεῖ
 πολλάκις πολλὰ πείθεσθαι τῷ πατρὶ (ἀπὸ κοινοῦ δὲ κἀνταῦθα ληπτέον τὸ οἷον εἰ θέοι λαβεῖν), ἐρωτητέον πότερον πολλάκις πολλὰ δεῖ
 15 πείθεσθαι τῷ πατρὶ ἢ ὀλίγα. ἐν τισὶ μὲν οὖν οὐ πρόσκειται τὸ συγχωρητέον, καὶ ἔστι σαφές τὸ λεγόμενον. εἰ δὲ καὶ τόδε ἔγκειται, οὕτως ληπτέον· πότερον συγχωρητέον τὸ πολλὰ πείθεσθαι τῷ πατρὶ ἢ ὀλίγα; μᾶλλον γὰρ ἂν δόξειεν εἶναι τὰ πολλὰ συγχωρεῖν, εἴπερ ἀναγκαῖόν ἐστιν, ἢ τὰ ὀλίγα. τοῦτο εἰπὼν καὶ τὴν αἰτίαν προστίθησι δι'
 20 ἣν λέγει συλλαμβάνειν ἐν τῇ τῆς προτάσεως ἐρωτήσει καὶ τὸ ἐναντίον αὐτῇ· φησὶ γὰρ ὅτι παρατιθεμένων γὰρ τῶν ἐναντίων καὶ μεῖζω καὶ μέγала φαίνεται. ἴσον δὲ ἐστὶ τοῦτο τῷ 'παρ' ἄλληλα γὰρ τιθέμενα τὰ ἐναντία μεῖζω φαίνεται'· τὸ γὰρ λευκὸν παρὰ τὸ μέλαν φαινόμενον μᾶλλον λευκὸν φαίνεται. ὥς οὖν ἐπὶ τούτων, οὕτως καὶ ἐπὶ τῶν προειρημένων·
 25 μᾶλλον γὰρ πιθανὸν φαίνεται τὸ πάντα πείθεσθαι τῷ πατρὶ παρατιθεμένου τῇ ἐρωτήσει τοῦ ἢ πάντα ἀπειθεῖν, ἥπερ εἰ μόνον ἡρωτήθη τὸ πότερον πάντα δεῖ πείθεσθαι τῷ πατρὶ.

p. 174^b8 Σφόδρα δὲ καὶ πολλάκις ποιεῖ δοκεῖν ἐληλέγχθαι.

Τὸ μὲν κατάλληλον τῆς λέξεως τοιοῦτόν ἐστι· σφόδρα δὲ καὶ
 30 μάλιστα πολλάκις δοκεῖν ποιεῖ ἐληλέγχθαι τὸ μάλιστα σοφιστικὸν συκοφάντημα τῶν ἐρωτῶντων. ἔστι δὲ ὃ λέγει τοιοῦτον· μάλιστα

- 1 τοῦτον om. A 2 ἀμφοδόντα A 3 ἡ alt. AI: om. a 4 ἀμφοδούν A
 7 χρήσιμόν I: χρηστέον a 9. 10 εἰ ὁ ἐρωτῶν ἐθέλει λαβεῖν τὴν πρότασιν τὴν A
 10. 11 συζεύξαντα—ἐρώτησιν AI: δεῖ προτείνειν τὴν πρότασιν συζεύξαντα καὶ τὸ ἐναντίον· οἷον A
 11 προτείνεσθαι I: προτίθεσθαι a 11. 12 τῷ πρὶ ἢ ἅπαντα ἀπειθεῖν A
 12 θέοι AI: βούλεται A 14 post λαβεῖν add. οὕτως A δεῖ AI: om. a 15 ἐν
 τισι] velut u μὲν οὖν om. A πρόσκειται A: πρόκειται I: πότερον a 16 τὸ
 λεγόμενον om. A ἔγκειτο a 20. 21 συλλαμβάνειν—προτάσεως—αὐτῇ A: συμ-
 βάλλειν—ἐρωτήσεως—αὐτοῦ AI 26 παρὸ εἰ A 28 et 30 ἐληλέχθαι AI
 29 μὲν om. A 30 πολλάκις om. A δοκεῖν ποιεῖ scripsi (u T): δοκεῖ ποιεῖν aAI
 31 τοιοῦτόν ἐστιν ὃ λέγει A

φαντασίαν ἀποτελεῖ ἐλέγχου, ὅταν μὴ συλλογισαμένου τοῦ ἐρωτῶντος μὴ ἐν ἐρωτήσῃ τὸ τελευταῖον, ἤγουν τὸ συμπέρασμα, ἐξάγεται ἀλλ' ἀποφαντικῶς ἐπάγεται· τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ συμπεραντικῶς. ἀλλὰ διὰ τί οὐκ εἶπε μὴ ἐν ἐρωτήσῃ τὸ συμπέρασμα ἀλλὰ τὸ τελευταῖον; ἢ ὅτι συμ-
 5 πέρασμα κυρίως λέγεται τὸ συλλογιστικῶς καὶ κατὰ μέθοδον συλλογιστικὴν συναγόμενον. τὸ δὲ μὴ οὕτω πῶς ἂν συμπέρασμα ῥηθείη; τὸ γὰρ λέγον ὅτι τὸ παρὰ τὸ ὄν οὐκ ὄν, τὸ οὐκ ὄν οὐδέν, ἐν ἅρα τὸ ὄν, τοῦτο τελευ-
 ταῖον μὲν ῥηθήσεται ὡς ὕστερον ἐπαχθέν, συμπέρασμα δὲ οὐ. δεῖ οὖν, φησί, συμπεραντικῶς ἐπάγειν 'οὐκ ἄρα πολλά τὸ ὄν, οὐκ ἄρα πεπερα-
 10 σμένον τὸ ὄν'. φαίνεται γὰρ ὅτι ὡς ἀποδείξας καὶ θαρρῶν τῇ ἀποδείξει οὕτως ἐπάγεις, ὅτι καὶ ἐν τῇ κυρίως ἀποδείξει οὕτως ἐπήγετο τὸ συμ-
 πέρασμα 'οὐκ ἄρα σύμμετρος ἢ διάμετρος τῇ πλευρᾷ'. εἰ δὲ ἐν ἐρωτήσῃ ἐπάξεις 'πότερον οὐ δοκεῖ σοι ἐκ τούτων ὅτι οὐκ ἔστι πολλά τὸ ὄν ἀλλ' ἓν;', δοκεῖς ὅτι μὴ ἀποδείξας μηδὲ θαρρῶν τῇ ἀποδείξει ἐρωτᾷς· ὁ
 15 γὰρ ἀποδεδειχῶς οὐκ ἐρωτᾷ. ἄλλως τε εἰ κατ' ἐρώτησιν προαχθείη, ἐν-
 σταίη ἴσως ὁ ἀποκρινόμενος λέγων μὴ καλῶς αὐτὸν συνάξαι τὸν ἐρωτῶντα, καὶ ἀπαιτήσῃ ὅθεν συνῆκται.

p. 174^b12 Σοφιστικὸν δὲ καὶ τὸ κειμένου παραδόξου.

Σοφιστικόν ἐστὶ καὶ τὸ κειμένου παραδόξου τὸ προκείμενον
 20 ἀξιοῦν ἀποκρίνεσθαι· τὸ γὰρ φαινόμενον ἀντὶ τοῦ 'προκείμενον' εἴληπται. καὶ πῶς τὸ προκείμενον ἀξιοῦται, ἐξηγούμενος ἐπήγαγε προ-
 κειμένου τοῦ δοκοῦντος ἐξ ἀρχῆς, δυνάμει λέγων 'εἰ περιέχει ἐν ἑαυτῇ ἢ ἐρωτωμένη πρότασις τὸ κείμενον ἐξ ἀρχῆς, δῆλον ὅτι τὸ προ-
 κείμενον ἀξιοῖ ἀποκρίνεσθαι'. οἷον κείμενον ἄδοξόν ἐστὶ τὸ τὴν ἀδικίαν
 25 εὐδαιμονίαν εἶναι· τοῦτο οὖν οἱ σοφισταὶ βουλόμενοι κατασκευάσαι ἐρω-
 τῶσι καὶ ἀξιοῦσι τὸν προσδιαλεγόμενον ἀποκρίνασθαι τὸ φαινόμενον ἄδοξον, καὶ τὴν ἐρώτησιν οὕτως πως ποιοῦνται· πότερόν σοι δοκεῖ ὁ Ἀρχέλαος βασιλεὺς ὢν εὐδαίμων ἢ οὐ; εἰ γοῦν ὁμολογήσει τὸ φαινόμενον τοῖς f. 37^r πᾶσιν ἔνδοξον, τὸ εἶναι τὸν Ἀρχέλαον εὐδαίμονα, ἐνταῦθα περιέχεται τὸ

1 ποιεῖ τοῦ ἐλέγχου A ὅταν AI: ὅτι a 2 ἤγουν aA: ἦτοι I ἐξενέγκη, sed post ἐρωτήσῃ A 3. 4 ἀλλὰ συμπεραντικῶς, ἤγουν ἀποφαντικῶς. οὐκ εἶπε δὲ συμ-
 πέρασμα A 4. 5 κυρίως γὰρ συμπέρασμα, omisso ἢ ὅτι, A 6 ἐπαγόμενον, sed post 5 συλλογιστικῶς A μὴ — ῥηθείη aI: ἀσυλλογίστως ἐπαχθέν, οὐδὲ συμπέρασμα ἐρεῖ τις A λέγειν A 9 post συμπεραντικῶς add. ἤγουν ἀποφαντικῶς A τὸ ὄν πολλά A 10 δοκεῖ γὰρ ἀποδείξει τοῦτο καὶ ὡς θαρρῶν A 11 ἐπάγει τοῦτο, ἐπεὶ καὶ ἐν A οὕτως ἐπήγετο aI: ἀποφαντικῶς ἐπάγεται A 12 ἢ διάμετρος σύμμετρος A 13 post ἐπάξεις add. οὕτω a, οἷον A ὡς οὐκ ἔστι τὸ ὄν πολλά A 14 δοκεῖς μὴ ἀποδείξαι καὶ ὡς μὴ 15 προαχθείη I: προσαχθείη a 16 an αὐτό? 17 ἀπαρτήσῃ a 19 τὸ alt. AI: om. a 20 προκειμένου b 22 post δυνάμει add. τοῦτο A 23 ἐρωτημένη (sic) a 25 οὖν AI: γοῦν a 26 ἀπο-
 κρίνασθαι AI: ἀποκρίνεσθαι a ἄδοξον aI: ἔνδοξον τοῖς πολλοῖς A 29 ἐνταῦθα a: ἐν ταύτῃ AI

ἐξ ἀρχῆς κείμενον ἄδοξον, τὸ τὴν ἀδικίαν εὐδαιμονίαν εἶναι. οὕτως ἐν
 τῷ Πλάτωνος Γοργία ὁ Πῶλος ποιεῖ· ὁ γὰρ Πῶλος εἰπὼν ὅτι τὸ ἀδικεῖν
 καὶ τὸ φονεύειν ἀγαθὸν ἐστὶ, παράδοξον ὃν πάντως, καὶ δεῖξαι τοῦτο
 βουλόμενος ἐρωτᾷ τὸν Σωκράτην Ἄρχέλαος ὁ Περδικίου ὁ Μακεδονίας
 5 ἄρχων εὐδαίμων σοὶ δοκεῖ εἶναι ἢ ἄθλιος;· οὗτος δὲ ὁ Ἀρχέλαος φρονέσας
 τοὺς ἑαυτοῦ συγγενεῖς καὶ τὰ μέγιστα ἀδικήσας [τῆς] τῶν Μακεδόνων ἥρξεν.
 ἐν γοῦν τῇ προτάσει ταύτῃ, τῇ Ἀρχέλαος εὐδαίμων σοὶ δοκεῖ εἶναι;· περιέ-
 χεται ἡ ἐξ ἀρχῆς παράδοξος θέσις, ἣν θέσιν ὁ Ἀριστοτέλης τὸ δοκοῦν
 ἐξ ἀρχῆς εἶπεν. ὅτι δὲ ἐν τῇ προτάσει ταύτῃ ἡ ἐξ ἀρχῆς περιέχεται
 10 θέσις, δῆλον· εἰ γὰρ τὸ εὐδαιμονεῖν ἀγαθόν, ὁ δὲ Ἀρχέλαος ἀδικήσας
 εὐδαίμων, ὥς ᾤετο Πῶλος, ὁ Ἀρχέλαος, ἦτοι ὁ ἄδικος, καὶ τὸ ἀδικεῖν
 ἀγαθόν. ὥστε ὁ ἀξιῶν τὸν Ἀρχέλαον εὐδαίμονα εἰπεῖν τὸ προκείμενον
 ἀξιοῖ· τὸ γὰρ τὸν ἄδικον Ἀρχέλαον εὐδαίμονα λέγειν ταυτόν ἐστι τῷ τὸ
 ἀδικεῖν ἀγαθὸν λέγειν. δεῖ οὖν, φησί, καὶ ἐν τούτοις οὕτως ἐρωτᾶν·
 15 πότερόν σοι εὐδαίμων δοκεῖ εἶναι ὁ Ἀρχέλαος ἢ ἄθλιος; καὶ εἰ μὲν οὕτῃ
 ὁ ἀποκρινόμενος ὁ λέγων κακὸν εἶναι τὸ ἀδικεῖν εὐδαίμονα εἶναι τὸν Ἀρχέ-
 λαον, ἐλεγχθήσεται ὅτι οὐκ ἔστι κακὸν ἀλλὰ ἀγαθόν. εἰ δὲ μὴ οὕτῃ μὴδὲ
 φάσκει δοκεῖν εὐδαίμονα εἶναι, ἄδοξα καὶ παράδοξα λέγειν δόξει· σχεδὸν
 γὰρ οἱ πλείους εὐδαίμονα τὸν Ἀρχέλαον εἶναι ἔλεγον. εἰ δὲ μὴ συγχωρεῖ,
 20 ὅμως δὲ φάσκει δοκεῖν εὐδαίμονα, ἐλεγχοειδές.

p. 174^b 19 Ἔτι καθάπερ καὶ ἐν τοῖς ῥητορικοῖς.

Ὡσπερ, φησίν, οἱ ῥήτορες (ῥήτορας δὲ λέγει τοὺς ὑπὲρ τινος λόγους
 ποιουμένους καὶ βοηθοῦντας αὐτῷ) σπουδάζουσι τοὺς ἀντιλέγοντας σφίσιν
 αὐτοῖς περὶ τινος δεῖξαι τάναντία λέγοντας τοῖς ὑπὸ τῶν νόμων λεγο-
 25 μένοις ἢ τοῖς τῆς πόλεως ἔθεσιν, οὕτω καὶ τοῖς ἐλέγξει βουλομένοις
 ποιητέον καὶ ἐπιχειρητέον δεῖξαι τὸν ἀποκρινόμενον, ὅτι τάναντία λέγει
 τῆς κειμένης θέσεως ὑπ' αὐτοῦ (τούτου γὰρ ἐστὶ μηνυτικὸν τὸ ἢ πρὸς
 τὰ ὑφ' ἑαυτοῦ λεγόμενα) ἢ τάναντία οἷς ὁμολογεῖ καλῶς λέ-
 γειν ἢ πράττειν· οὐς γὰρ ὁμολογεῖ καλῶς λέγειν, τούτοις εἰ δεῖξομεν
 30 τάναντία λέγοντα, ἐλέγξομεν. δύναται τὸ οὐς ὁμολογεῖ καλῶς λέγειν
 τοιοῦτον εἶναι· εἴπερ ὁ ἀποκρινόμενος ὁμολογεῖ τὸν Ζήνωνα (ἔστω γὰρ
 οὗτος) καλῶς λέγειν μὴ εἶναι κίνησιν μὴδὲ δύνασθαι διελθεῖν τὸ στάδιον.
 πειρᾶσθαι χρὴ δεικνύναι ὅτι ἐξ ὧν λέγει συμβαίνει καὶ κίνησιν εἶναι καὶ
 διέναι τὸ στάδιον, ὅπερ ἐναντίον τῷ τοῦ Ζήνωνός ἐστι λόγῳ, ὃν καλῶς
 35 λέγειν εἴρηκε. καὶ ἔτι φησὶ πειρᾶσθαι δεικνύναι τὸν ἀποκρινόμενον

1. 2 ἐν τῷ Πλάτωνος Γοργία] c. 26 p. 470 D sq. 3 ἐστὶ A: εἶναι aI δεῖξαι
 τοῦτο aA: inv. ord. I 6 τὰ μέγιστα ἀδικήσας ἐβασίλευσεν ἐν μακεδονία A τῆς
 delevi 8 ἦντινα A 9 post ἐξ ἀρχῆς prius add. ὠνόμασε καὶ A 11 ἦτοι AI:
 ἡγουν a post ἄδικος addendum videtur ἀγαθός 17 ἐλεγχθήσεται a
 30 λέγοντα aA: λέγοντας I 35 <δεῖ> δεικνύναι conicio, sed cf. p. 45, 19

τάναντία λέγοντα τῶν δοκούντων τοιούτων, λέγων τοιούτους τοὺς ἀγα-
 θοὺς περὶ ἕκαστα, οἷον ἰατροὺς, οἷον ὅτι ἃ φῆς ἐναντία ἐστὶν ὧν δοκεῖ
 τοῖς ἀγαθοῖς ἰατροῖς ἢ φρονίμοις, ἢ ὧν δοκεῖ πᾶσιν ἢ τοῖς πλείστοις ἢ
 τοῖς σοφοῖς, ὡς καὶ ἐν τῷ Γοργία Σωκράτης πρὸς Καλλικλέα ποιεῖ. ὁμοίους
 5 δὲ αὐτοῦ ἔλεγεν, οἷον εἰ ἰατρὸς εἴη, ἀπελεγκτέον λέγοντα ἐναντία ἰατροῖς,
 εἰ μουσικός, μουσικοῖς, καὶ εἰ γεωμέτρης, γεωμέτραις.

p. 174^b23 Ὡσπερ τε ἀποκρινόμενοι πολλάκις.

Τὸ λεγόμενον τοιοῦτόν ἐστι· τὸ 'ἐπίσταται τοῦτο' πολλὰ σημαίνει, ἐν
 μὲν ὅτι ἐπιστήμην ἔχει τοῦτο τὸ ζῶον, οἷον ὁ Σωκράτης, ἕτερον δὲ ὅτι
 10 ἐπιστήμη χρῆται· ἄλλο γὰρ τὸ ἔχειν ἐπιστήμην καὶ μὴ χρῆσθαι μηδὲ
 ἐνεργεῖν κατ' αὐτὴν καὶ ἄλλο τὸ χρῆσθαι καὶ ἐνεργεῖν. τρίτον δὲ τὸ ἐπι-
 στήμην εἶναι αὐτοῦ· τὸ γὰρ λέγειν ὅτι ἐπίσταται τοῦτο, οἷον τὸ τρίγωνον,
 ταῦτόν ἐστι τῷ 'ἐπιστήμη ἐστὶν αὐτοῦ, ὅτι τὰς τρεῖς γωνίας δύο ὀρθαῖς
 ἴσας ἔχει'· διότι οὖν ἔστιν ἐπιστήμη αὐτοῦ καὶ ἔστιν ἐπιστητόν, λέγεται
 15 ἐπίστασθαι τοῦτο, οὐχ ὅτι ἐπιστήμην ἔχει τὸ τρίγωνον. τούτου οὕτως
 ἔχοντος, ἂν ἔροιτό τις 'ἄρά γε ἐπίσταται τι; ναί· τί δέ, τὸ ἐπιστάμενον
 ἐπιστήμην ἔχει; ναί· ἀλλὰ μὴν τὸ τρίγωνον ἐπίσταται· ἐπιστήμην ἄρα
 ἔχει', | ῥητέον ὅτι οὐχ ἐν τῷ 'ἐπίσταται', καὶ ὥδὲ μὲν συμβαίνει τὸ [ἐπί- f. 37^v
 στασθαι] τοῦτο ἔχειν ἐπιστήμην, εἰ ἐπὶ τοῦ ζώου τοῦτο ληφθῇ, ἂν δὲ ἐπὶ
 20 τοῦ τριγώνου, οὐ συμβαίνει, ἢ μᾶλλον ἂν μὲν τὸ 'ἐπίσταται τοῦτο' ἐπὶ
 τοῦ ἐπιστήμην ἔχειν, συμβαίνει, ἂν δὲ ἐπὶ τοῦ ἐπιστήμην εἶναι αὐτοῦ, οὐ
 συμβαίνει, καὶ ὅτι ἐπὶ τοῦ ἐπιστήμην ἔχειν τὸ 'ἐπίσταται τοῦτο' δέδωκεν,
 ἀλλ' οὐχὶ ἐπὶ τοῦ ἐπιστήμην εἶναι αὐτοῦ. ἂν δὲ ταῦτα ὁ ἀποκρινόμενος
 λέγῃ, δεῖν φησι καὶ τὸν ἐρωτῶντα λέγειν ὅτι οὐκ ἐπὶ τοῦ ἐπιστήμην
 25 εἶναι αὐτοῦ τὴν ἐρώτησιν ἐποιήσάμην, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ἐπιστήμην ἔχειν, καὶ
 τοῦτο ἔλαβον. ῥητέον δὲ καὶ οὕτως· οἱ ἀποκρινόμενοι, φησί, πολλάκις
 ἐλεγχθέντες οὐχ ὁμολογοῦσιν ἐπὶ τῷ συμπεράσματι, ἀλλὰ διενίστανται ἐπ'
 ἄλλου μὲν τὴν πρότασιν αὐτοὶ δοῦναι, ἐπ' ἄλλου δὲ συμπερᾶναι τὸν ἐρω-
 τῶντα. ὅθεν καὶ ἐλεγχθέντες ποιοῦσι διττόν, ἡγουν διαιροῦσι τὸ ὄνομα
 30 ἐκεῖνο ἐφ' ᾧ ἡλέγχθησαν καὶ λέγουσι τότε δοῦναι· οἷον εἰ περὶ κυνὸς
 διαλέγοντο, εἴπωσι δὲ τὸν κύνα καύματα ποιεῖν, ἐπιχειρεῖ δ' ἐλέγχειν ὁ
 ἐρωτῶν ἐπὶ τὸν χερσαῖον μεταφέρων τὸν λόγον, αὐτίκα ὁ ἀποκρινόμενος
 διαιρεῖ τὰ σημαινόμενα τοῦ κυνός. ὥσπερ οὖν οἱ ἀποκρινόμενοι ποιοῦσιν
 ἐλεγχθέντες, οὕτω καὶ τοὺς ἐρωτῶντας ποιητέον, καὶ ὅταν ἐλέγξωσι,

1 δοκοῦντα a τοιούτους λέγων A 4 post καὶ add. ὁ I τῷ AI: om. a
 ἐν τῷ Γοργία] c. 43 p. 488 E sq. καλλιέλον a ὁμοίως a 5 αὐτοῦ A: αὐτός a:
 compend. I ἀπελεγκτέον a 6 εἰ prius AI: καὶ a καὶ aI: om. A
 7 ἀποκρινόμενος a 9 ὅτι alt. I: om. a 12 τὸ alt. I: ὅτι a 14 ἐστὶν
 prius corr. ex εἶναι I 18. 19 ἐπίστασθαι delevi 23 τοῦ a: τῷ I 24 λέγῃ I:
 λέγει a ἐπιστήμην corr. ex ἐπιστητοῦ I¹ 28 αὐτοὶ τὴν πρότασιν A
 30 κοινός I 34 ἐλέγξωσι I: ἐλέγχωσι a

λεκτέον πρὸς τοὺς ἐνισταμένους ὅτι οὕτως εἰλήφασιν· οἷον εἰ διὰ λέξεις εἴη
 περὶ κυνὸς καὶ ὁ ἀποκρινόμενος ὁμολογήσει τοῦτον καύματα ποιεῖν, εἴτα
 ἐλέγχειν αὐτὸν μέλλει ὁ ἐρωτῶν, * * * δεῖ ἐνίστασθαι καὶ τὸν ἀποκρι-
 νόμενον αὐτὸν οὕτως λαβεῖν καὶ περὶ τοῦ κυνὸς τοῦ χειρσαίου λέγειν
 5 καύματα ποιεῖν.

p. 174^b28 Δεῖ δὲ καὶ ἀφίσταμένους τοῦ λόγου τὰ λοιπὰ τῶν
 ἐπιχειρημάτων.

Ἐπειδὴ πολλάκις οἱ ἀποκρινόμενοι εἰς τὴν τῶν ἐρωτῶντων τάξιν μετα-
 πίπτουσιν (ἐρωτήσαντος γάρ τις πρότασιν συντελοῦσαν εἰς κατασκευὴν
 10 τῆς κειμένης θέσεως τοῦ ἐρωτῶντος, οἱ ἀποκρινόμενοι ἀντεπιχειροῦσι
 πρὸς τὴν πρότασιν καὶ ἐρωτῶσιν τινα δι' ὧν νομίζουσιν ἀποφαίνειν ψευδῆ
 τὴν ἡρωτημένην πρότασιν), λέγει ἀφίστασθαι ἐρωτήσαντα τὴν πρότασιν τοῦ
 λόγου τοῦ δεικνύοντος αὐτὴν ψευδῆ. ὥσπερ καὶ ὁ Καλλικλῆς ποιεῖ· ἐρω-
 τήσας γάρ πρότασιν ψευδῆ καὶ τοῦ Σωκράτους ἐπιχειρήσαντος ἐλέγξει καὶ
 15 δεῖξαι ψευδῆ ἀπέστη τοῦ λόγου φήσας “οὐκ οἶδα τί λέγεις, Σώκρατες,
 ἄλλ’ ἄλλον τινὰ ἐρώτα”. δεῖ οὖν, φησὶν, ἀφίστασθαι τοῦ λόγου, ἅνπερ
 γνοίης εὐποροῦντα τὸν ἀποκρινόμενον ἐπιχειρημάτων εἰς τὸ δεῖξαι ψευδῆ τὴν
 πρότασιν, καὶ ἐπιτέμνειν τὰ λοιπὰ τῶν ἐπιχειρημάτων, καὶ ἂν προ-
 αίσθηται τοῦτο ἐπιχειρῶν ὅτι ἀποχωρεῖς καὶ ἀφίστασαι τοῦ λόγου, προα-
 20 γορεύειν ὥς οὐκ ἀφίσταμαι. οἷον καὶ ὁ Καλλικλῆς “ἐρώτα σὺ τὰ σμικρὰ
 ταῦτα καὶ στενά”, μόνον οὐχὶ λέγων “τί δεῖ ἀφίστασθαι; οὕτως εὐεξέλεγκτα
 καὶ εὐτελῆ εἰσιν ἅ με ἐρωτᾷς”. ἢ τὸ λεγόμενόν ἐστιν· ὅταν διὰ μακρῶν
 τὸ προκείμενον συλλογισθῇ τῷ μὴ δύνασθαι διὰ βραχέων (εὐφώρατον γάρ
 γίνεται τὸ συμβαῖνον ἐξ ὀλίγων συναγόμενον), δεῖ, φησὶν, ἀφίστασθαι τοῦ
 25 λόγου, τουτέστι τῆς μακρολογίας, καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ἐπιχειρημάτων
 ἐπιτέμνειν, καὶ ἂν προαισθόμενος τὸ συμβαῖνον ἐνίστηται ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ
 μέλλεις συνάγειν, προαγορεύειν “οὐ τὸ καὶ τὸ πρὸ ὀλίγου ὁμολόγησας”.
 καὶ ἔστι πολλὰ τοιαῦτα εὑρεῖν παρὰ τῷ Πλάτῳ. καλλίων δὲ οἶμαι ἢ
 προτέρα ἐξήγησις· τοῦτο γάρ οὐ σοφιστικόν, τὸ τὰ προδιομολογηθέντα καὶ
 30 προδειχθέντα διαρθροῦν, ἀλλὰ διαλεκτικόν. καὶ ὁ βουλόμενος ἀκριβεστέ-
 ρως μαθεῖν, πῶς ἀφίσταται καὶ ἐπιτέμνει τὸν λόγον ὁ ἀποκρινόμενος, ἀνα-
 γνῶτω τὸ πρῶτον τῶν Πολιτικῶν τοῦ Πλάτωνος· ἐκεῖσε γάρ ὁ σοφιστὴς
 Θρασύμαχος λόγον ὑπέχων καὶ γνοὺς τὸ συμβαῖνον ἀποστάς τοῦ ἀποκρίνε-
 σθαι συνέτεμε τὸν λόγον ἐρωτῶν. λέγει γὰρ ὁ Πλάτων ἐν ἐκείνοις οὕτως·

3 suppl. velut ὁ δὲ διελὼν τὸ κύων ἐνίσταται λέγων ὅτι ἐπ’ ἄλλου μὲν σημαινομένου αὐτὸς
 ἔδωκεν, ἐπ’ ἄλλου δ’ ἔλαβεν ὁ ἐρωτῶν 4 λαβεῖν v: λαλεῖν aI 15 οὐκ οἶδα κτλ.] Gorg.
 c. 60 p. 505 C σωκράτης a: compend. I 16 ἀλλ’ e Platone addidi ἄλλην I
 18 καὶ ἂν I: καὶ a 19. 20 προαγορεύειν ex Arist. scripsi cf. vs. 27: προσαγορεύειν aI
 20 ἐρώτα κτλ.] Gorg. c. 51 p. 497 C 21 τί aI: ὅτι A οὕτως aI: ἐπεὶ A 23 γὰρ aI:
 εἶναι A 26 καὶ ἂν AI: καὶ a 27 μέλλεις Av: μέλλει aI προαγορεύειν I:
 προσαγορεύειν aA 29 προδιομολογηθέντα AI: προεξομολογηθέντα a 32 πολιτῶν a
 ἐκεῖ A 33. 34 ἀποκρίνασθαι a 34 ἐν ἐκείνοις] I 16 p. 343 A ὧντος (sic) a

“ἐπειδὴ οὖν ἐνταῦθα ἤμεν τοῦ λόγου, ὁ Θρασύμαχος ἀντὶ τοῦ ἀποκρίνε-
σθαι, εἰπέ μοι, ἔφη, ὦ Σώκρατες” καὶ τὰ ἐξῆς· εἶτα ἐπήγαγε “ταῦτα
εἰπὼν ἐν νῷ εἶχεν ἀπιέναι”. εἰπόντων δὲ τῶν παρεστώτων ‘διὰ τί f. 38^r
ἀφίστασαι;’ καὶ τοῦ Σωκράτους ὁμοίως ‘τί ἀποχωρεῖς καὶ οὐ πείθεις οὕτως
5 ἔχειν ὃ φῆς;’ ὁ Θρασύμαχος εἶπεν ‘οὐκ ἀφίσταμαι’· τοῦτο γὰρ δύναται τὸ
“⟨εἰ⟩ γὰρ οἷς δὴ νῦν ἔλεγον μὴ πέπεισαι, τί ἔτι σοι ποιήσω;”, δυνάμει
λέγων πῶς ἀφίσταμαι καὶ τὸν λόγον ἐπιτέμνω, ὃς τοιαῦτα εἶπον πιθανὰ
καὶ δυνάμενα πείσαι τὸν μὴ κακουργοῦντα;’.

p. 174^b30 Ἐπιχειρητέον δὲ ἐνίοτε.

- 10 Σοφιστικόν ἐστι καὶ τὸ καταλιπόντας περὶ τοῦ προκειμένου ποιεῖσθαι
τοὺς λόγους μετάγειν αὐτοὺς καὶ μεταφέρειν πρὸς τοῦτο πρὸς ὃ εὐπορεῖν
ἔστιν ἐπιχειρημάτων, ὥς ὁ Πρωταγόρας ἐν τῷ ὁμωνύμῳ διαλόγῳ ποιεῖ,
ποτὲ μὲν μύθους τινὰς διεξιὼν, ποτὲ δὲ περὶ ποιημάτων τὸν λόγον ποιού-
μενος ἐν οἷς εὐπορεῖν ἐπιχειρημάτων ἡδύνατο. ἢ οὖν τοῦτό ἐστιν ὃ λέγει,
15 ὅτι δεῖ μετάγειν τὸν λόγον πρὸς ὃ εὐποροῦμεν ἐπιχειρημάτων, ἢ ὅτι πρὸς
ἄλλο τοῦ κειμένου. οἷον εἰ κεῖται τὸν φιλόσοφον πολυπράγμονα εἶναι, δέδωκε
δὲ τοῦτο ὁ ἀποκρινόμενος ἐπὶ τοῦ ζητητικοῦ καὶ ἐξεταστικοῦ τῆς τῶν ὄντων
φύσεως, δεῖ τὴν πολυπραγμοσύνην καὶ τὸν πολυπράγμονα μεταλαβεῖν πρὸς
τὸν φιλοπράγμονα οὕτως· ὁ φιλόσοφος πολυπράγμων, ὁ πολυπράγμων
20 φιλοπράγμων, ὁ φιλοπράγμων ἐρωτικῶς διάκειται περὶ τὰ χρήματα, ὁ φιλό-
σοφος ἄρα ἐρωτικῶς ἔχει τῶν χρημάτων· ἀλλὰ τοῦτο ψεῦδος· καὶ τὸ ἄρα
πολυπράγμονα εἶναι ψεῦδος. ὥσπερ καὶ ὁ Καλλικλῆς πεποίηκε· τοῦ γὰρ
Σωκράτους δεῖξαντος ὅτι τὸ ἀδικεῖν τοῦ ἀδικεῖσθαι αἴσχιον, ὁ Καλλικλῆς
μετέλαβε πρὸς ἄλλο εἰπὼν ‘φύσει μὲν παναίσχιον τὸ ἀδικεῖσθαι, νόμῳ
25 δὲ τὸ ἀδικεῖν· ἀλλὰ μὴν τοὺς νόμους φαῦλοι καὶ δειλοὶ ἄνθρωποι τιθέν-
ται· ὃ δὲ οὗτοι τίθενται, ἐστὶ φαῦλον, οὐ μὴν ὃ ἡ φύσις· οὐκ ἄρα τὸ
ἀδικεῖν φαῦλον’. δεῖ οὖν πρὸς ἄλλο τοῦ κειμένου μεταφέρειν, ὥσπερ καὶ
Ἰσοκράτης ποιεῖ· μὴ δυνηθεὶς γὰρ αὐτόθι τὴν Ἑλένην ἐγκωμιάσαι ἐπαινεῖ
τοὺς αὐτῆς ἑραστάς καὶ ἐκ τούτου συνάγει τὸν ἔπαινον εἰς αὐτήν· ἥς γὰρ
30 οἱ ἥρωες ἥρων, πῶς οὐ καθέστηκεν ἀξία ἐπαίνων; καὶ ὁ σοφιστὴς Λυκό-
φρων τοὺς λυρικοὺς ἐπαινῶν ἐπὶ τὴν λύραν μετήνεγκε τὸν ἔπαινον. ἢ μᾶλλον
ἐπειδὴ ὑπὸ τινων ἡναγκάζετο ἐπαινέσαι τὴν λύραν, εἶτα μὴ λόγων εὐπόρει

1 ἤμεν ex Platone scripsi: ἴμεν aAI 1. 2 ἀποκρίνασθαι a 2 ταῦτα κτλ.] c. 17
p. 344 D 6 εἰ ex Platone p. 345 B addidi δὴ νῦν aI: νῦν A: νῦν δὴ Plato
πέπεισαι A Plato: παραπεισαι aI 8 κακουργοῦντα v: κατηγοροῦντα aAI
11 αὐτοὺς A: αὐτά a: compend. I 12 ἐπιχειρήματος A ἐν τῷ ὁμ. διαλ.]
c. 11 sq., c. 26 20 φιλίως ἔχει περὶ τὰ πράγματα καὶ ἐρωτικῶς, ὃ A
21. 22 φιλίως ἔχει περὶ τὰ πράγματα· ἀλλὰ μὴν τοῦτο ψεῦδος· οὐκ ἄρα ὁ φιλόσοφος
πολυπράγμων. καὶ ὁ Καλλικλῆς δὲ τοιοῦτόν τι πεποίηκε A 24 μετέβαλε A
εἰπὼν] Gorg. c. 38 p. 483 A. B memoriter citat μὲν om. A 28 ἰσω-
κράτης a

πολλῶν, μικρὸν τι ἐπαινέσας τὴν αἰσθητὴν ταύτην λύραν ἐπὶ τὴν οὐράνιον ἀνηγέχθη· ἔστι γὰρ ἐν οὐρανῷ ἄστρον τι ἐξ ἄστρον πολλῶν συγκείμενον λύρα ὀνομαζόμενον, εἰς ἣν πολλοὺς καλοὺς καὶ ἀγαθοὺς λόγους ἐξεῦρεν.

p. 174^b33 Πρὸς δὲ τοὺς ἀπαιτοῦντας πρὸς τι ἐπιχειρεῖν, ἐπειδὴ δοκεῖ.

Ἐπειδὴ πολλάκις οἱ ἀποκρινόμενοι τὰς προτεινομένας αὐτοῖς ὑπὸ τῶν ἐρωτῶντων προτάσεις οὔτε παντελῶς ἀπαρνῶνται οὔτε διδῶσιν, ἀξιούσι δὲ τοὺς προτείνοντας δεικνύναι καὶ δίκαιον δοκεῖ τοῖς ἀκροαταῖς τὴν αἰτίαν λέγειν, διὰ τί ἐστὶ τοιαύτη, ὥς αὐτοὶ ἤρουντο, καὶ οὐ τοῦναντίον, οἷον διὰ
 10 τί κινεῖται ἡ ψυχὴ, ἀλλ' οὐ μᾶλλον ἀκίνητός ἐστιν, ἐπειδὴ οὖν ἀξιούσιν οἱ ἀποκρινόμενοι τοὺς ἐρωτῶντας συνιστᾶν τὰς ἐρωτωμένας ὑπ' αὐτῶν προτάσεις, λέγει μὴ δεῖν ἄγειν ἐπὶ τὸ καθόλου τὸν ἔλεγχον· εὐρήσει γὰρ ἔνστασιν ἐπὶ τούτῳ. οἷον εἰ ἤρετό τις 'οὐ δοκεῖ σοι τοῦ ὕγεινοῦ καὶ τοῦ νοσώδους τὴν αὐτὴν εἶναι ἐπιστήμην;', ὁ δὲ ἀποκρινόμενος ἔφησεν οὐ καὶ
 15 ἀπαιτεῖ τὸν ἐρωτήσαντα τὴν πρότασιν δεῖξαι τοῦτο, ἐνδέχεται, φησί, τὸν ἐρωτῶντα δεῖξαι τὴν πρότασιν ἀξιούμενον μὴ οὕτως εἰπεῖν· ἡρμοσμένου καὶ ἀναρμόστου ἢ αὐτὴ ἐπιστήμη καὶ ὀξέος καὶ βαρέος· ἡ μουσικὴ γάρ· ἀλλὰ καὶ περιττοῦ καὶ ἀρτίου· ἡ ἀριθμητικὴ γάρ· ἀλλὰ καὶ συμμέτρου καὶ ἀσυμμέτρου· ἡ γεωμετρικὴ γάρ· πάντων ἄρα τῶν ἐναντίων ἢ αὐτὴ
 20 ἐπιστήμη, ὥστε καὶ τοῦ ὕγεινοῦ καὶ τοῦ νοσώδους· † ἐνστάσεως γὰρ πρὸς τὸ καθόλου λέγων ὅτι γνωστοῦ καὶ ἀγνώστου ὄντων ἐναντίων οὐκ ἔστιν ἡ αὐτὴ ἐπιστήμη, ὥστε οὐ πάντων τῶν ἐναντίων ἢ αὐτὴ ἐπιστήμη· εἰ δὲ μὴ πάντων, οὐδὲ ὕγεινοῦ καὶ νοσώδους· τί γὰρ κωλύει, ὥσπερ οὐκ ἔστι γνωστοῦ καὶ ἀγνώστου ἢ αὐτὴ, οὕτως μὴδὲ ὕγεινοῦ καὶ νοσώδους εἶναι
 25 τὴν αὐτὴν; δεῖ οὖν μὴ περὶ τὸ καθόλου ἀλλὰ περὶ τὰ καθ' ἕκαστα f. 38^v διατρίβειν λέγοντα, εἰ μὴ τοῦ ὕγεινοῦ καὶ νοσώδους ἢ αὐτὴ ἐπιστήμη, οὐδὲ ἀρτίου καὶ περιττοῦ ἢ αὐτὴ ἔσται· ἀλλὰ μὴν ἀρτίου καὶ περιττοῦ ἢ αὐτὴ· καὶ ὕγεινοῦ καὶ νοσώδους ἢ αὐτὴ ἔσται καὶ οὐχ ἢ αὐτὴ κατὰ σέ· συναληθεύσει ἄρα ἢ ἀντίφασις, καὶ ὁ ἔφησας μὴ εἶναι, τοῦτο καὶ ἔσται
 30 καὶ οὐκ ἔσται. ἡ μὲν οὖν τῶν λεγομένων διάνοια αὕτη. ἡ δὲ λέξις ἢ λεχθέντων δ' ἐνίων εὐφυλακτότερον τὸ καθόλου συμβαῖνον ἐν τοῖς ἐλέγχοις πάνυ ἀσαφές, καθὼς τὸν δὲ σύνδεσμον ἐκ περιττοῦ συμβαίνειν κεῖσθαι καὶ διὰ τὸ ἐλλείπειν τινά. ἦν δ' ἂν σαφές, εἰ οὕτως εἶχε· λεχθέντων δὲ ἐνίων εὐφυλακτότερον τοῦ τὸ καθόλου συμβαῖνον

8 προτείνοντας a: προτείναντας I 12 εὐρήσει I: εὐρίσκει a 17 καὶ alt. A:
 om. aI γάρ] γ ex v corr. I 18 ἀλλὰ alterum om. A 19 γεω-
 μετρία A 20 ἐνστατή, qui variat in reliquis, A cf. Paraphr. p. 41,3: ἐνστήσεται
 fort. recte v 23 κωλύει a 24 post αὐτὴ expunxit ἐπιστήμη, εἰ δὲ e
 vs. 22 illata I οὕτως καὶ — μὴ εἶναι (29) A 25 περὶ prius scripsi: πρὸς aI
 cf. p. 120,30 n. 29 συναληθεύει A ἔφησας A: ἔφησε aI 30 ἢ tertium
 om. A 32 — p. 120,1 πάνυ — ἐλέγχοις om. A 33 σαφές a: σαφές I 34 δὲ
 ex δ' corr. I¹ εὐφυλακτότερον I

ἐν τοῖς ἐλέγχοις τὸ λέγειν τὴν ἀντίφασιν. καὶ εἴη ἂν τὸ λεγόμενον
 τοιοῦτον· λεχθέντων ἐνίων, οἷον ἡρμωσμένου καὶ ἀναρμόστου καὶ περιττοῦ
 καὶ ἀρτίου ἢ αὐτὴ ἐπιστήμη, τούτων λεχθέντων εὐφουλακτότερόν ἐστι καὶ
 ἀσφαλέστερον εἰς τὸ ἐλέγξει τὸν ἀποκρινόμενον (τὸ γὰρ ἐν τοῖς ἐλέγχοις
 5 ἀντὶ τοῦ 'ὅτε ἐλέγξει βουλόμεθα') τὸ εἰπεῖν 'ἀλλὰ μὴν τούτων οὕτως ἐχόν-
 των ὕγεινοῦ καὶ νοσώδους ἢ αὐτὴ ἐπιστήμη ἔσται· ἔστι δὲ κατὰ σέ καὶ
 οὐχ ἢ αὐτὴ· συναληθεύσει ἄρα ἢ ἀντίφασις'. εὐφουλακτότερον οὖν τὸ λέγειν
 ὅτι συναληθεύσει ἢ ἀντίφασις τοῦ λέγειν τὸ καθόλου συμβαῖνον, ἥτοι
 τοῦ λέγειν ὅτι συμβαίνει τούτων χειμένων τὸ καθόλου· ἔστι δὲ τὸ καθόλου
 10 τὸ πάντων τῶν ἐναντίων τὴν αὐτὴν ἐπιστήμην εἶναι ἢ οὐχὶ τὴν αὐτήν.

p. 174^b38 Οὐ δεῖ δὲ τὸ συμπέρασμα.

Ἐξ ὧν μὲν οὖν αἱ ἐρωτήσεις, καὶ πῶς ἐρωτητέον ἐν ταῖς ἀγωνιστι-
 καῖς διατριβαῖς, εἴρηται. καὶ ἄμφω ἂ νῦν λέγει καὶ ἐν τοῖς προλαβοῦσιν
 ἐδίδαξε, καὶ νῦν δὲ σαφέστερον αὐθις αὐτὰ ἐκτίθησιν. οὐ δεῖ, φησὶν,
 15 ἐπὶ τινων τὸ συμπέρασμα προτατικῶς προάγειν, τουτέστι κατ' ἐρώ-
 τησιν, ἀλλὰ οἷονεὶ συμπεραντικόν. τὸ δὲ ἔνια δ' οὐκ ἐρωτητέον τινὲς
 μὲν ἐπὶ τῶν συμπερασμάτων λέγουσιν, ὡς οὐ δεῖ τὰ συμπεράσματα ἐρωτη-
 ματικῶς προάγεσθαι. τὸ δ' ἀληθὲς μᾶλλον ἔχει, ὡς διὰ τὰς προτάσεις
 εἴρηται· τινὰς γὰρ τῶν προτάσεων οὐ δεῖ ἐρωτᾶν ἀλλὰ λαμβάνειν ὡς ὁμο-
 20 λογουμένας.

p. 175^a2 Περὶ δὲ ἀποκρίσεως καὶ πῶς χρὴ λύειν καὶ τί καὶ πρὸς
 τίνα χρῆσιν.

Ἦδη μὲν φθάσαντες εἴπομεν ὅτι αἱ ἐρωτήσεις αἱ σοφιστικαὶ ἐκ τῶν
 δεκατριῶν τρόπων γίνονται, ἔτι τε καὶ πῶς ἐν ταῖς διατριβαῖς ταῖς σοφι-
 25 στικαῖς ἐρωτητέον. νῦν δὲ λεκτέον ὅπως χρὴ ἀποκρίνεσθαι, καὶ πῶς δεῖ
 τὰ σοφίσματα λύειν, καὶ τί λυτέον. εἰ γὰρ ὁ προτεινόμενος συλλογισμὸς
 καὶ τὰς δύο προτάσεις ἔχει ψευδεῖς, ποίαν λυτέον; εἰ γὰρ τὴν ἡττονα,
 οὐδὲν ἡττον μένει ὡς τὸ πρότερον. ἀλλ' ἢ πάντως τὴν μείζονα. ἔτι τε
 καὶ πρὸς τί χρήσιμοι εἰσιν οἱ σοφιστικοὶ λόγοι. φησὶν οὖν πρῶτον περὶ
 30 αὐτῶν τούτων, πρὸς ἃ χρήσιμός ἐστιν ἢ τῶν ἐλέγχων τῶν σοφιστικῶν
 παράδοσις. τρία δὲ εἶναι ταῦτα λέγει, πρὸς τὴν θεολογίαν καὶ καθόλου
 φιλοσοφίαν, πρὸς τὰς καθ' ἑαυτὸν ζητήσεις καὶ πρὸς δόξαν. καὶ πρὸς
 μὲν φιλοσοφίαν χρήσιμοι εἰσι διὰ ταῦτα· ἐπειδὴ γάρ, φησὶν, εἴπομεν ὅτι οἱ
 σοφιστικοὶ ἔλεγχοι ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ εἰσι γινόμενοι ἀπὸ τῶν παρὰ τὴν
 35 λέξιν, τουτέστι λέξεων καὶ ὀνομάτων, ἐάν τις εἰδῇ τούτους ὅπως γίνονται

1. 2 τοιοῦτον τὸ λεγόμενον A 2 καὶ alt. om. A 6 ἔστι A: ἔσται aI 7 οὐχὶ
 αὐτὴ a 8 συναληθεύει A ἡγουν a 13 καὶ alt. om. A ἐν τοῖς προλαβ.]
 b 8—11 15 προτατικῶς a Arist.: προτακτικῶς AI (Ciu) 16 post ἀλλὰ add.
 καὶ a 30 πρὸς scripsi: περὶ aAI cf. p. 119, 25 n. 31 καὶ om. A 32 ἑαυτὸν
 Arist.: ἑαυτὴν a: ἑαυτοῦς A: compend. I

καὶ ἀρχηται θεολογεῖν, οὐκ ἂν ἀπατηθεῖη ποτέ, διότι ἐκεῖσε πράγματα
 μὲν εἰσι μὴ ὁρώμενα μήτε αἰσθῆσαι ὑποπίπτοντα, λόγοι δὲ μόνοι καὶ ὀνό-
 ματα· ὃ εἰδώς τις πῶς ἀπατηθήσεται περὶ θεολογίας μετὰ τινος διαλεγό-
 μενος; τὸ δὲ ἄμεινον ἔχειν ποιοῦσι τοῦτο σημαίνει· οἱ σοφιστικοὶ
 5 ἔλεγχου, φησὶν, ὥς ἐπὶ τὸ πολὺ γινόμενοι ἀπὸ τῶν λέξεων ποιοῦσι
 τὸν μετὰ τινος θεολογοῦντα ἀμεινόνως ἔχειν πρὸς τὸ ποσαχῶς ἕκαστον
 λέγεται, ἔτι δὲ καὶ εἰδέναι ποῖα ὁμοίως ἐπὶ τε τῶν πραγμάτων
 ἔχουσι καὶ τῶν ὀνομάτων, καὶ ποῖα ἐτέρως· οἷον ἐτέρως τῷ πράγ-
 ματι ἔχουσι τὸ ὁρᾶν καὶ τὸ τύπτειν, ὁμοίως δὲ τῷ ὀνόματι· ἐνεργητικὰ
 10 γὰρ ἄμφω. δεύτερον δὲ εἰσι χρήσιμοι πρὸς φιλοσοφίαν, καὶ ὅταν | μὴ f. 39^r
 θεολογῇ τις μετὰ τινος ἀλλὰ καθ' ἑαυτὸν ζητῇ τι. τρίτον δὲ καὶ τὸ
 λοιπὸν ἔτι χρησιμεύουσι πρὸς δόξαν. ἐπάγει δὲ τίς ἡ δόξα, ἥγουν τὸ
 δοκεῖν περὶ πάντα γεγυμνάσθαι· εἰ γὰρ τις τοὺς σοφιστικούς λόγους
 εἰδείη, πάντως ἂν καὶ ἐν οἷς ὅλως μὴ οἶδεν ἐπιχειρήσῃ λέγειν, καὶ ἄλλων
 15 διαλεγομένων αὐτὸς μέμψεται τινα τῶν λέξεων ὀρμώμενος ἀπὸ τῶν σοφι-
 σμάτων καὶ γεγυμνασμένος ἐν τούτοις. καὶ οὐ μόνον μέμψεται τὸν καχῶς
 διαλεγόμενον, ἀλλὰ καὶ τὴν αἰτίαν εἴποι τῆς μέμψεως· τὸ γὰρ μετὰ τινος
 διαλεγόμενον καὶ κοινωνοῦντα λόγων ψέγειν μὲν τοὺς λόγους, μὴ
 ἐμφανίζειν δὲ δι' ἣν αἰτίαν ψέγει, ὑποψίαν δίδωσι γνώμης φιλονείκου
 20 καὶ μηδὲν εἰδυίας.

p. 175^a17 Ἀποκρινομένοις δὲ πῶς ἀπαντητέον.

Φανερόν, φησὶν, ἐστὶν ἐξ ὧν εἰρήκαμεν πρότερον καὶ διείλομεν τὰ
 δεκατρία σοφίσματα, πῶς δεῖ ἀπαντᾶν πρὸς τοὺς ἐλέγχους· εἰ γὰρ εἴπο-
 μεν ἱκανῶς, ὅπως γίνονται ταῦτα καὶ διὰ ποίαν αἰτίαν, καὶ διείλομεν
 25 τὰς ἐν τῷ πυνθάνεσθαι πλεονεξίας (πλεονεξία γὰρ ὄντως ἐστὶ τὸ τὰ
 ὁμώνυμα ἀναγκάζειν τὸν ἀποκρινόμενον ὁμολογῆσαι), φανερόν καὶ ὅπως δεῖ
 ἀποκρίνεσθαι.

p. 175^a20 Οὐ ταῦτ' οὖν ἐστὶ λαβόντα τε τὸν λόγον ἰδεῖν.

Νῦν διδάσκει μεγάλην ὠφέλειαν ἐμποιεῖν τὰ γυμνάσια καὶ τὸ πρὸς
 30 ἐτέρους διαλέγεσθαι· καὶ γὰρ οὐ ταῦτ' εἶναι τὸ καθ' ἑαυτὸν τινα λαβόντα
 λόγον σκοπεῖν καὶ λύειν τὴν τούτου μοχθηρίαν καὶ τὸ ἀπαντᾶν δύναι-
 σθαι ταχέως ἐρωτώμενον. καθ' ἑαυτὸν μὲν γὰρ ἀνέτως καὶ ὥς βούλεται
 ἐπιχειρεῖ τις· ἡνίκα δὲ ἐρωτᾶται, πολλῆς χρεῖα τῆς προσοχῆς· πολλάκις

7 τε om. A (u) 9 post δὲ add. καὶ aA 10 χρήσιμοι a: χρήσιμα I 11 θεο-
 λογῇ — ζητῇ AI: θεολογεῖ — ζητεῖ a 13 πάντα I [Arist.: παντὸς a] 14 ἐπιχειρήσῃ I:
 ἐπιχειρήσει A: ἐπιχειρήται a 17 fort. αἰτίαν (ἀν) εἶπη A τινων A
 18 λόγων A Arist.: λόγου I₂ (corr. C): λόγον a post λόγων add. ἥγουν διαλέξεως A
 19 δίδωσι A Arist.: δέδωκε aI φιλονείκου aA: φιλονίκου I 24 γίνονται I:
 γίνεται a 28 ταυτὸν a (A T)

γάρ, ἃ οὐκ ἂν συγχωρήσειέ τις ἀπλῶς ἐρωτηθείς, ταῦτα δίδωσι διὰ τοῦ
 τρόπου τῆς ἐρωτήσεως. ὥστε τρόπον τινὰ ἀγνοοῦντα ποιεῖ τὸν ἀποκρινόμε-
 νον ἢ τοιαύδε ἐρώτησις· ὃ γὰρ ἴσμεν, ὅταν μετατεθῇ καὶ τοιῶσδε ἐρωτηθῇ,
 ἀγνοοῦμεν. οἷον γινώσκοντες ὅτι οὐδεὶς τύπτει τοῖς ὀφθαλμοῖς (τίς γὰρ
 5 τῷ ὀφθαλμῷ δύναται τύψαι τινά;), τοῦτο ἂν ἀγνοήσωμεν ἐκ τῆς τοιαύτης
 ἐρωτήσεως καὶ συγχωρήσωμεν ὅτι τύπτεται τις τῷ ὀφθαλμῷ ἀλλ' οὐ τῇ
 ῥάβδῳ ἢ τῇ μαστίγι· οἷον 'ἄρ' ὃ εἶδες σὺ τοῦτον τυπτόμενον, τούτῳ ἐτύ-
 πτετο οὗτος;'· εἰ οὖν οὕτως ἐρωτηθεῖν ὁ λόγος, συλλογισθεῖν ἂν ὁ ἀποκρι-
 νόμενος καὶ φησὶν ὅτι ναί· τούτου δοθέντος εἰ ἐπάξομεν 'ἀλλὰ μὴν εἶδες
 10 τοῦτον τῷ ὀφθαλμῷ τυπτόμενον', συναχθήσεται τὸ 'ἐτύπτετο ἄρα τῷ
 ὀφθαλμῷ'. ὃ γοῦν ἡδαιμεν, ἐρωτώμενοι δι' ἄλλου τινὸς τρόπου παρ' ὃν
 οἶδαμεν ἀγνοοῦμεν διὰ τὸ ἀγύμναστοι εἶναι. ἔτι δ' ὥσπερ ἐπὶ τῶν ἄλλων
 τεχνῶν τὸ γεγυμνάσθαι λίαν ὠφέλιμον, οὕτως ἔχει καὶ ἐπὶ τῶν
 λόγων. ὥστε πολλάκις οἶδαμεν μὲν τὸ ἐρωτώμενον, ἀγύμναστοι δ' ὄντες
 15 καὶ μὴ δυνάμενοι τάχιον ἀποκρίνεσθαι ἐρχόμεθα ὕστεροι τῶν ἀποκρίσεων,
 σκοποῦντες βράδιον καὶ ὑπὸ τῶν συντόμους τὰς ἐρωτήσεις ποιουμένων
 παρατρεπόμενοι.

p. 175^a 26 Συμβαίνειν δέ ποτε, καθάπερ ἐν τοῖς διαγράμμασιν.

Ἔτι περὶ τοῦ αὐτοῦ τὸν λόγον ποιεῖται ἐπαιτιώμενος τὸ ἀγύμναστον,
 20 καὶ φησὶν ὅτι ὥσπερ ἐπὶ τῶν διαγράμμάτων εὐρόντες τὰς τοῦ θεωρήματος
 δεικτικὰς προτάσεις συνθεῖναι καὶ εἰς σχῆμα ἀναγαγεῖν ἀδυνατοῦμεν
 διὰ τὸ δυσθεώρητον εἶναι ποία τῶν προτάσεων ἐστὶ μείζων καὶ ποία
 ἐλάττω, ὥσπερ ἐπὶ τοῦ ἀσύμμετρον εἶναι τὴν πλευρὰν τῇ διαμέτρῳ καὶ
 ἐπ' ἄλλων πολλῶν συμπίπτει, ὡς οὖν ἐπὶ τούτων, οὕτως καὶ ἐν τοῖς
 25 ἐλέγχοις· διὰ γὰρ τὸ συμβαίνειν πλείονας ἀμαρτίας εἶναι τοῦ λόγου ἀδυ-
 νατοῦμεν συνιδεῖν, ποία ἐστὶ καθ' ἣν ὁ ἔλεγχος γίνεται. κείσθω γὰρ τὸν
 Σωκράτην μῆτε καθῆσθαι μῆτε γράφειν, καὶ λεγέτω τις ὅτι ὁ Σωκράτης
 καθῆται, ὁ καθήμενος γράφει, ὁ Σωκράτης ἄρα γράφει· τοῦτο δὲ ψεῦδος·
 εἰ οὖν τις τὸ ψεῦδος συναχθῆναι λέγει διὰ τὸ τὸν Σωκράτην καθῆσθαι,

2 τρόπον γὰρ, omisso ὥστε, A 2. 3 ἐρωτώμενον A 4 ὅτι aI: ὡς A
 5 ἀγνοήσωμεν AI: ἀγνοήσομεν a τοιαύδε A 6 συγχωρήσωμεν ὡς A 7. 8 οὗτος
 ἐτύπτετο A 8 οὕτως ex οὗτος corr. A: οὕτω a 8. 9 ὁ λόγος ἐρωτηθῇ, συγχωρήσει
 ὁ ἀποκρινόμενος τοῦτο, εἰπὼν ναί A 8 fort. σοφισθεῖν sive συναρπασθεῖν cf. p. 54, 23
 9 φήσει fort. recte v post ναὶ add. καὶ A τούτου δοθέντος AV: τούτων δοθέν-
 των aI 10 τὸ om. A ἐτύπτετο v, ante 11 δ A: ἔτυπτεν aI 10. 11 τῷ
 ὀφθαλμῷ ἄρα A 11 ἡδαιμεν I: εἶδομεν a: γινώσκομεν A ἐρωτώμενοι om. A
 11. 12 παρ' ὃν οἶδαμεν aI: ἐρωτήσεως τοῦτο ἐρωτηθέντες A 12 τὸ I: τοῦ a
 13. 14 οὕτως — πολλάκις aI: καὶ γὰρ γραμματικὸς ἢ καὶ ἱατρός καὶ γυμνάζηται, ἐπιστημονικώ-
 τερος γίνεται κατὰ τὴν τέχνην· καὶ δρομεὺς ἢ καὶ καθεκάστην ἑαυτὸν γυμνάζει πρὸς τὸ τρέχειν,
 ταχινώτερος γίνεται· ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν λόγων, ἡγουν τῶν διαλέξεων, οὕτως ἔχει· πολλάκις
 γὰρ A 14 μὲν om. A 15 post καὶ add. διὰ τοῦτο A ἀποκρίνασθαι A 16 σκο-
 ποῦντες — ποιουμένων aI: διὰ τὸ δέεσθαι σκέψεως· καὶ ἐντεῦθεν ἡττώμεθα ὑπὸ τῶν συντόμως
 ποιουμένων τὰς ἐρωτήσεις A 17 παρατρεπόμενον I 23 τοῦ τὸ σύμμετρον A

λέλυκε μὲν, ἀλλὰ πρὸς τὸν ἄνθρωπον ἀλλ' οὐ πρὸς τὸ πρᾶγμα· οὐ γὰρ
 παρὰ τὴν τὸν Σωκράτην λέγουσαν καθῆσθαι πρότασιν τὸ ψεῦδος, ἀλλὰ
 παρὰ τὸ τὸν καθήμενον γράφειν. | ἐπεὶ εἰ Κορίσκος καθήμενος τύχη, f. 39^v
 ὅτε Σωκράτης ἴσταται, μὴ γράφει δὲ καὶ λέγει τις ὅτι ὁ Κορίσκος κάθη-
 5 ται, ὁ καθήμενος γράφει, ὁ Κορίσκος ἄρα γράφει, ὅπερ ψεῦδος, οὐκ ἂν
 ἐπὶ τούτου ἀρμόσει λέγειν ὅτι παρὰ τὸ τὸν Κορίσκον καθήμενον λαβεῖν
 γέγονεν ὁ ἔλεγχος· καθῆσθαι γὰρ κεῖται.

p. 175^a31 Πρῶτον μὲν οὖν, ὥσπερ συλλογίζεσθαί φαμεν ἐνδόξως.

Ὡσπερ, φησὶν, εἵπομεν δεῖν προαιρεῖσθαι ἐνδόξως παρὰ ἀληθῶς
 10 συλλογίζεσθαι, ἥνίκα ὁ ἀποκρινόμενος μὴ δέχεται τἀληθῆ, οὕτω δεῖ
 καὶ τὸν ἀποκρινόμενον λύειν τὰ σοφίσματα μὴ ἐξ ἀληθῶν ἀλλ' ἐκ φαινο-
 μένων· οὐ γὰρ εἰσι τὰ σοφίσματα ἀληθεῖς ἔλεγχαι ἀλλὰ φαινόμενοι. πῶς
 δέ εἰσι φαινόμενοι, κατασκευάζει λέγων μὴ συλλογίζεσθαι αὐτούς.
 ὥστε ἐπειδὴ φαινόμενοί εἰσι, δεῖ τὸν ἀποκρινόμενον πρὸς τὸ μὴ δοκεῖν
 15 ἐλέγχεσθαι διορθωτέον, τουτέστι δεῖ λέγειν παρὰ τί φαίνεται μὲν ἐλέγχειν,
 οὐκ ἐλέγχει δέ, καὶ διορθοῦσθαι τοὺς ἀκρωμένους. εἰ γὰρ εἵπομεν παρὰ
 τί δοκεῖ μὴ ὦν ἔλεγχος, διορθωσόμεθα τοὺς δοκοῦντας ὅτι ἐληλέγμεθα καὶ
 ἀπάξομεν ἀπὸ τῆς ψευδοῦς ταύτης δόξης· ὁ γὰρ ἀπάγων τινὰ ἀπὸ τῆς
 ψευδοῦς δοκῆσεως ἐπὶ τὴν ἀλήθειαν διορθοῦται τοῦτον, καὶ ἡμεῖς εἰ εἵ-
 20 πομεν τὸ παρὰ τί φαίνεται ἔλεγχος μὴ ὦν ἔλεγχος, διορθωσόμεθα τοὺς
 ἀκροατὰς καὶ πείσομεν αὐτοὺς μὴ δοκεῖν ἔλεγχον τὸν μὴ ὄντα ἔλεγχον.
 ὅλως γάρ, φησί, πρὸς τοὺς τοιούτους ἀπομάχεσθαι δεῖ ὡς οὐκ ἐλέγχον-
 τας· δεῖ γὰρ λέγειν ὅτι οὐκ ἔλεγχος τὸ συμβαῖνον ἀλλὰ φαίνεται, καὶ
 ἐμφανίζειν παρὰ τί φαίνεται μὲν, οὐκ ἔστι δέ, οἷον ὅτι παρὰ τὴν σύνθεσιν
 25 ἢ παρὰ τὴν ὁμωνυμίαν ἢ παρὰ τὴν λέξιν ἢ τὴν ἀμφιβολίαν φαίνεται, οὐκ
 ἔστι δέ. ἐπειδὴ γὰρ ὁ ἀληθὴς ἔλεγχος ἀντίφασίς ἐστιν ἔκ τινων μὴ
 ὁμώνυμος, οὐ χρή τὸν ἀποκρινόμενον ἄλλο τι προσδιορίζεσθαι ἐν τοῖς
 ὁμώνυμοις ἢ ἀμφιβόλοις ἐλέγχοις, ἀλλὰ λέγειν μόνον ἀμφίβολα καὶ ὁμώ-
 νυμα εἶναι τὰ ἐρωτώμενα καὶ ὅτι τὸ συμπέρασμα φαίνεται μὲν ἐλέγχειν,
 30 οὐ ποιεῖ δὲ τοῦτο ὁμώνυμον ὄν.

p. 175^a40 Οὐκ οὖν τὸ ἐλεγχθῆναι ἀλλὰ τὸ δοκεῖν εὐλαβητέον.

Οὐδαμῶς, φησί, χρή τὸν ἐρωτώμενον φοβεῖσθαι μὴ πως ἐλεγχθῇ,
 ἀλλὰ τὸ δόξαι ἐληλέγχθαι· οὐ γὰρ κυρίως ἂν ποτε ἐλεγχθῇσεται παρὰ

3 παρὰ scripsi: περὶ ut solet a: πρὸς I 4 γράφει I: γράφοι a 6 ἀρμόσει I:
 ἀρμόσει a 19 δόξης A 19. 20 εἵπομεν A 24—26 οἷον—οὐκ ἔστι δέ aA:
 om. I 26 εἰ γὰρ ὁ κυρίως ἔ. ἐστὶν δ. A 26. 27 μὴ ὁμώνυμος ἔκ τινων A Arist.
 28 ἐλέγχους a: ἐλέγχειν I μόνον om. A 29 καὶ om. A 30 post ὃν add. ἢ
 ἀμφίβολον A 31 εὐλαβητέον om. I 32 μήπω a 33 ἐληλέγχθαι scripsi:
 ἐλέγχθαι I: ἐλέγχεσθαι a

τῶν σοφιστῶν ψευδῇ λαμβανόντων· τοσοῦτον γὰρ οὐκ ἐλέγχει, φησίν, ἀλη-
 θῶς ὁ σοφιστῆς διὰ τῶν τοιούτων ἐρωτημάτων. ὥστε καὶ εἴ τις πολλάκις
 δι' ἀμαθίαν ἐλέγχεται, καὶ τὸν τοιοῦτον ἀδηλοποιεῖ καὶ οὐ φανεροῖ
 αὐτόν· τὸ γὰρ ἐρωτᾶν ὁμώνυμα καὶ ἀμφίβολα καὶ ὅσα ἄλλα τοι-
 5 αὐτα σοφιστικὰ ἀφανίζει τὸν κυρίως ἐλεγχον καὶ τὸν ἐλεγχόμενον
 ἀδηλον ποιεῖ. πολλάκις γάρ, εἰ διεῖλεν ὁ σοφιστῆς τὰ ὁμώνυμα καὶ
 ἡρώτησεν, ἐποίησεν ἂν ἐλεγχον κυρίως· οἷον εἰ διεῖλε τὰ τοῦ κυνὸς σημα-
 νόμενα καὶ ἡρώτησέ τι περὶ ἑνὸς τούτων, ἡπάτησεν ἂν. νῦν δὲ μὴ ποιῶν
 τοῦτο πολλάκις συμπεραινόμενός τι ἄτοπον εὐρίσκει τὸν ἀποκρινόμενον
 10 ἀνθιστάμενον καὶ λέγοντα μὴ ἐπὶ τούτου καταφῆσαι καθ' οὗ ἀπέφησεν ὁ
 σοφιστῆς· καὶ ἴσως ἐφ' οὗ ἔδωκεν ἐκεῖνος ὁ ἀποκρινόμενος, ἐπὶ τούτου
 συνεπεράνατο ἂν καὶ ὁ ἐρωτῶν. ὥστε ἀδηλον ποιεῖ τὸν ἐλεγχό-
 μενον· ἀδηλον γὰρ εἰ ἀληθῆ νῦν λέγει ὁ ἀποκρινόμενος λέγων μὴ
 δοῦναι ἐπὶ τούτου ἐφ' οὗ συνεπεράνατο ὁ σοφιστῆς. τοῦτο δὲ οὐκ ἂν
 15 ἐγίνετο, εἰ διελὼν τὰ ὁμώνυμα ἡρώτα.

p. 175^b8 Ὁ τε ἐπιζητοῦσι νῦν μὲν ἦττον.

Εἰ διελὼν τὰ ὁμώνυμα ὁ σοφιστῆς ἡρώτα, ἐγίνετο ὅπερ νῦν μὲν
 ἦττον ἐπιζητοῦσιν οἱ σοφισταί, μᾶλλον δὲ ἐν τοῖς κατὰ Πλάτωνα
 χρόνοις. τί δὲ ἦν ἐκεῖνο δι' ἐζήτουν, ἐπάγει, τὸ ἀποκρίνεσθαι ἢ ναὶ ἢ
 20 οὐ. πάλαι γὰρ ἀμφίβολα καὶ ὁμώνυμα ἐρωτῶντες τὸν Πλάτωνα εὕρισκον
 αὐτὸν ἀποκρινόμενον τὴν ἀντίφασιν, τὸ 'ἔστι μὲν ὥς, ἔστι δ' ὥς οὐ'. ὅθεν
 καὶ ἡνάγκαζον αὐτὸν ἐν ἀποκρίνεσθαι, ἢ ναὶ ἢ οὐ, κατὰ τοὺς διαλεκτικούς.
 τοῦτο γοῦν, φησί, τὸ περισπούδαστον τοῖς σοφισταῖς ἐγίνετο ἂν νῦν,
 εἰ διαιροῦντες οἱ σοφισταί τὰ σημαινόμενα τῶν ὁμωνύμων ἡρώτων f. 40^r
 25 τι περὶ ἑνὸς αὐτῶν, οἷον περὶ κυνὸς χερσαίου, εἰ καύματα ποιεῖ· πάντως
 γὰρ ἂν τότε ὁ ἀποκρινόμενος ἢ ναὶ ἢ οὐ ἀπεκρίθη. νῦν δὲ μὴ διαιροῦν-
 των ἀνάγκη τὸν ἐρωτώμενόν τι ὁμώνυμον προσαποκρίνεσθαι,
 τουτέστι δεῖ λέγειν ὅτι φαίνεται μὲν, οὐκ ἔστι δέ, ἢ τὸ ἴσως ἢ τοιοῦτόν
 τι· οὕτως γὰρ ἂν κατάδηλος γίνεταί, ὅτι οὐκ ἀρέσκεται τοῖς ἐρωτωμένοις
 30 διὰ τὸ μὴ ἀληθέειν εἶναι. ἢ γοῦν τὰ εἰρημένα ἀνάγκη τὸν ἐρωτώμενον
 προσαποκρίνεσθαι ἢ λέγειν τὴν ἀντίφασιν, τὸ 'ἔστι μὲν ὥς, ἔστι δ' ὥς οὐ',
 καὶ οὕτως διορθοῦν τὴν μοχθηρίαν τῆς ἐρωτήσεως.

1. 2 φησίν οὐκ ἐλέγχει ὁ σοφιστῆς ἀληθῶς A

3 ἀδηλον ποιεῖ A Arist.

4 καὶ

prius AI: ἢ a

4. 5 σοφιστικὰ τοιαῦτα A

5 ἀφανίζειν I

7 κυρίως

ἐλεγχον A

13 ἀληθῆ AI Arist.: ἀληθῶς a

15 ἐγίνετο aA: ἐγένετο a

18 πλάτωνα Av: πλάτωνος aI

19 ἐκεῖνο om. A

ἀποκρινόμενον a

post

ἀποκρίνεσθαι add. ὥς εἴρηται A

22 ἢ ναὶ ἢ οὐ post διαλεκτικούς collocat A

23 τὸ om. A

26 τότε I: ποτε a

27 τι ὁμώνυμον iterat a

29 fort. γίνηται

cf. Ind. sub v. ἂν

p. 175b15 Εἰ δέ τις ὑπολήψεται τὸν κατὰ τὴν ὁμωνυμίαν ἔλεγχον εἶναι.

Εἰπὼν πρὸ ὀλίγου φαινομένως ἐλέγχειν τοὺς σοφιστὰς καὶ οὐ κυρίως
 νῦν φησιν ὅτι, εἴ τις ὑπολάβοι κυρίως ἐλέγχειν τοὺς σοφιστὰς καὶ μὴ
 5 φαινόμενον εἶναι ἔλεγχον τὸν κατὰ τὴν ὁμωνυμίαν ἔλεγχον καὶ τὰ ἄλλα
 σοφίσματα, συμβήσεται πάντας ἐλέγχεσθαι καὶ αὐτοὺς τοὺς ἐπιστήμονας·
 παρακρούονται γὰρ καὶ οὗτοι ὑπὸ τῶν σοφιστῶν δι' ὁμωνύμων τινῶν καὶ
 τῶν ἄλλων τῶν τοιούτων. καὶ εἰ οὕτως ἔχει καὶ ἀληθῆς ἔλεγχος ὁ
 τοιοῦτος ἔλεγχος λογίζεται, οὐ διαφευξέεται ποτε ὁ ἀποκρινόμενος τρόπον
 10 τινὰ τὸ ἐλέγχεσθαι· παρὰ γὰρ τοῖς ἀληθῆ λέγουσιν ἔλεγχον τὸν φαινό-
 μενον ἔλεγχον καὶ παραλογισμόν ἀδύνατον διαφυγεῖν τὸ μὴ ἐλεγχθῆναι,
 καὶ οὐκ ἔστι τὸ μὴ οὐκ ἐλέγχεσθαι τὸν ἀποκρινόμενον. τὸ δὲ
 τρόπον τινὰ προσέθηκε, διότι μὴ κυρίως ἐστὶν οὗτος ἔλεγχος. πῶς
 15 δὲ πάντας συμβήσεται ἐλέγχεσθαι, ἐπάγει· ἐπὶ γὰρ τῶν ὁρατῶν, ἥτοι
 τῶν τῇ ὁράσει ὑποπιπτόντων, ἀναγκαῖον πολλάκις, ὃ ἔφησεν ὁ ἀπο-
 κρινόμενος, ἀποφῆσαι πάλιν, καὶ ὃ ἀπέφησε, φῆσαι. πρῶτον δὲ
 καλῶς ἂν ἔχοι τὴν ἀγωγὴν τοῦ σοφίσματος ἐκθέσθαι καὶ οὕτως τὰ κατὰ
 τὴν λέξιν ἀναθρῆσαι. περικαλύψαντες τὸν μουσικὸν Κορίσκον ὁθόνη ἢ
 20 ἄλλῳ τινὶ οἱ σοφισταὶ ἡρώτων· ἄρ' οἶδας ὅτι ὁ Κορίσκος μουσικός ἐστι;
 ναί· τί δ', οἶδας τὸν κεκαλυμμένον ὅστις ἐστίν; οὐ. εἴτα ἀφελόντες τὸ
 περικάλυμμα, τί δ', οἶδας, ἔλεγον, τοῦτον ὅστις ἐστί; ναί· οἶδας ἄρα τοῦτον
 καὶ ὅτι μουσικός ἐστίν· ἀλλὰ μὴν καὶ οὐκ οἶδας· ὃν γὰρ ἡγνόεις, ὅτε περι-
 κεκαλυμμένος ἦν ὅστις ἦν, τοῦτον οὐδ' εἰ ἦν μουσικός ἐγίνωσκας· οἶδας
 25 ἄρα τὸν αὐτὸν καὶ μουσικὸν καὶ μὴ μουσικόν, ἥτοι μουσικὸν καὶ ἄμουσον,
 ὥστε ὃ ἀπέφησας ἀπ' αὐτοῦ ὄνομα, τὸ 'μουσικός', τοῦτο κατέφησας κατ'
 αὐτοῦ. πάλιν ἄρ' οἶδας τὸν κεκαλυμμένον ὅστις ἐστίν; οὐ. εἴτα ἀπο-
 καλύψαντες, τί δέ, οἶδας τοῦτον; ναί· Κορίσκος γὰρ ἐστίν· ἀλλὰ μὴν ἔφη-
 σας αὐτὸν καὶ μὴ Κορίσκον· ὃν γὰρ ὅλως ἡγνόεις τίς ἐστίν, οὐδὲ εἰ Κορί-
 σκος ἐστὶν ἐγίνωσκας· ὥστε τὸ αὐτὸ ὄνομα κατέφησας κατ' αὐτοῦ καὶ ἀπέ-
 30 φησας. τὸ σόφισμα παρὰ τὸ συμβεβηκός· συμβέβηκε γὰρ τῷ Κορίσκῳ τὸ
 κεκαλυμμένῳ εἶναι. οὐκ ἀνάγκη δὲ τὸ ὑπάρχον τῷ συμβεβηκῶτι ὑπάρχειν
 καὶ τῷ πράγματι ᾧ ὑπάρχει τὸ συμβεβηκός· οὐ γάρ, εἰ ὑπάρχει τὸ δισύλλα-
 βον τῷ λευκῷ, τὸ δὲ λευκὸν συμβέβηκε τῷ 'Αλκιβιάδῃ, ἀνάγκη καὶ τὸ
 δισύλλαβον ὑπάρχειν τῷ 'Αλκιβιάδῃ· οὐ γάρ ἐστίν ὁ 'Αλκιβιάδης δισύλλα-
 35 βον. οὕτως καὶ ἐπὶ τούτων· οὐ γάρ, εἰ τὸν κεκαλυμμένον ἀγνοῶ, συμ-
 βέβηκε δὲ τὸ κεκαλύφθαι τῷ Κορίσκῳ, ἀνάγκη καὶ ἀγνοεῖν τὸν Κορίσκον.

10 τὸ α: τοῦ I 15 τῇ α: om. I 17 ἔχει α 18—20 ἢ περικαλύμματι
 ἄλλῳ τινὶ ἡρώτων· τί δέ Α 20 ὅστις α 21 post περικάλυμμα add. ἡρώτων Α
 ἔλεγον om. Α 21. 22 ἄρα τὸν κορίσκον ὡς μουσικός Α 22 post οἶδας add. ὡς
 μουσικός ἐστίν Α 22. 23 ἡγνόεις περικεκαλυμμένον ὄντα, ὅστις ἐστί Α 24 τὸν
 κορίσκον Α 30 τὸ tertium I: τῷ α 33 τῷ λευκῷ post 32 εἰ collocat Α
 καὶ ΑΙ: om. α 33. 34 τὸν ἀλκιβιάδην δισύλλαβον εἶναι Α

ὥστε δεῖ λέγειν ὅτι παρὰ τὸ συμβεβηκὸς (τοιοῦτον γὰρ τὸ τοῦ ἐγκεκαλυμμένου)
 ἢ παρὰ τὴν ὁμωνυμίαν ὁ λόγος ἢ παρὰ τὴν ἀμφιβολίαν ἢ παρὰ τι τούτων.
 τὸ τοιοῦτον σόφισμα ἔλυον οὕτως ἐκεῖνοι λέγοντες, ὅτι τοῦτον τὸν Κορί-
 σκον οἶδα μουσικὸν τὸν φαινόμενον καὶ τοῦτον οἶδα Κορίσκον, τὸν δὲ
 5 κεκαλυμμένον καὶ ἄμουσον καὶ οὐ Κορίσκον. ἡ μὲν οὖν διάνοια καὶ ἡ
 τοῦ σοφίσματος ἀγωγὴ τοιαύτη τις ἂν εἴη. τὰ δὲ κατὰ τὴν λέξιν ὥδε ἂν
 ἔχοι. ὁρατὰ λέγει τὰ κατ' ἐνέργειαν ὁρατά, ἃ βλέποντες γνωρίζομεν, κε-
 καλυμμένα δὲ ὄντα ἀγνοοῦμεν. ἐπὶ τούτων γὰρ ἀναγκαῖον ὃ ἔφησέ τις
 ἀποφῆσαι καὶ ὃ ἀπέφησέ τις καταφῆσαι. ὃν γὰρ ἔλεγε μουσικὸν ὁρῶν,
 10 τοῦτον περιεκαλυμμένον ὄντα καὶ μὴ ὁρῶμενον εἶποι ἄμουσον. καὶ ὃν f. 40^v
 λέγει ἄμουσον περιεκαλυμμένον ὄντα, τοῦτον μουσικὸν ἂν εἶποι ἀφαιρε-
 θέντος τοῦ περικαλύμματος. ὥστε ἐπὶ τούτων, φησί, τῶν ὁρατῶν ὃ ἔφη-
 σεν ὄνομα, ἀναγκαῖον ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἀποφῆσαι, πάλιν ὃν ἔφησε λευκόν,
 ἀναγκαῖον ἀποφῆσαι καὶ εἰπεῖν μὴ λευκόν. δεῖ οὖν ὡς εἵπομεν λύειν, ἢ
 15 ὅτι παρὰ τὸ συμβεβηκὸς ἢ κατ' ἑτερόν τι, ὅπερ καὶ αὐτὸς ἐρεῖ, ὅτε τὰς
 λύσεις τῶν σοφισμάτων ἐκτίθεται, ἀλλὰ μὴ ὡς οὗτοι.

p. 175^b21 Ὁ γὰρ αὐτὸς ἔσται λόγος τὸ τὸν Κορίσκον.

Ὁ λέγει τοιοῦτόν ἐστι. τὸ λέγειν ὅτι τὸν Κορίσκον οἶδα ταῦτόν ἐστι
 τῷ τοῦτον τὸν Κορίσκον. τὸ γὰρ ἄρα οἶδας τὸν Κορίσκον ὅτι μουσι-
 20 κὸς ἐστι; ναί', τοῦτο ταῦτόν ἐστι τῷ ἄρ' οἶδας τοῦτον τὸν Κορίσκον ὅτι
 μουσικὸς ἐστιν; ὃν γὰρ νῦν λέγεις μουσικὸν ἢ Κορίσκον, ὅτε ἀφηρέθη τὸ
 περικαλύμμα, τοῦτον ἔλεγες καὶ ὅτε κεκαλυμμένος ἦν. καὶ ἔτι σαφέστερον
 περὶ τοῦ αὐτοῦ εἰπεῖν, ἔλυόν τινες τὸ σόφισμα λέγοντες τοῦτον μὲν τὸν
 Κορίσκον εἰδέναι μουσικόν, τοῦτον δ' ἄμουσον, ἐπὶ διαφόρων προσώπων
 25 τὴν ἐρώτησιν φέροντες καὶ δύο ὑποκείμενα λαμβάνοντες. οὐδὲ λύειν ἀνω-
 φελῶς φησι λέγων ὁ γὰρ αὐτὸς ἔσται λόγος τὸ τὸν Κορίσκον εἶναι
 μουσικὸν ἢ ἄμουσον τῷ τοῦτον τὸν Κορίσκον, τοῦτο διὰ τούτων
 λέγων, ὅτι ἡνίκα φαμεν ἄρ' οἶδας τὸν Κορίσκον μουσικόν;', τοῦτόν φαμεν
 τὸν ἕνα τῷ ἀριθμῷ καὶ οὐ πολλούς, ἀλλὰ τὸν ὁθόνῃ κεκαλυμμένον, ἐφ'
 30 οὗ καταφάσκειται καὶ ἀποφάσκειται. ἀνατρέψας οὖν τοὺς κακῶς λύοντάς φη-
 σιν ἀλλ' ἴσως οὐ ταῦτόν σημαίνει, ὃ δυνάμει τοιοῦτον ἂν εἴη. ἴσως
 οὐχ οὕτω δεῖ διορθοῦσθαι, ὅτι ὅδε ὁ Κορίσκος μουσικὸς καὶ ὅδε ἄμουσος,
 ἀλλ' ὅτι οὐ ταῦτόν σημαίνει, τουτέστι τὸ Κορίσκος οὐχ ἕν σημαίνει. οὐ
 γὰρ ἐστὶν ἑνὸς ὀηλωτικὸν τὸ Κορίσκος ὄνομα, ὥσπερ οὐδὲ ὁ Σωκράτης
 35 καὶ ὁ λευκὸς Σωκράτης. εἰ γὰρ καὶ τῷ ὑποκειμένῳ ἕν ἐστὶν ὁ Κορίσκος

10 fort. (ἂν) εἶποι ut vs. sq.

13 ὃν AI: δ a

14 ὡς εἵπομεν om. A

15 ἐρεῖ] c. 24 p. 179^b7sq.

17 λόγος ἔσται a

τὸ I: τοῦ a (itemque variant Arist.

codd.)

20 ναί om. A

21 ἢ om. A

ὅτε aA: ὅτι I

22 ἔλεγες aA:

ἔλεγε I

καὶ prius om. A

post ἔτι add. δὲ A

23 τοῦ om. A

εἰπεῖν]

εἵπομεν ὁπισθεν. καὶ νῦν δὲ ῥητέον A

25. 26 πρὸς οὗς φησὶ A

27 τούτων a:

τούτου A: compend. I

30 καὶ Av: om. aI

31 οὐ superscr. A¹

καὶ ὁ κεκαλυμμένος Κορίσκος, ὥσπερ καὶ ὁ Σωκράτης καὶ ὁ λευκὸς Σω-
 κράτης, ἀλλὰ τῷ λόγῳ οὐχ εἰς ἐστίν. ὥστε ῥητέον ὅτι ἐλεγχριδὲς καὶ
 παρὰ τὸ συμβεβηκός. εἴτα ἐπειδὴ εἶπεν “εἴ τις ὑπολήφεται τὸν κατὰ τὴν
 ὁμωνυμίαν”, οὗτος δὲ τοῦ παρὰ τὸ συμβεβηκός τέθεικε παράδειγμα, ἐπι-
 5 φέρει οὐδὲ γὰρ ἐκεῖ τοῦνομα, ἐκεῖ λέγων ἐπὶ τοῦ καθ’ ὁμωνυμίαν·
 ἐπὶ τούτου γὰρ οὐ ταῦτόν σημαίνει τὸ ὄνομα. ὥστε τι διαφέρει τὸ
 ἀπλῶς περὶ Κορίσκου ἐρωτᾶν καὶ κεκαλυμμένου. τὸ δὲ εἰ δὲ τῷ μὲν
 τὸ ἀπλῶς λέγειν Κορίσκον ἀποδώσει πρὸς τοὺς κακῶς λύοντας ἀνα-
 φέρεται καὶ ἔστιν ἀνατρεπτικὸν αὐτῶν· λέγει γὰρ τὸ συμπεράσμα οἰκεῖον
 10 ὀφείλειν εἶναι ταῖς προτάσεσι. πῶς γοῦν ὑμεῖς μὴ ἐρωτηθέντες ‘ἄρ’ οἶδας
 τόνδε ἢ τόνδε τὸν Κορίσκον;’ ἐν τῷ συμπεράσματι τοῦτο ἐπάγετε; εἰ γὰρ
 ἐν τῷ μὲν, ἤγουν ἐπὶ τῶν προτάσεων, ὡς ἐκεῖνοι λέγουσιν, ἀπλῶς δεῖ
 λέγειν ὅτι ὁ Κορίσκος μουσικός, ἐν δὲ τῷ συμπεράσματι προστεθήσεται
 τὸ ὅδε, ἄτοπον. τὸ δὲ οὐδὲν γὰρ μᾶλλον θατέρῳ τοιοῦτόν ἐστιν, ὅτι
 15 ἐπίσης ἔδει καὶ ἐν ταῖς προτάσεσι καὶ ἐν τῷ συμπεράσματι τεθεῖσθαι τὸ
 τόνδε· ἢ γὰρ καὶ ἐν ταῖς προτάσεσι προσκείσθω τὸ ὅδε ἢ, εἰ μὴ ἐν ἐκεί-
 ναις, μὴδὲ ἐπὶ τῷ συμπεράσματι.

p. 175^b28 Οὐ μὴν ἀλλ’ ἐπειδὴ ἄδηλος μὲν ἐστίν.

Νῦν διδάσκει ὅτι δεῖ τὸν ἀποκρινόμενον ἐρωτώμενόν τι ὁμώνυμον διαί-
 20 ρεσιν αὐτοῦ ποιῆσθαι καὶ ἐρωτᾶν ἐφ’ οὗ τῶν σημαινόμενων ἐρωτᾷ τοῦτο
 ὁ ἐρωτῶν· εἰ γὰρ μὴ οὕτως ποιήσει, ἄδηλός ἐστι, καὶ τε ἐλήλεγκται, καὶ
 τε οὐ. οὐκοῦν ἐπειδὴ ἄδηλός ἐστιν εἰ ἐλέγχεται ὁ μὴ διαίρεσιν τοῦ ὁμων-
 ύμου ἢ ἀμφιβόλου λόγου ποιούμενος, δέδωται δὲ τῷ ἀποκρινόμενῳ τὸ
 διελεῖν, εἰ μὴ οὗτος, ὁ ἀποκρινόμενός [δ] φημι, διορίζει τὸ ἐρωτώμενον,
 25 ἤγουν μὴ διαιρεῖ ἀλλ’ ἀπλῶς λαμβάνει, ἀμαρτάνει καὶ αὐτὸς ἑαυτῷ τοῦ
 φαινομένως ἐλέγχεσθαι αἰτίας ἐστίν. συμβαίνει δ’ ἐντεῦθεν, καὶ εἰ μὴ αὐτὸς
 ἐλήλεγκται, τὸν γε λόγον αὐτοῦ ἐληλέγχθαι· οἷον εἰ ἐρωτηθεῖη τις ‘ἄρά
 γε ὁ κύων κύματα ποιεῖ;’, εἴτα ὁ ἀποκρινόμενος εἶπη ναὶ πρὸς τὸν
 ἀστρῶν | ἀποβλέψας, μὴ διελέγεται δὲ τὰ τοῦ κυνὸς σημαινόμενα, f. 41^r
 30 αὐτὸς μὲν δοκεῖ μὴ ἐλέγχεσθαι ὡς τὸν ἀστρῶν δοὺς κύματα ποιεῖν,

- 4 an αὐτὸς? 5 οὐδὲ A Arist.: οὐ aI 7 κεκαλυμμένως I δὲ alterum om. A
 8. 9 ἀναφέρηται a 10 ὀφείλειν a: ὀφείλει AI ὑμεῖς corr. A¹: ἡμεῖς aI, A pr.
 11 τούτους A ἐπάγετε AI: ἐπάγεται a 12 τῷ, ut videtur, I pr.: τοῖς corr. I¹
 προτάσεων aA: προτέρων I 14 θατέρῳ a Arist.: θατέρων A: compend. I 15 τῷ
 συμπεράσματι—ταῖς προτάσεσι A 18 ἐπειδὴ a Arist.: ἐπεὶ I 19 ὅτι aI:
 ὡς A 19. 20 ὁμώνυμον ἢ ἀμφίβολον, διαιρεῖν αὐτὸ καὶ A ἐπὶ ποίου A
 20 ἐρωτᾷ τοῦτο A: δέδωκεν aI 21 post ποιήσει add. καὶ διαιρήσει τὴν ἀμφιβολίαν
 ἢ τὸ ὁμώνυμον A ἄδηλον A an ἔσται? 21. 22 εἴτε ἐλέγχεται, εἴτε καὶ
 μὴ A 22 τε I: om. a 23 ἢ τὴν ἀμφιβολίαν τοῦ λόγου A δὲ An: om. aI post
 δὲ add. ἐν τοῖς λόγοις καὶ ταῖς διαλέξεσι A 24 δ̄ delevit v 26 φαινομένως A, qui
 variat in reliquis, v: φαινομένου aI καὶ scripsi cf. p. 109, 21 n.. ὡς aI 27 τόν
 γε scripsi cf. b32: τόν δε (sic) aI 28 γε om. A 29 μὴ διελὼν πρῶτον τὰ A
 30 post δοὺς add. τὰ A

ἡ δὲ διάλεξις αὐτοῦ καὶ ἀπόκρισις οὐκ ἂν τοῦτο ἐκφύγη ἅτε μὴ διελουῖσα.
 συμβαίνει δέ, φησί, πολλάκις συνορῶντα τὸν ἐρωτώμενον καὶ εἰδότα, ὅτι
 ὁμώνυμός ἐστιν ἢ ἀμφίβολος ὁ λόγος ὁ ἐρωτώμενος, μὴ ποιεῖσθαι διαί-
 ρεσιν τοῦ ἐρωτωμένου ὁκνοῦντα πρὸς τοῦτο καὶ ἀναδύόμενον, ἵνα μὴ δόξη
 5 δύσκολος εἶναι ἅτε συνεχῇ ποιούμενος τὴν διαίρεσιν· ἐπεὶ γὰρ οἱ σοφι-
 σταὶ κατ' ἐνδελεχισμόν ἐρωτῶσιν ὁμώνυμα καὶ ἀμφίβολα τὰ ἐρωτήματα,
 εὐλαβεῖται ὁ ἀποκρινόμενος, ἵνα μὴ δόξη δυσχερὴς, εἰ ἅπαντα ἐπιχειροίη
 διαιρεῖν. εἴτα οἱομένων τῶν ἀποκρινομένων μηδὲν ἄτοπον ἐντεῦθεν συμ-
 βῆναι, εἰ χωρὶς διαιρέσεως δώσουσι τὸ ἐρωτώμενον, ἀπαντήσῃ τι πολλά-
 10 κισ παράδοξον. ὥστε φυλακτέον τῷ ἀποκρινομένῳ τοιαύτην ποιεῖσθαι
 ἀπόκρισιν, καὶ ἐπεὶ ἐφεῖται αὐτῷ διαιρεῖν τὰ ἐρωτώμενα, μὴ ὁκνητέον
 πρὸς τοῦτο.

p. 175^b39 Εἰ δὲ τὰ δύο ἐρωτήματα μὴ ἐν ποιεῖ τις.

Νῦν διδάσκει τὴν γένεσιν τῆς ὁμωνυμίας καὶ τῆς ἀμφιβολίας, καὶ
 15 φησὶν ὅτι ἀπὸ τοῦ τὰ πλείω ἐρωτήματα ἐν ποιεῖν ταύτας γίνεσθαι· ὥς
 γὰρ ἐν ἐκείνῳ πλείω ὄντα τὰ ἐρωτώμενα ἐν ἔχει τὸ κατηγορούμενον, οὕτως
 καὶ ὧδε, εἰ καὶ ἐν ἐστὶν ὄνομα, ἀλλ' οὖν πλείονων ἐστὶ σημαντικόν. εἰ γοῦν
 μὴ ἦν ὁ τὰ πλείω ἐρωτήματα ἐν ποιῶν παραλογισμός, οὐκ ἂν ἦν ὁ παρὰ
 τὴν ὁμωνυμίαν καὶ τὴν ἀμφιβολίαν· εἰ δὲ μὴ ἦν ἀμφιβολία ἢ ὁμο-
 20 νυμία, ἢ ἀληθὴς ἔλεγχος ἐγίνετο ἢ οὐδ' ὅλως ἐγίνετο. οἷον εἰ μὴ ἦν τὸ
 κύων ὄνομα πολλῶν σημαντικόν, ἀλλ' ἐν τι ἐδόχλου, οἷον τὸν ἀστρῶν
 μόνον, εἰ ἠρωτήθη τις 'ἄρα ὁ κύων ὑλακτεῖ;', ἀπέφησε δὲ ὁ ἐρωτώμενος,
 ἡλέγχθη ἂν κυρίως οὐχί· ἐπεὶ γὰρ μόνον τὸν ἀστρῶν ὁ κύων σημαίνει,
 εἰ ἐρωτηθείη 'ἄρα ὑλακτεῖ;' καὶ ἐρεῖ ὅτι οὐχί, οὐδ' ὅλως ἐλήλεγκται· εἰ δὲ
 25 κατέφησεν, ἡλέγχθη ἂν. πῶς δὲ ὁ ὁμώνυμός τι ἐρωτῶν πλείω ἐρωτή-
 ματα ἐρωτᾷ, δείκνυσι. τί γὰρ διαφέρει τὸ εἰπεῖν 'ἄρα ὁ Καλλίας καὶ ὁ
 Θεμιστοκλῆς μουσικοί εἰσι;' τοῦ εἰπεῖν 'ἄρα ὁ κύων ὑλακτεῖ;' ἐπὶ γὰρ
 ἀμφοτέρων πλείω τὰ πράγματα· πᾶν γὰρ τὸ ἐρωτώμενον, εἰ μὴ ἀπλοῦν

1 ἡ δὲ ἀπόκρισις αὐτοῦ ἐλεγχθήσεται μὴ διελουῖσα τὸ ὁμώνυμον πρῶτον A διάλεξις a:
 διάλυσιν I 2 φησί om. A τὸν ἐρωτώμενον συνορῶν A 2. 3 ὥς
 ὁμώνυμόν ἐστι τὸ ἐρωτώμενον A 4 τοῦ ἐρωτωμένου aI: αὐτοῦ A καὶ
 ἀναδύόμενον om. A 5 δύσερις εἶναι καὶ δύσκολος ὥς μὴ συνεχῇ A 6 ἐνδελε-
 χισμόν I καὶ aI: ἢ A τὰ ἐρωτήματα om. A 7 ὁ ἐρωτώμενος ἀεὶ
 διαιρεῖν, ἵνα A post δόξη add. δύσερις εἶναι καὶ A ἐπιχειροίη A: ἐπιχειρεῖη aI
 8 οἱομένου τοῦ ἀποκρινομένου A 8. 9 ἐκ τούτου συμβαίνειν A 9 χωρὶς τοῦ
 διελεῖν τὸ ὁμώνυμον δώσει A ἀπὸ τῆς A 10. 11 τοιαῦτα ἀποκρίνεσθαι ἄνευ
 τοῦ προσδιορίσαι· ἐπεὶ γὰρ A 11 προδιελεῖν τὴν ὁμωνυμίαν A 12 post τοῦτο add.
 ἵγουν τὸ διαιρεῖν A 14 τῆς alt. om. A 15 ὅτι om. v ἀπὸ aA: om. I
 τοῦ AI: τῶν a 16 ἐρωτώμενα AI: ἐρωτήματα a 18 παραλογισμός ποιῶν A
 post ἦν alt. add. καὶ A 19 τὴν alt. om. A(T) post ἀμφιβολίαν add.
 παραλογισμός A 20 ἔλεγχος ἐγίνετο I: inv. ord. a 26 ἐρωτᾷ a
 27 γὰρ I: δὲ a

εἷη ἀλλ' ὁμώνυμον καὶ πλείω δηλοῖ τοῦ ἑνός, ἐν ἐρωτήσει παραλαμ-
βανόμενον πολλὰ ἐρωτᾷ.

p. 176^a3 Εἰ οὖν μὴ ὀρθὸν πρὸς δύο ἐρωτήσεις.

Ἐπειδὴ ἀνοίκειόν ἐστι τῆς διαλεκτικῆς τὸ πρὸς δύο ἐρωτήσεις μίαν
5 ποιεῖσθαι ἀπόκρισιν, μηδὲ τῶν ὁμωνύμων λοιπὸν μία ἔστω ἀπόκρισις· ὡς
γὰρ εἰρήκαμεν, ὁ ὁμώνυμος ἐρωτῶν πλείω ἐρωτᾷ. ἀλλ' οὐδὲ ἐάν κατὰ
πάντων τῶν πραγμάτων τῶν ὑπὸ τοῦ ὁμωνύμου ὀνόματος σημαινόμενων
ἐστὶν ἀληθὲς τὸ κατηγορούμενον. οἷον εἰ ἐρωτήσει τις 'ἄρ' ὁ Αἶας ζῶον
δίπουν;', τοῦτο ἀληθὲς μὲν ἐστὶ καὶ κατ' ἀμφοτέρων τῶν Αἰάντων, οὐ δεῖ δὲ
10 ἀπόκρισιν μίαν ποιῆσαι, καὶ διὰ τὸν τῆς προτάσεως λόγον τὸν λέγοντα 'μὴ
ἐρωτήσει μία ἔστω ἀπόκρισις' (ὥδε δὲ διτταὶ οὔσαι αἱ ἐρωτήσεις οὐχ
ἀπλῆν ἐπιδέχονται τὴν ἀπόκρισιν), καὶ ἵνα μὴ συνεθισθέντες μίαν ἀπόκρισιν
διδόναι ἐπὶ τινων ἀληθῶν ἐρωτημάτων πολλῶν καὶ ἐπὶ ἄλλων μὴ τοιούτων
πάθωμεν τοῦτο. οὐδὲν γάρ, φησί, διαφέρει τὸ ὁμώνυμόν τι ἐρωτῆσαι καὶ
15 τὸ τοιαύτην προαγαγεῖν ἐρώτησιν, πότερον ὁ Κορίσχος καὶ ὁ Καλλίας
οἴκοι εἰσὶν ἢ οὐ; κἂν γὰρ ἀληθὲς εἷη τὸ εἶναι αὐτοὺς οἴκοι, κἂν τὸ μὴ,
ἀμφοτέρως πολλαὶ αἱ ἐρωτήσεις· οὐ γάρ, εἰ ἀληθὲς εἷη τὸ εἰπεῖν οἴκοι
αὐτοὺς εἶναι, μία ἐστὶν ἡ ἐρώτησις.

p. 176^a13 Τοῦτο δ' ὅμοιον ὡς εἰ καὶ τὸ αὐτὸ ὄνομα.

20 Τοῦτο, φησί, τὸ πολλὰ ἐρωτηθέντα ἐρωτήματα μίαν ἀπόκρισιν δοῦναι,
ταῦτόν ἐστι τῷ ἐρωτηθέντα τι ὁμώνυμον (τούτου γάρ ἐστι δηλωτικὸν τὸ
τὸ αὐτὸ ὄνομα τεθεῖη τοῖς ἑτέροις· διάφοροις γὰρ πράγμασι τὸ αὐτὸ
καὶ ἐν ἐπικεῖται ὄνομα), τὸ γοῦν πρὸς πολλὰ ἐρωτήματα ποιήσασθαι μίαν
ἀπόκρισιν ταῦτόν ἐστι τῷ ἐρωτηθέντα τι ὁμώνυμον ἀπόκρισιν μίαν δοῦναι.
25 ὥσπερ οὖν οὐ διαλεκτικοῦ τὸ πρὸς πολλὰ ἐρωτήματα μίαν ἀπόκρισιν f. 41^v
ποιεῖν, οὕτω καὶ τὸ πρὸς ὁμώνυμόν τι τὸ αὐτὸ ποιεῖν. εἰπὼν δὲ μὴ δεῖν
ἐπὶ τῶν ὁμωνύμων τὸ ναὶ ἢ οὐ φάσκειν, τὴν αἰτίαν τοῦ μὴ ἀποκρίνε-
σθαι τὸν οὕτως ἀποκρινόμενον καὶ τὸ ναὶ ἢ τὸ οὐ λέγοντα τίθησιν. ἐστὶ δὲ
τὸ λεγόμενον τοιοῦτον. ἐπειδὴ πολλαχῶς λέγεται τὸ πρᾶγμα καὶ ἀδύνατόν

4 τοῖς διαλεκτικοῖς A

4. 5 μίαν ἀπόκρισιν ἀποδοῦναι, τὸ ναὶ ἢ τὸ οὐ, δῆλον ὅτι οὐδὲ

ἐπὶ τῶν ὁμωνύμων ἔσται μία A

5 ἔστω I: ἔσται a

6 εἰρήκαμεν a: εἰρήχειμεν I:

λέλεκται A

8 εἴ τις ἤρετο A

9 τοῦτο] πολλὰ ἠρώτησε, κἂν A

μὲν

om. A

καὶ om. A

post αἰάντων add. ἀλλὰ καὶ ὁ ἀποκριθεὶς τὸ ναὶ ἠλήθευ-

σεν A

9. 10 ἀλλ' οὐ δεῖ ἀπόκρισιν ἀποδοῦναι μίαν πρὸς πλείω ἐρωτήματα καὶ διὰ A

12 ἀπλῆν I: ἀπλῶς a

συνεντιθέντες a

15 τὸ a: τὴν I

προαγαγεῖν I:

προσαγαγεῖν a

17 ἀμφοτέρως ex Arist. scripsi: ἀμφοτέρον a: compend. I

αἱ I:

om. a

18 ἡ I: om. a

20 ἐρωτήματα ἐρωτηθέντα A

μίαν (ἀπό-

κρισιν inductum) ποιήσασθαι ἀπόκρισιν A

21 ἐρωτηθέντα v cf. vs. 24: ἐρωτηθέντι

aAI

24 ἐρωτηθέντα Av: ἐρωτηθέντι aI

25 πολλὰ ἐρωτήματα AI: πολλὰς

ἐρωτήσεις a

ἐστὶ πάντα, ὧν ἐστὶ τὸ ὄνομα σημαντικόν, διὰ τοῦ ναὶ ἢ τοῦ οὐ δηλῶσαι, εὐδὴλον ὥς οὐκ ἀποκρίνεται· εἰ γὰρ ἐπ' ἄλλου μὲν ὁ ἐρωτῶν ἤρετο, ὁ δὲ ἀποκρινόμενος ἐπ' ἄλλου καταφῆσει ἢ ἀποφῆσει, οὐδὲν ἀπεκρίθη. οὐδὲ γὰρ ὁ εἰπὼν ἀπόκρισιν μίαν ἐπὶ τῶν ὁμωνύμων κυρίαν ἀπόκρισιν ἐποίη-
 5 σατο, ἀλλ' εἶρηκε μὲν τι καὶ ἔδοξε τοῖς πολλοῖς ἀπὸ τοῦ εἰπεῖν ναὶ ἢ οὐ, ἀπόκρισιν δὲ οὐ δέδωκεν. ἀπόκρισις γάρ ἐστιν, ὅταν, ὅ τις ἐρωτηθῇ, τοῦτο αὐτὸ ἢ ὁῦ ἢ ἀπαρνήσῃται· ἂν δ' ἄλλο μὲν ὁ ἐρωτῶν ἔρηται, ἄλλο δὲ ὁ ἀποκρινόμενος φῆσῃ ἢ ἀποφῆσῃ, εἶρηκε μὲν τι καὶ οὕτως, ὥσπερ ἂν εἰ αὐτὸς προαιρούμενος εἶπεν, ἀπόκρισιν δὲ οὐ δέδωκε. τὸ δὲ ἄλλ' ἀξιοῦν-
 10 ταί πως ἐν τοῖς διαλεγομένοις ἴσον ἐστὶ τῷ 'ἀλλ' εἰ καὶ μὴ κατὰ ἀλήθειαν ἀποκρίνονται ἐν τοῖς ὁμωνύμοις τὸ ναὶ ἢ τὸ οὐ λέγοντες, ὅμως ἀξιοῦνται, τουτέστι νομίζονται καὶ ὑπολαμβάνονται ὅτι ἀπόκρισιν ἐποίησαντο'. νομίζονται δέ, φησὶν, ἀποκρίνεσθαι διὰ τὸ λανθάνειν τοὺς ἀκροατὰς τὰ συμβαίνοντα, ἥγουν τὸ μιᾶς ἐρωτήσεως μίαν ἀπόκρισιν
 15 εἶναι καὶ τῶν πολλῶν πολλὰς, ἢ μάλιστα διὰ τὸ λανθάνειν αὐτοὺς ὅτι ἐν τοῖς ὁμωνύμοις οὐκ ἔστιν ἀπόκρισις· τοῦτο γὰρ εἶπε συμβαῖνον· συμβαίνει γὰρ ἐν τοῖς ὁμωνύμοις τὴν νομιζομένην ἀπόκρισιν μὴ εἶναι ἀπόκρισιν. ὅπερ δὲ ἐν τῷ ὁγδόῳ τῶν Τοπικῶν εἶπε, τοῦτο καὶ ἐνταῦθά φησιν, ὅτι πολλάκις ἀποκρίσεις δοτέον ψευδεῖς μᾶλλον ἢ ἀληθεῖς, εἴπερ
 20 εὐχερέστερον ταύτας ὁ ἐρωτῶν δέξαιτο· ἐπεὶ γάρ, φησὶν, ὥσπερ ἔλεγχοί τινες οὐκ εἰσὶ μὲν ἀληθῶς, δοκοῦσι δὲ εἶναι, τὸν αὐτὸν δὴ τρόπον καὶ λύσεις εἰσὶ τινες οὐκ οὔσαι μὲν δοκοῦσαι δέ τισιν, ἃς καὶ προκομιστέον μᾶλλον ποτε ἢπερ τὰς ἀληθεῖς· πρὸς τὸν πάντῃ γὰρ ἀνθιστάμενον, ὡς τὸ αὐτοῦ ἔχει παράγγελμα, διὰ πάντων δεῖ ἀντιτάττεσθαι. ἀλλὰ μηδὲ ἀπλῶς,
 25 φησὶν, ἀποκρίνεσθαι δεῖ, ἀλλ' ὅπερ καὶ αὐτὸς πολλάκις εἶπε, τὸ 'ἴσως' λεκτέον καὶ τὸ 'ἔστω' καὶ τὸ 'δοκεῖ'. οὐδαμῶς γὰρ καὶ τούτων προσλεγόμενων δυνήσεται γενέσθαι ὁ σοφιστικὸς ἔλεγχος· τοῦτον γὰρ καλεῖ παρεξέλεγχον διὰ τὸ ἔξω εἶναι τοῦ κυρίως καὶ ἀληθῶς ἐλέγχου.

p. 176^a27 Ἐπεὶ δὲ πῶς αἰτεῖται τὸ ἐν ἀρχῇ δῆλον.

30 Ἐπειδὴ, φησί, δῆλόν ἐστι τί τὸ ἐν ἀρχῇ αἰτεῖσθαι, τότε δὲ οἶόμεθα τὸ ἐν ἀρχῇ αἰτεῖσθαι καὶ λαμβάνειν τὸν ἐρωτῶντα, ὅταν ἢ σύν-

1 δηλῶσαι aA: δηλῶσιν I 7 αὐτὸ AI: αὐτὸς a ἀπαρνήσῃται A: ἀπαρνήσεται I:
 ἀπαρνήσεται a ἔρηται A: ἔροιτο aI 8 φῆσῃ ἢ ἀποφῆσῃ aA: φῆσει ἢ ἀπο-
 φῆσει I 10 ἴσον ἐστὶ τῷ aI: ἥγουν A μὴ καὶ A 11 ἀλήθειαν A:
 ἀληθὲς a: ἀλη^θ I 12 ἥγουν A 12. 13 ὅτι—φησὶν om. A ἐποίησαντο a:
 ἐποίησατο I 13 ἀποκριθῆναι A 15 εἶναι aI: δοῦναι A 16. 17 συμβαίνει
 γὰρ aI: ἥγουν τὸ A 17 τὴν νομιζομένην ἀπόκρισιν om. A 18 δὲ om. A
 post δὲ superscr. καὶ I ἐν τῷ ὁγδόῳ τῶν Τοπικῶν] c. 11 p. 161^a24 sq. 22 καὶ I:
 om. a 24 αὐτοῦ I: αὐτὸ a οὐδὲ A 25 post ἀποκρίνεσθαι add. λέγει a
 πολλάκις] cf. p. 169^a17 (et p. 65, 11 sq.), 177^a21. 22 27 γινέσθαι (sic) a 28 τὸ
 AI: τοῦ a ἀληθῶς καὶ κυρίως A ἀληθοῦς a

εγγυς καὶ ταῦτόν τὸ ἐρώτημα τῷ προβλήματι, λέγει ἐπὶ τῶν τοιούτων
 εὐθὺς ἀναιρεῖν ἕνα τῶν ἐρωτημάτων καὶ μὴδ' ὅλως συγχωρεῖν λέγοντος τοῦ
 ἀποκρινομένου τῷ ἐρωτῶντι τὸ ἐν ἀρχῇ αἰτεῖσθαι· ἐγγὺς γάρ εἰσι καὶ
 ταῦτά τὰ ἐρωτώμενα τῷ προκειμένῳ προβλήματι. οἷον εἰ προκειμένου
 5 συμπερανθῆναι τὴν ἡδονὴν ἀγαθὸν ἔροιτο 'ἄρά γε ἡ χαρὰ ἀγαθόν;', οὐ
 δοτέον, ἀλλὰ ῥητέον ὅτι τὸ ἐν ἀρχῇ αἰτεῖ. ἔτι ὅταν τις ἀξιοῖ τι συμπέρασμα
 ψευδὲς τε καὶ ἄδοξον, ὃ ἐξ ἀνάγκης ἐκ ψευδῶν συνήχθη προτάσεων (τὸ
 γὰρ ψευδὲς αἰεὶ ἐκ ψευδῶν), τοῦτο καὶ ἐπὶ τῶν προτάσεων ῥητέον, ὅτι
 ψευδεῖς ἢ ἄδοξοι αἱ προτάσεις αἱ τὸ τοιοῦτον συναγαγοῦσαι συμπέρασμα.
 10 τὰ γὰρ συμπεράσματα, ἅπερ αὐτὸς συμβαίνοντα εἶπε, τῆς αὐτῆς εἰσι
 θέσεως (θέσεις δὲ λέγει νῦν τὰς προτάσεις)· ὅποῃαι γὰρ εἰσιν αἱ προ-
 τάσεις, τοιαῦτα καὶ τὰ συμπεράσματα. ὥστε εἴπερ ἄδοξον τὸ συμπε-
 ρασμα, ῥητέον ὅτι καὶ αἱ προτάσεις ἄδοξοι.

p. 176^a33 "Ἐτι ὅταν τὸ καθόλου μὴ ὀνόματι ληφθῇ.

15 Ὡς ἐν παραβολῇ λαμβάνεσθαι ὃ βουλόμεθα λαβεῖν ἐν τῷ ὁγδόῳ
 τῶν Τοπικῶν εἴρηκεν, ὅταν ὃ βουλόμεθα λαβεῖν οὕτως ἐρωτῶμεν ὡς οὐκ
 αὐτὸ θέλοντες ἀλλὰ δι' αὐτοῦ ἄλλο βουλόμενοι λαβεῖν, οἷον βουλόμενοι
 τὴν ἐγκράτειαν λαβεῖν ὅτι ἀρετὴ ἐστὶ, μὴ εἴποιμεν 'ἄρά γε ἡ ἐγκράτεια
 ἀρετὴ ἐστίν;' ἀλλ' 'ἄρά γε ὥσπερ ἡ ἐγκράτεια ἀρετὴ, οὕτως καὶ ἡ ἀνδρεία |
 20 καὶ ἡ δικαιοσύνη;'. εἰ οὖν καὶ ἐνταῦθα παραβολὴν τοῦτο λέγει, εἴη ἂν f. 42^r
 τοῦτο λέγων, ὅτι ὅταν τὸ καθόλου μὴ ὀνόματι, τουτέστι μὴ αὐτὸ καθ'
 αὐτὸ ληφθῇ μὴδ' ὡς δι' αὐτό (ὀνόματι γὰρ λαμβάνεται τι, ὅταν τὸ
 ὄνομα αὐτόθεν αὐτὸ ληφθῇ, οἷον τῶν ἐναντίων μία ἡ ἐπιστήμη ἡ ἡ
 ἐγκράτεια ἀρετὴ, παραβολῇ δέ, ὅταν λόγῳ καὶ μὴ δι' ἑαυτὸ ἀλλὰ ἄλλου
 25 χάριν), ὅταν οὖν τὸ καθόλου παραβολῇ ληφθῇ, ῥητέον ὅτι οὐκ οὕτως
 δέδωκεν οὐδ' ὡς ἔδωκεν ἔλαβεν· οὐ γὰρ τὴν ἐγκράτειαν δέδωκεν ἀρετὴν
 ἀλλὰ τὴν ἀνδρείαν. εἰ δὲ μὴ οὕτως εἴληπται τὸ τῆς παραβολῆς, εἴη ἂν
 λέγων, ὅταν τὸ καθόλου μὴ ὀνόματι ληφθῇ, ἀλλὰ παραβολῇ καὶ
 λόγῳ, ῥητέον τὸ καὶ τό. μὴ ὀνόματι δὲ ἀλλὰ λόγῳ ληφθήσεται τὸ καθό-
 30 λου οὕτως· ἄρά γε ἡ ἔλαφος τετράπους οὔσα διχληλὴ ἐστὶ; ναί· τί δέ, ἡ

4 προκειμένου A: προκείμενον a: compend. I 6 ὅτι om. A αἰτῇ A
 7 τε aI: τι A 9 συναγοῦσαι (sic) a 12 τοιαῦται a 15 ἐν τῷ ὁγδόῳ
 τῶν Τοπικῶν] c. 1 p. 156^b4—9 17—19 οἷον βουλόμενοι λαβεῖν ὡς ἡ ἐγκράτεια ἀρετὴ
 ἐστὶν οὕτως ἐρωτήσομεν· ἄρ' ὥσπερ A 19 post ἀρετὴ alt. add. ἐστὶν A
 19. 20 καὶ ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡ ἀνδρεία A 20 γοῦν A 21 τοῦτο om. A
 ὅτι aI: ὡς A ἡγοῦν A 22 post αὐτὸ alt. add. ἀλλ' ἄλλου χάριν A 23 αὐτό-
 θεν aA: αὐτόθι I μία καὶ ἡ αὕτη ἐπιστήμη A 24 παραβολή A λόγῳ v:
 λέγω aI: τὸ καθόλου ἐν λόγῳ ληφθῇ A αὐτὸ A 25 ὅτι aI: ὡς A
 26 ἔδωκα ubique A ἔλαβες A 27 ἀνδρείαν A 28 τὸ καθόλου post ληφθῇ
 collocat A 29. 30 ῥητέον—οὕτως] οἷον πᾶν ἄρα τοιοῦτον· λαμβάνεται γοῦν τὸ καθόλου
 παραβολικῶς καὶ ἐξ ὁμοιότητος A 30. p. 132,1 τί δὲ ἡ αἵξ καὶ τὸ πρόβατον οὐ δι-
 χηλά; ναί. πᾶν ἄρα A

αἶψα; ναί· τί δέ, ὁ βοῦς; ναί· τί δέ, τὸ πρόβατον; ναί· πᾶν ἄρα δ' ἂν ἢ τοιοῦτον διχηλὸν ἐστίν· ἀλλὰ μὴν ὁ ἵππος οὐ διχηλὸς τοιοῦτος ὢν· οὐκ ἄρα πᾶν διχηλόν· ἐνταῦθα τὸ 'πᾶν δ' ἂν ἢ τοιοῦτον διχηλὸν ἐστίν' λόγῳ εἰληπται· λόγος γὰρ τὸ 'πᾶν δ' ἂν ἢ τοιοῦτον', οὐκ ὄνομα· εἰ δὲ εἶπε 'πᾶν
 5 ἄρα τετράπουν', ὀνόματι τὸ καθόλου ἔλαβε· τὸ γὰρ τετράπουν ὄνομα· ἐπὶ τούτου δὲ ῥητέον ὅτι τὸ 'πᾶν ἄρα τοιοῦτον' οὐκ ἐπὶ τοῦ τετράποδος δέδωκεν ἀλλ' ἐπὶ τοῦ κερασφόρου· πᾶν γὰρ κερασφόρον διχηλόν· κωλυόμενον δὲ [διὰ] τούτων δεῖ τρέπεσθαι ἐπὶ τὸ ἐλέγχειν αὐτόν, ὅτι οὐ δέδει-
 χεν οὐδὲ συλλελογίσται, κατὰ τὸν εἰρημένον διορισμόν, λέγων διορισμόν
 10 τὴν ὁμωνυμίαν, τὴν ἀμφιβολίαν, τὴν διαίρεσιν, τὴν σύνθεσιν καὶ τοὺς λοι-
 ποὺς τρόπους παρ' ὅσους ὁ φαινόμενος ἔλεγχος γίνεται· δεῖξομεν οὖν αὐτόν μὴ ἀποδεικνύοντα μηδὲ συλλογιζόμενον ἢ ἐλέγχοντα ἐμφανίζοντες τὸν τρόπον τοῦ παραλογισμοῦ.

p. 176^a38 Ἐν μὲν οὖν τοῖς κυρίως λεγομένοις ὀνόμασιν.

15 Ἐν τοῖς ὀνόμασι, φησί, τοῖς κυρίως λεγομένοις καὶ αὐτοτελῶς (κύρια γὰρ ἐκεῖνα λέγει ὀνόματα τὰ οἰκεῖα τοῖς ὑποκειμένοις πράγμασιν, οἷον ἄνθρωπος, ἵππος) ἀνάγκη ἀποκρίνεσθαι ἢ ναὶ ἢ οὐ ἢ ἀπλῶς καὶ χωρὶς διαιρέσεως, ἐὰν μὴ ἢ ὁμωνυμον, ἢ, ἐὰν ἢ, μετὰ διαιρέσεως. ἐν δὲ τοῖς κολοβῶς ἡρωτημένοις, οὐ δεῖ ἀπλῶς ἢ ναὶ ἢ οὐ ἀποκρίνεσθαι·
 20 συμβαίνει γὰρ παρὰ τοῦτο ἔλεγχος· συνεπινοούμενα δὲ ἐστὶ τὰ συμνη-
 μονευόμενα τοῖς προηρωτημένοις· οἷον δ' ἂν ἢ Ἀθηναίων, ἄρα κτῆμά ἐστὶν Ἀθηναίων; ναί· τί δέ, ὁ ἄνθρωπος τῶν ζώων; ναί· ὁ ἄνθρω-
 πος ἄρα κτῆμα τῶν ζώων ἐστί· συνεπινοεῖν γὰρ ἀνάγκη κἀνταῦθα τὸ
 κτῆμα· ὥς γὰρ δ' ἂν ἢ Ἀθηναίων, κτῆμά ἐστὶν Ἀθηναίων, οὕτως καὶ δ'
 25 ἂν ἢ τῶν ζώων, κτῆμα ἐστὶ τῶν ζώων· ἐστὶ δὲ τῶν ζώων ὁ ἄνθρω-
 πος· κτῆμα ἄρα ἐστὶ τῶν ζώων· ἐνταῦθα γοῦν ἐρωτηθέντος κολο-
 βῶς τοῦ προβλήματος συνέβη ὁ παραλογισμός· ἔδει γὰρ εἰπεῖν 'ἄρ' ὁ ἂν
 ἢ Ἀθηναίων κτῆμα, κτῆμά ἐστὶν Ἀθηναίων, καὶ δ' Λακωνίων κτῆμα,
 κτῆμα τούτων;'.
 26. 27 post

1 ante πᾶν add. καὶ a 2 post τοιοῦτον add. ἵγουν A 2. 3 ὁ ἵππος τετράπους ὢν οὐ διχηλὸς ἐστίν· οὐκ ἄρα πᾶν δ' ἂν τοιοῦτον διχηλὸν ἐστίν A 3. 4 διχηλὸν ἐστίν—τοιοῦτον] λόγος ἐστίν ἐκ παραβολῆς καὶ ὁμοιότητος λεχθεὶς A 4 post εἶπε add. τὸ A 6 an δὴ? τετραπόδου I 7 δέδωκα A 8 διὰ delevi cf. ^a36 8. 9 ὥς οὐκ ἔδειξεν οὐδὲ συνελογίστατο A 10 τὴν διαίρεσιν a: om. I 17 ἢ (ante ναὶ) aI: τὸ A 19 post κολοβῶς add. καὶ ἐλλιπῶς A post utrumque ἢ add. τὸ A 20 περὶ τούτου a εἰσι A 20. 21 συμνημονευόμενα a 22. 23 ὁ ἄνθρωπος ἄρα—ἐστί post 23. 24 τὸ κτῆμα habet A 23 ἀνάγκη, sed post κἀνταῦθα A: ἀναγκάζει aI 24 Ἀθηναίων ἐστίν A 25 ἐστὶ aI: ἐστί A 26. 27 post κολοβῶς add. καὶ ἐλλιπῶς A 27 post εἰπεῖν add. οὕτως A 29 τούτων] λακωνίων ἐστίν; ὅταν δὲ λέγῃς ὅτι ὁ ἄνθρωπος τῶν ζώων ἐστίν, οὐ τὸ κτῆμα δεῖ συνεπινοεῖν· ἀλλ' ὅτι εἶδος τοῦ ζώου ἐστίν ὁ ἄνθρωπος A

p. 176^b8 "Οταν δὲ δυεῖν ὄντων.

Τοῦτο δῆλον ἔσται, εἰ ἀναμνησθείημεν ὧν εἶπεν ἐν τῷ ἐλέγχῳ τῷ
 γινομένῳ παρὰ τὸ ἐπόμενον. εἶπε δὲ ἐκεῖσε ὅτι τῷ μὲν γινομένῳ ἔπεται τὸ
 ἀρχὴν ἔχειν καὶ ὄντος τοῦ γενομένου ἐξ ἀνάγκης ἐστὶ καὶ τὸ ἀρχὴν ἔχειν.
 5 εἰ γὰρ γέγονε, καὶ ἀρχὴν ἔσχεν· οὐ μὴν εἰ ἀρχὴν ἔχει, καὶ γέγονε· πολ-
 λαχῶς γὰρ ἢ ἀρχή. ἐπὶ τούτων δεῖν φησιν ἐρωτώμενον τὸ μὲν μερικώ-
 τερον (τοῦτο γὰρ εἶπεν ἔλαττον) διδόναι καὶ συγχωρεῖν· ἀληθὲς γάρ·
 τὸ δὲ ἕτερον μὴ διδόναι· τοῦτο γὰρ δεῖ προσυπακούειν. ἔλαττον δὲ καὶ
 μερικώτερον τὸ γεγονὸς τοῦ ἀρχὴν ἔχειν, ὥς καὶ ὁ ἄνθρωπος τοῦ ζώου·
 10 ἀνθρώπου μὲν γὰρ ὄντος ἔστιν ἐξ ἀνάγκης καὶ ζῶον, ζώου δὲ ὄντος οὐκ
 ἐξ ἀνάγκης καὶ ἄνθρωπος. τοῦτο γοῦν ἅτε καθόλου ὢν οὐ συγχωρητέον·
 τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ ἐρωτώμενον πότερον δεῖ τὸ ἔλαττον διδόναι, ἢ γοῦν
 σχηματισθείσης τῆς ἐρωτήσεως κατὰ τὸ πότερον δεῖ διδόναι τὸ μερικόν.
 ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ ὄρων καὶ συλλογισμῶν τὰ ἐλάττονα καὶ μερικὰ συγχω-
 15 ρητέον αἰεί· χαλεπώτερον | γὰρ ἐκ πλειόνων, ἥτοι μερικωτέρων, f. 42^v
 συλλογίσασθαι· ἄνευ γὰρ τοῦ καθόλου, ὥς ἐμάθομεν, συλλογισμὸς οὐ
 γίνεται. εἶπε δὲ τὸ μερικώτερον πλείονα, ἢ διότι συνθετώτερόν ἐστι καὶ
 ἐκ πλειόνων (ὁ γὰρ ἄνθρωπος ἐκ πλειόνων μᾶλλον ἐστὶν ἢ περὶ τὸ ζῶον·
 ἔχει γὰρ καὶ τὰ τοῦ ζώου, οἷον τὴν οὐσίαν, τὸ ἔμψυχον καὶ τὸ αἰσθητι-
 20 κόν· ἔχει δὲ καὶ τὸ λογικὸν καὶ τὸ ἐπιστήμης δεκτικόν, ἅπερ τὸ ζῶον
 οὐκ ἔχει), ἢ εἶπεν αὐτὸ πλείονα, ὅτι τὸ καθόλου τρόπον τινὰ ἓν ἐστὶ, τὰ
 δὲ μερικὰ πλείονα. καλλίων δὲ ἢ προτέρα ἐξήγησις.

p. 176^b11 'Εὰν δ' ἐπιχειρή ὅτι τῷ μὲν.

Εἴρηται ἐν τοῖς Τόποις ὅτι, εἰ τῷ γένει ἐστὶν ἐναντίον, καὶ τῷ
 25 τοῦ γένους εἶδει ἀνάγκη εἶναι εἶδος ἐναντίον· τῇ γὰρ ἀρετῇ γένει οὕση

1 δυοῖν a Arist. 2 εἶπεν] c. 6 p. 168^b37 sq. 3 ἐκεῖσε, ὅτι A: om. aI μὲν om. A
 ἔπεται A: ἔπεσθαι aI 5 ἔχει aI: ἔσχε A: εἶχε b 6 ἐρωτώμενον a: ἐρωτωμένους A:
 compend. I 7. 8 εἶπεν—τοῦτο γὰρ om. A 10 ἐξανάγκης ἐστὶ A 11 post
 ἀνάγκης add. ἐστὶ A 12 δεῖ—διδόναι] ἢ καὶ οὕτως εἰπεῖν διὰ πλείω σαφήνειας· εἰ γοῦν
 δύο εἰσὶ τινὰ, ὧν τὸ μὲν ἡγούμενον ἐστὶ καὶ μερικώτερον, τὸ δὲ ἐπόμενον καὶ καθολικώτερον,
 ἐὰν τὸ καθόλου ἐρωτώμενον κατὰ τὸ πότερον A 13 post πότερον add. ἡγουν ἐν τῷ
 λέγειν τὸ πότερον A post διδόναι add. καὶ συγχωρεῖν τὸ ἔλαττον, ἡγουν A post
 μερικόν add. ἀλλ' οὐ τὸ καθόλου A 14 δὲ καὶ a: δὲ I: καὶ A 15. 16 γὰρ ἐστὶ
 συλλογίσασθαι ἐκ πλειόνων, ἡγουν ἐκ μερικῶν ἄνευ τοῦ καθόλου τι προσλαβεῖν· ὥς γὰρ ἐμά-
 θομεν, ἄνευ τοῦ καθόλου A 15 ἥτοι I: ἡγουν a 17. 18 λέγει δὲ τὰ μερικὰ πλείονα
 ὥς συνθετώτερα καὶ ἐκ πλειόνων συγκαίμενα A 17 συνθετώτερόν v: συνθετώτερά a:
 compend. I 18 ἐκ prius v cf. A: om. aI μᾶλλον om. A ἢ περ aI:
 παρὸ A 19 ὁ γὰρ ἄνθρωπος οὐ μόνον ἔχει τὰ τοῦ ζώου A καὶ alt. om. A
 19. 20 αἰσθη I τρ' 20 ἔχει δὲ aI: ἀλλὰ A τὸ λογικὸν καὶ θνητόν· καὶ τὸ νοῦ καὶ
 ἐπιστήμης A 20. 21 ἅπερ—ἔχει om. A 21 ἢ πλείονα εἶπε τὸ μερικόν A
 23 τῶν I 24 ἐν τοῖς Τόποις] IV 3 p. 123^a20 sq. γένει οὕση scripsi: γένος
 οὕση aI: γένους οὕσης v

καὶ ἐναντίας οὕσης αὐτῇ τῆς κακίας καὶ τῷ τῆς ἀρετῆς εἶδει, τῇ ἀνδρείᾳ, ἐστὶν ἐναντία ἡ δειλία. τούτου οὕτως ἔχοντος, εἴ τις ἀληθῶς ἔδειξε τῆς ψυχῆς μὴ εἶναι γένος τὴν ἁρμονίαν διὰ τὸ τῇ μὲν ἁρμονίᾳ εἶναι ἐναντίον τὴν ἀναρμωστίαν, τῇ δὲ ψυχῇ οὐσίᾳ οὕσῃ μὴ εἶναι ἐναντίον τι, ῥητέον, 5 φησὶν, ὅτι ἔστι καὶ τῇ ψυχῇ ἐναντίον, ἀλλ' οὐ κεῖται ὄνομα αὐτῷ, ἔστι δὲ ἀνώνυμον.

p. 176^b14 Ἐπεὶ δὲ ἓνια μὲν ὧν λέγουσιν οἱ πολλοί.

Ἐπεὶ, φησί, τὸν μὴ συγχωροῦντά τινα ὧν οἱ πολλοὶ λέγουσι ψεύδεσθαι φάσκουσι, ἓνια δὲ οὐ συγχωροῦντα, οἷον ὅσα εἰσὶν 10 ἀμφιδόξα, οὐ λέγουσι ψεύδεσθαι, ὥς καὶ τὸ περὶ τῆς ψυχῆς τῶν ζώων ἔχει, ἐν τοῖς ἀμφιδόξοις οὖν τούτοις οὐ δεῖ ἀπλῶς ἀποκρίνεσθαι (τοῦτο γὰρ λείπει) ἀλλὰ σκοπεῖν ὅπως βούλεται ὁ ἐρωτῶν, ἵνα αὐτὸς μὴ λάβῃς αὐτό. οἷον εἰ ἔστι πρόβλημα 'ἄρα ἡ ψυχὴ θνητὴ ἢ ἀθάνατος;', ἐπεὶ τοῦτο ἀμφιδόξον, σκόπησον ὃ βούλεται ὁ ἐρωτῶν, καὶ αὐτὸς δὸς τὸ ἕτερον· οὐδεὶς 15 γὰρ ὁ μεμψόμενός (σ') οἷον βούλει τῶν ἀμφιδόξων λέγοντα. ἐν δὲ τῇ λέξει, ὥς εἴρηται, τῇ ἐν οἷς οὖν ἄδηλον ποτέρως εἶωθε λέγεσθαι, λείπει τὸ 'ἐν τούτοις δεῖ μὴ συγχωρεῖν'. ἔστι γὰρ τὸ πλήρες 'ἐν οἷς οὖν ἄδηλον ποτέρως εἶωθε λέγεσθαι, οὐ δεῖ συγχωρεῖν τὸ ναὶ ἢ τὸ οὐ, ἀλλ' ἀπλῶς λέγειν ὅτι ἄδηλον τὸ προτεινόμενον'. λέγει δὲ λέγεσθαι γνώμας 20 καὶ τὰς ἀληθεῖς δόξας, ὁποῖαί εἰσιν αἱ δοκοῦσαι "πᾶσιν ἢ τοῖς πλείστοις ἢ τοῖς σοφοῖς, καὶ τούτοις ἢ πᾶσιν ἢ τοῖς πλείστοις ἢ τοῖς μάλιστα γνωρίμοις", περὶ ὧν ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Τοπικῶν εἴρηται, καὶ τὰς ὅλας ἀποφάσεις, λέγων ὅλην ἀπόφασιν τὴν καθόλου ἀπόφασιν, οἷον τὴν οὐδεὶς.

p. 176^b20 Ἐτι οὐ τὸ ἀληθὲς ἀμφιδόξεῖται.

Ἐφ' ὧν, φησὶν, οὐκ ἔστι τὸ ἀληθὲς ὁμολογούμενον ἀλλ' ἀμφιδοξούμενον, μάλιστα τις μεταφέρων καὶ μεταλαμβάνων τὰ ὀνόματα πρὸς τὸ χρησίμον αὐτῷ διαλάθαι ἄν. εἰ γὰρ ἀληθὲς μὲν ἔστι τὸ τὴν ψυχὴν ἐξ ἑαυτῆς κινεῖσθαι τε καὶ αὐτοκίνητον εἶναι, ἀμφιδόξεῖται δὲ καὶ ἐπίσης φαίνεται καὶ κινεῖσθαι ἐξ ἑαυτῆς καὶ μὴ κινεῖσθαι (οὐδὲν 30 γὰρ κωλύει ἐφ' οὗ τις μὴ ἔχει ἀκριβῆ κατάληψιν, ἐπίσης νομίζειν καὶ ὅτι οὕτως καὶ ὅτι οὐχ οὕτως), ἂν μεταφέρῃ τὸ τῆς κινήσεως ὄνομα ὁ ἀποκρινόμενος εἰς τὴν ἀκίνησίαν καὶ φησὶν ὅτι ἡ ψυχὴ ἀκίνητός ἐστιν, ἀλλ'

9 συγχωροῦντα scripsi: συγχωροῦνται a: compend. I

ἀμφιδόξων λαμβάνοντι οἷον βούλει A

18 inter τὸ et ναὶ spat. 3—4 litt. I

καλοῦσι τὰς A

21 καὶ τῶν σοφῶν τοῖς πᾶσιν A

ἄλλας, ut videtur, I pr.

τὸ I

32 τὴν om. A

φῆ A

ἀκίνητος A: ἀθάνατος aI

15 γὰρ σοι μέμφοιτο ἐπὶ τῶν

λέγοντα a compend. I

19 λέγειν AI: λέγει a γνώμας δὲ ὥς λέγει

20. 21 σοφοῖς—πλείστοις A

22 ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Τοπικῶν] c. 1 p. 100^b21—23

28. 29 ἀμφιδόξεῖται δὲ καὶ a: ἀμφιδόξεῖ δὲ

31 μεταφέρει a

ἔστιν om. A

οὐχ ὡς σὺ ἤρην κινουμένην, οὐ δόξει σοφίζεσθαι καὶ σοφιστικῶς ἀποκρί-
νεσθαι. δειχθεῖν δ' ἂν ἡ ψυχὴ διὰ μὲν τοῦ αὐτοκινήτου ἀθάνατος, θνητὴ
δὲ διὰ τοῦ ἐναντίου· εἰ γὰρ μὴ κινεῖται, οὐδὲ χωρίζεται τοῦ σώματος,
καὶ εἰ μὴ χωρίζεται, ἐστὶ θνητὴ. ἢ λέγοι ἂν διὰ τοῦ μεταφέρειν τὸ
5 μεταφοραῖς χρῆσθαι· εἰ γὰρ τις θεῖν τὴν ψυχὴν θνητὴν, χρήσεται [δέ] τις
μεταφορᾷ καὶ εἴπη 'εἰ ἡ ψυχὴ ἀρμονία ἐστὶ ζωὴ οὐσα', ὡς ὁ Πλάτων ἐν
τῷ Φαίδωνι πεποιήκεν, 'οὐκ ἂν γένοιτό ποτε ἀναρμωστίᾳ, ἤτοι θάνατος· εἰ
γὰρ ἡ ψυχὴ ζωὴ οὐσα ἀρμονία ἐστίν, πάντως ὁ θάνατος ἀναρμωστίᾳ ἐστίν·
εἰ δὲ ἡ ἀρμονία μὴ γίνεται ἀναρμωστίᾳ, πάντως οὐδὲ θάνατος· ἀθάνατος ἄρα
10 ἡ ψυχὴ'. καλλίων δὲ ἡ προτέρα ἐξήγησις διὰ τὰ εὐθὺς ἐπενηγεγμένα· λέγει
γὰρ ἔτι ὅσα ἂν τις προαισθάνηται τῶν ἐρωτημάτων, προευστα-
τέον. τῷ ἀποκρινομένῳ ταῦτα πάντα παρεγγυᾶται, | πῶς δῆτα τὰς f. 43^r
ἀποκρίσεις ποιουμένῳ οὐκ ἔσται αὐτῷ συμποδισμὸς καὶ ἀπάτη· λέγει γοῦν
καὶ ταῦτα τῆς ἀνωθεν ἐννοίας ἐξηρητημένα. ἔστι δὲ τοιοῦτος τῶν λεγο-
15 μένων ὁ νοῦς· ὅταν τινὰ ἐρωτῶνται, οἶδεν δὲ ὁ ἀποκρινόμενος αὐτὰ δὴ τὰ
ἐρωτώμενα ἀμφίδοξα εἶναι, προαγορευέτω καὶ λεγέτω μὴ οὕτως ἔχειν, ὡς
ὁ ἐρωτῶν τίθησιν, ἀλλὰ ἐναντίως· οὕτω γὰρ ποιῶν καὶ μόνον οὐχὶ ἐπιστο-
μίζων διὰ τοῦ λέγειν 'οὐχ οὕτως ἔχει ὡς σὺ φῆς, ἀλλὰ μᾶλλον τὸ
ἐναντίον' κωλύσει τὸν ἐρωτῶντα ὃ βούλεται συμπεράνασθαι.

20 p. 176^b29 'Ἐπεὶ δ' ἐστὶν ἡ μὲν ὀρθὴ λύσις ἐμφάνις ψευδοῦς
συλλογισμοῦ.

Μέλλων χωρῆσαι εἰς τὸ παραδοῦναι ἡμῖν μέθοδον δι' ἧς ἂν δυναί-
μεθα διαλύειν τὰ σοφίσματα, εἴτε καθ' ὁμωνυμίαν εἰσὶν εἴτε κατ' ἀμφι-
βολίαν ἢ καθ' ἑτερόν τινα τρόπον τῶν ἀπηριθμημένων δέκα καὶ τριῶν,
25 ἀνάγει τὸν λόγον ἐπὶ τὸ καθολικώτερον. καὶ φησὶν ὅτι, ἐπεὶ πᾶς συλλο-
γισμὸς σοφιστικὸς ἢ παρὰ τὴν ὕλην ἐστὶ, τὰς προτάσεις ἔχων ψευδεῖς, ἢ
παρὰ τὸ σχῆμα καὶ κατὰ τοῦτο ὧν ἀσυλλόγιστος, τοῦ μὲν κατὰ τὸ σχῆμα
ὄντος ἐρρωμένου ψευδεῖς δὲ τὰς προτάσεις ἔχοντος δεῖ ἀναιρεῖν μίαν τῶν
κειμένων προτάσεων, παρ' ἣν τὸ ψεῦδος, ἢ εἰ τύχοι καὶ ἀμφοτέρως, ἀλλὰ
30 μᾶλλον τὴν μείζονα, ὡς πολλάκις εἰρήκαμεν, καὶ διαλύειν οὕτως αὐτόν,
τοῦ δὲ τὸ σχῆμα ἡμαρτημένον ἔχοντος τὴν ἀσυλλογιστίαν αὐθις ἀπελέγ-
χειν καὶ οὕτω καὶ αὐτὸν ἀνατρέπειν. ὁ πᾶς μὲν οὖν τῶν λεγομένων
σκοπὸς τοιοῦτός ἐστιν. ἐπιέναι δὲ παροδικῶς καὶ τὴν λέξιν οὕτως ἔστιν.
ἐπεὶ ἡ ὀρθὴ ἐμφάνις καὶ ἀπόδειξις τοῦ ἀπλῶς σοφιστικοῦ συλλογισμοῦ

1 σὺ ἤρην om. in spatio 5 fere litt. A σοφίσεσθαι a 2 αὐτοκίνητος a 3. 4 τοῦ
σώματος χωρίζεται· εἰ δὲ μὴ χωρίζεται, συμφθεῖρεται τούτῳ. ἢ A 5 δέ delevis τις
alt. om. b 6. 7 ἐν τῷ Φαίδωνι] c. 36 sqq. 7 ἤτοι AI: ἡγουν a 9 ἡ om. A
γίνεται AI: γένοιτο a 10 προτέρα AI: πρώτη a 12 δὴ A 14 ἔτι a 15 ἐρω-
τῶνται scripsi: ἐρωτῶντα aI δὲ I: om. a 16 προαγορευέτω I: προσαγορευέτω a
17 μονονουχὶ a: μονονοῦ I 18 τοῦ a: τὸ I 24 δεκατριῶν A 27 καὶ dele-
verim 28 ἐρρωμένου aA: ἐρωτωμένου I 30 πολλάκις] velut p. 120, 18 εἰρήκα-
μεν aA: εἰρήκαμεν I 32 ὃ, πως a τοῦ λεγομένου A 34 ἀπόδειξις AI: ἀπόδοσις a

αὕτη ἐστὶ, τὸ δεῖξαι παρὰ ποίαν τῶν προτάσεων συμβαίνει τὸ ψεῦδος, τὴν
 μεῖζονα ἢ τὴν ἐλάττωνα, ὁ δὲ ψευδὴς συλλογισμὸς ἐστὶ διττός, ὁ μὲν τὸ
 σχῆμα ἐρρωμένον ἔχων, ὡς ὁ λέγων 'ὁ λίθος παντὶ ζῳῷ, τὸ ζῷον παντὶ
 ἀνθρώπῳ' καὶ συλλογιζόμενος ἐκ τῆς πᾶς καὶ πᾶς ψευδὲς τι συμπέρασμα,
 5 τὸ πάντα ἀνθρώπον εἶναι λίθον, ὁ δὲ παρὰ τὸ σχῆμα λαμβανόμενος ἀλη-
 θεουσῶν τῶν προτάσεων, ὡς ὁ ἐκ δύο καταφατικῶν ἐν δευτέρῳ σχήματι
 τὸν ἀνθρώπον ἵππον εἶναι συμπεραίνόμενος, ὅστις καὶ μὴ ὢν συλλογισμὸς
 δοκεῖ εἶναι τοῖς ἰδιώταις, εἴη ἂν τοῦ οὕτως συλλογιζομένου συλλογισμοῦ
 λύσις ἢ τε νῦν εἰρημένη (εἰρημένην δὲ νῦν λύσιν λέγει τὴν προσεχῶς
 10 ῥηθεῖσαν, τὴν ὅτι οὐ συλλελόγισαι, ἀλλ' ἀσυλλόγιστος εἶ διὰ τὸ ὁμώνυμα
 ἢ ἀμφίβολα εἶναι τὰ ἡρωτημένα ἢ τι τοιοῦτον, ἢ ὅτι ἐκ δύο μερικῶν
 συλλογίῃ ἢ ἐκ δύο ἀποφατικῶν ἢ τι τοιοῦτον) καὶ ἡ διόρθωσις τῆς
 οὐ καλῶς ληφθείσης προτάσεως, παρ' ἣν τὸ ψεῦδος συνάγεται. ὥστε
 ἔσται λύειν τοὺς τοιοῦτους συλλογισμοὺς τοὺς μὲν συλλελογισμένους
 15 ἀνελόντα, τοὺς δὲ φαινομένους διελόντα. τὸ δὲ τοὺς φαινομέ-
 νους διελόντα λύειν ἴσον ἐστὶ τῷ ἀναλύοντα εἰς τὰς προτάσεις ὁρᾶν
 πῶς ἐλήφθησαν, καὶ πότερον ὁμώνυμά ἐστι τὰ ἡρωτημένα ἢ ἄλλον τινὰ
 τρόπον, ἐξ ὧν οἱ παραλογισμοὶ γίνονται. καὶ τοὺς μὲν συλλελογισμένους
 καὶ τὸ ἴδιον τοῦ σχήματος ἐν ᾧ συνελογίσθησαν φυλάττοντας ἀναιρετέον
 20 δεικνύοντας τὸν τρόπον τοῦ παραλογισμοῦ, τοὺς δὲ ἀσυλλογίστους διαιροῦν-
 τας καὶ δεικνύοντας ὅτι αἱ δύο καταφατικαὶ εἰσιν ἐν δευτέρῳ σχήματι ἢ τι
 τοιοῦτον. διὰ μὲν οὖν τῶν μέχρι τοῦ νῦν εἰρημένων περὶ τε τοῦ κατὰ
 τὸ σχῆμα ἡμαρτημένου καὶ περὶ τοῦ κατὰ τὴν ὕλην ψευδομένου διελάμ-
 βανε· νῦν δὲ περὶ μόνου τοῦ τὸ σχῆμα μὲν ἐρρωμένον φυλάττοντος τῆς
 25 δὲ ἀληθείας ἐκπίπτοντος τὸν λόγον ποιεῖται. καὶ φησὶν ὅτι, ἐπεὶ τῶν
 τοιούτων συλλογισμῶν οἱ μὲν ἀληθεῖς ἔχουσι τὸ συμπέρασμα, ὡς οἱ
 λέγοντες 'ὁ ἀνθρώπος λίθος, ὁ λίθος ζῷον, ὁ ἀνθρώπος ἄρα ζῷον', οἱ δὲ τὸ
 συμπέρασμα ψευδὲς ἔχοντες δῆλοι, τοὺς μὲν κατὰ τὸ συμπέρασμα
 ψευδομένους διττῶς ἔστι λύειν· καὶ γὰρ ὅταν [μὲν] τὸ συμπέρασμα ψευδὲς
 30 ἦ, ἐξ ἀνάγκης καὶ αἱ προτάσεις ψευδεῖς εἰσιν. ἀναιρεθήσεται οὖν ἐν τοῖς
 τοιούτοις συλλογισμοῖς καὶ τὸ συμπέρασμα καὶ αἱ τὸ τοιοῦτον συνάγουσαι |
 προτάσεις συμπέρασμα. τοὺς δὲ κατὰ τὰς προτάσεις ψευδομένους f. 43^v
 μοναχῶς ἔστι λύειν· ἐπεὶ γὰρ καὶ ἐκ ψευδῶν συνάγεται ἀληθές, ἐν τοῖς
 τοιούτοις αἱ προτάσεις ἀναιρεθήσονται, οὐ μὴν καὶ τὸ συμπέρασμα· τοῦτο
 35 γὰρ ἀληθές. ὥστε τοῖς βουλομένοις λύειν τοιοῦτον συλλογισμόν, σο-
 φιστικὸν δηλονότι, πρῶτον μὲν σκεπτέον ὅτι κατὰ τὸ σχῆμα ἡμάρ-

3 ἐρωτώμενον ut p. 135, 28 I

5 λαμβανόμενος] λαμβαν in ras., ut videtur, A

6 ὁ AI: om. a

9 λύσιν ex θύσιν corr. I¹

λέγει λύσιν A

10 συλλελόγισαι A:

συλλελόγισται aI

εἶ A: ἢ aI

10. 11 ὁμώνυμον ἢ ἀμφίβολον I pr., corr. I¹

11. 12 ἢ ὅτι — τοιοῦτον om. I

14 ἔσται AI: ἐστὶ a

ante λύειν add. τὸ aI:

om. A

16 διελόντα] α corr., ut videtur, I

ἀναλύοντα A: ἀναλύοντι aI

18 μὲν A: om. aI

19 ἀναίρετον a

20. 21 διαιροῦντα καὶ δεικνύντα A

24 μὲν

om. A

25 ἀληθείας A: ἀκριβείας aI

ἐκπίπτοντας a

29 μὲν delevi

31 καὶ

prius superscr. I¹

36 immo εἰ sive εἴ τι

τηται ἢ κατὰ τὴν ὕλην. καὶ εἰ κατὰ τὴν ὕλην τυχὸν εἴη τὸ αἷτιον, ζητητέον πότερον ἐν ταῖς προτάσεσιν ἔχει τὸ ψευδὸς ἢ ἐν τῷ συμπεράσματι. εἰ μὲν οὖν ἐν τῷ συμπεράσματι, καὶ ἐν ταῖς προτάσεσιν ἐξ ἀνάγκης, οὐ μὴν τὸ ἀνάπαλιν. ζητητέον δὲ ταῦτα, ὅπως, εἰ μὲν εἴη κατὰ τὸ σχῆμα
 5 ἡμαρτημένος, διελόντες αὐτὸν λύσωμεν, εἰ δὲ παρὰ τὴν ὕλην, ἀναίρεσιν τῆς ψευδοῦς προτάσεως ποιησάμενοι. τὸ γὰρ ὅπως ἢ διαιρουῦντες ἢ ἀναιρουῦντες λύωμεν, τὸ μὲν διαιρουῦντες ἀντὶ τοῦ 'ἀναλύοντες εἰς τὰς προτάσεις', ὥσπερ καὶ τὸ ἀναιρουῦντες ὥδε ἢ ὧδε ἀντὶ τοῦ 'ἢ τὸ συμπεράσμα μόνον ἢ τὸ συμπέρασμα καὶ τὰς προτάσεις'.

10 p. 177^a6 Διαφέρει δὲ πλεῖστον ἐρωτώμενόν τε καὶ μὴ λύειν λόγον.

Ἴσον ἐστὶ τὸ προκείμενον τῷ 'πολὺ διαφέρει τὸ ὅρᾶν τὴν τοῦ λόγου ἁμαρτίαν (τοῦτο γὰρ ἐστὶν ἡ λύσις, ἡ εὕρεσις τῆς ἁμαρτίας τοῦ λόγου), ὅτε κατὰ σχολὴν καὶ καθ' ἑαυτοὺς λαμβάνοντες τὸν συλλογισμὸν σκοποῦμεν,
 15 πῶς συλλελογίσται καὶ πῶς αἱ προτάσεις ἐλήφθησαν, καὶ ὅτε ἐρωτώμεθα· ἐργῶδες γὰρ ἐστὶ καὶ πολλῆς τῷ ὄντι ἔξεως ἅμα τῇ ἐρωτῇ τὸ συμβαῖνον ἐκ τοῦ λόγου δύνασθαι συνορᾶν.

p. 177^a9 Τῶν μὲν οὖν παρὰ τὴν ὁμωνυμίαν καὶ ἀμφιβολίαν ἐλέγχων.

20 Τέσσαρές εἰσι τρόποι ἐξ ὧν τὰ δύο εἶδη, τό τε καθ' ὁμωνυμίαν καὶ τὸ κατ' ἀμφιβολίαν, εἴωθε συνίστασθαι. πρῶτος μὲν, ὅταν ὁ λόγος ἢ τοῦνομα πλείω σημαίνει, ὅς καὶ κοινὸς ἐστὶν ἐπίσης τοῦ τε ἀπὸ τῆς ὁμωνυμίας γινομένου ἐλέγχου καὶ τῆς ἀμφιβολίας. δεύτερος δέ, ὅταν εἰωθότες ὦμεν οὕτω λέγειν· ἐστὶ δὲ καὶ οὗτος κοινός. τρίτος δέ, ὅταν τὸ συν-
 25 τεθὲν πλείω σημαίνει, κεχωρισμένον δὲ ἀπλοῦν ἐστὶν, ὡς τὸ 'ἐπίσταται γράμματα'. οὕτε γὰρ τὸ 'ἐπίσταται' πλείω σημαίνει οὔτε τὸ 'γράμματα', συντεθὲν δὲ διττόν ἐστιν· ὅς τρόπος ἰδιός ἐστι τοῦ κατὰ ἀμφιβολίαν μόνου. τέταρτος δὲ ὁ ἀντιστρόφως τούτῳ ἔχων, ὅταν τὸ μὲν σύνθετον ἐν σημαίνει, ὡς τὸ 'ὁ ἄνθρωπος νεκρός ἐστὶ', κεχωρισμένον δὲ πολλά, ὥσπερ καὶ τὸ
 30 'Ὁμηρος ποιητής ἐστὶν' ἐν δηλοῖ, χωρισθὲν δέ, οἷον 'Ὁμηρός ἐστὶ', πολλά· ἢ γὰρ ὅτι ποιητής ἐστὶν, ἢ ὅτι ζῇ καὶ ἔστι. τούτων οὕτως ἐχόντων λέγει ὅτι τῶν παρὰ τὴν ὁμωνυμίαν καὶ ἀμφιβολίαν ἐλέγχων οἱ μὲν παρὰ τὴν ὁμωνυμίαν ἐλεγχοὶ ἐν τι τῶν ἐρωτημάτων ἔχουσι πολλά

2 ἐν ταῖς ΑΙ: ἢ ἐν ταῖς α 10. 11 λύειν λόγον om. I 14 λαμβάνοντες scripsi: λαμβάνονται αΙ 15 ἐρωτώμεθα Α: ἐρωτῶνται αΙ 18 post καὶ add. τὴν Α Arist. (om. D) cf. vs. 32 19 ἐλέγχων om. Α 20. 21 δύο—συνίστασθαι αΙ: πολλαχῶς λεγόμενα συνίστασθαι εἴωθε Α 22 σημαίνει α 23 δὲ Α: om. αΙ 25 σημαίνει α 28 τούτου Α σημαίνει α 29 post τὸ alt. add. ὁ α 30 κεχωρισθὲν α 31 ἢ prius ΑΙ: εἰ α 32 τῶν παρὰ ΑΙ: περὶ τῶν α 33 post ἔχουσι erasit 1 litt. Α

σημαῖνον, τὸ ὄνομα δηλαδή· ἐπεὶ δὲ τοῦτο ἔχουσι πολλὰ σημαῖνον, καὶ ὁ λόγος διττός ἐσται ὧς συνεπλάκη τὸ ὄνομα. προσυπακουστέον οὖν τὸ 'καὶ τὸν λόγον', ἵν' ἡ τὸ πλῆρες οὕτως· οἱ μὲν παρὰ τὴν ὁμωνυμίαν ἔχουσι καὶ τὸ ὄνομα καὶ τὸν λόγον πλείω σημαίνοντα. ἐν γὰρ τῷ 'ὁ
 5 κύων πορεύεται' καὶ τὰ ὀνόματα πλείω σημαίνει καὶ ὁ λόγος· ἡ γὰρ πορεία καὶ ἐπὶ ἔρψεως καὶ βαδίσεως καὶ νεύσεως λέγεται. εἰ οὖν τὸ κύων ὄνομα πολλὰ σημαίνει, ἐσται καὶ ὁ λόγος ὧς συντεθήσεται τοῦτο διττός [οἱ δὲ τὸ συμπέρασμα]. οἱ δὲ παρὰ τὴν ἀμφιβολίαν ἐν λόγῳ τὸ διττὸν ἔχουσιν, ὃν συμπέρασμα ὀνόμασε διὰ τὸ καὶ αὐτὸ λόγον εἶναι· ἡ
 10 γὰρ ἀμφιβολία καὶ ὡς πρότασις προβάλλεται καὶ προτείνεται, γίνεται δὲ καὶ συμπέρασμα. οἱ οὖν παρὰ τὴν ἀμφιβολίαν τὸν λόγον ἔχουσι πλείω σημαίνοντα, τὰ δὲ ὀνόματα οὐχί, οἷον "γένειτο καταβαλεῖν τὸν ὕν ἐμέ". ἐνταῦθα γὰρ τῶν μὲν ὀνομάτων οὐδὲν διττόν, αὐτὸς δὲ ὁ λόγος σφᾶς αὐτοὺς σημαίνων ἐλεῖν τε καὶ αἰρεθῆναι. καὶ τάχα τις εἴποι ὡς καὶ ἐν τῷ
 15 κατ' ἀμφιβολίαν ἐλέγχῳ καὶ ὁ λόγος καὶ τοῦνομα τὸ διττὸν ἔχουσιν· ἐν γὰρ τῷ 'ἄρ' ἐστὶ σιγῶντα λέγειν;' καὶ ὁ λόγος διττός καὶ τὸ σιγῶντα. καὶ πρῶτα μὲν λεκτέον ὅτι τὸ σιγῶντα οὐκ ὄνομα ἀλλὰ μετοχή· ὁμοίως καὶ τὸ ὀρῶντα. ἄλλως τε δὲ ἐπὶ μὲν τῶν παρὰ τὴν ὁμωνυμίαν αἰεὶ τὸ διττὸν καὶ ἐν ὀνόμασιν ἐστὶ καὶ ἐν λόγοις· ἐν δὲ τοῖς παρὰ τὴν ἀμφι-
 20 βολίαν παραλογισμοῖς | οἵκεῖον μὲν ἐν τῷ λόγῳ τὸ διττόν, ὡς εὐρήσεις f. 44^r. τὸν φιλόσοφον κατ' ἀρχὰς τοῦτο αὐτὸ λέγοντα· ὅτε δὲ ἔχουσι τὸ διττὸν καὶ ἐν ὀνόματι, ὅτε δὲ οὐκ ἔχουσι. ζητήσεις δ' ἂν τις πῶς πρότερον ἔλεγεν ὅτι ἐν μὲν τῷ σιγῶντα λέγειν "ἐν τῇ ἀντιφάσει" ἐστὶ τὸ αἴτιον τοῦ παραλογισμοῦ, οὐκ ἐν τῷ συλλογισμῷ, ἥτοι τῷ συμ-
 25 περάσματι, νῦν δὲ λέγει ὅτι ἐν μὲν τῷ σιγῶντα λέγειν τὸ συμπέρασμα διττόν. ἡ ἐπειδὴ ἔν τισι τῶν σοφισμάτων τὸ συμπέρασμα τὸ αὐτὸ ἐστὶ μιᾷ τῶν προτάσεων, διὰ τοῦτο ὅτε μὲν ὡς παράδειγμα τοῦ ἔχοντος τὸ διττὸν ἐν ταῖς προτάσεσι λαμβάνει αὐτό, ὅτε δὲ ὡς παράδειγμα τοῦ ἔχοντος τὸ συμπέρασμα διττόν· ὅτι δὲ ἐν τῷ 'ἄρ' ἐστὶ σιγῶντα λέγειν;'
 30 τὸ συμπέρασμα καὶ ἡ πρότασις τὸ διττὸν ἔχουσιν, οὐκ ἄδηλον. ὅταν δὲ ἕτερόν τι τὸ συμπέρασμα τῶν προτάσεων, οὐδέποτε ἔλαβε τὸ συμπέρασμα καὶ ὡς παράδειγμα προτάσεως ἐχούσης τὸ διττόν, ἀλλὰ μόνον ὡς συμπέρασμα. τὸ δὲ ἐν δὲ τῷ μὴ συνεπίστασθαι τὸν ἐπιστάμενον παράδειγμά ἐστὶ τοῦ κατὰ ἀμφιβολίαν ἐλέγχου· οὐδὲν δὲ τῶν ὀνομάτων τὸ
 35 ἐρώτημα ἔχει διττὸν ἀλλὰ τὸν λόγον. ἐστὶ δὲ τὸ σόφισμα τοιοῦτον· ἄρ' ὁ ἐπιστάμενος λέγειν ἢ πράττειν ἐκεῖνο συνεπίσταται ὃ λέγει ἢ πράττει;

3 τὸ AI: om. a post μὲν add. οὖν A 4 ἐν γὰρ—8 ἀμφιβολίαν praeterea alii scholio inseruit A (= Ab) 5 τὸ ὄνομα πολλὰ Ab 6 ἐπὶ τῆς, omissio καὶ, Ab πλεύσεως Ab 8 οἱ δὲ τὸ σ. om. Ab post ἀμφιβολίαν add. δηλαδή A 12 τὸν ὕν I: τὸ νῦν a: τὸν σῦν A 13. 14 σφᾶς—αἰρεθῆναι] διττός A 14 τάχα δὲ, omissio καὶ, A 15 καὶ prius om. A 17 πρῶτα AI: πρῶτον a 19 ἐν alt. A: om. AI 21 κατ' ἀρχὰς] c. 4 p. 166a6 sq. 22 ὀνόματι AI: ὀνόμασι a 23 πρότερον] c. 10 p. 171a8 24 ἥτοι AI: ἡγουν a 33 μὴ om. a 34 an οὐδὲν γάρ?

ναί· οὗτος δὲ ἐπίσταται λέγειν ἱαμβεῖα· οὗτος ἄρα συνεπίσταται καὶ τὰ
 ἱαμβεῖα· ἀλλὰ μὴν ἀγνοεῖ τὰ παρ' αὐτῶν δηλούμενα (ὁ γὰρ λόγος ἐπὶ
 παιδὸς ἢ ἰδιώτου ἡρωτᾶτο)· εἰ οὖν οὗτος [μὲν] ἐπίσταται μὲν λέγειν ἱαμ-
 βεῖα, οὐ συνεπίσταται δὲ καὶ τὰ δι' αὐτῶν δηλούμενα (οὐδὲν γὰρ κωλύει
 5 ἀποστοματίσαντα ἐπίστασθαι δίχα βιβλίου προφέρειν τε [καὶ ἐπαγγέλλειν,
 ἀγνοεῖν δὲ τὰ δηλούμενα δι' αὐτῶν), ψεῦδος ὅτι συνεπίσταται. εἰπὼν δὲ
 τοὺς μὲν ἀπὸ τῆς ὁμωνυμίας καὶ τὸ ὄνομα καὶ τὸν λόγον ἔχειν πλείω
 σημαίνοντα, τοὺς δὲ παρὰ τὴν ἀμφιβολίαν [τὸ μὲν συμπέρασμα καὶ] τὸν λόγον
 [πλείω σημαίνει], εἴτε πρότασις ἐστὶν ὁ λόγος εἴτε συμπέρασμα, τῶν μὲν
 10 ἀπὸ τῆς ὁμωνυμίας οὐκ ἔθηκε παράδειγμα· τῶν δὲ παρὰ τὴν ἀμφιβολίαν
 δύο τέθεικε παραδείγματα, τὸ μὲν ἔχον διττὸν καὶ τὰς προτάσεις καὶ τὸ
 συμπέρασμα, τὸ δὲ τὴν πρότασιν μόνον. εἰδέναι γὰρ δεῖ ὅτι τοῦ μὲν
 σιγῶντα λέγειν διττὸν μὲν τὸ συμπέρασμα καὶ ἡ πρότασις, τοῦ δὲ μὴ
 συνεπίστασθαι τὸν ἐπιστάμενον ἢ μὲν πρότασις διττή, τὸ δὲ συμπέρασμα
 15 οὐχί· τὸ γὰρ συμπέρασμα τὸ 'οὗτος ἄρα συνεπίσταται καὶ τὰ ἱαμβεῖα' οὐ
 διττὸν. ἦν δ' ἂν σαφεστέρα ἢ λέξις ἢ ἐν δὲ τῇ μὴ συνεπίστασθαι τὸν
 ἐπιστάμενον, εἰ οὕτω πως εἶχεν· ἐν δὲ τῇ ἐλέγχῳ τῇ λέγοντι 'οὐκ ἄρα συνε-
 πίσταται ὁ ἐπιστάμενος' τὸ ἐρώτημα διττὸν καὶ ἀμφίβολον, τὸ δὲ συμπέρασμα
 ἀπλοῦν. τὸ δὲ καὶ τὸ διττὸν ὅτε μὲν ἔστιν, ὅτε δὲ οὐκ ἔστιν εἶπε
 20 περὶ τῶν δύο τρόπων τῶν τὰ πολλαχῶς λεγόμενα συνιστώντων, τοῦ τε χωρὶς
 μὲν ἕκαστον ἔχοντος ἀπλοῦν, συντεθέντος δὲ οὐχ ἀπλοῦν, καὶ περὶ τοῦ
 ἀντιστρόφως τούτῳ ἔχοντος. καὶ ἔστιν ὃ λέγει τοιοῦτον, ὅτι τὸ διττὸν ὅτε
 μὲν, χωρισθέντος τοῦ 'ἐπίσταται' τῶν γραμμάτων, οὐκ ἔστι, συντεθέντων
 δὲ ἔστι· ποτὲ μὲν γὰρ τὸ διττὸν ἐν συνθέσει ἐστίν, ἐν διαιρέσει δὲ οὐκ
 25 ἔστιν, ἢ καὶ ἀνάπαλιν. ἔστι δὲ καὶ οὕτως· τὸ διττὸν ἐν τοῖς παρὰ τὴν
 ἀμφιβολίαν παραλογισμοῖς ποτὲ μὲν ἐστὶ καὶ ἐν τοῖς ἐρωτήμασι καὶ ἐν
 ταῖς προτάσεσι, ὅτε δὲ οὐκ ἔστιν· εἴρηται γὰρ διαφέρειν ἀλλήλων τὰ
 δύο ταῦτα εἶδη τῇ τοὺς μὲν ἀπὸ τῆς ὁμωνυμίας ἀεὶ ἔχειν καὶ ἐν ὀνό-
 μασι καὶ ἐν ἐρωτήμασι τὸ διττὸν, τοὺς δὲ παρὰ τὴν ἀμφιβολίαν οὐκ ἀεὶ,
 30 ἀλλὰ ἔχειν οὕτως τὸ διττὸν ποτὲ μὲν, ποτὲ δ' οὐ. τὸ δὲ ἀλλὰ σημαίνει
 τὸ διττὸν ὅτε μὲν ὃν ὅτε δὲ οὐκ ὃν ἴσον ἐστὶ τῷ 'τὶ μὲν τοῦ διττοῦ ἐστὶν
 ὃν καὶ ἀληθές, τὶ δὲ μὴ ὃν καὶ ψεῦδος'. ἐπὶ γὰρ τοῦ 'ἄρ' ὁ ἐπιστάμενος
 λέγειν καὶ ἐκεῖνο συνεπίσταται (δ) λέγει πῇ μὲν ἀληθές πῇ δὲ ψεῦδος·
 ἐπὶ μὲν γὰρ τοῦ ἐπιστήμονος ἀληθές· οὗτος γὰρ συνεπίσταται· ἐπὶ δὲ τοῦ
 35 παιδὸς ἢ τοῦ ἰδιώτου ψεῦδος.

3 μὲν prius deleui μὲν alt. I: om. a 8. 9 τὸ — καὶ et πλείω σημαίνειν deleui
 10 τῶν A: τοῖς aI 14 τὸν aA: τὸ I ἐπιστάμενον A Arist.: συνεπιστάμενον aI
 15 τὸ alt. om. A 17 εἰ periisse videtur in A δὲ AI: om. a 21 περὶ
 om. A 22 post ἀντιστρόφως add. τοῦτο a τούτου A 23 ἐπίσταται AI:
 ἐπίστασθαι a γραμμάτων aA: γραφέντων I 25 post ἐν induxit μὲν A 30 οὕτως
 scripsi: αὐτοὺς aAI 31 ὅτε — ὅτε I: ὅτε — ὅτε a (T): ποτὲ — ποτὲ A: τὸ — τὸ Arist.
 33 ὃ λέγει scripsi cf. p. 138, 36: λέγειν aAI 35 παιδὸς AI: παιδίου a

p. 177^a16 Ὅσοις μὲν οὖν ἐν τῷ τέλει τὸ πολλαχῶς.

Τὸ λεγόμενον δῆλον ἔσται, εἴπερ ἀναμνησθῶμεν ὧν εἶπεν ἐν τῷ δευ-
τέρῳ τῶν Προτέρων ἀναλυτικῶν ἐν οἷς περὶ τοῦ ἐξ | ἀντικειμένων συλ- f. 44^v
λογίζεσθαι τὸν λόγον ἐποιεῖτο. εἰσὶ δὲ ἅπερ εἶπεν ἐκεῖσε ταῦτα πρὸς τῷ
5 τέλει· “δεῖ δὲ κατανοεῖν ὅτι οὕτως μὲν οὐκ ἔστιν ἐναντία συμπεράνασθαι
ἐξ ἐνὸς συλλογισμοῦ, ὥστ’ εἶναι τὸ συμπέρασμα τὸ μὴ ὂν ἀγαθὸν ἀγαθὸν ἢ
ἄλλο τι” καὶ τὰ λοιπά. τούτων οὕτως ἐκεῖ ῥηθέντων δῆλον ὅτι τὸ ὅσοις
μὲν οὖν ἐν τῷ τέλει ἴσον ἐστὶ τῷ ‘ἐν ὅσοις μὲν οὖν ἐν τῷ συμπεράσματι’
τοῦτο γὰρ εἶπε τέλος. ἐν ὅσοις μὲν οὖν ἐν τῷ τέλει ὁράται τὸ πολλαχῶς
10 λεγόμενον, τουτέστιν ἡ ἀντίφασις, δεῖ εἰδέναι ὅτι ἡ πρότασις ἔχουσα τὴν
ἀντίφασιν ἐλήφθη· εἰ γὰρ μὴ προσλάβῃ ἐν τῇ προτάσει τὴν ἀντί-
φασιν, οὐ γίνεται ἔλεγχος ἐξ ἐνὸς συλλογισμοῦ τάναντία συνάγων.
εἴτα ὥσπερ ἀναμνηστικῶν ἡμᾶς τῶν ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Προτέρων ἀνα-
λυτικῶν εἰρημένων ἐπήγαγεν ἄνευ γὰρ ἀντιφάσεως οὐκ ἦν ἔλεγχος,
15 ὡς εἰ ἔλεγεν ‘εἴρηται γὰρ καὶ ἐν ἐκείνοις ὅτι ἄνευ τοῦ προσλαβεῖν τὴν
ἀντίφασιν οὐ δύναται γενέσθαι ἔλεγχος ὅτι τὸ ἀγαθὸν οὐκ ἀγαθόν’· τὰ γὰρ
δεύτερα τῶν Προτέρων τὰς ἀρχὰς περιέχει τῶν Σοφιστικῶν ἐλέγχων. ἢ
μᾶλλον τὸ λεγόμενόν ἐστιν· ἐν ὅσοις μὲν οὖν ἐν τῷ συμπεράσματι ἀμφι-
βολία ἐστί (ταύτην γὰρ εἶπε πολλαχῶς), ἂν μὴ προσλάβῃ τὴν ἀντί-
20 φασιν, οὐπω δῆλον εἰ ἐλέγχει· τούτου γὰρ ἐστὶ δηλωτικὸν τὸ οὐ γίνεται
ἔλεγχος. οἷον ἄρ’ ἐστὶ τυφλὸν ὁρᾶν; οὐ· τί δέ, ὅταν τυφλὸν ὁρᾷς, οὐ
τυφλὸν ὁρᾷς; ἔστιν ἄρα τυφλὸν ὁρᾶν. τοῦτο ἀμφίβολον· ἢ γὰρ ὅτι ὁ τυφλὸς
ὁρᾷ, ἢ ὅτι ὁ βλέπων ὁρᾷ τὸν τυφλόν. ὥστε εἰ μέλλει φανῆναι ἔλεγχος,
δεῖ προσλαβεῖν τὴν ἀντίφασιν οὕτως· ἔστιν ἄρα τυφλὸν ὁρᾶν καὶ μὴ ὁρᾶν·
25 ἢ οὕτως· ὁ τυφλὸς ἄρα ὁρᾷ καὶ οὐχ ὁρᾷ. ἐπειδὴ γὰρ ἀμφίβολόν ἐστι διὰ
τὸ πολλὰ δηλοῦν τί τούτων συνεπεράνατο, εἰ μὴ προσλάβῃ τὴν ἀντίφασιν,
ἄδηλός ἐστιν εἰ εἰς θάτερον τῶν σημαινομένων βλέπων συνεπεράνατο ἀλλὰ
μὴ εἰς θάτερον. ἐν γὰρ τῷ ‘ἔστιν ἄρα σιγῶντα λέγειν’ ἀδηλον εἰ ἐλέγχει·
ἂν δὲ προσλάβῃ τὴν ἀντίφασιν, λέγων ‘ἔστιν ἄρα σιγῶντα λέγειν καὶ μὴ
30 λέγειν’, δῆλος γίνεται. οὕτω γὰρ εἶπε τὸν ἔλεγχον γίνεσθαι ἐν τῷ δευτέρῳ
τῶν Προτέρων ἀναλυτικῶν· ὁ καὶ αἰνιττόμενος εἶπεν ἄνευ γὰρ ἀντι-
φάσεως οὐκ ἦν ἔλεγχος.

2 ἔσται I: ἔστιν a

2. 3 ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Προτ. Ἀναλυτ.] c. 15 p. 64^b17—19

4 τῷ scripti: τὸ aI

5 ἐναντία v Arist. cf. vs. 12: ἐναντίον aI

7 ἐκεῖ I:

ἐκεῖσε a

15 εἰ ἔλεγεν I: ἔλεγχος a

18. 19 ἐν ὅσοις παραλογισμοῖς ἐν τῷ

συμπεράσματι τὸ πολλαχῶς, ἡγουν ἀμφιβολία τίς ἐμφαίνεται, εἰ μὴ A

19. 20 post

ἀντίφασιν add. τὸ συμπέρασμα A

20 τούτου—τὸ] ἡγουν A

22 post ὁρᾷς

add. ναί A

τοῦτο ἀμφίβολον] ἰδοὺ τὸ συμπέρασμα ἀμφίβολόν ἐστι. δύο γὰρ φαίνεται

σημαῖνον A

γὰρ om. A

23 τὸν om. A

ἔλεγχος γενέσθαι A

25 οὕτως

om. A

p. 177^a18 Ὅσοις δ' ἐν τοῖς ἐρωτήμασιν, οὐκ ἀνάγκη.

Ἐν ὅσοις δέ, φησὶν, ἐν τοῖς ἐρωτήμασιν ἐστὶ τὸ διττόν, οὐκ ἀνάγκη προαποφάσκειν, τουτέστιν οὐ δεῖ ἀπλῶς ἀποφάσκειν καὶ λέγειν ὅτι οὐ, ὅταν πῇ μὲν ἐστὶν ἀληθὲς πῇ δὲ ψευδὲς. ἐπὶ τούτων δὴ οὖν οὐκ
 5 ἀνάγκη προαποφάσκειν· ψευδῶς γὰρ ἀποφάσκεις ἄν. ὅταν δὲ ὅλως ἢ ψευδὸς, δεῖ ἀποφάσκειν· οἷον ἄρα γε ὁ Αἴας Θερσίτῃ ἐμονομάχησεν; οὐ· ἐνταῦθα γὰρ ἀνάγκη προαποφῆσαι· οὐδεὶς γὰρ τοῖν Αἰάντιν Θερσίτῃ ἐμονομάχησεν. ἐπὶ δὲ τοῦ ἄρα γε ὁ ἐπιστάμενός τι λέγειν καὶ ἐκείνο συνεπίσταται ὃ λέγει; οὐκ ἀνάγκη ἀποφῆσαι· ἐπὶ γὰρ τοῦ ἐπιστήμονος
 10 ψευδὸς τὸ ἀποφῆσαι· συνεπίσταται γὰρ ὁ ἐπιστήμων ὃ λέγειν ἐπίσταται. ἐπὶ μὲν οὖν τούτων οὐκ ἀνάγκη. ἐπὶ δὲ τοῦ συμπεράσματος ἀνάγκη λέγειν οὐ· οἷον ὅτι ἀρα συνεπίσταται ὃ ἐπίσταται λέγειν· ῥητέον οὐ· ψευδὸς γὰρ τὸ τοὺς ὠδὲ ἐπισταμένους, οἷον τοὺς ἐπιστήμονας, [τὸ] μὴ συνεπίσταται ὃ λέγειν ἐπίστανται. εἰπὼν δὲ ὅτι οὐκ ἀνάγκη προαποφῆσαι τὸ διττόν,
 15 τὴν αἰτίαν ἐπήγαγε τούτου διὰ τοῦ οὐ γὰρ πρὸς τοῦτο ἀλλὰ διὰ τοῦτο ὁ λόγος, τουτέστιν οὐ γὰρ πρὸς τοῦτο τὸ ἐρώτημά ἐστιν ὁ λόγος ἀλλὰ διὰ τοῦτο, ἥτοι τὸ συμπέρασμα· διὰ γὰρ τὸ συμπέρασμά ἐστι τὸ ἐρώτημα. καὶ ἐπεὶ διὰ τὸ συμπέρασμά ἐστι τὸ ἐρώτημα, ἐν δὲ τῷ ἐρωτήματι ἀδηλόν ἐστι τὸ συμβαῖνον (ἀγνοοῦμεν γὰρ εἴτε ἐπὶ τοῦ ἐπιστή-
 20 μονος εἴτε ἐπὶ τοῦ παιδὸς τὸν λόγον συμπερανεῖ), οὐκ ἀνάγκη προαποφάσκειν, ἀλλὰ λέγειν ὅτι ἴσως ἢ ὅτι ἔστι μὲν ὥς, ἔστι δ' ὥς οὐ, ὅπερ αὐτὸς ποιεῖ.

p. 117^a20 Ἐν ἀρχῇ μὲν οὖν τὸ διπλοῦν καὶ ὄνομα καὶ λόγον.

Εἰπὼν πῶς οὐ δεῖ ἀποκρίνεσθαι δι' ὧν ἔλεγεν ὅτι ὅσοις δ' ἐν
 25 τοῖς ἐρωτήμασιν ἐστὶ τὸ διττόν, οὐκ ἀνάγκη προαποφῆσαι, νῦν διδάσκει καὶ πῶς δεῖ τὰς ἀποκρίσεις ποιεῖσθαι. καὶ φησὶν ὅτι, ὅταν ἐν τῇ ἀρχῇ, f. 45^r τουτέστιν ἐν τῇ προτάσει, ἢ ὀνομά τι ἔχῃ τὸ διττόν ἢ ὁ λόγος, δεῖ εὐθύς ἅμα τῇ ἐρωτήσει μὴ συγχωρεῖν αὐτὴν καὶ κατανεύειν, ἀλλὰ λέγειν ὥς ἔστι μὲν ὥς, ἔστι δ' ὥς οὐ. καὶ ἐπάγει πρὸς σαφηνισμόν τούτου τὸ
 30 σιγῶντα λέγειν· ὥς γὰρ ἐπὶ τούτου, φησὶν, ὅταν ἐρωτηθῶμεν ἄρ' ἔστι σιγῶντα λέγειν; λέγομεν ὥς ἔστι μὲν ὥς, ἔστι δ' ὥς οὐ, οὕτω ποιητέον καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἄλλοις. ἐὰν δέ, φησί, πολλάκις συμβαίνει ἐπιλαθόμενόν τινα τοῦ ὅτι διττός ἐστιν ὁ λόγος δοῦναι τὸ ἐρωτώμενον, φησὶν

4 δὴ I: δεῖ a 5 ψευδῶς] ὧ non satis liquet in I 7 τοῖν αἰάντοιιν a: τῶν αἰάντων I
 8 τί I: τὸ a λέγειν a: λέγει I 13 τὸ alt. deleui
 14 ἐπίστανται v: ἐπίσταται aI 17 post ἥτοι τὸ expunxit ἐρώτημα I 27 ἢ prius AI:
 ἢ ἐν a ὀνομά τι scripsi: ὀνόματι aAI ἔχει a ὁ om. A 28 καὶ aA:
 om. I 31 λέγομεν AI: λεκτέον a 32 συμβαίνει a: συμβαίη I

ὥς ἔστι πάλιν διορθώσασθαι ἐπὶ τῷ συμπεράσματι (τέλος γάρ φησιν, ὥς
 πολλάκις εἵπομεν, τὸ συμπεράσμα). ἐν γὰρ τῷ συμπεράσματι, ὁπηνίκα
 τοῦτο συνάγεται παρὰ τοῦ ἐρωτῶντος, προστεθέντα τινὰ τῇ ἐρωτῇ
 ἀπείρξουσιν τὸν συλλογιζόμενον συλλογίσασθαι. ἐπάγει δὲ καὶ τούτου παρά-
 5 δειγμα, ὃ τοιοῦτόν ἐστιν. ἠρώτησεν ὁ σοφιστὴς ἄρ' ἔστι σιγῶντα
 λέγειν; οὐκ ἔφησεν ὁ ἀποκρινόμενος ὅτι ἔστι μὲν ὥς, ἔστι δ' ὥς οὐ,
 ἀλλὰ ὅλως ἀπέφησε· συνεπεράνατο δ' ἐκεῖνος ὅτι ἄρ' ἔστι σιγῶντα λέγειν.
 πῶς γοῦν ἀποδράσει πάλιν τὸν ἔλεγχον ὁ ἀποκρινόμενος; ὁπηνίκα ἐκεῖνος
 ἐξάγει τὸ συμπεράσμα λέγων 'ἄρ' ἔστι σιγῶντα λέγειν', προστιθεὶς αὐτὸς
 10 'οὐ'. ὁ γὰρ Σωκράτης ὅδε σιγῶν οὐ λέγει'. ὡσαύτως ποιητέον καὶ ἐν τοῖς
 ἔχουσι τὸ διττὸν ἐν ταῖς προτάσεσιν, εἰ μὴ φθάσῃ ὁ ἀποκρινόμενος τότε
 τοῦτο προδιαστείλασθαι. τὰ δὲ ἐξῆς σαφῆ εἰσι καὶ τοῖς ῥηθεῖσι παραπλήσια.

p. 177^a33 Φανερόν δὲ καὶ τοὺς παρὰ τὴν διαίρεσιν καὶ σύνθεσιν
 πῶς λυτέον.

15 Εἰπὼν πῶς δεῖ ἀποκρίνεσθαι ἐν τοῖς παρὰ τὴν ὁμωνυμίαν καὶ ἀμφι-
 βολίαν ἐλέγχους καὶ διδάξας ἀρκούντως περὶ αὐτῶν, νῦν καὶ περὶ τῶν
 παρὰ τὴν σύνθεσιν καὶ διαίρεσιν παραλογισμῶν τὸν λόγον ποιεῖται
 καὶ πῶς λυτέον αὐτοὺς σαφηνίζει. ἂν γὰρ ὁ λόγος, φησὶν, ὁ αὐτὸς ἕτερόν τι
 σημαίνει διαιρούμενος καὶ ἕτερον συντιθέμενος, συμπεραινόμενου
 20 τοῦ συλλογιζομένου αὐτὸς αἰεὶ τὸ ἐναντίον λέγε. παρὰ δὲ τὴν σύνθε-
 σιν αὐτοὺς ἢ τὴν διαίρεσιν εἶπε, διότι τὸ αὐτὸ ἀπὸ τοῦδε διαιρούμενον
 συντίθεται τῷδε καὶ συντιθέμενον τῷδε διαιρεῖται ἀπὸ τοῦδε. οἷον ὁ
 Σωκράτης κάθηται, ὁ καθήμενος δύναται βαδίζειν, ὁ Σωκράτης ἄρα βαδίζει·
 τὸ οὖν βαδίζειν διαιρεθὲν ἀπὸ τοῦ 'δύναται' συνετέθη τῷ Σωκράτει, καὶ
 25 γέγονεν ὁ παραλογισμὸς ὁ λέγων 'ὁ Σωκράτης ἄρα βαδίζει'. ἐπεὶ οὖν τοῦ
 αὐτοῦ, οἷον τοῦ βαδίζειν, ἅμα καὶ διαίρεσις καὶ σύνθεσις γίνεται, ἀλλὰ ἀπ'
 ἄλλου μὲν διαίρεσις, οἷον ἀπὸ τοῦ 'δύναται', ἄλλῃ δὲ σύνθεσις, οἷον τῷ
 Σωκράτει, διὰ τοῦτο εἶπεν εἰσὶ δὲ παρὰ σύνθεσιν ἢ διαίρεσιν· οὐδὲν
 γὰρ διαφέρει οὕτως ἢ οὕτως λεγόμενον. διὸ καὶ ὁ Γαληνὸς τοὺς παρὰ
 30 σύνθεσιν καὶ διαίρεσιν ὥς ἓνα τρόπον ἔλαβεν εἰπὼν "παρὰ δὲ τὴν σύνθεσιν
 καὶ διαίρεσιν, ὅταν αὕτη ποιῇ τοῦ σημαινόμενου τὴν διαφορὰν". ὅτι δὲ καὶ
 τὸ παρὸν σόφισμα τὸ 'ἄρ' ᾧ εἶδες σὺ τοῦτον τυπτόμενον, τούτῳ

1 πάλιν ἔστι τοῦτο διορθώσασθαι ἐν τῷ A 2 πολλάκις] velut p. 140,9 γὰρ AI: δὲ a

3 προστεθέντα A: προστιθεν I: προστίθενται a 4 ἀπήρξουσιν a 6 ὅτι aI: ὥς A
 9 immo ἐπάγει 11 φθάσει A 19 καὶ — συντιθέμενος om. A ἕτερον I:
 ἐτέρου a 21 ἢ v: δ aI τὸ γὰρ αὐτὸ διαιρούμενον ἀπὸ τοῦδε omisso διότι A
 24 γοῦν A βαδίζειν A: βαδίζει aI 28 σωκράτει A: σωκράτης a: compend. I περὶ
 τὴν a 29 λεγόμενα A γαληνὸς AI: ἀριστοτέλης a 30 τὴν διαίρεσιν καὶ
 σύνθεσιν a παρὰ δὲ κτλ.] l. c. p. 583 cf. Prantl *Gesch. d. Logik im Abendl.* I 576,107
 31 αὕτη scripsi: αὕτη a: αὐτὴν A: αὐτὸ I: αὐτῇ Gal. 31 — p. 143,1 τὸ παρὸν σό-
 φισμα ὅτι παρὰ τὴν A

ἐτύπτετο;’ παρὰ τὴν σύνθεσιν ἐστὶ, ὁῦλον ἔσται, εἴπερ τὸ ὅλον ἐκλήσομεν
 σόφισμα. ἔστι δὲ τοῦτο· ἄρ’ ὃ εἶδες τοῦτον τυπτόμενον, τούτῳ ἐτύπτετο;
 ναί· εἶδες δὲ αὐτὸν τῷ ὀφθαλμῷ τυπτόμενον· τῷ ἄρα ὀφθαλμῷ ἐτύπτετο
 καὶ οὐ μάστιγι, ὅπερ ψεῦδος· τὸ γὰρ ἀληθὲς ἦν ‘τῷ ὀφθαλμῷ ἄρα εἶδες
 5 τοῦτον τυπτόμενον’. γέγονε δὲ ὁ παραλογισμὸς ἐκ τοῦ διελεῖν τὸ τοῦτον
 τυπτόμενον ἀπὸ τοῦ εἶδες, προσθεῖναι δὲ τῷ ὀφθαλμῷ· οὐ γὰρ ‘τῷ
 ὀφθαλμῷ οὗτος ἐτύπτετο’ ἔδει εἰπεῖν, ἀλλὰ ‘τῷ ὀφθαλμῷ οὗτος ὥρᾳτο
 τυπτόμενος’ ἢ ‘τῷ ὀφθαλμῷ εἶδες τοῦτον τυπτόμενον’. καὶ ἐπεὶ τὸ ἀπὸ τῆς
 διαιρέσεως, ὅπερ αὐτὸς διὰ τοῦ οὐ γὰρ ἐστὶ διττὸν τὸ παρὰ τὴν
 10 διαιρέσιν ἐδήλωσεν, ἐπεὶ οὖν τὸ ἀπὸ τῆς διαιρέσεως οὐ διττὸν, τὸ
 δὲ ἀπὸ τῆς συνθέσεως διττὸν, παρὰ τὴν σύνθεσιν ἐστὶ τὸ σόφισμα. διαι-
 ρεθὲν γὰρ τὸ ‘ἐτύπτετο’ ἢ τὸ ‘τυπτόμενον’ ἀπὸ τοῦ ὀφθαλμοῦ, μετὰ τοῦ
 ‘εἶδες’ ἢ τοῦ ‘ὥρᾳτο’ συντεθέν, εἴτα τὸ συναμφοτέρων, τὸ ‘εἶδες τυπτό-
 μενον’, συντεθέν τῷ ὀφθαλμῷ ἀληθὲς συλλογίζεται ὁ λέγων ‘τῷ ὀφθαλμῷ
 15 εἶδες τοῦτον τυπτόμενον.’ | ὥστε δῆλον ὅτι τὸ παρὰ τὴν σύνθεσιν f.45^v
 τρόπον τινὰ παρὰ τὴν διαιρέσιν ἐστὶ καὶ τὸ παρὰ τὴν διαιρέσιν παρὰ τὴν
 σύνθεσιν. λέγει δὲ τὸ σόφισμα ἔχειν τι τῶν ἀπὸ τῆς ἀμφοβολίας·
 τὸ γὰρ τούτῳ ἐτύπτετο οὗτος διττὸν· δύναται γὰρ τις τὸ τούτῳ καὶ
 ἐπὶ τῆς μάστιγος, δύναται καὶ ἐπὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ νοεῖν. πλὴν παρὰ τὴν
 20 σύνθεσιν ἐστὶ· διαιρεθεὶς γὰρ ὁ λόγος οὐκ ἔστι διττός· τὸ γὰρ ἐπαχθὲν τὸ
 ‘εἶδες δὲ σὺ τοῦτον τυπτόμενον’ καὶ συντεθέν πεποίηκε διττὸν εἶναι καὶ
 τὸ ‘ἄρ’ ὃ εἶδες σὺ τοῦτον τυπτόμενον, τούτῳ ἐτύπτετο οὗτος;’·
 ἐπεὶ εἰ καθ’ αὐτὸ ἐλέγχθη, οὐκ ἂν ἦν διττὸν. καὶ ὅτι ἡ σύνθεσις ἢ τοῦ
 ὑστέρου μετὰ τοῦ προτέρου πεποίηκε τὸ διττὸν, σαφηνίζων ἐπήγαγεν εἴπερ
 25 μὴ καὶ τὸ ὅρος καὶ ὅρος, δύναμει λέγων ὅτι ὥσπερ οὐδὲ τὸ ὅρος καὶ
 ὅρος σημαίνει ἕτερον τῇ αὐτῇ προσωδίᾳ λεχθέν (τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ
 πλῆρες τῆς λέξεως), ὅταν δὲ καὶ αὐτὰ καὶ αἱ διάφοροι προσωδία συντε-
 θῶσι, τότε γίνεται διττὸς ὁ λόγος, οὕτως καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου· τῇ
 γὰρ συνθέσει γέγονε καὶ οὗτος διττός. ἐὰν γὰρ τις γράψαιεν ἢ εἴπῃ ‘ἄρά
 30 γε τὸ ὅρος ὅρος ἐστὶ’, διττὸν τὸ ἐρώτημα· δύναται γὰρ τις καὶ οὕτως
 ἀκούειν ‘ἄρά γε τὰ ὅρη ὀρισμοὶ καὶ λόγοι εἰσὶν;’· δύναται καὶ οὕτως ‘ἄρά
 γε τὰ ὅρη πέτραι μετὰ δένδρων καὶ τινων τοιούτων εἰσὶν;’. ἀλλ’ ἐὰν ἐρω-
 τηθῇ ἢ γραφῇ χωρὶς τῆς ψιλῆς καὶ θασείας τῶν προσωδιῶν, διττὸς γίνεται·
 τὰ γὰρ ἄνευ προσωδιῶν ἐπὶ τοῖς τοιούτοις γραφόμενα τὰ αὐτὰ ἐστὶ τοῖς

1 ἐκλήσομεν a 7 ὥρᾳτο AI: ὀρᾳτο a 8 post τῷ add. δὲ a 8—10 τὸ
 ἀπὸ — οὖν τὸ om. A 12 post μετὰ add. δὲ v 13 ὀρᾳτο a post συναμφ.
 add. ἦτοι A 14 ἀληθὲς συλλογίζεται a: ἀληθὲς λογίζεται AI 15 ὅτι om. A
 τὸ om. a 23 καθ’ αὐτὸν ἐλέγχθη a ἢ alt. om. A 24 ἐπάγει A 25 τὸ
 ὅρος καὶ ὅρος Arist.: τὸ ὅρος καὶ ὅρος a: τὸ ὅρος (ὅ ex ὁ corr.) ὅρος I: τὸ ὅρος καὶ ὁ
 ὅρος A (Deu) 25. 26 ὅρος καὶ ὅρος A: inv. ord. aI 26 αὐτῇ A: αὐτοῦ aI
 cf. Paraphr. 49, 20 27 διάφοροι προσωδία AI: διαφοραὶ προσωδιῶν a 30 ὅρος
 ὅρος aA: ὅρος ὅρος I 31 λόγοι ex λογισμοὶ corr. I¹ 32 ἂν A 33 post καὶ
 add. τῆς A 34 τοῖς (superscr.) τοιούτοις corr. ex τούτοις I¹

ἐρωτωμένοις· τῶν δὲ προσωδιῶν γραφεισῶν οὐκέτι διττὸς ὁ λόγος γίνεται.
 τὸ δὲ οὐ γὰρ ἐστὶ διττὸν τὸ παρὰ τὴν διαίρεσιν οὐχ ὡς κατα-
 σκευαστικόν, οἶμαι, ἐπῆκται τοῦ μὴ εἶναι τὸ παρὸν σόφισμα παρὰ τὴν
 ἀμφιβολίαν· ὁ γὰρ κυριώτατος τρόπος ὁ ἐκ τῆς ἀμφιβολίας μᾶλλον ἦν ἐν
 5 ᾧ τῶν ὀνομάτων οὐδὲν ἐστὶ διττόν, ἀλλ' ἐν αὐτῷ τῷ λόγῳ, ὡς ἐπὶ τοῦ
 "γένετο καταβαλεῖν τὸν ὕν ἐμέ". ἐνταῦθα γὰρ τῶν μὲν ὀνομάτων οὐδὲν
 διττόν, ὁ δὲ λόγος. οὐ δὲ οὖν ὡς κατασκευαστικὸν ἐπῆκται· δοκεῖ γὰρ
 λέγειν ὅτι, εἰ διαιρεθέντος τοῦ λόγου ἦσαν τὰ μέρη αὐτοῦ διττά, τότε
 ἦν ἂν τῶν ἀμφιβόλων, ὡς τῶν ἀμφιβόλων πάντων ἐχόντων τὰ μέρη διττά,
 10 ὅπερ ψεῦδος. τεσσάρων γὰρ ὄντων τρόπων, ὡς καὶ πρὸ ὀλίγου εἰρή-
 κειμεν, ἐξ ὧν τὰ δύο εἶδη συνίστανται, τό τε ἐκ τῆς ὁμωνυμίας καὶ
 ἀμφιβολίας, πρώτου μὲν ὅταν ὁ λόγος ἢ τοῦνομα πλείω σημαίνει, ὅς ἐστι
 κοινὸς ἀφοῖν ἐπίσης, δευτέρου δὲ ὅταν εἰωθότες ὦμεν οὕτω λέγειν, ὅστις
 καὶ οὗτος κοινός ἐστι, τρίτου ὅταν τὸ συντεθὲν πλείω σημαίνει, κεχωρι-
 15 σμένον δὲ ἐστὶν ἀπλοῦν, ὅς ἐστιν ἴδιος τοῦ κατὰ ἀμφιβολίαν μόνου, τετάρτου
 δὲ τοῦ ἀντιστρόφως τούτῳ ἔχοντος, ἡνίκα τὸ μὲν συντεθὲν ἐν σημαίνει,
 κεχωρισμένον δὲ πολλαχῶς λέγεται, ὅς ὡς ἐπίπαν τὸν πρῶτον τρόπον
 ποιεῖ, ἐπ' ἑλαττον δὲ καὶ τὸν δεύτερον, τεσσάρων οὖν ὄντων τρόπων καὶ
 κυριωτάτου ὄντος (τοῦ) παρὰ τὴν ἀμφιβολίαν, ὅταν τῶν ὀνομάτων οὐδὲν
 20 ἔχῃ τὸ διττόν, οὐκ οἶμαι τὸ οὐδὲ γὰρ ἐστὶ διττὸν τὸ παρὰ τὴν
 διαίρεσιν οὕτως ἐπενεχθῆναι ὡς λέγον ὅτι, ἂν διαιρεθὲν εἶχε τὸ διττόν,
 ἦν ἂν παρὰ τὴν ἀμφιβολίαν, ἐπεὶ δὲ οὐκ ἔστι διττόν, οὐκ ἔστι παρὰ τὴν
 ἀμφιβολίαν, ἀλλ' ἐστὶν ὃ λέγει 'ἐπειδὴ συντεθεὶς ἔχει τὸ διττόν, διαιρεθεὶς
 δὲ οὐκ ἔχει, παρὰ τὴν σύνθεσιν ἐστὶ σόφισμα'. ὁμοίως καὶ τὸ 'ἄρα
 25 οἶδας σὺ νῦν οὔσας ἐν Πειραιεῖ τριήρεις ἐν Σικελίᾳ ὦν;' παρὰ
 τὴν σύνθεσιν ἐστὶν· ἄλλο γὰρ δηλοῖ διαιρουμένων τῶν τριήρων ἀπὸ τοῦ
 Πειραιέως καὶ ἄλλο συντιθεμένων· διαιρουμένων μὲν γὰρ δηλοῖ ὅτι ἐν
 Πειραιεῖ ὦν νῦν οἶδας τριήρεις ἐν Σικελίᾳ οὔσας, συντιθεμένων δὲ τῷ
 Πειραιεῖ ὅτι οἶδας ἐν Πειραιεῖ τριήρεις οὔσας σὺ ὦν ἐν Σικελίᾳ νῦν. ἐν
 30 δὲ τῷ ἄλλ' ἐν' μὲν τοῖς γεγραμμένοις τὸ αὐτὸ ὄνομα λείποι ἂν
 τὸ 'οὐκ ἔστι διττόν'. ἔστι δὲ ὃ λέγει τοιοῦτον· ἐν τοῖς γεγραμμένοις οὐκ
 ἔστι διττόν τὸ αὐτὸ ὄνομα ἢ τὰ αὐτὰ ὀνόματα, ὅταν ἐκ τῶν αὐτῶν ἢ
 γεγραμμένα στοιχείων καὶ ὡσαύτως, τουτέστι διὰ τῶν αὐτῶν τόνων
 καὶ πνευμάτων, ἔν' ἢ ἀμφοτέρω δασύνηται ἢ ἀμφοτέρω φιλῶνται, καὶ f. 46^r

6 τὸν ὕν A: τὸ νῦν aI

10 πρὸ ὀλίγου] p. 137, 20 sq.

10. 11 εἰρήκειμεν AI:

εἰρήκαμεν a

12 τὸ ὄνομα a

σημαίνει a

13 δευτέρου A, I¹ corr.:

δευτέρον I pr.: β a

λέγει a

14 αὐτὸς b

σημαίνει AI: σημαίνει a

16 σημαίνει AI: σημαίνει a

19 κυριωτάτου ὄντος Av: κυριωτάτων ὄντων a:

compend. I

τοῦ addidi

παρὰ τὴν ἀμφιβολίαν vb: παρὰ τῇ ἀμφιβολίᾳ AI:

περὶ τῇ ἀμφιβόλῃ a

20 τὸ παρὰ in ras. A

24 ante σόφισμα add. τὸ a

post ὁμοίως add. δὲ a

27 πειραιέως A: πειραιεῖ aI

μὲν A: om. aI

29 ὅτι οἶδας ἐν πειραιεῖ Av: om. aI

31 τὸ I: om. a

32 post ὅταν add.

γάρ a

34 immo φιλῶται

ἢ ἀμφοτέρω διὰ διχρόνων ἢ ἀμφοτέρω διὰ μακρῶν· τὸ γὰρ ἤχος καὶ ἤχος
οὐ διττόν· ὅταν δὲ μὴ διὰ τῶν αὐτῶν ἢ γεγραμμένα ἀλλὰ δι' ἄλλων καὶ
ἄλλων, διττόν, ὥσπερ ἐπὶ τοῦ κλίμα καὶ κλίμα· τὸ μὲν γὰρ διὰ τοῦ ἡ
σημαίνει τὴν ἄμπελον, τὸ δὲ διὰ τοῦ ι τὸ τμήμα τῆς γῆς, οἷον εἰ τύχοι τὸ
5 διὰ Ῥόδου κλίμα ἢ τὸ διὰ Βορυσθένους. παράσημα γὰρ τὰ στοιχεῖα,
ἴσως δὲ καὶ τοὺς τόνους, μᾶλλον δὲ ἀμφοτέρω εἴρηκεν· ἐπειδὴ γὰρ τὰ
φθεγγόμενα καὶ δηλούμενα διὰ τῶν τοιούτων ὀνομάτων, λέγω δὴ τοῦ κλί-
ματος καὶ κλίματος, οὐ τὰ αὐτὰ ἐστὶ, παρεσημειώσαντο πρὸς δῆλωσιν
τῶν δηλουμένων τὸ μὲν γράφεσθαι διὰ τοῦ διχρόνου, τὸ δὲ διὰ τοῦ
10 φύσει μακροῦ. ἐν δὲ τῇ λέξει τῇ τὰ δὲ φθεγγόμενα οὐ τὰ αὐτὰ ἦν
ἂν σαφέστερον, εἰ ἀντὶ τοῦ 'δέ' ἦν ὁ 'γάρ' σύνδεσμος γεγραμμένος· ὥς
αἰτίαν γὰρ τοῦ διὰ τί τὰ παράσημα ποιοῦνται τὸ τὰ φθεγγόμενα οὐ
τὰ αὐτὰ ἐπήγαγε. τὸ δὲ ὥστε οὐ διττόν τὸ παρὰ τὴν διαίρεσιν
ἴσον ἐστὶ τῷ 'ὥστε οὐ διττόν οὐδὲ παρὰ τὴν ἀμφιβολίαν ῥηθεῖη ἂν τὸ
15 σόφισμα, ἐπειδὴ διηρημένα ἀπ' ἀλλήλων οὐκ ἔχουσι τὸ διττόν καὶ τὸ
ἀμφίβολον'. ἔστιν οὖν τὸ παρὰ τὴν διαίρεσιν ταῦτόν τῳ 'ἀπὸ τῆς διαι-
ρέσεως'. τοῦ γὰρ συνθέτου τὸ μέρος διαιρεθὲν οὐ διττόν. διὰ δὲ τοῦ οὐ
γὰρ ταῦτόν ἰδεῖν τοῖς ὀφθαλμοῖς τυπτόμενον καὶ τὸ φάναι ἰδεῖν
τοῖς ὀφθαλμοῖς τυπτόμενον τὴν λύσιν λέγει τοῦ σοφίσματος τοῦ 'ἄρ'
20 ὃ εἶδες σὺ τοῦτον τυπτόμενον, τούτῳ ἐτύπτετο;'. ὁ δὲ λέγει ἐστίν·
οὐ ταῦτόν ἐστιν εἰπεῖν τοῖς ὀφθαλμοῖς τυπτόμενον ἰδεῖν τῷ ἰδεῖν τυπτό-
μενον ὥσπερ μάλιστα τοῖς ὀφθαλμοῖς. εἶδον μὲν γὰρ τυπτόμενον τοῖς
ὀφθαλμοῖς· οὐ γὰρ τοῖς ὤσιν ἢ τῇ ῥινὶ βλέπομεν ἀλλὰ τοῖς ὀφθαλμοῖς·
τύπτομεν δὲ ἢ τυπτόμεθα οὐ τοῖς ὀφθαλμοῖς ἀλλὰ τῇ ῥάβδῳ· οὐ γὰρ
25 ἐστὶν ὁ ὀφθαλμὸς ῥάβδος, ἵνα τις τῷ ὀφθαλμῷ τύπτηται.

p. 177^b12 Καὶ ὁ Εὐθύδημος λόγος, ἄρ' οἶδας σὺ νῦν οὕσας ἐν
Πειραιεῖ τριήρεις.

Οὐχ ἓν τι μόνον παράδειγμα τίθησι τοῦ παρὰ σύνθεσιν καὶ διαίρεσιν
παραλογισμοῦ ἀλλὰ διάφορα, ὥσπερ δὴ καὶ αὐτὸς ἐπεσημειώσατο εἰπὼν
30 τοὺς τιθεμένους πάντας λόγους παρὰ σύνθεσιν εἶναι ἢ διαίρεσιν. οἷός ἐστι
καὶ ὁ Εὐθύδημος λόγος συμπεραινόμενος οὕτως· ἄρ' οἶδας νῦν οὕσας ἐν
Πειραιεῖ τριήρεις ἐν Σικελίᾳ ὦν· τοῦτο γὰρ τὸ συμπέρασμα τοῦ σοφί-
σματος ἐστὶ παρὰ τὴν σύνθεσιν ἔχον τὸ διττόν, καὶ δεῖ τὸ ἄρα οἶδας
δξύνειν ἀλλὰ μὴ περισπᾶν. τὸν δὲ λόγον ἡρώτα ὁ Εὐθύδημος ἐν Πειραιεῖ
35 τυγχάνων, ὅτε αἱ τῶν Ἀθηναίων τριήρεις εἰς Σικελίαν ἦλθον. ἐστὶ δὲ ἡ

4 τοῦ ἰῶτα I 5 τὸ superscr. I¹ δὲ A 6 μᾶλλον δὲ aI: ἢ καὶ A
εἶπεν A 9 τοῦ prius om. A 12 ποιοῦντα a 17 συνθέτου aA: σωκράτους I
18 ταυτὸν I pr.: τὸ αὐτὸ a 22 εἶδον μὲν AI: εἶδομεν a: fort. εἶδομεν μὲν γὰρ A:
om. aI 26 post Εὐθύδημου add. δὲ a Arist. (om. D c u T) 29 διάφορα AI:
διαφόρους a 34 ἀλλὰ AI: καὶ a

τοῦ σοφίσματος ἀγωγή τοιαύτη· ἀρά γε σὺ νῦν ἐν Πειραιεῖ εἶ; ναί· ἄρ' οἶδας ἐν Σικελίᾳ τριήρεις οὐσας; ναί· ἄρ' οἶδας σὺ νῦν οὐσας ἐν Πειραιεῖ τριήρεις ἐν Σικελίᾳ ὦν. παρὰ τὴν σύνθεσιν τὸ σόφισμα· οὐ γάρ, εἰ ἐν Πειραιεῖ εἰμι νῦν, καὶ εἰ οἶδα ὅτι ἐν Σικελίᾳ εἰσιν αἱ
5 τριήρεις, ἀνάγκη νῦν ἐμὲ ἐν Σικελίᾳ εἶναι ἐν Πειραιεῖ ὄντα καὶ τὰς ἐν Σικελίᾳ τριήρεις ἐν Πειραιεῖ εἶναι. τοῦτο γὰρ συνῆγεν ὁ Εὐθύδημος, τὸ τὸν ὄντα ἐν Πειραιεῖ νῦν τὸν αὐτὸν ἐν Σικελίᾳ εἶναι καὶ τὰς οὐσας ἐν Σικελίᾳ νῦν τριήρεις τὰς αὐτὰς ἐν Πειραιεῖ νῦν εἶναι. καὶ πάλιν ἄρ' ἔστιν ἀγαθὸν ὄντα σκυτέα μοχθηρὸν εἶναι. καὶ τοῦτο ὀξύνειν δεῖ·
10 συμπέρασμα γάρ ἐστι τοῦ σοφίσματος ἔχον τὸ διττὸν παρὰ τὴν σύνθεσιν· ἢ γὰρ ὅτι ἀγαθὸς μὲν ἐστι καὶ σπουδαῖος, φαῦλος δὲ σκυτεὺς καὶ ἄτεχνος, ἢ ὅτι ἀγαθὸς μὲν σκυτεὺς καὶ ἐπίδοξος κατὰ τὴν τέχνην, φαῦλος δὲ καὶ μοχθηρὸς ἄνθρωπος. ἐφ' οὗ καὶ συνεπεράνατο τὸ σόφισμα οὕτωςί πως ἀγόμενον· ἀρά γε ὁ Σίμων ἀγαθὸς ἐστι; ναί· ἀρά γε ὁ Σίμων σκυτεὺς
15 μοχθηρὸς ἐστι; ναί· ὁ Σίμων ἄρα ἀγαθὸς ὦν σκυτεὺς μοχθηρὸς ἐστιν. ἐδήλωσε δὲ τὰ δύο ἐρωτήματα διὰ τοῦ εἶη δ' ἂν τις ἀγαθὸς ὦν σκυτεὺς μοχθηρὸς, διὰ μὲν τοῦ εἶη ἂν τις ἀγαθὸς ὦν τὸ 'ἀρά γε ὁ Σίμων ἀγαθός;', διὰ δὲ τοῦ σκυτεὺς μοχθηρὸς τὸ 'ἀρά γε ὁ Σίμων σκυτεὺς μοχθηρός;'. τοῦτο δὲ ἔλυσε δυνάμει καὶ ἐν τῷ Περὶ ἐρμηνείας
20 λέγων 'οὐ γὰρ ὅσα χωρὶς λέγεται, καὶ ἅμα δύνανται λέγεσθαι'. "οὐ γὰρ εἰ σκυτεὺς καὶ ἀγαθός, | καὶ σκυτεὺς ἀγαθός". τὸ δὲ ὥστε ἔσται f. 46^v ἀγαθὸς σκυτεὺς μοχθηρὸς λύσις ἐστὶ τοῦ σοφίσματος, ὡς εἰ ἔλεγεν 'ἢ ἀγαθὸς μὲν ἐστὶ ἄνθρωπος, μοχθηρὸς δὲ σκυτεὺς, ἀλλ' οὐχὶ μοχθηρὸς μὲν ἄνθρωπος, σκυτεὺς δὲ ἀγαθός'. δύναται τὸ σόφισμα καὶ τοιοῦτον
25 εἶναι· ἀρά γε ἔστιν ἀγαθὸν ὄντα σκυτέα μοχθηρὸν εἶναι, τουτέστιν ἄρα ἐνδέχεται τινα ἀγαθὸν μὲν εἶναι σκυτέα ἄνθρωπον δὲ μοχθηρόν; ναί· ἔστι δέ τις ἀγαθὸς μὲν ἄνθρωπος πονηρὸς δὲ σκυτεὺς· εἶτα ὥσπερ συμπέρασμα ἐπιφέρειν τὸ ὥστε ἔσται ἀγαθὸς σκυτεὺς μοχθηρὸς, τουτέστιν ὥστε ἔσται ἀγαθὸς μὲν ἄνθρωπος πονηρὸς δὲ σκυτεὺς· ἔκειτο
30 δὲ ἔμπαιν. ἐν δὲ τῷ ἄρ' ὦν αἱ ἐπιστῆμαι σπουδαῖαι, σπουδαῖα τὰ μαθήματα κατὰ δύο ἡμάρτηται ὁ λόγος, καθ' ἓν μὲν, ὅτι ἐκ δύο καταφατικῶν ἐν δευτέρῳ σχήματι συλλογίζεται, καθ' ἕτερον δέ, ὅτι οὐδὲ συνάγει ὅπερ φαίνεται ἐκ τῶν κειμένων συμβαίνειν, ἀλλ' ἄλλο τι. δῆλον δὲ τοῦτο ἐντεῦθεν· ἄρ' ὦν αἱ ἐπιστῆμαι σπουδαῖαι, σπουδαῖα τὰ
35 μαθήματα; ναί· εἶτα ἐπῆγεν τοῦ δὲ κακοῦ σπουδαῖον τὸ μάθημα· καὶ ὅρᾳς ὅτι αἱ δύο καταφατικαὶ μέσον ὅρον ἔχουσι τὸ μάθημα. ὅμως, εἰ καὶ ἀσυλλόγιστος ἡ συζυγία, οὐχ ὅπερ ἐκεῖνοι ἐπιφέρουσι, διὰ τούτων συμβαίνει, τὸ σπουδαῖον ἄρα μάθημα τὸ κακόν. οὐ δὲ τοῦτο συμβαίνει, ἀλλ' ὅτι τοῦ κακοῦ σπουδαῖα ἢ ἐπιστήμη, ὅπερ καὶ αὐτὸς ἐδή-

1 νῦν aA: om. I

4 εἰ prius AI: om. a

εἰμι aA: εἰ μὴ I

8 εἶναι

νῦν A

12 καὶ ἐπίδοξος σκυτεὺς A

16 δὲ AI: γάρ a

19 ἐν τῷ Περὶ

ἐρμηνείας] c. 11 p. 20^b 35

32 συλλελογίσται A

36 post καταφατικαὶ add. προ-

τάσεις a

38 δὴ I: διὰ a

39. p. 147, 1 ὅπερ—ἐπιστήμη a: om. I

λωσε διὰ τοῦ ἀλλ' ἔστι κακῶν σπουδαία ἢ ἐπιστήμη, ὡς εἰ ἔλεγεν
 'οὐ συνάγεται ἐκ τῶν κειμένων τὸ σπουδαῖον μάθημα τὸ κακόν, ἀλλ'
 ὅτι τοῦ κακοῦ ἢ τῶν κακῶν σπουδαία ἢ ἐπιστήμη'. τὸ δὲ ἀλλὰ μὴν καὶ
 κακόν καὶ [σπουδαῖον] μάθημα τὸ κακὸν δύναται καὶ ὡς ἀπὸ τῶν
 5 σοφιστῶν λεγόμενον νοεῖσθαι ἐπιτεινόντων τὸ ἄτοπον, ὡσανεὶ λεγόντων
 'σπουδαῖον ἄρα μάθημα τὸ κακόν, ἀλλὰ μὴν καὶ κακόν, ὅπερ ἄτοπον',
 τὸ δὲ καὶ μάθημα τὸ κακόν ὡς κατασκευαστικὸν ὑπ' αὐτῶν λέγεσθαι
 τοῦ καὶ τὸ κακὸν μάθημα εἶναι καὶ μὴ μόνον τὰ καλὰ εἶναι μαθηήματα
 ἀλλὰ καὶ τὰ κακά. δύναται μὲν οὖν καὶ οὕτως ὡς εἴπομεν νοεῖσθαι.
 10 δύναται καὶ ὡς λύσιν τις τοῦτο τοῦ σοφίσματος ἐπινοεῖν, δυνάμει λέγοντος
 τοῦ Ἀριστοτέλους 'πρῶτον μὲν οὐκ ἔστι μάθημα τὸ κακόν· εἰ δὲ καὶ
 θήσῃ τις μάθημα εἶναι καὶ τὸ κακόν, κακὸν ἔσται μάθημα'. οὐ γάρ τὸ
 σπουδαῖον εἶναι συνάγεται διὰ τῶν ἡρωτημένων, ἀλλὰ τὸ τῶν κακῶν σπου-
 δαῖαν εἶναι τὴν ἐπιστήμην· τοῦτο δὲ οὐδέν ἐστιν ἄτοπον· ἐνδέχεται γάρ
 15 τινα φαῦλον ὄντα καὶ κακὸν ἀριθμητικὸν εἶναι, σπουδαίας οὐσης ἐπιστήμης
 τῆς τοῦδε.

p. 177^b20 Ἄρα ἀληθές ἐστιν εἰπεῖν νῦν ὅτι σὺ γέγονας;

Τὸ σόφισμα τοιοῦτον· ἄρα γέγονας σύ; ναί· τί δέ, ἀληθές ἐστιν
 εἰπεῖν νῦν ὅτι γέγονας; ναί· γέγονας ἄρα νῦν. ἄλλο γὰρ σημαίνει
 20 διαιρούμενον τὸ νῦν ἀπὸ τοῦ εἰπεῖν καὶ ἄλλο συντιθέμενον. εἰ δέ τις
 ἐρωτᾷ τὸν λόγον ἐπὶ τῆς νῦν γενομένης ἐκλείψεως, ἔσται παρὰ τὴν διαίρεσιν·
 οἷον ἄρα νῦν γέγονεν ἐκλείψης;

p. 177^b22 Ἄρα ὡς δύνασαι καὶ ᾧ δύνασαι, οὕτω καὶ ταῦτα ποιή-
 σαις ἄν;

Καὶ τοῦτο παράδειγμά ἐστι τοῦ παρὰ σύνθεσιν παραλογισμοῦ. ἡρω-
 τᾷτο δὲ οὕτως παρὰ τῶν σοφιστῶν· ἄρα ὡς δύνασαι καὶ ᾧ δύνασαι,
 οὕτω καὶ ταῦτα ποιήσαις ἄν; ναί· οὐ κιθαρίζων δὲ ἔχεις δύναμιν
 τοῦ κιθαρίζειν; ναί· κιθαρίσας ἄν ἄρα οὐ κιθαρίζων. θεῖς δὲ
 αὐτὸς τὸ σόφισμα καὶ τὴν ἀληθῆ προσθεῖς τοῦ σοφίσματος λύσιν, ὅτι οὐ
 30 δύναμιν ἔχει τοῦ ἅμα μὴ κιθαρίζειν καὶ κιθαρίζειν, ἀλλ' ὅτι τοῦ μετὰ
 ταῦτα κιθαρίσαι, καὶ ὅτι παρὰ τὴν σύνθεσιν ἐστιν ἡ παραγωγὴ καὶ τὸ
 σόφισμα, ἐπιμέμφεται τοὺς οὐχ οὕτω λύοντας μὴδὲ λέγοντας ὅτι παρὰ τὴν
 σύνθεσιν ὁ παραλογισμός, ἀλλ' ἐπ' ἄλλα φερομένους καὶ λέγοντας (ὡς) μὴ ὅ
 δύναται ποιεῖν, πάντως, τουτέστι καὶ ἐξ ἀνάγκης δύναται. εἰ γὰρ ταῦτόν
 35 ἦν, φασί, τὸ δυνατόν τῃ ἀναγκαίῳ, τότε ἔδει λέγειν 'μὴ κιθαρίζων κιθαρίσας

4 σπουδαῖον om. Arist. cf. vs. 7

om. A 19 ναί AI: om. a Arist.

κιθαρίζων om. A

32 τὴν AI: om. a

35 κιθαρίσας (sic) a

10 post δύναται add. δὲ a

21 νῦν AI: om. a

33 ἄλλα A: ἄλλου aI

18 ἐστιν

26—28 ἄρα—

ὡς addidi

ἄν, ἐπειδὴ δύνασαι κιθαρίζειν, τὸ δὲ δυνατόν ἀναγκαῖον, πᾶν δὲ ἀναγκαῖον
 ὄν· πᾶν γὰρ ἀναγκαῖον ὄν, ὥσπερ καὶ πᾶν ἀδύνατον μὴ ὄν. εἰ οὖν ταῦτόν
 ἦν, φασί, | τὸ δυνατόν τῷ ἀναγκαίῳ, τὸ δὲ ἀναγκαῖον ὄν, ἐπειδὴ δέδωκε f. 47^r
 κιθαρίζειν δύνασθαι, δέδωκε καὶ ὅτι κιθαρίζει μὴ κιθαρίζων. ἐπειδὴ δὲ
 5 οὐκ ἔστι ταῦτόν, οὐδὲ τὸ κιθαρίζειν δέδωκεν· οὐ γάρ, φασί, δέδωκε καὶ
 ἐξ ἀνάγκης ποιεῖν, ἥτοι κιθαρίζειν, εἰπὼν ὅτι δύναται ποιεῖν καὶ κιθαρίζειν·
 οὐ γὰρ ταῦτόν ἐστι τὸ δυνατόν καὶ τὸ ἀναγκαῖον· τούτου γάρ ἐστι δηλω-
 τικὸν τὸ οὐ ταῦτόν· εἶναι ὡς δύναται καὶ πάντως ὡς δύναται
 ποιεῖν. ἀλλὰ φανερόν, φησίν, ὅτι οὐ καλῶς λύουσιν· εἰ γὰρ ὁ
 10 παραλογισμὸς ἦν ἐκ τοῦ τὸ δυνατόν λαβεῖν ὡς ταῦτόν ὃν τῷ ἀναγκαίῳ,
 ἔδει τῶν παρὰ ταῦτόν λόγων τὴν αὐτὴν εἶναι λύσιν, τουτέστιν ἔδει
 πάντων τῶν ὁμοίων τῷ λόγῳ τούτῳ λόγων, ἥτοι τῶν παρὰ τὴν σύνθεσιν,
 ὡς ἡμεῖς λέγομεν, ἀπατώντων ἀλλὰ μὴ παρὰ τὸ δυνατόν καὶ ἀναγκαῖον,
 ὡς ἐκεῖνοι λέγουσιν, ἔδει οὖν πάντων τούτων τὴν αὐτὴν εἶναι λύσιν. οὔτε
 15 δὲ ἐπ' ἐκείνων ἀρμόσοι ἂν ἡ λύσις αὕτη οὔτε ἐπὶ τούτου, εἰ οὕτω πως
 ἐρωτηθεῖ· ἄρ' ὡς συγχωρεῖς καὶ τίθεσαι, καὶ ἃ συγχωρεῖς καὶ τίθεσαι,
 οὕτω καὶ ταῦτα ποιήσεις ἄν; οὐ κιθαρίζων δὲ συγχωρεῖς καὶ τίθεσαι
 κιθαρίζειν; ναί· οὐ κιθαρίζων ἄρα κιθαρίζεις. ἐνταῦθα αἱ μὲν Ἀριστο-
 τέλους λύσεις ἀρμόσουσιν, ἡ δὲ ἐκείνων οὐδαμῶς. οὐδὲν δὲ κωλύει τῆς
 20 λέξεως πάλιν μνησθέντας λέγειν. οὐ γὰρ πάντως, φασί μὴ καλῶς
 λύοντες, ὡς δύναται ποιεῖν, δεδόσθαι ποιήσκειν, τουτέστιν οὐ κατὰ
 πᾶν σημαινόμενον τοῦ δυνατοῦ δέδωκε τῷ δύνασθαι κιθαρίζειν ἥδη καὶ τὸ
 μὴ κιθαρίζειν, δύνασθαι δὲ κιθαρίζειν· ἀλλὰ τὸ μὲν ὡς δύναται κιθαρίζειν,
 κιθαρίσει· δηλοῖ ὅτι δύναμιν ἔχει μὴ κιθαρίζων νῦν μετὰ ταῦτα κιθαρίσαι·
 25 τὸ δὲ ὡς πάντως δύναται κιθαρίζειν· δηλοῖ καὶ τὸ ὅτε οὐ κιθαρίζει, ὅτι ἥδη
 κιθαρίζει, ὅπερ ψεῦδος, τὸ λέγειν ὅτι δύναμιν ἔχει, ὅτε οὐ κιθαρίζει,
 τότε κιθαρίζειν ὡς ἅμα εἶναι κιθαρίζοντα καὶ μὴ κιθαρίζοντα. λέγει οὖν
 ὁ Ἀριστοτέλης μὴ καλῶς αὐτοὺς λύειν· εἰ γὰρ οὕτως τις ἐρωτήσῃ τὸν
 λόγον ὅτι ἄρ' ὡς συγχωρεῖς καὶ τίθεσαι, καὶ ἃ συγχωρεῖς καὶ τίθεσαι, οὕτως
 30 καὶ ταῦτα ποιήσεις ἄν; οὐ κιθαρίζων δὲ συγχωρεῖς καὶ τίθεσαι κιθαρίζειν;
 ναί· οὐ κιθαρίζων ἄρα κιθαρίζεις, εἰ οὖν οὕτως ἔροιτό τις τὸν λόγον, ἡ
 μὲν τοῦ Ἀριστοτέλους λύσις ἀρμόσει, ἡ λέγουσα παρὰ τὴν σύνθεσιν εἶναι
 τὸ σόφισμα, ἡ δὲ τῶν ἄλλων λόγων οὐδαμῶς. ὅτι δὲ παρὰ τὴν σύνθεσιν
 τὸ σόφισμα, δῆλον· οὐκ ἔδει γὰρ συμπεράνασθαι ὅτι οὐ κιθαρίζων ἄρα
 35 κιθαρίζεις, ἀλλ' ὅτι οὐ κιθαρίζων ἄρα συγχωρεῖς καὶ τίθεσαι κιθαρίζειν·
 τοῦτο δὲ οὐκ ἀδύνατον.

8 ταυτὸν (DT) a 9 φησιν I: ἐστι a 10 τοῦ I: τούτου a ^α ἄν I
 12 ἡγουν a 16 συγχωρεῖ (post ὡς) I 20 μνησθέντας I: μνησθέντα a 22 τῷ
 scripsi: τὸ aI 23 κιθαρίζειν tertium a: κιθαρίσειν I 24 ἔχει v: ἔχω aI
 25 ὅτι ante ὅτε transposuerim 29 ἄρ' v cf. vs. 16: ἀλλ' aI 31 οὖν I:
 om. a

p. 177^b35 Παρά δὲ τὴν προσφθίαν λόγοι μὲν οὐκ εἰσίν.

Ὅπερ καὶ κατ' ἀρχὰς εἶπε, τοῦτο καὶ ἐνταῦθ' αὖ φησιν, ὅτι παρὰ τὴν προσφθίαν οὐ πάνυ ῥαδίως παραλογισμοὶ γίνονται· ἂν οὔτε ἐν τοῖς γεγραμμένοις λόγοις οὔτε ἐν τοῖς λεγομένοις. πλὴν ἐκαὶ ἔλεγεν ὡς "ἐν μὲν τοῖς
5 ἄνευ γραφῆς διαλεκτικοῖς οὐ ῥαδίον ποιῆσαι λόγον", ἐν δὲ τοῖς ἐγγράφοις
* * * * οὐδαμῶς, πλὴν εἰ καὶ δοίημέν τινας γίνεσθαι, ὁλίγοι τινὲς εὐρεθίσονται. οἷός ἐστιν ὁ λέγων· ἄρ' ἔστι τὸ οὐ καταλύεις οἰκία; ναί· οὐκοῦν τὸ οὐ καταλύεις τοῦ καταλύεις ἀπόφασις; ναί· ἡ οἰκία ἄρα ἀπόφασις. παρὰ τὴν προσφθίαν τὸ σόφισμα, ἐν μὲν τῇ πρώτῃ
10 προτάσει τὸ οὐ καταλύεις περισπωμένως δοθέντος, ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ οὐχ οὕτως ληφθέντος.

p. 178^a4 Δῆλον δὲ καὶ ἐν τοῖς παρὰ τὸ ὡσαύτως λέγεσθαι τὰ μὴ ταυτά.

Ἐνταῦθα καὶ περὶ τῶν παρὰ τὸ σχῆμα τῆς λέξεως γινομένων ἐλέγχων
15 φησί. δῆλον οὖν, φησί, πῶς ἀπαντητέον πρὸς τούτους, εἴπερ ὦρισται ἡμῖν ὅτι δέκα τὰ ἀνωτάτω γένη. ὁ μὲν οὖν ἀποκρινόμενος ἐρωτηθεὶς εἰ ὁ Σωκράτης, ὅς ἐστιν οὐσία, πρὸς τί ἐστιν, ἀνανεύει (τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ μὴ ὑπάρχειν τι τούτων, τουτέστι τῶν ἐννέα γενῶν, ὅσα τί ἐστι καὶ οὐσίαν σημαίνει). ὁ δὲ ἐρωτῶν δείκνυσι τὴν οὐσίαν ἢ ποσὸν ἢ πρὸς τι
20 ἢ ἄλλο τι νομιζόμενον οὐσίᾳ εἶναι. οἷον ἐρωτᾷ εἰ ὁ Σωκράτης πατήρ· ὁ δὲ ἐρωτώμενος ὁμολογεῖ τοῦτο οὐχὶ πρὸς τι καὶ συμβεβηκὸς τὸν Σωκράτην νομίζων ἀλλ' ὡς υἱὸν ἔχοντα· ὁ δὲ συνάγει εὐθύς τῷ τὸν Σωκράτην f. 47^v πατέρα εἶναι, τοῦτον δὲ πρὸς τι, τὸ δὲ (πρὸς τι) συμβεβηκὸς καὶ αὐτὸν εἶναι συμβεβηκός. ἔστι δὲ ἡ παραγωγὴ τοῦ σοφίσματος τοιαύτη· ἄρά γε
25 ὁ Σωκράτης πατήρ; ναί· ἄρά γε ὁ πατήρ τῶν πρὸς τι; ναί· ὁ Σωκράτης ἄρα τῶν πρὸς τι· ὁ Σωκράτης ἄρα συμβεβηκός. αὐτὸς δὲ ἐφεξῆς τίθησι παραδείγματα οὐκ εἰσὶ τοῦ συνάγοντος ἐλέγχου καὶ δεικνύοντος οὐσίαν συμβεβηκὸς ἢ τὸ ἀνάπαλιν, ἀλλὰ τοῦ τὸ πάθος ὑπὸ τὸ ποιεῖν ἀνάγοντος. ἡρώτων γὰρ οἱ σοφισταὶ εἰ τὸ αὐτὸ ἐστι ποιεῖν τε καὶ πεποιηκέναι·
30 τοῦ δὲ ἀποκρινομένου ἀρνούμενου (οὐδὲ γὰρ ἐστὶν ἀληθῶς ταυτὸ τὸ ποιεῖν τῷ πεποιηκέναι· τὸ μὲν γὰρ πεποιηκέναι ἐπὶ τῶν ἤδη γεγονότων λέγεται, τὸ δὲ ἐπὶ τοῦ νῦν ἐνεργούντος) προσηρώτων καὶ αὐθις εἰ τὸ αὐτὸ ἐνδέχεται ὁρᾶν καὶ ἑωρακέναι, δὲ καὶ ἀληθὲς καταφαίνεται· δὲ γὰρ εἶδον πρότερον,

2 καὶ a: om. I κατ' ἀρχὰς] c. 4 p. 166^b1 sq. 5 ἐγγράφοις A: ἀγράφοις aI
6 supple velut μάλλον, ἐνταῦθα δὲ ὡς οὔτε ἐν τοῖς ἀγράφοις οὔτε ἐν τοῖς ἐγγράφοις
7 οἷος I: οἷόν a 10 δὲ I: om. a 16 ὅτι postea add. I¹ ἀνωτάτα a
20 ἐρωτᾷ AI: ἐρωτῶν a 23 δὲ prius aI: εἶναι A τὸν (post τι) A πρὸς τι
addidi 24 ἔστι—τοιαύτη aI: ἡρωτᾶτο δὲ τὸ σόφισμα οὕτως A 25 ναί. ἄρά
γε aI: τί δὲ A 26 τῶν om. A 30 ταυτὸ a: ταυτόν A: compend. I

καὶ νῦν τὸ αὐτὸ ὁρᾶν οὐδὲν ἀπεικός. ἀλλὰ μὴν τῇ προφορᾷ τῆς λέξεως
ταῦτὸ δοκοῦσιν εἶναι τὸ ποιεῖν τῷ ὁρᾶν καὶ τὸ πεποιηκέναι τῷ ἑωρακέναι,
καὶ ἡ οὐκ ἐνδέχεται τὸ αὐτὸ ὁρᾶν καὶ ἑωρακέναι, ἢ εἰ ἐνδέχεται ταῦτα,
ἐνδέχοιτο ἂν καὶ τὰ ἄλλα. καὶ πάλιν ἐρωτῶσιν εἰ τὸ πάσχειν ποιεῖν ἐστίν.
5 ὁ μὴ ὁμολογήσαντος τοῦ ἀποκρινόμενου φασὶν ὅτι, ἐπειδὴ ὁμοίως λέγεται
τὸ τέμνεσθαι καὶ καίεσθαι καὶ αἰσθάνεσθαι, ἀνάγοιτο ἂν ὑπὸ τὸ
πάσχειν. ἀλλὰ καὶ τὸ τέμνειν καὶ λέγειν καὶ τρέχειν ὁμοίως ἐκφερόμενά
εἰσι. καὶ λοιπὸν ἀναχθείησαν ὑπὸ τὸ ποιεῖν. ἀλλὰ τὸ ὁρᾶν πάθος ἐστὶ
καὶ ὑπὸ τὸ πάσχειν ἀνάγεται. φησὶν οὖν ὁ Ἀριστοτέλης, ὥς εἴ τις μὴ
10 συγχωρήσοι μὲν τὸ ἅμα ποιεῖν καὶ πεποιηκέναι, φαίη δὲ ἐγχο-
ρεῖν ὁρᾶν καὶ ἑωρακέναι τὸ αὐτό, καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν ταῦτα πάντα
ὁμολογήσας οὐκ ἐλήλεγκται ὅσον ἐπὶ τούτῳ, εἰ μὴ ἐνεργεία ἐρωτηθείη,
τί οἴεται περὶ τοῦ ὁρᾶν, εἰ ὑπὸ τὸ πάσχειν ἀνάγεται. καίτοι ὁ ἀκρατὴς
ἀμαθὴς ὢν οἴεται δοῦναι τὸν ἀποκρινόμενον τοῦτο, ὅτε δηλαδὴ ὁμολόγησε
15 ταῦτὸ εἶναι τὸ λέγειν, τρέχειν, ὁρᾶν καὶ τέμνειν, ὁμολόγησε δὲ καὶ ὅτι
τὸ τέμνειν ποιεῖν ἐστὶ. πλὴν ἐρεῖ ὁ ἀποκρινόμενος κατὰ τὴν λέξιν ταῦτὰ
ὁμολογήσας οὐκ ἐλήλεγκται οὖν, φησὶν, ὁ οὕτως ἀποκρινόμενος.
εἰ δ' οἴεται τὸ ὁρᾶν ποιεῖν εἶναι, ἐλήλεγκται. ἔτι γὰρ προσδεῖται ὁ ἀποκρι-
νόμενος ἐρωτηθῆναι εἰ τὸ ὁρᾶν ὑπολαμβάνει ποιεῖν, εἰ καὶ παρὰ τῶν
20 ἀκούοντων ὑπολαμβάνεται συγχωρῆσαι τοῦτο, ὅτε ἡρωτᾶτο εἰ τὸ τέμνειν
ποιεῖν ἔδωκε καὶ τὸ τετμηκέναι πεποιηκέναι καὶ τινα τοιαῦτα
ἅμοια. ὁ γὰρ ἀκούων αὐτίκα προστίθῃσι ταῦτόν εἶναι τὸ ὁρᾶν τῷ ποιεῖν.
τὸ δὲ οὐκ ἔστιν ὁμοίως λεγόμενον τῷ ποιεῖν. φαίνεται δὲ διὰ τὴν προφοράν.
φησὶ δὲ καὶ ὅτι ὁ συμβαίνει ἐν ταῖς ὁμωνυμίαις, τὸ αὐτὸ καὶ ἐπὶ τῶν
25 παρὰ τὸ σχῆμα τῆς λέξεως. ὥς γὰρ ἐπ' ἐκείνων οὐχ ὁ κατέφησεν ὁ
ἀποκρινόμενος πρᾶγμα, ἀποφάσκει ὁ σοφιστής, ἀλλὰ ὄνομα μὲν ταυτόν,
πρᾶγμα δὲ οὐ, οὕτω καὶ ἐνταῦθα ὁ σοφιστής τὸ ὁρᾶν καὶ τὸ τέμνειν καὶ
τὸ τρέχειν ὡς ὅμοια τῇ προφορᾷ λαμβάνων ἀπατᾷ λέγων καὶ τὸ ὁρᾶν
ποιεῖν, ὅπερ οὐκ ἔστιν ἑλεγχος ἀληθείας. ἀλλὰ δεῖ τὸν ἐλέγξει ἀληθῶς
30 μέλλοντα ὥσπερ καὶ ἐπὶ τῶν ὁμωνύμων οὕτως καὶ ἐπὶ τούτων ποιῆσαι
καὶ ἐρωτῆσαι εἰ τὸ ὁρᾶν ποιεῖν ἐστίν. ἀναληπτέον δὲ αὖθις τὸ 'ἄρα
ἐνδέχεται τὸ αὐτὸ ἅμα ποιεῖν τε καὶ πεποιηκέναι;'. τὸ σόφισμα
τοιοῦτον. ἄρ' ἐνδέχεται τὸ αὐτὸ ἅμα ποιεῖν τε καὶ πεποιηκέναι;
οὐ. ἀλλὰ μὴν ἐνδέχεται ἅμα ὁρᾶν καὶ ἑωρακέναι. ὥστε καὶ ποιεῖν καὶ
35 πεποιηκέναι. παρὰ τὸ σχῆμα τῆς λέξεως τὸ σόφισμα. τὸ γὰρ ὁρᾶν
πάσχειν ἐστί, τὸ δὲ ποιεῖν ἐνεργεῖν. οὐκ ἀνάγκη δὲ τὰ τῷ διαφόρῳ συμ-

2 ταυτόν A

3 ταῦτα AI: ταυτὸ a

6 καὶ prius a: om. I

7 ante λέγειν

sive ante τρέχειν adde ὁρᾶν καὶ

8 fort. ἀναχθείησαν <ἂν> cf. vs. 6

10 συγχω-

ρήσοι I: συγχωρήσει A: συγχωροίη a

τὸ <αὐτό> ex Arist. v

13 ἀνάγοιτο A

14 τὸ a

16 ταυτὰ a: ταυτόν I

17 οὗτος a

18 εἶναι aA: ἐστίν I

19 ὑπολαμβάνει a: ὑπολαμβάνοι AI

post εἰ alt. add. δὲ a

24 φησὶν ὅτι ὅπερ

καὶ ἐν ταῖς ὁμωνυμίαις συμβαίνει A

27 οὐ AI: οὐχί a

29. 30 ἀληθῶς μέλλοντα AI:

inv. ord. a

30 καὶ prius om. A

34 ante ὁρᾶν add. καὶ A

post ὁρᾶν

expunxit tē I

καὶ (post ὥστε) aA: om. I

βαίνοντα καὶ τῷ λοιπῷ συμβαίνειν. τοιοῦτον καὶ τὸ τοιόνδε σόφισμα· ὁ
 ἐγὼ εἰμι, σὺ οὐκ εἶ· ἄνθρωπος δὲ εἰμι ἐγὼ· σὺ ἄρα ἄνθρωπος οὐκ εἶ.
 κἀνταῦθα τὸ μὲν ἐγὼ καὶ σὺ ἐπὶ τῶν ἀτόμων λέγεται, ὁ δὲ ἄνθρωπος
 ἐπ' οὐδενὶ τῶν ἐν μέρει. γέγονεν οὖν ὁ παραλογισμὸς διὰ τὸ οὐ τινὶ ὡς
 5 τινὶ χρήσασθαι· τὸ γὰρ τόδε | τι ἐπὶ τῆς ἀτόμου οὐσίας λέγεται, ὡς f. 48^r
 ἐν Κατηγορίαις εἴρηται· “δοκεῖ γάρ, φησὶν ἐκεῖ, πᾶσα οὐσία τόδε τι
 σημαίνειν”. ἐπὶ δὲ τῆς καθόλου οὐδαμῶς τὸ τόδε τι ἀρμόζει, εἰ καὶ
 δοκεῖ ὁμοίως τὸ σχῆμα τῆς προσηγορίας. ἐκ τούτων λύεται καὶ τὸ σόφισμα
 τὸ λέγον μὴ εἶναι τὴν κίνησιν ἐν τῷ κινουμένῳ· εἰ γάρ ἐστιν “ἡ κίνησις
 10 ἐντελέχεια τοῦ κινητοῦ, ἧ κινητόν”, ὡς ἐν τῷ τρίτῳ τῆς Φυσικῆς ἀκροά-
 σεως δέδεικται, δῆλον ὅτι ἐν τῷ κινουμένῳ ἐστί. πρὸς τοῦτο δὲ ἐνίσταντο
 οἱ σοφισταὶ λέγοντες ‘οὐ λέγομεν ὁρᾶν, ὁρᾶται, ὄρασις καὶ ἀκούει, ἀκούεται,
 ἀκουσις; ἀλλὰ μὴν ὄρασις ἐν τῷ ὁρῶντι καὶ ἀκουσις ἐν τῷ ἀκούοντι· καὶ
 ἡ κίνησις ἄρα ἐν τῷ κινουντι’. παρὰ τὸ σχῆμα τῆς λέξεως ὁ παραλο-
 15 γισμὸς· τὸ γὰρ ὁρᾶν καὶ ὄλως τὸ αἰσθάνεσθαι πᾶσχειν ἐστὶν ἀλλ’ οὐ
 ποιεῖν.

p. 178^a29 Ὅμοιοι δὲ καὶ οἷδε οἱ λόγοι αὐτοῖς, εἰ ὃ τις ἔχων
 ὕστερον μὴ ἔχει.

Ἡ ἀγωγὴ τοῦ σοφίσματος τοιαύτη· ἄρ’ ὃ τις ἔχων μὴ ἔχει,
 20 ἀπέβαλε; ναί· ἀλλὰ μὴν ὁ δέκα ἔχων ἀστράγαλους καὶ ἀποβαλὼν τῶν
 ἑνα οὐκέτι ἔχει δέκα· εἰ δὲ οὐκ ἔχει δέκα, εἶχε δὲ τοὺς δέκα, ἀπέβαλεν
 ἄρα τοὺς δέκα, ὅπερ ἄτοπον· ἄτοπον γὰρ τὸν ἀποβαλόντα ἑνα ἀστράγαλον
 φάσκειν δέκα ἀποβεβληκέναι. τὸ μὲν σόφισμα τοιοῦτον. τινὲς δὲ λύειν
 πειρώμενοί φασι μὴ ἄτοπον εἶναι τὸ φάσκειν ὅτι τοὺς δέκα ἀπέβαλεν· οὐ
 25 γὰρ ἔτι ἔχει δέκα τὸν ἑνα ἀποβαλὼν μεθ’ οὗ καὶ ἦσαν οἱ ἐννέα ἀστράγαλοι
 δέκα. οὕτω μὲν τινες λύειν δοκοῦσιν. ἀλλὰ δῆλον ὅτι οὐ καλῶς· ἡ γὰρ
 τοιαύτη λύσις πρὸς μὲν τὸν ἀνθρωπὸν ἐστί, πρὸς δὲ τὸ πρᾶγμα οὐκ ἐστί.
 τὴν δ’ ἀληθῆ λύσιν τὴν πρὸς τὸ πρᾶγμα σαφῶς ἡμῖν ἐφεξῆς τοῦ σο-
 φίσματος ὁ Ἀριστοτέλης παρατέθεικεν ἐν τῷ λέγειν ἡ ὁ μὲν μὴ ἔχει
 30 πρότερον καὶ ἐξῆς, δυνάμει λέγων ὅτι ὁ μὲν τις πρότερον ἔχων ὕστερον
 οὐκ ἔχει, ἐξ ἀνάγκης ἀποβέβληκεν, οὐ μὴν δ’ ὅσον οὐκ ἔχει ἢ ὅσα
 οὐκ ἔχει, ἀνάγκη τοσαῦτα ἀποβαλεῖν· οὐ γάρ, εἰ μὴ ἔχει δέκα ἔχων
 πρότερον, ἀνάγκη δέκα ἀποβαλεῖν, ἀλλ’ ἀποβαλεῖν μὲν τινα, οἶον τρία ἢ
 πέντε ἢ τι ἄλλο τῶν τοῦ δέκα μερῶν, δέκα δὲ οὐχί. ὅτι δὲ καὶ τοῦτο

3 καὶ superscr. A¹ 4 οὐδενὸς v 5 post γὰρ add. τὸ a 6 ἐν Κατηγορίαις]
 e. 5 p. 3^b10 post οὐσία add. τὸ a 8 <κατά> τὸ σχ. v 10 ἡ A: ἡ al
 ἐν τῷ τρίτῳ τῆς Φυσικῆς ἀκροάσεως] e. 2 p. 202^a7 11 δὲ AI: om. a 12 καὶ
 om. A 13 ante ἀκουσις alt. add. ἡ a, superscr. I¹: om. A 14 ἄρα a: om. AI
 17 συλλογισμοὶ a 18 ἔχοι I 19 μὴ ἔχη I 20 ἀπέβαλε] β postea, ut
 videtur, corr. I 22 ἑνα ἀστράγαλον ἀποβαλόντα a 26 λούουσιν omissio δοκοῦσιν A
 28. 29 τοῦ σοφίσματος om. A 32 post ἔχων add. δέκα a

τὸ σόφισμα παρὰ τὸ σχῆμα τῆς λέξεώς ἐστι, δῆλον ἐντεῦθεν, ὅτι ὁ μὲν ἀριθμὸς ποσόν; ἡ δὲ δεκάς ποιόν, ὥστε καὶ τὰ τρία μόνον καὶ ἀπλῶς τὰ εἶδη. εἰ δὲ ἐρωτήσας ἐπὶ τοῦ ποιοῦ συνάγει ποσόν (ἔχων γὰρ πρότερον δεκάδα οὐκ ἔχει δεκάδα· ἔχει γὰρ τὸν ἐννέα· οὐ γάρ, εἰ μὴ ἔχει τὸν 5 δέκα, ἀνάγκη δέκα μονάδας ἀποβαλεῖν), ἐρωτήσας οὖν ποιὸν συνάγει ποσόν· παρὰ τὸ σχῆμα ἄρα τῆς λέξεως καὶ τοῦτο τὸ σόφισμα. δῆλον δὲ τοῦτο καὶ ἐντεῦθεν· ἐρωτήσας γὰρ ἐπὶ τῆς δεκάδος, ἥτις ἐστὶ ποιόν (τὰ γὰρ εἶδη οὐσιώδεις ποιότητες) συνάγει τὸ ὅσα, ἡγουν ἐρωτήσας ποιὸν συνάγει ποσόν. εἰ γάρ, φησί, μὴ οὕτως ὥς προηνέχθη τὸ σόφισμα ἡρώτα ὁ σο- 10 φιστής ἀλλὰ οὕτως ἄρα γε, εἴ τις μὴ ἔχοι ὕστερον ὅσα εἶχε πρότερον, ἀποβέβληκε τοσαῦτα; οἷον εἴ τις μὴ ἔχοι δέκα ἔχων πρότερον δέκα, ἀποβέβληκε δέκα;’, οὐδεὶς ἂν ἔδωκεν, ἀλλ’ ἢ τοσαῦτα ἢ τούτων τι, τουτέστιν ἀλλ’ εἶπεν ἂν ὅτι δέκα μὲν οὐκ ἀποβέβληκε, τοσαῦτα δέ, οἷον εἰ τύχοι τρία ἢ τι τῶν τοῦ δέκα μερῶν.

15 p. 178^a37 Καὶ ὅτι δοίη τις ἂν ὁ μὴ ἔχει· οὐ γὰρ ἔχει ἓνα μόνον ἀστράγαλον.

Τὸ σόφισμα τοιοῦτον· ἄρα δοίη ἂν τις ὁ μὴ ἔχει; οὐ· ὅδε δὲ οὐκ εἶχεν ἓνα μόνον ἀστράγαλον, δέδωκε δὲ ἓνα· δέδωκεν ἄρα ὁ οὐκ εἶχε· μὴ ἔχων γὰρ ἓνα δέδωκεν ἓνα· δοίη ἂν τις ὁ μὴ ἔχει. ἡ 20 λύσις ὅτι οὐ δέδωκεν ὁ οὐκ εἶχε· πολλὰ γὰρ ἔχων εἶχε καὶ ἓνα. ὥστε οὐ δέδωκεν ὁ οὐκ εἶχεν (εἶχε γὰρ τὸν ἓνα), ἀλλ’ ὥς οὐκ εἶχε· μὴ ἔχων γὰρ ἓνα μόνον δέδωκεν ἓνα μόνον. ὥς γὰρ τὸ μόνον οὕτε τόδε τι σημαίνει, οἷον οὐσίαν, οὔτε ποιόν (οὐθενὸς γὰρ τούτων ἐστὶ σημαντικόν), ἀλλ’ ὥς ἂν εἰπέ τις ἄσχετον σχέσιν, οἷον ὅτι καθ’ αὐτό ἐστιν 25 ἀλλ’ οὐ μετὰ τινος ἄλλου, οὕτως καὶ τὸ μὴ μόνον τὸ μετ’ ἄλλου ὃν δηλοῖ. σαφηνίζων δὲ τὸ παραληφθὲν σόφισμα καὶ ἕτερον προσλαμβάνει παράδειγμα τόδε· ἄρ’ ὁ μὴ τις ἔχει δοίη ἂν; οὐ· ἄρα γε δοίη ἂν τίς τι ταχέως μὴ ἔχων ταχέως; ναί· δοίη ἂν τις λοιπὸν ὁ μὴ ἔχει. λύων οὖν καὶ τοῦτο τὸ σόφισμα λέγει τὸ | γὰρ ταχέως οὐ f. 48^v 30 τόδε διδόναι ἀλλ’ ὥδε διδόναι ἐστίν, ὅπερ ἴσον ἐστὶ τῷ ‘τὸ γὰρ ταχέως τὸν τρόπον τῆς δόσεως δηλοῖ πῶς δίδωσι, οὐ μὴν ὁ οὐκ ἔχει ἢ ὁ ἔχει’.

2 ποιόν corr. I¹, ποσόν I pr.

ἐρώτησις I

πρ. A

18 ἓνα μόνον I Arist., inv. ord. a (T)

20 οὐκ ἔδωκεν A

καὶ A

πρὸς τι· ἡγουν ἀλλὰ τὸ μόνον δηλοῖ, ὥς A

οὐ A

31. 32 δ’ ἔχει, ἢ δ’ οὐκ ἔχει I

fort. ὥσπερ καὶ ἡ τριάς ποιόν

10 et 11 μὴ ἔχει A

12 post ἔδωκε add. δέκα ἀποβαλεῖν ἀστραγάλους A

19 fort. <ἀρ> ἂν: <ἄρα> ἂν v

ἔχων γὰρ ἀστραγάλους δέκα εἶχε A

22 ἔχων γὰρ I: inv. ord. A: ἔχων a

αὐτό Av: αὐτόν I: αὐτόν a

ἄλλου τινός A

28 τι aA Arist.: om. I (A)

3 ἐρωτήσας a:

11 δέκα, δέκα ἔχων

14 τύχη a

ἔχοι I

21 post γὰρ add.

24 post ἀλλ’ ὥς add. ἔχει

25 καὶ

p. 178b8 Ὅμοιοι δὲ οἱ τοιοῖδε πάντες. ἄρ' ἢ μὴ ἔχει χειρί.

Τὸ τῆς λέξεως ἀκόλουθον τοιοῦτον· ἄρα ἢ μὴ ἔχει χειρὶ τύπτοι
 ἄν; ἢ ὃ μὴ ἔχει ὀφθαλμῷ ἴδοι ἄν; ἢ ἐνδέχεται ὁ μὴ ἔλαβεν
 ἔχειν; τὰ δὲ μετὰ τὸ λύσεις εἰσίν, ἃς τινες ἐπὶ γὰρ λύοντες τὰ σοφίσματα, ἃς
 5 οὐκ ἀποδέχεται ὁ Ἀριστοτέλης. συνεπεραίνεται δὲ τὰ σοφίσματα ἐπὶ τοῦ
 ἔχοντος δύο χειρας καὶ δύο ὀφθαλμοὺς καὶ ψήφισματα πλείω ἐνὸς οὕτως·
 ἄρ' ἢ μὴ ἔχει τις χειρὶ τύπτοι ἄν; οὐ· ὅδε δὲ οὐκ ἔχει μίαν
 χεῖρα μόνον ἀλλὰ δύο, τύπτει δὲ τῇ μιᾷ· ἢ ἄρα χειρὶ οὐκ ἔχει τύπτει·
 μὴ ἔχων γὰρ μίαν μόνον τύπτει τῇ μιᾷ μόνον. ἢ λύσεις ὅτι οὐ τύπτει ἢ
 10 οὐκ ἔχει, ἀλλ' ὥς οὐκ ἔχει· μὴ ἔχων γὰρ μίαν μόνην τύπτει τῇ μιᾷ
 μόνῃ. πάλιν ἄρ' ὃ μὴ ἔχει τις ὀφθαλμῷ ἴδοι ἄν; οὐ· ὅδε δὲ οὐκ
 ἔχει ἓνα μόνον ὀφθαλμὸν καὶ βλέπει τῷ ἐνί. καὶ τοῦτο οὐ ψευδὸς·
 ἐνδέχεται γὰρ τὸν ἓνα λήμην ἔχοντα μὴ βλέπειν, τὸν δὲ ἓνα ὑγιῇ ὄντα
 βλέπειν. πάλιν ἄρ' ἐνδέχεται ὁ μὴ ἔλαβέ τις ἔχειν; οὐ· ὅδε δὲ λαβὼν
 15 μίαν μόνην ψῆφον παρὰ τοῦδε (μίαν γὰρ τούτου δόντος μίαν καὶ οὗτος
 ἔλαβε), λαβὼν δὲ μίαν οὐκ ἔχει μίαν· σὺν αὐτῇ γὰρ καὶ ἐτέρας ἔχει· ὁ
 ἄρα οὐκ ἔλαβεν ἔχει. ἢ λύσεις ὅτι καὶ ὁ ἔλαβεν ἔχει, πρὸς τούτῳ δὲ
 ἔχει καὶ ἄλλα. λύουσι μὲν οὖν τινες λέγοντες ὅτι καὶ ὀφθαλμὸν ἓνα
 καὶ χεῖρα μίαν ἔχει· ἐπειδὴ γὰρ τῇ μὲν μιᾷ τύπτει καὶ τῷ ἐνί ὀρᾷ, πρὸς
 20 τὰς τοιαύτας ἐνεργείας, οἷον τὸ ὀρᾷ καὶ τύπτειν, καὶ ἓνα ὀφθαλμὸν ἔχει
 καὶ μίαν χεῖρα· οἷς γὰρ χρῆται ἐνεργῶν, ταῦτα καὶ ἔχει πρὸς τὴν ἐνέρ-
 γειαν ἣν νῦν ἐνεργεῖ. τὸ δὲ καὶ ἄλλο ὅτι οὖν ὁ πλείω ἔχων εἶπε διὰ
 τὸν τὰς πλείους μιᾶς ψήφους ἔχοντα. ἀλλὰ καὶ ψῆφον, φασίν, ἐκ τῆς
 λήψεως μίαν ἔχει· ἓνα γὰρ λαβὼν ἐκ τοῦδε καὶ ἓνα ἔχει παρὰ τοῦδε. ἐν
 25 δὲ τῇ λέξει τῇ οἱ δὲ καὶ ὥς ὁ ἔχει ἔλαβε τὸ λεγόμενόν ἐστιν, ὅτι
 λαβὼν ἓνα καὶ ἓνα ἐκ τοῦ λαβεῖν ἔχει. τὸ δὲ ἐδίδου μίαν μόνον
 οὗτος ψῆφον κατασκευαστικόν ἐστι τοῦ ὅδε δὲ λαβὼν μίαν μόνην ψῆφον
 παρὰ τοῦδε οὐκ ἔχει μίαν· εἰ γάρ, φασί, μίαν μόνην ὅδε ἐδίδου, καὶ
 μίαν ὁ λαβὼν ἐλάμβανεν. τὸ δὲ διὰ τοῦ οἱ δ' ἐϋθύς τὴν ἐρώτησιν
 30 ἀναιροῦντες τοιοῦτόν ἐστι· τῶν λύντων τὰ προρρηθέντα σοφίσματα οἱ
 μὲν πρὸς τὸ συμπέρασμα ἐνίστανται οἱ δὲ πρὸς τὴν πρότασιν. οἷον ἐρω-
 τῶσιν οἱ σοφισταί· ἄρ' εἰκὸς τύπτειν τινὰ ἢ μὴ ἔχει χειρί; οὐ· ὁδὲ δὲ

1 τοιοῦτοι a 2 post ἔχει add. τίς A 3 ἔχοι I 4 τινὲς A: τινὰς aI οὐς
 (post σοφ.) A 6 ψήφισματα πλείω I: inv. ord. a 7 οὐ I: om. a 8 μόνην a
 τύπτοι utrobique a 12 ἓνα μόνον I: inv. ord. a οὐ a: οὖν I 13 δὲ
 ἕτερον A 14 οὐ ex A addidi 16 an δὴ? cf. p. 156,3 18 λέγοντες I:
 om. a καὶ (post ὅτι) I: om. a 19 γοῦν τῇ μιᾷ τύπτει χειρὶ A post
 ἐνὶ add. ὀφθαλμῷ a: post ὀρᾷ A 20 ἡγουν τὸ τύπτειν καὶ τὸ ὀρᾷ A ἔχει A:
 ἔχειν aI 21 χρᾶται τίς ἐνεργῶν A 22 post ἔχων add. ἡγουν πλείους ψήφους
 ἔχων A 23 πλείους A: πλείω aI 26 τὸ ἐδίδου γὰρ μόνην A 27 μίαν post
 μόνην superscr. A 29 τὸ scripsi: δ I: ὁ a

μὴ ἔχων μίαν χεῖρα ἀλλὰ δύο ἔτυψε τῇ μιᾷ· ἔτυψε λοιπὸν ἥ οὐκ ἔχει
 χειρί· οὐδὲ γὰρ εἶχεν ἐκείνην μόνην. οἱ μὲν οὖν εὐθύς ἐνίστανται πρὸς
 τὸ συμπέρασμα μίαν αὐτὸν λέγοντες ἔχειν τὴν ἐνεργοῦσαν. ἄλλοι δὲ
 ἐνίστανται πρὸς τὴν πρότασιν καὶ ἀληθῆ ταύτην εἶναί φασιν. ἔστω γοῦν,
 5 φησὶν, ἐπειδὴ ψεῦδος τὸ μὴ τύπτειν, ἀληθὲς τὸ τύπτειν μεθ' ἧς οὐκ ἔχει
 χειρός, ὃ βούλονται οἱ σοφισταὶ συνάγειν ὡς ἄτοπον καὶ ἀδύνατον. εἰ γοῦν
 ἀληθές, οὐδὲ λύσιμον ἔσται· ἀλλὰ μὴν λύσει ὑποπίπτει· ἐροῦμεν γὰρ
 πρὸς τὸν σοφιστὴν ὅτι ὁ ἀποκρινόμενος δέδωκε τύπτειν μεθ' ἧς οὐκ ἔχει
 χειρός, οὐχὶ τῆς μὴ οὔσης ὅλως ἀλλὰ τῆς λαιᾶς· τύπτειν γὰρ ἔφησε μετὰ
 10 τῆς δεξιᾶς, ἣν οὐκ ἔχει λαιάν, ἥ τῆς τοῦ Σωκράτους χειρός. τὸ δὲ εἰ
 γὰρ ἦν αὕτη λύσις, δόντα τὸ ἀντικείμενον οὐχ οἶόν τε ἦν λύειν
 ἴσον ἐστὶ τῷ 'εἰ γὰρ αἱ ἀληθεῖς καὶ τοῦ πράγματος αὗται ἦσαν λύσεις,
 εἴ τις δοίη τὸ ἀντικείμενον, οὐκ ἂν λυθεῖεν τὰ σοφίσματα'. τὰ γὰρ ἀντι-
 κείμενα τοῖς κειμένοις ἀληθῆ ἔσται, ὥστε καὶ τὰ διὰ τῶν κειμένων
 15 συναγόμενα. πῶς δὲ ἡ αὕτη λύσις ἔσται τῶν ἀντικειμένων; εἰ γὰρ εἴποι
 τις 'ἄρα ἥ μὴ ἔχει τις χειρὶ τύπτοι ἄν;', ὁ δὲ ἀποκρινόμενος εἴποι
 ναί, εἴτα ἐπάξει ὁ ἐρωτῶν 'ἀλλὰ μὴν ὁ Ἀλκιβιάδης οὐκ ἔχει τὴν τοῦ
 Σωκράτους χεῖρα καὶ τύπτει· ὁ Ἀλκιβιάδης ἄρα τύπτει τῇ τοῦ Σωκράτους
 χειρὶ ἣν οὐκ ἔχει', τοῦτο πῶς ἂν λυθεῖη διὰ τῆς παρ' ἐκείνων λύσεως;
 20 εἰ οὖν αὕτη, φησὶν, ἡ λύσις τοῦ πράγματος ἦν καὶ οὐ πρὸς τὸν ἀνθρω-
 πον, δόντα τὸ ἀντικείμενον | οὐχ οἶόν τε ἦν λύειν· τὸ γὰρ ἀντι- f. 49r
 κείμενον τῷ δοθέντι, εἰ παρὰ τοῦτο ἦν τὸ ψεῦδος, ἀληθὲς ἐξ ἀνάγκης
 ἔσται· τὸ γὰρ ἀντικείμενον τῷ ψεύδει παρ' ὃ τὸ ψεῦδος ἀληθές ἐστιν·
 ἀλλὰ μὴν καὶ τοῦ ἀντικειμένου δοθέντος λύσις γίνεται· οὐκ ἄρα παρὰ τοῦτο
 25 τὸ ψεῦδος ἢ μᾶλλον ὁ ἔλεγχος γίνεται. ὅτι δὲ καὶ τοῦ ἀντικειμένου δο-
 θέντος, τοῦ δύνασθαι τύπτειν ἥ μὴ ἔχει χειρί, λύσις γίνεται, φανερόν·
 φήσαντες γὰρ ὅτι παρὰ τὸ μὴ τὰ αὐτὰ ὡσαύτως λέγεσθαι λύσομεν· δόντος
 γὰρ ἐκείνου τύπτειν μὴ ἥ οὐκ ἔχει χειρί, ἀλλὰ [ἥ] ὡς οὐκ ἔχει, σὺ ἐπὶ
 τοῦ 'ἥ μὴ ἔχει' συνάγεις. ἀλλὰ κἄν εἴποιμεν ὅτι τῇ δεξιᾷ τύπτει, ἣν
 30 οὐκ ἔχει λαιάν, καὶ οὕτω λύσομεν· ἡ γὰρ δεξιὰ χεὶρ οὐκ ἔστι λαιά. ὥστε
 ὁ δοὺς τύπτειν ἥ μὴ ἔχει χειρὶ οὐ τῇ ἀλλοτρίᾳ τύπτειν, ἣν ὅλως οὐκ
 ἔχει, δέδωκεν, ἀλλὰ ἐκείνην τύπτειν ἔφησεν ἣν ὥδὲ μὲν ἔχει, ὥδὲ δὲ οὐκ
 ἔχει· ὅλως μὲν γὰρ ἔχει· τὸ γὰρ μέρος αὐτοῦ ἔχει· ὥδὲ δὲ οὐκ ἔχει·
 λαιάν γὰρ τὴν δεξιάν οὐκ ἔχει. λύσομεν οὖν οὕτω τὸ σόφισμα. λυθήσεται
 35 γὰρ καὶ ἄλλως· τύπτοι γὰρ ἂν τίς τινα καὶ τῇ μὴ ἑαυτοῦ χειρί, ὥσπερ
 εἴ τις τὴν τοῦ πατρὸς χεῖρα κρατῶν τύπτει τὸν πατέρα αὐτοῦ μετ' αὐτῆς
 τῆς πατρικῆς χειρός. πλείους οὖν αἱ κακίαι τοῦ λόγου. πλὴν οὐχὶ ἡ τῆς
 τυχοῦσης κακίας ἐμφάνισις καὶ τοῦ πράγματός ἐστι λύσις, ἀλλ' ἡ παρ' ἣν

2 et 4 ἐνίστανται AI: ἐνίσταντο a 4 οὖν A 7 ἔστω a 11 δόντα a:
 compend. I ἣν alt. I: om. a Arist. 12 τῷ om. A 20 ἡ λύσις φησὶ A
 21 δόντος a 27 δόντος A: δόντες aI 28 ἥ alt. deleui 29 εἴποιμεν A:
 εἴπομι aI 32 ἔχει prius scripsi: ἔχειν aAI με (sic) I ἔχειν (ante ὥδὲ),
 ut videtur, I pr. 33 αὐτοῦ libri 35 καὶ alt. A: οὐ aI 36 αὐτοῦ libri
 37 ἡ A cf. p. 162,23: om. aI 38 ἡ παρ' ἣν] spatium sex fere litt. A

τὸ ψευδός, ὡς ἐπὶ τοῦδε· ὁ Σωκράτης κἀθίηται, ὁ καθήμενος γράφει, ὁ Σωκράτης γράφει· τοῦτο δὲ ψευδός. ἐνταῦθα οὐ διὰ τὸ τὸν Σωκράτην καθῆσθαι τὸ ψευδός, κἀν εἰ τύχῃ ψευδός ᾖ τὸ τὸν Σωκράτην καθῆσθαι, ἀλλὰ διὰ τὸ τὸν καθήμενον γράφειν. ἀλλὰ τοῦτο μὲν τοιοῦτον. τὰ δὲ
 5 εἰρημένα σοφίσματα παρὰ μόνον τὰ ἐσχάτως ῥηθέντα ἔχει τὴν μοχθηρίαν· τὰ δὲ ἐσχάτως ῥηθέντα ἦσαν τὸ 'ὅδε δὲ οὐκ ἔχει μίαν μόνην χεῖρα, τύπτει δὲ τῇ μιᾷ' καὶ τὸ 'ὅδε μὲν οὐκ ἔχει ἓνα μόνον ἀστράγαλον, δέδωκε δὲ ἓνα μόνον' καὶ τὸ 'ὅδε μὲν ἔχων δέκα ἀστράγαλους καὶ ἀποβαλὼν τὸν ἓνα οὐκ ἔχει δέκα' καὶ τὰ λοιπὰ. ὁ οὖν ταῦτα ἐμφανίσας λύει, ἀλλ'
 10 οὐχὶ ὁ λέγων ὅτι τὸ δύνασθαι πολλαχῶς καὶ ὅτι ἐνδέχεται ὁ μὴ ἔλαβεν ἔχειν καὶ τὰ τούτοις ὅμοια.

p. 178^b18 Εἰ γὰρ ἦν αὕτη λύσις, δόντα τὸ ἀντικείμενον οὐχ οἶόν τε ἦν λύειν.

Εἴπερ ἦν, φησὶν, αὕτη λύσις τοῦ 'ὅπερ οὐκ ἔλαβέ τις ἔχει' (ἔχει γὰρ
 15 ψήφους πολλὰς μίαν παρὰ τινος εἰληφώς), εἰ οὖν λύσις ἦν τούτου τὸ μίαν ἔχειν, ἐπεὶ καὶ μίαν ἔλαβε παρ' ἐκείνου, δόντα τὸ ἀντικείμενον οὐχ οἶόν τε ἦν λύειν. εἰ γὰρ τῆς καταφάσεως θεθείσης τῆς 'ὁ ἔλαβεν ἔχει' τὸ συναγόμενον δι' αὐτῆς ψευδός ἐστι καὶ λύσιμον, τὸ διὰ τῆς ἀποφάσεως θεθείσης τῆς 'ὁ οὐκ ἔλαβεν ἔχει' συμβαῖνον ἀληθές ἐσται δηλονότι καὶ
 20 ἄλυτον· ἀλλὰ μὴν καὶ ταύτης θεθείσης τὸ συμβαῖνον ψευδός ἐστι, δυναμένης τῆς λύσεως ταύτης καὶ ἐπὶ τοῦ συμβαίνοντος διὰ τῆς παρούσης ἀντιφάσεως λέγεσθαι· ἀδύνατον δὲ τὴν αὐτὴν καὶ μίαν λύσιν ἐπ' ἀμφοτέρων ἀληθεύειν. ὅτι δὲ καὶ τῆς ἀντιφάσεως θεθείσης τὸ συμβαῖνον ψευδός ἐστι, ὁκλὸν ὥδε· πότερον ὁ ἔλαβέ τις, τοῦτο ἔχει; οὐ· εἴτα ῥητέον· ἀλλὰ
 25 μὴν οὗτος ἔλαβε παρ' αὐτοῦ μίαν ψήφον καὶ ἔχει αὐτήν· ὁ ἄρα ἔλαβεν ἔχει, καὶ οὐχ ὁ οὐκ ἔλαβεν· ἀλλὰ μὴν ἔχει καὶ ἄλλας, αἷς οὐκ ἔλαβε παρ' αὐτοῦ, ἐφ' ὧν ἀληθεύσει τὸ 'ἔχει αἷ οὐκ ἔλαβεν'. οὐκ ἄρα ἐστὶν ἡ εἰρημένη λύσις τοῦ πράγματος ἀλλὰ πρὸς τὸν λέγοντα. λύσις δὲ ἐστὶν ἦν φησὶν ὁ Ἀριστοτέλης ἡ λέγουσα τὸ ὅτι οὐ ταυτόν ἐστι τὸ 'ὁ (οὐκ) ἔλαβε' τῷ
 30 'ὡς οὐκ ἔλαβε'. τούτου γὰρ ληφθέντος γέγονεν ὁ παραλογισμός· δόντος γὰρ τοῦ ἀποκρινομένου τὸ 'ὁ ἔλαβεν ἔχει' οὐ συνήγαγε τὸ 'ὁ οὐκ ἔλαβεν ἔχει', ὅπερ ἐστὶν ἀντίφασις τοῦ 'ὁ ἔλαβεν ἔχει', ἀλλὰ τὸ 'ὡς οὐκ ἔλαβεν ἔχει'. ὅπερ πάλιν ἐστὶν ἀντίφασις τοῦ 'ὡς ἔλαβεν ἔχει'. ὥστε ἐπεὶ τοῦ μὲν 'ὁ ἔλαβεν' ἀπόφασίς ἐστι τὸ 'ὁ οὐκ ἔλαβε', τοῦ δὲ 'ὡς ἔλαβε' τὸ 'ὡς οὐκ

1 τὸ I: om. aA 3 τύχη I: τύχοι A: τύχει a τὸν a: om. AI 6 ῥηθέντα
 AI: εἰρημένα a 8 immo ὅδε δὲ 10 ὅτι alt. ex Arist. scriptis: ἔτι aAI
 12 εἰ γὰρ ἦν] spatium octo fere litt. A γὰρ a Arist.: δ' I δόντα a Arist.:
 δόντος I: spatium sex fere litt. A 15 ἦν ex οὖν, ut videtur, corr. A'
 16 δόντα A: δόντος aI 18 αὐτῆς a: αὐτήν A: compend. I 20. 21—24 δυ-
 ναμένης—ἐστι A: om. aI 29 οὐκ addidi 32. 33 ἀλλὰ—ἔχει om. A
 33 ἐπεὶ A: ἐπὶ aI

ἔλαβε', λαβὼν δὲ τὸ 'ὅ ἔλαβεν ἔχει' συνήγαγε τὸ 'ὥς οὐκ ἔλαβε', τὴν ἀπόφασιν τοῦ 'ὥς ἔλαβε', τὸ 'ὅ ἔλαβε' καὶ τὸ 'ὥς ἔλαβεν' ὡς ταυτὸν εἰληφώς καὶ συναγαγὼν τὸν παραλογισμόν· εἰ δὲ ἐκ τοῦ λαβεῖν τὸ 'ὅ ἔλαβεν ἔχει' ὡς ταυτὸν τῷ 'ὥς ἔλαβε' γέγονεν ὁ παραλογισμός, δῆλον ὡς
 5 ἡ λύσις αὐτοῦ ἐστὶ τὸ μὴ τὰ ὡσαύτως ἢ λεγόμενα ἢ ὄντα ὡσαύτως f. 49^v λαβεῖν. ἡ λέγοι ἄν διὰ τοῦ εἰ γὰρ ἦν αὕτη λύσις, δόντα τὸ ἀντικείμενον οὐχ οἶόν τε ἦν λύειν 'εἰ γὰρ ἦν ὅπερ ὑμεῖς λέγετε καὶ οὐχ ὅπερ ἐγώ (ἐγὼ γάρ φημι μὴ ταυτὸν εἶναι τὸ 'ὅ' ἔλαβε' τῷ 'ὥς ἔλαβεν'), εἰ οὖν ψευδὸς ἐστὶν ὅπερ ἐγώ φημι καὶ οὐ παρὰ τοῦτο γέγονεν ὁ παρα-
 10 λογισμός, δόντος τὸ ἀντικείμενον, ὅπερ ἐστὶ τὸ ταυτὸν εἶναι (τὸ γὰρ λέγειν ὅτι ταυτὸν ἐστὶ τὸ 'ὅ' ἔλαβεν' τῷ 'ὥς ἔλαβεν' ἀντίκειται τῷ μὴ ταυτὸν εἶναι), δόντος οὖν τὸ ἀντικείμενον ἀληθὲς ἄν ἦν τὸ συμβαῖνον· νῦν δὲ δοθέντος τοῦ ταυτὸν εἶναι τὸ 'ὅ' ἔλαβε' τῷ 'ὥς ἔλαβε' μᾶλλον τὸ συμβαῖνόν ἐστὶ ψευδός'. ἀλλὰ ῥητέον ἔτι περὶ τοῦ αὐτοῦ διὰ τὸ ἀσαφῶς εἰρησθαι.
 15 εἰ παρὰ ταῦτα ἦν τὸ σόφισμα, δόντα τὸ ἀντικείμενον οὐχ οἶόν τε ἦν λύειν. εἰ γὰρ παρὰ ταῦτα ἦν, ψευδῇ ἄν ἦσαν· δι' ἃ γὰρ τὸ ψευδός, ἐκεῖνα ψευδῇ· ὥστε τὰ ἀντικείμενα αὐτοῖς ἀληθῆ εἶναι ἀναγκαῖον· τὰ γὰρ ἀντικείμενα τοῖς ψευδέσι πάντως ἀληθῆ· ἀλλὰ μὴν τὸ ἐξ ἀληθῶν ἀληθὲς καὶ ἄλυτον· νῦν δὲ τὸ ἐκ τῶν ἀντικειμένων ψευδός καὶ λύσιμον·
 20 οὐκ ἄρα παρὰ ταῦτα τὸ ψευδός, οὐδὲ ταῦτά ἐστὶν αἵτια τοῦ σοφίσματος. οὐχ οἶόν τε ἦν, φησί, λύειν, εἰ παρὰ ταῦτα ἦν τὸ ψευδός, καθάπερ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. καὶ τίνα τὰ ἄλλα, ἐπήγαγε λέγων οἶον εἰ ἔστι μὲν ὅ, ἔστι δὲ ὁ οὐ. φέρεται δὲ καὶ ἄλλη γραφὴ ἔχουσα οὕτως· οἶον εἰ ἔστι μὲν, ἔστι δὲ οὐ. δι' ἀμφοτέρων δὲ τὸ αὐτὸ δηλοῦται. εἴη δὲ ἄν τὸ
 25 λεγόμενον δυνάμει τοιοῦτον· ὥσπερ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων, ἐφ' ὧν τὸ ἀντικείμενόν ἐστιν ἀληθές, ἀφαιρεθέντων τῶν ψευδῶν καὶ τεθέντων τῶν ἀληθῶν τὸ συμβαῖνον ἀληθές ἐστὶ καὶ ἄλυτον, οὕτως καὶ ἐπὶ τῶν προκειμένων, εἰ παρὰ τὰ τεθέντα <τὰ> σοφίσματα ἐγίνετο διὰ τὸ ψευδῇ τυγχάνειν, τεθέντων τῶν ἀντικειμένων καὶ ἀληθῶν καὶ ἀληθῆ ἄν εἴησαν τὰ συμβαί-
 30 νοντα καὶ ἄλυτα· νῦν δὲ καὶ ψευδῇ καὶ εὐλύτα· οὐκ ἄρα παρὰ τὰ πρώτως τεθέντα, ἃ καὶ λύειν οὗτοι πειρῶνται, ἀλλὰ παρὰ τὰ ἐσχάτως ἐπενηνεγμένα. ἔστι δὲ οὖν τὸ οἶον εἰ ἔστι μὲν ὅ, ἔστι δ' ὁ οὐ ἴσον τῷ 'οἶον εἰ τὸ μὲν ἐστὶν ἀληθές, τὸ δὲ ψευδός, τεθέντος τοῦ ἀληθοῦς, ὅπερ 'ὅ' εἶπεν, ἄλυτον ἄν ἦν'. ταῦτα εἰπὼν ἐπάγει ἡ λύσις, ἄν ἀπλῶς
 35 διῶ λέγεσθαι, συμπεραίνεται, δυνάμει λέγων 'ἡ μὲν ὑπ' ἐκείνων λεγομένη λύσις μοχθηρὰ καὶ ἀδόκιμος, ἡ δὲ ἀληθὴς ὅτι, εἰ μὲν ἀπλῶς διῶ

3 immo δὲ cf. p. 153, 16

5 αὐτοῦ AI: αὕτη a

ἡ ὄντα ὡσαύτως] spatium duodecim

fere litt. A

6 δόντα aA: δόντος I

7 ὑμεῖς A: ἡμεῖς aI

8 post ὅπερ ἐγώ

add. φημι A

8 addidi, itemque vs. 11 et 13

10 δόντα A

11 ἀντίκειται A:

ἀντίκεινται aI

12 δόντα A

14 τοῦ om. A

15 δόντα A: δόντος aI

17 post εἶναι deleuit ἀληθῆ A¹

19 καὶ prius om. A

post δὲ add. καὶ A

20 ταῦτα prius AI: τοῦτο a

21 φησί λύειν AI: inv. ord. a

22 τ' ἄλλα a

24 εἰ I

28 τὰ alt. addidi

29 immo ἦσαν

30 εὐλύτα scripsi: ἄλυτα aI:

εὐδιάλυτα A

31 οὗτοι om. A

32 δὲ AI: δὲ a

post μὲν ὅ add. ἐστὶν a

λέγεσθαι, τουτέστιν εἰ μὲν τὰ μὴ ὡσαύτως λεγόμενα ὡσαύτως δι᾽ λέγεσθαι, συμπεραίνεται καὶ ἐλέγχει, εἰ δὲ μὴ δι᾽, οὐ συμπεραίνεται'. εἰ δὲ μὴ συμπεραίνεται, οὐκ ἂν εἴη λύσις, καὶ δεῖ προσυπακούειν τὸ 'ἦν ἐκεῖνοι μοχθηρῶς λύοντες ἐπάγουσιν, ἀλλὰ λύσις ἔσται ἦν αὐτὸς εἶπον'. τὸ δὲ
 5 ἐν δὲ τοῖς εἰρημένοις πάντων διδομένων ἴσον ἐστὶ τῷ 'ἐν δὲ τοῖς εἰρημένοις ἐλέγχοις καὶ σοφίσμασι πάντων συγχωρουμένων αὐτοῖς, τοῦ τύπτειν ἢ μὴ ἔχει χειρί, τοῦ ὁρᾶν ᾧ μὴ ἔχει ὀφθαλμῷ, οὐ συμπεραίνονται οὐδ' ἐλεγχον οὗτοι συλλογίζονται, ὥστε οὐδὲ οὗτοι καλῶς λύουσιν'.

p. 178^b 24 Ἔτι δὲ καὶ οἷδ' εἰσὶ τούτων τῶν λόγων. ἄρ' ὁ γέ-
 10 γραπται, γέγραφέ τις;

Τοιοῦτόν ἐστι τὸ σόφισμα· ἄρα ὅπερ ἐγράφη, τοῦτό τις ἔγραψε; ναί· γέγραπται δὲ ὁ λόγος ὅτι νῦν σὺ κάθησαι, ὅστις ἐστὶ καὶ ψευδὴς διὰ τὸ κινεῖσθαι σε ἢ καὶ ἵστασθαι· ἦν δὲ καὶ ἀληθὴς οὗτος ὁ λόγος, ὅτε ἐγράφη· ὁ αὐτὸς ἄρα λόγος ἐστὶ καὶ ἀληθὴς καὶ ψευδής. πρὸς τοῦτο
 15 γοῦν τὸ σόφισμα ἐπῆνται παρὰ τοῦ Ἀριστοτέλους λύσις τοιαύτη, ὅτι σὺ μὲν, ὦ σοφιστά, τὴν ἐρώτησιν ἐπὶ ποσοῦ ποιησάμενος συνάγεις ἐπὶ ποιοῦ· ἐρωτήσας γὰρ 'ἄρα ὁ γέγραπται, τοῦτό τις ἔγραψε;' καὶ ἐμοῦ συγκατανεύσαντος τῇ ἐρωτήσῃ σου καὶ ὡς ἐπὶ λόγου τὴν κατάνευσιν ποιησαμένου, ὅς ἐστι τοῦ ποσοῦ, συνάγεις ἐπὶ τοῦ ποιοῦ (δυνάμει λέγων ὁ Ἀριστοτέλης
 20 διὰ τοῦ τὸ γὰρ ψευδῆ ἢ ἀληθῆ λόγον ἢ δόξαν εἶναι οὐ τόδε σημαίνει ἀλλὰ τοιόνδε). ὅταν γὰρ τὴν ἐρώτησιν προὔτεινας τὴν 'ἄρα ὁ γέγραπται, γέγραφέ τις;', ἐπὶ ποσοῦ μόνου ταύτην ἠρώτησας· ἐπὶ | γὰρ λόγου ἠρώτησας ἢ συλλαβῆς ἢ λέξεως, ἅτινα ὑπὸ τὸ ποσὸν ἀνά- f. 50^r γονται, ὡς μεμαθήκαμεν· ὅταν δὲ συνῆξας τὸ συναχθέν, ἐπὶ ποιοῦ συνῆξας·
 25 τὸ γὰρ ψευδὲς καὶ ἀληθὲς τοῦ ποιοῦ εἰσι. τὸ δ' ἄρ' ὁ μανθάνει ὁ μανθάνων τοιοῦτόν ἐστι σόφισμα καὶ οὕτως προήγετο κατὰ τὴν ἐρώτησιν· ἄρ' ὁ μανθάνει τις, τοῦτό ἐστίν ὁ μανθάνει; ναί· μανθάνει δέ τις τὸ βραδὺ ταχύ· ἔσται ἄρα τὸ βραδὺ ταχύ. πρὸς ὅπερ ἀπαντᾷ ὁ Ἀριστοτέλης λέγων ὅτι ἐρωτήσαντες οἱ σοφισταὶ ἐπὶ τοῦ πῶς συνάγουσιν
 30 ἐπὶ τοῦ οἷον, ἤγουν τὴν ἐρώτησιν ποιήσαντες ἐπὶ ποσοῦ συνάγουσιν ἐπὶ τοῦ ποιοῦ· τὸ γὰρ ἐρωτηθῆναι ἄρ' ὁ μανθάνει καὶ τὰ λοιπὰ ἐπὶ τοῦ τρόπου ποιήσαντες (δηλοῦσι γὰρ τὸ 'ὡς μανθάνει, οὕτως μανθάνει, ταχέως ἢ ἄλλως πως' καὶ οὐ τὸ πρᾶγμα) συνάγουσιν ἐπὶ ποιοῦ τὴν ἐρώτησιν.

3 τὸ om. A 4 εἶπον AI: εἶπε a δὲ A: om. aI 5 δὲ prius aI Arist.:
 om. A προειρημένοις A Arist. 10 γέγραφέ (D e u) scripsi cf. vs. 22: γέ-
 γραφαί (sic) I: δῆγραφέ (sic) a: ἔγραφέ Arist. 13 ὅτε ex A scripsi: ὅτι aI
 17 post γὰρ add. τίς a 17. 18 συγκατανεύσαντος AI: συγκατανεύοντος a 18 σου
 om. A ἐπὶ ποσοῦ A 19 τοῦ ποσοῦ] spatium decem fere litt. A 21 προὔ-
 τεινας AI: προὔτεινε a 22 post ἐπὶ prius add. τοῦ A 24 μεμαθήκαμεν] Categ.
 c. 6 p. 4^b 33 ὅτε A 26 post ἐστὶ add. τὸ a 29 πῶς ex ποσού, ut
 videtur, corr. I 31 τοῦ prius om. A

p. 178^b33 Οὐδ' ὅταν τὴν κύλικα πίνη, ὃ πίνει ἀλλ' ἐξ οὗ. ἔτι
ἄρ' ὃ τις οἶδεν.

Τὸ σόφισμα τοιοῦτον· ἄρ' ὃ πίνει τις, τοῦτο πίνει; ἢ οὕτως· ἄρ' ὃ
πέπωκέ τις, ἐκεῖνο πέπωκε; ναί· πέπωκε δὲ κύλικα· πέπωκεν ἄρα τὴν
5 κύλικα. ἢ λύσις ὅτι οὐ τὴν κύλικα πέπωκεν, ἀλλ' ὃ πέπωκεν ἢ ὃ πίνει,
ἐκ τῆς κύλικός ἐστι. τοιοῦτον δὲ καὶ τὸ ἄρ' ὃ τις οἶδεν, ἢ μαθὼν ἢ
εὐρὼν οἶδε; ναί· ὅδε δὲ τὸ μὲν ἔμαθε τὸ δὲ εὕρεν· ἀμφοτέρω δὲ οὔτε
ἔμαθεν οὔτε εὕρεν· οὐκ ἄρα οἶδεν. εἰ γὰρ οἶδεν ἢ ὃ ἔμαθεν ἢ ὃ εὕρε,
τὰ δὲ δύο οὐκ ἔμαθε (τὸ ἐν γὰρ ἔμαθεν, οὐχὶ τὰ δύο), ἀλλ' οὐδὲ τὰ δύο
10 εὕρε (τὸ γὰρ ἐν εὕρεν), εἰ οὖν μήτε εὕρε μήτε ἔμαθε τὰ δύο, οὐδὲ
οἶδεν· ἀλλὰ καὶ οἶδε. τὴν δὲ λύσιν τοῦ σοφίσματος ἐνέφηγε διὰ τοῦ ἢ
ὃ μὲν ἄπαν, τὸ δ' οὐχ ἄπαν. ἔστι δὲ ὃ λέγει ὅτι τὸ μὲν πᾶν, ἥτοι
οἶον καὶ ποιόν, τὸ δ' οὐ ποιόν ἀλλὰ ποσόν· τὰ γὰρ ὦν τὸ μὲν τό, τὸ δὲ
τό, ποσά. ἐρωτήσας οὖν ἐπὶ τοῦ ὃ συνάγει ὅσα. ἔτι ἔστι καὶ ἄλλως
15 εἰπεῖν τὸ ἢ ὃ μὲν ἄπαν, τὸ δ' οὐχ ἄπαν, τουτέστιν ὅτι δυνατόν ἐστιν
ἐπὶ μὲν τινος μαθήματος ἄπαν εἰπεῖν, οἶον ὅτι καὶ εὕρον ἐγὼ καὶ ἔμαθον
παρ' ἄλλου, ἐπὶ δὲ τινων οὐχ ἄπαν ἀλλ' ἢ τὸ εὐρεῖν μόνον ἢ τὸ μαθεῖν
παρ' ἄλλου.

p. 178^b36 Καὶ ὅτι ἔστι τις τρίτος ἄνθρωπος παρ' αὐτόν.

20 Ὁ λεγόμενος ὑπὸ τῶν σοφιστῶν λόγος καὶ τὸν τρίτον ἄνθρωπον
εἰσάγων τοιοῦτος· οἶον λέγοντες, φασίν, 'ἄνθρωπος περιπατεῖ' οὔτε τὴν
ἰδέαν ἄνθρωπον περιπατεῖν λέγομεν (ἀκίνητος γὰρ ἐκείνη) οὔτε τῶν καθ'
ἕκαστά τινα· πῶς γὰρ ὃν μὴ γνωρίζομεν; τὸ μὲν γὰρ ἄνθρωπον περι-
πατεῖν γνωρίζομεν, τίς δὲ τῶν καθ' ἕκαστά ἐστιν ἐφ' ᾧ λέγομεν, οὐ γνω-
25 ρίζομεν· ἄλλον ἄρα τινὰ παρὰ τούτους τρίτον ἄνθρωπον λέγομεν περιπατεῖν·
τρίτος ἄρα ἄνθρωπος ἔσται, οὗ τὸ περιπατεῖν κατηγοροῦμεν. ἢ λύσις ὅτι
ὁ ἄνθρωπος καὶ πᾶν τὸ κοινὸν οὐ τόδε σημαίνει ἀλλὰ τοιόνδε·
ὁμοίωμα γὰρ ἐστὶ τῶν καθ' ἕκαστα. πῶς οὖν αὐτὸ δῆτα τὸ ἐν τοῖς καθ'
ἕκαστα θεωρούμενον καὶ ἐν τούτοις ἔχον τὴν ὑπαρξίν οὐσία τις ἔσται καὶ
30 ἕτερον παρὰ ταῦτα; οὐκ ἄρα τρίτος ἄνθρωπος ἔστι. τὸ δὲ ὁμοίως
καὶ ἐπὶ τοῦ Κορίσκου καὶ Κορίσκου μουσικός πρὸς κατασκευὴν
τοῦ μὴ εἶναι τρίτον ἄνθρωπον εἰληπται καὶ οὕτως ἐπῆκται, ὥς εἰ ἔλεγεν
'ὥσπερ γὰρ ὁ μουσικὸς Κορίσκος ἕτερος ὢν τοῦ Κορίσκου οὐκ ἔστι καθ'
αὐτὸν οὐδὲ ὑπαρξίν ἔχει ἰδίαν (τοῦτο γὰρ σημαίνει τὸ ὥστε οὐκ ἔστιν
35 αὐτὸ ἐκθέσθαι), διότι οὐκ ἔστι τόδε τι καὶ οὐσία ἀλλὰ τοιόνδε καὶ

1 ὃ πίνη a ἔτι scripsi: ἔστιν aI: καὶ v Arist. 8 εἰ γὰρ οἶδεν om. A
10 γοῦν A οὐδὲ A: οὐδὲν aI 12 ἥτοι AI: ἡγουν a 13 τὰ scripsi:
τὸ aAI τὸ μὲν τό, τόδε K: τὸ μὲν, τὸ δ' οὐ aAI 14 ἔτι om. A 23 καθ'
ἕκαστόν a 26 περιπατεῖ a 28 αὐτὸ δῆτα I: δῆτα αὐτὸ τοῦτο a τοῖς I:
τῷ a 30 post ὁμοίως add. δὲ a Arist.: om. AI 33. 34 ὁ—ὑπαρξίν om. A
5 post τοιόνδε add. τι A

ποιόν, οὕτως οὐδὲ ὁ ἄνθρωπος περιπατῶν, καὶ ἕτερός ἐστι Σωκράτους, Πλάτωνος καὶ τῶν κατὰ μέρος, ὡς ὁ μουσικὸς Κορίσκος τοῦ Κορίσκου, καθ' αὐτὸν ἔσται'. ἵνα δὲ μὴ τις ἴσως ὑπολάβῃ ὅτι ἢ τοῦ τρίτου ἀνθρώπου παρσισάγεται ὑπαρξίς ἐκ τοῦ λέγοντος ἄνθρωπον περιπατεῖν ἀπο-
 5 δεικνύοναι ἕτερον αὐτὸν εἶναι τῶν μερικῶν, Σωκράτους, Πλάτωνος καὶ τῶν ἄλλων τῶν καθ' ἕκαστα, φησὶν οὐ τὸ ἐκτιθέσθαι δὲ ποιεῖ τὸν τρίτον ἄνθρωπον, δυνάμει τοῦτο διὰ τούτων λέγων 'οὐ τὸ ἀπαριθμεῖσθαι τοὺς καθ' ἕκαστα ἀνθρώπους καὶ ἕτερον ἐκείνων λέγειν τὸν τρίτον ἄνθρωπον ποιεῖ, ἀλλὰ τὸ διδόναι καὶ συγχωρεῖν εἶναι ὅπερ τόδε τι, τουτέστιν
 10 ἀλλὰ τὸ οὐσίαν καὶ | τόδε τι λέγειν αὐτόν'. τῷ δὲ τόδε τι ἔθος f. 50^v αὐτῷ ἐπὶ τῆς ἀτόμου χρῆσθαι οὐσίας. κατασκευάζει δὲ καὶ αὐτὸ τοῦτο, τὸ μὴ εἶναι τὸ κατηγορούμενον καὶ κοινὸν οὐσίαν, δι' οὗ ἐπιφέρει, τοῦ οὐ γὰρ ἔσται τόδε τι εἶναι, ὅπερ Καλλίας καὶ ὅπερ ἄνθρωπός ἐστι, δηλονότι οὐ γάρ, εἰ ἔστιν ὁ Καλλίας τόδε τι, καὶ ὁ ἄνθρωπος τόδε
 15 τι ἔσται. τὸ δὲ οὐδ' εἴ τις τὸ ἐκτιθέμενον <μὴ> ὅπερ τόδε τι εἶναι λέγει ταυτόν ἐστι τῷ 'εἰ γὰρ καὶ μὴ ἐστι τὸ ἐκτιθέμενον καὶ κοινὸν τόδε τι καὶ οὐσία ἀλλὰ ποιόν, ἀλλ' οὖν ἕτερόν ἐστι τῶν καθ' ἕκαστα, ἐν αὐτοῖς δὲ ὅμως ὃν καὶ οὐ καθ' αὐτό'. ὥστε, φησὶν, οὐ δοτέον ἕτερόν τινα τρίτον εἶναι ἄνθρωπον· τὸ γὰρ κοινῶς κατηγορούμενον ἐπὶ πᾶσιν οὐκ ἔστιν
 20 οὐσία ἀλλὰ ποιόν τι.

p. 179^a14 Πάλιν εἰ παρὰ προσφδίαν ὀξεῖαν.

Εἰπὼν ὅτι αἰεὶ ἐπὶ τῶν σοφισμάτων κατὰ τὸ ἀντικείμενον ἢ λύσεις προβαίνειν ὀφείλει, οἷον εἰ συνθεῖς ἡπάτησε, σὺ διελὼν ἐκφεύξῃ τὴν ἀπάτην, καὶ τὸ ἀνάπαλιν, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων τῶν παρὰ τὴν λέξιν καθο-
 25 λικῶς, πῶς δεῖ τὰς λύσεις ποιεῖσθαι, διδάσκει, καὶ φησὶν ὡς εἰ παρὰ προσφδίαν ὀξεῖαν ἢ ἀπάτη, ἢ βαρεῖα προσφδία λύσεις. οἷόν ἐστι τὸ "οὐ καταπύθεται ὄμβρος". εἰ ἐκεῖνος ὀξεῖαν θεῖς προσφδίαν ἡπάτησε, σὺ λύσεις περισπωμένως· βαρεῖαν γὰρ προσφδίαν πανταχοῦ τὴν περισπωμένην λέγει. ὁμοίως καὶ ἐν τοῖς ὁμωνύμοις εἰ ἀπατᾷ ὁ σοφιστής, σὺ τὸ ἀντι-
 30 κείμενον ὄνομα λέγων ἐνίστασο πρὸς τὸ σόφισμα. οἷον τί φημι; εἰ ἐκ τῆς ὁμωνυμίας τὸ ἄψυχον ἔμψυχον συνελογίσαστο, λυτέον ἀποφύσαντας. εἰπόντας μὴ τόδε δεδωκέναι ὃ σημαίνει τὸ ἄψυχον, ἀλλ' ὃ δηλοῖ τὸ ἔμψυχον. εἰ γὰρ ἔροιτο 'ἄρά γε τὸ διδάσκον ἔμψυχόν ἐστιν;', εἴποις δὲ ναί,

1 ὁ AI: om. a περιπατῶν K: περιπατεῖ aAI σωκράτους AK: σωκράτης aI
 3 ἴσως om. A ἢ A: καὶ aI 4 post παρσισάγεται exprunxit εἴ I λέγοντας aA:
 λέγοντος I 5 μουσικῶν A στὸν om. A 7 τοὺς aA: τὰ I 10 αὐτὸν A:
 αὐτὰς I: οὕτω a 11 χρῆσθαι ἐπὶ τῆς ἀτόμου A καὶ superscr. I¹ 12 τὸν
 (post εἶναι) A τοῦ A: τὸ aI 13 ante καλλίας add. ὁ A 14 ὁ AI:
 om. a 15 μὴ ex Arist. addidi 17 οὐσίαν a post ἀλλὰ add. καὶ a
 18 δὲ aA: γὰρ I ὃν superscr. I 18. 19 τρίτον εἶναι aA: inv. ord. I 20 ποιεῖν A
 22 αἰεὶ om. A 23 συνθεῖς A et, ut videtur, I: συνθέσει a post διελὼν add. οὐκ aI:
 om. A 26 τὴν προσφδίαν τὴν A 27 τὸ οὐ κτλ.] cf. c. 4 p. 166^b5 καταπύθεται]
 ὃ corr., ut videtur, I 28 λύσεις I: λέγει a 29 τῇ ὁμωνυμίᾳ a: τῇ etiam I pr.

εἴτα εἴποι 'τὸ δὲ βιβλίον διδάσκει, ἔμψυχον ἄρα τὸ βιβλίον', ῥητέον ὅτι οὐ
 τὸ ἄψυχον διδάσκειν εἶπον ἀλλὰ τὸν διδάσκαλον. ὁμοίως ποιητέον καὶ
 ἐπὶ τοῦ ἀνάπαλιν· εἰ γὰρ ἔροιτο 'ἄρά γε τὸ διδάσκον ἔμψυχόν ἐστιν;',
 εἴποις δὲ οὐ, εἴτα εἴποι 'ὁ δὲ Πλάτων διδάσκει, ἔμψυχον ἄρα τὸ διδάσκον',
 5 εἰπὲ ὡς ἐπὶ τοῦ βιβλίου τὸ διδάσκειν εἶπον. καὶ ἐπὶ τῶν παρὰ τὸ σχῆμα
 τῆς λέξεως, ὡς προειρήκειμεν, ὡσαύτως ποιητέον. οἷον ὁ σοφιστῆς συμ-
 περαινόμενος λέγει ἄρ' ὃ μὴ ἔχει, δοίη ἄν τις· σὺ δὲ πρὸς τοῦτον
 λύων τὸ σόφισμα εἰπὲ οὐχ ὃ μὴ ἔχει, ἀλλ' ὡς οὐκ ἔχει· ἀντίκειται
 γάρ, ὡς ἐν τοῖς προλαβοῦσιν εἴρηται, τὸ ὃ μὴ ἔχει τῷ ὡς οὐκ ἔχει.
 10 διὰ δὲ τοῦ ἀλλ' οὐχ ἃ ἐπίσταται τὸ λεγόμενον δυνάμει ἐστὶν ὅτι οὕτω
 λύειν δεῖ, ὅτι ὃ ἐπίσταται μεμάθηκεν ἢ εὔρεν, ἀλλ' οὐχ ἃ ἐπίσταται
 μεμάθηκε(ν ἢ εὔρεν)· τοῦτο γὰρ καὶ ἡρωτήθη· οὐ γὰρ εἶπεν ὁ ἐρωτῶν
 'ἃ τις ἐπίσταται μεμάθηκεν ἢ εὔρεν', ἀλλ' ἐνικῶς 'ὃ τις ἐπίσταται
 μεμάθηκεν ἢ εὔρεν'.

15 p. 179a26 Πρὸς δὲ τοὺς παρὰ τὸ συμβεβηκὸς μία μὲν καὶ ἡ αὐτὴ
 λύσις πρὸς ἅπαντας.

Μεταβαίνει καὶ ἐπὶ τοὺς παρὰ τὸ συμβεβηκὸς γινομένους παραλο-
 γισμούς, καὶ πῶς δεῖ καὶ τούτους λύειν διδάσκει, καὶ φησὶ τῶν παρὰ τὸ
 συμβεβηκὸς παραλογισμῶν μίαν εἶναι καὶ τὴν αὐτὴν λύσιν. ἐντεῦθεν ἐπι-
 20 στομίζων τοὺς λύσιν τινὰ τοῖς τοιοῦτοις σοφίσμασιν ἐπάγοντας, μὴ μέντοι
 γε ἐν πᾶσιν ἀποσώζουσιν καὶ πάντων τῶν παρὰ τὸ συμβεβηκὸς λυτικὴν
 οὔσαν, ἐπεὶ γάρ, φησὶν, ἀδιόριστόν ἐστι τὸ πότε λεκτέον ἐπὶ τοῦ
 πράγματος. ὃ δὲ λέγει τοιοῦτόν ἐστιν. εἰσὶ τινὰ ἃ τῷ συμβεβηκότι
 ὑπάρχοντα ἀληθεύονται καὶ ἐπὶ τοῦ ὑποκειμένου τῷ συμβεβηκότι, φημὶ δὴ
 25 τῷ πράγματι· τινὰ δὲ τῷ μὲν συμβεβηκότι ὑπάρχει, τῷ δὲ πράγματι οὐχ
 ὑπάρχει. τὸ γὰρ δισύλλαβον λέγεται μὲν καὶ κατὰ τοῦ λευκοῦ, ἀληθεύεται
 δὲ καὶ κατὰ τοῦ ἵππου τοῦ τινός, ὃ συμβέβηκε τὸ λευκόν· ὥστε ἐπὶ
 τούτου ἀληθὲς δοῦναι τάςδε τὰς προτάσεις· ἄρα γε ὅδε ἵππος; ναί· ἄρα
 γε λευκός; ναί· ὅδε ἄρα λευκός· τί δέ, τὸ λευκὸν δισύλλαβον; ναί· ὁ
 30 ἵππος ἄρα δισύλλαβος. ἐπὶ μὲν τούτου ἀληθὺς τὸ κατὰ τοῦ συμβεβηκότος,
 οἷον τὸ δισύλλαβον τὸ κατὰ τοῦ λευκοῦ λεγόμενον, καὶ κατὰ τοῦ ἵππου |
 ῥηθήσεται. ἐπὶ δὲ τοῦ Σωκράτους οὐκ ἀληθῶς· οὐ γάρ, εἰ ὁ Σωκράτης f. 51r
 λευκός, τοῦτο δὲ δισύλλαβον, καὶ ὁ Σωκράτης δισύλλαβον. ἐπειδὴ οὖν

1 post ῥητέον add. δὲ a

5 διδάσκεις a

6 προειρήκειμεν AI: προειρήκαμεν a

post σοφιστῆς add. μὴ a

7 ἔχοι A

δὲ aA: om. I

τοῦτον aA:

τοῦτο I 8 et 9 ἔχοι (post μὴ) A 9 ἐν τοῖς προλαβοῦσιν] p. 152, 17sq.

11. 12 ἢ —

μεμάθηκε aA: om. I

12 ἢ εὔρεν addidi

15 ἡ αὐτὴ a Arist.: αὕτη I

19 καὶ τὴν αὐτὴν εἶναι a

23 δὲ A: om. aI

23. 24 a — ὑπάρχοντα ἀληθεύον-

ται AI: τῶν — ὑπαρχόντων ἀληθεύοντα a

24 δὴ AI: δὲ a

25 τὸ μὲν a

28 post ὅδε add. ὁ a

30 δισύλλαβον A

ἀληθῶς AI: ἀληθὲς a

ταῦθ' οὕτως ἔχει, οὐδὲν δὲ διώρισται πότε δεῖ λέγειν ὅτι τὰ ὑπάρχοντα
 τῷ συμβεβηκότι ὑπάρξει καὶ τῷ πράγματι, τουτέστι τῷ υποκειμένῳ, πότε
 δὲ οὐ, ῥητέον πρὸς ἅπαντας ὅτι οὐκ ἀνάγκη τὸ τῷ συμβεβηκότι ὑπάρ-
 χον καὶ τῷ πράγματι ὑπάρχειν, ἀλλ' ἐπὶ τινῶν μὲν ἐνδέχεται, ἐπὶ τινῶν δὲ
 5 οὐ. καὶ ἐτι δεῖ προφέρειν καὶ τὸ οἶον, ἥτοι τὸ ὁποῖον, ὥσπερ ἐν τῷ
 Μίνῳ τοῦ Πλάτωνος γέγραπται. ἔχει δὲ οὕτως τὰ ἐκεῖσε· "ὁ νόμος ἡμῶν
 τί ἐστιν; ὁποῖον καὶ ἐρωτᾷς τῶν νόμων;" τὰ δὲ ἐπαγόμενα σοφίσματα
 τοιαῦτά εἰσιν. ἄρ' οἶδας δὲ μέλλω σε ἐρωτᾶν; οὐ· ἄρ' οἶδας ὅτι ἡ
 ἀρετὴ ἀγαθόν; ναί· τοῦτο δέ σε μέλλω ἐρωτᾶν· οἶδας ἄρα δὲ μέλλω σε
 10 ἐρωτᾶν. ἡ λύσις ὅτι οὐ ταῦτόν ἐστι τὸ τὴν ἀρετὴν ἀγαθὸν εἶναι καὶ τὸ
 μέλλειν ἐρωτᾶσθαι εἰ ἔστιν ἀγαθόν, ἀλλὰ ἀγαθῷ οὕσῃ συμβεβήκεν αὐτῇ
 τὸ μέλλειν ἐρωτᾶσθαι εἰ ἔστιν ἀγαθόν. πάλιν ἄρ' οἶδας τὸν προσιόντα
 καὶ κεκαλυμμένον; οὐ· (εἶτα ἀφελόντες τὸ περικάλυμμα) τί δέ, οἶδας
 τοῦτον; ναί· τὸν αὐτὸν ἄρα οἶδας καὶ οὐκ οἶδας. πάλιν ἄρά γε ὁ ἀνδριάς
 15 ἔργον ἐστί; ναί· ἄρά γε σὸς ἐστι; ναί· σὸν ἄρα ἔργον ἐστὶν ὁ ἀνδριάς·
 ἀλλὰ μὴν καὶ οὐκ ἐστί; τοῦ Φειδίου γάρ ἐστι. πάλιν ἄρά γε ὁ κύων
 πατήρ ἐστι; ναί· ἄρά γε σὸς ἐστι; ναί· σὸς ἄρα ὁ κύων πατήρ.
 πάλιν ἄρά γε τὰ ὀλιγάκις ὀλίγα ὀλίγα; ναί· ἀλλὰ μὴν τὰ ἑκατὸν
 πρὸς τὰ δεκάκις μύρια ὀλιγάκις ἐστὶν ὀλίγα· τὰ ἑκατὸν ἄρα ὀλίγα· ἀλλὰ
 20 μὴν καὶ πολλὰ. φανερόν οὖν ὡς πάντες οὗτοι οἱ παραλογισμοὶ παρὰ τὸ
 συμβεβηκὸς λύονται· μόνοις γάρ, φησί, τοῖς κατὰ τὴν οὐσίαν ἀδια-
 φόροις ταῦτά ὑπάρχει. οἶον κατὰ τὴν οὐσίαν ἀδιάφοροι ὁ ἵππος καὶ
 ὁ βοῦς· τοῦτοις γοῦν ταῦτά ἐπίσης ὑπάρξει. λύουσι μὲν οὖν τινες ταῦτα
 τὰ σοφίσματα καὶ ἐτέρως. ἀνατρέπει δὲ τὴν λύσιν ταύτην ὁ Ἀριστοτέλης
 25 διὰ τὸ μὴ, ὡς ἄνωθεν εἰρήκαμεν, πάντων τῶν παρὰ ταῦτ' ἐπινομένων
 παραλογισμῶν εἶναι ταύτην λυτικήν.

p. 179b11 Καίτοι πρῶτον μὲν, καθάπερ ἤδη εἵπομεν.

"Ελυόν τινες τὸ παρὰ τὸ συμβεβηκὸς σόφισμα οὕτω λέγοντες, ὡς
 οὐδὲν ἄτοπον, εἰ τὸν Κορίσκον οἶδαμεν καὶ οὐκ οἶδαμεν· κατ' ἄλλο γάρ
 30 οἶδαμεν καὶ κατ' ἄλλο ἀγνοοῦμεν, ἀλλ' οὐ κατὰ ταῦτό. ταύτην τὴν
 δοκοῦσαν λύσιν ἀναιρῶν ὁ Σταγειρίτης φησὶ τῶν παρὰ ταῦτ' ἐλόντων τὴν
 αὐτὴν εἶναι δεῖ λύσιν, ὥσπερ δὴ καὶ εἰρήκαμεν. παρὰ τὸ αὐτὸ δὲ λόγῳ
 εἰσὶ πάντες οἱ παρὰ τὴν ἀμφιβολίαν, ὁμοίως δὲ καὶ πάντες οἱ παρὰ τὴν
 σύνθεσιν· οἱ δὲ παρὰ τὴν ἀμφιβολίαν οὐ παρὰ τὸ αὐτὸ τοῖς παρὰ τὴν

1 πότε A: ποτέρως I: πότερον a 2 post τουτέστι add. καὶ a 3 πάντας A
 συμβεβηκότι aI: σωκράτει A 5 ἡγουν a 5.6 ἐν τῷ Μίνῳ] c. 1 p. 313 A 6 τῷ
 πλάτῳ A ἐκεῖ A 7 ἐρωτᾷς AI: ἐρωτῶ a 9 σε a: γε I: om. A
 11 αὐτῷ A 12 πάλιν om. A 16 καὶ aA: om. I 22 ἀδιάφοροι a: ἀδιάφορα A:
 ἀδιάφορον I 23 ὁ aA: om. I 25 ἄνωθεν] p. 148, 11 sq. εἰρήκαμεν AI: εἰρήκα-
 μεν a ταυτὸ A: ταυτὰ aI 31 ἀναιρῶν ὁ σταγειρίτης aA: inv. ord. I ταυτὰ I
 32 δεῖ postea add. I¹ post δεῖ add. τὴν a εἰρήκαμεν aA: εἰρήκαμεν I

σύνθεσιν ἀλλὰ παρὰ ἄλλο. λέγει οὖν δὴ ὅτι, εἰ καλῶς ἔχει ἡ τῶν οὕτω
 λυόντων τὰ παρὰ τὸ συμβεβηκὸς σοφίσματα λύσεις, ἀρμόσοι ἂν αὕτη εἰς
 πάντας τοὺς παρὰ τὸ συμβεβηκὸς· ἀλλὰ μὴν ἐπὶ τινων οὐχ ἀρμόζει· οὐκ
 ἄρα καλῶς λύουσι· τῶν γὰρ παρὰ τὸ αὐτὸ αἷτιον δεῖ τὴν αὐτὴν εἶναι
 5 λύσιν. πῶς δὲ οὐκ ἔστι πάντων λύσεις τῶν τοιούτων σοφισμάτων ἢ παρ'
 αὐτῶν ἀποδιδομένη, ἐπάγει. ἂν ἀφέλωμεν γάρ, φησὶν, ἀπὸ τοῦ σοφίσματος
 τὸ εἰδέναι [ὡς λέγειν ἄρ' οἶδας], ἀντισταγάζωμεν δὲ τὸ 'ἐστίν', ὡς μὴ
 λέγειν 'ἄρ' οἶδας τόνδε τὸν κεκαλυμμένον;' καὶ 'ἄρ' οἶδας τὸν προσιόντα;',
 ἀλλ' ὅτι 'ἄρ' ὅδε σὸς ἐστίν;', οὐκ ἂν ἦν αὐτοὶ λέγουσι λύσιν ἐφαρμόσοι
 10 ἐπ' αὐτοῦ. ἀξίωμα δὲ λέγει τὴν πρότασιν. τὸ δὲ σόφισμα οὕτως ἡρω-
 τᾶτο· ἔστω δὲ λόγου χάριν ἐπὶ Γλαύκωνος τοῦ Πλάτωνος ἀδελφοῦ, ὅστις
 δὴ Γλαύκων οὐ μόνον ἀδελφὸς ἦν Πλάτωνος ἀλλὰ καὶ πατήρ· εἶχε γὰρ
 παῖδας. ἂν δὴ ὁ ἐρωτώμενος ἦν ὁ Πλάτων (δοθήτω γὰρ καὶ τοῦτον εἶναι
 τὸν ἐρωτώμενον), οὕτως αὐτὸν ἤρετο ὁ ἐρίζων· ἄρά γε, ὦ Πλάτων, ὁ
 15 Γλαύκων σὸς ἐστι; ναί· ἄρά γε ὁ Γλαύκων πατήρ ἐστι; ναί· ὁ Γλαύκων
 ἄρα, ὦ Πλάτων, σὸς ἐστι πατήρ. ἐπὶ δὴ τούτου τοῦ σοφίσματος πῶς ἂν
 ἔχοι χώραν ἣν αὐτοὶ λύσιν λέγουσιν, ὅτι τοῦτο μὲν οἶδα, τοῦτο δὲ f. 51^v
 οὐκ οἶδα; οἶδε γὰρ ἀμφοτέρω ὁ Πλάτων, καὶ ὅτι πατήρ ἐστίν ὁ Γλαύκων
 καὶ ὅτι αὐτοῦ, τοῦ Πλάτωνος δηλονότι, ἐστὶ τι. ὥστε οὐχ ἡ ὑπὸ τινων
 20 λεγομένη λύσις ἀρμόσοι ἂν εἰς πάντας τοὺς παρὰ τὸ συμβεβηκὸς· εἰ γὰρ
 καὶ ἐπὶ τινων ἀληθὲς ἐστὶ τὸ λέγειν ὅτι τὸν αὐτὸν οἶδα καὶ ἀγνοῶ κατ'
 ἄλλο καὶ ἄλλο, ἀλλ' ὥδε τοῦτο λέγειν οὐκ ἐγχωρεῖ. πολλοὶ δὲ εἰσιν αἱ
 κακίαι τοῦ συλλογισμοῦ, πλὴν οὐχ ἡ τῆς τυχούσης κακίας ἐμφάνις καὶ
 τοῦ πράγματός ἐστι λύσις, ὅπερ μικρὸν ὀπίσω εἰρήκειμεν, ἀλλ' ἡ παρ' ἣν
 25 τὸ ψεῦδος, ὡς ἐπὶ τοῦδε· ὁ Σωκράτης κἀθηται, ὁ καθήμενος γράφει, ὁ
 Σωκράτης ἄρα γράφει· τοῦτο ψεῦδος. ἐνταῦθα οὐχί [εἴ τις ἐρεῖ ὅτι] διὰ τὸ
 ὑποθέσθαι τὸν Σωκράτην καθῆσθαι τὸ ψεῦδος συνήχθη, καὶ εἰ τύχῃ
 ψεῦδος ὦν τὸν Σωκράτην καθῆσθαι, ἀλλὰ διὰ τὸν καθήμενον γράφειν.
 οὐκ ἀρκεῖ οὖν πρὸς λύσιν τὸ δεῖξαι ὅτι ψεῦδός ἐστι τὸ συναχθέν, ἀλλὰ
 30 χρὴ καὶ τὸν τρόπον εἰπεῖν καὶ τὸ αἷτιον παρ' ὃ τὸ ψεῦδος γέγονεν· εἰ
 γὰρ ἐν δευτέρῳ σχήματι ἐκ δύο καταφατικῶν συμπεραίνεται τις τὸ τὸν
 ἄνθρωπον ἵππον εἶναι, οὐκ ἀρκεῖ τὸ δεῖξαι τοῦτο ψεῦδος, ἀλλὰ καὶ τὸ
 αἷτιον εἰπεῖν, ὅτι τὸ ψεῦδος συνήχθη διὰ τὸ τοῦ σχήματος ἀσυλλόγιστον.
 τίθησι δὲ καὶ αὐτὸς πρὸς τὸ λεγόμενον παράδειγμα. ἔστι δὲ τὸ διὰ τούτου
 35 λεγόμενον τοιοῦτον. ἔλεγεν ὁ Ζήνων μὴ εἶναι κίνησιν· εἴ τις οὖν, φησὶν,
 ἐπιχειροίη συνάγειν τε καὶ δεικνύναι τὸν Ζήνωνος λόγον τὸν ἀναιροῦντα

1 δὴ om. A 5 πάντων A: om. aI 7 ὡς λέγειν (λέγει A) ἄρ' οἶδας deleui ἀντιστα-
 γάζωμεν a: ἀντειστάγωμεν AI 8 τόνδε a, postea add. I¹: ante τὸν προσιόντα collocat A
 9 ἐφαρμόσοι I cf. vs. 2. 20: ἐφαρμόσει aA 10 ἀξίωμα — πρότασιν om. A 15 γλαύκων
 (ante σός) A: γλαῦκος aI 16 τούτου δὴ A 17 τοῦτο — τοῦτο scripsi: τοῦτον —
 τοῦτον aAI μὲν τοῦτον A 18 ἀμφοτέρω A: ἀμφοτέρον a: compend. I 23 οὐχί A
 24 μικρὸν ὀπίσω] p. 154,37sq. εἰρήκειμεν AI: εἰρήκαμεν a 26 post τοῦτο additur δὲ
 p. 155,2 εἴ — ὅτι deleui 27 τύχοι A 34 post τὸ prius eras., ut videtur, unam
 litt. A τοῦτο a 36 ἐπιχειροῖ a post δεικνύναι adde ex Arist. ὡς ἀδύνατον

τὴν κίνησιν ἐκ τοῦ συνάγειν ἀδύνατόν τι τεθείσης τῆς τοῦ Ζήνωνος ὑποθέσεως, ἀμαρτάνει· οὐδὲ γὰρ λέλυκε τὸν παραλογισμόν. εἰ γὰρ λέγει 'ἐγὼ μὲν, ὦ Ζήνων, εἶναι κίνησιν φημι· εἰ δὲ ψεῦδος τοῦτο, ἀληθὲς δὲ ὁ σὺ φῆς, τὸ μὴ εἶναι κίνησιν, ἔστω τοῦτο καὶ κείσθω ὅτι οὐκ ἔστι κίνησις
 5 οὐδὲ τὸ κινεῖσθαι· ἀλλ' εἰ μὴ ἔστι τοῦτο, οὐδὲ τὸ πόθεν ποῖ κινεῖσθαι ἔσται· εἰ δὲ τοῦτο, οὐδὲ ὁ ἥλιος ἀπὸ ἀνατολῆς εἰς δύσιν κινήσεται οὐδὲ ἀπὸ δούσεως εἰς ἀνατολήν· εἰ δὲ μὴ τοῦτο, οὐδὲ ἡμέραι καὶ νύκτες ἔσονται, ὅπερ ἀδύνατον· εἰ δὲ τοῦτο ἀδύνατον, ψευδὴς καὶ ἡ σὴ ὑπόθεσις. ἥ τὸ ἀδύνατον ἠκολούθησεν' — ὁ ταῦτα συλλογισζόμενος, καὶ εἰ μυριάκις
 10 ἢ συλλογιστικῶς καὶ ἀληθῶς συμπεραινόμενος καὶ συνάγων ὡς ἀδύνατον μὴ εἶναι κίνησιν ἐκ τοῦ συνελαύνειν τὴν Ζήνωνος ὑπόθεσιν εἰς τὸ ἀδύνατον, οὐ λέλυκε τὸ σόφισμα τὸ τοῦ Ζήνωνος, ἀλλ' ὁ λέγων ὅτι ἐνεργεία τὰ ἄπειρα λαμβάνεις καὶ ὅσα ἄλλα αὐτὸς ὁ Ἀριστοτέλης ἐν τῷ ζῆτα τῆς Φυσικῆς ἀκροάσεως εἶρηκε καὶ ἡμεῖς ταῦτα ἐξηγούμενοι τεθεωρήκαμεν.

15 p. 179^b 24 Εἰ οὖν μὴ συλλελόγισται, εἰ καὶ ἀληθές.

ἌΟ λέγει διὰ τῶν εἰρημένων τοῦτό ἐστι. καὶ ἀληθές, φησί, καὶ ψεῦδος ἥ τὸ ἐξ ἀσυλλογίστου τρόπου συναχθέν, ἡ τούτου ἐμφάνισις ἐστι λύσις· οὐ συλλογίζεται δὲ καὶ ὁ ἐκ δύο μερικῶν συνάγων τι καὶ ὁ ἐκ δύο καταφάσεων ἐν δευτέρῳ σχήματι καὶ ὁ χρώμενος ὁμωνύμοις καὶ
 20 ἀμφίβολα λαμβάνων καὶ εἴ τι τοιοῦτον· ὥστε ὁ παρά τι τούτων δεῖξας τὸν παραλογισμόν γεγονέναι ἐκεῖνος λύει. ἴσως δέ, φησίν, ἐπὶ τινων οὐδὲν κωλύει λύειν τὸν λόγον διὰ τοῦ δεικνύναι ἀδύνατόν τι ἐπόμενον, ἀλλ' ἐπὶ γε τοῦ παρόντος οὐκ ἀπόχρη τοῦτο. ἥ μάλιστα τοῦτο λέγει, ὅτι ἐπὶ τινων μὲν οὐδὲν κωλύει λέγειν τὸ αὐτὸ εἰδέναι καὶ μὴ εἰδέναι, κατ' ἄλλο
 25 μέντοι καὶ ἄλλο, ἐπὶ δὲ τοῦ προσιόντος Κορίσκου οὐκ ἀρχεῖ τοῦτο· οἶδε γὰρ ὁ ἀποκρινόμενος καὶ τὸ προσιὸν ὅτι προσέρχεται καὶ τὸν Κορίσκον ὅτι Κορίσκος. ἀλλὰ καὶ οἱ λύοντες τὸ σόφισμα τὸ ὅτι τὰ ἑκατὸν καὶ πολλὰ καὶ ὀλίγα συμπεραινόμενον, λέγοντες ὅτι πᾶς ἀριθμὸς καὶ πολὺς καὶ ὀλίγος, ὁμοίως τούτοις ἀμαρτάνουσιν οὐς εἵπομεν ἀμαρτάνειν

5 ποῖ Ab (i. e. A in alio scholio) I: πῇ A: ποῖη a 6 ἐστὶν Ab ἀνατολῶν —
 δυσμᾶς Ab 7 οὐδὲ ἀπὸ — ἀνατολήν om. Ab μὴ om. Ab 8 δ Ab τοῦτο
 om. Ab post ψευδῆς add. ἄρα Ab 9 ἢ AI: ἐξ ἧς Ab: ἡ a ταῦτα γοῦν συλ-
 λογισάμενος A εἰ om. A 11 post τὴν add. τοῦ A 12 τὸ alt. om. A 13 τῷ
 ζ a: τῇ ζῆτα I ἐν τῷ ζῆτα τῆς Φυσικῆς ἀκροάσεως] c. 2 p. 233^a 21 sq. 17 ἐστὶ
 (ante τὸ) A 18 καὶ prius om. A ὁ alt. AI: om. a 19 καταφατικῶν A
 19. 20 καὶ ὁ λαμβάνων ὁμώνυμα· καὶ ὁ χρώμενος ἀμφιβόλοις· καὶ τισι τοιούτοις ἑτέροις A

ος
 21 ἐκεῖνον A, os superscr. I¹ 22 κωλύει] λύει superscr. I¹ 25 ἐπὶ δὲ AI: πλὴν
 ἐπὶ τούτων, ἡγουν A τοῦτο] πρὸς λύσιν τὸ εἰπεῖν κατ' ἄλλο μὲν γινώσκω τὸν κορίσκον,
 κατ' ἄλλο δὲ ἀγνοῶ A 27 post κορίσκος add. ἐστὶν A 28 συμπεραινόμενον ante 27
 ὅτι τὰ collocat A 29 post ἀμαρτάνουσιν add. ἐνδέχεται γὰρ τὸν ἀριθμὸν καὶ πολὺν
 καὶ ὀλίγον εἶναι· πολὺν μὲν πρὸς τὸν ἐλάττωνα· ὀλίγον δὲ πρὸς τὸν μείζονα· ὅθεν καὶ ἀμαρ-
 τάνουσιν, ἡγουν οὐ καλῶς λύουσιν. ὁμοίως τούτοις, ἡγουν ἐκεῖνοις A

ἐν τῷ εἰς τὸ ἀδύνατον ἀπάγειν ἢ τὴν τυχοῦσαν λύσιν ἐπάγοντας καὶ μὴ παρ' ἣν τὸ ψευδὸς ἐστι. καὶ εἴη ἄν λεῖπον τῷ ὥσπερ οὖς εἴπομεν τὸ 'ἡμάρτανον'. ὥς γὰρ ἐκεῖνοι ἡμάρτανον, οὕτω καὶ οὗτοι. τίς δέ φησιν ἢ ἁμαρτία. ἀφέντες γάρ, φησί, λέγειν πρὸς τὸν ἐρεθίζοντα ὅτι οὐ συνεπε-
 5 ράνω, ἐφιᾶσι μὲν τοῦτο λέγειν, φασὶ δὲ αὐτὸν συμπεπεράνθαι, καὶ f. 52^r
 πάντα ἀριθμὸν καὶ πολὺν καὶ ὀλίγον λέγουσιν. εἰ γοῦν οὕτω ποιοῦσι,
 πῶς οὐχ ἁμαρτάνουσιν; ἴσον δὲ ἐστὶ τὸ λεγόμενον τῷ 'εἰ γὰρ παραλιπόντες
 λέγειν πρὸς τὸν ἐρίζοντα ὅτι οὐ συνεπεράνω τὴν ἀντίφασιν τῆς θέσεως, εἰ
 τοῦτο γοῦν παραλιπόντες λέγουσιν ὅτι ἀληθές ἐστιν ὃ συνεπεράνω καὶ οὐδὲν
 10 ἀδύνατον (πᾶς γὰρ ἀριθμὸς καὶ πολὺς ἐστὶ καὶ ὀλίγος), ἁμαρτάνουσιν'.

p. 179^b38 Ἐνιοὶ δὲ καὶ τῷ διττῷ λύουσι τοὺς συλλογισμούς.

Πρὸ τῆς τῶν ῥητῶν σαφηνείας δεῖ τοῦτο προειπεῖν, ὅτι τὰ σοφίσματα
 ταῦτα, ἃ νῦν ἐκτίθησι, πρὸς τοὺς εἰδότας ἐλέγοντο. τὸ δὲ 'οὗτος τούτου
 δοῦλός ἐστι' συνεπέραινον οὕτως. ἄρά γε οὗτος τέκνον ἐστί; ναί. ἄρά γε
 15 οὗτος τούτου ἐστί; ναί. οὗτος ἄρα τούτου τέκνον ἐστίν. ἀλλὰ καὶ δοῦλος.
 εἰ γὰρ μὴ εἰδὼς ἐτύγχανεν ὁ ἀποκρινόμενος ὅτι οὗτος δοῦλός ἐστι Γλαύ-
 κωνος ἀλλ' οὐ τέκνον, ἐκεῖνος δὲ ἡρώτα. ἄρά γε οὗτος τέκνον ἐστί; ναί.
 ἄρά γε οὗτος Γλαύκωνός ἐστι; ναί. οὗτος ἄρα τέκνον Γλαύκωνός ἐστιν.
 ἀλλὰ καὶ δοῦλος, ὃ ταῦτόν ἐστι τῷ 'οὐ τέκνον' — εἰ οὖν μὴ ᾔδει ταῦτα ὁ
 20 ἀποκρινόμενος, εἶχεν ἄν λέγειν πρὸς τὸν ἐρωτῶντα 'πόθεν δῆλον ὅτι δοῦλός
 ἐστὶ Γλαύκωνος καὶ οὐ τέκνον;'. ὥστε πρὸς τὸν εἰδότα τὰς ἐρωτήσεις
 ἐποιοῦντο. τούτων οὕτως ἐχόντων λέγει ὁ Ἀριστοτέλης τινὰς λύειν τοὺς
 τοιούτους παραλογισμοὺς τῷ διττῷ, διττὸν λέγων τὴν ὁμωνυμίαν καὶ
 ἀμφιβολίαν. ἔλεγον γὰρ ὅτι τὸ 'ἄρά γε οὗτος τούτου;' διττόν, καὶ ὅτι
 25 δοῦλος τούτου καὶ ὅτι τέκνον τούτου. ὁμοίως, φασί, καὶ τὸ 'οὗτος τούτου
 τέκνον' διττόν. καὶ γὰρ ἢ ὅτι Γλαύκωνος τέκνον ἢ ὅτι τοῦ γεννήσαντος
 αὐτόν. πρὸς δὴ ταῦτά φησιν ὁ Ἀριστοτέλης μὴ καλῶς λύειν. μὴ γὰρ
 εἶναι διττὸν τὸ 'ἄρά γε οὗτος τούτου;' ἢ τὸ 'ἄρά γε οὗτος τούτου τέκνον;'.
 ἐπειδὴ γάρ, ὥς εἴρηται, πρὸς τὸν εἰδότα ὅτι οὗτος τοῦ Γλαύκωνός ἐστι
 30 δοῦλος ἀλλ' οὐ τέκνον τὴν ἐρώτησιν ἐποιοῦντο, πῶς ἄν εἴη διττὸν πρὸς
 αὐτὸν τὸ 'οὗτος τούτου'; ὁ γὰρ δοὺς τὸ τοῦτον τούτου εἶναι ὥς ἴσον δέ-
 δωκε τῷ τοῦτον τούτου δοῦλον εἶναι, ὥστε οὐ διττὸν πρὸς αὐτὸν τὸ 'ἄρα
 οὗτος τούτου;'. πάνυ δὲ ἀνυσίμως διὰ τοῦ κατωτέρω τιθεμένου αὐτῷ εἰς

1 ἐν τῷ ἀπάγειν τὸν λόγον εἰς τὸ ἀδύνατον. ἤγουν A 2 ἣν AI: δν a 3 γὰρ I:
 καὶ a 4 ἐρίζοντα v 4. 5 συνεπεράνω I: συμπεραίνω a 5 ἀφιᾶσι v
 8 et 9 συνεπεράνω AI: συμπεραίνω a 10 ἐστὶ καὶ ὀλίγος I: καὶ ὀλίγος ἐστὶν a: καὶ
 ὀλίγος A 11 τὸν συλλογισμόν a: om. A 14 συνεπέραινον A 19 εἶδει a
 23 post καὶ add. τὴν A 24 ὅτι prius] ὃ ex οὗ, ut videtur, corr. I 25 post
 δοῦλος add. καὶ aI: om. A φασὶ scripsi: φησὶ aAI 29 τοῦ AI: om. a 31 τὸ
 alt. AI: om. a 32 δοῦλον ex δῆλον corr. A¹ 33 κατώτερον a αὐτῷ A:
 αὐτοῦ a: compend. I

παράδειγμα, τοῦ ἔπους, ἔδειξεν ὅτι οὐ παρὰ τὸ διττὸν ἐστὶ τὸ σόφισμα.
 ὥσπερ γὰρ ὁ λέγων ὅτι δὸς μοι τὸ μῆνιν ἄειδε θεά, τὸ ἡμισυ τοῦ
 ἔπους, ὁ ἀκούσας οὐ τὴν Ἰλιάδα ἔπος νοεῖ οὐδ' ὡς ἡμισυ Ἰλιάδος διδω-
 σιν ἀλλ' ὡς ἡμισυ στίχου· οἶδε γὰρ ὠρισμένως ὅτι ἡμισυ ἔπους ἐστὶ τὸ
 5 μῆνιν ἄειδε θεά ἀλλ' οὐ τῆς ποιήσεως· οὐ γὰρ λέγεται ἡ Ἰλιάς ἔπος
 ἀλλ' ὁ στίχος. εἰ μὲν γὰρ ἐλέγετο καὶ ἡ Ἰλιάς καὶ ὁ στίχος ἔπος, τότε
 ἦν ἂν διττὸν τὸ 'δὸς μοι τὸ ἡμισυ τοῦ ἔπους'. ἐπεὶ δὲ οὐ λέγεται ἔπος
 ἡ Ἰλιάς ἀλλ' ὁ στίχος, οὐ διττὸν. οὕτως καὶ ἐπ' ἐκείνων. τὸ δὲ οἶον
 ὅτι σὸς ἐστὶ πατήρ ἢ υἱός ἴσον ἐστὶ τῷ 'σὸς ἄρα, ὦ Γλαύκων, οὗτος
 10 υἱός, καὶ σὸς, ὦ δοῦλε, ὁ Γλαύκων πατήρ'. λύει δὲ λέγων ὅτι, εἰ παρὰ
 τὸ διττὸν ἦν τὸ σόφισμα, ἐχρῆν τὸ ὄνομα καὶ τὸν λόγον κυρίως λέγεσθαι
 καθ' ὧν λέγονται. ὁ γὰρ κύων τῶν πολλαχῶς λεγομένων ὧν κυρίως λέ-
 γεται καὶ κατὰ τοῦ χειρσαίου καὶ κατὰ τοῦ ἀστρώου· ὁ δὲ πατήρ κατὰ
 τοῦ δούλου, ἐφ' οὗ καὶ τὸ σὸς ἐδόθη, οὐ λέγεται κυρίως· ὁ γὰρ εἰπὼν
 15 ὅτι ναὶ σὸς, τὸ σὸς ὡς πρὸς δοῦλον δέδωκεν· οὐ λέγεται δὲ ὁ πατήρ
 δούλου πατήρ. ὥστε οὐ διττὸς ὁ λόγος διὰ τὸ τὸ διττὸν κυρίως κατὰ
 πάντων λέγεσθαι καθ' ὧν λέγεται, τὸ δὲ δοῦλος, ὃ ὡς ταῦτόν τὸ σὸς
 ἐδόθη, μὴ λέγεσθαι κυρίως πρὸς τὸν πατέρα. τὴν δὲ λέξιν τὴν τὸ δὲ
 τόνδε εἶναι τοῦδε τέκνον ὑπερβατικῶς ἀναγνωστῆρόν οὕτως· τὸ δὲ τόνδε
 20 τοῦδε οὐδεὶς λέγει κυρίως εἶναι τέκνον. εἰ γὰρ τὸ τέκνον κυρίως
 πρὸς τὸν δεσπότην ἐλέγετο, τότε ἂν καὶ τὰ δηλωτικὰ τούτων, τὰ τόδε
 τοῦδε, ἦσαν διττά, σημαίνοντα ὅτι τὸ τέκνον καὶ δεσπότου ἐστὶ τέκνον καὶ
 πατρὸς καὶ ὁ πατήρ καὶ δούλου πατήρ καὶ υἱοῦ· ἐπεὶ δὲ τὸ τέκνον οὐ
 λέγεται δεσπότου ἀλλὰ πατρός, οὐδὲ τὸ | τοῦ τέκνου καὶ πατρὸς δη- f. 52v
 25 λωτικόν, ὅπερ ἐστὶ τὸ τόδε τοῦδε, διττὸν ἔσται. ὁμοίως καὶ ἐπὶ τοῦ δού-
 λου καὶ δεσπότου. ὅτι δὲ οὐ λέγεται διττῶς, δῆλον· οὐδεὶς γὰρ τὸν
 δοῦλον τούτου τέκνον κυρίως λέγει, εἰ δοῦλον αὐτὸν αὐτοῦ γινώσκει καὶ
 μὴ τέκνον, καὶ συνελόντα φάναι τὸ τόνδε τοῦδε εἶναι τέκνον τοῦ
 . εἰ γοῦν
 30 καὶ τινες, παρὰ τὴν ὁμωνυμίαν ἢ τὴν ἀμφιβολίαν (ταῦτα γὰρ εἰσι
 τὰ διττά) λέγουσιν εἶναι τὸ σόφισμα, ἀλλ' οὐν, ὡς δέδεικται, παρὰ τὸ
 συμβεβηκός ἐστι. τὸ δὲ ἐπὶ τῆς φρονήσεως σόφισμα τοιοῦτον· ἄρά
 γέ ἐστιν ἐπιστήμη τῶν κακῶν; ναί· τὰ γὰρ κακὰ ἐπιστητά·
 ἀλλὰ μὴν ἢ φρόνησις ἐπιστήμη· ἢ φρόνησις ἄρα τῶν κακῶν· ἔστιν ἄρα
 35 ἢ φρόνησις κακόν τι. καὶ τοῦτο δὲ λέγει τινὰς τῷ διττῷ λύειν· τὸ γὰρ τοῦτο
 τούτων εἶναι διττόν φασι. πρὸς ἣν λύσιν ἐνιστάμενος ὡς μὴ ἀρχοῦντως

1 τοῦ deleverim	2 μῆνι I	6—8 εἰ μὲν—στίχος om. A	7 δός μοι τὸ
superscr. I ¹	10 δὴ A	13 ἀστέρος A	17 δὲ Av: om. aI ψ̄ scripsi:
οὗ aAI	22 σημαίνοντα A: σημαίνονται a: σημαίνον I	25 τοῦδε τόδε A	
27 αὐτὸν om. A	28 καί—τοῦ om. spatio non relicto A	post τοῦ reliquit	
spatium plus unius versus I: spatium circa viginti quinque litt. a			31 ὥς aA:
οὗ I	35 τοῦτο prius aA: τοῦ I		

ἔχουσιν ἐπήγαγε λέγων τὸ δὲ τοῦτο τούτων εἶναι οὐ λέγεται πολλαχῶς, ἀλλὰ κτήμα, ὥσει ἔλεγεν· ὥσπερ γὰρ τὸ χωρίον τόδε τῶν Ἀθηναίων ὃν οὐ λέγεται πολλαχῶς, ἀλλὰ κτήμα ἢ δοῦλος, καθάπερ εἴρηται, οὕτως οὐδὲ τὸ τὴν ἀρετὴν εἶναι τῶν κακῶν πολλαχῶς λέγεται·
 5 ὁ γὰρ πᾶσιν ὅτι οὐ κακὸν τί ἐστὶν ἢ ἀρετή· οὐδεὶς γὰρ κακὸν αὐτὴν λέγων κυριολεκτεῖ· ἀλλ' οὕτως λέγεται τῶν κακῶν ὡς ἐπιστήμη τῶν ἐπιστητῶν. παρὰ τὸ συμβεβηκὸς ἄρα καὶ τοῦτο καὶ οὐ παρὰ τὸ διττόν· διότι γὰρ ἡ φρόνησις τούτων ἐστὶ, συμβεβηκε δὲ τούτοις κακοῖς εἶναι, διὰ τοῦτο λέγεται ἡ φρόνησις τῶν κακῶν.

10 p. 180^a10 Εἰ δ' ἄρα πολλαχῶς· καὶ γὰρ τὸν ἄνθρωπον τῶν ζώων φαμέν εἶναι.

Λεῖποι ἂν τῷ λόγῳ τὸ οὐ καλῶς λέγει', καὶ εἴη ἂν τὸ πλήρες τοιοῦτον· εἰ δέ τις τὸ τοῦτο τούτων ἢ τὸ οὗτος τούτου πολλαχῶς λέγεσθαι φήσῃ, ὅτι καὶ ὁ λόγος ὁ λέγων τὸν ἄνθρωπον τῶν ζώων πολλαχῶς
 15 λέγεται, εἰ οὖν τοῦτό τις εἴποι, οὐ καλῶς λέγει. καὶ τὴν αἰτίαν τοῦ μὴ καλῶς λέγειν τὸν εἰπόντα τοῦτο γοργῶς τέθεικε διὰ τοῦ ἀλλ' οὐ τι κτήμα, ὅπερ ἴσον ἐστὶ τῷ 'οὐ γὰρ λέγεται κτήμα'. ἔστι δὲ ἡ σύμπασα τῶν λέξεων διάνοια τοιαύτη. εἰ μὲν γὰρ ὁ ἄνθρωπος καθ' ἓνα μὲν τρόπον ἐλέγετο τῶν ζώων, διότι ζῷόν ἐστι (πᾶν γὰρ ζῷον οὐ τῶν μὴ ζώων
 20 ἀλλὰ τῶν ζώων), κατ' ἄλλον δὲ πάλιν ἐλέγετο τῶν ζώων, ὥσπερ ὁ Πειραιεύς, μᾶλλον δὲ ἡ Τάναγρα τῶν Ἀθηναίων (λέγεται γὰρ ταῦτα τῶν Ἀθηναίων ὡς κτήματα), τότε δὴ τότε καὶ τὸ τόδε τοῦδε ἢ τὸ τοῦτο τούτων ἐλέγετο ἂν πολλαχῶς. ἐπεὶ δὲ 'ὁ ἄνθρωπος τῶν ζώων' οὐ λέγεται πολλαχῶς (οὐδεὶς γὰρ ἀκούσας αὐτὸν τῶν ζώων ὡς κτήμα εἶναι τῶν
 25 ζώων ἀκούει, ἀλλ' ὅτι ζῷόν ἐστιν· οὐ γὰρ λέγεται κυρίως ὁ ἄνθρωπος τῶν ζώων ὡς κτήμα τῶν ζώων, οὐδ' ὁ τοῦτο λέγων 'κυριολεκτεῖ'), ἐπεὶ οὖν 'ὁ ἄνθρωπος τῶν ζώων' οὐ λέγεται πολλαχῶς, οὐδὲ τὸ τούτου δηλωτικόν (ἔστι δὲ τὸ τοῦτο τούτων) διττόν ἐστιν. ὥστε οὐδὲ τὸ σημαντικὸν τοῦ δούλου καὶ δεσπότου (ἔστι δὲ καὶ αὐτὸ τὸ τοῦτο τούτου) διττόν· καὶ
 30 εἴρηται πρότερον διὰ τί. τὸ δὲ καὶ ἐάν τι πρὸς τὰ κακὰ λέγεται ὡς τινός ταυτόν ἐστι τῷ 'καὶ ἐάν τι πρὸς τὰ κακὰ λέγεται κατὰ γενικὴν πτωσιν, καθάπερ ἡ φρόνησις λέγεται τῶν κακῶν, ῥηθήσεται μὲν, ἀλλ' οὐχ ὅτι κακὴ ἐστὶ, τῶν κακῶν, ἀλλ' ὅτι ἐπιστήμη οὖσα τῶν κακῶν'· ὁ

2 ἔλεγεν AI: ἐλέγετο a

8 κακοῖς A: κακὰ aI

12 post τῷ add. τοιούτω A

14 φήσῃ A: φησὶν I: φησὶ a

16 τι om. a

17 post δὲ add. καὶ aA

18 τοιαύτη (ras. unius litt.) διάνοια A
 superser. A¹

21 τάναγρα, quod coniecit coll. Paraphr. 57,15 Waitz Organ. II p. X,

Av: τάναγρα aI

γὰρ in ras. A¹

22 fort. δὴ ποτε

24 πολλαχῶς om. A

25 λέγει A

30 post πρότερον add. τὸ A

30. 31 ὡς—λέγεται om. A

33 κακόν (post ὅτι) A

οὖσα aI: ἐστὶ A

γὰρ φρόνιμος ἐπίσταται τὰ κακά. ὥστε τὰ σοφίσματα ταῦτα, ἃ μικρῷ
 πρότερον εἰρήκειμεν, παρὰ τὸ συμβεβηκὸς γέγονεν ἄλλ' οὐ τῷ διττῷ. πῇ
 δὲ καὶ ἀπλῶς αὐτὸς τὸ παρὰ τὸ συμβεβηκὸς ὠνόμασε· πῇ γὰρ ὦν ὅδε
 τοῦδε, οἷον δοῦλος δεσπότηου, καὶ ἀπλῶς κατὰ πάντων, καθ' ὅσων τὸ τόδε
 5 τοῦδε λέγεσθαι δύνатаι, ἐπιφέρειν ἀξιούσι. καίτοι ἐνδέχεται, φησὶν,
 ἴσως ἀγαθὸν εἶναί τι τῶν κακῶν, ὡς ἡ ἀνδρεία ἀπλῶς οὕσα ἀγαθὸν
 δοκεῖ τισι διὰ τὰ ἐν πολέμοις τραύματα εἶναι κακόν· διὰ τοῦτο γὰρ καὶ
 αὐτὸς τὸ ἴσως προσέθηκεν. ὥστε ὁ λόγος ὁ λέγων ἡ ἀνδρεία τῶν κακῶν
 διττός· ἢ γὰρ ὅτι κακόν τί ἐστὶν ἡ ἀνδρεία, ἢ ὅτι ἐπίσταται τὰ κακά.
 10 ἀλλ' εἰ καὶ ἐνδέχεται ποτέ τινα λόγον λέγοντά τι ἀγαθὸν τῶν κακῶν εἶναι
 τὸ διττὸν ἔχειν, ὡς ἐπὶ | τῆς ἀνδρείας καὶ τοῦ πλοῦτου καὶ ὑγείας καὶ f. 53^r
 ἄλλων τινῶν, ἀλλ' οὔτι γε τὸν λέγοντα τὴν φρόνησιν τῶν κακῶν τὸ διττὸν
 ἔχειν φήσαιμεν. καὶ τοῦτο εἰπὼν τίθησι λόγον δοκοῦντα μὲν ἔχειν τὸ
 διττὸν μὴ ὄντα δὲ διττόν, ὡς μετ' ὀλίγον ἔρεῖ. ἔστι δὲ ὃν ἐπάγει λόγον
 15 δοκοῦντα ἔχειν τὸ διττὸν οὕτως· ἀλλ' εἴ τι δοῦλον εἴη ἀγαθὸν μο-
 χθηροῦ. φέρεται δὲ καὶ ἄλλη γραφή ἔχουσα οὕτως· ἀλλ' εἴ τι δοῦλον
 εἴη ἀγαθὸν ὄνομα μοχθηροῦ. ὃ δὲ λέγει ἐστὶ τοιοῦτον· ἐάν τις
 δοῦλος ἀγαθὸς ὦν [ἢ εἰ γὰρ τις δοῦλος ὄνομα ἔσχε κεκληθῆναι ἀγαθός]
 τύχοι δουλεύειν μοχθηρῷ, λέγει δὲ τις τὸ ἀγαθὸν μοχθηροῦ, δόξειεν
 20 ἂν διττός ὁ λόγος εἶναι· ἐπειδὴ γὰρ οἱ πλείους τῶν δούλων μοχθηροῖ
 λέγονται, φαντασίαν τινὰ ἀποτελεῖ τοῦ διττοῦ· ἢ γὰρ ὅτι ὁ ἀγαθὸς μο-
 χθηρὸς ἢ ὅτι δοῦλος μοχθηροῦ. τοῦτο θεὸς ἐνίσταται, καθάπερ εἶπον, μὴ
 εἶναι διττὸν τὸν λόγον λέγων 'οὐ γάρ, εἰ ἀγαθὸν δοῦλον ὃν λέγεται καὶ
 μοχθηροῦ, καὶ ἀγαθὸν μοχθηροῦ ῥηθῆσεται'. τὸ δὲ ἅμα πρόσκειται, ὡς
 25 εἰ ἔλεγεν 'οὐ τὰ δύο ὁμοῦ, ἀγαθὸν πονηροῦ, ἀλλὰ τὰ τρία, ἀγαθὸν
 δοῦλον πονηροῦ· τοῦτο γὰρ τὰ ἡρωτημένα ἀναγκάζει συνεπινοεῖν. ταῦτα
 μὲν διὰ τῆς μιᾶς τῶν γραφῶν λέγοιτο ἄν. διὰ δὲ τῆς ἐχούσης καὶ τὸ
 ὄνομα προσκείμενον λέγοι ἂν 'οὐ γάρ, εἰ τῷ δούλῳ κεῖται ὄνομα τὸ
 'Αγαθὸν ὡς μὴ καλεῖσθαι Νικοκλέα ἢ Πλάτωνα ἢ Ἰππόνικον ἢ ἄλλο τι
 30 τοιοῦτον ἀλλ' 'Αγαθόν, ὥσπερ καὶ ὁ Ὀλυμπιονίκης ὠνομάζετο αὐτὸ τοῦτο
 'Ἄνθρωπος, ἥδη καὶ τὸ ἀγαθὸν μοχθηροῦ διττόν, οἷον ὅτι τὸ 'Αγαθόν
 ὄνομα τοῦ δούλου πονηρόν ἐστιν, ἢ ὅτι πονηροῦ δεσπότηου, ἀλλ' ἀπλοῦν'.
 ὥστε παρὰ τὸ συμβεβηκός· οὐ γάρ, εἰ συμβέβηκε τῷ αὐτῷ ἀγαθῷ τε
 λέγεσθαι καὶ πονηροῦ εἶναι, καὶ τὸ ἀγαθὸν πονηροῦ ἐστὶν, ὥσπερ οὐδέ,
 35 εἰ ἡ φρόνησις ἐπιστήμη, τῇ δὲ ἐπιστήμῃ συμβέβηκε θεωρητικῇ τῶν
 κακῶν εἶναι, καὶ ἡ φρόνησις τῶν κακῶν ἐστὶν· οὐ γὰρ ὅσα κατὰ τοῦ

1 τῶν κακῶν A

2 εἰρήκειμεν AI: εἰρήκαμεν a

3 αὐτὸς A: αὐτὸ aI

ὠνόμασε AI: ὠνόμασαν a

5 δύνатаι λέγεσθαι A

6. 8. 9 ἀνδρία A

8 αὐτὸς A: αὐτὸ a: compend. I

10 ἀλλὰ καὶ εἰ A

11 ἀνδρίας A

ὑγείας a

14 εἰσι a

16 post ἄλλη add. ἡ a

17 ἐστὶ τοιοῦτον AI:

inv. ord. a

18 ἢ—ἀγαθός deleti

ἐχῃ b

19 λέγοι b

21 ἀποτελεῖ aI:

ὑποβάλλει A

24 πρόκειται a

27 λέγουντ' a

28 τὸ AI: om. a

30 καὶ

ὁ I: ὁ A: om. a

τοῦτου (sic) I

34 πονηρῷ—πονηρόν A

35 εἰ om. A

ἐπιστήμη (ante τῇ) AI: ἐπιστήμης a

κατηγορουμένου λέγεται, πάντα καὶ κατὰ τοῦ ὑποκειμένου τῷ κατηγορου-
μένῳ ῥηθῆσεται. ὥστε οὐκ εἰ συμβέβηκε τῷ δοῦλῳ ἀγαθῷ λέγεσθαι,
τούτῳ δὲ πάλιν πονηροῦ, καὶ τὸ ἀγαθὸν πονηροῦ, ἀλλὰ τὸ ἀγαθὸν δοῦλον
πονηροῦ δεσπότου.

5 p. 180^a18 Οὐδὲ τὸ τὸν ἄνθρωπον φάναι τῶν ζώων εἶναι οὐ
λέγεται πολλαχῶς.

Θεῖς πάνυ ἀσαφῶς τὰς αἰτίας καθ' ἃς οὐ καλῶς φαίνονται λέγοντες
διττὸν τὸ τούτου τοῦτο, πάλιν τὸ αὐτὸ ἐκτίθεται, καὶ φησὶν οὐδὲ τὸ τὸν
ἄνθρωπον φάναι τῶν ζώων οὐ λέγεται πολλαχῶς, ὥσπερ οὐδὲ τὸ
10 τὸν ἀγαθὸν δοῦλον πονηροῦ· οὐ γάρ, εἴ ποτέ τι, φησί, σημαίνομεν
ἀφελόντες τούτου, ἐκεῖνο πολλαχῶς λέγεται. ἔστι δὲ ὃ λέγει· οὐ
γάρ πᾶν τὸ καθ' αὐτὸ ἀποληφθὲν καὶ ὠρισμένον καὶ γνώριμον ὃν καὶ
τούτου λεγόμενον πολλαχῶς λέγεται. οὐ γάρ, εἰ συμβέβηκε τούτῳ σφ
εἶναι καὶ τέκνῳ εἶναι, σὸν ἐστὶ τέκνον· οὐ γάρ τὰ τῷ αὐτῷ συμβεβηκότα
15 καὶ ἀλλήλοις τὰ αὐτά· οὐ γάρ, εἰ ὁ Κορίσκος καὶ μουσικὸς καὶ λευκός,
καὶ τὸ μουσικὸν καὶ τὸ λευκὸν ταῦτόν. εἰ μὲν γάρ πάντα τὰ κατὰ συμ-
βεβηκὸς κατηγορούμενα τοῦ αὐτοῦ τινος καὶ ἀλλήλοις καὶ τῷ ὑποκειμένῳ
ἦν ταῦτά, τότε ἂν καὶ τὸ 'οὗτος σός' ἦν διττὸν καὶ τὸ 'οὗτος τούτου'·
οὐδὲν γὰρ διέφερε τὸ σὸς ἐπὶ τέκνου ἢ δοῦλου εἰπεῖν, ἐπειδὴ τὸ τέκνον
20 καὶ τὸ δοῦλον κατὰ τοῦ αὐτοῦ λεγόμενα τὰ αὐτά ἐστίν. ἐπεὶ δὲ οὐ ταῦτά
ἀλλ' ἕτερα, πῶς οἶόν τε λέγειν ὅτι πᾶν τὸ καθ' αὐτὸ ἀποληφθὲν ὡς τού-
του μόνου δηλωτικὸν διττόν; εἰ γάρ τοῦτο ἦν, ἐπειδὴ τὸ μῆνιν ἄειδε
θεῶ ἀφελόντες ὠρισμένως οἶδαμεν ὅτι ἡμῖς στίχου ἐστὶ καὶ οὐ τῆς
'Ιλιάδος, ὃ λέγων ὅτι δός μοι τὸ μῆνιν ἄειδε θεῶ, τὸ ἡμῖς τοῦ
25 ἔπους, διττὸς ἂν ἦν· ἀλλὰ μὴν οὐ διττός· καθ' αὐτὸ γάρ ληφθὲν τὸ
μῆνιν ἄειδε θεῶ δῆλον γέγονε τίνος ἐστὶν ἡμῖς. ὥστε καὶ ὁ τοῦτο
σημαίνων λόγος οὐ διττός. εἰ δὲ τοῦτο, οὐδὲ ὃ λέγων 'ἄρα ὅδε σός;
διττός· δῆλον γάρ ἐστίν ὅπως οὗτος τούτου ἐστίν. ὥστε οὐ λέγεται πολ-
λαχῶς τὸ τούτου τοῦτο, ὅταν ἀφελόντες τι γνώριμον ὃν τί ἐστὶ ταύτῃ τῇ
30 προσηγορίᾳ ὀνομάζωμεν· λέγω δὲ προσηγορίαν τὸ τούτου τοῦτο. ὁ f. 53^v
γάρ τὸν Πλάτωνα καὶ Ἀρίστωνα καθ' αὐτοὺς λαβὼν καὶ ἐρωτῶν 'ἄρα γε
οὗτος τούτου ἐστὶ;' ταῦτόν λέγει τῷ 'ἄρα ὁ Πλάτων υἱός ἐστιν Ἀρίστωνος;'
καὶ οὐ διττὸν ἐνταῦθα τὸ ἐρώτημα διὰ τὸ τὰ ληφθέντα γνώριμα τυγχάνειν

5 ante οὐδὲ add. ἀλλ' a (c u)

a I¹ corr.: τοῦτο τούτου A, I pr.
corr. I¹

16. 17 τὰ κατηγορούμενα τοῦ αὐτοῦ τινὸς κατὰ συμβεβηκός A

alt. om. A

23 ὅτε a

ὑπερ I

ὁ AI: οὐ a

12 post αὐτὸ add. τὸ a

20 τὸ δοῦλος A

οὐ τῆς aA: οὗτος I

30 προσηγορία aA: προτάσει I

7 θεῖς πάνυ AI: inv. ord. a

αὐτὸ A: αἷτιον aI

14 εἶναι alt. om. A

τὰ αὐτά (post οὐ) A

25 γάρ AI: om. a

ὀνομάζωμεν a

8 τούτου τοῦτο

11 τοῦτο ἐκεῖνου I pr.,

15 ταυτά A

18 τὰ αὐτά A τὸ

21 τὸ iteratum I

28 ὅπως aA:

δὲ A: δὴ aI

πῶς ἀλλήλων εἰσίν. ἔτι τὸ οὐδὲ γὰρ εἴ ποτέ τι σημαίνομεν ἀφελόντες τοιοῦτόν ἐστι· οὐ γὰρ τὸ τούτου τοῦτο λέγεται πολλαχῶς, εἴ ποτέ
 <τί> τινος ἀφελόντες σημαίνομεν τῇ προσηγορίᾳ τῇ τούτου τοῦτο. καὶ
 γὰρ εἰπόντες δὲς μοι τὸ ἥμισυ τοῦ ἔπους, τὸ μῆνιν ἄειδε θεά,
 5 δυνάμει τῇ προσηγορίᾳ σημαίνομεν τῇ τούτου τοῦτο· λέγομεν γὰρ ὅτι
 δὲς μοι τούτου τοῦτο, ἡγουν τοῦ στίχου τὸ ἥμισυ, καὶ οὐκ ἔστι διττόν
 <τὸ> τούτου τοῦτο. εἰ γὰρ ἦν διττόν (τοῦτο γὰρ δεῖ προσυπακούειν),
 εἰπόντες δὲς μοι τὸ ἥμισυ τοῦ ἔπους, οἷον τὸ μῆνιν ἄειδε θεά,
 σημαίνομεν τὴν Ἰλιάδα, ἡγουν σημαίνομεν ὅτι δὲς μοι τὸ ἥμισυ τῆς
 10 Ἰλιάδος· ἀλλ' οὐ τοῦτο σημαίνομεν. ἐν δὲ τῇ λέξει τῇ καὶ γὰρ τὸ
 ἥμισυ εἰπόντες δὲς μοι ὑποστικτέον εἰς τὸ δὲς μοι, εἴτα ἐπακτέον τὸ
 Ἰλιάδα σημαίνομεν. ἔστι δὲ τὸ τῆς λέξεως κατάλληλον τοιοῦτον· καὶ
 γὰρ τὸ ἥμισυ τοῦ ἔπους, οἷον τὸ μῆνιν ἄειδε θεά, εἰπόντες
 Ἰλιάδα σημαίνομεν. λέγοι δ' ἂν δι' αὐτοῦ· εἰ πᾶν τὸ τούτου τοῦτο
 15 διττόν, καὶ τὸ δὲς μοι τὸ ἥμισυ τοῦ ἔπους διττόν ἔσται, καὶ τοῦτο
 λέγοντες λέγοιμεν ἂν 'δὲς μοι τὸ ἥμισυ τῆς Ἰλιάδος'.

p. 180^a 23 Τοὺς δὲ παρὰ τὸ κυρίως τόδε ἢ πῇ ἢ ποῦ.

Τίνας εἰσὶν οἱ παρὰ τὸ κυρίως, ἐξηγήσατο διὰ τοῦ ἢ πῇ ἢ ποῦ
 ἢ πῶς· ὅσοι γὰρ παρὰ τὸ πῇ ἢ ποῦ ἢ πῶς ἀληθεύον ἢ μὴ ἀληθεύον
 20 καὶ ἀπλῶς ἀληθεύειν ἢ ψεύδεσθαι ἢ ὑπάρχειν ἢ μὴ ὑπάρχειν ἀξιούντες
 παρὰ τὸ κυρίως λεγόμενον ἀξιούσιν. ἀπλῶς μὲν γὰρ τὸ αὐτὸ καὶ ἐν ἅμα
 λευκὸν εἶναι καὶ οὐ λευκὸν ἀδύνατον· πῇ δὲ οὐκ ἀδύνατον, ὥσπερ ὁ
 ὀφθαλμὸς πῇ μὲν λευκὸς πῇ δὲ οὐ λευκός. καὶ πρὸς μὲν τὸν τυμβωρύχον
 ἢ ληστὴν ἀγαθὸν ἢ νόσος, ἀπλῶς δὲ οὐκ ἀγαθόν. καὶ πῶς μὲν τὸ μὴ
 25 ὂν ἔστιν· ἔστι γὰρ δοξαστόν· ἀπλῶς δὲ οὐκ ἔστι. τὸ δ' ὥστ' εἰ τόδε
 μὲν ἀπλῶς τόδε δὲ πῇ, οὐπω ἔλεγχος δύναται καὶ ἐπὶ τοῦ Αἰθίοπος
 ἀκούεσθαι· εἰ γὰρ ἀπλῶς μὲν κατὰ τὴν σαρκὸς ἐπιφάνειάν ἐστι μέλας,
 κατὰ δὲ τοὺς ὁδόντας ἐστὶ λευκός, ὁ συνάγων λευκὸν αὐτὸν καὶ οὐ λευκὸν
 οὐκ ἐλέγχει. δύναται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἀπλῶς μὴ ὂντος· εἰ γὰρ ἀπλῶς
 30 μὲν ἐστὶ μὴ ὂν πῇ δὲ ὂν, ὥς δοξαστόν (ἔστι γὰρ αὐτοῦ δόξα οὐχ ὅτι
 ἔστιν, ἀλλ' ὅτι οὐκ ἔστιν), ὁ συνάγων αὐτὸ καὶ εἶναι καὶ μὴ εἶναι οὐκ
 ἐλέγχει.

1 ἀπαλλήλων a σημαίνομεν A Arist.: τινός (e vs. 3 illatum) aI 3 τί addidi
 5 προσηγορία σημαίνόμενον AI: [inv. ord. a 5—7 λέγομεν—τούτου τοῦτο AI:
 om. a 6 ἥμισυ] ^σ ex corr. A 7 τὸ addidi ἦν AI: οὖν a 8 post
 δὲς μοι add. τούτου τοῦτο, ἡγουν τοῦ στίχου a 11 ὑπακτέον a 13 εἰπόντες
 post ἔπους collocaat a 15 ἔσται AI: ἐστὶν a 18 οἱ postea add. I¹
 εἰ (ante πῇ) A 19 ἀληθεύον utrobique AI: ἀληθεύειν a 23 τυμ-
 βωρύχον a: τυμβορύχον I 25 δοξαστικόν a 26 δὲ om. a οὕτω a
 29 δὲ AI: γὰρ a τοῦ AI: τῶν a 30 δοξαστικόν a 31 οὐκ alt. aA:
 ἀλλ' I

p. 180^a32 Εἰσὶ δὲ πάντες οἱ τοιοῦτοι λόγοι τοῦτ' ἔχοντες.

Τὰ σοφίσματα τοιαῦτα. ἄρ' ἐνδέχεται τὸ μὴ ὂν εἶναι; οὐ· ἀρά γε τὸ μὴ ὂν δοξαστόν ἐστι; ναί· τὸ μὴ ὂν ἄρα ἔστι· τὸ γὰρ ἀλλὰ μὴν ἐστι γέ τι μὴ ὂν ὡς ἴσον ἐστὶ τῷ 'ἀλλὰ μὴν τὸ μὴ ὂν ἐστὶ τι, οἷον 5 δοξαστόν'. πάλιν τὸ ὂν συνάγουσι μὴ εἶναι οὕτως· εἰ ἔστι τὸ ὂν, ἢ ἄνθρωπος ἔστι ἢ ἵππος ἢ βοῦς ἢ τι τῶν τοιούτων· οὐδὲν δὲ τούτων ἐστίν, ὥστε οὐδὲ ἔστιν· οὐκ ἄρα ἔστι τὸ ὂν. πάλιν ἄρα ἐνδέχεται τὸν αὐτὸν ἅμα εὐορκεῖν καὶ ἐπιορκεῖν; ὁ δὲ ὁμόςας ἐπιορκήσκειν ἐπιώρκησεν, ὥστε εὐώρκησεν· ἡγήθευσε γὰρ πεποιηκῶς ὁ ποιεῖν ὥμοσεν· 10 ὁμόςας γὰρ ἐπιορκήσκειν ἐπιώρκησεν· ὁ αὐτὸς ἄρα ἅμα ἐπιορκεῖ καὶ εὐορκεῖ. πάλιν ἄρα τὸν αὐτὸν ἐγγχωρεῖ ἅμα τῷ αὐτῷ πείθεσθαι καὶ ἀπειθεῖν; οὐ· ἀλλὰ μὴν ὅδε πείθεται μὲν τῷ γεωμέτρῳ ἀσύμμετρον εἶναι τὴν πλευράν, ἀπειθεῖ δὲ σύμμετρον εἶναι, καὶ πείθεται μὲν μείζονα εἶναι τὸν ἥλιον τῆς γῆς, ἀπειθεῖ δὲ τῷ αὐτῷ ἐλάττονα εἶναι· ὁ αὐτὸς 15 ἄρα τῷ αὐτῷ πείθεται καὶ ἀπειθεῖ. θεῖς δὲ τὰ σοφίσματα συντόμως λύει αὐτὰ λέγων ἢ οὔτε τὸ εἶναί τι ταῦτόν, τουτέστιν οὐ ταῦτόν ἐστι τὸ λέγειν τὸ μὴ ὂν ὅτι ἐστὶ τι, οἷον δοξαστόν, καὶ ἀπλῶς ὅτι ἔστιν· εἰ μὲν γὰρ τὸ τί ὂν ταῦτόν ἦν τῷ ἀπλῶς ὄντι, ἦν ἂν τὸ μὴ ὂν ὄν· ἐπεὶ δὲ ἕτερον, οὐκ ἔστι τὸ μὴ ὂν ὄν. λύει δὲ σαφῶς καὶ τὸ τὸν αὐτὸν ἅμα 20 ἐπιορκεῖν καὶ εὐορκεῖν λέγων πλὴν τοῦτο μόνον, εὐορκεῖ δὲ οὐ, ὁ ἴσον ἐστὶ τῷ 'ἀπλῶς μὲν οὐκ εὐορκεῖ, ἀλλὰ τοῦτο μόνον, ὅτι ὁμόςας ἐπιορκήσκειν ἐπιώρκησεν'. ὥστε κατὰ τοῦτο μόνον, ἀπλῶς δὲ οὐκ εὐορκεῖ, | ὥστε οὐχ ἀπλῶς ὁ ἐπιορκῶν εὐορκεῖ ἀλλὰ πῇ. οὐδ' ὁ f. 54^r ἀπειθῶν ἀπλῶς πείθεται, ἀλλὰ τί πείθεται· ἀπλῶς γὰρ πειθόμενος 25 τῷ ἀληθεῖ, ἐφ' οὗ καὶ τὸ 'πείθεται' ἀληθῶς λέγεται (ὁ γὰρ τοῖς ἀληθέσι πιστεύων καὶ τούτοις πειθόμενος κυρίως πείθεται), ἀπειθεῖ [δὲ] τῷ ψεύδει· καὶ ἔστιν ἄλλο μὲν ὃ πείθεται, ἄλλο δ' ὃ ἀπειθεῖ.

p. 180^b2 Ὅμοιος δὲ ὁ λόγος καὶ περὶ τοῦ ψεύδεσθαι τὸν αὐτόν.

Τὸ περὶ τοῦ ψεύδεσθαι τὸν αὐτὸν ἅμα καὶ ἀληθεύειν σόφισμα 30 καὶ ἡρωτάτο καὶ συνεπεραίνετο ἐπ' ἐκείνων οἷς ὁμοίως ὑπῆρχε τὰ ἀντικείμενα· ταῦτα δὲ ἔστιν ὧν ἐστι τὸ μὲν ἡμισυ λευκὸν τὸ δὲ ἡμισυ μέλαν, ὥσπερ ἐπὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ ἔχειν θεωροῦμεν. ἡ δὲ ἀγωγή τοῦ σοφίσματος τοιαύτη· ἀρά γε ἐνδέχεται τὸν αὐτὸν ἅμα ψεύδεσθαι καὶ ἀληθεύειν; οὐ·

2 ἄρ' a Arist.: ἀρά γε I 6 ἔστιν I: ἐστίν a 8 ὁμόςας, ut videtur, I pr., corr. I¹
 9 εὐώρκησεν a 10 ἐπιώρκησεν a ἄρα a: om. I 13 μὲν I: om. a
 14 αὐτῷ a: om. I 16 εἶναι τι καὶ εἶναι Arist. (τι καὶ εἶναι om. Af) 20 πλὴν
 om. Arist. (sed habet D) 21—23 ἀλλὰ—οὐκ εὐορκεῖ iterant aI: non iterat A
 23 πῇ aI: πῶς A 25 πείθεσθαι conicio 26 δὲ aAI: deleui ψευδεῖ a 28 ὁ
 om. a post ψεύδεσθαι add. τι a 30 καὶ prius om. A

εἶτα ἐπῆγον· ἀλλὰ μὴν ὁ εἰπὼν τὸν ὀφθαλμὸν λευκὸν ψεύδεται· ἀλλὰ καὶ ἀληθεύει· ἅμα γάρ ἐστι λευκὸς καὶ οὐ λευκός. λέγει δὲ καὶ τούτου τὴν αὐτὴν εἶναι λύσιν, ἀλλὰ διὰ τὸ μὴ εἶναι εὐθεώρητον, καὶ μάλιστα ἐν οἷς τὰ ἀντικείμενα ὁμοίως ὑπάρχει, πότερον δεῖ φάσκειν, ἄρα τὸ ἀλη-
 5 θεύειν ἢ τὸ ψεύδεσθαι, τὴν δυσκολίαν παρέχεται. οὐδὲν δὲ κωλύει τὸν αὐτὸν ἀπλῶς μὲν εἶναι ἀληθῆ πῇ δὲ ψευδῇ, ὡς ἐπὶ τοῦ Αἰθίοπος καὶ τοῦ μὴ ὄντος· ὁ γὰρ τὸν Αἰθίοπα μέλανα λέγων ἀπλῶς μὲν ἐστὶν ἀληθής, πῇ δὲ ψευδής· ὁ δὲ λέγων αὐτὸν λευκὸν ἀπλῶς μὲν ψευδής, πῇ δὲ ἀληθής. τὸ δὲ ἢ τινὸς λέγειν ὅτι ἐφ' οὗ τὸ ἥμισυ λευκόν, τὸ δὲ
 10 ἥμισυ οὐ λευκόν· οὗτος γὰρ οὔτε ἀπλῶς ἐστὶν ἀληθής πῇ δὲ ψευδής, οὔτε ἔμπαλιν ἀπλῶς μὲν ψευδής πῇ δὲ ἀληθής, ἀλλὰ τινός, ἥτοι ἐπίσης καὶ ψευδής καὶ ἀληθής. δύνатаι καὶ ἐκ παραλλήλου τὸ τινὸς κεῖσθαι· ὁ γὰρ πῇ ψευδόμενος ἢ ἀληθεύων κατὰ τι ψεύδεται ἢ ἀληθεύει καὶ οὐχ ἀπλῶς. τὸ δὲ καὶ εἶναι ἀληθῆ τινά, ἀληθῆ δὲ μὴ ἴσον ἐστὶ τῷ
 15 'εἶναι κατὰ τι μὲν ἀληθῆ, ἀπλῶς δὲ μὴ ἀληθῆ'· ὁ γὰρ κατὰ τι ἀληθεύων ἐπὶ τι ἀληθής καὶ οὐχ ἀπλῶς ἀληθής ἐστι. δύνатаι δὲ τις καὶ ὡς οὕτως ἐρωτωμένου τοῦ σοφίσματος ἀκούειν· ἄρα γε ἐνδέχεται τὸν αὐτὸν ἅμα καὶ ψεύδεσθαι καὶ ἀληθεύειν; οὐ· ἀλλὰ μὴν ὁ λέγων 'ἐγὼ ψεύδομαι' ἅμα καὶ ψεύδεται καὶ ἀληθεύει· ψεῦδος ἄρα τὸ 'οὐκ ἐνδέχεται τὸν αὐτὸν ἅμα
 20 καὶ ἀληθεύειν καὶ ψεύδεσθαι'. τὰ δὲ ἐφεξῆς κείμενα σοφίσματα σαφεῖ εἰσι, καὶ πλεῖστα τούτων τὰ παραδείγματα καὶ ἐν τοῖς Τοπικοῖς.

p. 180^b17 Ὅμοίως δὲ καὶ ὁ τοῦ κλέπτου λόγος.

Δεῖ πρότερον τὴν ἀγωγὴν τοῦ σοφίσματος ἐκθέσθαι· οὕτω γὰρ καὶ ἡ λύσις, ἣν αὐτὸς ἐπήγαγε καὶ ὑπέγραψε, δῆλη ἔσται. ἐστὶ δὲ ἡ ἀγωγὴ
 25 τοῦ παραλογισμοῦ αὕτη· ἄρα γε βούλεται τις τὸ ἑαυτοῦ κακόν; οὐ· τί δέ, τὸ κλέπτειν κακόν; ναί· βούλεται δὲ ὁ κλέπτης κλέπτειν; ναί· τὸ ἑαυτοῦ ἄρα βούλεται κακόν. λαβεῖν δὲ ἀντὶ τοῦ κλέπτειν ἐνταῦθα εἴληπται ἐν οἷς λέγει οὐ γάρ, εἰ κακόν ἐστὶν ὁ κλέπτης, καὶ τὸ λαβεῖν ἐστὶ κακόν. τὸ δὲ ὅτι κακόν τὸ κλέπτειν κατεσχεύαζον οἱ σο-
 30 φισταὶ δεικνύοντες κακὸν τὸν κλέπτην. ἐδείκνυον δὲ αὐτὸν κακὸν ἐκ τοῦ ὀρισμοῦ τοῦ κλέπτου, ὃν αὐτὸς κλέπτου λόγον εἶπεν· εἰ γὰρ κλέπτης ἐστί, φασίν, ὁ βουλόμενος τὰ ἀλλότρια λάθρα λαμβάνειν, τοῦτο δὲ κακόν, καὶ ὁ κλέπτης ἄρα κακόν· ὥστε καὶ τὸ κλέπτειν κακόν· ὥστε βούλεται ὁ κλέπτης τὸ ἑαυτοῦ κακόν. τοῦτο λύων Ἀριστοτέλης ἐπήγαγε τὸ οὐ
 35 γάρ, εἰ κακόν ἐστὶν ὁ κλέπτης, καὶ τὸ λαβεῖν ἐστὶ κακόν, δυνάμει λέγων 'οὐ γάρ, εἰ κακόν ἐστὶν ὁ κλέπτης, καὶ τὸ κλέπτειν ὡς κακὸν βού-
 λεται, ἀλλ' ὡς ἀγαθόν'· παντὸς γάρ, οὐ τις ἐφίεται, ὡς ἀγαθοῦ ἐφίεται,

11 ἥτοι I: ἥγουν a

16 ὡς I: om. a

24 ὑπέγραψε a

25 αὕτη I:

τοιαύτη a

29 an τὸ γάρ?

33 ὥστε prius] ὡς ex ὧν (spiritus non liquet)

corr. I

34. 35 οὐχί, omissio γάρ, A

36 οὐ γάρ aI: ὡς οὐχί A

37 οὐ

τινος I pr.

καὶ κακὸν ἐστίν· ὥστε καὶ ὁ κλέπτῃς οὐχ ὡς κακὸν ἀλλ' ὡς ἀγαθὸν
 βούλεται τὸ κλέπτειν· οὐκ ἄρα τὸ ἑαυτοῦ βούλεται κακόν. ὅτι δὲ τὸ τὰ
 ἀλλότρια λαμβάνειν ἀγαθὰ οὐκ ἔστι κακὸν τῷ λαμβάνοντι οὐδ' ὡς κακὰ
 σπουδάζει λαβεῖν ἀλλ' ὡς ἑαυτοῦ ἀγαθὰ, κατεσκευάσε διὰ τῆς τῶν κακῶν
 5 ἀποβολῆς, δυνάμει λέγων 'ὥσπερ τὸ ἀποβαλεῖν τὴν νόσον καίτοι κακὸν
 οὔσαν οὐκ ἔστι κακόν, οὕτως οὐδὲ τὸ λαμβάνειν ἀγαθὰ χρήματα τὰ |
 ἀλλότρια κακόν ἐστι τῷ λαμβάνοντι'. ὣν γὰρ ἡ ἀποβολή, ὡς ἐν τοῖς f. 54^v
 Τοπικοῖς εἴρηται, κακόν, τούτων ἡ λῆψις ἀγαθόν· ἀλλὰ μὴν ἡ ἀποβολή
 τοῦ χρήματος κακόν· ἡ λῆψις ἄρα ἀγαθόν· τὸ κλέπτειν ἄρα ἀγαθόν. ῥητέον
 10 δὲ πρὸς τοῦτο 'ἄρα οὐχὶ πᾶσα λῆψις ἀγαθὸν ἀλλὰ τοιάδε'. τὸ δὲ ἐφεξῆς
 σοφίσμα τοιοῦτόν ἐστιν. εἰ τὸ ἀποθανεῖν ἀδίκως αἰρετώτερον τοῦ
 δικαίως ἀποθανεῖν (ὥσπερ καὶ ὁ Σωκράτης πρὸς τὸν εἰπόντα 'ὦ Σώκρατες,
 ἀδίκως ἀποθνήσκεις' εἶρηκε 'σὺ δὲ ἄρα ἡβούλου με δικαίως ἀποθανεῖν'· ὁ
 γὰρ δικαίως ἀποθνήσκων ὡς φονεὺς ἢ ὡς κακοῦργος τοῦτο πάσχει· ὁ δὲ
 15 ἀδίκως πᾶσχων δίκαιος, καθάπερ καὶ ὁ Σωκράτης), εἰ οὖν τὸ ἀδίκως,
 φασὶν οἱ σοφισταί, ἀποθνήσκειν τοῦ δικαίως αἰρετώτερον, καὶ τὸ ἄδικον
 τοῦ δικαίου αἰρετώτερον. τὴν δὲ τοῦ σοφίσματος τούτου λύσιν παρα-
 κατιῶν ἐρεῖ. τοῦ δὲ συμπεραينوμένου σοφίσματος τὸ αὐτὸ εἶναι δίκαιον
 καὶ οὐ δίκαιον μετ' ὀλίγον τὴν ἀγωγὴν φανερώς ἐκθήσομεν. χρεὼν δέ
 20 ἐστὶ πρότερον πρὸς σαφήνειαν τοῦ λεγομένου τοῦ ἐν τῷ πέμπτῳ τῶν
 Ἡθικῶν εἰρημένου ἀναμνησθῆναι, ὅπερ ἐστὶ τὸ ἄλλο μὲν εἶναι τὸ φύσει
 δίκαιον, ἄλλο δὲ τὸ κατὰ δόξαν τοῦ κρίναντος, ἄλλο δὲ τὸ κατὰ τὴν
 διατάξιν τοῦ νόμου περατωθέν. ὥστε ἐνδέχεται τὸ αὐτὸ καὶ δίκαιον εἶναι
 καὶ ἄδικον· τὸ γὰρ κατὰ νόμον δίκαιον οὐκ ἀνάγκη καὶ φύσει ἢ τῇ δόξῃ
 25 τοῦ κρίναντος δίκαιον εἶναι, ἀλλ' ἐνδέχεται μὲν ὡς πρὸς τὴν φύσιν εἶναι
 ἄδικον, καθὼς δὲ γέγονεν ὡς οἱ νόμοι διατάττονται, εἶναι δίκαιον. ὥσπερ
 καὶ ὁ Καλλικλῆς ἐν τῷ τοῦ Πλάτωνος Γοργία πρὸς τὸν Σωκράτην λέγει
 ὅτι, ἂν τις τὸ κατὰ νόμους εἴπῃ, σὺ μεταλαμβάνων τὸ κατὰ φύσιν, εἰ δέ
 τις τὸ κατὰ φύσιν, σὺ τὸ κατὰ νόμους ἐπιφέρων κυκᾶς καὶ συγχεῖς τὰς
 30 διαλέξεις. οὕτως οὖν τοῦ δικαίου τριχῇ διαιρουμένου ἀφορμαὶ πολλαὶ
 παραλογισμῶν ἐντεῦθεν τῆς σοφιστεύουσι δέδονται, ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ παρόν-
 τος· ἔλεγον γάρ· ἄρα δίκαιόν ἐστι τὸ ἕκαστον ἔχειν τὰ ἑαυτοῦ,
 ἄδικον δὲ τὸ τὰ ἀλλότρια; ἢ οὕτως· πότερόν ποτέ φαμεν εἶναι δίκαιον
 καὶ κρίσιν δικαίαν (τὸ γὰρ δίκαιον ἀντὶ τοῦ * * δικαίου εἰληπται ὡς
 35 μῆδὲν διαφέρον) οὐχὶ τὸ ἕκαστον τῶν κρινομένων ἔχειν τὰ ἑαυτοῦ καὶ ὁ
 δεῖ ἔχειν αὐτόν; ναί· ἄδικον δὲ καὶ κρίσιν ἄδικον οὐχὶ τὴν κυρώσαν τὰ

2 βούλεται κακόν I: inv. ord. a 7 ὣν γὰρ A: εἰ γὰρ ὦν aI 7. 8 ἐν τοῖς Τοπικοῖς] III 2
 p. 117^b3sq. 10 ἄρα a: fort. ἀλλὰ cf. p. 148, 29 n. 14 δὲ I: om. a 20 πρὸς σαφήνειαν
 πρότερον a 20. 21 ἐν τῷ πέμπτῳ τῶν Ἡθικῶν] c. 10 p. 1134^b18sq. 21 μὲν om. A
 τὸ alt. postea add. I¹ 22 δὲ prius om. A κρίνοντος A 23 περατωθέν scripsi
 cf. p. 174, 25: περαιωθέν aAI καὶ om. A 24 καὶ φησι a 27 ἐν τῷ τοῦ Πλά-
 τωνος Γοργία] c. 38 p. 483 A memoriter citat 29 συγχωρεῖς I pr. 30 τριχῇ AI:
 τριχῶς a 31 δέδονται] v superscr. I¹ 32 τὸ καθέκαστον ἔχειν τὰ καθ' ἑαυτοῦ A
 34 adde κατὰ δόξαν τοῦ κριτοῦ (sive δικαστοῦ) 36 κυρώσαν a

ἀλλότρια ἔχειν τὸν μὴ κύριον; ναί. εἴτα ἐπῆγον· ἀλλὰ μὴν ὅδε ἔχει τὰ
 χρήματα τούτου λαβών· καὶ ἡ μὲν ἐκ τοῦ νόμου ἡ καὶ τῆς δόξης τοῦ
 κριτοῦ ἔλαβε (τούτο γὰρ λείπει), ἡ μὲν οὖν ἐκ τούτων ἔλαβε, τὰ ἑαυτοῦ
 ἔχει· τὸ δὲ τὰ ἑαυτοῦ ἔχειν κεῖται δίκαιον εἶναι· εἰ δὲ δικαίως ἔχει, δι-
 5 καία ἡ κρίσις· κατὰ νόμους γὰρ ἔχει· ἡ δὲ πάλιν τοῦ ἀποστερηθέντος
 ἦσαν, ἄδικος ἡ κρίσις· ἡ αὐτὴ ἄρα δικαία καὶ ἄδικος. οἷον εἰ τις συκο-
 φάντης ἔλεγε τὴν οἰκίαν ἢ τὸν ἀγρόν τοῦ Πλάτωνος, ἃ κατεῖχε μίσθωμα
 καὶ φόρους τελῶν τῷ Πλάτῳ, μὴ τοῦ Πλάτωνος εἶναι ἀλλ' οἰκεῖα, ἔκρινε
 δὲ ὁ δικαστὴς ὁμωμοκέναι τὸν Πλάτωνα καὶ γενέσθαι κύριον τοῦ ἀγροῦ
 10 ἢ τῆς οἰκίας, ὁ δὲ Πλάτων διὰ τὴν περὶ τὸν ὄρκον εὐλάβειαν τὸν συκο-
 φάντην εἶασεν ἔχειν τὰ ἑαυτοῦ, οὕτως ὁ συκοφάντης τὰ μὲν ἑαυτοῦ ἔχει·
 ἃ γὰρ ἀπὸ νόμου τις ἔσχεν, ὡς ἴδια ἔλαβε· τὸ δὲ τὰ ἴδια ἔχειν κεῖται
 δίκαιον εἶναι· ὥστε δικαία ἡ κρίσις. ἄδικος δὲ τῇ φύσει· τῇ γὰρ φύσει
 δίκαιον [εἶναι] μὴ πρὸς ὄρκους ἀφιέναι τὸν Πλάτωνα, ἀλλ' ἐκείνον μὲν
 15 ἀπορριῖψαι ὡς βδελυρὸν καὶ συκοφάντην, ἀποδοῦναι δὲ τῷ Πλάτῳ τὰ
 ἑαυτοῦ. ἡ αὐτὴ ἄρα κρίσις δικαία καὶ ἄδικος, καὶ τὸ αὐτὸ δίκαιόν ἐστι
 καὶ ἄδικον. ἡ μὲν παραγωγὴ τοῦ σοφίσματος αὕτη. κατὰ δὲ τὴν λέξιν τὴν
 κυρία ἐστὶν ἐκ τοῦ νόμου (τὸ ἐκ τοῦ νόμου) πρόσκειται, ὅτι νόμος ἦν
 τὴν τῶν δικαστῶν κρίσιν εἶναι κυρίαν. ἃ δ' ἂν τις κρίνῃ κατὰ δόξαν τὴν
 20 αὐτοῦ, κἂν ἡ ψευδὴς, κυρία ἐστὶν ἐκ τοῦ νόμου· κἂν γὰρ ἄδικός
 ἐστὶν ἡ κρίσις, κατὰ μέντοι γε τὸ δόξαν αὐτῷ δίκαιον ἔκρινε, κυρίαν
 εἶναι τήνδε τὴν κρίσιν λέγει ὁ νόμος. τὴν μὲν οὖν τοῦ σοφίσματος παρα-
 γωγὴν καὶ λύσιν εἵπομεν. ἃ δὲ λέγει διὰ τῆς λέξεώς ἐστιν· ὅσα ἂν τις
 κρίνῃ κατὰ δόξαν τὴν | αὐτοῦ, κἂν ψευδὴς κἂν ἄδικος ἡ κρίσις f. 55^r
 25 ἐστὶ, κυρία ἐστὶν ἐκ τοῦ νόμου· νόμος γὰρ ἦν Ἀθηναίοις τὰς δικα-
 σθείσας δίκας κυρίας εἶναι. καὶ τοῦτο δῆλον πεποίηκεν καὶ ἐν τῷ Κρίτῳ
 τοῦ Πλάτωνος Σωκράτης· λέγει γὰρ ἐν ἐκείνοις ὁ Σωκράτης “τί ἐροῦμεν
 πρὸς ταῦτα, ὦ Κρίτων, καὶ ἄλλα τοιαῦτα; πολλὰ γὰρ ἂν τις ἔχοι, ἄλλως
 τε καὶ ῥήτωρ, εἰπεῖν ὑπὲρ τούτου τοῦ νόμου ἀπολλυμένου, ὃς τὰς δίκας
 30 τὰς δικασθείσας προστάττει κυρίας εἶναι”. ἐν δὲ τῇ ‘πότερον δεῖ
 κρίνειν τὸν τὰ δίκαια λέγοντα ἢ ἄδικα;’ τὸ κρίνειν ἴσον ἐστὶ τῷ
 κατακρίνειν καὶ καταδίκεν ὑποβάλλειν. τίνα γάρ, φασί, δεῖ καταδίκεν
 ἀξιοῦν, τὸν τὰ δίκαια λέγοντα ἢ τὰ ἄδικα; εἰπόντος δὲ τοῦ ἀποκρινομένου
 ὅτι τὸν τὰ ἄδικα λέγοντα καταδικάζειν δεῖ, ἐπῆγον περὶ τοῦ ἀδικηθέντος

2 καὶ alt. om. A

5 ἡ superscr. A¹

8 τῷ πλάτῳ A: πλάτωνος aI

9 ὁμωμοκέναι I

10 ἡ A: καὶ aI

12 τις postea add. I¹

13 ἄδικος

δὲ aI: spatium 6 litt. A

τῇ alt. scripsi: τὸ aAI

γὰρ φύσει aI: spatium 6

litt. A

14 εἶναι ut e vs. 13 illatum deleui

15 βδελυρὸν a

18 τὸ—νόμου

addidi

19 κρίσιν εἶναι aA: inv. ord. I

ἃ ex ᾧ corr. I¹

21 τὸ AI:

τὴν a

αὐτῷ A: αὐτοῦ a: compend. I

post ἔκρινε add. δὲ τὴν a

24 καὶ ἄδ.

conicio

24. 25 ἐστὶν ἡ κρίσις A

26 ἐν τῷ Κρίτῳ] c. 11 p. 50 B

28 ἔχοι A:

ἔχη I: ἔχει a

29 ῥήτωρ Plato: ῥήτορα a: ῥήτορας A: compend. I

30 πότερα

A Arist.

31 ἄδικα—δίκαια a

32 καὶ—ὑποβάλλειν om. A

δεῖ b: δεῖν aAI

33 δὲ AI: γὰρ a

λέγοντες· ὅδε δὲ ἄδικα λέγει· ἃ γὰρ ἔπαθεν, ἐκεῖνα καὶ διηγῆται καὶ λέγει· ἔπαθε δὲ ἄδικα· ἄδικα ἄρα λέγει· ὥστε εἰ τὸν τὰ ἄδικα λέγοντα κρίνειν δεῖ καὶ καταδικάζειν, οὗτος δὲ ἄδικα λέγει, τοῦτον ἄρα δεῖ καταδικάζειν· οὗτος δὲ ἐστὶν ὁ ἀδικηθεὶς· δεῖ ἄρα τὸν ἀδικηθέντα καταδικάζειν, 5 δικαιῶν δὲ τὸν ἄδικον. τὸ δὲ ἀλλὰ μὴν καὶ τὸν ἀδικούμενον δίκαιόν ἐστιν ἱκανῶς λέγειν ἃ ἔπαθεν ὡς αἰτία ἐπῆκται τοῦ ἄδικα λέγειν τὸν ἀδικηθέντα· δίκαιον γάρ, φασὶν οἱ σοφισταί, λέγειν τὸν ἀδικηθέντα ἃ πέπονθε· πέπονθε δὲ ἄδικα· ἄδικα ἄρα λέγει. μέχρι μὲν τούτου ἐτίθει μόνα αὐτὰ τὰ σοφίσματα· τὸ δὲ ἐντεῦθεν τὰς λύσεις αὐτῶν ἐπάγει. ἔστι 10 δὲ ἣν νῦν λέγει ἐν τῷ οὐ γάρ, εἰ παθεῖν τι ἀδίκως αἰρετόν, τὸ ἀδίκως αἰρετώτερον τοῦ δικαίως λύσις τοῦ λέγοντος σοφίσματος ‘εἰ τὸ ἀδίκως ἀποθανεῖν αἰρετώτερόν ἐστι τοῦ δικαίως, καὶ τὸ ἄδικον τοῦ δικαίου αἰρετώτερον’. ἔστι δὲ ὃ λέγει· οὐ γάρ, εἰ τὸ ἀποθανεῖν ἀδίκως ἢ ὅλως παθεῖν τι ἀδίκως αἰρετόν, καὶ ἀπλῶς τὸ ἀδίκως τοῦ δικαίως 15 αἰρετώτερον, ἀλλ’ ἀπλῶς μὲν αἰρετώτερόν ἐστι τὸ δικαίως καὶ τὸ δίκαιον, τοδὶ μέντοι οὐδὲν κωλύει ἀδίκως ἢ δικαίως, τουτέστιν ἐνταῦθα μέντοι οὐδὲν κωλύει τὸ ἀδίκως ἀποθανεῖν αἰρετώτερον εἶναι τοῦ δικαίως· οὐ γάρ, εἰ τί ποτέ ἐστιν αἰρετώτερον ἢ πρὸς τι, καὶ ἀπλῶς τὸ οὕτως λεγόμενον αἰρετώτερόν ἐστι. τὸ δὲ καὶ τὸ ἔχειν τὰ ἑαυτοῦ δίκαιον, 20 τὰ δὲ ἀλλότρια οὐ δίκαιον λύσις ἐστὶ τοῦ σοφίσματος τοῦ τὰ ἑαυτοῦ ἔχειν ἕκαστον δίκαιον εἶναι ἀξιοῦντος. λέγει δὲ ἀληθὲς μὲν εἶναι τὸ δίκαιον λέγειν τὰ ἑαυτοῦ ἔχειν, ἄδικον δὲ τὸ τὰ ἀλλότρια· κρίσιν μέντοι τοιαύτην, εἰ καὶ ψευδὴς ἐστὶ, τουτέστιν εἰ καὶ ἡμαρτημένη ἐστὶ τῷ πρὸς τὸ φύσει δίκαιον βλέποντι, ὅμως οὐδὲν κωλύει λέγειν δικαίαν εἶναι, 25 ἐπειδὴ κατὰ τὴν τῶν νόμων πρόσταξιν πεπέρασται, καὶ πολλὰ μὲν εἰσὶν ἃ φαίνεται ἄδικα μὲν διὰ τὸ μὴ κατὰ νόμους προβῆναι, δίκαια δὲ ὅμως ὄντα φύσει, καὶ πολλὰ ἔμπαλιν δίκαια διὰ τὸ νομίμως πεπεράσθαι, ἄδικα δὲ φύσει. οὐ γάρ, εἰ δίκαιον, φησί, τὸ τοδὶ ἢ ὠδί, καὶ ἀπλῶς δίκαιον, τουτέστιν οὐ γάρ, εἰ ὁ νόμος δίκαιον μὲν λέγει τοδί, τούναντίον δὲ 30 ἔκρινεν ὁ δικαστὴς πρὸς τὸ φύσει δίκαιον ἀποβλέψας, καὶ ἀπλῶς τὸ μὲν παρὰ τοῦ νόμου λεγόμενον δίκαιόν ἐστι, τὸ δὲ κατὰ τὴν δόξαν τοῦ κριτοῦ ἄδικον, ἀλλ’ ἐνδέχεται καὶ ἔμπαλιν.

p. 180^b34 ‘Ὁμοίως δὲ καὶ ἄδικα ὄντα οὐδὲν κωλύει λέγειν.

Τοῦτο λύσις ἐστὶ τοῦ τελευταίου σοφίσματος τοῦ λέγοντος “πότερον 35 δεῖ κατακρίνειν τὸν τὰ δίκαια λέγοντα ἢ τὸν τὰ ἄδικα;”. ἔστι δὲ τοιαύτη·

5 καὶ om. A 6 αἴτιον A 8 ἐτίθει a 9 τὸ σοφίσματα (sic) I 10 τί AI: τὸν a
15 αἰρετώτερον prius] αἰ postea, ut videtur, add. I¹ 19. 20 δίκαιον A, corr. I¹: δίκαια a, I pr. 20 δίκαιον I τὰ alt. Arist.: τὸ aI: τὸ τὰ A
21 ἀξιοῦντα A 23 ταύτην A εἰ καὶ alt. om. A 25 πεπεράσθαι a
27 ὄντα φύσει A: ὄντα τῇ φύσει a: φύσει ὄντα I 28 τοδὶ a Arist.: ὠδί AI
29 δὲ I: om. aA 30 δικαστὴς A: σοφιστὴς aI 31 παρὰ τῷ νόμῳ a 33 ἀδικον I 35 ἄδικα — δίκαια a

οὐδέν, φησί, κωλύει ἄδικοι ὄντα τὰ λεγόμενα δίκαιον εἶναι λέγειν αὐτά. τὸ δὲ οὐ γάρ, εἰ λέγειν δίκαιον, ἀνάγκη δίκαια εἶναι ἐναντίως ἔχειν μοι δοκεῖ τοῖς εἰρημένοισι· ἔδει γάρ, ὡς οἶμαι, οὕτως εἰπεῖν· οὐ γὰρ ἀνάγκη ἄδικοι εἶναι, ἐπειδὴ δίκαιόν ἐστι λέγειν αὐτά· ἃ γὰρ πέ-
5 πονθέ τις ἀδίκως, λέγει, καὶ οὐκ ἀνάγκη ἄδικοι λέγειν. ἢ εἴη ἂν λέγων ὅτι οὐκ ἀνάγκη τὸν τὰ ἄδικοι λέγοντα κατακρίνειν· οὐ γάρ, εἰ δίκαιόν ἐστι τὸ λέγειν ἃ τις πέπονθεν, ἀνάγκη καὶ τὰ λεγόμενα δίκαια εἶναι· πῶς γάρ, ἐπειδὴ ἀδίκων εἰσὶ μηνυτικά; ἔστι γοῦν, ἵνα σαφέστερον εἴπωμεν, ὃ λέγει τοιούτον, ὅτι οὐκ ἀνάγκη δίκαια εἶναι, ἐπειδὴ δίκαιόν ἐστι λέγειν αὐτά· f. 55^v
10 ἃ γὰρ πέπονθεν ἄδικοι, ἐκεῖνα λέγει, καὶ δίκαιά ἐστι λέγεσθαι ταῦτα· ὥστε οὐ δεῖ τὸν ἀδικηθέντα κατακρίνειν, ἐπειδὴ λέγει ἃ ἐστι δίκαια λέγεσθαι, ἄδικοι δὲ καθὼς πέπονθε ταῦτα. ὥσπερ οὐδ' εἰ ὠφέλιμά εἰσι λέγεσθαι τὰ θανάσιμα ἢ βλαβερὰ διὰ τὸ τὸν ἄνθρωπον ταῦτα φεύγειν, ἔσονται καὶ ὠφέλιμα τὰ τοιαῦτα· ταῦτα μὲν γὰρ φύσει βλαβερὰ καὶ θανάσιμα καὶ
15 ἀνωφελῆ, ὠφέλιμα δ' εἰσὶ λέγεσθαι. ὥσπερ καὶ ἐπὶ τῶν δικαίων· οὐ γάρ, εἰ τότε ἐστὶ δίκαιον λέγεσθαι, ἀνάγκη καὶ δίκαιον εἶναι. ὥστε εἰ ἃ λέγει ὁ ἀδικηθεὶς, δίκαιά ἐστι λέγεσθαι καίπερ ἄδικοι ὄντα, τὴν νίκῃσαν λήψεται. ἐκ τούτου δὲ φανερόν ἐστι καὶ τὸ μὴ πάντα τὸν λέγοντα τὰ ἄδικοι νικᾶν, ἀλλὰ τὸν λέγοντα ἃ πέπονθεν ἄδικοι δίκαια ὄντα λέγεσθαι. τοῦτο
20 γὰρ συνήγον οἱ σοφισταὶ ἐρωτῶντες οὕτως· ἄρα τὸν τὰ ἄδικοι λέγοντα δεῖ κατακρίνειν ἢ τὸν τὰ δίκαια; καὶ λαμβάνοντες ἐκ τοῦ ἀποκρινομένου τὸν τὰ ἄδικοι, εἰσάγοντες δὲ καὶ τινὰ ἀδικηθέντα καὶ λέγοντες· ἀλλὰ μὴν καὶ οὗτος ἄδικοι λέγει· ἃ γὰρ πέπονθε, λέγει· συνήγον· καὶ λοιπὸν ἔστι τὸν ἀδικηθέντα κατακρίνειν· ἃ γὰρ ἄδικοι πέπονθε, λέγει. ἀλλὰ μὴν καὶ
25 δίκαια λέγειν· δίκαια γὰρ ἐστι λέγεσθαι· ἔστιν ἄρα τὸν τὰ ἄδικοι λέγοντα νικᾶν. πρὸς δὲ ἀπαντῶν ὁ Ἀριστοτέλης φησὶν ὥστε οὐκ εἰ τὰ λεγόμενα ἄδικά ἐστι, καὶ πᾶς ὁ λέγων τὰ ἄδικοι νικᾶν λέγεται, ἀλλ' ὁ λέγων ἃ λέγειν ἐστὶ δίκαια, ἀπλῶς δὲ καὶ παθεῖν ἄδικοι· λοιπὸν καὶ τόνδε ἄδικοι λέγοντα δίκαια λέγεσθαι ὄντα οὐκ ἔστι κατακρίνειν· λέγει γὰρ ἃ
30 λέγειν ἐστὶ δίκαια, παθεῖν δὲ ἄδικοι. ἴσον οὖν ἐστι τὸ ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν δικαίων τῷ ὁμοίως δὲ οὐδέ, εἰ λέγει τις δίκαια, ἀνάγκη δίκαια λέγειν· οὐ γάρ, εἰ ὁ ὑβρισθεὶς λέγων ὅτι ὑβρίσθη ἄδικοι λέγει (ἃ γὰρ πέπονθεν ἄδικοι ὄντα, λέγει), ὁ ὑβρίσας, δηλονότι λέγων μὴ ὑβρικέναι, τὰ δίκαια λέγει. τὸ γὰρ μὴ ὑβρίζειν δίκαιον· τοῦτο δὲ λέγει· τὸ δίκαιον ἄρα
35 λέγει· ἀλλ' οὐχί, εἰ τὰ δίκαια λέγει, καὶ ἀπλῶς δίκαιά ἐστιν ἃ λέγει· ψευδῆ γὰρ ἐστιν. ὥστε εἰ ἃ λέγει ὁ ἀδικηθεὶς δίκαιά ἐστι λέγεσθαι

I δίκαιον ex Arist. scripsi: δίκαια aI 4 γὰρ alt. I: καὶ a 8 post εἰσὶ add. σημαντικά ἢ a 9 δίκαια scripsi: ἀδικον aI 12 ὥσπερ] ὦ ex ὦ, ut videtur, corr. I¹ εἰσὶ I: ἐστὶ a 21 λαμβάνοντες a: λαβόντες I, in quo inter a et β foramen est 23. 24 συνήγον—λέγει bis I (sed in iteratis λέγειν) 25 λέγειν I: λέγει a 29 λέγοντα a: λέγεται I 30 post δίκαια e vs. 28 illata ἀπλῶς δὲ καὶ expunxit I 32 ὑβρίσθη a: ὑβρίσθη I 33 λέγει a: λέγειν I ὑβρικέναι] x corr. nescio unde I 34 γὰρ I: δὲ a

καίπερ ἄδικα ὄντα, τὴν νικῶσαν λήψεται· δίκαιον γάρ ἐστι λέγειν ἢ λέγει.
καὶ ἥ μὲν δίκαιά ἐστι λέγεσθαι, δίκαιά ἐστιν, ἄλλως δὲ ἄδικα· μηνυτικά
γὰρ ἀδίκων.

p. 181^a1 Τοῖς δὲ παρὰ τὸν ὅρισμὸν γενομένοις τοῦ ἐλέγχου.

- 5 Τίς μὲν ἐστὶν ὁ ὅρισμός τοῦ ἐλέγχου, καὶ τί ἐστὶν ἕκαστον τῶν ἐν
αὐτῷ κειμένων, καὶ τίνες οἱ παρὰ τὸν τοῦ ἐλέγχου ὅρισμὸν γινόμενοι
παραλογισμοί, ἔφθη τε καὶ αὐτὸς ὁ Ἀριστοτέλης καλλίστως ἐν τῇ ἀρχῇ
τοῦ προκειμένου συντάγματος παραδοῦς, καὶ ἡμεῖς ἀρκούντως εἰρήκαμεν
ἐν ἕκαστον τῶν ἐν τῷ ὅρισμῳ αὐτοῦ ἐμφερομένων διευκρινούντες καὶ
10 σαφηνίζοντες, καὶ περιττὸν πάλιν περὶ τὰ αὐτὰ ἀνακυκλοῦντας τὰ αὐτὰ
λέγειν. λοιπὸν οὖν ἐκείνο τὸ μέρος ἐνταυθοῖ καταθρήσωμεν, ὃ ἡμῖν
μὴ ἐξήτασται· ἐστὶ δὲ τὸ ἐάν δὲ ἐν ἀρχῇ προσέρῃται. ἐστὶν
οὖν τὸ ῥητὸν ὑπερβατὸν καὶ μὴ κατ' εὐθεΐαν κείμενον. εἰ γοῦν οὕτως
εἴληπτο, ἦν ἂν σαφὲς τὸ λεγόμενον· καὶ ἐάν ἐν ἀρχῇ τις προσέρῃται,
15 ὥς 'ἄρά γε ἀδύνατον τὸ αὐτὸ εἶναι διπλάσιον καὶ μὴ διπλάσιον;',
οὐχ ὁμολογητέον. ἐστὶ δὲ τοιοῦτον· ἐάν, φησὶν, ἔρηται τις 'ἄρά γε
ἀδύνατον τὸ αὐτὸ εἶναι διπλάσιον καὶ μὴ διπλάσιον;', μὴ ὁμολο-
γητέον ὥς ἀδύνατον, ἀλλὰ φατέον τὸ ναί, μὴ μέντοι ὡδί, τουτέστι
πρὸς τὸ αὐτό (τοῦτο γάρ ἐστὶν ὁ κυρίως ἔλεγχος), ἀλλὰ πρὸς ἄλλο καὶ
20 ἄλλο· τὰ γὰρ τέσσαρα καὶ διπλάσιά εἰσι πρὸς τὰ δύο καὶ οὐ διπλάσια
πρὸς τὰ τρία. τὰ δὲ κείμενα σοφίσματα σαφῇ εἰσι καὶ οὐδεμιᾷς θεωρίας
δέονται.

p. 181^a15 Τοὺς δὲ παρὰ τὸ αἰτεῖσθαι καὶ λαμβάνειν τὸ ἐν ἀρχῇ.

- Τοὺς παρὰ τὸ ἐν ἀρχῇ, φησὶν, αἰτεῖσθαι καὶ λαμβάνειν, ἂν
25 ἡ δῆλον ὅτι τὸ ἐν ἀρχῇ λαμβάνει (οὐ γὰρ αἰεὶ δῆλον, ὅταν μὴ αὐτόθεν
αὐτὸ λαμβάνῃ· καὶ εἴρηται πότε ἐστὶ δῆλον καὶ πότε ἄδηλον ἐν τῷ δευ-
τέρῳ τῶν Προτέρων ἀναλυτικῶν καὶ ἐν τῷ ὀγδόῳ τῶν Τοπικῶν), ἂν δῆ,
φησί, δῆλον ἦ, οὐ δοτέον, ῥητέον δὲ ὅτι τὸ ἐν ἀρχῇ αἰτεῖς. οὔτε |
οὖν οὕτω διδόναι δεῖ, οὔθ' ὅταν ἔνδοξον ἦ, λέγοντα τάληθες. εἴη f. 56^r
30 δ' ἂν λέγων· ὅταν σὺ ὁ ἀποκρινόμενος τάληθες δῶς, ὃ δὲ ἐρωτῶν ἔνδοξον
ἐρωτᾷ συντελοῦν αὐτῷ πρὸς τὸ δεῖξαι τὸ ἐναντίον τῆς σῆς ἀληθοῦς θέσεως
(οὐδὲν γὰρ κωλύει διὰ τινων ἐνδόξων δεῖξαι τὸ μὴ ζῶν, οἷον τὸ βιβλίον,
ἢ ἄλλο τι τοιοῦτον ζῶν), τὸ δὲ τοιοῦτον, εἰ καὶ ἔνδοξον, φησὶν, ἐστίν,

2 δίκαιά prius a: δίκαιόν I 6 ὅρισμὸν a: ὅρισμοι I 7 ἐν τῇ ἀρχῇ] c. 5
p. 167^a23—27 8 εἰρήκαμεν a (sc. p. 44,3 sq.): εἰρήκειμεν I 12 et 14 προσεῖρηται a
16 εἴρηται a 17 μὴ alt. aI: οὐχ A 18 ὥς A: om. aI 20 διπλάσιον utrobi-
que A 25 ἡ Arist.: εἴη aI λαμβάνειν a αὐτόθεν AI: αὐτόθι a 26 post
πότε alt. add. ἐστὶν A 26. 27 ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Προτέρων ἀναλυτ.] c. 16 27 ἐν
τῷ ὀγδόῳ τῶν Τοπικῶν] c. 13 δὲ A 28 τὸ I: om. a 31 θέσεως] θέ in ras. A¹

ὅμως οὐ δοτέον. ἢ εἴη ἂν λέγων διὰ τοῦ οὕθ' ὅταν ἔνδοξον ἦ, λέ-
 γοντα τάληθές, ὅτι καὶ δοκῇ μὲν μὴ λαμβάνειν τὸ ἐν ἀρχῇ, τῇ δὲ
 ἀληθείᾳ τὸ ἐν ἀρχῇ αἰτῆται, οὐ δοτέον λέγοντα τάληθές, τουτέστιν
 ἀλλὰ ῥητέον πρὸς αὐτὸν τάληθές. ἔστι δὲ τὸ ἀληθές ὃ δεῖ πρὸς τὸν
 5 ἐρωτῶντα λέγειν, ὅτι φαίνεται μὲν μὴ τὸ ἐν ἀρχῇ λαμβάνων, τῇ δὲ ἀληθείᾳ
 ὃ ἔδει συμπεράνασθαι αἰτεῖς. ὅτι δὲ δύνатаί τις τὸ ἐν ἀρχῇ λαμβάνειν,
 μὴ δοκεῖν δὲ λαμβάνειν, ὅταν ἀντ' ὀνόματος ὄνομα ἢ λόγον καὶ ἀντὶ
 λόγου ὄνομα λάβῃ, εἴρηται, καθάπερ εἶπον, ἐν τοῖς Ἀναλυτικοῖς καὶ ἐν
 τοῖς Τοπικοῖς. εἰ μὲν οὖν ἦ ὁῦλον ὅτι τὸ ἐν ἀρχῇ αἰτεῖται, οὕτως ἀπο-
 10 κρίνεσθαι χρή. εἰ δὲ λανθάνει διὰ τὸ μοχθηρῶς ἐρωτᾶσθαι τοὺς τοιοῦτους
 λόγους, μετατρεπτέον τὴν ἀμαρτίαν εἰς τὸν ἐρωτῶντα λέγοντας
 αὐτὸν μὴ διαιλέχθαι, μὴ διαλεχθεὶς δὲ ὁῦλον ὡς οὐδὲ ἤλεγξεν· ἔλεγχος
 γάρ ἐστιν, ὅταν συλλογισάμενος τὸ ἀντικείμενον δεῖξῃ μήτε τὸ ἐν ἀρχῇ
 αἰτήσας μήτε πρὸς τι μήτε πρὸς ἄλλο καὶ ὅσα ἄλλα περὶ τοῦ ὅρισμοῦ
 15 τοῦ ἐλέγχου. εἶτα, φησί, ῥητέον δεδῶσθαι οὐχ ὡς χρησομένῳ τῷ δοθέντι
 σοι ὡς προτάσει, ἀλλὰ δέδοται ὡς πρόβλημα, ἵνα πρὸς τοῦτο συλλογιῇ,
 τουτέστιν ἵνα λαβὼν πρότασιν συλλογισάμενος δεῖξῃς τὸ ἐναντίον· σὺ δὲ
 ὡς προτάσει χρῆσάμενος συνελογίσσω τὸ συμπερανθέν. εἰ γὰρ ἐδόθη αὐτῷ
 ὅτι ἡ ἡδονὴ κατὰ φύσιν, αὐτὸς δὲ διὰ τούτου συνελογίσσατο τὴν τῶν κιναι-
 20 δων ἡδονὴν ἀγαθόν, χρή λέγειν ἡμᾶς μὴ ὡς πρότασιν δοῦναι τὸ τὴν
 ἡδονὴν κατὰ φύσιν εἶναι ἀλλ' ὡς πρόβλημα. καὶ ὅλως, φησί, δεῖ τοὺς
 ἀποκρινομένους τὸ ἐναντίον ποιεῖν τῶν παρεξελέγχων· ἐκεῖ γὰρ τεθέν-
 των τινῶν καὶ ἐπαχθέντος τοῦ συμπεράσματος συγχωρεῖν μὲν φασιν οὕτως
 ἔχειν, οὐ μὴν τοῦτο ἐβουλόμεθα δειχθῆναι ἀλλὰ δι' αὐτοῦ ὡς διὰ προτά-
 25 σεως ἄλλο τι· τοῦτο οὖν λαβὼν δεῖξον δι' αὐτοῦ ἄλλο τι.

p. 181^a 22 Καὶ τοὺς διὰ τοῦ παρεπομένου συμβιβάζοντας ἐπ'
 αὐτοῦ τοῦ λόγου δεικτέον. ἔστι δὲ διττὴ ἡ τῶν ἐπομένων
 ἀκολούθησις.

Τοὺς διὰ τοῦ παρεπομένου συλλογισμοὺς τοὺς παρὰ τὸ ἐπόμενον
 30 λέγει συμβαίνοντας. φησὶν οὖν ὡς ἐπ' αὐτοῦ τοῦ λόγου, τουτέστι τοῦ
 συλλογισμοῦ, δεικτέον ὅτι τὸ σόφισμα παρὰ τὸ ἐπόμενον συμβέβηκεν, ἦται
 παρὰ τὸ μὴ ἀντιστρέφειν. οὐ γάρ, εἰ τότε τῷδε ἔπεται, καὶ τῷδε τότε
 ἀνάγκη ἔπεσθαι· οὐ γάρ, εἰ τὸ μέλι ξανθόν, καὶ τὸ ξανθὸν μέλι· καθόλου
 γὰρ εἶπε τὸ ἐπόμενον, οἶον τὸ ξανθόν, ἐν μέρει δὲ ὃ ἔπεται τὸ
 35 ἐπόμενον, οἶον τῷ μέλιτι. γίνεται δὲ τὸ παρὰ τὸ ἐπόμενον σόφισμα καὶ

1 οὐδ' Arist. cf. p. 176, 29 2 δοκεῖ a 3 αἰτῆται A¹ corr.: αἰτεῖται aI, A pr.
 λέγοντα aA: λέγοντες I 4 ἔστι—ἀληθές mrg. A¹ 7 δοκῇ A 11 λέγοντας
 I: λέγοντες a 13 post ἔστιν add. ἀληθές . 14 καὶ ὅσα ἄλλα κτλ.] cf. c. 5
 p. 167^a 23—27 τοῦ om. A 15 χρησομένῳ scripsi: χρησομένου A: χρῆσα-
 μένῳ aI 16 τοῦτον a 17 προτάσεις A 19 τοῦτο a 21 εἶναι om. A
 31 ἦτοι AI: ἡγουν a 35 τῷ AI: τὸ a

ἐν τοῖς κατὰ ἀντίθεσιν λαμβανομένοις· οὐ γάρ, εἰ τῷ ἀντικειμένῳ τὸ ἀντικείμενον, καὶ τῷ ἀντικειμένῳ τὸ ἀντικείμενον. παρ' ὃ γέγονε καὶ τὸ τοῦ Μελίσσου σόφισμα, ὅτι εἰ τὸ γεγονὸς ἀρχὴν ἔχει, καὶ τὸ μὴ γεγονὸς, ὅπερ ἀγέννητον εἶπεν, ἀρχὴν οὐκ ἔχει. ἐγένετο οὖν τὸ σόφισμα, 5 ὅτι οὐκ ἀκριβὲς ἐστὶν ἡ σὺν ἀντιθέσει ἀντιστροφή· ἔδει γὰρ οὕτως εἰπεῖν· εἰ τὸ γεγονὸς ἀρχὴν ἔχει, τὸ μὴ ἔχον ἀρχὴν οὐ γέγονε. περὶ τῆς ἀντιστροφῆς ταυτησί πολλά μὲν καὶ ἐν τοῖς εἰς τὰ Φυσικὰ ἡμετέροις εἰρηκαμεν θεωρήμασιν, ἀλλὰ καὶ τὸν τρόπον τοῦτον κατ' ἀρχὰς ἐξετάζοντες οὐκ ὀλίγα, καὶ περιττὸν αὖθις ταυτολογεῖν.

10 p. 181^a31 Ὅσοι δὲ παρὰ τὸ προστιθέναι τι συλλογίζονται.

Παρὰ τὸ προστιθέναι τι συλλογίζεσθαι λέγει τοὺς τὸ μὴ αἷτιον ὡς αἷτιον τιθέντας, ὃς ἦν ἕκτος τρόπος τῶν ἕξω τῆς λέξεως παραλογισμῶν. πῶς δὲ ἀφαιρουμένου τοῦ παρ' ὃ λέγουσι γίνεσθαι τὸ ἀδύνατον πάλιν οὐδὲν ἦττον τὸ ἀδύνατον μένει, εἴρηται πρότερον, ὅτε τὴν λέξιν 15 ἐξηγοῦμεθα ἡν αὐτὸς τέθεικεν ἐν τῷ τοιούτῳ τῶν παραλογισμῶν | εἶδει· f. 56^v ἐστὶ δὲ ἡ λέξις αὕτη “οἶον ὅτι οὐκ ἐστὶ ζωὴ καὶ ψυχὴ ταυτόν· εἰ γὰρ φθορᾷ γένεσις ἐναντίον” καὶ τὰ ἐξῆς τῆς λέξεως· καὶ οὐ θεόμεθα πάλιν δι' ὑποδείγματος σαφηνίζειν. ὃ δὲ ἡμᾶς παραινεῖ, ἐστὶν ἀφαιρεῖν ἐκεῖνο παρ' ὃ συμβαίνει τὸ ἀδύνατον καὶ ἐμφανίζειν ὅτι καὶ τούτου ἀναιρουμένου 20 τὸ ἀδύνατον μένει, ὥστε οὐ παρὰ τοῦτο. καὶ ἐπίστησον ὅτι οὗτος ὁ τρόπος ὁ αὐτός ἐστὶ τῷ μὴ παρὰ τοῦτο. εἶπε δὲ περὶ τοῦ μὴ παρὰ τοῦτο ἐν τῇ δευτέρῳ τῶν Προτέρων ἀναλυτικῶν, ὥσπερ καὶ περὶ τοῦ <τὸ> ἐν ἀρχῇ αἰτεῖσθαι. εἰπὼν δὲ ὅτι ἐμφανιστέον ἐπήγαγε καὶ λεκτέον ὡς δέδωκα, οὐχ ὅτι μοι δοκεῖ, ἀλλὰ χάριν τοῦ λόγου, ἵνα μὴ δυσκολαίνειν 25 ἢ ἐρίζειν δόξαιμι· εἰδὼς γὰρ αὐτὸ μηδαμῶς ὄν πρὸς τὸν λόγον μηδὲ αἷτιον αὐτοῦ δέδωκα, σὺ δὲ ἐχρήσω τούτῳ ὡς πρὸς τὸν λόγον ὄντι καὶ οἰκείῳ ὑπάρχοντι τῷ λόγῳ. τὸ δὲ πλήρες τοῦ ὃ δὲ κέχρηται οὐδὲν πρὸς τὸν λόγον τοιοῦτόν ἐστι· σὺ δὲ κέχρησαι πρὸς τὸν λόγον καὶ ὡς οἰκείῳ ὄντι τοῦ προβλήματος οὐδὲν ὄντι πρὸς τὸν λόγον.

30 p. 181^a36 Πρὸς δὲ τοὺς τὰ πλείω ἐρωτήματα ἐν ποιοῦντας.

Πρὸς τοὺς τὰ πλείω ἐρωτήματα ἐν ποιοῦντας παραλογισμούς φησι δεῖν εὐθύς ἐν ἀρχῇ διορίζειν καὶ ἀπαντᾶν λέγοντας ὅτι πλείω τὰ ἠρωτημένα, καὶ οὐ δεῖ ἢ διδόναι ἢ ἀπαρνεῖσθαι ἀλλ' αὐτὸ τοῦτο

1 εἰ γάρ, omisso οὐ, A 3 μελίσσου I 4 ἀγέννητον A Arist.: ἀγέννητον aI (D, pr. C)
5 σὺν ἀντιθέσεις (sic) a 11 post τοὺς add. παρὰ I, περὶ a: om. A μὴ αἷτιον aI:
ἀναίτιον A 14 πρότερον] p. 51,4 sq. . 16 οἶον ὅτι κτλ.] c. 5 p. 167^b27 19 καὶ alt.
om. A 22 ἐν τῷ δευτ. τῶν Προτ. ἀναλ.] c. 17 τὸ addidi 24 δέδωκεν A 26 δέ-
δωκε A 27 ὃ δὲ A Arist.: ὦ δὲ I (D, corr. c): ᾧ ὅδε a 28 καὶ om. A 31 post
πρὸς add. δὲ a 32. 33 ὡς πολλά τὰ ἡμαρτημένα A 33 ἢ prius om. A

δῆλον ποιεῖν, ὅτι τὰ πολλὰ ἐρωτήματα ὡς ἐν προτείνουσιν, ὅπερ οὐκ ἔστι
 τεχνικόν· ἐρώτησις γὰρ ἐκείνη ἐστὶν ἀρίστη, ἥτις μία οὔσα καὶ μιᾶς
 ἀποκρίσεώς ἐστιν αἵτησις. νῦν δὲ δι' ὧν ἐπάγει τοῦτο λέγει, ὅτι πολλάκις
 5 δὲ μὴ ἀπλῆς οὔσης τῆς ἐρωτήσεως δόντα τινὰ ἀπλῆν τὴν ἀπόκρισιν
 οὐδὲν συμβαίνει αὐτὸν ἀμαρτάνειν· ὥσπερ γάρ, φησὶν, ἐπὶ τῶν
 ὁμωνύμων ὅτε μὲν ἀμφοῖν ὅτε δὲ οὐδετέρῳ ὑπάρχει. τῶν γὰρ
 Αἰάντων ὁμωνύμων ὄντων ἀμφοῖν μὲν ὑπάρχει τὸ εἰς Ἴλιον ἀπελθεῖν,
 οὐδετέρῳ δὲ τὸ τῷ Θερσίτῃ μονομαχεῖν· ὥστε ἐπὶ τούτων καίτοι ὁμω-
 νύμων ὄντων δοτέον ἢ τὸ ναὶ ἢ τὸ οὐ. οἷον πότερον ὁ Αἴας εἰς Ἴλιον
 10 ἐστράτευσε; ναί· ἀρμόζει γὰρ καὶ τοῖς δυσὶ· πότερον Θερσίτῃ ἐμονομάχησεν;
 οὐ· οὐδεὶς γὰρ τούτων τῷ Θερσίτῃ συνημιλλήθη. ἀλλὰ πῶς οὐ μαχό-
 μενα ταῦτα τοῖς πρότερον εἰρημένους, ὅτε ἔλεγεν ὅτι καὶ ἀληθῆς ἡ ἐρώ-
 τησις ἦ, ὑπάρχει δὲ τῶν πολλαχῶς λεγομένων, οὐ δοτέον τὸ ναὶ ἢ τὸ οὐ;
 ἢ οὐ μαχόμενα ταῦτα ἐκείνοις· ἔστι γὰρ ὁ νῦν λέγει, ὅτι καὶ ὦ καὶ μὴ
 15 ὦ ἐπὶ τῶν πολλαχῶς λεγομένων ἐρωτημάτων, οὐδὲν συμβαίνει ἐλέγχεσθαι.
 ἐπειδὴ γὰρ τὸ εἰς Ἴλιον ἀπελθεῖν ἐπ' ἀμφοῖν τοῖν Αἰάντοιν ἀληθεύεται,
 εἴ τις ἡμᾶς ἔροιτο πότερον ὁ Αἴας εἰς Ἴλιον ἐστράτευσεν, εἰ φήσομεν
 ὅτι ναί, οὐδὲν ἂν ἐλεγχθείμεν· ὁμοίως πότερον Θερσίτῃ ἐμονομάχησεν,
 εἴπερ εἴπωμεν οὐ ὀῆτα, οὐδὲν ἂν δεῖνόν πεισόμεθα. καὶ ὅτι τοῦτό ἐστιν
 20 ὃ λέγει, δῆλον πεποίηκε διὰ τῶν ἐφεξῆς εἰπὼν ὅταν μὲν οὖν τὰ
 πλείω τῷ ἐνὶ ἢ τὸ ἐν τοῖς πολλοῖς ὑπάρχει. ἐν μὲν τοῖς πολ-
 λοῖς τὸ εἰς Ἴλιον ἀπελθεῖν ὑπάρχει τῷ Αἴαντι, μᾶλλον δὲ τοῖς Αἴασι·
 πλείω δὲ τῷ ἐνὶ, ὡς τῷ Κορίσκῳ τὸ λευκὸν καὶ τὸ μουσικόν. εἰ οὖν
 τις ἔροιτο πότερον ὁ Κορίσκος μουσικός καὶ λευκός ἐστιν, ὁ εἰπὼν ὅτι ναὶ
 25 οὐδαμῶς ἂν ἐλεγχθείη καίτοι ἡμαρτημένως τὸ ναὶ δοῦς· οὐ γὰρ δεῖ ἐπὶ
 τῶν πολλαχῶς ἀπλῶς φάσκειν ἢ ἀποφάσκειν.

p. 181^b6 Ὅταν δὲ ἢ τῷ μὲν τῷ δὲ μὴ.

Ὅταν μὲν, φησί, τὸ λευκὸν καὶ τὸ μουσικὸν ὑπάρχει τῷ Κορίσκῳ ἢ
 τὸ πλεῦσαι εἰς Ἴλιον τοῖς πολλοῖς, τότε ἢ καταφήσας ἢ ἀποφήσας τις
 30 οὐδαμῶς ἂν ἐλεγχθείη. ὅταν δέ, φησί, τῷ μὲν ἢ τῷ δὲ μὴ, ὡς τῷ
 Αἴαντι τὸ μονομαχεῖν Ἐκτορι, ἢ πολλὰ κατὰ πλειόνων, ὡς τὸ
 ἀλλοιοῦσθαι κατὰ κυνός (πολλὰ γὰρ καὶ τὸ ἀλλοιοῦσθαι δηλοῖ καθάπερ
 καὶ τὸ ὁ κύων), ἐν τούτοις εὐλαβεῖσθαι χρὴ τὸ ναὶ ἢ τὸ οὐ. αὐτὸς δὲ
 πλείω κατὰ πλειόνων νῦν οὐ τοῦτο λέγει, ἀλλ' ὃ λέγει ἔσται δῆλον

4 δόντα aA: δόντες I 5 γάρ om. A 6 γάρ om. A 12 πρότερον]
 e. 17 p. 176^a3—6 13 ὑπάρχει A: ὑπάρχει aI τὸ alt. om. A 16 ἐπειδὴ
 aI: οὐ A 17 ἐρώτᾳ A 18 ἂν ἐλεγχθῆσόμεθα A 19 εἴποιμεν I: εἴ-
 πωμεν A: εἴπημεν a πεισόμεθα A: πεισώμεθα aI 21 ὑπάρχει a 22 an
 <ὡς> τὸ? sed cf. p. 180, l. 2 23 καὶ aA: ἢ I 29 τις post καταφήσας collocat A
 30 δέ a Arist.: μὲν I 32 δηλοῖ a: δοκεῖ I 33 καὶ a: om. I αὐτὸς scripsi:
 αὐτὰ a: compend. I

ὥδε· τῇ μὲν ἀνδρεία ὑπάρχει τὸ ἀγαθόν, τῇ δὲ δειλία τὸ κακόν, πλείω
κατὰ πλειόνων, τὸ ἀγαθὸν καὶ κακὸν κατὰ ἀνδρείας καὶ δειλίας. ἐν-
ταῦθα δὲ εἴ τις ἔροιτο ἄρά γε | ἡ δειλία καὶ ἡ ἀνδρεία ἀγαθὸν ἐστὶν f. 57^r
ἢ οὐ;’, οὐ δοτέον ἢ τὸ ναὶ ἢ τὸ οὐ· ψεῦδος γὰρ καὶ τὸ ἀποφῆσαι καὶ τὸ
5 καταφῆσαι· ἐφ’ ὧν γὰρ ἀληθὲς ὁμοῦ τὸ λέγειν καὶ ἀγαθὰ καὶ κακὰ καὶ
οὔτε ἀγαθὰ οὔτε κακὰ, πῶς οἶόν τε ἐπὶ τούτων χωρὶς λέγειν τὸ ἢ ἀγαθὰ
ἢ κακὰ; εἰ μὲν γὰρ ἦν, φησί, τὸ ἀγαθὸν κακὸν ἢ τὸ κακὸν ἀγαθόν,
τουτέστιν εἰ μὲν ἦν ἡ ἀνδρεία δειλία ἢ ἡ δειλία ἀνδρεία, ἔδει ἐρωτωμένους,
πότερον ἡ ἀνδρεία καὶ ἡ δειλία ἀγαθὸν ἐστὶν ἢ οὐ, διδόναι ἀπλῶς ἢ
10 ἀπαρνέσθαι· ἐπεὶ δὲ ἕτερα, ἀδύνατον. ταῦτα εἰπὼν ὑπογράφει καὶ τὸ
συμβαῖνον ἄτοπον τοῖς ἀπλῶς ἐπὶ τούτων λέγουσι τὸ ναὶ ἢ τὸ οὐ, μᾶλλον
δὲ καὶ αὐτὸν τὸν παραλογισμὸν ὃν συνῆγον οἱ σοφισταὶ κατὰ τῶν ἀπερι-
σκέπτως τὸ ναὶ ἢ τὸ μὴ λεγόντων. ὑπογράφει δὲ ταῦτα διὰ τοῦ ὥστε
ταῦτόν ἀγαθὸν καὶ κακὸν καὶ οὔτε ἀγαθὸν οὔτε κακόν, δυνάμει
15 λέγων· εἴ τις ἐρωτηθεῖς, πότερον ἡ ἀνδρεία καὶ ἡ δειλία ἀγαθὸν ἢ κακόν,
φήσει ὅτι ἀγαθόν, ἔσται ἡ δειλία ἀγαθὸν καὶ κακόν, κακὸν μὲν, ὅτι καὶ
κακὸν ἐστὶν, ἀγαθὸν δέ, καθὼ δέδωκεν αὐτὴν ἀγαθὸν εἶναι· εἰ δ’ ἀπο-
φήσει, πάλιν ἔσται ἡ ἀνδρεία ἀγαθὸν καὶ κακόν· καθὼ μὲν εἶπεν αὐτὴν
μὴ εἶναι ἀγαθόν, ἔσται κακόν, ἢ δὲ πάλιν ἀγαθὸν ἐστὶν, ἔσται ἀγαθόν·
20 ὥστε ἔσται τὸ αὐτὸ καὶ ἔν, οἷον ἡ ἀνδρεία, ἀγαθὸν καὶ κακὸν καὶ οὔτε
ἀγαθὸν οὔτε κακόν. ἀλλ’ εἰ τοῦτο, ἐπειδὴ ἕκαστον τῶν ὄντων αὐτὸ ἑαυτῷ
ταῦτόν μὲν ἐστὶν ἄλλου δὲ ἕτερον (ὁ γὰρ Σωκράτης αὐτὸς μὲν ἑαυτῷ ὁ
αὐτός ἐστι, Πλάτωνος δὲ ἕτερος), ἐπεὶ οὖν ἕκαστον αὐτὸ ἑαυτῷ ταῦτόν
ἐστι, κεῖται δὲ τὴν ἀνδρείαν ἀγαθὸν εἶναι καὶ κακόν, τὸ δὲ ἀγαθὸν καὶ
25 κακὸν ἕτερα, καὶ ἡ ἀνδρεία ἔσται αὐτὴ ἑαυτῆς ἐτέρα καὶ ἡ αὐτὴ ὁμοίως
δὲ καὶ ἡ δειλία· ὥστε ἔσονται τὰ αὐτά, οἷον ἡ δειλία καὶ ἡ ἀνδρεία, τὰ
αὐτὰ ἑαυτοῖς καὶ ἕτερα. ἡ δὲ λέξις ἡ ἐπεὶ δὲ οὐκ ἄλλοις τὰ αὐτὰ
ἀλλ’ αὐτοῖς ἐλλιπέστερον ἀπήγγελλται· εἴη δὲ ἂν τὸ πλῆρες τοιοῦτον·
ἐπεὶ δὲ οὐκ ἄλλοις μὲν εἰσι τὰ αὐτὰ καὶ ἕτερα, ἀλλὰ ἑαυτοῖς εἰσι τὰ αὐτὰ
30 καὶ ἕτερα ἑαυτῶν, συμβαίνει τὰ αὐτὰ καὶ ἕτερα εἶναι ἑαυτῶν καὶ τὰ αὐτὰ

1 ἀνδρία A itemque i pro ei in sequentibus 3 δὲ A: δὲ aI ἀνδρία—δειλία A
4 καὶ prius A: om. aI φῆσαι A τὸ quart. om. I 5 ἀποφῆσαι A 6 ἢ
AI: om. a 10 καὶ om. A 11 ἀπλῶς om. A τούτων ex τοῦτο corr. I¹
λέγουσι aI: ἀπερισκέπτως ἀποκρινόμενοις A 12 αὐτόν a: αὐτὸ (compend. I) καὶ AI
14 τὸ αὐτὸ A post δυνάμει add. τοῦτο A 15 τις aI: ὁ A καὶ ἡ δειλία
om. A 16 φησὶ a post ὅτι ἀγαθὸν add. ἐστὶν A post ἔσται add. τὸ αὐτὸ
ῆγουν A 17 post ἐστὶν add. φῶσει A αὐτὴν A: αὐτὸ I: αὐτὸς a 17. 18 ἀπο-
φάσει I 18 αὐτὴν ex αὐτόν corr. I¹: αὐτὸς a 22 μὲν prius om. A ἕτερον
δὲ ἄλλου, οἷον ὁ σωκράτης A 22. 23 ὁ αὐτός aI: ταυτός A 23. 24 ἐπεὶ—ἐστι
om. A 23 οὖν I: γοῦν a ἑαυτῷ a: ἑαυτοῦ I 24 δὲ ὡς ἡ ἀνδρία ἀγαθὸν
ἐστὶ A 25 τὸ κακὸν ἕτερα· ἔσται ἄρα ἡ ἀνδρία A ἐτέρα ante αὐτὴ collocat A
ἑαυτῆς A: ἑαυτῇ aI post ἡ αὐτὴ add. ἑαυτῇ A, sed cf. vs. 27 ὡσαύτως A
26. 27 ῆγουν ἡ ἀνδρία καὶ ἡ δειλία. καὶ ταυτὰ A 27. 28 ἡ ἐπεὶ—αὐτοῖς om. A
28 ἀπήγγελλτο I 30 αὐτῶν (post εἶναι) A

ἑαυτοῖς. ἔτι, φησίν, ἐπειδὴ συμβαίνει ἐκ τῆς τοιαύτης ἀποκρίσεως τὴν ἀνδρείαν, ἣ ἐστὶν ἀγαθόν, γίνεσθαι κακὸν καὶ τὴν δειλίαν, τὸ κακόν, γίνεσθαι πάλιν ἀγαθόν, δύο γένοιντ' ἄν. ὥστε ἔσται ἡ δειλία δύο, ἀγαθόν καὶ κακόν, καὶ ἕτερον ἑαυτῆς· τὸ γὰρ ἀγαθόν καὶ ἕτερον τοῦ
5 κακοῦ. ὁμοίως καὶ ἡ ἀνδρεία.

p. 181^b16 Δυσὶν τε καὶ ἀνίσοιν ἐκάτερον αὐτὸ ἑαυτῷ ἴσον.

Καὶ διὰ τούτου τὸ συμβαῖνον ἄτοπον λέγει τοῖς ἀπλῶς ἢ τὸ ναὶ ἢ τὸ οὐ λέγουσιν, ὅταν ἢ ἐν κατὰ πολλῶν ἢ πολλὰ καθ' ἑνὸς λέγῃται. ἡ δὲ παραγωγὴ τοιαύτη. εἰ δύο εἴη τινὰ ἄνισα, δίπηχyu φέρε εἰπεῖν καὶ
10 τρίπηχyu, ὅτι μὲν αὐτὸ ἑαυτῷ ἴσον ἐστί (τὸ γὰρ δίπηχyu αὐτὸ ἑαυτῷ ἴσον· ὁμοίως καὶ τὸ τρίπηχyu αὐτὸ ἑαυτῷ ἴσον), δῆλον. εἰ οὖν τις ἡμᾶς ἔροιτο, πότερον τὸ δίπηχyu καὶ τὸ τρίπηχyu ἴσα ἐστὶν ἢ οὐ, φήσομεν δὲ ἢ ναὶ ἢ οὐ, συμβήσεται ἴσα καὶ ἄνισα εἶναι αὐτὰ ἑαυτοῖς· εἰ γὰρ ἴσον τὸ
δίπηχyu τῷ τρίπηχει, ἔσται τὸ δίπηχyu τρίπηχyu, ὥστε καὶ ἄνισον αὐτὸ
15 ἑαυτῷ καὶ μείζον καὶ ἔλαττον, εἴπερ τὸ τρίπηχyu μείζον τοῦ δίπηχεως. ἔστι δὲ ἡ λύσις τοῦ σοφίσματος παρὰ τὸ τὰ πλείω ἐρωτήματα ἐν ποιεῖν. λέγει δὲ ἐμπίπτειν τούτους καὶ εἰς ἄλλας λύσεις, οἷον εἰς τὴν ἀμφιβολίαν· τὸ γὰρ ἐρωτᾶν, πότερον ἄμφω ταῦτα ἢ πάντα ταῦτα ἴσα ἐστὶν ἢ
20 ἄνισα, καὶ ἀμφιβολόν ἐστι. δύναται γὰρ τις ἀκούειν τοῦ ἐρωτήματος ἢ ὡς λέγοντος 'ἄρά γε ἴσα ἀλλήλοις ἐστίν;' ἢ ὡς 'ἴσα αὐτὰ ἑαυτοῖς;'· ὁμοίως δὲ καὶ 'ἄρά γε ἄνισα ἑαυτοῖς εἰσιν;' ἢ 'ἄνισα πρὸς ἀλλήλα;'. οὐχοὺν, φησίν, ἐπὶ τῶν ἀμφιβόλων ἢ ἐπὶ τῶν πλείω ἐρωτώντων ταῦτόν, τουτέστι τὸ αὐτὸ πρᾶγμα φάσκει καὶ ἀποφάσκει, ἀλλὰ τὸ αὐτὸ ὄνομα κατ' ἄλλου καὶ ἀπ' ἄλλου τῶν ὑπὸ τὸ ὄνομα. τοῦτο δὲ οὐκ ἔλεγχος· ὁ γὰρ ἔλεγχος
25 γίνεται, ὅταν συμβαίῃ τὸ αὐτὸ | πρᾶγμα κατὰ τοῦ αὐτοῦ καὶ ἐνὸς f. 57^v πράγματος ἅμα λέγεσθαι καὶ μὴ λέγεσθαι ἐκ τῆς τοῦ ἀποκρινομένου θέσεως. τὸ δὲ ἀλλὰ φανερόν ὅτι μὴ μιᾶς ἐρωτήσεως καὶ τὰ ἐξῆς τοιοῦτόν ἐστιν, ὅτι οὐ μὴ συμβήσεται τὸ ἀδύνατον, ἤγουν ὁ ἔλεγχος, ἂν μὴ ποιήσῃ τις τὰ πολλὰ μίαν ἐρώτησιν ἀλλ' ἐν καθ' ἑνὸς εἴπη, ἤγουν <ἐν>
30 κατηγορούμενον καθ' ἑνὸς ὑποκειμένου· εἰ γὰρ ἐν καθ' ἑνὸς εἴπη, οὐ μὴ δυνήσεται ἐλέγξει τὸν ἀποκρινόμενον ὁ σοφιστής. ἢ καὶ οὕτως· φανερόν, φησίν, ὅτι μὴ μιᾶς ἐρωτήσεως γινομένης κατὰ τῶν πολλῶν ἀλλ' ἐνὸς πράγματος καθ' ἑνὸς ἐρωτηθέντος, οὐ γίνεται ἔλεγχος· ὅταν γὰρ τις τὰ

2 ἢ I: ἥτις a 4 ἕτερον prius I: ἐτέρα a 7 τοῦτο a 8 πολλῶν I: πλειόνων a
10 post μὲν add. τὸ δίπηχyu A post ἑαυτῷ alt. add. ἐστὶν A 11 ὡσαύτως A
αὐτὸ—ἴσον om. A ἔροιτο τίς, omisso ἡμᾶς, A 12 καὶ aI: ἡ A εἰσὶν A
13 post συμβήσεται add. καὶ A 13. 14 τὸ δίπηχyu ἴσον ἐστί τῷ A 14 τὸ δίπηχyu
ἐστὶ A καὶ ἴσον καὶ ἄνισον ἐστὶ αὐτὸ A 21 οὐχοὺν a 22 ταυτό a
24 ἀπ' scripsi: ἐπ' aAI 29 ποιήσῃ AI: ποιήσεται a καθ' ἐν A ἐν alt.
addidi 30 εἴπη aA: εἴποι I 32 ὅτι om. A

πολλὰ ὡς ἐν ἐρωτηθῇ, ἢ τὸ ναὶ ἢ τὸ οὐ δοὺς οὐκ ἂν ἐλεγχθείη ἀληθῶς ἀλλὰ μόνον φαινομένως· ὅταν δὲ ἐν καθ' ἐνὸς φήσῃ, εἰ μὲν ἀληθῶς φήσῃ, οὐκ ἔσται ἔλεγχος, εἰ δὲ ψευδῶς, ἔλεγχος, καὶ ἔλεγχος οὐ φαινόμενος ἀλλ' ἀληθής.

5 p. 181^b25 Περὶ δὲ τῶν ἀπαγόντων εἰς τὸ αὐτό.

Πληρώσας τὰς λύσεις τῶν σοφισμάτων, νῦν λύει καὶ τοὺς εἰς τὸ λέγειν τὸ αὐτὸ πολλάκις ἀπάγοντας παραλογισμούς. καὶ φησὶν ὅτι περὶ τῶν ἀπαγόντων σοφισμάτων εἰς τὸ λέγειν πολλάκις τὸ αὐτὸ δεῖ μὴ διδόναι τὰς κατηγορίας, ἥγουν τὰ ὀνόματα τῶν πρὸς τι λεγο-
 10 μένων αὐτὰ καθ' ἑαυτὰ καὶ χωρὶς λεγόμενα σημαίνειν τι, ἥγουν σύνθετον· οἷον εἰ διπλάσιον λέγεται αὐτὸ καθ' αὐτό, οὐκ ἔστι σύνθετον οὐδὲ σημαίνει τι καὶ ἕτερον, οἷον τὸ ἡμίσεος, διότι ἐμφαίνεται ἐν αὐτῷ. περὶ τούτου οὖν διδάσκει ἡμᾶς καὶ παραινεῖ, εἰ ἐρωτώμεθα πότερον τὸ διπλάσιον καθ' αὐτὸ λεγόμενον καὶ μετὰ τοῦ ἡμίσεος ταυτόν
 15 ἔστι καὶ τὸ αὐτὸ σημαίνει ἢ οὐ, μὴ διδόναι ἀλλὰ φάσκειν ὅτι ἄλλο μὲν ἔστι τὸ εἰπεῖν διπλάσιον καὶ ἄλλο τὸ διπλάσιον ἡμίσεος· εἰ γὰρ καὶ ἐμφαίνεται καὶ συνεπινοεῖται ἐν τῷ εἰπεῖν διπλάσιον τὸ ἡμίσεος, ἀλλ' οὖν ἄλλο ἔστι τὸ εἰπεῖν καὶ τὸ ἡμίσεος καὶ ἄλλο τὸ μὴ εἰπεῖν. καὶ συνίστησι τοῦτο διὰ τῆς ἐπαγωγῆς λέγων καὶ γὰρ τὰ δέκα ἐν τοῖς
 20 ἐνὸς δέουσι δέκα, τουτέστι 'καὶ γὰρ τὰ δέκα ἐμφαίνεται ἐν τοῖς παρὰ μονάδα δέκα'· παρὰ μονάδα δὲ δέκα ἔστι τὰ ἑννέα· τοῖς γὰρ ἑννέα εἰ προστεθείη μονάς, δέκα ἐστί. τὰ γοῦν ἑννέα λέγοντες οὐ δέκα, ἐν ὅσῳ ταῦτα οὐ δέκα φαμέν, συνεμφαίνομεν ἐν τούτοις καὶ δέκα· ὡς γὰρ ἐν τοῖς Μετὰ τὰ φυσικὰ δέδεικται, αἱ καταφάσεις ἐμφαίνονται ἐν ταῖς οἰκείαις
 25 ἀποφάσεσιν. ὁ γὰρ λέγων ὅτι τόδε οὐκ ἄνθρωπος τοῦτο αὐτό φησιν, ὅτι τοῦτο ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν, ὥστε ἐν τῷ μὴ ἀνθρώπῳ συνθεωρεῖται καὶ συννοεῖται ὁ ἄνθρωπος. ὁμοίως καὶ ἐν τῷ λέγειν ὅτι οὐ ποιεῖ ἐμφαίνεται τὸ ποιεῖν· τὸ γὰρ μὴ ποιεῖν αὐτὸ τοῦτο τοῦ ποιεῖν ἔστι στέρξης. εἰ δὴ ταῦθ' οὕτως ἔχει, ὥσπερ ὁ λέγων οὐ λευκὸν οὐκ ἐξ ἀνάγκης λευκὸν
 30 λέγει, καὶ ἐν τῷ μὴ λευκῷ ἐμφαίνεται τὸ λευκόν, ὁμοίως καὶ ὁ λέγων οὐ δέκα οὐκ ἐξ ἀνάγκης καὶ δέκα λέγει καίτοι τῶν δέκα ἐμφαινομένων ἐν τοῖς οὐ δέκα, οὕτως καὶ ὁ λέγων οὐ διπλάσιον οὐκ ἐξ ἀνάγκης διπλάσιον λέγει, καὶ ἐν τῷ μὴ διπλασίῳ ἐμφαίνεται τὸ διπλάσιον. εἰ δὲ τοῦτο, καὶ

3 φήσῃ A: φησιν I: φήσῃ a ἔλεγχος alt. om. A 6 λύει a: λέγει I
 7 ἐπάγοντας a 9 δεῖ I: χρῆ a 14 ἑαυτὸ a 15 ὅτι om. A 20 τοῖς AI:
 τῷ a 21 post δέκα prius e vs. 19 inserit λέγων καὶ γὰρ a μόνα (ante δὲ) I
 post εἰ eras. 1 litt. A 22 γοῦν AI: γὰρ a 24 ἐν τοῖς Μετὰ τὰ φυσικὰ] cf. Γ 2
 p. 1004^a10 sq. ἐκφαίνονται a 26 τοῦτο om. A 27 συννοεῖται] o in ras.,
 ut videtur, A¹ λέγειν] superscr. I¹ 28 εἰ δὲ A 29 ὁ ex οὐ, ut videtur,
 corr. I¹ 31 οὐκ in ras., ut videtur, A¹ λέγει καὶ δέκα A 32 οὐ δι-
 πλάσιον iterat a 33 συμφαίνεται a εἰ δὲ aI: ἢ A

ἀντιστρέφοντας ῥητέον· ὥσπερ ὁ λέγων λευκὸν οὐ λέγει καὶ μὴ λευκὸν
καὶ ὁ δέκα οὐχὶ καὶ μὴ δέκα, οὕτως καὶ ὁ διπλάσιον λέγων οὐκ ἐξ
ἀνάγκης καὶ οὐ διπλάσιον λέγει, ὅπερ ἐστὶν ἡμισυ· τὸ γὰρ ἡμισυ οὐ
διπλάσιον. καὶ τὸ μὲν διπλάσιον, φησὶν, οὐδὲ σημαίνει οὐδὲν ἴσως,
5 τουτέστιν ἴσως οὐδὲ σημαίνει τὸ ἡμισυ· τὸ δὲ ἴσως πρόσκειται, ὅτι δυ-
νάμει, ἐνεργείᾳ δὲ οὐ. εἰ δέ γε καὶ σημαίνει, ἀλλ' οὐ ταὐτὸ διηρη-
μένως καὶ συνηνωμένως· τὸ δὲ διηρημένως ἴσον ἐστὶ τῷ καθ'
αὐτό, τὸ δὲ συνημμένως τῷ μετὰ τοῦ ἡμίσεος. τὸ δὲ οὐδὲ ἡ ἐπι-
στήμη ἐν τῷ εἶδει ἴσον ἐστὶ τῷ 'οὐδὲ σημαίνεται ἡ ἐπιστήμη διὰ τοῦ
10 εἶδους καίτοι ἐν τοῖς εἶδεσιν οὕσα'. οἷον εἰ ἐστὶν ἡ ἱατρικὴ εἶδος τῆς
ἐπιστήμης (τούτου γὰρ ἐστὶ δηλωτικὸν τὸ οἶον εἰ ἐστὶν ἡ ἱατρικὴ
ἐπιστήμη, ὅπερ τὸ κοινόν), δῆλον ὅτι | ἔνεστιν ἐν τῇ ἱατρικῇ· πλὴν f. 58^r
εἰ καὶ ἐν αὐτῇ ἐστὶν, οὐ σημαίνεται δι' αὐτῆς· ὁ γὰρ εἰπὼν ἱατρικὴν οὐ
λέγει ἐπιστήμην. καὶ τὴν αἰτίαν τούτου ταχέως ἐπήγαγε διὰ τοῦ ἐκείνου
15 δὲ ἦν ἡ ἐπιστήμη ἐπιστητοῦ, δυνάμει λέγων ὅτι ἡ ἐπιστήμη λέγεται
ἐπιστητοῦ, ἡ δὲ ἱατρικὴ οὐ λέγεται τινος· οὔτε γὰρ ἡ γραμματικὴ τινος
λέγεται γραμματικὴ οὔτε ἄλλη τῶν κατὰ μέρος οὐδεμία, ὥς ἐν ταῖς Κατη-
γορίαις μεμαθήκαμεν. εἰ οὖν ὁ ἐπιστήμην εἰπὼν τινὸς εἶπεν ἐπιστήμην,
ὁ δὲ ἱατρικὴν εἰπὼν οὐ τινὸς λέγει, δῆλον ὅτι οὐ συσσημαίνεται τῷ εἶδει
20 τὸ γένος. ἢ μᾶλλον τὸ οὐδὲ ἡ ἐπιστήμη ἐν τῷ εἶδει ἴσον ἐστὶ τῷ
'οὐδὲ ἐν τῇ ἐπιστήμῃ ἐμφαίνεται τὸ εἶδος'. καὶ σύνηθες αὐτῷ τοιαύταις
χρᾶσθαι ἐρμηνείαις. ὥσπερ οὖν ὁ ἐπιστήμην εἰπὼν οὐ λέγει ἱατρικὴν
καίτοι οὕσαν ὑπὸ τὴν ἐπιστήμην, οὕτως καὶ ὁ διπλάσιον εἰπὼν οὐ λέγει
ἡμισυ.

25 p. 181^b35 Ἐν δὲ τοῖς δι' ὧν δηλοῦνται κατηγορουμένοις τοῦ-
το λεκτέον.

Πρὸς τὴν ἀποδοθεῖσαν ἐξήγησιν τοῦ "οὐδὲ ἡ ἐπιστήμη ἐν τῷ εἶδει
ἐστίν" ὑπηγάγετο τὸ εὐθύς ἐπαχθὲν τὸ ἐν δὲ τοῖς δι' ὧν δηλοῦνται
κατηγορουμένοις καὶ τὰ ἐξῆς, λέγων κατηγορούμενα τὰ κοινότερα καὶ
30 περιληπτικώτερα τῶν ὑπ' αὐτά. ἐστὶ δὲ ἡ λέξις ἐλλιπής· τὸ δὲ πλήρες
τοιοῦτον· ἐν δὲ τοῖς κατηγορουμένοις καὶ ὑποκειμένοις, δι' ὧν ὑποκειμένων
δηλοῦνται, ἥτοι ὀρίζονται (ἡ γὰρ σιμότης διὰ τῆς ῥινὸς ὀρίζεται, ὥστε τὰ
κατηγορούμενα διὰ τῶν ὑποκειμένων δηλοῦνται), ἐν δὲ τούτοις, φησί,
ῥητέον ὅτι οὐ τὸ αὐτὸ δηλοῖ χωρὶς καὶ καθ' αὐτὸ λεγόμενον καὶ ἐν

6 ταὐτὸ aA: ταυτὸν I 7 συνημμένως fort. recte b: συνηρημένως itemque vs. 8 A
τοῦ (post ἐστὶ) I 8 ἡμίσεως a 9 διὰ om. A 10. 11 εἶδος — ἱατρικὴ om. I
10 τῆς A: τις a 13 ὁ aA: τὸ I 14 ταχέως AI: συντόμως a 15 ἡ alt.
aA: εἰ I 17 post τῶν add. τεχνῶν a 17. 18 ἐν ταῖς Κατηγορίαις] c. 9 p. 11^a24 sq.
19 σημαίνεται A 22 χρῆσθαι A 25 δηλοῦνται corr. ex δηλονότι I 28 ὑπη-
γάγετο a: ἐπάγεται I 29 κατηγορουμένους (ante καὶ) I pr. 30 ἐλλιπής a
33 δὲ ex δὲ, ut videtur, corr. I¹

τῷ λόγῳ, τουτέστι 'καὶ ὅταν μετὰ τινος ὑποκειμένου συνδυασθὲν λόγῳ
λέγεται καὶ μὴ ὀνόματι'. καὶ τοῦτο λίαν ἐναργῶς παρέστησε διὰ τοῦ
κοίλου· καὶ γὰρ τὸ κοῖλον καθ' αὐτὸ μὲν λεγόμενον συγκεχυμένως ἀμφο-
τέρων ἐστὶ δηλωτικόν, τοῦ τε σιμοῦ καὶ τοῦ ραιβοῦ· ὅταν δὲ προστεθῇ
5 τινι, οὐ τὸ αὐτό· ὁ γὰρ εἰπὼν σκέλος κοῖλον ὠρισμένως δι' αὐτοῦ τὸ
ραιβὸν δηλοῖ, ὥσπερ καὶ ὁ εἰπὼν κοίλην ῥίνα τὸ σιμόν· τούτου γὰρ
ἐστὶ δηλωτικὸν τὸ οὐδὲν κωλύει, τοῦ 'ὠρισμένον τι ἀλλὰ μὴ συγκεχυμένον'.
ὥς γοῦν ἐνταῦθα οὐ ταυτόν ἐστιν εἰπεῖν κοῖλον καὶ κοίλην ῥίνα, οὕτως
οὐδὲ τὸ λέγειν διπλάσιον ταυτόν ἐσται τῷ λέγειν διπλάσιον ἡμίσεος.
10 εἰ δὴ ταῦτα τοῦτον ἔχει τὸν τρόπον, οὕθ' ὁ λέγων τὴν σιμότητα κοιλότητα
ρίνος δις λέγει τὴν ῥίνα, οὕθ' ὁ λέγων τὸ διπλάσιον ἡμίσεος διπλάσιον
δις λέγει τὸ ἡμισυ, ὥσπερ οἱ σοφισταὶ βούλονται. λαβόντες γὰρ παρὰ
τῶν μὴ καλῶς ἀποκρινομένων, ὅτι τὸ διπλάσιον ταυτόν ἐστὶ καὶ τὸ διπλάσιον
ἡμίσεος, φασὶν ὅτι, ἐπεὶ ὁ διπλάσιον εἰπὼν ἡμισυ εἶπε, προσθεὶς [δὲ] πάλιν
15 τὸ ἡμισυ δις εἶπε τὸ ἡμισυ, οἷον διπλάσιον ἡμίσεος ἡμίσεος. πάλιν
σιμότητα εἰπὼν ῥίνα εἶπεν, ὥστε, εἰ λέγοιμεν ὅτι σιμότης ἐστὶ κοίλη ρίς,
δις λέγομεν τὸ ρίς· σιμότητα γὰρ εἰπόντες ῥίνα εἶπομεν, προσθέντες δὲ
καὶ τὴν ῥίνα δις τὸ αὐτὸ εἰρήκαμεν, κοίλη ρίς ρίς. λύονται δὲ ταῦτα,
καθάπερ εἶπομεν, ὅτι οὐ ταυτόν σημαίνει χωρὶς καὶ συνημμένως λεγόμενον.
20 ἔτι σαφέστερον εἰπεῖν τὸ ὥστ' οὐδὲν ἄτοπον, εἰ ἡ ρίς ἢ σιμὴ ρίς
ἐστὶν ἔχουσα κοιλότητα ρίνος τοιοῦτόν ἐστιν, ὅτι οὐδὲν ἄτοπον, εἴ τις
ἐρωτηθεὶς, τί ἐστὶ ρίς σιμὴ, εἶπη ὅτι ρίς ἐστὶν ἢ ἔχουσα κοιλότητα ρίνος·
ὥσπερ γὰρ, ὅταν ἐρωτηθέντες περὶ ἀνθρώπου, τί ἐστὶν ἄνθρωπος, εἶπωμεν
ὅτι ἄνθρωπός ἐστι ζῷον λογικόν, οὐ συμπαραλαμβάνομεν τὸν ἄνθρωπον,
25 οὕτω γίνεται καὶ ἐπὶ τούτου. καὶ μὴ τις ὑπολάβοι ἄτοπὸν τι λέγειν τὸν
'Αριστοτέλην ἐκ τούτου τοῦ ῥητοῦ ὀρμηθεὶς (ἔοικε γὰρ οὗτος ἐν τούτῳ τῷ
ῥητῷ παραλαμβάνειν δις τὴν ῥίνα) λέγοντα ὥστε οὐδὲν ἄτοπον, εἰ ἡ
ρίς ἢ σιμὴ ρίς ἐστὶν ἔχουσα κοιλότητα ρίνος· οὐ γὰρ δις παρα-
λαμβάνει τὸ ρίς· ὑποστικτέον γὰρ εἰς τὸ ρίς ἐστὶν ἔχουσα κοιλότητα
30 ρίνος· ὅταν γὰρ ἐρωτώμεθα τι, συμπαραλαμβάνομεν καὶ κεῖνο, οὐχ ὥς
μέρος ὃν τοῦ ὀρισμοῦ ἀλλ' ὥς ἐρωτηθέν, οἷον ἐρωτῶμενοι, τί ἐστὶ f. 58^v
τόδε, λέγομεν 'τόδε ἐστὶ τόδε καὶ τόδε'.

p. 182^a7 Περὶ δὲ τῶν σολοικισμῶν, παρ' ὃ τι μὲν φαίνονται.

Περὶ τῶν σολοικισμῶν, παρὰ τί μὲν φαίνονται συμβαίνειν,
35 εἴρηται πρότερον· παρὰ γὰρ τὸ τόδε καὶ τοῦτο συμβαίνουσι· τὸ γὰρ
τόδε ἐπὶ τῶν οὐδετέρων λεγόμενον λαμβάνεται καὶ ἐπ' εὐθείας καὶ ἐπ'

5 σκέλον I 7 τοῦ scripsi: τὸ aI 10 post τὴν expunxit κοιλότητα I 14 δὲ
delevi 16 <ὁ> σιμότητα conicio 17 δις a: διὸ I 18 post δις add. καὶ a
19 συνημμένως a: συνηρημένως I cf. p. 183, 7. 8 24 συμπαραλαμβάνομεν a: συμπέρασμα
λαμβάνομεν I 27 εἰ om. a 29 ὑποστικτέον a: ὑποτίκτει I 30 συμπεριλαμ-
βάνομεν aI cf. vs. 24 31 τί I: τίδέ (sic) a 35 πρότερον] c. 14 p. 173^b26 sq.

αἰτιατικῆς, καὶ λαμβανόμενον παρὰ τοῦ σοφιστοῦ τὸ τότε ὡς σημαῖνον
 εὐθείαν, εἴτα προσφέροντος τοῦ σοφιστοῦ παρὰ τὸ τότε αἰτιατικὴν σημαῖνον
 συμβαίνει ἀπάγεσθαι τὸν ἀποκρινόμενον εἰς σολοικισμόν. ἐπ' αὐτῶν δὲ
 τῶν συλλογισμῶν ἐστὶ, φησί, φανερόν πῶς λυτέον, οἷον ὡς ἐπὶ
 5 τοῦδε τοῦ λόγου· ἄρ' ὃ λέγεις ἀληθῶς, καὶ ἔστι τοῦτο; ἐνταῦθα
 μὲν ὡς ἐπ' εὐθείας ἐρωτηθὲν τὸ τοῦτο καὶ οὕτως παρὰ τοῦ ἀποκρινομένου
 συγχωρηθὲν συμπεραίνει ἐπὶ αἰτιατικῆς, λέγων φῆς δ' εἶναι τι λίθον·
 ἔστιν ἄρα τι λίθον. ἢ τὸ λέγειν λίθον οὐκ ἔστι λέγειν εὐθεῖαν,
 ὅπερ εἶπεν αὐτὸς ὅ, ἀλλ' αἰτιατικὴν, ὅπερ ἐδήλωσεν αὐτὸς διὰ τοῦ ὄν.

10 p. 182^a13 Εἰ οὖν ἔροιτό τις, ἄρ' ὄν ἀληθῶς λέγεις.

Ὅσπερ, φησίν, εἰ ἔροιτό τις, ἄρ' ὄν ἀληθῶς λέγεις, ἔστι τοῦ-
 τον, τὸν τοιοῦτον οὐκ ἂν τις φαίη ἐλληγνίζειν ἀλλὰ σολοικίζειν, ὥσπερ
 καὶ ἐπὶ τοῦ 'ἄρ' ἦν λέγεις εἶναι, ἔστιν οὗτος; ξύλον δ' εἶπε ταύτην
 οὗτος· ἔστιν ἄρα ξύλον ταύτην', οὕτως καὶ ἐπ' ἐκείνων γίνεται· τὸ γὰρ
 15 τοῦτο συγχωρηθὲν καὶ ἐπ' εὐθείας λεγόμενον ἐκεῖνος λαμβάνει ὡς ἐπὶ
 αἰτιατικῆς. διὸ καὶ ἐπὶ τούτων μόνων γίνονται οἱ σολοικισμοί, ἐπὶ τῶν
 ἀρσενικῶν καὶ θηλυκῶν, ὡς τὸ 'αὕτη τότε ἐστίν, οἷον ἡ οὐσία ζῶον'.
 ἀρμόζει δὲ καὶ κατ' εὐθεῖαν καὶ αἰτιατικὴν φερόμενον. ἀλλ' ἴδωμεν αὖθις
 τὸ ἄρ' ἦν λέγεις, ἔστιν οὗτος; ὥσπερ, φησίν, ὁ λέγων ἄρ' ἦν λέ-
 20 γεις εἶναι, ἔστιν οὗτος; οὐκ ἂν ἐλληγνίζοι, οὕτως οὐδ' ὁ λέγων ἄρ' ὄν
 ἀληθῶς λέγεις, ἔστι τοῦτον; τὸ δὲ ξύλον δ' εἶπεν οὗτος ἐπήγαγεν,
 ὡς εἰ ἔλεγεν 'εἰ ἐλληγνίζειν τις τοὺς οὕτω λέγοντας φήσει, συμβήσεται τὸ
 αὐτὸ καὶ θηλυκῶς καὶ ἀρσενικῶς καὶ οὐδετέρως λέγεσθαι'. εἰ γὰρ ἦν
 λέγεις, ἔστιν οὗτος, εἶπε δὲ οὗτος αὐτὴν ξύλον, ἔσται αὕτη ξύλον οὗτος
 25 καὶ οὗτος τοῦτο αὕτη καὶ τοῦτο αὕτη οὗτος. ἐπὶ μὲν οὖν τῶν ἀρσενικῶν
 ἢ θηλυκῶν πάμπλου διέστηκε τὸ ὃ τοῦ αὕτη ἢ οὗτος, ὁμοίως δὲ καὶ
 τὸ τοῦτο, ἐπὶ δὲ τῶν οὐδετέρων, ἃ εἶπεν αὐτὸς ἢ ὅσα μήτε θῆλυ μήτε
 ἄρρεν σημαίνει, τὸ ὃ καὶ τὸ τοῦτο οὐδὲν διαφέρει. διὸ καὶ οὐ γίνονται
 σολοικισμοί· ἐνταῦθα γὰρ διὰ τοῦ τότε σημαίνοντος καὶ εὐθεῖαν καὶ
 30 αἰτιατικὴν οὐ συμβήσεται σολοικισμός. οἷον εἰ ἔροιτό τις ἄρ' ὃ λέγεις
 εἶναι, ἔστι τοῦτο; ξύλον δὲ λέγεις εἶναι τοῦτο· ἔστιν ἄρα ξύλον·
 ἐνταῦθα γὰρ ἐπὶ τοῦ ξύλου οὐδετέρου ὄντος καὶ τοῦ τοῦτο ἀρμόζοντος τῷ
 ξύλῳ καὶ ἐπὶ εὐθείας καὶ ἐπὶ αἰτιατικῆς λεγομένῳ, ὥσπερ καὶ αὐτοῦ τοῦ

1. 2 σημαντικὸν εὐθείας a 4 οἷον ante 5 ἄρ' collocat A 5 post τοῦδε add.
 λέγει a τοῦτο ἐστὶ, omisso καὶ, A 7 αἰτιατικῆς a: αἰτιατικῇ I
 τί I: τὸν a 9 αἰτιατικὴ a 11. 12 τοῦτον, τὸν aA: τοιοῦτον τὸ I
 12 post τοιοῦτον add. δὲ a' 13 εἶπε A Arist.: εἶπας aI cf. vs. 24 14 λέγε-
 ται A 15 καὶ aI: ὡς A 16 μόνον a 17 ὡς τὸ AI: ὥστε a ἢ om. A
 21 δὲ om. A δ' A Arist.: om. aI 23 ἀρσενικῶς a ἦν scripsi: ὄν aI: om. A
 24 αὐτὴν A: αὐτόν I: αὐτὸ a 25 οὗτος alt. A: οὕτως aI 26 ἢ prius aI: καὶ A
 27 ἃ scripsi: ὃ aAI 29 σημαίνονται a 33 λεγομένων A

τόδε, οὐ γίνονται σολοικισμοί. ἐπὶ δὲ τοῦ ἄρα οὗτός ἐστιν αὕτη; τί
 δέ, οὐχ οὗτος Κορίσκος; καὶ συμπεραινομένου ἔστιν ἄρα οὗτος
 αὕτη, οὐ συλλελογίσθαι φησὶ σολοικισμόν, καθὼ μὴ τὴν αἰτιατικὴν
 δοτικὴν ἢ εὐθεῖαν συνελογίσαστο· εἶπε γὰρ ‘αὕτη οὗτος, οὗτος Κορίσκος,
 5 αὕτη ἄρα Κορίσκος’. ὁρᾷς πῶς οὐ σολοικίζει ἐν πτώσεσιν· ἔστι δὲ τοῦτο
 σολοικισμός. φησὶ γὰρ ὁ φιλόσοφος ἐν τῷ Περὶ μνήμης καὶ ἀναμνήσεως
 ὡς ὁ μὴ τὰ πράγματα οἰκείοις ὀνόμασιν ὀνομάζων σολοικίζει· τὸν γὰρ
 μέλλοντα εἰπεῖν Λεωσθένην, εἶτα Λεωδάμαντα εἰπόντα σόλοικον ὠνόμασεν
 ὡς ἄλλο ἀντὶ ἄλλου εἰπόντα.

10 p. 182^a 21 Οὐδ’ εἰ τὸ Κορίσκος σημαίνει ὅπερ αὕτη.

Εἰπὼν ὅτι ὥσπερ ὁ λέγων “ἄρ’ ἦν λέγεις εἶναι, ἔστιν οὗτος;” οὐκ
 ἂν ἐλληνίζοι, οὕτως οὐδ’ ὁ λέγων “ἄρ’ ὃν ἀληθῶς λέγεις, ἔστι τοῦτον;”
 (εἰ γὰρ τις ἐλληνίζειν αὐτοὺς λέγει, συμβήσεται τὸ αὐτὸ καὶ θηλυκῶς καὶ
 ἀρρενικῶς καὶ οὐδετέρως λέγεσθαι), ἐπάγει τὸ οὐδ’ εἰ τὸ Κορίσκος ση-
 15 μαίνει ὅπερ αὕτη. ἐκ περιουσίας δέ ἐστι τὸ ἐπιχείρημα. τὸ δὲ διὰ
 τούτου λεγόμενον τοιοῦτόν ἐστι· καὶ δοίημεν τὸν Κορίσκον καὶ θηλυκῶς
 λέγεσθαι, οἶον καὶ οὗτος καὶ αὕτη, μὴ δοίη δὲ τοῦτο ὁ ἀποκρινόμενος, οὐ
 συλλελογίσται | τὸν σολοικισμόν, ἀλλὰ δεῖ ἐρωτῆσαι τὸν ἀποκρινόμενον. f. 59^r
 καὶ εἰ δίδωσι μὲν οὐ λέγεται δέ, γίνεται μὲν σολοικισμός, ἀλλ’ οὐχ ἀπλῶς
 20 ἀλλὰ πρὸς τὸν ἀποκρινόμενον· εἰ δὲ μήτε λέγεται μήτε δίδωσι, οὐθ’
 ἀπλῶς γίνεται οὔτε πρὸς τὸν ἀποκρινόμενον. ἐν δὲ τῷ ὁμοίως οὖν δεῖ
 κακεῖ λείποι ἂν τὸ ‘προσερωτηθῆναι εἰ δίδωσι’ τὸν λίθον σημαίνειν
 οὗτος. ἀνόμοιον δὲ πτώσιν λέγει τὴν εὐθεῖαν πρὸς τὴν αἰτιατικὴν, ὡς
 δῆλον πεποίηκε διὰ τοῦ ἐπαχθέντος. σαφῶς δὲ τὰ ἐξῆς ἀπαγγέλλει.

25 p. 182^a 37 Ἄλλ’ ἐν μὲν τῷ πρώτῳ τοῦτον, ἐν δὲ τῷ ὑστέρω
 οὗτος.

Ἐν τῇ πρώτῃ, φησὶν, ἐρωτήσῃ τῇ ἄρα ἐπίστασαι τοῦτο; τὸ
 τοῦτο ὡς ἴσον τῷ τοῦτον δέδοται, ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ ὡς ταῦτόν τῷ
 οὗτος· ἀνόμοιος δὲ πτώσις τὸ οὗτος καὶ τὸ τοῦτον· ὥστε οὐ συλλελό-
 30 γισται. ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ ἐξῆς σοφίσματι τῷ ἄρ’ οὐ ἐπιστήμην ἔχεις,
 ἐπίστασαι τοῦτο; τὸ τοῦτο ὡς ἴσον τῷ τοῦτον δέδοται. ἐδόθη δ’,

2 οὗτος ἄρα A 3 συλλελογίσθαι] ἴσθαι in ras., ut videtur, A¹ 6 ἐν τῷ
 Περὶ μνήμης καὶ ἀναμνήσεως] p. 452^b 5 8 λεωδάμαντα A: λεοδάμαντα aI
 11 ὃν a 13 λέγοι A 14 ἀρρενικῶς a 16 τοῦτο a
 19 et 20 δίδωσι AI: δίδοται a 21 δοκεῖ A(C) 22 λίποι a εἰ aI:
 ὡς A σημαίνει, quod correxit Waitz Org. II p. X, a 24 post δὲ add.
 καὶ A 28 ὡς prius om. A τοῦτον A: τοῦτο aI 29 τοῦτον — οὗτος A
 30 ἀλλ’ ἐν a τὸ (ante ἄρ’) A

οὗ ἐπιστήμην ἔχεις, ἐπίστασθαι οὐ τούτου ἀλλὰ τοῦτο· τὸ δὲ τοῦτο ὡς ἴσον τῷ τοῦτον δέδοται, ὥστε ἐπίστασαι τὸν λίθον.

p. 182^b6 Δεῖ δὲ καὶ κατανοεῖν ὅτι πάντων τῶν λόγων.

Δεῖ, φησί, σκοπεῖν καὶ ἐξακριβοῦν ὥς οἱ μὲν τῶν παραλογισμῶν
5 ῥάγους εἰσὶν εἰς τὸ γνωσθῆναι τὰ δι' ὧν ἐλέγχονται σοφιστικῶς προσαγόμενοι, τοὺς δὲ οὐ ῥάδιον ἐπιγνῶναι, παρὰ τί παραλογίζεται ὁ ἀκούων, καίτοι πολλάκις τοὺς αὐτοὺς ὄντας τοῖς εὐκόλως ἐπιγινωσκομένοις. τὸ γὰρ
πολλάκις οἱ αὐτοὶ ἐκείνοις ὄντες τοιοῦτόν ἐστιν· οἱ αὐτοὶ ἀλλήλοις
εἰσὶ πάντες οἱ παρὰ τὴν ὁμωνυμίαν, ὥσπερ καὶ οἱ παρὰ τὴν ἀμφιβολίαν
10 πᾶσι τοῖς παρὰ τὴν ἀμφιβολίαν καὶ οἱ παρὰ τὸ συμβεβηκὸς πᾶσι τοῖς
παρὰ τὸ συμβεβηκός. ὃ δὲ λέγει ἐστίν, ὅτι τινὲς μὲν ὄντες παρὰ τὴν
ὁμωνυμίαν ἐλέγχοι καὶ φαίνονται ὅτι παρὰ τὴν ὁμωνυμίαν εἰσὶ, τινὲς δὲ
εἰσὶ μὲν παρὰ τὴν ὁμωνυμίαν, οὐ φαίνονται δὲ ὄντες παρὰ τὴν ὁμωνυμίαν·
οὕτως καὶ οἱ παρὰ τὸ συμβεβηκός. ὅμως, φησί, τοὺς παρὰ τὸ συμβεβηκός
15 πάντας τοὺς αὐτοὺς δεῖ καλεῖν, τουτέστι παρὰ τὸ συμβεβηκὸς δεῖ λέγειν
εἶναι, καὶ μὴ φαίνονται ὄντες παρὰ τὸ συμβεβηκός. ὅτι δὲ εἰσι παρα-
λογισμοὶ παρ' ἄλλο μὲν, φαινόμενοι δὲ εἶναι παρ' ἄλλο, εἴρηται πρὸ
ὀλίγου, ὁπηνίκα μὴ ἀπεδέχετο τοὺς μὴ καλῶς λύοντας μηδὲ λέγοντας τὸ
αἴτιον παρ' ὃ γέγονεν ὁ παραλογισμός. μεταφερόμενον δὲ λέγοι ἂν τὸ
20 ἐπαγόμενον, ὥσπερ καὶ τὸ 'ἄρ' ᾧ εἶδες σὺ τοῦτον τυπτόμενον, τούτῳ
ἐτύπτετο οὗτος;' καὶ 'ᾧ ἐτύπτετο, τούτῳ σὺ εἶδες'· τοῦτο γὰρ κατὰ μὲν
τὰ ἡρωτημένα δοκεῖ παρὰ τὴν ἀμφιβολίαν εἶναι, κατὰ δὲ τὸ ἐπαχθὲν παρὰ
τὴν σύνθεσιν.

p. 182^b13 Ὡσπερ οὖν ἐν τῷ παρὰ τὴν ὁμωνυμίαν.

25 Ἡ ἀπόδοσις τοῦ μερισμοῦ τοῦ τὰ μὲν τοῖς τυχοῦσιν ἐστὶν ὁ γὰρ
κατωτέρω ἐστὶν ἐν οἷς λέγει, ἐν τῷ τὰ δὲ καὶ τοὺς ἐμπειροτέρους
διαλανθάνει. τῶν δὲ παρὰ τὴν λέξιν σοφισμάτων ἐξ ὄντων, ὁμωνυμίας,
ἀμφιβολίας, συνθέσεως, διαιρέσεως, προσφθίας, σχήματος λέξεως, τὸ παρὸν
σόφισμα τὸ ἀνὴρ ἐφέρετο κατὰ κλίμακος δίφρον παρὰ τὸ σχῆμα τῆς
30 λέξεώς ἐστι· τὸ γὰρ ἄρρεν, τὸν ἄνδρα, οὐδετέρως ἐρμηνεύει· λέγει γὰρ
τὸν ἄνδρα δίφρον ὑπάρχοντα φέρεσθαι κατὰ κλίμακος, τὸ ἀρρενικῶς λεγόμενον
οὐδετέρως ἐρμηνεύων· οὐ γὰρ ἐστὶν ἡ ὀρθὴ πτώσις τὸ δίφρον

1 ἐπίστασαι A (u i) τούτου A Arist.: τοῦτο aI 2 ἐπίσταται A 4 ὅτι A post
παραλογισμῶν add. ῥαδίως λύονται καὶ A 5. 6 προσαγόμενοι A 9 παρὰ prius om. I
16 φαίνονται a 17. 18 πρὸ ὀλίγου] c. 24 p. 179^b18 sq. 20 τὸ] ὁ corr. non liquet
unde I¹ ᾧ εἶ- in ras. A¹ 21 τούτῳ, quod coniecit Waitz Org. II p. X, A: τοῦτο
aI 24 τοῖς Arist. 26 κατωτέρω I: κατώτερον a 30 οὐδετέρως A: οὐδέτερον a
γὰρ alt. om. A 31 ὑπάρχοντα b: ὑπάρχοντας a: ὑπάρχειν A: ὑπάρχ I ἀρρενικῶς a

οὐδετέρως, ἀλλ' ὁ δίφρος. ἔστι γοῦν παρὰ τὸ σχῆμα τῆς λέξεως· τὸ γὰρ μὴ ταῦτ' ὡσαύτως ἐρμηνεύει, οἷον τὸ ἄρρεν οὐδέτερον λέγει καὶ τὸ οὐδέτερον ἄρρεν. ἔστι δὲ καὶ παρὰ τὴν ἀμφιβολίαν. καὶ εἴη ἂν τὸ σόφισμα τοιοῦτον· τὸ ἄρμα δίφρον σημαίνει· ἀνὴρ δὲ ἐφέρετο κατὰ κλίμακος
 5 δίφρον· ὁ ἀνὴρ ἄρα κατὰ κλίμακος ἐφέρετο ἄρμα· ὥστε ὁ ἀνὴρ ἄρμα ὦν κατὰ τῆς κλίμακος ἐφέρετο. καὶ ὅτι οὕτως ἐγένετο ἡ ἀγωγὴ τοῦ λόγου, δῆλον ἀπὸ τοῦ κατὰ προσωδίαν τούτου τοῦ σοφίσματος· τὸ κῆρ ψυχὴν σημαίνει· Ἀγαμέμνονι δὲ τὸ πολεμεῖν “κῆρ εἶδετο εἶναι”· Ἀγαμέμνονι ἄρα τὸ πολεμεῖν ψυχὴ εἶδετο εἶναι. ἔστιν οὖν τῆς τῶν σοφισμάτων
 10 ἀγωγῆς ἡ ὁμοιότης | τοιαύτη· τὸ κῆρ ψυχὴν σημαίνει· Ἀγαμέμνονι f. 59^v δὲ τὸ πολεμεῖν “κῆρ εἶδετο εἶναι”· Ἀγαμέμνονι ἄρα τὸ πολεμεῖν ψυχὴ εἶδετο εἶναι· τὸ ἄρμα δίφρον σημαίνει· ἀνὴρ δὲ ἐφέρετο κατὰ κλίμακος δίφρον· ἀνὴρ ἄρα ἐφέρετο κατὰ κλίμακος ἄρμα. δύναται τὸ ἀνὴρ ἐφέρετο κατὰ κλίμακος δίφρον καὶ παρὰ τὴν ἀμφιβολίαν εἶναι· ἢ γὰρ
 15 ὅτι ἀνὴρ ἔφερεν ἐπὶ τοῦ ὥμου δίφρον κατὰ κλίμακος φερόμενος, ἢ ὅτι ὁ ἀνὴρ δίφρον ὦν καὶ ἄρμα κατὰ κλίμακος ἐφέρετο. ὅτι μὲν οὖν τὸ ἀνὴρ ἐφέρετο κατὰ κλίμακος δίφρον παρὰ τὴν λέξιν ἐστί, δῆλον. ἔστι δὲ ἀπλούστερον οὕτω συνάγειν· οὐχὶ ὁ ἀνὴρ κατὰ κλίμακος ἐφέρετο; ναί· οὐχὶ ὁ δίφρος κατὰ κλίμακος ἐφέρετο; ναί· ἀνὴρ ἄρα κατὰ κλίμακος
 20 ἐφέρετο δίφρον· ἀλλὰ μὴν οὐκ ἔφερε δίφρον, ἀλλ' ἐφέρετο ὑπὸ τοῦ δίφρου. ἡρωτᾶτο δὲ τὸ σόφισμα ἐπὶ τινος ἐπὶ δίφρου κατὰ κλίμακος φερομένου. ἢ κἂν μὴ ἐπὶ δίφρου κατήρχετο τις κατὰ τῆς κλίμακος, ἀλλὰ πρῶτον μὲν ὁ ἀνὴρ αὐτὸς καθ' αὐτόν, ὕστερον δὲ ὁ δίφρος, οὐδὲν ἦττον χώραν ἔχει τὸ σόφισμα. κἂν γὰρ ὁ ἀνὴρ ἐν τῇ πρώτῃ, εἰ τύχῃ, ὥρα τῆς ἡμέρας, ὁ δὲ
 25 δίφρος ἐν τῇ τετάρτῃ κατὰ τῆς κλίμακος ἐφέρετο, οὐδὲν ἦττον τὸ σόφισμα δύναται οὕτως ἐρωτᾶσθαι· ἄρ' οὐχὶ ὁ ἀνὴρ κατὰ κλίμακος ἐφέρετο; ναί· τί δέ, οὐχὶ ὁ δίφρος κατὰ κλίμακος ἐφέρετο; ναί· ἀνὴρ ἄρα κατὰ κλίμακος ἐφέρετο δίφρον. παρὰ τὴν σύνθεσιν τὸ σόφισμα· ἔδει γὰρ οὕτως συμπεράνασθαι· ὁ ἀνὴρ ἄρα καὶ ὁ δίφρος κατὰ κλίμακος ἐφέρετο· τοῦτο δὲ
 30 ἀληθές. ὅτι δὲ τὸ παρὰ τὴν σύνθεσιν ἢ διαίρεσιν παρὰ τὴν λέξιν ἐστί, δῆλον. εὖρηται δὲ καὶ ἄλλη γραφὴ ἔχουσα οὕτως· ἀνὴρ ἐφέρετο κατὰ κλίμακος διάφορον. καὶ εἴη ἂν τὸ λεγόμενον διὰ ταύτης τοιοῦτον· εἰπὼν καὶ γὰρ οἱ λόγοι σχεδὸν οἱ γελοῖοι εἰσι πάντες παρὰ τὴν λέξιν ἐπάγει τούτων ὑπόδειγμα, δυνάμει λέγων· τὸ γὰρ ‘ἀνὴρ κατὰ κλίμα-
 35 κος ἐφέρετο’ οὐχ ἀπλοῦν ἐστίν ἀλλὰ διάφορον καὶ ἀμφίβολον· τοῦτο δὲ παρὰ τὴν λέξιν. ὅτι δὲ διάφορόν ἐστι καὶ ἀμφίβολον, δῆλον· ἢ γὰρ ὅτι

1 οὐδετέρως I: οὐδέτερον aA

2 post ἄρρεν add. τὸ δίφρον δηλαδὴ A

3 post

ἄρρεν add. οἷον τὸ ἄρμα A

immo ὁμωνυμίαν cf. vs. 14 et Paraphr. p. 64,20

8 κῆρ κτλ.] Hom. A 228

10 ἀπαγωγῆς A

12. 13 τὸ ἄρμα—ἄρμα om. A

15 ὅτι

prius A: τὸ aI

ὁ om. A

18 ἀπλοῦν a

23 ἐαυτόν A

24 τῷ πρώτῳ

I pr. τύχοι A

26 post κατὰ add. τῆς A

27 post κατὰ prius add. τῆς A

29 δὲ A: om. aI

30 τὴν prius aA: om. I

31 εὖρηται A: εὐρήσεται aI

33 οἱ

alt. A Arist.: om. aI

34 ὑπόδειγμα a: ὑποδείγματα AI

άνήρ κατὰ κλίμακος ἐφέρετο, ἥ ὅτι αὐτὸς ἐφέρει τι. καὶ μήποτε ἀπλου-
στερά αὕτη ἢ γραφή.

p. 182^b17 Καὶ ὅπου στέλλεσθε; πρὸς τὴν κεραίαν.

Ἡ τοῦ ποῖ στέλλεσθε; πρὸς τὴν κεραίαν ἀγωγή σοφίσματος
5 τοιαύτη τις ἂν εἴη· ποῖ στέλλεσθε; πρὸς τὴν κεραίαν· τὸ δὲ στέλλεσθαι
πέμπεσθαί ἐστι· πέμπεσθε ἄρα πρὸς τὴν κεραίαν. διττὸν τὸ στέλλεσθαι,
τό τε ἐξ αὐτῶν καὶ ἀπὸ ἰδίας προαιρέσεως καὶ ὅλως τὸ πορεύεσθαι, ὡς τὸ
'ἐστειλάμην ταύτην τὴν ὁδόν' ἀντὶ τοῦ 'ἐπορεύθην', καὶ τὸ παρ' ἄλλων ἢ
ἄλλου ἀποστέλλεσθαι, ὡς τὸ 'ἐπεμψεν ἡμᾶς ὁ βασιλεύς, ἄνδρες Ἑλληνες'.
10 ἐν τῷ οὖν ποῖ στέλλεσθε ἐκείνοι μὲν τὸ στέλλεσθαι ὡς τὸ πορεύεσθαι
θεωῶσιν· ὁ δὲ σοφιστὴς ἐπὶ τοῦ πέμπεσθαι ἔλαβε. τοῦτο δὲ τὸ σόφισμα
δύναται καὶ παρὰ τὴν ὁμωνυμίαν εἶναι. μάλιστα δ' ἂν εἴη παρὰ τὴν
ἀμφιβολίαν· ἢ γὰρ ὅτι ποῖ πορεύεσθε; ἢ ὅτι ποῖ παρὰ ἄλλου πέμπεσθε;
μήποτε δὲ καὶ παρὰ τὸ σχῆμα τῆς λέξεως ἂν εἴη, τὸ στέλλεσθε ἀντὶ
15 τοῦ 'πέμπετε' τῶν σοφιστῶν λαμβανόντων, τὸ παθητικὸν ἀντὶ τοῦ ἐνεργη-
τικοῦ. καὶ τὸ ἔμπροσθεν δὲ δηλοῖ μὲν καὶ τὸ πρότερον χρονικὸν
ἐπίρρημα, δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ἔμπροσθεν τοῦ ζῴου μέρος. ἀλλὰ καὶ τὸ
καθαρὸς σημαίνει μὲν καὶ τὸ ὑγιεινός· καθαρὸς γὰρ βορρᾶς ὁ ὑγιεινὸς
λέγεται· σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἀμόλυντον καὶ ἄχραντον· ὥστε εἰ ὁ μὲν ἐπὶ
20 τοῦ ὑγιεινοῦ δοίη, ὁ δὲ ἐπὶ τοῦ ἀχράντου συμπερανεῖται, οὐ συλλελογίσται.
τὸ δὲ ἄρ' Εὐάρχος; οὐ δῆτα, ἀλλ' Ἀπολλωνίδης παρὰ τὴν σύνθεσιν
οὕτως· ἄρά γε Εὐάρχος; οὐ δῆτα ἀλλ' Ἀπολλωνίδης; ναί· Εὐάρχος ἄρα,
ἀλλ' οὐ δῆτα Ἀπολλωνίδης· παρὰ τὴν σύνθεσιν γὰρ τοῦ ἀλλὰ συνδέσμου
τὸ σόφισμά ἐστιν. ἢ καὶ οὕτως· ἄρ' Εὐάρχος; οὐ δῆτα· ἀλλ' Ἀπολλωνίδης;
25 ναί· ὁ Εὐάρχος ἄρα Ἀπολλωνίδης ἐστί. τὸ δὲ παρὸν σόφισμα ἡρωτάτο
πρὸς τὸν ἀδελφὸν τοῦ Εὐάρχου· ἦσαν δὲ ὁ τε | Εὐάρχος καὶ ὁ ἀδελ- f. 60^r
φὸς αὐτοῦ υἱοὶ τοῦ Ἀπολλωνίδου· ἦν δὲ ὁ Εὐάρχος καὶ πατήρ. ἡρώτων
οὖν τὸν ἀδελφὸν Εὐάρχου οὕτως· ἄρά γε Εὐάρχος σός ἐστι; ναί· τί δέ,
οὐχὶ ὁ Εὐάρχος πατήρ ἐστι; ναί· σὸς ἄρα ὁ Εὐάρχος πατήρ ἐστιν· ἀλλὰ
30 μὴν καὶ οὐ πατήρ· ἀδελφὸς γὰρ σοῦ ἐστιν. ἡ μὲν οὖν ἀγωγή τοῦ σο-
φίσματος τοιαύτη. ὁ δὲ Ἀριστοτέλης διὰ τινὰ βραχυλογίαν καὶ τὸ φθάσαι
τὰ ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος σοφίσματα, ὧν καὶ τοῦτό ἐστι, καὶ δι' ἄλλων
ὀνομάτων ἐκθέσθαι τὴν μίαν πρότασιν θεῖς καὶ ταύτην ἐλλιπῇ τᾶλλα
παρῆκεν. ἦν γὰρ ἂν πλήρες, εἰ οὕτως εἶχεν· ἄρά γε Εὐάρχος σός ἐστι;
35 τέθεικε δὲ αὐτὸς ἐλλιπῇ διὰ τὸ δύνασθαι τὸ 'ἄρά γε Εὐάρχος;' ποτὲ μὲν

1 ante άνήρ add. ὁ Α

1. 2 ἀπλούστερον a

3 et 4 στέλλεσθαι I

5 κερéαν a

7 αὐτῶν aI

11 post σόφισμα add. ὡς εἴρηται Α

13 πῇ utro-

bique Α

15 πέμπετε in ras., ut videtur, A¹

τοῦ alt. om. Α

20 συλλελό-

γισθαι (sic) a

22 οὕτως b: οὗτος aI

24 δῆτα a: δεῖται I

28 Εὐάρχου scripsi:

εὐαρχον aI

31 τινὰ I: τὴν a

35 ante εὐαρχος add. ὁ a

συμπλέκεσθαι τῷ † σοφίσματί ἐστι, ποτὲ δὲ τῷ 'πατήρ ἐστι'. τὸ δὲ οὐ
 δῆτα, ἀλλ' Ἀπολλωνίδης ἢ λύσις ἐστὶ τοῦ σοφίσματος. δυνάμει λέγων
 'οὐκ ἐστὶ μοι ὁ Εὐαρχος πατήρ ἀλλὰ ὁ Ἀπολλωνίδης'. δύναται τὸ
 Εὐαρχος καὶ ὡς παράδειγμα τῶν ὁμωνύμων νοεῖσθαι. τὸ γὰρ Εὐαρχος
 5 διττόν· ἢ ὁ εὖ τὴν ἀρχὴν διέπων ἢ ὁ καλὴν ἀρχὴν ἔχων. καὶ ἴσως ἂν
 ἡρωτᾷτο ὁ λόγος ἐπὶ τοῦ Ἀπολλωνίδου καλὴν μὲν ἔχοντος ἀρχὴν οὐ καλῶς
 δὲ αὐτὴν κυβερνῶντος. ἴσως ἂν καὶ οὕτως ἡρωτᾷτο· ἄρ' Εὐαρχος ὅδε;
 ναί· τί δέ, ὅδε ὁ τοῦ Πλάτωνος, εἰ τύχη, διάλογός ἐστιν; ὅτι δὲ καὶ
 τὸ ὄν καὶ τὸ ἐν οἱ μὲν ὁμώνυμα καὶ πολλαχῶς λέγεσθαι φασιν, οὐκ
 10 ἁδῆλον· Παρμενίδης γὰρ ἐν τὸ ὄν φησι, Πλάτων δὲ τὸ ἐν μοναχῶς λέ-
 γεσθαι, ὁ δὲ Ἀριστοτέλης ἀμφοτέρω πολλαχῶς. τὸν Ζήνωνος δὲ λόγον
 καὶ Παρμενίδου λύειν λέγει οὐκ ἄλλον τινὰ ἀλλ' ἢ ἑαυτόν· οὗτος γὰρ
 κυρίως λέλυκε τοὺς Παρμενίδου καὶ Μελίσσου λόγους ἐν τοῖς Φυσικοῖς,
 τοὺς δὲ Πλάτωνος ἐν τοῖς Μετὰ τὰ φυσικά. ὥσπερ δέ, φησὶν, ἐπὶ τινων τῶν
 15 προειρημένων λόγων δυσχερῶς ἐστὶ κατιδεῖν πῶς λύονται (οἱ μὲν γὰρ ῥᾶον
 ἐπιγινώσκονται, οἱ δὲ χαλεπώτερον), ὁμοίως ἔχει καὶ ἐπὶ τῶν παρὰ τὸ
 συμβεβηκὸς ἐλέγχων· τούτων γὰρ οἱ μὲν ῥάους εἰσὶν ὑφ' ἡμῶν, ὅτε παρὰ
 τὸ συμβεβηκὸς εἰσιν, οἱ δὲ δυσφώρατοι τυγχάνουσιν, εἰ παρὰ τοῦτο γε-
 γόνασιν.

20 p. 182^b32 Ἔστι δὲ δριμύς λόγος ὅστις ἀπορεῖν ποιεῖ μάλιστα·
 δάκνει γὰρ οὗτος μάλιστα.

Ἵποψά εἰσι καὶ τὸ τέταρτον καὶ ἕκτον ἐπιχείρημα ἐν τῷ πέμπτῳ
 τμήματι τοῦ Περὶ ἐρμηνείας, δι' ὧν πειρᾶται [μᾶλλον] κατασκευάζειν ὅτι
 μᾶλλον ἀντίκειται τῇ καταφάσει ἢ ἀπόφασις ἢ περ ἢ ἐναντία κατάφασις·
 25 δριμύειαν γὰρ ὄντως καὶ οὐ ῥαδίαν ἔχρουσι τὴν φαντασίαν τῆς παραγωγῆς.
 ἔτι δὲ καὶ τὰ δεικνύοντα ὡς οὐκ ἐστὶ χρόνος διὰ τὸ μηδὲ τὰ μέρη αὐτοῦ
 εἶναι, τό τε παρεληλυθὸς καὶ τὸ μέλλον, τὸ δὲ ἐνεστὼς μὴ εἶναι χρόνον
 καὶ ἄλλα τοιαῦτα.

p. 182^b33 Ἀπορία δέ ἐστὶ διττή, ἢ μὲν ἐν τοῖς συλλελο-
 30 γισμένοις.

Ἀπορία, φησὶν, ἐστὶν ἐν τοῖς συλλελογισμένοις λόγοις, τί ἀνελόντων
 ἐλεγχθήσεται τὸ ψευδὲς, ὡς ἐπὶ τοῦδε· εἰ οὐδεὶς τοῖχος ἀναπνεῖ διὰ τὸ

1 legas 'σός ἐστι' 3 ἀπολλωνίδης] νί superser., η corr. non liquet unde I 8 τύχοι a
 11 ἀμφοτέρων a 12 γὰρ ex A (οὗτος γὰρ ὁ ἀριστοτέλης) addidi: om. aI 13 ἐν τοῖς
 Φυσικοῖς] I 2. 3 14 ἐν τοῖς Μετὰ τὰ φυσικά] B 4 p. 1001^a9 sq. cf. 1 p. 996^a6, I 2
 p. 1053^b13 τινων τῶν scripsi: τινων a: τῶν I 15 εἰρημένων I pr. 18 εἰσιν
 ex ἐστὶν corr. I δυσφώρατοι scripsi cf. p. 192,10 et Top. 243,15 n.: δισφωρώτατοι (sic) aI
 22. 23 ἐν τῷ πέμπτῳ τμήματι τοῦ Περὶ ἐρμ.] c. 14 p. 23^a27 sq. 23 μᾶλλον delevi
 26 ἔτι ex ἐστὶ, ut videtur, corr. I τὰ δεικνύοντα κτλ.] cf. Phys. IV 10 27 ἐνεστὸς a

μὴ ζῶν εἶναι, εἰ ζῶα ἦσαν, ἀνέπνεον ἂν οἱ τοῖχοι, ὥστε εἴ τι ζῶν, ἀναπνεῖ· ἀλλὰ μὴν μύρμηκες, μέλιτται, ὅλα τὰ ἔντομα ζῶα ὄντα οὐκ ἀναπνεῖ· οὐκ ἄρα ὁ τοῖχος, διότι οὐκ ἔστι ζῶν, οὐκ ἀναπνεῖ· ὥστε ἔσται ὁ τοῖχος ζῶν, καὶ μὴ ἀναπνῆ. αἷτιον δὲ προσεχὲς τοῦ μὴ ἀναπνεῖν
 5 τὸν τοῖχον οὐ τὸ μὴ ζῶν εἶναι (πόρρω γὰρ τοῦτο) ἀλλὰ τὸ μὴ ἔχειν πνεύμονα. τὰ δὲ λεγόμενα κρινῶς καὶ περὶ τῶν διαλεγόμενων καὶ τῶν σοφιστικῶν λέγεται. ἐπεὶ δὲ οἱ διαλεγόμενοι ἐξ ἐνδόξων συλλογίζονται (τούτων γὰρ τοὺς λόγους εἶπε συλλελογισμένους), οὐ πάντως δὲ τὰ ἐνδόξα καὶ κυρίως ἀληθῆ ἔστιν, ἂν ἀμφοτέρωθεν μὲν τὰ ληφθέντα ἐνδόξα ᾖ, ὁριμὺς
 10 οὗτος ὁ λόγος ἐστίν· ἀπορίαν γὰρ ἐμποιεῖ, ποίαν τῶν προτάσεων ἀνελόντες (τὸ ὅ τι γὰρ ἀντὶ τοῦ τί) καὶ τὸ συναχθὲν ἀναιρήσομεν· οὐ γὰρ ἡ τῆς τυχύσεως τῶν προτάσεων ἀναίρεσις συναναιρεῖ καὶ τὸ συναχθὲν, καθάπερ πολλάκις εἴρηται πρότερον, ἀλλ' ἐκείνης παρ' ἣν γέγονεν ἡ παραγωγή. καὶ ἔστι πρώτη μὲν ἀπορία αὕτη ἐν τοῖς διαλεκτικοῖς λόγοις. ἐν δὲ τοῖς |
 15 ἐριστικοῖς πρώτη ἐστί, πῶς εἴπη τις τὸ προταθέν, τουτέστι πῶς f. 60^v ἀποκριθεὶς τις οὐκ ἐλεγχθήσεται. εἰ γὰρ ἔροιτό τις 'ὅσα τις μὴ ἔχει πρότερον ἔχων, ἄρα ἀποβέβληκε τσαῦτα;', ἀπορία πῶς ἂν τις ἀποκριθεὶς ἐνταῦθα μὴ ἐλεγχθῇ. εἰ μὲν γὰρ φήσῃ, ἐλεγχθήσεται· εἰ δ' εἴποι 'τσαῦτα μὲν οὐ ὄντα, τούτων δὲ τί ἢ τινά', οὐκ ἂν ἐλεγχθῇ. ἢ καὶ
 20 οὕτως νοήσεις τὸ πῶς τις εἴπη τὸ προταθέν, πότερον παρὰ τὴν ἀμφιβολίαν ἐστὶν ἢ παρὰ τὸ συμβεβηκὸς ἢ παρὰ τινα τῶν εἰρημένων τρόπων· τινὰ γὰρ τῶν σοφισμάτων φαίνονται καὶ παρὰ τοῦτον καὶ παρ' ἐκεῖνον, ὥσπερ εἴρηται καὶ πρότερον.

p. 182^b37 Ἔστι δὲ συλλογιστικὸς μὲν λόγος ὁριμύτατος.

25 Ὅτι μάλιστα ἐνδόξον τὸ τὴν δικαιοσύνην ἀγαθὸν εἶναι, φαῦλον δὲ τὴν κακίαν, καὶ ἔτι τὸ κρείττονα εἶναι τὴν δικαιοσύνην τῆς ἀδικίας· ἂν οὖν τις ἐξ ὅτι μάλιστα ἐνδόξων δυνήσῃται τοῦτο ἀναιρῆσαι, ὡς Πῶλος καὶ Καλλικλῆς ἐπειρῶντο ποιεῖν, καὶ συνάξῃ ὅτι τὸ ἀδικεῖν κρείττον ἐστὶ τοῦ δικαιοπραγεῖν, οὗτος ὁ λόγος εἰς ὧν, ὁ συναγαγὼν τὸ ἀδικεῖν βέλτιον
 30 εἶναι τοῦ δικαιοπραγεῖν, ἅπαντας ὁμοίως ἔξει τοὺς συλλογισμούς, τουτέστι πάντας τοὺς ἀναιροῦντας τὰ ἐνδόξα ἐπίσης αὐτῷ πιθανοὺς ποιήσει. πιθανὸς γὰρ ἔσται καὶ ὁ τὸν ἄδικον τοῦ δικαίου κρείττονα συλλογίζόμενος ἐκ τῶν ὁμοίων προτάσεων καὶ τὸ ἄδικον τοῦ δικαίου· αἰεὶ γὰρ ἐκ τῶν ὁμοίως ἐνδόξων προτάσεων ταῖς συναγούσαις τὸ ἀδικεῖν κρείττον τοῦ δι-
 35 καιοπραγεῖν ὅμοιον ἐνδόξον ἀναιρεθήσεται· ὡς γὰρ ἐνδόξον ὅτι ἡ δικαιοσύνη

2 μὴν AI: om. a post μέλ. add. καὶ a 3 ἔσται AI: ἐστὶν a 4 ὁ A: om. AI
 6 post καὶ alt. add. περὶ A 11 τὸ prius om. A 13 πολλάκις] p. 154, 37
 162,23 cf. c. 24 p. 179^b18. 23 15 προταχθέν a 16 ἔροιτο a: ἤρετο AI
 19 τσαῦτα a: ταῦτα AI post καὶ add. τὸ I 20 εἴπη A: εἴποι AI προταθέν
 A: προταχθέν a: πρόσθεν I 23 πρότερον] c. 24 p. 179^b38 sq. 27 δυνήσεται A
 27. 28 Πῶλος καὶ Καλλ.] Gorg. c. 24 sqq., c. 38 sqq. 31 αὐτῷ ὦ corr., ut videtur, I

ἀγαθόν, οὕτω καὶ ὅτι τὸ δικάϊως καὶ τὸ δίκαιον, ἅπερ ἀναιρεθήσεται διὰ τῶν ὁμοίως ἐνδόξων, ὡς εἴρηται πρότερον. τὸ δὲ μετατιθεμένης τῆς ἀντιφάσεως ἴσον ἐστὶ τῷ 'μετατιθεμένης ἐξ ἀδόξου εἰς ἐνδοξον καὶ ἐξ ἐνδόξου εἰς ἄδοξον', ὡς ἐπὶ τῶν προκειμένων· ἐνδοξον γὰρ ὃν τὸ τὴν δι-
 5 καιοσύνην ἀγαθὸν εἶναι μετετέθη εἰς τὴν ἀντίφασιν τὴν ὅτι οὐκ ἀγαθόν· ὁμοίως καὶ τὸ ὅτι ἡ δικαιοσύνη κακὸν εἰς τὸ ὅτι οὐ κακόν.

p. 183^a3 Μάλιστα μὲν οὖν ὁ τοιοῦτος δριμύς.

Ἐκείνον μάλιστα φησιν εἶναι δριμὺν λόγον τὸν ὁμοίως τῷ συμπεράσματι ἐνδόξῳ ὄντι καὶ τὰς προτάσεις ἔχοντα ἐνδόξους καὶ ὁμοίας τῷ συμπεράσματι·
 10 δυσφώρατος γὰρ οὗτος, παρὰ ποίαν συνῆχται τὸ συμπέρασμα. καθάπερ ὁ τὴν ψυχὴν κατασκευάζων ἀθάνατον ἐνδόξος ὢν δι' ὁμοίων ἐνδόξων ὄντων· εἰ γὰρ τὰ ἐναντία γίνεται ἐκ τῶν ἐναντίων (λευκὸν γὰρ ἐκ μέλανος καὶ ἐκ λευκοῦ μέλαν, καὶ ψυχρὸν ἐκ θερμοῦ καὶ θερμὸν ἐκ ψυχροῦ, καὶ τὰ ἄλλα ὁμοίως), γίνονται δὲ ἐκ τῶν ζώντων οἱ τεθνεῶτες, ἀνταποδώσει καὶ
 15 ἐνταῦθα, καὶ ἔσονται ἐκ τῶν τεθνεώτων οἱ ζῶντες· ἐναντία γὰρ ζῶῃ καὶ θάνατος· ἐνταῦθα γὰρ οὐ πάνυ δῆλόν ἐστι παρ' ὁποίαν συνῆχται τὸ συμ-
 πέραςμα, πότερον παρὰ τὴν λέγουσαν ὅτι τὰ ἐναντία ἐξ ἐναντίων γίνεται, ἢ τὴν ὅτι ἡ ζῶῃ καὶ ὁ θάνατος ἐναντία. δεύτερον δὲ εἶναι λέγει δριμὺν τὸν ἐξ ἀπάντων ὁμοίων, τουτέστι τὸν τὰς προτάσεις μὲν ὁμοίας ἔχοντα
 20 ἑαυταῖς ἀνομοίας δὲ τῷ συμπεράσματι ὥστε εἶναι ἐνδοξότερον τὸ συμπέ-
 ρασμα τῶν προτάσεων. ἐπὶ μὲν οὖν τοῦ πρώτου ὁμοίως οὐσῶν τῶν προτάσεων ἐνδόξων τῷ συμπεράσματι οὐκ ἔστι δῆλον εἰ γέγονε παραγωγῇ. ἐπὶ δὲ τοῦ δευτέρου, ἐπειδὴ δῆλόν ἐστιν ὅτι τὸ συμπέρασμα ἐνδοξότερον τῶν προτάσεων ἐστι, προφανές ἐστιν ὅτι παραγωγῇ γέγονεν· οὐ γὰρ δεῖ
 25 τὸ συμπέρασμα ἐνδοξότερον εἶναι τῶν προτάσεων ἀλλὰ τὰς προτάσεις τοῦ συμπεράσματος, εἴπερ ἐκ πιστοτέρων καὶ γνωριμωτέρων δεῖ τοὺς συλλο-
 γισμοὺς γίνεσθαι. ὥστε ἐπεὶ ἥττον εἰσι τοῦ μὲν συμπεράσματος ἐνδοξοὶ ἑαυταῖς δὲ ὅμοιοι, ὅτι μὲν παραγωγῇ γέγονε, δῆλον· παρ' ὁποίαν δέ, οὐ δῆλον ὁμοίων οὐσῶν ἀλλήλαις. ἐπὶ δὲ τοῦ προτέρου ὅλως ἄδηλον εἰ γέγονε
 30 παραγωγῇ, ὁμοίου ὄντος τοῦ συμπεράσματος ταῖς προτάσεσι. λέγει δὲ δῆλον εἶναι ἐπὶ τοῦ δευτέρου τὸ δεῖν ἀναιρεῖν τι τῶν προτάσεων, ποίαν f. 61^r
 δὲ ἄδηλον διὰ τὸ ὁμοίας ἀλλήλαις εἶναι. πληρὲς δὲ τοιούτων συλλογισμῶν, τῶν ὁμοίας μὲν ἀλλήλαις τὰς προτάσεις ἐχόντων ἀνομοίας δὲ τῷ συμπε-
 ράσματι, τὸ βῆτα τῶν Μετὰ τὰ φυσικὰ Ἀριστοτέλους βιβλίων.

2 πρότερον] cf. Top. II 9 p. 114^a26 sq. 5 μετέθη a 6 τὸ alt. AI: τὴν a 9 ὁμοίας
 a cf. vs. 30: ὁμοίως I 10 δυσφώρατος I: δυσφορώτατος A: δυσφορώτατος a cf. p. 190,
 18 post οὗτος add. ὁ λόγος A 11 ὁ τὴν ψυχὴν κτλ.] cf. Phaedon. c. 15. 16
 ὄντων scripsi: τῶν aAI 13 ἐκ ψυχροῦ θερμὸν A 15 ἐναντία A: ἐναντίον aI
 17 ὅτι a: ἄν I: om. A 18 ἡ om. a 19 ὁμοίας ex ὁμοίως corr. I 27 ἐπειδὴ A
 29 τοῦ AI: om. a προτέρου aA: πρώτου I 30 δὴ A: γὰρ aI 32 δὲ prius aI:
 ἢ A ὁμοίας A: ὁμοίως aI 33. 34 τῶν—συμπεράσματι om. A 34 β a

p. 183^a7 Τῶν δὲ ἐριστικῶν δριμύτατος μὲν ὁ πρῶτον εὐθύς
ἄδηλος.

Εἰπὼν τίνες τῶν διαλεκτικῶν λόγων εἰσὶ δριμεῖς, νῦν λέγει καὶ τίνες
τῶν σοφιστικῶν. καὶ φησὶ πρῶτον αὐτῶν εἶναι τὸν πρῶτον εὐθύς
5 ἄδηλον ὄντα εἰ συλλελογίσται ἢ οὐ· οἷος ὁ Παρμενίδου λόγος ὁ λέγων
ἐν εἶναι τὸ ὄν· ἔστι δὲ τοιοῦτος· τὸ παρὰ τὸ ὄν οὐκ ὄν, τὸ οὐκ ὄν οὐδέν,
ἐν ἄρα τὸ ὄν· οὗτος γάρ, εἰ καὶ ἀσυλλόγιστός ἐστιν, ἀλλ' οὐ πάντῃ δῆλος.
ἔστι δὲ ἀσυλλόγιστος, διότι οὐ συνάγεται ἐκ τῶν κειμένων 'ἐν ἄρα τὸ ὄν',
ἀλλ' ὅτι τὸ ἐν ὄν ἐστιν. ὅτι δὲ σοφιστικὸς καὶ ἀσυλλόγιστος, εἴρηκεν ἐν
10 τῷ πρώτῳ τῆς Φυσικῆς ἀκροάσεως· "ἀμφοτέρω γάρ", φησὶν ἐκεῖσε,
'ἐριστικοί, καὶ ὁ Μελίσσου καὶ ὁ Παρμενίδου· μᾶλλον δὲ ὁ Μελίσσου
φορτικὸς καὶ οὐδεμίαν ἔχων ἀπορίαν", ὡς δηλονότι τοῦ Παρμενίδου λόγου
ἀπορίαν ἔχοντος. πρῶτος μὲν οὖν ἐν ταῖς ἐριστικοῖς δριμύς ἐστι λόγος
οὗτος, ὁ ἔχων ἄδηλον τὸ τίνος ἀναιρεθέντος ἀναιρεθήσεται καὶ τὸ συναχθὲν
15 ἄτοπον, πότερον τοῦ συμπεράσματος ἢ τινος τῶν προτάσεων. τὸ γὰρ καὶ
πότερον παρὰ ψεῦδος ἢ λύσις ἢ παρὰ διαίρεσιν ἴσον ἐστὶ τῷ
'πότερον ἢ λύσις παρὰ τὸ συμπέρασμα τὸ συνάξαν τὸ ψεῦδος', ὅπερ εἶπεν
αὐτὸς παρὰ ψεῦδος, 'ἢ παρὰ ἀναίρεσιν ἐστὶ τινος τῶν προτάσεων', ὅπερ
εἶπεν αὐτὸς διαίρεσιν. δεύτερος δὲ ὁ δῆλον μὲν ἔχων τὸ παρὰ ἀναί-
20 ρεσιν εἶναι τὴν λύσιν, μὴ φανερόν δὲ ἔχων διὰ τίνος ἀναίρεσιν τῶν
ἡρωτημένων, τουτέστι ποῖον τῶν ἡρωτημένων ἀναιρήσαντες τὸν λόγον
λύσομεν, ἀλλὰ ἀμφίβολον τὸ πότερον αὕτη, τουτέστιν ἢ ἀπάτη, παρὰ
τὸ συμπέρασμα ἐστὶν ἢ παρὰ τι τῶν ἡρωτημένων. τὸ δὲ ὁ δῆλος
μὲν ὅτι παρὰ τὴν διαίρεσιν ἢ ἀναίρεσιν ἐστὶν ἴσον ἐστὶ τῷ 'ὁ
25 δῆλος μὲν ὅτι παρὰ ἀναίρεσιν ἐστὶ'· τοῦ γὰρ παρὰ διαίρεσιν τὸ ἀναί-
ρεσιν ἐστὶν ἐφερμηγευτικόν. διαφέρει δὲ ὁ δεύτερος τρόπος τοῦ προτέρου, ὅτι
ὁ μὲν δεύτερος φανερόν ἔχων ἐστὶ τὸ συναχθὲν, εἰ καὶ μὴ καὶ τοῦτο φανερόν
ἔχει, τὸ τίνος ἀναιρεθέντος ἀναιρεθήσεται καὶ τὸ συναχθὲν, πότερον τοῦ
συμπεράσματος ἢ τινος τῶν προτάσεων, ὁ δὲ πρῶτος ἄδηλον εὐθύς ἦν
30 ἔχων τὸ εἴτε συλλογισμός ἐστιν ἢ οὐ. καὶ τοῦ μὲν ἀπάτας γίνεσθαι παρὰ
τὰ ἡρωτημένα πλήρες τὸ παρὸν βιβλίον. παρὰ δὲ τὸ συμπέρασμα γίνεται
ἀπάτη, ὅταν μὴ ὅπερ ἐκ τῶν ἡρωτημένων συμβαίνει ἐπάξωμεν, ἀλλὰ τοῦτο
μὲν ἐῷμεν, ἄλλο δὲ τι ὁ βουλόμεθα ἐπιφέρωμεν, ὥσπερ ἔχει καὶ ὁ

1 et 4 $\bar{a}$ a 4 αὐτῶν I: μὲν a 6 δὲ corr. non liquet unde I' 9. 10 ἐν
τῷ πρώτῳ τῆς Φυσικῆς ἀκροάσεως] c. 2 p. 185^a8—11 10 ἐκεῖσε I: ἐκεῖ a
14 καὶ om. A 16 ante ψεῦδος add. τὸ a post ψεῦδος add. ἐστὶν A: post διαίρεσιν
Arist. (om. D) 18 ante ψεῦδος add. τὸ a 20 μήτε a 21 ἀναιρήσαις (sic) I
23 τινος A δῆλος AI (ἢ ex ei corr. I'): δῆλον a 24 τὴν om. A Arist. (habet D)
ἐστὶ aA: om. I 25 ante ἀναίρεσιν add. τὴν a 26 προτέρου AI: $\bar{a}$ a 27 καὶ alt.
om. A 29 ἄδηλον a: ἄδηλος AI 30 ἀπάτας AI (ἀ ex ἄ corr. I'): ἀπαντας A
31 post πλήρες add. ἦν a 32 ante ἀπάτη add. ἢ a ὁ μὴ ὅταν ἐκ A

Παρμενίδου λόγος καὶ ἐκεῖνος, οὗ πρότερον ὁ Ἀριστοτέλης ἐμνημόνευσεν, ὁ λέγων “ὦν αἱ ἐπιστῆμαι σπουδαῖαι, σπουδαῖα τὰ μαθήματα, τοῦ δὲ κακοῦ σπουδαῖον τὸ μάθημα, σπουδαῖον ἄρα μάθημα τὸ κακόν”· οὐ γὰρ τοῦτο συμβαίνει ἐκ τῶν κειμένων, ἀλλ’ ὅτι τοῦ κακοῦ σπουδαία ἡ ἐπιστήμη.

- 5 Λέγει δὲ καὶ εὐήθη συλλογισμὸν εἶναι, ὅταν τις μὴ προσλάβῃ τὸ ἐλλεῖπον καὶ δι’ οὗ τὸ προκειμένον μέλλει συνάγειν, ἀλλὰ τοῦτο μὲν μεθῇ, χωρὶς δὲ αὐτοῦ συμπεραίνεται, ὥσπερ ἔχει ὁ Μελίσσου ὁ δεικνὺς ἐν τῷ ὄν καὶ ἀπειρον καὶ ἄλλοι πολλοί, καθάπερ καὶ ὁ λέγων “μὴ οὐσίας ἀναιρουμένης μὴ ἀναιρεῖσθαι οὐσίαν, ἐξ ὧν δὲ ἐστὶν ἀναιρουμένων καὶ τὸ
10 ἐκ τούτων φθίρεσθαι”· ἐλλείπουσι γὰρ ἐνταῦθα προτάσεις, ὡς ἐν τῷ Περὶ ἀναλύσεως συλλογισμῶν μεμαθήκαμεν. ἔξωθεν δὲ ἐλλείπειν λέγει προτάσεις τὰς δεικτικές τινος τῶν πρὸς κατασκευὴν τοῦ προκειμένου εἰλημμένων· ταύτας γὰρ εἰ μὴ παραμυθίας τις ἀξιῶσας δεομένας συστάσεως λαβὼν συμπεραίνεται, ἐλλείπειν ἄν τι τῶν ἔξωθεν ἐν τῷ συλλογισμῷ λέ-
15 γοιτο. καὶ μὴ εἴπῃς ὡς οὐ δεῖ τοὺς σοφιστὰς τὰς προτάσεις δεικνύναι· κοινὰ γὰρ ταῦτα, καθάπερ εἴρηται, λέγεται καὶ πρὸς τοὺς διαλεγομένους. ἢ δεῖ καὶ τοὺς σοφιστικῶς ἐρωτῶντας τὰ ὑπ’ αὐτῶν ἐρωτώμενα δεικνύναι, εἴπερ ἀληθῶς ἐλέγχειν μέλλοιεν, ὥσπερ καὶ φασίν· οὐ γὰρ φαινομένως φασὶν ἐλέγχειν ἀλλ’ ἀληθῶς. ἔτι σαφέστερον εἰπεῖν τὸ διὰ τοῦ f. 61^v
20 ἐνίοτε μὲν ὁ μὴ συλλογισθεὶς λόγος δηλούμενον τοιοῦτόν ἐστιν· ἐνίοτε μὲν τὸν μὴ συλλελογισμένον λόγον ἔστι καλεῖν εὐήθη καὶ ἄξιον ἡγεῖσθαι καταφρονήσεως, ἐνίοτε δὲ οὐκ ἔστι ποιεῖν τοῦτο· οὔτε γὰρ εὐήθη ἔστι τοῦτον λέγειν, οὔτε μὴν ἄξιον καταφρονήσεως. εἰ μὲν γὰρ ἐστὶν ὁ τοιοῦτος λόγος ἐξ ἀδόξων ἢ ψευδῶν λημμάτων συγκεείμενος, εὐήθης ἐστὶ
25 καὶ καταφρονήσεως ἄξιος, ἢ ὅταν ἐλλείπῃ τι τῶν τοιούτων ἐρωτημάτων, τῶν τῷ πράγματι οἰκείων περὶ οὗ ὁ λόγος καὶ δι’ οὗ συνάγεται, τοῦ λόγου μὴ προσλαβόντος τοῦτο μηδὲ συλλογισαμένου. ὅταν δὲ τι ἐλλείπῃ τῶν ἔξωθεν ὄντων, ἡγουν τῶν πρὸς κατασκευὴν ὄντων τῶν δύο προτάσεων τῶν παραληφθεῖσων ἐν τῷ λόγῳ, οὐκ ἔστιν εὐκαταφρόνητος,
30 ἀλλ’ ὁ μὲν λόγος ἐστὶ καλός, ὁ δὲ ἐρωτῶν ἡρώτηκεν οὐ καλῶς. Οὔτε δὲ πρὸς τὴν θέσιν οὔτε πρὸς τὸν ἀποκρινόμενον ἀλλὰ πρὸς τὸν χρόνον ἐρωτῶσιν, ὅσοι τοιαῦτα προτείνουσιν, ἃ πλείονος δεῖται καὶ μακροῦ χρόνου εἰς τὸ φανῆναι εἰ οὕτως ἔχει ὥσπερ προτείνεται. διὸ δεῖ καὶ τὸν ἀποκρινόμενον πρὸς τὸν χρόνον λύειν. λύσει δὲ

1 παρμενίδου λόγος] ου λόγο corr. non liquet unde I οὐ I πρότερον] c. 20 p. 177^b 16
5 εὐήθη δὲ συλλογισμὸν λέγει A προσλαβοῖ I: προλάβοι a: προσλάβη A 7 post ἔχει
add. καὶ a 8 ὁ λέγω (sic) I 10 ὡς AI: ὥσπερ a 10. 11 ἐν τῷ Περὶ ἀναλ. συλλ.]
Anal. Pr. I 32 p. 47^a 24—26 11 ἀναλύσεων a συλλογισμῷ I 15 καὶ A: καὶ aI
εἴποισ a τὰς σοφιστικὰς a δεικνύειν A 16 εἴρηται] p. 191,6 προσδιαλεγομένους A
17 τοὺς AI: πρὸς a 19 ἔτι aI: ἔστι δὲ A 21 μὲν ex δὲ corr. I¹ μὴ A: om. aI
23 μὴν om. A 24 ἀδόξων A: ἐνδόξων aI 25 ἄξιος καταφρονήσεως A ἐλλείπη A(A)
26 τῷ om. A 27 προλαβόντος a 28 ἐλλείπη A 29 περιλειφθεῖσων A 30 ἐστὶ
A: ἐστὶν οὐ aI ἡρώτηκεν aI(Ceu): ἡρωτήσεν A Arist. 32 ὅσοι AI: ὅσα a

πρὸς τὸν χρόνον, ἣ ἂν ἐνστάσεις κομίζῃ χρόνου πολλοῦ δεομένης ὀφθῆναι
 ἂν ἀληθεῖς ὡσι (καὶ γὰρ τῶν ἐνστάσεων αἱ μὲν εἰσὶν, αἱ δὲ δοκοῦσι μὲν,
 οὐκ εἰσὶ δέ, ὡς ἐν τῷ ὁγδόῳ εἴρηται τῶν Τοπικῶν), ἣ λύσει πρὸς τὸν
 χρόνον καὶ ἐὰν οὕτω πως εἴποι· οὐ δίδωμι ταύτην οὐδὲ συγχωρῶ διὰ τὸ
 5 μὴ δοκεῖν καὶ πλείονος χρόνου δεῖσθαι πρὸς κατανόησιν εἰ ἀληθὴς ἐστι.
 τὰ δὲ ἐξῆς σαφῶς καταλέγει.

p. 183^a37 Προσιλόμεθα μὲν οὖν εὑρεῖν τινα δύναμιν συλλο-
 γιστικὴν.

Δύναμιν συλλογιστικὴν τὴν τῶν Τόπων λέγει πραγματείαν, καὶ εἴρηται
 10 ἐν ἐκείνοις, διὰ τί λέγεται δύναμις. εἰπὼν δὲ ἐν τοῖς Τόποις “ἡ μὲν πρό-
 θεσις τῆς πραγματείας μέθοδον εὑρεῖν, δι’ ἧς δυνησόμεθα συλλογίζεσθαι
 περὶ παντὸς τοῦ προτεθέντος”, τοῦτο εἰπὼν καὶ ἐπενεγκὼν τὸ “καὶ αὐτοὶ
 λόγον ὑπέχοντες”, νῦν τὴν αἰτίαν τοῦ διὰ τί ἔργον ἐστὶ τῆς διαλεκτικῆς
 μὴ μόνον τὸ δύνασθαι λόγον λαβεῖν καὶ ἐρωτᾶν ἀλλὰ καὶ λόγον ὑπέχειν
 15 καὶ διδόναι εἶπε διὰ τοῦ ἐπεὶ δὲ προσκατασκευάζεται πρὸς αὐτὴν
 διὰ τὴν τῆς σοφιστικῆς γειτνίασιν. δεῖ δὲ πρότερον ἀναμνησθαι τῶν
 πρότερον εἰρημένων καὶ οὕτω τὴν λέξιν ἐπελθεῖν. εἴρηται δὲ ὅτι, ὡς
 ἔχει ἡ ψευδογραφικὴ πρὸς τὴν γεωμετρίαν, οὕτως ἡ σοφιστικὴ πρὸς τὴν
 διαλεκτικὴν· ὥσπερ γὰρ ἐκείνη ἐκ τῶν ἀρχῶν μὲν τῶν γεωμετρικῶν ὥρ-
 20 μηται, τὰς δὲ καταγραφὰς ψευδεῖς ποιεῖται καὶ μὴ δεούσας, οὕτως καὶ
 αὕτη ἡ σοφιστικὴ ἐκ τῶν δοκούντων μὲν ἐνδόξων, ἅπερ ἔνδοξα ἀρχαὶ τῆς
 διαλεκτικῆς εἰσιν, ὥρμηται, τούτων δὲ οἷς χρῆται ἢ μὴ ὄντων ἐνδόξων
 ἀλλὰ φαινομένων μόνον, ἢ ὄντων μὲν ἐνδόξων τὸ σχῆμα δὲ ἡμαρτημένων,
 ὅταν ἢ ἐκ δύο μερικῶν ἢ ἐκ δύο καταφατικῶν ἐν δευτέρῳ σχήματι συμ-
 25 περαίνεται. εἰ οὖν ταῦτα ἀληθῆ, καλῶς τὴν σοφιστικὴν εἴρηκε τῇ δια-
 λεκτικῇ γειτνιάζειν· ἀμφοτέραι γὰρ περὶ παντὸς ἐπιχειροῦσιν, εἰ καὶ δια-
 φέρουσι, καθάπερ εἴρηται. τούτων οὕτως ἐχόντων τὸ λεγόμενόν ἐστιν·
 ἐπειδὴ γειτνιάζει ἡ σοφιστικὴ τῇ διαλεκτικῇ, ἡ δὲ σοφιστικὴ ἐπαγγέλλεται
 μὴ μόνον δύνασθαι λόγον λαβεῖν ἀλλὰ καὶ ὡς εἰδυῖα (ὁ γὰρ δια-
 30 λεκτικὸς ὥσπερ μὴ εἰδὼς ἐρωτᾷ ἅπερ ἂν ἐρωτᾷ· ὁ δὲ σοφιστὴς πάντα εἰ-

1 κολλάζῃ A 3 ἐν τῷ ὁγδόῳ τῶν Τοπικῶν] c. 10 p. 161^a1 sq. 4 ἂν A
 εἴποι AI: εἶπη a 7 μὲν om. I 9 λέγει AI: λέγων a 9. 10 εἴρηται δὲ
 ἐκεῖ διὰ τί A 10 δύναμιν a ἐν τοῖς Τόποις] I 1 p. 100^a18—20
 11 δι’ ἣν a: ἀφ’ ἧς Arist. 12 περὶ τοῦ προτεθέντος ἐξ ἐνδόξων A 13 ὑπέχον-
 τες οὐδὲν ἐροῦμεν ὑπεναντίον, ταῦτα οὖν εἰπὼν, νῦν λέγει τὴν αἰτίαν ἐνταῦθα. διὰ τί A
 14 τὸ AI: om. a καὶ (ante ἐρωτᾶν) AI: ἡγουν A 14. 15 ὑπέχειν, τουτέστιν
 ἀποκρίνεσθαι διὰ τοῦ A 15 προκατασκευάζεται a(u) αὐτὸ I
 17 πρότερον AI: τρόπων a εἴρηται] c. 11 p. 171^b35 sq. δὴ A
 18 ἢ prius AI: om. a 20 οὔσας A 23 μὲν A: om. AI 25. 26 γειτνιάζειν
 τῇ διαλεκτικῇ A 26 πάντα a 26. 27 διαφέρουσι aA: διαφόροις I
 30 σοφιστικὸς A

δέναι ἐπαγγέλλεται καὶ οὐδὲν εἶναι ὃ μὴ οἶδεν· εἰ δὲ πάντα οἶδεν, ἐκ δὲ
 τῶν πάντων καὶ ἅπερ ἐρωτᾷ ἐστι, δῆλον ἄρα ὡς οἶδε καὶ ὅσα ἂν καὶ οἶα
 ἐρωτᾷ· τοῦτο γὰρ καὶ ὁ ἐν τῇ Πλάτῳ Γοργίας ἐδήλωσεν εἰπὼν “οὐδεὶς
 οὐδέπω πολλῶν ἐτῶν καινόν τί με ἠρώτησε”, μόνον οὐχὶ λέγων ‘πάντα
 5 ὅσα ἂν μέ τις ἐρωτᾷ, οἶδα, καὶ οὐδὲν ἐστὶν ὃ με διέλαθεν’), ἐπειδὴ τοῖνον
 ἡ σοφιστικὴ πάντα εἰδέναι ἐπαγγέλλεται, τὸν δὲ λέγοντα πάντα γινώσκειν
 μᾶλλον προσήκει ἐρωτᾶσθαι καὶ φανερὰ ποιεῖν ἅπερ ἐπίσταται ἤπερ ἐρω-
 τᾶν, φαίνεται ὅτι καὶ τῆς διαλεκτικῆς ἔργον ἐστὶν οὐ μόνον τὸ ἐρωτᾶν f. 62^r
 ἀλλὰ καὶ τὸ ἐρωτᾶσθαι καὶ λόγον ὑπέχειν, καὶ μᾶλλον τοῦτο· εἰ γὰρ τῆς
 10 σοφιστικῆς μᾶλλον ἐστὶ τὸ λόγον διδόναι ὡς λεγούσης πάντα εἰδέναι, γει-
 νιάζει δὲ καὶ ἡ σοφιστικὴ τῇ διαλεκτικῇ, εἴη ἂν καὶ τῆς διαλεκτικῆς ἔργον
 τὸ ὑπέχειν λόγον. διὰ ταύτην οὖν, φησί, τὴν αἰτίαν εἶπον ἐκεῖ ἔργον εἶναι
 τῆς διαλεκτικῆς μὴ μόνον λαμβάνειν δύνασθαι λόγον ἀλλὰ καὶ διδόναι.
 ἐν δὲ τῇ λέξει τῇ τὴν δὲ αἰτίαν εἰρήκαμεν τούτου ἐλλείπει τὸ νῦν·
 15 εἴρηκε γὰρ οὐκ ἐκεῖ ἀλλὰ νῦν δι’ ὃ τι ἔργον ἐστὶ τῆς διαλεκτικῆς καὶ τὸ
 λόγον ὑπέχειν. ὅτι δ’ οὐκ αὐτόθεν οὐδὲ προηγουμένως τῆς διαλεκτικῆς
 ἐστὶ καὶ τὸ λόγον ὑπέχειν ἀλλὰ διὰ τὴν τῆς σοφιστικῆς πρὸς αὐτὴν γει-
 νίασιν, παρέθηκε τὸν Σωκράτην λέγοντα μηδὲν εἰδέναι, ὡς τοῦ διαλεκτικοῦ
 δῆθεν ἀγνοοῦντος ἅπερ ἂν ἐρωτᾷ· τὸν δὲ ὡς ἀγνοοῦντα ἐρωτῶντα οὐκ
 20 ἀνάγκη λόγον ὑπέχειν ἀλλὰ μᾶλλον λαμβάνειν. λέγει δὲ δεδηλωσθαι
 αὐτῷ ἐν τοῖς Τοπικοῖς (ταῦτα γὰρ εἶπε πρόσθεν) καὶ ἐκ τίνων καὶ πρὸς
 πόσα ἐστὶ τό τε ἐρωτᾶν καὶ λόγον ὑπέχειν. ἢ λέγοι ἂν πρόσθεν καὶ τὰ
 ἐνταῦθα εἰρημένα· εἴρηκε γὰρ ἐκ τίνων οἱ παραλογισμοὶ γίνονται καὶ πρὸς
 πόσα δεῖ βλέποντα τὸν τε ἐρωτῶντα ἐρωτᾶν καὶ τὸν ἀποκρινόμενον ὑπέ-
 25 χεῖν λόγον. δῆλα δὲ καὶ τὰ ἐξῆς. ἐν δὲ τῇ λέξει τῇ τὰ μὲν παρ’
 ἐτέρων ληφθέντα πρότερον πεπονημένα ὑποστικτέον εἰς τὸ
 πρότερον, εἴτα ἐπακτέον τὸ πεπονημένα καὶ τὰ συνεχῇ τούτων. ὃ δὲ
 λέγει ἐστὶν ὅτι τὰ μὲν ὑπὸ τινων εὑρεθέντα πρότερον παραλαβόντες οἱ ἀπ’
 ἐκείνων ἐφεξῆς ἅπαντες κατὰ βραχὺ ταῖς καθ’ ἕκαστον προσθήκαις ἐπὶ
 30 μέγα ἤυξησαν· τοῦτο δὲ εἶπε καὶ ἐν τῷ ἐλάττονι ἄλφα τῶν Μετὰ τὰ φυσικά.
 τὸ δὲ χρησιμωτέραν μέντοι πολλῷ τῆς ὕστερον ἐκ τούτων αὐξή-
 σεως ταυτόν ἐστι τῷ ‘ἢ ἐξ ἀρχῆς τινος εὗρεσις, καὶ ἀτελές ἐστὶ τὸ εὑρε-

1 post μὴ add. εἶναι aI: om. A 3 πλάτωνος γοργίας a εἰπὼν] Gorg. c. 2 p. 448 A
 memoriter citat cf. p. 15,14—16 4 post πολλῶν add. καὶ aI: om. A 5 τις
 ἐρωτᾷ aA: ἐρωτῶσιν I 7 ἥπερ A 8 ἐστὶν ἔργον a 10 ἐστὶ μᾶλλον A
 10. 11 γεινιάσει a 12 ἐκεῖ aA: ἐκείνην I 14 τῆς pro altero τῇ A εἰρήκει-
 μεν I λείπει A τὸν νῦν a 15 διατί A 17 καὶ om. A 19 post ἀγνοοῦντα
 add. τὰ ἐρωτώμενα A 20. 21 δηλωσθαι αὐτὸ A 21 ἐν τοῖς Τοπ.] VIII 24 δεῖ
 A: δὴ aI 25 λόγον A: λόγους aI 27 ἐπανακτέον a 28 πρότερον εὑρεθέν-
 τα a παραλαβόντες aA: λαβόντες I 28. 29 ἀπ’ ἐκείνους (sic) A 29 post βραχὺ
 add. μετὰ πόνων καὶ φροντίδων a καθέκαστον I: καθ’ ἐκάστην aA 30 καὶ om. a
 ἐν τῷ ἐλάττονι ἄλφα (ᾱ a) τῶν Μετὰ τὰ φυσ.] c. 1 p. 993^b 18 31 χρησιμωτέραν a
 Arist.: χρησιμώτερον AI(u) post πολλῷ add. καὶ A 32 ἢ om. a τινός corr.
 ex τινῶν I¹

θέν, ὅμως ἡ τούτου εὗρεσις χρησιμωτέρα ἐστὶ πολλῶ τῆς ὕστερον τοῦ
εὐρεθέντος ἐπιδόσεώς τε καὶ τελειώσεως· εἰ γὰρ μὴ ὅλως εὐρέθη, οὐδ'
ἂν ἐπίδοσιν ἔσχε. “παντὸς γάρ”, φησὶν ἐν τοῖς Μετὰ τὰ φυσικά, “τὸ ἐλ-
λεῖπον προσθεῖναι” τοῦ εὐρεθέντος· τὸ δὲ τὴν ἀρχὴν εὐρεῖν οὐ παντός·
5 πᾶσα γὰρ ἀρχὴ ὅσῳ κράτιστόν ἐστι τῇ δυνάμει, τοσοῦτον σμικρό-
τατον τῷ μεγέθει. καὶ πολλὰ ἡμῖν ἐστὶ δῆλα οὕτως ἔχοντα· καὶ γὰρ
ἡ κεχχαμῖς καίτοι σμικρότατον ὢν τῷ μεγέθει μέγα τῇ δυνάμει τυγ-
χάνει, εἴ γε ἐξ αὐτῆς ἡ συκῇ τοσοῦτον τῷ μεγέθει δένδρον. ταύτην οὖν
εἴ τις εἶδεν ἐξ ἀρχῆς, οὐδ' ὄναρ ἂν ἤλπισεν ὅτι τηλικούτον ἐξ αὐτῆς γενή-
10 σεται δένδρον· ὅμως ταύτης εὐρεθείσης ὡς ἀρχῆς πολλὰ ἡμῖν ἐκ τούτου
γέγονε δῆλα κατὰ βραχὺ πονήσασιν, οἷον ὅτι ἐν αὐτῇ δυνάμει ἦσαν στέλε-
χος τε καὶ κλάδοι καὶ φύλλα καὶ ὄζοι, καὶ ὅτι οἱ φυσικοὶ καὶ σπερματικοὶ
ἐν αὐτῇ λόγοι ἀσώματοί εἰσιν· οὐ γὰρ ἂν τοσοῦτοι ὄντες τῷ πλήθει
ἐχώρησαν ἐν αὐτῇ οὕτως οὔση σμικροτάτῃ τὸ μέγεθος.

15 p. 183^b34 Ταύτης δὲ τῆς πραγματείας.

Πραγματείαν λέγοι ἂν ἡ τὴν τοπικὴν ἢ πᾶσαν τὴν λογικὴν. μάλιστα
μισθωτοὺς δὲ καλεῖ τοὺς σοφιστὰς ὡς ἀπὸ φαινομένης πλουτοῦντας σοφίας.
τίς δὲ ἡ Γοργίου πραγματεία, ἣ ὁμοίαν λέγει τὴν σοφιστικὴν, δῆλη τοῖς
τὸν Πλάτωνος Γοργίαν ἀνεγνωκόσι. λέγει δὲ τοὺς σοφιστὰς τοιούτους δι-
20 δάσκειν λόγους εἰς οὓς ἐγίνωσκον τοὺς ἀλλήλων λόγους ἐμπίπτειν·
οὗτοι δὲ ἦσαν οἱ ἐκ τῆς ὁμωνυμίας, οἱ ἐκ τῆς ἀμφιβολίας καὶ οἱ λοιποί.
τὰ δὲ ἐξῆς δῆλα.

p. 184^a2 Οὐ γὰρ τέχνην ἀλλὰ τὸ ἀπὸ τῆς τέχνης.

Τέχνη ἐστὶ πᾶσα ἡ συλλογιστικὴ μέθοδος, ἐν ἣ ἐστὶ καὶ ὁ ἀληθινὸς
25 ἔλεγχος· ὁ δὲ ταύτην παραδοὺς καὶ τέχνην δίδωσι καὶ παιδεύει. αἱ δὲ
παραγωγαὶ καὶ οἱ παραλογισμοί, οἱ τρόποι δηλονότι τῆς ἀπάτης, οἷς καὶ
ἐχρῶντο καὶ ἐδίδασκον οἱ σοφισταί, οὐ τέχνη ἀλλὰ τὸ ἀπὸ τῆς τέ-
χνης· ὁ γὰρ ἔχων τὴν δύναμιν καὶ ἐπιστήμην τοῦ συλλογίζεσθαι, ἐκείνος
δῆλον ὅτι δύναται καὶ παραλογίζεσθαι. ὥσπερ γὰρ ὁ ἔχων τὴν τέχνην τοῦ
30 ὀρθογραφεῖν καὶ ὑγιάζειν, ἐκείνος | οἶδε μάλιστα καὶ μὴ ὀρθογραφεῖν f. 62^v

1 τούτου AI: τοῦ a ἐσῦστερον I 2 οὐδ' aI: οὐκ A 3 ἐν τῷ a ἐν τοῖς Μετὰ τὰ
φυσικά] immo Ethic. Nicom. I 7 p. 1098^a25 4 πάντων I 5 τοσοῦτον A(C)
5. 6 μικρότατον a Arist. 6 ἐστὶ om. a 7 post μέγα add. ὢν a 8 ταύτην aA:
ταῦτα I 9 εἶδεν scripsi: οἶδεν aAI 12 κλάδος a 14 μικροτάτῃ a 17 καλεῖ
aA: καλεῖται I 18 ante γοργίου add. τοῦ a 19 τὸν πλάτωνος a: τοῦ πλάτωνος I:
τοῦ πλάτωνος τὸν A 23 τὰ Arist., sed cf. vs. 27 et p. 198, 3. 7 τῆς I Arist.:
om. a(D) post τέχνης add. ex Arist. διδόντες παιδεύειν ὑπελάμβανον a 24 ἐστὶ
IA: δὲ a 26 τρόποι AI: τόποι a καὶ alt. AI: om. a 27 τῆς AI: om. a
28 συλλογίζεσθαι a: συλλογισμοῦ AI 29 δῆλος a

καὶ νόσον ἐμποιεῖν, οὕτως καὶ ὁ δυνάμενος ἐπιστημόνως συλλογίζεσθαι, ἐκεῖνος οἶδε καὶ παραλογίζεσθαι. ὥστε τὸ παραλογίζεσθαι, ὅπερ ἐπετήδευον οἱ σοφισταὶ καὶ ἄλλους ἐδίδασκον, οὐ τέχνη ἐστὶν ἀλλὰ τὸ ἀπὸ τέχνης δυνάμενον γίνεσθαι. ἀλλὰ καὶ οἱ διὰ τῆς διαιρετικῆς συλλο-
 5 γίζεσθαι διδάσκοντες καὶ ταύτην παραδιδόντες οὐ τέχνην ("ἔστι γὰρ ἡ διαιρετική", ὡς ἐν τῷ Περὶ εὐπορίας προτάσεων εἴρηται, "οἶον ἀσθενῆς συλλογισμός") ἀλλὰ τὸ ἀπὸ τῆς τέχνης· τοῦ γὰρ εἰδότος συλλογίζεσθαι καὶ ἀποδεικνύειν καὶ τὸ διαιρεῖν καὶ τὸ ἐκ διαιρέσεως ληφθὲν συλλογιστικῶς συμπεράνασθαι. ἀλλὰ καὶ οἱ δι' ἐπαγωγῆς τι συνάγοντες τὸ
 10 αὐτὸ πάσχουσιν. ἐν δὲ τῇ λέξει τῇ ἐξ ἀρχῆς ὑπαρχόντων ἔχειν ἡ μέθοδος ἱκανῶς τὸ ἱκανῶς θαρρούντως ἐπῆχται· αἱ μὲν γὰρ ἄλλαι τέχναι οὐκ ἐξ ἀρχῆς οὐδὲ ὑπ' αὐτῶν τῶν εὐρόντων τὸ τέλειον ἔσχον ἀλλ' ἀπὸ τῶν διαδεξαμένων αὐτάς· ἡ δὲ λογικὴ πραγματεία τῷ Ἀριστοτέλει πρῶτως εὐρεθεῖσα καὶ παρ' αὐτοῦ τετελειώται. ὅνδε πᾶντας
 15 ἡμᾶς οὐ πολλήν, ὡς αὐτὸς ἔφησεν, ἀλλ' οὐδ' ὅσῃν εἰπεῖν δυνατὸν ἔχειν χάριν.

2. 3 ἐπιτήδευον a 4 τῆς A, postea, ut videtur, add. I: om. a 5 fort. παραδιδόντες
 (διδόασιν) 6 ἐν τῷ Περὶ εὐπορίας προτάσεων] Anal. Pr. I 31 p. 46^a32
 8 ἀποδεικνύειν a 11 θαρρούντως aA: θαρροῦντα I 12 ἀπ' fort. recte b
 ἔχον I 15 immo ὅσῃν οὐδ' δυνατὸν a: om. A1

I N D I C E S

I INDEX VERBORUM

Verba asterisco notata desiderantur in lexicis

Ἄγγελος *angelus* 44,11

ἄγειν ὄνομα 12,14 σόφισμα pass. 146,14
εἰς τὸ ἀδύνατον, παράδοξον, ψεῦδος 72,22
99,26 101,20 102,13 sq. 109,12. 13 al.
ἐπὶ τι i. q. μετᾷγειν 104,1

ἄγνοια. ἐξ ἄ. ἄγειν εἰς γνῶσιν 24,10. 26 ὁ
παρὰ τὴν τοῦ ἐλέγχου ἄ. λεγόμενος (τρό-
πος) 43,19 cf. 55,31 sq.

ἄγνος 66,32

ἀγνός 66,33

ἄγνωστος 100,22 119,21 sq.

ἀγορά. εἰς ἄ. φοιτᾷν 92,31 ἐν ἄ. συνουσι-
άζειν 100,9

ἀγύμναστος 122,14. (τὸ ἄ.) 19

ἀγωγή τοῦ λόγου 188,6. 7 τῶν παραλογι-
σμῶν 60,7 171,25 τῶν σοφισμάτων 25,24
27,13. 20 29,22. 35 31,17. 28 al.

ἀγωνίζεσθαι dial. 3,7 109,18 111,4. 5
κατὰ τῶν σοφιστῶν 71,16

ἀγωνιστικὸς λόγος (i. q. ἐριστικὸς) 19,2. 3
109,17 ἄ. διατριβαί 120,12. 13

ἄδειν 32,23 cf. τόνος

ἀδηλοποιεῖν 124,3

ἀδιάστατος conl. ἀμερής 96,5. 6

ἀδικεῖν 115,10 sq.

ἀδικία 114,24 sq.

ἄδικος 115,11 sq. τὰ ἄ. λέγειν 42,16 sq.

ἀδόκιμος 80,29 conl. μοχθηρός 156,36

ἄδοξος conl. ψευδής 100,29 131,7. 9

ἀδρανής 2,9

ἀετός (ὁμώνυμον) 28,7 πτηνόν, ἰχθύς
25,18. 19

ἀθλητικὸς 8,26

αἰνιγματώδης adv. 22,4

αἰνίττεσθαι τι 9,22. 23 18,30 32,2 140,31

αἶξ 112,9. 25 132,1

αἰρεῖν i. q. καταβάλλειν 138,14 med. τὶ 52,22

αἵρεσις *secta* 101,13. 18. 21

αἵσθησις 12,10 κατὰ τὴν ἐσφαλμένην τῆς
αἰ. κρίσιν 9,11. 12

αἰσθητήριον. συγκρίσει καὶ διακρίσει τῶν
αἰ. 23,15

αἰσθητικὸς 38,23

αἰτεῖν τὸ ἐν ἀρχῇ 55,29 med. 45,8 sq.
47,12. 18. 22 al.

αἰτία expl. 11,13 κατασκευαστική 59,1. 2

αἰτίαμα 49,12

αἰτιᾶσθαι τὴν ἄγνοιαν 66,15

αἰτιατική (πτῶσις) 107,11 sq. 185,2 sq. ἐπ'
αἰτιατικῆς 108,1 185,1. 7 sq. κατ' αἰτια-
τικὴν φερόμενον 185,18

αἵτιος. αἷτιον προσεχές 190,4 τὰ αἷτια τοῦ
συμπεράσματος 109,27

ἀκατάτακτος 38,13. (conl. ἀπλοῦς) 15

ἀκίνησία 134,32

ἀκίνητος (ψυχή) 119,10 134,32 (ιδέα) 158,22

ἀκολασία 53,32 sq.

ἀκολουθεῖν log. 42,29 sq. 163,9

ἀκολουθία 27,5 29,2

ἀκόλουθος 1,6 3,30 15,9 log. 82,23 ἄ.
ἔχειν τοὺς λόγους 18,4 τὸ τῆς λέξεως ἄ.
153,2 ἀκολούθως 88,20

ἀκούειν οὕτως 143,31 cf. 166, 24. 25 ὡς
οὕτως ἐρωτωμένου τοῦ σοφίσματος 171,19
sim. 181,19 pass. ἐπὶ τινος 109,27 οἱ
ἀκούοντες 9,22 60,36 187,6

ἄκουσις 151,13
 ἀκριβής 178,5 ἀκριβεστέρως 117,30.31
 ἀκροᾶσθαι. οἱ ἀκροώμενοι 9,19 71,18.22
 72,6 123,16. cf. 32,27
 ἀκροατής (ἀγεωμέτρητος) 9,24 71,1.20.30
 72,8 (ἀνεπιστήμων) 75,11 111,28 119,8
 123,21 130,14 (ἀμαθής) 150,13
 ἄκρος. ἀπ' ἀ. ἐπιστήμης 15,13 ἐν πάσαις
 (ἐπιστήμας) ἔχων τὸ ἀκρότατον 75,24 ἀ.
 ὅροι 44,33
 ἀκρωτηριάζειν. ἡκρωτηριασμένως 30,8
 ἀλεξητήριος (φάρμακον) 2,6
 ἀλήθεια coni. ἡ φύσις 104,4 τῇ ἀ. 20,11
 177,3.5 πρὸς ἀλήθειαν 9,6
 ἀληθεύειν opp. ἐλέγχεσθαι 71,31 ἀλη-
 θεύεσθαι ἐπὶ, κατὰ τινος 160,24.26 179,16
 ἀληθής. καὶ ἐκ ψευδῶν συνάγεται ἀληθές
 136,33 τὸ ἀ. μᾶλλον ἔχειν 120,18 ὁ
 (κυρίως καὶ) ἀληθῶς ἔλεγχος 54,31 saepe
 ἀληθινὸς ἔλεγχος 197,24
 ἀλίσκεσθαι dial. 46,3 ἀλωθείημεν 15,22
 ἀλλά. εἰ καὶ . . ἀλλά 193,7 . . ἀλλ' οὖν
 81,12 (κἂν) 86,16 (εἴπερ ὅλως) 95,32 98,9.
 14 128,17 159,17 165,31 182,17 ἀλλ' ἢ
 i. q. ἢ 104,23 190,12 i. q. ἀλλά 120,28
 ἀλλαχοῦ 32,24 43,10
 ἀλλοιοῦσθαι πολλὰ δηλοῖ 179,32
 ἄλλος παρά τι 8,7 122,11 158,25 ἄλλος μὲν
 . . ἄλλος δέ 57,13.14 116,28 . . ἕτερος δέ
 54,33 67,7.8 ἄλλος . . καὶ ἄλλος 30,35
 32,11.12 116,10.11 144,26.27 147,19.
 20 ἄλλος καὶ ἄλλος 6,11.12.17 25,15
 44,14 45,14 sq. 59,5 64,10 66,33 al.
 ἄλλως μὲν . . καὶ ἄλλως 59,19.21 182,15.
 16 ἄλλως τε 114,15 ἄλλως τε καὶ
 86,28 ἄλλως τε δέ 3,27 39,11 138,18
 ἄλυτος 155,20 156,34 coni. ἀληθής 156,19.
 27.30
 ἄλφα ἔλαττον τῶν Μετὰ τὰ φυσ. 91,6
 ἄμα κατηγορεῖν, λέγειν 40,12.22 sq.
 ἀμαθής. τὸ ἀ. 14,26
 ἀμαρτάνειν. ἡμάρτηται ὁ λόγος 146,31
 ἡμартημένος 174,23 κατὰ τὸ σχῆμα 19,2
 90,28.29 136,23.36 195,23 τὸ σχῆμα
 ἡμартημένον ἔχων 135,31 τὸ ἡμартημέ-
 νον 49,13 ἡμартημένως 179,25
 ἀμαρτία τοῦ λόγου 137,13
 ἀμεινόνως 121,6
 ἀμερής 96,6
 ἄμεσος 3,33 ἀμέσως 4,1
 ἀμήχανος. τῶν ἀ. (ἐστὶ) 3,10

ἀμόλυντος 189,19
 ἀμφιβολία. ὁ κατὰ ἀ. λεγόμενος (τόπος
 dist. ὁ καθ' ὁμωνυμίαν λ.) 11,17 τὸ
 δεύτερον εἶδος τὸ κατὰ τὴν ἀ. (dist. τὸ
 πρῶτον εἶδος τὸ κατὰ τὴν ὁμωνυμίαν)
 21,7.8 οἱ παρὰ τὴν ἀ. σοφισμοί, παρα-
 λογισμοί (dist. οἱ παρὰ τὴν ὁμωνυμίαν)
 22,37 sq. 28,5 sq. 139,26 ὁ κατὰ ἀ. ἔλεγ-
 χος 138,34 γένεσις τῆς ὁμωνυμίας καὶ
 τῆς ἀ. 128,14 τέσσαρες τρόποι 137,20 sq.
 144,10 sq. cf. 28,2 sq.
 ἀμφίβολος (dist. ὁμώνυμος) 11,34 71,27
 saepe ἀ. ἔλεγχος 123,30 ἔχειν τὸ ἀ.
 (coni. τὸ διττόν) 145,15.16
 ἀμφιδοξεῖν pass. 134,28
 ἀμφίδοξος 134,10 sq. 135,16
 ἀμφισβητεῖν pass. περί τινος 3,16
 ἀμφοδους (ἀμφώδους Α) 112,8 sqq.
 ἀμφοτέροι. καὶ ἀ. 11,18 35,21 39,31
 ἄμφω. καὶ ἄ. 13,3 43,15.16
 ἄν c. opt. fut. 72,21 123,5 148,15 162,2
 c. ind. fut. 11,5 46,23 123,33 179,19 c.
 ind. praes. (?) 124,29 c. coniunct. po-
 tential. 76,3 86,25 122,5 128,1 112,3
 191,17.19 ἄν omisso optat. potential.
 42,8 63,2 87,7 114,15.16 121,17 126,10
 135,19 138,14 potentiale c. imperfect.
 ἴσως ἄν ἡρωτάτο 190,5—7 irrealis c. op-
 tat. 94,13 156,29 c. plusqpf. 72,15 ἄν
 irreali omisso imperfect. 124,17 128,20
 168,19 — οἷον ἄν ἀποκριθεῖη (pro ἀπο-
 κριθῇ) 103,17
 ἄν c. coni. aor. et ind. fut. in eodem enun-
 tiato 85,17.18 c. indic. praes. 142,18
 c. optat. aor. 87,6 116,16 c. imperf. in
 enuntiato irreal. condic. 144,21 ὡς ἄν
 εἰπέ τις 152,24 omisso verbo (?) 95,28
 c. coni. in enunt. interr. ὀφθῆναι ἄν
 ἀληθεῖς ὥσι 195,2 c. indic. ἀγνοεῖ ἄν
 ἀμφίβολόν ἐστι τὸ ἡρωτημένον ἢ ὁμώνυ-
 μον 71,27 73,2 cf. κἂν
 ἀναβιβάζειν τὸν τόνον 34,24
 ἀνάγειν pass. πρὸς τὴν ὑγίαν 26,28 τὸν
 λόγον εἰς τὴν ἀκολουθίαν 29,1 ἐπὶ τὸ κα-
 θολικώτερον 135,25 log. εἰς 56,28 57,3.
 7 sq. 99,11 al. ὑπό τι (ὑφ' ἐν γένος) 98,20
 149,28 150,6 sq. 157,23
 ἀναγινώσκειν (περισπωμένως) 33,18.27
 (οὕτως) 34,22 35,1.4 (κατ' ἐρώτησιν
 καὶ ὑπερβατῶς) 84,5.9 165,19 (ὀξυτόνως
 καὶ κατὰ ἀπόφασιν) 85,21

ἀναγκαῖος (coni. ἀληθής) 3, 19. (coni. ἄμεσος) 33 ἀ. ἐρώτημα expl. 52,7 sq. πᾶν ἀ. ὅν 148,2. 3 cf. δυνατός
ἀναγωγή log. εἰς 58,3 εἰς τι ἔχειν τὴν ἀ. 86,3
ἀναδύεσθαι coni. δύνειν 128,4
ἀναθρεῖν 125,18
ἀναιρεῖν 49,14 135,28 190,31 191,10. 11. (ἀναιρῆσαι) 27 sq. 193,21
ἀναίρεσις 49,14. 19 191,12 al. ἀ. ποιεῖσθαι 137,5
ἀνακαλύπτειν. ἀνακεκαλυμμένως 101,20
ἀνάκλασις (ὄψεως coni. διάκλασις) 9,34
ἀνακτᾶσθαι ὑγείαν 26,36
ἀνακυκλοῦν περὶ τι 176,10
ἀναλαμβάνειν ἐπιστήμην 24,10 αὐτὴς τὴν λέξιν 23,18. 150,31
ἀναλέγειν med. 17,15
ἀναλογία. ἐν πολλαπλασίονι ἀ. 89,7. 8 τὰ ἐν π. ἀ. ταχὺ αὖξονται ibid. 8. 9
ἀναλύειν log. εἰς 136,16 137,7
ἀναμαρτήτως ἐρωτᾶν 15,33
ἀνανεύειν 111,10. 14. 15 149,17
ἀνάπαλιν. τὸ ἀ. 79,7 137,4 149,28 159,24 ἐπὶ τοῦ ἀ. 160,3
ἀναποδείκτως λαμβάνειν 47,22
ἀναρμοστία 134,4 135,7 sq.
ἀνάρμοστος 119,17 120,2
ἀναστρέφεισθαι περὶ τι 93,28. 29
ἀνατολή 163,6. 7
ἀνατρέπειν (πρότασιν) 10,30 (λόγον) 86,19 (συλλογισμόν) 135,32 (λύσιν) 161,24 (τοὺς μὴ οὕτως διαιροῦντας) 78,16 sim. 126,30
ἀνατρεπτικός 127,9
ἀναφέρειν pass. ἐπὶ τι 119,2 πρὸς τι 127,8. 9
ἀναφορά. πρὸς ἄλλο τὴν ἀ. ἔχει 104,17
Anaphora 76,12 cf. δύνασθαι
ἀναχωρεῖν τινος 100,34. 35
ἀνδρεία 4,15 sq. 43,3 sq. 131,19. 27 134,1 167,6 sq. 180,1 sq.
ἀνδρεῖος 4,15 sq.
ἀνδριάς 31,23. 24
ἀνέγκλητος. τὸ ἀ. 35,5
ἀνέδην ἐρωτᾶν 101,22
ἀνεπιστημοσύνη 24,26
ἀνεπιστήμων 13,22. 28 23,33 sq. i. q. σοφιστής 60,28
ἀνεπισφαλής 40,18 41,3
ἄνετος adv. 121,32
ἀνθίστασθαι 124,10 (πάντῃ) 130,23

ἄνθρωπος exempl. 4,24 10,22 sq. 42,7 58, 13 sq. 69,26 133,9 sq. 136,4. 5. 7. 27 137,29 162,32 170,6 ἢ τῶν ἀ. φύσις τῇ ὕλῃ συνδεθεῖσα 3,20. 21 ἐπὶ τοῦ σιδηροῦ γένους οὐκ ἀγαθοί 6,23. 24 cf. 45,32 λύειν πρὸς τὸν ἀ. (opp. πρὸς τὸ πρᾶγμα) 123,1 ὁ καθόλου, ὁ μερικὸς, ὁ ἐνικός 67,19. 20. 26 τρίτος ἀ. 158,20 sq. τὴν ἰδέαν ἄνθρωπον ibid. 22
ἀνιδρωτί 14,16
ἄνισος. ἄνισα πρὸς ἄλληλα 181,21
ἀνιστάναι. τὸ τὸν ἀνιστάμενον ἐστήκεναι διττόν 25,29 sq.
ἀνόητος coni. παράδοξος 101,17
ἀνοίκειος τῆς διαλεκτικῆς 129,4
ἀνόμοιος. ἀνομολογία 192,20. 33
ἀνομοούσιος 12,17
ἄνπερ c. opt. 117,16
ἀνταποδιδόναι intr. 192,14
ἀντεισάγειν 162,7
ἀντεπιχειρεῖν 117,10
ἀντέχεσθαι τῆς ἀληθείας 95,17 δόγματος 101,13
ἀντίγραφον 18,24
ἀντίθεσις. ἢ σὺν ἀ. ἀντιστροφή 49,6. 7. 13 178,5 κατ' ἀντίθεσιν λαμβάνειν ibid. 1
ἀντικειῖσθαι. τὸ ἀντιπατικῶς ἀντικείμενον (dist. τὸ ἐναντίον) 10,25. 31 11,9 50,19
ἄντικρυς 33,22
ἀντιλαμβάνεσθαι (ἢ γεῦσις) 48,20
ἀντιλέγειν 1,18. 21 115,23
ἀντίληψις. συγκρίσει καὶ διακρίσει τῶν αἰσθητηρίων ἢ ἀ. τῶν αἰσθητῶν γίνεται 23, 15. 16
ἀντιπαριστάναι. ἀντιπαριστῶντος 102,15
ἀντιπίπτειν. τοὺς ἴσως ἀντιπεσόντας καὶ φήσαντας 86,14. 15
ἀντιστρέφειν trans. (τοὺς ὄρους) 48,4 63,8 intrans. 48,6. 7 al. πρὸς τι 69,25 sq.
ἀντιστρέψαντας ῥητέον 183,1 sim. 48,8
ἀντιστροφή. ἢ σὺν ἀντιθέσει ἀ. 49,6. 7. 13 178,5
ἀντιστροφῶς τούτῳ 21,20 ἔχειν ibid. 15 137,28 139,22 144,16
ἀντιτάττεσθαι διὰ πάντων 130,24
ἀντιτιθέναι τί τινι 102,14. 15
ἀντίφασις τοῦ συμπεράσματος 11,5 τῆς θέσεως 164,8 φαινομένη 45,38 συναληθεύσει ἢ ἀ. 119,29 120,7. 8 ἢ τῆς ἀ. ἐρώτησις 82,9. 10 ἀποκρίνεσθαι τὴν ἀ. 124,21 λέγειν ibid. 31 συλλογίζεσθαι 72,31,

33 77,12. 16 95,24 συμπεραίνειν 77,14
 συνάγειν 46,27 55,26. 27 57,17 65,26
 71,25 77,20 εἰς ἄ. ἄγειν 61,9 περιάγειν
 2,25 42,15 43,26 περιφέρεσθαι 46,8 ἐν
 τῇ ἄ. ἔχειν τὸ αἷτιον 82,16 sq. ἡ κατ'
 ἀντίφασιν ἐρώτησις 81,35 103,16
 ἀντιφάσκειν ἑαυτῷ 45,20
 ἀντιφατικός. τὸ ἀντιφατικῶς ἀντικείμενον
 (dist. τὸ ἐναντίον) 10,25. 31 11,9 50,19
 ἀντωνυμία 34,25
 ἀνύσιμος adv. 164,33
 ἄνω. ἡ τῶν ὄντων ἀνωτάτω διαίρεσις 20,27
 τοὺς ἀνωτάτω τρόπους 78,11 τὰ ἀνω-
 τάτω γένη 149,16
 ἄνωθεν ἐλέγετο 21,17 sim. 38,7 57,34
 67,32 79,26 98,29 100,27 109,6 161,25
 μικρὸν ἄ. 41,34 105,33 τῆς ἄ. ἐννοίας
 135,14
 ἀνώμαλος. τὸ ἄ. τῆς συνηθείας 67,32
 ἀνώνυμος 134,6
 ἀνωφελής 175,15 ἀνωφελῶς 126,25
 ἀξιόυν τὸ προκείμενον 115,12. 13 ἀξιόσθαι
 i. q. νομίζεσθαι 130,12
 ἀξίωμα expl. i. q. πρότασις 162,10 κοινὸν
 ἄ. τῶν φιλοσόφων 49,27 geometr. 7,26
 ἀξιώσεις ἀπρεπής 86,24 τὴν ἄ. ποιεῖσθαι
 ibid. 28
 ἀξύνετος 13,27
 ἀορισταίνειν 57,24
 ἀόριστος (coni. κοινά) 98,24
 ἀπαγγέλλειν τι ἀσαφῶς 31,27 σαφῶς 65,3.
 24 186,24 ἡ λέξις ἐλλιπέστερον ἀπήγγελ-
 ται 180,28
 ἀπάγειν τινὰ ἀπὸ δόξης 123,18 πρὸς ἀπά-
 την 110,9 εἰς τὸ ἀδύνατον 164,1 εἰς
 σολοικισμόν 185,3
 ἀπαγωγή εἰς παράδοξον 101,11
 ἀπαιτεῖν 100,25 ὅθεν συνῆκται 114,17
 ἀπαντᾷ ἀπὸ τοῦ κατὰ νόμον 103,9 πρὸς
 τινὰ 86,14 178,32 πρὸς τι 121,23. 31
 157,28 175,26
 ἀπαρέμφατος 36,17. 18 ἔγκλισις 34,28
 ἀπαριθμεῖν pass. 64,11 72,10 109,10
 135,24 med. 17,13. 14 19,23 37,13
 159,7
 ἀπαρίθμησις 9,1 27,5
 ἀπαρνεῖσθαι opp. διδόναι 119,7 178,33
 180,10 aor. med. 45,5 130,7
 ἀπάρνησις coni. ἀπόφασις 83,25
 ἀπαρτίζειν λόγον 32,7
 ἀπατᾷ. ἡ τῶν ἀνθρώπων φύσις τῇ ὕλῃ

συνδεθεῖσα ἀπατᾷται ὥς ἐπὶ τὸ πλεῖστον
 3,21 sophist. 1,12 11,14 12,2. 9. 34
 32,25 al. τὸ ἀπατᾷν καὶ ἀπατᾶσθαι ἀπὸ
 μικρᾶς τιнос κοινωνίας καὶ ὁμοιότητος σο-
 φιστικόν 12,22 cf. 9,11. 32 παρά τι 148,13
 ἀπάτη sophist. 6,5. 31 9,16 12,4. 5. 13 42,8
 67,15 al. coni. νίκη 87,1 88,6 παραδιδό-
 ναι μέθοδον τῇ ἄ. 101,26 δι' ἧς ἂν τις
 τὴν ἄ. διαδιδράσχοι 107,29 ἡ ἐπὶ τῶν
 ὀνομάτων ἄ. 12,36 τὴν ἄ. ἔχειν 25,28 οἱ
 τρόποι τῆς ἄ. 197,26
 ἀπατητικός 99,9 107,28 τὸν μέσον ὄρον
 ἄ. ἔχειν 89,16 τοῦ μέσου ibid. 21. 22
 ἀπείργειν τὸν συλλογιζόμενον συλλογίσασθαι
 142,4
 ἀπελέγχειν 44,5 56,3 75,25 100,33 116,5
 135,31
 ἀπειοικένα. οὐδὲν ἀπεικός 150,1 οὐκ
 ἀπεικότης 57,30
 ἄπεπτος 93,2
 ἀπερίληπτος coni. ἄπειρος 13,4
 ἀπερίσκεπτος adv. 180,12. 13
 ἀπλοῦς. ἀπλουτέρα γραφή 189,1. 2 ἀπλῶς
 εἰπεῖν 150,11
 ἀπό. ἀπὸ τῶν σοφιστῶν λεγόμενον 147,4
 οὐδ' ὅπ' (ἀπ'?) αὐτῶν .. τὸ τέλειον ἔσχον
 ἀλλ' ἀπὸ τῶν δ. 198,12. 13 οἱ ἀπ' ἐκεί-
 νων 196,28. 29 ἀπὸ τοῦ c. inf. 49,34
 ἀποβάλλειν νόσον 69,35
 ἀποβλέπειν πρὸς τι 127,29
 ἀποδεικνύναι. ὁ ἀποδεικνύων οὐ διαλέγε-
 ται ἀλλὰ συλλογίζεται 17,24. 25 ὁ ἀπο-
 δεδειχὼς οὐκ ἐρωτᾷ 114,15
 ἀποδεικτικός (μέθοδος) 1,4 (συλλογισμός) 2,5
 7,15 17,29 sq. (πραγματεία) 3,18 (ἐπιστήμη)
 3,27. 29 (λόγος) 5,1 expl. 17,17 sq. ἡ ἀπο-
 δεικτική (προτέρα τέτακται) 3,32
 ἀπόδειξις 1,2 3,28 σημειώδης 48,28 ῥητο-
 ρική ibid. 31
 ἀποδέχεσθαι τι 153,5 τινὰ 187,18
 ἀποδιδόναι (σκοπὸν) 3,4 (αἰτίαν) 98,2.
 (τὶ πρὸς τι) 29 (διαφοράν) 99,15 (εἶδη)
 109,6 (λύσιν) 162,6 (ἐξήγησιν) 183,27
 ἀποδιδράσκειν τὸν ἔλεγχον 142,8
 ἀπόδοσις τοῦ μερισμοῦ 187,25
 ἀποκαλύπτειν 125,26. 27
 ἀποκόπτειν τί τιнос grammaticae 34,28
 ἀποκρίνεσθαι. τοῦ ἀποκρινομένου ἔργον
 16,4 διαλεκτικῶς 43,15 σοφιστικῶς 135,1
 aor. pass. 103,17 106,2. 4 124,26 130,3
 191,16. 17

ἀπόκρισις def. 130,6 κυρίαν ἀ. ποιῆσθαι
 ibid. 4 τὴν τούτου ἀ. 102,2
 ἀποκυΐσκειν νοήματα 28,28
 ἀπολαμβάνειν. τὸ καθ' αὐτὸ ἀποληφθέν
 168,12. 21
 ἀπολείπεσθαι τινί τινας 96,4
 ἀπολογεῖσθαι conī. ὑπέχειν λόγον 98,7
 ἀπολύειν τὸν Δία τοῦ ψεύδεσθαι 35,5 ἀπο-
 λύτως καὶ καθ' αὐτό 31,2
 ἀπομάχεσθαι πρὸς τινα 99,13 123,22
 ἀπόπειρα. ἀ. ποιῆσθαι 88,12
 ἀπορεῖν. ἀπορῆσαι ἄξιον 17,15. 16 τὸ ἀπο-
 ρούμενον 92,23
 ἀπορία δοκοῦσα 19,32
 ἀπορρίπτειν τινὰ ὡς βδελυρόν 173,15
 ἀποσημεῖωσις plur. εἰς 1,1
 ἀποστοματίζειν 24,4. 5 sq. 139,5
 ἀποσώζειν intr. 160,21
 ἀποτελεῖν σοφισμὸν 29,21 φαντασίαν ἀπο-
 τελεῖ ἐλέγχου 114,1 τοῦ διττοῦ 167,21
 ἀποτελεῖται τὸ δεύτερον εἶδος 21,7 λόγος
 32,32 καὶ τοιοῦτοι ἀποτελούμενοι (παρα-
 λογισμοί) 63,8. 9
 ἀποτίκτειν παραλογισμὸν 28,19 29,5. 6 32,
 31 διττόν 28,26
 ἀποφαίνειν τι ψευδές 117,11 med. c. acc.
 c. inf. 2,22 τί οὐ καλῶς 3,20 τὰ ἐναν-
 τία 44,5
 ἀποφαντικός adv. 114,2. 3
 ἀπόφασις. αἱ ἀ. ἀόριστοί εἰσιν 98,22 ὅλη
 ἀ. expl. 134,23 κατὰ ἀπόφασιν ἀναγινώ-
 σκειν 85,21 ἐρωτᾶν 111,11
 ἀποφάσκειν 71,30 150,26 al. seq. inf. c.
 μή 85,8 τί ἀπό τινος 58,17 85,19 181,
 24 ἐπὶ τινος 87,6 130,3 pass. 61,6
 ἀποφέρειν εἰς τὸ φαινόμενον ψεῦδος τὸν
 ἀποκρινόμενον 101,10
 ἀποφεύγειν τὰς σοφιστικὰς ἐνοχλήσεις 2,7
 ἀπόχρη τοῦτο 163,23
 ἀποχωρεῖν (τοῦ λόγου conī. ἀφίστασθαι)
 117,19 118,4
 ἀπρόσκοπος διάλεξις 12,10. 11
 ἄρα in apodosis post εἰ 15,6 58,8 60,23 85,26
 151,22 171,33 174,3 196,2 post ἐπειδὴ
 77,33 ὡς ἄρα 68,2 δὲ ἄρα 101,25
 103,9 172,13
 ἀργός (dist. Ἄργος) 66,33
 ἀρέσκειν. ὡς αὐτοῖς ἀρέσκει 80,13 ἀρέ-
 σκεσθαι τῇ ἐρωτῇ 65,17. 18 124,29
 ἀρετή 133,25 sq. αἱ ἀ. διδασκαί 90,
 21 sq.

ἀριθμεῖν. τὰ ἀριθμούμενα opp. ὁ ἀριθμός
 12,29 sq. τὰ ἀριθμητά 13,1. 3 sq.
 ἀριθμητικός 147,15 ἀριθμητική 83,8
 119,18
 ἀριθμός opp. ὄνομα 12,28 sq. ἀριθμῷ εἰς
 (opp. εἶδει) 68,2 126,29 εἰς ἀριθμὸν τινα
 θεῖναι ὠρισμένον 75,18
 ἀρκεῖν. ἀρχοῦντως 2,5 4,4 10,9 37,5 142,
 16 165,36 176,8
 ἄρμα 188,4 sq.
 ἀρμόζειν (ἀρμόττειν) 148,19. 32 c. inf.
 pass. 92,27 τινί 67,29 179,10 185,32
 ἐπὶ τινος 90,25 sq. 123,6 148,15 151,
 7 al. εἰς 162,2. 20 ἡρμοσμένος 119,16
 120,2
 ἀρμονία (ψυχῇ) 134,3 sq. 135,6 sq.
 ἀρνεῖσθαι 149,30
 ἀρνητικός conī. ἀποφατικός 84,6
 ἀρπάζειν conī. ἐσθίειν 103,3
 ἀρρενικός (ἀρσενικός) grammatice 107,
 7 185,17. 25 ἀρρενικῶς λέγειν 185,23
 186,14 187,31 ἀρσενικῶς ἐκφωνεῖν 36,5
 ἄρρηγν grammatice 11,31 sq. τὸ ἄ. 187,30
 188,2
 ἄρτιος opp. περιττός 12,30. 31 119,18 sq.
 ἄρχεσθαι. εὐθὺς ἀρξάμενος 2,25
 ἀρχή πολλαχῶς 133,6 τὰς οἰκείας τῇ προ-
 κειμένην πραγματείᾳ ἀ. (conī. στοιχεῖα)
 7,24 expl. i. q. πρότασις 141,26 τὰς
 ἀ. συλλογίζεσθαι 96,2 τὸ ἐν ἀ. (ἐξ ἀ.)
 αἰτεῖν, αἰτεῖσθαι, λαμβάνειν 45,8 sq. 47,
 6 sq. 55,29 ἐξ ἀ. 115,1. 9 ἐν ἀρχαῖς τῆς
 πραγματείας 104,9 κατ' ἀρχάς 61,10 89,
 25 99,24 106,9 149,2 178,8
 ἀρχιτεκτονεῖν τινος 26,9. 10 ἀρχιτεκτο-
 νεῖσθαι ἢ ἀρχιτεκτονεῖν ibid. 13
 ἀσάφεια 23,16. 26 59,7
 ἀσκός 108,10
 ἀστήρ 28,22
 ἄστρον 119,2
 ἀστρῶς (λέων) 12,21 (κύων) 28,21 81,17
 83,21 127,29. 30 128,21. 23 165,13
 *ἀσυλλογιστία 135,31
 ἀσυλλόγιστος (συζυγία) 4,23. (πλοκή) 25
 66,9 89,3 135,27 136,20 (σχῆμα) 89,32
 (τρόπος) 163,17 (conī. σοφιστικός) 193,9
 ἀ. εἰ 136,10 τὸ τοῦ σχήματος ἀσυλλό-
 γιστον 162,33
 ἀσυμμετρία τοῦ διαστήματος 9,33
 ἀσύμμετρος 119,19 122,23 170,12
 ἄσχετος σχέσις 152,24

ἀσχημάτιστος χαλκός 31,23
 ἀσώματος 197,13
 ἄτε c. part. 128,1. 5 133,11
 ἀτελής 196,32
 ἄτεχνος 98,11 (σκυτεύς) 146,11 οἱ ἄ. 59,19
 ἀτέχνως 97,5 98,11
 ἄτομος 151,3 οὐσία 68,4 151,5 159,11
 ἄτονος opp. ἰσχυρός 103,2
 ἄτοπος. ἄ. τι συνάγειν 10,30, 11,10 συμ-
 περαίνεσθαι 124,9 ἐνάγειν εἰς ἄ. 100,24
 τὸ συμβαῖνον ἄ. 180,11 181,7
 αὖ πάλιν 32,5
 αὖξάνειν ἐπὶ μέγα 196,30 pass. ἐπ' ἄπει-
 ρον 75,30
 αὖξειν pass. 89,9 intrans. ibid. ἐπ' ἄπει-
 ρον 13,14
 αὐτόθεν 1,9 131,23 176,25 coni. προηγου-
 μένως 196,16
 αὐτόθι 118,28
 αὐτοκίνητος 134,28 135,2
 αὐτόπιστος coni. ἀληθής 3,25 10,21
 αὐτός. ἅμα τε καὶ κατὰ ταυτόν 30,34 ταύ-
 τὸν τῷ ποσῷ, τῷ ἀριθμῷ opp. τῷ εἶδει
 καὶ τῷ ὄρω 64,2 sq.
 αὐτοτελῶς coni. κυρίως 132,15
 ἀφαιρεῖν. ἀφαιρεθείσης τῆς ὑποθέσεως 51,3
 ἀφαιρεθέντων τῶν ψευδῶν (opp. τεθέντων
 τῶν ἀληθῶν) 156,26
 ἀφαίρεσις χρημάτων 42,17
 ἀφθονία. ἔχειν πολλὴν ἄ. τινῶν 71,14 πα-
 ρέχειν εἰς τὸ ἀπατῆσαι 100,32
 ἀφιέναι τινὰ πρὸς ὄρκους 173,14 *omittere*
 23,28 c. inf. 91,6 164,4
 ἀφίστασθαι τινος 3,24 τοῦ λόγου 117,12 sqq.
 ἀφορᾶν πρὸς τινα 2,28 πρὸς τι 8,3
 ἀφορίζειν. ἀφωρισμένος *peculiaris* 98,3
 ἀφορμή (παρалоγισμοῦ) 172,30
 ἄφωνος. οὐκ ἄφωνοι διατελοῦσιν 72,16. 23
 ἄχραντος 189,19. 20
 ἀψευδεῖν 15,30
 ἄψυχος 8,24 9,17

Βάδισις (dist. ἔρψις, νεῦσις) 138,6
 βαρύς opp. ὀξύς 119,17 βαρεῖα προσωδία
 expl. i. q. ἡ περισπωμένη 159,28
 βασιλίσκος 12,18 sq. ὁ ἐπὶ τῆς καρδίας
 δηλονότι ὢν τοῦ ἀστρώου λέοντος ibid. 21
 βάσις. αἱ πρὸς τῇ β. γωνίαι 83,15
 βδελυρός coni. συκοφάντης 173,15

βῆτα signum libri 34,5 192,34
 βιβλίον 1,19 2,2. (ἐν τῷ παρόντι β.) 6 160,
 1. 5 δέχα βιβλίου 139,5
 βλέπειν 145,23
 βοηθεῖν coni. ὑπὲρ τινος λόγους ποιεῖσθαι
 115,23
 βορρᾶς καθαρός, ὑγιεινός 189,19
 βούλημα 100,29
 βούλησις dist. δόκησις 52,27 53,10. 12
 τῶν πολλῶν 102,10 plur. ibid. 9. 16
 βοῦς 42,4. 7 112,10 132,1 170,6
 βραδύς. βράδιον 122,16
 βραχυλογία 189,31
 βραχύς. ἔκ τινος βραχείας ὁμοιότητος 9,32
 διὰ βραχείων ὑπομνήσκειν 8,16 συλλο-
 γίζεσθαι 117,23 κατὰ βραχύ 196,29
 197,11 πρὸ βραχείος 47,7
 βροτός 38,22 63,27
 βρωμα plur. 93,2
 βωμός 8,30

Γε. δέ γε 3,16. 28 40,18 μέντοι γε 160,21
 εἰ μή — τόν γε 127,27
 γειτνιάζειν 195,26. 28 195,10. 11
 γειτνιάσις πρὸς τι 196,17. 18
 γελαστικός 69,26 112,21. 23
 γένεσις dist. πάθος 35,23 sq. εἰς φύσιν
 αἰσθητὴ 110,21
 γενικός. γ. στοχασμοί 1,14 3,6 κατὰ γ.
 πτώσιν 166,31 γενικῶς coni. κοινῶς
 17,10
 γένος. τὰ γένη τῇ φύσει πρότερά εἰσι τῶν
 εἰδῶν 7,17 τὰ γ. συνωνύμως τῶν εἰδῶν
 κατηγορεῖται 38,29
 γεύεσθαι ῥητορικῆς 97,7
 γεῦσις 48,20 τῇ γ. κρίνειν 9,13
 γεωμέτρης 7,27 18,21 82,33 95,12 (opp.
 ὁ ψευδογραφῶν) 99,3 sq. 116,6 170,12
 γεωμετρία 17,25 83,8 ἀρχαὶ σημεῖα καὶ
 γραμμαὶ καὶ κύκλοι καὶ ἀξιώματα 7,25
 76,7. 19 90,2. 10. 12 94,10 ἐν ταῖς ψευ-
 δογραφίαις ταῖς κατὰ τὴν γ. 18,19. 20
 γεωμετρικός 18,21 76,6 γ. συλλογισμοί
 def. οἱ διὰ ποσοῦ συνεχοῦς συλλογισμένοι
 17,31 γ. ψευδῆς ἔλεγχος expl. 76,18 γ.
 ἀρχή 195,19 ἡ γεωμετρική 119,19
 γῆ 42,4 94,10 170,14 cf. ἥλιος
 γίνεσθαι. μηδὲν ἐκ τοῦ μηδαμῇ μηδαμῶς
 ὄντος γίνεσθαι 49,28

γινώσκειν ἐρωτᾶν, ἀποκρίνεσθαι 15,21
γνωστός 119,21 sq.
γλίχων 92,17. 19
γνώμη φιλόνηκος καὶ μηδὲν εἰδυῖα 121,19. 20
γνωρίζειν. τοῦτο ξανθὸν εἶναι γνωρίσασα
9,13
γνώριμος comp. 3,33 πᾶσι (coni. κοινά)
98,3 γν. ποιεῖν, γίνεσθαι 87,3. 5
γνώσις περί τινος 9,30 εἰς γν. ἄγειν 24,11.
(coni. ἐπιστήμην) 27
γοργός adv. 106,16
γοῦν 1,5 7,16 34, 20. 25 35,26 37,20. 26
40,27 41,25 49,11 50,4 52,23 al. epana-
leptice 43,13 98,23 129,23 164,9 καὶ
γοῦν 35,7 37,13
γράμμα. μηδὲ πᾶσαν σύνθεσιν γραμμάτων
συλλαβάς ἢ ὀνόματα ποιεῖν δύνασθαι 14,5
γραμματικός 107,14
γραμμὴ 7,26 94,10 ἐφ' ἐν διαστατῇ 96,5
cf. στιγμή
γραφῇ. ἐν γρ. κεῖμενον 32,29. 30 *lectio* 156,23
167,16. 27 188,31 189,2 geom. 90,2
γυμνάσιον dial. 121,29
γυμναστικός 18,7

Δαίμων (opp. ἄγγελος) 44,12

*δακτυλομετρεῖν. τὰ δακτυλομετρούμενα
12,28

δάκτυλος. ἐπὶ τῶν δ. ἐν ταῖς ψήφοις συλ-
λογιζόμενοι 12,25. 26

δασύνειν grammaticae (opp. φιλοῦν) 144,34

δασύς. δασεῖα προσωδέα (opp. ψιλή) 143,33
om. πρ. 23,9

δεδοικέναι ἵνα μή 103,5

δεικνύναι c. infin. 2,4 διὰ συλλογισμοῦ
11,1 εἰ τοῦτο εἶη δεικνύμενον 94,23

δεικτικός τινος 29,20 46,25 122,21 194,12

δελία 134,2 180,1 sq.

δεῖν. σημαίνει τὸ δέον καὶ τὸ ὠφέλιμον καὶ
τὸ καλόν . . καὶ τὸ ἀναγκαῖον . . καὶ τὸ
συμφέρον 24,33 sq. τριχῶς 25,3

δεῖνα. ὁ δ. 72,19. 20 82,27

δεινὸς εἰς 101,26

δεινότης (Ἀριστοτέλους) 112,13

δεῖξις. τῇ καλουμένῃ ἐπ' εὐθείας δ. 75,33
opp. διὰ τῆς ἀδυνατοῦ δ. *ibid.* 34

δεκάς (ποιόν) 152,2. 7

δένδρον. τὸ δ. τὸ ἐστηχὸς δυνάμει πλοῖον
31,22

δεσμός (λύειν τῶν ἀμηχάνων τὸν δ. ἀγνο-
οῦντα) 3,11. 13. 14

δεύτερος (opp. πρότερος) 5,25 18,4 ἐν τοῖς
δευτέροις τῶν Προτ. ἀναλ. i. e. ἐν τῷ
δευτέρῳ (βιβλίῳ) τ. Πρ. α. 47,11 50,9. 10
140,17 cf. 10,5. 6

δέχεσθαι τάληθῇ 123,10 ἀποκρίσεις 130,
20 οὕτως λόγον 87,24 ἐκατέρως δέχε-
σθαι 23,6

δῆ. α δῆ 3,28 ὅστις δῆ 162,12 ὥσπερ δῆ
59,6 84,23 145,29 παρ' αὐτοῦ δῆ τοῦ-
του 52,10 sim. 135,15 λέγω δῆ 6,26
59,35 65,30 145,7 φημι δῆ 160,24 in
apodosi (post εἰ) 38,5 τότε δῆ 166,22
(post ὥσπερ) οὕτω δῆ 7,28 τὸν αὐτὸν
δῆ τρόπον 130,21 (post ὅπερ) τοῦτο δῆ
9,1 epanaleptice 40,20 153,16 (?) 156,
3 176,27. 32 183,33 δῆ οὖν 144,7 οὖν
δῆ 162,1

δῆθεν. οἷα δ. 27,7 ὡς λέγοντα δ. 33,19 sim.
196,19

δηλαδῆ 8,10 40,5 138,1 150,14

δηλητήριος (φάρμακον) 2,12

δῆλος. δ. ποιεῖν 179,20 186,24 τινὰ ὡς
ἀγνοεῖ 71,12

δήλωσις. πρὸς δήλωσιν 145,8

δηλωτικός 6,18 23,3 30,22 36,21. 27 57,
13 59,15 60,37 al. μερικώτερόν ἐστι δη-
λωτικόν 41,20

δημιουργός (πεδίων) 40,31

δημόσιος 32,25. 26. 30

δήποτε. ὅπως δ. 7,11 cf. 166,22 n.

δήπου 57,20

δῆτα. οὐ δ. 24,18 42,32 82,12 πῶς δ. 135,
12 τότε δ. 32,30 43,25 αὐτὸ δ. τὸ—
θεωρούμενον 158,28

διαβεβαιουῖσθαι 15,12. 14

διάβροχος 62,10

διαγινώσκειν 77,6

διαγωγή. ἀγαθὸς κατὰ τὴν δ. 40,25

διαδέχεσθαι 198,13

διαδιδράσκειν τὴν ἀπάτην 107,29

διάθεσις σωματική plur. 9,17 σώματος 36,19

διαίρειν logice 25,10 31,12. 16 sq. 116,29.
33 121,22 124,7 sq. 198,8 al. εἰς 20,31

37,3 99,12. 15 opp. συντιθέναι 147,20
159,23 ἀπὸ 142,22. 24 145,15 ἐκ 64,20

med. 127,29 διηρημένως (opp. συνημ-
μένως) 40,16 41,3. 6 77,21

διαίρεσις 7,29 31,14 ἡ τῶν ὄντων ἀνωτά-
τω δ. εἰς φωνάς ἐστί καὶ πράγματα 20,27.

- 28 τὴν πρώτην δ. ἔχειν περί τι 20,30 sq. τὸ κατὰ τὴν δ. (εἶδος) 21,21 δυνάμει τὸ διττὸν ἔχουσι οἱ παρὰ τὴν δ. (σοφισμοί) 23,5 sq. τρόπος 31,8 sq. παραλογισμός 32,2 τὸ παρὰ τὴν δ. (τρόπον τινά) παρὰ τὴν σύνθεσιν (ἐστὶ) 143,16. 17 δ. ποιῆσθαι 127,19 sq. διὰ διαιρέσεως ἐρωτᾶν 84,22 ἐρώτησις κατὰ διαίρεσιν *ibid.* 21 sq. ἐρωτᾶν 86,18 87,13 sq. ἐκ δ. προβαίνειν 85,7 τὸ ἐκ δ. ληφθέν 198,8 χωρίς, μετὰ δ. 128,9 132,18
- διαιρετικός. διαιρετικῶς ἐρωτᾶν 84,32 διὰ τῆς δ. συλλογίζεσθαι 198,4
- διακεῖσθαι. τῆς τούτων φύσεως πόρρω διακείμενοι 9,29
- διακελεύεσθαι 2,29
- διάκλασις (ὄψεως *coni.* ἀνάκλασις) 9,33
- διακόπτειν τὸν λόγον 28,30
- διακριβοῦν *med.* 40,27
- διακρίνειν 69,19 71,21. 23 99,18 *pass.* περὶ τὴν διάλεξιν 91,14
- διάκρισις τῶν αἰσθητηρίων *opp.* σύγκρισις 23,15 *coni.* διάλυσις, *dist.* φθορά 51,31. 32
- διακριτικός ὄψεως 37,28. 29 sq. 54,10. 11 59,12. 14
- διαλαμβάνειν 10,9 19,9 περί τινος 1,17 2,5. 16 27,3 28,31 37,5. 10. 12 (διειλήφειμεν) 98,12 136,23
- διαλέγεσθαι *dist.* συλλογίζεσθαι 17,24. 25 περί τινος 1,4 2,7 8,12 11,20 96,1 μετὰ τινος 102,8 121,18 φάυλως, κακῶς 9,24 121,17 πειραστικῶς 100,30 διαλεξάμενος 42,26
- διαλεκτικός συλλογισμός 2,4 7,16 λόγος (*dist.* ἀποδεικτικός, σοφιστικός) 5,1 191,14 δ. λόγοι μὴ γεγραμμένοι, γεγραμμένοι 32, 20. 21 *cf.* 149,3. 4 δ. πραγματεία 3,17 4,8 μέθοδος 99,21. 22 δύναμις 77,2 δ. συνουσαί (*opp.* ἐπιστημονικαί) 82,31
- διαλεκτικῶς ἀποκρίνεσθαι 43,15—ἡ διαλεκτική *expl.* 4,3 99,20 sq. πρόθεσις τῆς δ. 17,22 οὐκ ἔστιν ὠρισμένης τινὸς φύσεως 94,1 οὐχ ὠρισμένα ἔχει τὰ ὑποκείμενα 97,32 οὐκ ἀποδεικτική 95, 23 sq. *dist.* ἡ σοφιστική 8,2 sq. *dist.* ἡ πειραστική 88,20 sq. ἀνοίκειον τῆς δ. 129,4 — ὁ διαλεκτικός τὰς ἀρχὰς συλλογίζεται 96,2 ὁ δ. (*opp.* ὁ σοφιστής) ὥσπερ μὴ εἰδὼς ἐρωτᾷ 195,29. 30 196,18. 19 οὐκ ἀποδεικνύει 95,26 sq. οὐδεὶς δ. ψευδογραφεῖν ἐπιχειρεῖ 93,20 οὐ διαλεκτικοῦ (ἐστὶ) τὸ πρὸς πολλὰ ἐρωτήματα μίαν ἀπόκρισιν ποιεῖν 129,25 *cf.* 124,22 *dist.* ὁ πειραστικός 18,6 sq. *coni.* πειραστικός 71,11 *dist.* ὁ πειραστικός, ὁ σοφιστικός καὶ ἐριστικός 88,23 sq. *dist.* ὁ ἐριστικός 91, 23 sq. 97,27 99,1 sq. ἀόριστος καὶ ὁ δ. καὶ ὁ ἐριστικός 93,23 ὁ δ. καὶ ἐριστικός περὶ τὰ καθ' ἕκαστα διατρέβουσι κτλ. (*opp.* ὁ θεολόγος) *ibid.* 31
- διάλεξις 9,29 12,11 (*coni.* ὁμιλία) 32,25 91,7. 14 (σοφιστική) 101,8 117,1 128,1 172,30
- διάλογος *Plat.* 14,24 102,23 190,8
- διαλύειν *pass.* *dist.* φθείρεσθαι 51,26 sq. τὰ σοφίσματα 135,23. 30 *med.* 42,8
- διάλυσις τῇ ζωῇ ἐναντία, οὐ ταῦτὸν τῇ φθορᾷ 51,25 sq. *cf.* διάκρισις
- διαμαρτάνειν. διημαρτησθαι κατὰ τὴν ὕλην 4,9 τὴν ὕλην ἔχειν διημαρτημένην *ibid.* 31
- διάμετρος (σύμμετρος, ἀσύμμετρος τῇ πλευρᾷ) 94,24 114,12 122,23
- διανοεῖσθαι τι 78,30. 32 διανοηθεὶς *expl.* 79,2
- διάνοια τῶν λεγομένων 39,13 48,14 119,30 126,5 ἡ σύμπασα τῶν λέξεων διάνοια 166,18 παρὰ τὴν δ. i. q. ἔξω τῆς λέξεως 5,19 ἐν τῇ οἰκείᾳ δ. 72,14
- διαρθροῦν 117,30
- διασαφεῖν 29,23
- διάστασις 96,3. 4
- διαστατὸς ἐφ' ἑν 96,5
- διάστημα 9,31. 33
- διάταξις τοῦ νόμου 172,23
- διατάττειν. τὸ ὑπὸ τῶν νόμων διαταχθέν 103,11 *med.* ὡς οἱ νόμοι διατάττονται 172,26
- διατελεῖν ἄφωνον 72,16. 23
- διατηρεῖν 21,17
- διατρίβειν περί τι 80,35 93,32 119,26
- διατριβή (ἀγωνιστική) 120,13. (σοφιστική) 24
- διαφέρειν. οὐδὲν διαφέρει 142,29 168,19
- διαφιλονεικεῖν 3,8
- διαφορά *logice* 10,9
- διάφορος τὴν φύσιν 44,16 *coni.* ἀμφίβολος 188,35. 36
- διαφωτίζειν διὰ παραδειγμάτων 21,28
- διαψεύδεσθαι 15,25 44,20. 22
- διδασκαλεῖον. εἰς δ. φοιτᾶν 99,1
- διδασκαλία τῶν κατὰ μέρος 7,28 *sim.* 16, 29 39,12 δ. ποιῆσθαι περί τινος 17,15

διδασκαλικός 88,13 λόγος i. q. ἀποδει-
κτικός 17,17 coni. ἀποδεικτικός 19,4
διδάσκαλος 160,2
διδάσκειν def. 35,18 159,33 sq. διδασκόν-
των ἐστὶ τὸ διαιρεῖν 86,29. 31
διδόναι *concedere* in disputando saepe, τι
11,4 25,31 97,11 sq. ἐπὶ τινος 24,25
27,27 82,15 τὸ ναὶ ἢ τὸ οὐ 179,9. 13. 25
180,4 182,1 al. c. inf. 127,30 al.
expl. i. q. συγχωρῆσαι καὶ ὡς ἀληθῶς
ὄν λαβεῖν 95,3. 4 i. q. συλλογίσασθαι
94,21 opp. λαμβάνειν 33,3 al. λόγους
97,16
διελέγγειν 2,10 14,26
διενίστασθαι c. inf. 116,27
διεξίέναι τι 100,3 περὶ τινος 67,17
69,8
διέπειν. ὁ εὖ τὴν ἀρχὴν διέπων 190,5
διευκρινεῖν 176,9
διιστάναι τί τινος 5,1
δικάζειν 173,25. 26 (cf. δίκη) med. ἀτέχνως
97,5. 6
δικαιοπραγεῖν 191,29. 30
δίκαιος (φύσει, κατὰ δόξαν τοῦ κρίναντος,
κατὰ τὴν διατάξιν τοῦ νόμου) 172,22 sq.
τὰ δ. λέγειν 42,16
δικαιοσύνη 131,20 τοῖς νομοθέταις καλὸν
ἐνομήσθη ἢ δ. διὰ δειλίαν 103,4
δικαιοῦν τινα opp. καταδικάζειν 174,5
δικαστῆς 173,9 sq. χρᾶται τῷ ἔργῳ τοῦ
νομοθέτου 26,8 sq.
δίκη. τὰς δικασθείσας δίκας κυρίας εἶναι
173,26
διορθοῦν med. 123,17 sq. 142,1
δίπηχυς (τῷ πλάτει) 43,11 sq. 181,9 sq.
διπλασίων 6,16
δισύλλαβος 12,32 38,22 39,6 125,32. 34
160,26 sq.
διττός expl. 23,6 πᾶν δ. ἐν ὀνόματι καὶ
λόγῳ ἢ δυνάμει ἢ ἐνεργείᾳ ἢ φαντασίᾳ
22,27 sq. τὸ δ. expl. i. q. ὁμωνυμία
καὶ ἀμφιβολία 164,23 165,31 παραλο-
γισμὸς παρὰ τὸ δ. 24,32 τὸ δ. ἔχειν
(expl.) 22,26. 32 145,15 (παρὰ τι) 146,10
167,12 διττῶς 136,29
δίχα c. gen. 50,11 97,5 139,5
διχηλός 131,30 sq.
δίχρονος opp. μακρός, φύσει μακρός 145,
1. 9
δόγμα τῆς φιλοσοφίας 101,13 102,1
δογματίζειν ὑπολήψεις 101,24

δοκεῖν ὅτι *videri* impers. 111,14 114,13
pers. ibid. 14 *putare* 123,17 c. dupl.
accus. 123,21 τὸ μηδαμῇ μηδαμῶς δο-
κοῦν 20,11 δοκοῦσα ἀντίφασις 55,27
δοκῇσει 74,27
δόκησις. ἢ δ. φαινομένη ἐστὶν ὑπαρξίς 15,
4. 5 dist. βούλησις 52,27 53,10. 12 ψευδῆς
123,21 δοκῇσει opp. ἀληθείᾳ 14,28 15,1
κατὰ δόκησιν 15,3. 4
δόκιμος 91,12
δόξα. δόξαν λαμβάνειν 10,3 αἱ περὶ τὴν
δ. ἀπάται 48,19 ἢ δ. τὰ πάθη συνθεῖσα
καὶ ὡς ἐν δοξάζουσα ibid. 21. 22 ἢ ἀπὸ
τῶν παρεστώτων δόξα 91,19
δοξάζειν 20,12 48,22 102,7. 8 103,21. 29
104,2 pass. 103,19 i. q. εὐδοκίμειν
102,7
δοξαστός. σόφισμα περὶ τοῦ δ. 41,28
δόσις. τρόπος τῆς δ. 152,31
δοτική (πτῶσις) 107,11 186,4
δρομεύς 91,6
δρομικός (ἄγών) 91,6
δρύινος (ξύλον) 33,20
δύναμις. δ. ἔχειν γράφειν, τοῦ γράφειν
30,30. 32. 34 86,22 148,24 διαλεκτικῇ
δ. 77,2 τοῦ συλλογίζεσθαι (coni. ἐπιστήμη)
197,28 τὰς δ. τῶν λέξεων 74,31 δυνά-
μει διττόν dist. ἐνεργείᾳ, φαντασίᾳ 22,24
sq. δυνάμει opp. ἐνεργείᾳ 6,18 45,25
expl. 23,7 31,21 sq. μέγα τῇ δ. 197,7
δυνάμει ἐν τινι εἶναι 31,21 τὸ λεγόμενόν
ἐστὶ δυνάμει τοιοῦτον 73,18 sim. 69,24
80,25 126,31 156,25 160,10 δυνάμει
λέγειν 13,14 30,24 79,31 114,22 118,6
143,25 147,10 151,30 156,35 157,19
171,35 172,5 180,14 183,15 188,34
190,2 συλλογίζεσθαι 94,15 λύειν 146,
19 σημαίνειν 169,5
δύνασθαι τοῦτο *significare* 118,5 δύναται
initio enuntiati asyndet. 17,4 115,30
146,24 147,10 169,29 171,12 188,13
190,3 δύναται .. δύναται anaphor. 143,
18. 19. 30. 31 δυνήσεται 191,27
δυνατός. λύσιν παρασχεῖν πολὺ δυνατώτε-
ρος 101,26 εἰ ταυτὸν ἦν τὸ δ. τῷ ἀναγ-
καίῳ 147,35 sq.
δυσανασχετεῖν πρὸς τι 112,3
δυσειδής 9,2. 8
δυσθεώρητος 122,22
δύσις 163,6. 7
δυσκολαίνειν 178,24 περὶ τι 67,15

δυσκολία. τὴν δ. παρέχεται 171,5
 δύσκολος 128,5
 δυσφώρατος 190,18 192,10
 δυσχερής 128,7 δυσχερῶς 190,15

Ἐὰν ἀποκρίνηται . . καὶ ἐρεῖ 103,27. 28 c.
 opt. 120,35 195,4 c. ind. 129,6 cf. ἄν,
 καὶ

ἐαυτοῦ. ὅταν καθ' ἐαυτοὺς σκεπτώμεθα 68,22.
 34 sim. 137,14

ἐγγράμματος φωνή 13,9
 ἐγγράφειν geom. opp. περιγράφειν 90, 13
 ἔγγραφος 149,5

ἐγγυμνάζειν. τοὺς τοῖς ἀληθέσιν ἐγγυμνα-
 σθέντας 2,14

ἐγκαλύπτειν 126,1

ἐγκαταμιγνύναι 52,10

ἐγκεῖσθαι 113,16

ἐγκλισις ἀπαρέμφατος 34,28

ἐγκράτεια 131,18 sq.

ἐγκωμιάζειν (Ἐλένην) 118,28

ἐγχειρεῖν dialect. ἐπὶ τι 18,8

ἐδάφιον. ὥσπερ κεῖται ἐν τῷ ἐ. γεγραμμέ-
 νον 39,22

ἔθος plur. τῆς πόλεως 115,25 ἔθος αὐτῷ
 (Ἀριστ.) 159,10

εἰ c. opt. fut. 150,9 c. coni. 6, 16 38, 3
 41,27 53,35 58,16 59,5 60,26. 32 78,24
 80,16 116,19 140,26 156,36 sq. 177,9
 184,21 c. ind. fut. . . opt. aor. 6, 2
 c. ind. fut. . . coni. aor. 41, 25. 26 c.
 coni. aor. . . ind. praes. 123,3. 4 c. opt.
 . . coni. 6,10—12 71,28. 29 127,27. 28
 c. opt. praes. . . coni. aor. . . ind. praes.
 116,30. 31 c. opt. praes. . . ind. fut. . .
 ind. praes. 117,1—3

εἰδέναι. ἰστέον δὲ ὅτι 83,23 εἰδέναι δεῖ ὅτι
 139,12 140,10

εἶδος 7,17 (cf. γένος) τὰ εἶ. οὐσιώδεις ποιό-
 τητες (εἰσὶ) 152,8 μέρη τῶν εἰ. τὰς ὑπο-
 διαιρέσεις τῶν εἰ. λέγει 17,3. 4 εἶδος τοῦ
 συλλογισμοῦ (opp. ὕλη) 7,1 τὸ εἶ. ὑγιὲς
 ἔχειν 5,17 κατὰ τὸ συλλογιστικὸν εἶ.
 μὴ ὑγιῶς ἔχων, ἐσφαλμένος 4,30 7,11 τῶν
 κατηγορικῶν συλλογισμῶν τὸ εἶ. τριττὸν
 εἶναι 2,4 εἶδη τῶν σοφιστικῶν ἐνοχλήσεων
 20,18 εἶδος ζώου 38,23 cf. 89,29 εἶδός
 τι τοιοῦτου λόγου σοφιστικοῦ 7,30 τὸ τῆς
 πειραστικῆς εἶδος 18,26

εἶναι περὶ τι 20,32 sq. πρὸς τὸν λόγον
 178,25. 29 ὅτι οὐ πράγματός εἰσιν ἐνός
 56,19 τινὶ i. q. ὑπάρχειν 149,20 διὰ
 τὸ μὴ ἀληθέσιν εἶναι 124,30 ἐστὶ om.
 ἔχων in coni. periphr. 82,26 τὰ μὴ
 ὄντα ὡς ὄντα νομίζουσιν οἱ ἄπειροι 9,25
 ἡ τῶν ὄντων ἀνωτάτω διαίρεσις εἰς φωνάς
 ἐστὶ καὶ πράγματα 20,27 sq. 37, 2 εἰ
 ἦν κοινὸν πάντων γένος τὸ ὄν 94,4 sq.
 ἔν, οὐ πολλά, οὐ πεπερασμένον τὸ ὄν
 114,7 sq. (cf. Παρμενίδης) ὄντως 121,25
 137,16

εἴπερ 131,12 c. opt. 130,12 c. coni. 80,27.
 31 εἴπερ ὅλως 95,32

εἰς ἀριθμῷ, εἶδει 68,2. 3 126,29 τῷ ὑποκει-
 μένῳ ibid. 35 τῷ λόγῳ 127,2 τὸ ἐν
 coni. πρώτη οὐσία 67,28

εἰς pro ἐν 34,25. 26 εἰς τὸ c. inf. 2,7
 187,5 194,33

εἰσάγειν ἕτερον νοῦν 66,24 ἐρώτησιν pass.
 84,29 διαίρεσιν pass. 86,10 τὸν τρίτον
 ἄνθρωπον 158,20 τινὰ ἀδικηθέντα 175,22
 τὸν Δία λέγοντα 34,19 sim. 102,22 c.
 acc. c. inf. 1,19 50,22

εἰσβάλλειν εἰς τὴν διδασκαλίαν 16,29

εἶτα ἐφεξῆς 3,9 οὕτως ibid. 19

εἴτε . . εἴτε 15,28 . . ἢ 193,30

ἕκαστος. ταῖς καθ' ἕκαστον προσθήκαις
 196,29

ἐκατέρως 23,6

ἐκεῖνος epanaleptice 197,28. 29 198,2

ἐκεῖσε i. q. ἐκεῖ 59,26 71,11 111,6 117,32
 121,1 133,3 140,4 161,6 193,10

ἐκλαμβάνειν *intellegere* οὕτως 19,31 τρι-
 χῶς 84,1

ἐκλειψις 147,21. 22

ἐκπίπτειν τῆς συλλογιστικῆς συζυγίας 4,10
 τῆς ἀληθείας 136,25

ἐκτιθέναι 19,11 21,34 23,17 28,1 31,8
 120,14 143,1 164,13 172,19 med. 29,3
 31,25 55,8 125,17 126,16 168,8 171,23
 189,33

ἐκφαίνειν διττὸν τινα νοῦν 28,25

ἐκφέρειν. τοῦ ὄρω καὶ ἴλω ὁμοίως ἐκ-
 φερομένου 23,13 sim. 108,19 150,7 ἐνεργη-
 τικῶς 67,1 συμπέρασμα pass. 29,10. 17
 85,30 τὸν λόγον παροξυτόνως 32,26 λό-
 γους 97,7 ὅρον ἄλλως κατὰ τὴν προφορὰν
 pass. 44,34 κακῶς τὴν ἀπόκρισιν pass.
 81,18

ἐκφεύγειν ἀπάτην 159,23

ἐκφωνεῖν 23,8 28,27. 28 (ἀρσενικῶς) 36,5 108,2
 ἔκχυσις ὕδατος 48,24
 ἔλαιον 92,17
 ἐλάττων πρότασις logice 22,15 sq. 25,5 59, 20 sq. 26,14. 16 ὅρος 59,8 τὸ ἔλαττον expl. i. q. τὸ μερικώτερον, τὸ μερικόν 133,7 sq.
 ἔλαφος 112,10. 25 131,30
 ἐλέγχειν 1,17. 21 2,3. 18 3,5 saepe dist. συλλογίζεσθαι 11,11. 12 φαινομένως, ἀληθινῶς 75,14 sq. 125,3 al.
 ἐλεγχοειδής 127,2
 ἔλεγχος 2,8 saepe def. 58,11 61,5 177,12 sq. 181,24 sq. dist. συλλογισμός 10,5 sq. οὐ γίνεται ἐκ δύο καταφατικῶν προτάσεων ibid. 15 sq. τοῦ ἐ. μέρη εἰσὶ δεκατρία 5,18. 19 δοκῶν 3,5 κυρίως, ἀληθῶς, ἀληθής (opp. φαινόμενος) 5,18. 28 sq. 6,16 6,30 7,7 9,18. 21 20,2 sq. 123,26 φαινόμενος expl. 5,15 sq. τρόποι παρ' ὅσους ὁ φαινόμενος ἔ. γίνεται 132,11 σοφιστικὸς 1,6. 8 2,2. 16sq. saepe i. q. φαινόμενος 7,6 sq. ἡ τῶν σοφιστικῶν ἐ. διαίρεσις τὴν πρώτην ἔχει διαίρεσιν ἢ περὶ φωνὰς ἢ περὶ πράγματα 20,30 τοῦ ἐ. τοῦ κυρίως ἴδιον opp. τοῦ σοφιστικοῦ ἴδιον 65,27 sq. ψευδής expl. 76,13 καθολικοὶ πάντων τῶν ψευδῶν συλλογισμῶν ibid. 29 ὁ κατὰ τὴν ὁμωνυμίαν ἔ. 125,5 ἐν τοῖς ὁμωνύμοις ἢ ἀμφιβολίᾳ ἐ. (i. e. ἐν τοῖς κατὰ τὴν ὁμωνυμίαν ἢ ἀμφιβολίαν) 123,28 τὸν ἔ. ποιεῖσθαι πρὸς τι 6,4 ἔλεγχον συλλογίζεσθαι 157,8
 ἐλεεινολογεῖσθαι 42,18
 ἔλκειν pass. ὑπὸ τῶν φλεβῶν 93,2
 ἐλλείπειν *desse* 61,19. 20 73,15 119,33 196,14
 ἐλλειπτικός 18,23 29,19 100,16
 ἔλλειψις 54,30. 31 74,14. 23
 ἐλλιπής 189,33. 35 λέξις 60,21 183,30 διαίρεσις 80,29 ἐλλιπῶς 76,17 91,28 ἐλλιπέστερον 80,24 180,28
 ἐλπίζειν. οὐδ' ὄναρ ἂν ἤλπισεν ὅτι 197,9
 ἔμπαλιν 146,30 al. τὸ ἔ. 63,6
 ἐμπειρικός. οἱ ἐ. τῶν ἱατρῶν 97,23. 24
 ἐμποδίζειν τὸ κοινὸν ἔργον 53,23
 ἐμποδιστικός τοῦ φρονεῖν 110,22
 ἐμποιεῖν ἀσάφειαν τῇ λόγῳ 59,7 φαντασίαν 68,2. 9 ὠφέλειαν 121,29 ἀπορίαν 191,10 νόσον 198,1
 ἐμπροσθεν expl. 189,16. 17

ἐμφαίνειν 88,19 158,11 pass. ἔν τινι 104,21 182,17 sq.
 ἐμφανίζειν 25,5 72,21 121,19 123,24 132,12 155,9 178,19
 ἐμφάνισις 135,34 154,38
 ἐμφέρειν pass. ἐν τῷ ὀρισμῷ 176,9
 ἐμφυσᾶν 8,31
 ἐμφύσημα 8,32
 ἔμψυχος 38,23
 ἐνάγειν εἰς ἄτοπον 100,24
 ἐναλλάττειν. ἐνηλλαγμένως 107,30
 ἐναντίος. τὸ ἐ. dist. τὸ ἀντιφατικῶς ἀντικείμενον 10,26. 29 11,8
 ἐναργής adv. 33,22 λίαν 97,13 184,2
 ἐνδεικνύναι med. 46,17
 ἐνδειξις. εἰς ἔ. 46,20
 ἐνδελεχισμός. κατ' ἐνδελεχισμόν ἐρωτᾶν 128,6
 ἐνδέχεσθαι. ἐπὶ τῆς ἐνδεχομένης ὕλης 44,13
 ἔνδοξος. δοκοῦντα, φαινόμενα ἔ. 2,10. 15 3,23 ἀπλῶς 18,11 sq. expl. ibid. 15
 ἔνδυμα 8,28
 ἐνέργεια opp. πάθος 35,22 sq. 56,17 67,2. 6 75,6 108,20 plur. 153,20 sq. ἐνεργεία opp. δυνάμει 6,18 45,25 dist. δυνάμει, φαντασία 22,24 sq. ἐνεργεία λαμβάνειν 104,21 προστιθεῖν ibid. 25 105,12. 17 ἐρωτᾶν 150,12 κατ' ἐνέργειαν ὁρατὰ 126,7 ἐκ τῆς ἐ. πιστοῦσθαι 13,30
 ἐνεργεῖν 6,22 45,28. 29 149,32 153,21. (ἐνέργειαν) 22 τῇ ὀφεί 47,4 περὶ τι 48,22 περὶ τὴν μάθησιν 35,17 sq. 56,16 κατ' ἐπιστήμην 116,11
 ἐνεργητικός opp. παθητικός 35,16sq. 67,3. 4 121,9 189,15. 16 ἐ. ῥῆμα 75,5. 6 ἐνεργητικῶς λέγειν 36,27 ἐκφέρειν 66,36
 ἐνέχειν. ἐνσχεθεῖσα τούτοις 3,24
 ἐνικός ἄνθρωπος 67,26 68,6 ἐνικῶς 160,13
 ἐνίστασθαι πρὸς τι 10,24 11,4 58,14 114,15. 16 151,11 153,31 154,2. 4 159,30 165,36 τὸ ἐνεστῶς μὴ εἶναι χρόνον 190,28
 ἔννοια τοῦ λεγομένου 29,4 135,14 πρὸς ταύτην τὴν ἔ. εἰρῆσθαι 8,8. 9 ὑπάγεσθαι εἰς ἔ. 49,34
 ἐνορᾶν pass. ἔν τινι 82,24
 ἐνοῦν. ἠνωμένως 40,11
 ἐνόχλησις σοφιστική plur. 2,7 20,18
 ἔνστασις (τὴν κειμένην πρὸς τοῦτο ἔ.) 112,19. 29 119,13 al.
 ἐνταῦθα i. q. ἐν τούτῳ 114,29
 ἐνταυθοῖ i. q. ἐνταῦθα 176,11

έντεῦθεν. κάντεῦθεν 46,5 57,30 74,28 110,9
 έντομος. τὰ ἔ. ζῶα 191,2
 έντυγχάνειν τοῖς διαλόγοις, τῷ ὑπομνήματι 14,24 58,27 οἱ έντυγχάνοντες 55,3
 έξαγγελτικός 11,27
 έξάγειν εἰς ἔργον τὴν ὑπόσχεσιν 35,3 συμ-
 πέρασμα (έν ἐρωτήσει) 114,2 142,9
 έξακριβοῦν 187,4 med. 70,4.7
 έξανέχειν 33,20
 έξαρτᾶν pass. τινός 135,14
 έξεταστικός conl. ζητητικός 118,17
 έξηγεῖσθαι 61,10 178,15 διά τινος 169,18
 τινές τῶν έξηγησαμένων 7,4
 έξήγησις 117,29 133,22 135,10 183,27
 ὁ διττὴν ἔχει ἔ. 9,26 plur. εἰς τὴν δια-
 λεκτικὴν 4,28
 έξηγητικός 5,24.25
 έξῆς post partic. 46,6 τὸ ἔ. (τούτων) 46,25
 96,1 έν τοῖς ἔ. 5,8 77,22 τὸ ἔ. τῆς
 λέξεως 88,22 95,28
 ἔξις τῆς ψυχῆς 40,27 ἀποδεικτική 17,9
 ἐργῶδες γάρ ἐστι καὶ πολλῆς τῷ ὄντι ἔ.
 137,16
 έξισάζειν conl. ἀντιστρέφειν 49,33
 έξωθεν λαμβάνειν 18,23 53,23
 εἰκέναι τινί 104,2 *videri* 100,15 παρὰ
 τὸ εἶκός 44,4
 εἰορτή 8,29 9,1 cf. Πρόκλος
 ἐπαγγελία. τὴν ἔ. πληροῦν 19,11
 ἐπαγγέλλειν (conl. προφέρειν) *recitare*
 139,5
 ἐπάγειν τομὴν, καῦσιν 25,13 *afferre* 6,2.6.
 7 21,34 30,19.22 al. ὕστερον 114,8 ὡς
 συμπέρασμα 97,14 ὡς αἰτίαν 145,13 ἀπο-
 φαντικῶς (opp. έν ἐρωτήσει έξάγειν) 114,3
 συμπεραντικῶς *ibid.* 9 αἰτίαν 13,13 68,19
 141,15 ἔνστασιν 112,18.29 λύσιν (τινί)
 3,10.14 72,26 83,17 153,4 157,4.15
 160,20 παράδειγμα 32,3 64,29 142,4
 παραλογισμόν 41,35 συμπέρασμα 25,11
 85,9 105,26 (ἐπάξωμεν) 193,32 τὸ καθό-
 λου 112,2.6. (δι' ὀνόματος, διὰ λόγου)
 13 sq. *continuate* 5,5 8,20 19,17 26,17.
 28 42,6 al. ὡς ἀπ' ἐκείνων ἐπάγει τὸ λε-
 γόμενον 87,11
 ἐπαγωγή. ἐκ τῆς ἔ. δεικνύναι 65,22 δι' ἔ.
 συνάγειν 198,9
 ἐπαίρειν. τοῦ θρασυτάτου Πώλου τὸ ἐπηρ-
 μένον 14,26
 ἐπαιτιᾶσθαι 122,19

ἐπάναδίπλωσις 15,6
 ἐπανέρχεσθαι πρὸς τὸ προκείμενον 3,3
 ἐπανιέναι ἐπὶ τὸ προκείμενον 72,4 83,5
 ἐπειδήπερ 65,8
 ἐπέρχεσθαι τὴν λέξιν 195,17
 ἔπεσθαι log. 97,13 sq. τὸ ἐπόμενον 49,14.
 20
 ἐπέχειν c. inf. *impedire* 25,11 cf. 74,29
 ἐπηρεάζειν τοὺς προσδιαλεγόμενους 66,13
 ἐπὶ τι opp. ἀπλῶς 42,25 ἀληθῆς 171,16
 ἐπιγίνεσθαι τινι 90,22.23
 ἐπιγινώσκειν 3,35 187,6.7 190,16
 ἐπιγράφειν 1,8.16 2,1 5,22 102,23
 ἐπιγραφὴ 1,9 4,4 5,23
 ἐπιδέχεσθαι ἀπόκρισιν 129,12
 ἐπιδιορθοῦσθαι 33,26 34,20.21
 ἐπίδοξος κατὰ τὴν τέχνην (σχυτεός) 146,12
 ἐπίδοσις conl. τελείωσις 197,2 ἔ. ἔχειν
ibid. 3
 ἐπιέναι τὴν λέξιν 135,33
 ἐπιζητεῖν 2,12
 ἐπιθυμία 105,2
 ἐπίκαιρος 11,15
 ἐπικρατῆς τῶν πολεμίων 27,11
 ἐπίκρυψις. μετὰ ἔ. 100,6 χωρὶς ἔ. 101,21
 ἐπιλέγειν 108,2
 ἐπιμέμφεσθαι τινά 147,32
 ἐπινοεῖν 147,10
 ἐπιорκεῖν 42,32 sq. 74,7 sq.
 ἐπίπαν opp. ἐπ' ἔλαττον 144,17
 ἐπίπεδος (σχῆμα) 83,20
 ἐπιπλήττειν τινά *vituperare* 53,11
 ἐπιπολάζειν 12,5
 ἐπιπόλαιος conl. ἰδιώτης 13,23
 ἐπίρρημα χρονικόν 189,17
 ἐπισημαίνειν med. 82,33
 ἐπισημειοῦν med. 145,29
 ἐπίσκεψις. ἔ. ποιῆσθαι 4,5
 ἐπισπεύδειν c. inf. 100,1.2
 ἐπίστασθαι τοῦτο expl. 116,8 sq.
 ἐπιστήμη def. ἔξις ἀποδεικτικὴ περὶ τὸ ἀεὶ
 ὡσαύτως ἔχον 17,9 πᾶσα ἔ. ὑπόληψις
 77,18 οὐδεμία ἔ. περὶ τῶν οἰκείων δια-
 λέγεται ἀρχῶν 95,34 ἐπ' ἄπειρον καὶ αἰ
 ἔ. αὐξηθῆσονται 75,30 ἀποδεικτικὴ ἔ.
 3,27.29
 ἐπιστημονικός opp. σοφιστικός 14,11 λό-
 γος *ibid.* 27 ἔ. συνουσία (opp. διαλεkti-
 καί) 82,32 τέχνη 98,27 ἐπιστημονικῶς
 conl. κατ' ἀλήθειαν 16,20
 ἐπιστήμων 23,33 sq. 125,6 sq. 141,9 sq.

ἐπιστημόνως ἐρωτᾷν, ἀποκρίνεσθαι 15,22
 16,9 sq. ἐπιχειρεῖν 96,23 συλλογίζεσθαι
 198,1
 ἐπιστομίζειν 135,17 160,20
 ἐπισυνάγειν συλλογισμόν pass. 59,14
 ἐπίσχειν (?) 74,29
 ἐπιτείνειν τὸ ἄτοπον 147,5
 ἐπιτέχνησις plur. 8,27 9,7
 ἐπιτηδεύειν τι 198,2. 3 pass. 14,14
 ἐπιτιθέναι ὄνομα 12,7. 13 28,17. 18
 ἐπιτρέπειν. τὸ παρὰ τῶν σοφῶν ἐπιτρεπό-
 μονεον (coni. ἐπαινούμενον) 103,20
 ἐπίτριμμα 9,3
 ἐπιφάνεια 45,16 (σαρκός) 169,27
 ἐπιφέρειν *addere, continuare* 5,24 17,17
 44,16 69,1 127,4. 5 135,10 144,21 al.
 τί κατὰ τινος 167,5 *afferre* παράδειγμα
 33,6 συμπέρασμα 52,11 146,28. 37
 ἐπιφορά 112,11
 ἐπιχειρεῖν dialectice 96, 23 121, 33 εἰς
 τὸ ἐναντίον 27,24 [ἐν] πᾶσιν 77,2 περὶ
 παντός 96,22 99,9 195,26 ὅτι 117,19
 ἔκ τινος (ἐκ τοῦ ἐναντίου) 24,21 91,18
 ἀπό τινος (ἀπὸ τῶν κοινῶν) 98,26 102,11.
 20 103,6 sq.
 ἐπιχείρημα 186,15 τὸ τέταρτον καὶ ἕκτον
 ἐ. ἐν τῷ πέμπτῳ τμήματι τοῦ Περὶ ἐρμ.
 190,22. 23 εὐπορεῖν ἐπιχειρημάτων 118,
 12 sq.
 ἔπος. πρὸς ἔ. 34,6 τὰ ἔπη ibid. 7 τὰ ἔ.
 κύκλος 82,29. 30 cf. 83,21
 ἐραστής 118,29
 ἔργον. τὸ κοινὸν ἔ. 53,23
 ἐργώδης 137,16
 ἐρεθίζειν i. q. ἐρίζειν 164,4
 ἐρευνᾷν 101,15
 ἐρίζειν coni. δυσκολαίνειν 178,25 ὁ ἐ.
 72,7. 10 162,14 164,8
 ἔριον 51,27
 ἔρις. δύναμις τῆς ἔ. 16,18
 ἐριστικός συλλογισμός (coni. σοφιστικός) 4,8.
 14 sq. opp. συλλογισμός 5,12 expl. 18,
 30 sq. i. q. ἀγωνιστικός σ. 19,3 i. q. σόφισμα
 5,30 τοῖς ἐ. λόγοις τοῖς ἢ ἐξ ἐνδόξων ἢ
 φαινομένων ἐνδόξων φαινομένοις 5,11. 12
 — ὁ ἐριστικός (coni. σοφιστικός, dist. ὁ δια-
 λεκτικός, ὁ πειραστικός) 88,25 dist. ὁ σο-
 φιστικός 88,26 sq. 99,15 ὁ ἐ. καὶ ὁ σοφιστής
 ὁ αὐτός, τῇ προαιρέσει μόνον διαφέροντες
 89,12 opp. ὁ διαλεκτικός 97,28 99,1 sq.
 opp. ὁ πειραστικός 99,14 — ἡ μιμουμένη

(ὑποκρινομένη) ταύτην (τὴν διαλεκτικὴν)
 ἐριστική 94,2. 14
 ἐρμηνεία plur. 39,16 183,22
 ἐρμηνεύειν 187,30. 32 188,2 pass. 20,9
 39,21 112,12
 ἐρρωμένος κατὰ τὸ σχῆμα 135,28 τὸ σχῆ-
 μα ἐ. ἔχειν, φυλάττειν 136,3. 24
 ἐρυθριᾶν 2,27
 ἔργεσθαι εἰς τὴν διδασκαλίαν 7,28 ὕστερον
 τῶν ἀποκρίσεων 122,15
 ἔρψις 138,6
 ἐρωτᾷν dialectice 2,25 saepe τοῦ καλῶς
 ἐρωτῶντος ἔργον 16,3 κατὰ διαίρεσιν
 87,15 sq. κατ' ἀντίφασιν 103,17 οἱ
 ἐν ἀσυλλογίστῳ συζυγία ἐρωτῶμενοι λόγοι
 4,23
 ἐρώτημα. διὰ τὸ συμπέρασμά ἐστι τὸ ἐ.
 141,17 sq.
 ἐρωτηματικῶς τὰ συμπεράσματα προάγειν
 120,17. 18
 ἐρώτησις ἀρίστη 179,2 ἀντιφάσεως 82,10
 κατ' ἀντίφασιν 81,35 κατὰ διαίρεσιν
 87,13 τὰς ἐ. ποιεῖσθαι πρὸς τι 68,22
 ἐν ἐ. ἐξάγειν, ἐπάγειν 114,2. 12 κατ'
 ἐρώτησιν ἀναγνωστέον 84,4. 5 προάγειν
 114,15 χωρὶς ἐ. ἐπάγειν 112,2
 ἐρωτικῶς διακεῖσθαι περὶ τὰ χρήματα,
 ἔχειν τῶν χρημάτων 118,20. 21
 ἐσχάτως 155,5. 6 156,31
 ἐταίρα 32,25
 ἕτερος μὲν . . ἔ. δέ 56,31. 32
 ἔτι γε μήν 74,22 99,13 109,28 ἔ. δὲ καί
 84,17 al. ἔ. τε καί 120,24. 28
 εὐαρχος διττόν 190,4. 5
 εὐδαιμονεῖν 115,10
 εὐδαιμονία 114,25 sq.
 εὐδαίμων 114,28 sq.
 εὐδηλος. εὐδηλον ὅτι 13,4 ὥς 49,16 77,26
 111,6 130,2
 εὐεκτεῖν 8,25 sq.
 εὐεξέλεγκτος 117,21
 εὐθύνειν *viluperare* 78,12 86,18
 εὐθύς. ὑπερβατὸν καὶ μὴ κατ' εὐθειαν κείμενον
 176,13 εὐθεῖα (πτῶσις) 108,5 185,2. 8.
 29 sq. ἐπ' εὐθείας 107,16. 19 108,1 104,36
 185,6. 15. 33 κατ' εὐθειαν φερόμενον 185,
 18 — ἐν προοιμίῳ εὐθύς 4,7 εὐθύς ἐν
 τοῖς ἐξῆς 5,8 εὐθύ adv. c. gen. 91,6
 εὐκόλως ἐπιγινώσκειν 187,7
 εὐλάβεια περὶ τὸν ὄρκον 173,10
 εὐλαβεῖσθαι ἵνα μή 128,7

εὔλυτος (εὐδιάλυτος A) conī. ψευδής 156,30
 εὐορκεῖν 42,32 sq. 74,8. 9
 εὐπορία λόγων 101,1
 εὐρημα δειλῶν ἀνθρώπων 103,5
 εὐτελής conī. εὐεξέλεγκτος 117,22
 εὐτροπία. ἡ ἐν ἡθεσιν εὐτρ. 40,25
 εὐφυής (παραδείγματα) 8,24
 εὐφώρατος 117,23
 εὐχερής 16,17 112,5 66,20 εὐχερῶς 3,36
 14,15 εὐχερέστερον 130,20
 εὐχος διδόναι 34,21 sq.
 ἐφάπαξ 62,15
 ἐφαρμόζειν intrans. τινί 82,34 ἐπὶ τινος
 162,9
 ἐφεξῆς 77,1 171,20 τινός 151,28 τὸ ἐ.
 παράδειγμα 39,30 172,10 αἱ ἐ. γωνίαι
 95,7. 14. 16
 ἐφερμηνευτικός 19,17 193,26
 ἐφιέναι c. inf. *permittere* 164,5 ἐφείται
licet 128,11
 ἐφιστάναι. ἐφιστάνει λέγων 74,24 ἐπίστησον
 ὅτι 178,20 ἐφίστασθαι conī. προσέχειν
 110,4
 ἔχειν ἐν καθ' ἑνός 70,5 τὸ διττὸν καὶ τὸ
 ἀμφίβολον 145,15 τινὰ ἐληλεγμένον 71,30
 τὸν ἀποκρινόμενον διδόντα 111,24 ἔχε
 107,32 τούτου οὕτως ἔχοντος 134,2
 137,31 164,22 τῆς ἀκολουθίας ἐχόμενος
 27,5

Ζηλωτής 79,20
 ζῆτα signum libri 163,13
 ζητητικός conī. ἐξεταστικός 118,17
 ζητεῖν τι 1,5 (πότερον) 137,2. 4 καθ' ἑαυ-
 τόν 121,11 περὶ τινος 49,26 τὸ ζητού-
 μενον 44,31
 ζωή 51,24. 25 cf. διάλυσιν, φθορά
 ζῶον 133,9 sq. 136,3. 27

Ἡγεῖσθαι. τὸ ἡγούμενον *logice* 49,14. 19
 ἡγουν *scilicet* 15,1 17,29 24,7. 34 25,12
 35,28. 33 36,5 40,11 45,24 57,11 74,31
 103,10 109,1 110,17 114,2 116,29
 121,12 127,12. 25 130,14 133,12 152,8
 157,30
 ἡδη in logica cōnsequentia 41,33 51,28
 60,4. 16

ἡδονή 110,17 sq. 111,13 sq. 131,5 177,
 19 sq.
 ἡλίθιος 45,1
 ἡλιος 48,25 μείζονα εἶναι τὸν ἡ. τῆς γῆς
 170,14
 ἡνίκα 121,33 123,10 126,28 c. conī.
 21,16 c. conī. et indic. 144,16. 17 cf.
 ὀπηνίκα
 ἡπερ post compar. 14,15 113,26 130,23
 133,18
 ἡρμεῖν 6,7
 ἡρως 118,30
 ἡτοι — ἡ 17,7. 9 *scilicet* 25,2 47,22 49,4.
 23 59,11 60,25 73,23 74,7 75,5 104,19
 115,11 120,8 125,14. 24 133,15 135,7
 138,24 141,17 148,6. 12 158,12
 ἡττων πρότασις 39,28
 ἡχος 145,1

Θαλάττιος (ὕδατα) 34,2
 θανάσιμος conī. βλαβερός (φάρμακα) 2,13
 175,13. 14
 θάνατος διάλυσίς ἐστι καὶ διάκρισις ψυχῆς
 καὶ σώματος ἀπ' ἀλλήλων . . οὐ ταυτόν
 ἐστὶ τῇ φθορᾷ 51,32 sq. 52,17 ἀναρμοστία
 ἐστὶ 135,8
 θαρρεῖν τῇ ἀποδείξει 114,10. 14 θαρρύν-
 τως 198,11
 θεῖος. θ. σώματα (cōnī. οὐράνια) 50,4
 θεολογεῖν 121,1. (μετά τινος) 6. 11
 θεολογία cōnī. καθόλου φιλοσοφία 120,31
 121,3
 θεολόγος i. q. ὁ καθόλου (opp. ὁ διαλεκτι-
 κός) 93,27 sq.
 θεός. ὅπερ (τὸ ψεύδεσθαι) οὐκ ἔστι θεοῦ
 34,20
 θέσις ἀνθρώπων 103,12 *dialectice* 72,31
 76,4 115,8. 10. 27 164,8 176,31 181,27
 expl. i. q. πρότασις 131,11 τῇ θ. τῇ
 λεγούσῃ 50,20
 θεωρεῖν περὶ τιπος 99,18
 θεωρημα 122,20 plur. εἰς τὰ Φυσικά
 178,8
 θεωρητικός τινος 167,35
 θεωρία 176,21 περὶ τῶν σοφιστικῶν ἐλέγ-
 χων 99,22
 θηλυκός (πτῶσις, ὄνομα) 107,12. 13. 16
 108,3 sq. 109,2 185,17. 26 θηλυκῶς *ibid.*
 23 186,13. 16

θηλυς grammaticae 107,27
 θνήσκειν dist. φθείρεσθαι 51,34 sq.
 θροεῖν pass. 57,29
 θυμα. ἡ τῶν θ. προσαγωγή 8,30
 θυμοῦσθαι (coni. ὀργίζεσθαι) 110,5. 8

Ἰαμβεῖον plur. 139,1 sq.
 ἱατρικός 76,7 ἡ ἱατρικὴ ἐπιστήμη (ἐστὶ)
 77,17 sq. ἀρχαὶ τῆς ἱ. 76,8 πῦρ, γῆ καὶ
 τὰ μεταξὺ 94,10
 ἱατρός 2,11 116,2 sq. οἱ ἐμπειρικοὶ τῶν ἱ.
 97,24
 ἰδέα (ἀκίνητος) 158,22
 ἰδιος. ἰδίως, ἰδίᾳ (καὶ χωρὶς) κατηγορεῖν 40,
 12.20.27 41,8.9 λαμβάνειν ibid. 25 ἰδίᾳ
 καὶ ἰδίᾳ 53,1
 ἰδίωμα plur. 9,21
 ἰδιώτης (coni. ἐπιπόλαιος) 13,23 78,2 136,
 8 (coni. παῖς) 139,3. 35
 ἰδοῦ 5,32 10,29 36,4 51,27 96,29 112,23
 ἱερεῖον. ἐν τῇ προσαγωγῇ τῶν ἱερέων 8,29
 ἵνα c. optat. antec. praes. 87,13 178,24
 c. ind. fut. 85,22. 32 177,16 c. coni.
 consecutive 30,17 33,28 59,27 69,27
 71,23 85,26 138,3 144,34 145,25 c. inf.
 69,30
 ἱππικός ἀγών 33,8 ἡ ἱππική ibid. 9
 ἵππος 4,24 42,4. 7 69,26 136,7 162,32
 170,6
 ἰσοδύναμος 45,3
 ἴσος. ὡς ἴσον λαμβάνειν 30,33 ἐπ' ἴσης
 21,10
 ἰσοσκελὴς 83,14. 16
 ἰσχυρὸς τύπος εἰς τὸ εἰς παράδοξον ἄγειν
 102,20
 ἰχθὺς κύων ὦν 78,26

Καθάπτεσθαι (τῆς τοῦ Ἀριστ. δεινότητος)
 112,13
 καθάρως expl. 189,18. 19
 καθιστάναι τὴν λέξιν 59,10 καθίστασθαι
 πόρρω 3,35
 καθολικός. ἀνάγει τὸν λόγον ἐπὶ τὸ καθο-
 λικώτερον 135,25 ἔλεγχοι κ. 76,29
 καθόλου. ἐπὶ τινῶν μὲν ἐπαγάγειν δυνατόν
 καὶ δηλῶσαι τὸ κ. δι' ὀνόματος, ἐπὶ δὲ
 τινῶν οὐκ ἐστὶ δυνατόν κτλ. 112,13 sq.

τὸ κ. τρόπον τινὰ ἐν ἐστὶ 133,21 ὁ κ.
 expl. i. q. ὁ θεολόγος 93,27 ἡ κ. φιλο-
 σοφία coni. ἡ θεολογία 120,31
 καθὼς 35,23
 καίτοι c. partic. 4,26 15,12 18,14 87,9. 28
 89,22 172,5 179,8. 25 182,31 183,10. 23
 187,7 197,7
 κακία 134,1 τῆς λέξεως 22,17 sq. τοῦ λό-
 γου 154,37. 38 τοῦ συλλογισμοῦ 162,23
 κακίζειν τὸν Ὅμηρον 33,18. 25
 κακός. τὸ κακόν 10,33 sq.
 κακουργεῖν 118,8
 κάλλος ἀληθινόν 9,3
 καλλωπίζειν med. 48,11. 13
 καλός. καλλίστως παραδιδόναι 176,7
 καλύπτειν 125,20 sq.
 κάμνειν. κάμνων, ὁ κάμνων expl. 26,32 sq.
 κᾶν c. ind. praes. 159,1 172,1 173,20. 24
 196,32 c. ind. fut. 86,16 c. impf. 85,
 30 94,6. 11 188,24 c. ind. aor. 72,15
 c. opt. praes. 3,26 100,14 129,16 c. opt.
 aor. 154,29 186,16 κᾶν εἰ c. coni. 98,8
 (τύχη) 155,3 162,27 κᾶν.. κᾶν c. opt.
 aor. 34,24 κᾶν τε.. ἐστὶ κᾶν τε καὶ μή
 37,24. 25 ἄδηλός ἐστι, κᾶν τε ἐλήλεγ-
 κται, κᾶν τε οὐ 127,21
 καρδία τοῦ ἀστροφῶς λέοντος 12,21
 καταγέλαστος 87,7
 καταγίνεσθαι περὶ τι 96,17. 19. 26 99,1
 καταγραφή. τὰς κ. ψευδεῖς ποιεῖται 195,20
 κατάδηλος 124,29
 καταδικάζειν τινὰ 42,16. 19 173,34 174,
 3. 4
 καταδίκη. καταδίκη ὑποβάλλειν, καταδίκης
 ἀξιῶν 173,32. 33
 καταθρεῖν 176,11
 κατακρίνειν τινὰ 174,35 175,6. 11. 21 sq.
 καταλέγειν σαφῶς 195,6
 καταλείπειν c. inf. *omittere* 118,10
 κατάληψις. ἔχει ἀκριβῆ κ. 134,30
 κατάλληλος. τὸ κ. ὄνομα 12,12 τὸ κ. τῆς
 λέξεως 73,21 78,24 113,29 169,12 κα-
 ταλήλως ἐρωτᾶν 88,1
 καταμανθάνειν 3,36 4,1
 κατανεύειν coni. συγχωρεῖν 141,28
 κατάνευσις. τὴν κ. ποιεῖσθαι 157,18
 κατανόησις 195,5
 καταποικίλλειν παραβολαῖς τε καὶ παρα-
 δείγμασι τὸν λόγον 109,28
 καταπύθεσθαι ὄμβρῳ (Hom.) 33,29
 κατασήμεσθαι 33,21. 22

κατασκέπτεσθαι 77,23
κατασκευάζειν 95,25 97,4 100,11 114,25
123,13 al. από 72,4 75,1 c. dupl. acc.
100,9
κατασκευαστικός 59,32 144,2. 3. 7 147,
7 153,27 al. κ. αἰτία 59,1
κατασκευή 49,24 111,9 117,9 al. πρὸς κ.
158,31 194,12. 28
κατασκοπεῖν. κατασκοπῆσαι 44,2. 3 pass.
46,28
κατασοφίζειν pass. 43,22
κατασοφισμός 48,10
κατατρίβειν ἐπὶ τι 100,35
καταφαίνειν. ἀληθές καταφαίνεται 149,33
καταφανής 61,5
κατάφασις 4,26 163,19 αἱ κ. ἐμφαίνονται
ἐν ταῖς οἰκείαις ἀποφάσεσιν 182,24
καταφάσκειν 6,2. 6 61,6 150,25 ἐπὶ τινος
57,14. 16 130,3
καταφατικός 4,19 59,28 70,23 89,4. 7
146,32 162,31 195,24
καταφέρειν. ὄμβρου, ὑετοῦ κατενηνεγμένου
48,24 62,11
καταφορά (ὑετοῦ) 48,25
καταφρόνησις. ἄξιον καταφρονήσεως 194,
22 sq.
καταχρησθαι 54,21
καταχρηστικός. καταχρηστικῶς 54,16 κα-
ταχρηστικώτερον 39,10 65,2
καταχρωννύειν 9,3
κατηγορικός. τῶν κ. συλλογισμῶν τὸ εἶ-
δος τριττόν 2,3
κατονομάζειν 35,25
κατορθοῦν 100,18
κάτω. κατωτέρω 164,33 187,26 ἐν τοῖς
κατωτάτοις χρόνοις 14,18
καῦμα. καύματα ποιεῖν 6,3. 11,20 71,28. 29
116,31 117,2. 5 124,25 127,28 sq.
καῦσις coni. τομή 25,12. 14
καχεκτεῖν 9,1. 8
κεγχραμῖς 197,7
κέντρον. αἱ ἀπὸ τοῦ κ. 96,9
κερασφόρος 112,9 sq. 132,7
κεφαλαιώδης adv. 7,18
κῆρ ψυχὴν σημαίνει 188,7. 10
κινεῖν. τὴν ψυχὴν ἐξ ἑαυτῆς κινεῖσθαι
134,28
κλάδος 197,12
κλείς (ὁμώνυμον) 28,7
κλέπτῃς def. 171,32 σημεῖον τοῦ κλ. 48,
7. 9. 29 62,25. 26

κλήμα 145,3. 7
κλητική (πτῶσις) 107,15
κλίμα 145,3. 8 τὸ διὰ τῆς Ῥόδου κλ.
ibid. 5
κλώθειν. κεκλωσμένα (coni. ἀλλήλοις συνημ-
μένα) 51,28
κοίλανσις ἐν ῥινί 105,10. 11
κοιλότης ῥινός 184,10. 22
κοιμᾶσθαι. ὁ κ. ὄψιν ἔχει 6,18 sq. 45,26.
27 47,3
κοινοποιεῖν med. 17,13
κοινὸς τοῖς πολλοῖς (coni. ἐπικαιρος) 11,15
τὰ κοινά i. q. φύσει πρῶτα 7,22 expl.
88,22 (ἀριθμοί, χρόνοι, τόποι) 90,19
coni. συνήθη τοῖς πᾶσι (opp. τὰ οἰκεία
τῇ ἐπιστήμῃ) 97,20 cf. 92,30 98,24 coni.
πᾶσι γνώριμα 98,3 coni. ἀόριστα ibid.
24 μετέχειν τῶν κοινῶν ibid 6 ἀπὸ τῶν
κ. ἐπιχειρεῖν ibid 26 ἀπὸ κοινοῦ λαμβά-
νειν 92,25 grammaticae 113,13 κοινῶς
coni. γενικῶς 17,10 κοινότερον ibid. 11
κοινωνεῖν τινων 97,16
κοινωνία coni. ὁμοιότης 12,22
κοινωνὸς φαῦλος dial. 53,23—25
κολοβός adv. 30,7. 8
κομιδῇ 45,1
κομίζειν ἑνστασιν 195,1
κόραξ 50,24 ὁμώνυμον (πτηνόν, ὄργανον ᾧ
κλείομεν τὰς θύρας) 25,16. 17 28,7
κρατεῖν χεῖρα 154,36
κρίνειν expl. i. q. κατακρίνειν 173,31
κρίσις τῆς αἰσθήσεως 9,11
κρυπτικός. κρυπτικῶς πυνθάνεσθαι, λέγειν
100,4. 10
κρυπτός coni. ἀφανής 102,16
κυβερνᾶν ἀρχὴν 190,7
κυκᾶν (coni. συγχεῖν) τὰς διαλέξεις 172,
29
κύκλος geom. 7,26 (ὁ τοῦ κ. ὀρισμός) 82,34
90,12 sq. τὰ ἔπη κύκλος 82,29
κύκνος 38,33
κυριολεκτεῖν 166,6. 26
κύριος. κ. ὀνόματα expl. 132,16 κυριώτα-
τος τρόπος 144,4. 19 ὁ κυρίως (καὶ ἀλη-
θῶς) ἔλεγχος, συλλογισμός 54,31 55,32
56,29 al.
κυροῦν. κρίσιν—τὴν κυρώσαν 172,36
κύων οὐχ ἑνὸς ἐστὶ δηλωτικόν, ὁμώνυμον sim.,
ἀστρῶς (ὁ τὰ καύματα ποιῶν), χερσαῖος,
ὁ ἰχθύς κ. ὦν 6, 3 11, 20 23, 3 28, 7.
20 44,20. 21 71,28 sq. 77,29 78,24 sq.

81, 15 sq. 83, 20 116, 31 sq. 124, 7. 25
127, 28 sq. 128, 21 138, 5. 7 165, 12 179,
32. 33 sq.

κωλύειν. οὐδὲν κωλύει c. inf. 69, 2 97, 24
148, 19 ὅπερ οὐ κωλύεται c. inf. 26, 12

Λαλεῖν 86, 20 sq.

λαμβάνειν διὰ συλλογισμοῦ 10, 21 εἰς τὸν
λόγον τῆς ἀποδείξεως 44, 31 τὶ ἐπὶ τινος
17, 24 ἐπὶ τι i. q. μεταλαμβάνειν 27, 27
ἀντὶ τινος 78, 14 ἀπὸ κοινοῦ 113, 13 οὕτως
interpretari ibid. 17 ὡς ἀπλῶς τις . . κατη-
γορούμενα λήψαιτο 40, 13 c. dupl. acc. 82,
14 — dialectice (opp. ἐρωτᾶν) 95, 17. 25 sq.
113, 7. 9. 12 116, 26 al. ἀφ' ἑαυτοῦ 88, 5
ἐκ τοῦ ἀποκρινομένου 175, 21 λόγους opp.
διδόναι 97, 16 cf. διδόναι

λανθάνειν c. inf. 113, 4

λέγω δὴ 59, 35 65, 30 145, 7 et om. δὴ 59, 22
οἷον εἰπεῖν 22, 4 ἢ μᾶλλον εἰπεῖν 35, 23
ἀπλῶς εἰπεῖν 64, 27 150, 11 ἔτι σαφέστε-
ρον εἰπεῖν 126, 22. 23 184, 20 194, 19 λέ-
γοντα τὰ λεγόμενα ἔλαβεν ὁ ἐρωτῶν 82,
14 ὅσα ἄλλα περὶ τοῦ ὀρισμοῦ τοῦ ἐλέγ-
χου scil. εἴρηται 177, 14. 15 plusquam-
perf. pro perfecto εἰρήκειμεν 105, 34
106, 8 144, 10. 11 161, 25 162, 24 167, 2
εἴρητο 56, 5 λεκτά i. q. αἱ φωναί opp.
τυγχάνοντα 20, 28. 29 οἱ ἐκ τῶν λ. τρό-
ποι ἔξ 21, 26 τὸ ῥητόν, τὰ ῥητά 20, 9
29, 13 34, 11 49, 20 112, 12 164, 12 184, 26

λείπειν intrans. 39, 2 79, 27 88, 24 134, 12.
16 144, 30 164, 2 173, 3 186, 22 τινί 166,
12 λείπεσθαι μιᾷ διαστάσει τινός 96, 3

λειπόμενος 8, 31

λέξις dist. λόγος, συλλαβή 157, 23 τρόποι,
παραλογισμοί, σοφίσματα παρὰ τὴν λ.,
ἔξω, ἐκτὸς τῆς λ. 20, 19 sqq. (expl.) 37,
4. 8 sqq. 61, 13. 14 saepe ὁ ἐν τῇ λ.
τόνος 37, 9 τὸ τῆς λ. ὁμοίωσχημον ibid.
9. 10 67, 21 παρὰ τὴν λ. i. q. παρὰ τὸ
σχῆμα τῆς λ. 123, 25 κατὰ τὴν λ. ταῦτά
150, 16 plur. 121, 15 ὁμοίοις σχήμασι
λέξεων 67, 33 λέξις *verba* Aristotelis 19,
26 21, 12 44, 2 59, 10 60, 22 65, 4 83, 31
84, 9 85, 20. 33 al. plur. 166, 18 & λέγει
διὰ τῆς λ. 173, 23 κατὰ δὲ τὴν λ. ibid. 17
τὸ τῆς λ. 81, 2 τὸ τῆς λ. ἀσαφές 29, 23 τὸ

ἔξῃς, τὸ κατάλληλον τῆς λ. 73, 21 78, 24
88, 22 95, 28 113, 29 169, 12 τὸ τῆς λ.
ἀκόλουθον 153, 2 τὰ κατὰ τὴν λ. 48, 14
125, 17. 18 126, 6 κατὰ λέξιν κατασκοπῇ-
σαι, ἐπισκεπτέον 44, 2 49, 20

λευκός. τὸ λ. χροῶμα διακριτικὸν ὀψεως
37, 28 sqq. 54, 10 59, 12

λέων ἀστρῶς 12, 21 cf. καρδία

λεώς. ὁ πολὺς λ. 104, 2

λήθη. τὴν λ. προσποιεῖν 111, 5

λήμη 153, 13

λήμμα. τὰ οἰκεία τῇ ἐπιστήμῃ λ. 77, 7 syl-
logismi 194, 24

ληστής (coni. φονεύς) 25, 8 (coni. τυμβω-
ρύχος) 169, 24

λήψις 153, 24

λίθος 11, 31 58, 13 sq. 72, 22 sq. 136, 3. 5.
27

λιπώδης 8, 31

λογαριαστής 12, 36

λογίζεσθαι. pass. ἀληθὴς ἔλεγχος ὁ τοιοῦ-
τος ἔλεγχος λογίζεται 125, 9

λογικός. λ. ζῶα 8, 23 λογικὴ πραγματεία
1, 2 197, 16 198, 13 cf. Ἀριστοτέλης

λόγος. οἱ λ. ἐξ ὀνομάτων σύγκεινται 13, 6. 7
σύνθεσις ὀνομάτων 28, 8. 9 dist. συλλαβή,
λέξις 157, 23 ὁ λ. τῆς ἀποδείξεως 44, 31
i. q. συμπέρασμα 138, 8. 9 λόγῳ λαμβά-
νειν opp. ὀνόματι λ. 131, 24 sq. λόγους
διδόναι καὶ λαμβάνειν 97, 16 οὐ κατὰ
λόγον 109, 11 χωρὶς τινος λόγου coni.
μάτην 111, 29 λόγου χάριν 162, 11 χάριν
τοῦ λ. 178, 24

λοιπός. λοιπὸν οὖν . . καταθρήσωμεν 176, 11
συνάγεται λοιπὸν 49, 28 sim. in conclu-
sione 150, 8 154, 1 175, 23. 28 in apodosi
post εἰ 49, 8 84, 24 99, 20 post ἐπεὶ,
ἐπειδὴ 85, 34 112, 28 129, 5

λύειν τῶν ἀμηχάνων τὸν δεσμὸν ἀγνοοῦντα
3, 10 σοφίσματα 5, 22 120, 26 sq. saepe
πρὸς τὸν ἄνθρωπον, πρὸς τὸ πρᾶγμα
123, 1 κακῶς 127, 8 δυνάμει 146, 19

λύρα 118, 31 sq. ἡ αἰσθητὴ αὖτη λ. opp.
ἡ οὐράνιος, ἄστρον τι ἐξ ἄστρον πολλῶν
συγκείμενον 119, 1—3

λυρικός. Λυκόφρων τοὺς λ. ἐπαινῶν 118, 30.
31

λύσιμος (coni. ψευδός) 155, 18 156, 19 εἰ
ἀληθές, οὐδὲ λύσιμον ἔσται 154, 7

λύσις σοφισμάτων 3, 10 sq. 26, 29 27, 16 37,
6. 12 48, 35 101, 26 al. expl. 137, 13

- πρὸς τὸν ἄνθρωπον, opp. ἡ ἀληθῆς ἡ
πρὸς τὸ πρᾶγμα 151,27. 28 ἀληθῆς καὶ
τοῦ πράγματος expl. ibid. 28 sq. 154,12.
20 162,24 sq. opp. πρὸς τὸν λέγοντα
155,28 τῶν παρὰ τὸ αὐτὸ αἷτιον δεῖ τὴν
αὐτὴν εἶναι λύσιν 162,4. 5 ἡ λ. ὅτι 152,
20 153,9. 17 158,5. 26
- λυτικός 19,32 160,21 161,26
- Μάθημα. τὰ μ. 96,19. 20 sq. 99,3 expl.
83,8
- μαθηματικός. τὰ μ. 60,28
- μάθησις. ἐνεργεῖν περὶ τὴν μ. 35,17 sq.
χάριν μαθήσεως 100,31
- μαθητεία. μαθητείας χάριν 100,31
- μακρολογία 117,25
- μακρός. διὰ μακρῶν συλλογίζεσθαι (opp.
διὰ βραχέων) 117,22 opp. δίχρονος 145,
1 φύσει ibid. 10
- μάλα. ἀλλὰ μᾶλλον 1,20 135,30 ἀλλ' οὐ
μᾶλλον 119,10 καὶ μᾶλλον 12,35 ἡ
μᾶλλον 26,20 38,35 64,25 90,30 116,20
118,31 154,25 ἡ μᾶλλον εἰπεῖν 35,23 μᾶλ-
λον δέ 55,17 59,25 86,27 145,6 179,22
180,11 μᾶλλον comparativo additum
133,18 ἡ μάλιστα 9,31 66,31 130,15
163,23 μάλιστα superlativo additum 61,
12
- μανθάνειν 18,4 i. q. νοεῖν, συνιέναι τὰ
λεγόμενα 24,9. 25 def. 35,17 sq. δύο
σημαίνει καὶ ὁμώνυμον 56,14
- μάστιξ 25,7 143,4. 19 145,22
- μάταιος 86,10. 27
- μάτην coni. χωρὶς τινος λόγου 111,28
- μάχεσθαι. logice μαχόμενός τινι 179,11.
12. 14 τοῖς προδήλοις 10,27 ἑαυτῷ 44,5
- μέγας τὸ σῶμα 9,6 μείζων ὅρος logice
15,6 πρότασις 22,13 sq. 26,14. 15 59,
21 sq.
- μεθιέναι τι 194,7
- μέθοδος ἀποδεικτική 1,5 σοφιστική 7,29
cf. 2,2. 23 συλλογιστική 1,12 9,20 10,1
114,5 ἐν τέχνῃ καὶ μεθόδῳ ἐσκεμμένον
106,25
- μέλι 9,12. 14 48,9. 10 sq. 69,29. 30 177,33.
35
- μέλιττα 191,2
- μέμψις 121,17
- μέν . . καὶ 182,15. 16
- μερικός 41,19 133,22 159,5 ὁ ἐκ δύο μ.
συνάγων τι 163,18 195,24 μερικώτερος
41,22 μερικώτερον i. q. ἔλαττον 133,6.
9 i. q. πλείονα ibid. 15. 17 sq. μερικώ-
τερόν ἐστι δηλωτικόν 41,20
- μερισμός 187,25
- μέρος. μέρη τῶν εἰδῶν 17,2. 3 ἐπὶ μέρους
opp. καθόλου 4,19 τῶν ἐν μέρει 151,4
τῶν κατὰ μ. 7,27 159,2 182,17
- μέσος. εἰς μ. φέρειν 11,19 μέσος ὅρος lo-
gice 59,18 82,31 (αἷτιός ἐστι τοῦ συμ-
περάσματος) 89,15. 22 146,36
- μετά. τύπτειν μετὰ χειρός 154,5. 8 sq.
μεταβαίνειν ἐπὶ τι 160,17
- μετάγειν τοὺς λόγους πρὸς τι 118,11. 15
ἐπὶ τινος 13,20 79,22 ἐπὶ τι 92,9. 27
103,28 107,19 108,24
- μεταλαμβάνειν 39,21 172,28 εἰς 32,28
45,2 πρὸς τι 118,18. 24 134,26
- μεταξὺ adv. 4,2 28,31 πῦρ, γῆ καὶ τὰ με-
ταξὺ 94,10
- μεταπίπτειν εἰς τὴν τῶν ἐρωτῶντων τάξιν
117,8. 9
- μετατιθέναι pass. 3,26 122,3 ἔκ τινος
εἰς τι 192,3—6
- μεταφέρειν τι (λόγον, ὄνομα) ἐπὶ τι 11,28
12,29. 13. 1. 22 78,26 83,21 87,7 92,13
107,20. 21 116,32 118,31 πρὸς τι 101,3
(coni. μετάγειν) 118,11 om. τὶ ibid. 27
εἰς τι 12,36 ἐπὶ τινος ibid. 27 μεταφέ-
ρειν expl. i. q. μεταφοραῖς χρῆσθαι 135,
4 sq.
- μεταφορά. ποιεῖν τὴν μ. (i. q. μεταφέρειν
τὸν λόγον) 101,4 μεταφοραῖς χρῆσθαι
135,5. 6
- μεταχειρίζειν med. τὸν λόγον 100,28
- μετέχειν τῶν κοινῶν 98,6
- μετιέναι εἰς 27,4 τοὺς λόγους (coni. ζητεῖν)
7,31
- μετονομάζειν pass. 44,34
- μετοχή opp. ὄνομα 138,17
- μέχρι τούτου 174,8
- μή. οὐκ ἔστι τὸ μὴ οὐκ ἐλέγχεσθαι 125,12
δ ἡμῖν μὴ ἐξήτασται 176,12 τὸ ναὶ ἢ τὸ
μὴ λεγόντων 180,13 οὐ μή c. ind. fut.
181,28. 30 καὶ μή τις ὑπολάβοι 184,
25
- μηδαμῇ μηδαμῶς 20,11 49,28
- μηδαμῶς 50,14 cf. μηδαμῇ
- μηκος opp. πλάτος 43,11 46,24

μηκύνειν τὸν λόγον 109,20 om. τὸν λ.
74,11
μῆν. οὔτε .. οὔτε μῆν 20,1 194,23 ναὶ μῆν
9,2 56,13 57,8 67,7 οὐ μῆν ἀλλὰ καὶ
58,25 100,14 ἀλλὰ μῆν καὶ 82,23 οὐ
μῆν δέ 106,4 151,31
μῆνις. οὗτος (Πρωταγόρας) γὰρ τὸν μῆνιν
.. ἔλεγε 106,16 sq.
μηνυτικός 26, 20 30, 19 115, 27 175, 8
176,2
μῆποτε. ἐπισκέψασθαι μ. 64,9 *forsitan* 19,19
189,1. 14
μῆτε .. καὶ 46,1. 2
μιγνύναι (ἐρωτήματα) 53,33
μικρός. μικρὸν ἄνωθεν 105,33
μίσθωμα (coni. φόρους) τελεῖν 173,7
μοιχεία 48,35
μοιχεύειν 98,5
μοιχός. σημείον τοῦ μ. 48,11. 28 sq.
μοναχῶς λέγεσθαι 80,7 83,29 87,16 λύειν
136,33
μονομαχεῖν 141,6. 8 179,8. 10. 18. 31
μόνον οὐχί 15,15 117,21 135,17 196,4
μόριον. τὰ μ. ἐν τῷ ὄλῳ δυνάμει εἰσὶν 31,
20 μόριον τῆς ἀντιφάσεως 95,10
μουσικός 76,8 116,6 τὰ μ. 60,29 ἡ μου-
σική def. 119,17 ἀρχαὶ τῆς μ. 76,8
μοχθηρία. παρὰ τι ἔχειν τὴν μ. (σοφί-
σματα) 155,5 μοχθηρία τῶν παραλογισμῶν
25,5
μοχθηρός. μοχθηρῶς ἐρωτᾶν 177,10
μύρμηξ 191,2

Ναί. τὸ ναὶ φάναι, συγχωρεῖν 25,33. 35
26,1 εἰπεῖν (ἀποκρίνεσθαι, διδόναι) ἢ τὸ
ναὶ ἢ τὸ οὐ sim. 43, 13. 15 124, 26
130,5 179,9 sqq. al. εὐλαβεῖσθαι χρὴ τὸ
ναὶ ἢ τὸ οὐ 179,33 ναὶ μῆν 9,2 56,13
57,8 67,7
νεκρός 41, 1. 2 (coni. ἄψυχος) 52,1 137, 29
νεῦσις dist. ἔρψις, βάδις 138,6
νήμα 51,27
νικᾶν. τὴν νικῶσαν λήψεται 175,17 176,1
νίκη dial. 87,1 88,6
νοεῖν coni. διακρίνειν 9,28 i. q. μανθάνειν
24,9. 25 οὕτω (τὸ λεγόμενον) 9,31 16,7.
8 53,26 191,20 κατὰ τὸ πρῶτον, τὸ
δεύτερον 16,12 ἄλλο νενοήχασιν εἶναι τὸν

σοφ. ἔλ. 8,7 c. dupl. acc. 70, 8 165,3
τὸ ἐπὶ τινος 143,19 pass. 29,4 ὡς λε-
γόμενον 147,5 ὡς παράδειγμα 190,4 c.
inf. 57,5. 6
νόημα 11,27 28,28
νομίζειν ὅτι 63,11 67,24
νόμιμος. νομίμως πεπεράνθαι 174,27
νομοθέτης 26,8 103,4
νόμος (εὕρημα δειλῶν ἀνθρώπων) 103,5 δέχα
τῆς τῶν ν. γνώσεως 97,6 τὰ ὑπὸ τῶν
ν. λεγόμενα 115,24
νοσώδης 119,14 sq.
νοῦς τοῦ λεγομένου 5,25 135,15 δ τοιοῦτον
ἔχει τὸν ν. 40,5 49,32 67,6 διπτόν τινα
ν. ἐκφαίνειν 28,25 τὸν ν. ἐκεῖθεν λαβεῖν
34,6 ἕτερον ν. εἰσάγειν 66,24
νυκτοπορεῖν 48,30
νύκτωρ πλανᾶσθαι 48,8. 12
νύσσα 33,11 91,7

Ὅ. εἶρηκε .. τὸ ὅτι δεῖ 54,32 *similia saepe*,
velut 1,17 141,33. 25 192,6 193,30 τὴν
ἀντίφασιν τὴν ὅτι οὐκ ἀγαθόν 192,5
ὄγκος ὀξύς 86,30
ὄδε. τὰδε λέγων, ὡς 79,31
ὄζος 197,12
ὄθεν *quare* 103,4 116,29 124,21
ὀθόνη 125,18 126,29
οἶκοθεν βουλόμενος ποιῆσαι .. παράδειγμα
34,11
οἶονεῖ 7,24 83,24 100,28 120,16
οἶος. οἶον ἂν μόριον βούληται 95,10 cf.
103,17. 24 134,15 οἶον εἰπεῖν 22,4 ἡ
οἶον γένος αὐτῆς ἡ ὄρεξις (?) 105,3 οἶον
ὡς 185,4 οἶον *nempe* 41,34 44,17 86,9
133,19 141,13 180,20. 26 οἶα c. partic.
2,9
οἰοσδῆποτε 61,16 78,2
ὀκνεῖν πρὸς τι 128,4. 11
ὀκτάγωνον 60,11
ὀλίγος. κατ' ὀλίγον 26,26 μετ' ὀλίγον
78,15 88,26 89,12 109,29 al. πρὸ ὀλί-
γου 125,3 144,10 al.
ὀλόκληρος (λέξις) 100,16
ὄλος. καὶ τὸ ὄλον ὡς ἔτυχε 96,24. 25
ὄλως *omnino* 123,22 εἵπερ ὄλως 95,32
ὄμβριος (ὕδατα) 33,24 34,1
ὄμβρος 33,29 ὄ. κατενηνεγμένου 48,23. 24
ὁμιλεῖν coni. ἐρωτᾶν 98,27

ὁμιλία conī. διαλέξεις 32,24
 ὁμύνουαι. ἔκρινε δὲ ὁ δικαστὴς ὁμωμοκέναι
 τὸν Πλάτωνα 173,9
 ὁμοιοσχημοσύνη 67,18 τῆς λέξεως expl.
 56,9. 23 οἱ παρὰ τὴν ὁ. γινόμενοι παρα-
 λογισμοί 66,34 ὁ παρὰ τὴν ὁ. ἔλεγχος
 108,30. 34
 ὁμοιοσχῆμων 35,15 τὸ ὁ. τῆς λέξεως 37,
 9. 10 67,21
 ὁμοιότης. ἀπατᾶσθαι ἀπὸ μικρᾶς ὁ., ἔκ-
 τινος βραχείας ὁ. 9,11. 32 10,2 ἐξ ὁ. λαμ-
 βάνειν τὸ καθόλου 112,27
 ὁμοιότροπος adv. 21,6
 ὁμοιόχρωμος 9,35
 ὁμοίωμα τῶν καθ' ἕκαστα 158,28
 ὁμολογεῖν 2,31 τί 114,28 pass. 10,26.
 30 τὰ ἐπὶ τοῦ ὀνόματος ὁμολογηθέντα
 12,14 ὁμολογουμένως 25,26
 ὁμολογία. ἐξ ὁμολογίας ἀληθῆς (πρότασις)
 opp. διὰ συλλογισμοῦ ληφθεῖσα 10,21
 ὁμοῦ λέγειν, κατηγορεῖν 40,28 41,11 sq.
 180,5
 ὁμωνυμία 6,27 12,35 saepe ὅς (scil. ὁ
 διὰ τῶν ὀνομάτων τόπος) εἴη ἂν ἢ ὁ καθ'
 ὁμωνυμίαν λεγόμενος ἢ ὁ κατὰ ἀμφιβολίαν
 ἢ τάχα καὶ ἀμφοτέρω 11,17sq. τὸ κατὰ
 τὴν ὁ. εἶδος (τὸ πρῶτον) opp. τὸ κατὰ τὴν
 ἀμφιβολίαν (τὸ δεύτερον εἶδος) 21,6 οἱ παρὰ
 τὴν ὁ. παραλογισμοί opp. οἱ παρὰ τὴν
 ἀμφιβολίαν 22,37 sq. 28,5 sq. γένεσις
 τῆς ὁ. καὶ τῆς ἀμφιβολίας 128,14 τρεῖς
 τρόποι 28,2 sq. τέσσαρες τρόποι 137,
 20 sq. 144,10
 ὁμώνυμος 2,25 saepe dist. συνώνυμος 6,
 10 dist. ἀμφίβολος 11,34 al. ἐν τοῖς ὁ.
 ἢ ἀμφιβάλοις ἐλέγχους 123,28 τοῖς ὁ.
 τούτων διαλόγοις 14,24
 ὅμως. δὲ ὁ. 159,18 174,26
 ὄναρ. μηδὲ ὁ. γευσάμενοι 97,7 οὐδ' ὁ. ἂν
 ἤλπισεν 197,9
 ὄνομα dist. ῥῆμα 56,31 λεγέσθω νῦν καὶ
 τὰ ῥήματα ὀνόματα 13,7 cf. 11,26 28,9
 τὰ ὁ. ἐκ συλλαβῶν 13,8 σύμβολα τῶν
 πραγμάτων τὰ ὁ. 11,25 sq. opp. τὸ ὑπὸ
 τοῦ ὀνόματος σημαίνόμενον 12,14 sq. opp.
 ὁ ἀριθμός ibid. 32 opp. τὸ πρᾶγμα ibid.
 36 sq. 56,7 τῷ ὁ. ἐν opp. τὴν φύσιν
 διάφορον 44,15 ὀνόματι λαμβάνειν opp.
 παραβολῇ, λόγῳ expl. 131,22 sq.
 ὀνομασμός 12,9
 ὄνος ἄγριος, ὅς ἐν Ἰνδία λέγεται γενέσθαι

καὶ κερασφόρος εἶναι καὶ ἀμφοδούς 112,
 29. 30 113,1
 ὀξύνειν opp. περισπᾶν 145,34 146,9 pass.
 66,30
 ὀξύς (φωνή, ὄγκος) 86,30. 31 opp. βαρύς
 119,17
 ὀξύτονος. ὀξυτόνως ἀναγινώσκειν 85,21
 ὀπηνίκα 48,22 105,14 111,24 142,2. 8 187,
 18 c. conī. 48,24 66,18
 ὀπίσω. μικρὸν ὁ. 162,24
 ὀποῖος i. q. ὀπότερος 192,16. 28
 ὀποιοσοῦν 89,5
 ὅπως. ἢ ὅπως ἄλλως 89,5 ὅπως δῆποτε
 7,11
 ὀρᾶν 108,19 ὀρῶντα expl. 56,25 ὀρατά
 expl. i. q. τὰ κατ' ἐνέργειαν ὀρατά 126,
 7 sq. ὅρα δὲ καὶ τὸ τοῦ Ἀριστ. πα-
 ράδειγμα 63,9 ὀρᾶν πρὸς νίκην ἢ ἀπάτην
 87,1 88,6 ὠρᾶτο 143,7
 ὄρασις 151,12. 13
 ὀργή. πρὸς ὀργὴν ἐρωτᾶν, διαλέγεσθαι 110,
 9. 10. 11
 ὀργίζεσθαι conī. θυμοῦσθαι 110,5
 ὄρεξις 105,3. 4
 ὀρθογραφεῖν 197,30
 ὀρθός. ἢ ὁ. ἐμφάνισις καὶ ἀπόδειξις 135,34
 ὀρθή (πτῶσις) 107,15 187,32
 ὀρίζειν. ὠρισμένως εἶδέναι 165,4 168,23
 ὄρκος. διὰ τὴν περὶ τὸν ὁ. εὐλάβειαν 173,
 10 πρὸς ὄρκους ἀφιέναι ibid. 14
 ὀρμᾶσθαι ἀπὸ 48,3 76,20 121,15 ἐκ 65,6
 77,11 90,2 195,19. 22
 ὄρος 23,7 sq. 33,4 ὄρος ἐλάττων, μείζων,
 μέσος v. h. v.
 ὄσος. ἐν ὅσῳ . . φαμέν 182,22 ὅσον καθ'
 ἑαυτό 20,12 ὅσον ἐπὶ τούτῳ 71,30 150,
 12 ὅσον πρὸς τὴν διάνοιαν 81,19
 ὅταν c. ind. 19,22 28,13 135,15 141,4
 157,21. 24 c. opt. 43,11. 12. 23 c. conī.
 et ind. 6,5. 6 21,14 92,20. 21 137,25 144,
 14. 15
 ὅτε δέ 138,21. 22 ὅτε μὲν 139,22 ὅτε
 μὲν . . ὅτε δέ 138,27. 28 ποτέ μὲν . . ὅτε
 δέ 139,26. 27
 ὅτι c. inf. 128,15
 οὐ post εἰ 151,21 156,9 οὐ μὴ c. ind. fut.
 181,28. 30 οὐκ ὦν . . μηδὲ χρώμενος
 89,32. 33 sim. 147,32 τὸ ναί ἢ τὸ οὐ
 cf. ναί
 οὐδέ. οὐ γὰρ οὐδέ 46,20 οὐδέ γὰρ οὐδέ
 45,25 οὐδὲ . . οὐδέ 81,6

οὐδέτερος. τὸ οὐδ. expl. 35,33 sq. τῶν οὐδ. τὴν αὐτὴν εἶναι ὀρθὴν καὶ αἰτιατικὴν καὶ κλητικὴν 107,14. 15 cf. 184,36 185, 27. 32 188,2 οὐδετέρως 188,1 λέγεσθαι 185,23 186,14 ἐρμηνεύειν 187,30. 32
οὖν epanaleptice, imprimis post parenthesin 52,9 54,22 68,8 102,8 103,27 119,10 122,24 131,25 134,11 143,10 144,18 148,14 al. ἀλλ' οὖν cf. ἀλλά
οὐράνιος. εἰς γὰρ τινα ἀρχὴν μὲν ἔχοντά μὴ γεγονότα δέ, ὡς τὰ οὐράνια καὶ θεῖα σώματα 50,3. 4 οὐράνιος λύρα opp. ἡ αἰσθητὴ αὕτη 119,1
οὐρανός 42,4 119,2 πέμπτου σώματος ἐστὶν 101,16. 28
οὐσία. τὸ τόδε τι... ἐπὶ οὐσίας μόνης λεγόμενον 59,9 πρώτη οὐσία 67,29 αἱ καθόλου, αἱ μερικαί 68,13. 14 ἡ ἄτομος opp. ἡ καθόλου 151,5. 7 ἐν τῇ οὐσίᾳ τινός εἶναι 38,28. 32
οὐσιώδης ποιότης plur. 152,8 οὐσιωδῶς ὑπάρχειν (coni. καθ' αὐτό) 37,24 38,19. 20 κατηγορεῖσθαι 40,19 41,10
οὔτε... καὶ 46,2. 3... καὶ... δέ 61,28
οὔτις. οὔτι γε 167,12
οὔτος praenuntians 58,10 85,15 86,6 136, 1 137,13 al. καὶ τοῦτο epanaleptice 53, 30 82,17 ὅστις καὶ οὔτος (?) 144,14 οὔτος i. e. Ἀριστοτέλης 9,16 22,4 184,26 190,12 τὴν αἰσθητὴν ταύτην λύραν opp. τὴν οὐράνιον 119,1
οὐχί in fine enuntiati 128,23
ὀφείλειν c. inf. 3,28 6,9 7,20 37,21 43,32 44,1. 4 al.
ὀφθαλμός 43,8 169,23 170,32 sq.
ὄχλος. ὁ πολὺς ὄ. 98,11 103,21
ὄψις 48,21 ὄψιν ἔχειν 6,19 sq. 45,26 sq. ἀσθένεια τῆς ὄ. 9,33 διακριτικὸς ὄψεως 37,28 sq. ὑπ' ὄψιν τιθέναι 11,20

Παθητικός opp. ἐνεργητικός 35,15 sq. 67, 3, 189,15
πάθος opp. ἐνέργεια 35,22 sq. 56,17 67,1. 7 108,21 dist. γένεσις 35,22 sq. π. τελειωτικόν ibid. 26 ἡ δόξα τὰ πάθη συνθεῖσα 48,21
παίγνιον 2,19
παίζειν opp. σπουδάζειν 2,18

παλαιός. οἱ π. (scil. σοφισταί) 103,10
πάμπολυς. πάμπολου διαφέρειν 108,12. 13 διέστηκε 185,26
παναισχρός. παναίσχιον 118,24
πανήγυρις. ἐν ταῖς ἐορταῖς καὶ ταῖς π. 8,30
παντελής. παντελῶς ἄχρηστος 3,29 ἀπαρνεῖσθαι, διδόναι 119,7
πάντῃ 59,8 66,31 91,16 101,17 (ἀνθίστασθαι) 130,23
πάντως 3,13. 22. 30 10,13 13,34 14,27 saepe πάντως (scil. δύναται), τουτέστι καὶ ἐξ ἀνάγκης δύναται 147,34 πάντως γε 26,9 ἢ πάντως 22,31 ἀλλ' ἢ πάντως 120,28 οὐ πάντως 38,30 191,8 πάντως οὐ 83,30
πάνυ 119,32 164,33 οὐ πάνυ τι 40,26
παρά c. gen. velut παραδοθῆναι παρ' αὐτοῦ 1,13 4,32 8,17 12,19 18,21 19,25 21,34 22,3 al. ἡ παρὰ τοῦ Μελίσσου (σὺν ἀντιθέσει ἀντιστροφῇ) 49,15 διὰ τῆς παρ' ἐκείνων λύσεως 154,19 — τὸ λευκὸν παρὰ τὸ μέλαν φαινόμενον 113,23 παρὰ μονάδα δέκα expl. i. q. τὰ ἐννέα 182,20. 21
παραβολή coni. παράδειγμα 109,28 ἐν π. λαμβάνειν expl. 131,15 sq. παραβολῇ λαμβάνειν (opp. ὀνόματι) expl. ibid. 24
παραγγεῖλμα 130,24
παράγειν proferre (testes) τοὺς πολλούς 101,16
παραγωγή 71,2 190,25 192,22 sq. αἱ παραγωγαὶ καὶ οἱ παραλογισμοί, οἱ τρόποι δηλονότι τῆς ἀπάτης 197,26 ἡ π. τοῦ σοφίσματος i. q. ἡ ἀγωγή 149,24 173,17. 22. 23 181,9
παράδειγμα coni. παραβολή 109,28 π. τιθέναι τινός 46,14. 19 139,10. 11 145,28 πρὸς τὸ λεγόμενον 162,34 εἰς π. τιθέναι 29,36 164,33 ὡς π. λαμβάνειν 138,27 sq. πρὸς παράδειγμα ληφθέντες 23,32 ἕτερον π. προσλαμβάνειν 152,27 δῆλον ὡς (?) ἐπὶ παραδείγματος 108,26 χάριν παραδείγματος ibid. 31. 32
παραδιδόναι tradere, docere 1,4. 11. 13 2, 2. 8 sq. 4,29 al.
παράδοξος. παράδοξα λέγειν 99,16. 26 102, 3. 5 ἡ εἰς π. ἀπαγωγή 101,11 εἰς π. ἄγειν ibid. 19 102,13. 19. 20 al.
παράδοσις 120,31
παραθαρρύνειν 2,28
παράθεσις τῆς ἀληθείας 3,29

παραινεῖν. ὁ ἡμᾶς παραινεῖ 178,18 cf. 182,13
 παρακατιέναι. παρακατιόντες ἐροῦμεν 21, 27 31,11 172,17. 18 sim. 88,29
 παρακελεύεσθαι. ὡς ἡ τέχνη παρακελεύεται 59,5
 παρακολουθεῖν τῇ φαντασίᾳ 3,21
 παρακρούειν pass. 125,7
 παραλαμβάνειν τι ἀντί τινος 20,17 *transferre* ἀπό τινος ἐνταῦθα 59,25 τὸ παραληφθὲν σόφισμα 152,26 *accipere* τὰ ὑπό τινων εὐρεθέντα πρότερον 196,28 *accersere* ad demonstrationem 36,15 55,28 58,21 59,20 sq. 105,5. 9 194,29 al. τὸ ἐν ἀρχῇ 45,2 ἐν ἐρωτήσῃ 129,1
 παραλιμπάνειν 24,3
 παράλληλος. ἐκ π. τιθέναι 5,6 7,5 16,32 89,11 171,12
 παραλογίζεσθαι 76,23 περὶ τινος 99,8 τινά 13,22 71,1 passive 72,9 (παραλογίζεται) 3,22 187,6 (παραλογίζεσθαι) 43,29
 παραλογισμός 12,4 saepe dist. παρεξέλεγχος 5,29 expl. 6,31 sq. 7,10 κυρίως ibid. 12 ἐν ἐκάστοις τούτων (sc. ταῖς φωναῖς καὶ τοῖς πράγμασι) παραλογισμῶν γινομένων 37,3sq. cf. παραγωγή
 παραλογιστικός 31,10
 παραμυθία *explicatio* 194,13
 παρανοεῖν. οὐδέν τι παρανενοημένον ἔχουσι 61,24
 παρασημειοῦσθαι 145,8
 παράσημος. παράσημα expl. 145,5. 6
 παρασκευάζειν ὄπλα 62,26 sq. *logice* i. q. κατασκευάζειν 94,20
 παρατιθέναι 151,29 med. 69,5 196,18
 παρατρέπειν pass. 16,9 122,17
 παρεγγυᾶν med. τινί τι 135,12
 παρεῖναι. τὰ παρόντα i. q. τὰ προκείμενα 8,9 ἐπὶ τοῦ παρόντος 163,23 172,31. 32 ἢ παροῦσα πραγματεία 1,7 sq. 4,3. 4 99, 24 σκέψις, μέθοδος 76,30 80,18. 22 ἀντίφασις 155,21 τὸ παρὸν βιβλίον 2,6 70,13 193,31 σόφισμα 142,32 144,3 187,28 189,25
 παρeisάγειν pass. (ὑπαρξιν) 159,4
 παρεμβάλλειν 109,26
 παρεμφαίνειν 56,15
 παρεντιθέναι μεταξύ τι 71,1 72,3. 4
 παρεξέλεγχος 5, 29 expl. 6, 29 130, 27. 28
 παριστάναι (παριστᾶν) *docere* 11,21 31,9

35,21. 22 39,23 84,30. 31 104,13 184,2
 — ἢ ἀπὸ τῶν παρεστώτων δόξα 91,19
 παρό 92,27 post compar. 14,77 100,21 post προαιρεῖσθαι 123,9
 παροδικός. παροδικῶς ἐπιέναι τὴν λέξιν 135,33
 παροξύτονος adv. 32,26. 28
 Participium. accus. absol. 185,1. 6. 7
 πατρικός (χείρ) 154,37
 πέδιλον 40,30. 31
 πεζὸς λόγος 31,10
 πείθειν. πεπεισμένος περὶ τινος 18,5
 πείρα. πείραν λαμβάνειν τινός 2,14 88,11 97,6. 10 περὶ τινος ibid. 23
 πειράζειν 96,30 97,27 ἀλλήλους 96,28
 πειραστικός συλλογισμός, μέρος τοῦ διαλεκτικοῦ 18,9 sq. πειραστικῶς διαλέγεσθαι 100,30 — ὁ πειραστικός 71,5 sq. 97,4 sq. conl. διαλεκτικός 71,12 97, 31 dist. ὁ διαλεκτικός 18,13 sq. dist. ὁ διαλεκτικός, ὁ σοφιστικός καὶ ἐριστικός 88,24 opp. ὁ σοφιστής 70,30 sq. 89,26 sq. opp. ὁ ἐριστικός 99,14 — τὸ τῆς πειραστικῆς εἶδος 18,26 μέρος ἐστὶ τῆς διαλεκτικῆς, λέγεται ὑπὸ τὴν διαλεκτικὴν εἶναι 72,27 sq. οὐ διδασκαλική 88,13 dist. ἢ διαλεκτική ibid. 20 ἢ διαλεκτική καὶ ἢ π. οὐκ εἰσὶν μιᾶς τινος ὠρισμένης φύσεως 94,17. 18 τὸ προσωπεῖον τῆς διαλεκτικῆς ὑποδυομένη 96,22 98,1 ἢ ἐν τοῖς μαθήμασι π. 36,19. 24 ἢ ἄτεχνος πειραστική 98,11
 πέμπτος. π. σῶμα 101,16. 27
 πένταθλος. οἱ π. conl. οἱ ἀθλητικοί 8,26
 πενταχῶς 47,12
 περαινέειν κατὰ τὴν τῶν νόμων πρόσταξιν (πεπέρασται) 174,25 νομίμως ibid. 27
 συλλογιστικῶς 42,27 ἀδύνατον 50,12 ἄτοπον 52,13
 πέρας geometr. 96,3 sq.
 περατοῦν. τὸ κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ νόμου περατωθέν (περαιωθέν libri) 172,23
 περιάγειν εἰς ἀντίφασιν 2,25 42,15 43,26
 περιγράφειν geometr. (opp. ἐγγράφειν) 90, 12
 περιέχειν 112,7 pass. 114,29 ἐν 115,7. 8
 περικαλλὲς τὸ εἶδος 9,6
 περικάλυμμα 125,21 126,12. 22 161,13
 περικαλύπτειν 125,18 sq.
 περιλαμβάνειν ἐν ἑαυτῷ 105,29 106,1. 3
 περιληπτικός compar. 183,30

περιουσία. ἐκ π. 186,15
 περιπίπτειν σοφίσματι 43,20 ψεύδει 55,22
 περιποιεῖν. τῷ Ὀμήρῳ περιποιήσεται τὸ
 ἀνέγκλητον 35,5
 περισπᾶν opp. ὀξύνειν 145,34 pass. 34,24
 66,30 159,28 περισπωμένως 33,2. 18. 27
 149,10 159,28
 περισπούδαστος 2,19 14,19 124,23
 περιτιθέναι ὄνομα τι 108,10
 περιττός *supervacaneus* 78,8 176,10 178,9
 ἐκ περιττοῦ 119,32 numerus opp. ἄρτιος
 12,30. 31 119,18 sq.
 περιφέρειν pass. εἰς ἀντίφασιν 46,8
 πέρυσσι 26,3
 πέτρα. πέτραι μετὰ δένδρων 143,32
 πέυκη 33,24 sq.
 πέυκινος 33,20
 πῇ μὲν ἀληθές πῇ δὲ ψεῦδος 139, 33 141,
 4 al.
 πηγαῖος (ὕδατα) 34,1
 πῆληξ (ὁ, ἡ) 106,17. 19
 πηροῦν 54,25
 πῆρωσις 54,15. 19
 πιθανός 3,23 68,1 113,25
 πιθανότης: πῶς ἔχουσι πιθανότητα (πιθα-
 νότητος?) πρὸς τὸ πρᾶγμα 97,7
 πίπτειν ἔξω τινός 80,18. 32 ὑπό τι 112,16
 πίστις 23,18 π. λαμβάνειν τινός 97,15
 πιστοῦν med. διὰ τινος 8,20 διὰ τῆς ἐπα-
 γωγῆς 74,24 ἐκ 8,23 13,30 58,5 τινί
 14,27
 πλάτος opp. μῆκος 43,11
 πλατύς. πλατύτερον διαλαβεῖν 109,14
 πλατυώνυχος 112,21. 22
 πλεονεξία ἐν τῷ πυνθάνεσθαι expl. 121,25.
 26
 πλευρά 122,23 170,13
 πληγή 25,7
 πληθυντικός adv. 68,8
 πλὴν fere i. q. ἀλλά 4,14. 22 21,12 26,36
 39,30 48,17 65,3. 8 77,13 86,2 100,19
 143,19 149,4. 6 150,16 154,37 183,12
 πλήρης. τὸ πλήρες (τῆς λέξεως) 31,28 76,
 18 79,28 80,24 91,29 134,17 138,3
 143,27 166,12 178,27 180,28 183,30
 cf. 95,28 τὸ πλ. τῇ λέξει προστιθέναι
 85,33
 πληροῦν ἐπαγγελίαν 19,11 τὰς λύσεις 182,6
 πλοῖον (δυναμει) 31,22. 23
 πλοκή τοῦ συλλογισμοῦ 4,25 8,13
 πλουτεῖν ἀπὸ φαινομένης σοφίας 197,17

πλοῦτος 8,1
 πνεῦμα grammaticae 21,23 37,9 144,34
 ποδιαῖος (ἥλιος) 48,26
 ποιεῖν pass. c. part. 33,8
 ποίημα. ἐν ποιήμασιν 33,6
 ποίησις opp. ἔπος 165,5
 ποῖος i. q. πότερος 120,27 122,22. 26 136,1
 191,10 192,10. 31 193,21
 πολυπραγμοσύνη 118,18
 πολυπράγμων 118,16 sq.
 πολλάκις. εἴ τις π. *si quis forte* 124,2
 πολλαχῶς. εἶναι τῶν π. λεγομένων 67,9
 πολύς. διὰ πολλοῦ 14,16 μετὰ πολὺ 52,3
 πολύσημος 44,20
 πολυώνυμος 57,15 63,27
 πονεῖν 197,11 ἐν ταῖς πονηθείσαις ἡμῖν εἰς
 τὴν Διαλ. ἐξηγήσῃ 4,27 ἐν τοῖς εἰς τὴν
 Ῥητορικὴν πονηθείσαι 98,12
 πορεία καὶ ἐπὶ ἔρψεως καὶ βαδίσεως καὶ
 νεύσεως λέγεται 138,6
 ποριστικός τῶν λύσεων 3,13
 πόρρω τῆς συλλογιστικῆς μεθόδου 58,32
 opp. προσεχῆς 191,5
 ποσός. ποσὸν διωρισμένον, συνεχές 17,30.31
 ποταμός 11,32.33
 πότερον in interrogatione simplici 179,9.
 10. 17. 18. 24 ποτέρως 43,2. 4
 πρᾶγμα opp. ὄνομα, φωνή, λόγος 11,25 sq.
 12,36 sq. 20,28 sq. 37,2 56,7 68,21 sq.
 74,1 τοὺς ἐκ τῶν πρ. γινομένους παρα-
 λογισμούς 37,7 ἐτέρως τῷ πρ. ἔχειν opp.
 τῷ ὀνόματι 121,8.9 λύειν πρὸς τὸ πρ.
 opp. πρὸς τὸν ἄνθρωπον 123,1 πρᾶγμα
 expl. i. q. τὸ ὑποκειμένον 37,23 64,27
 161,2 opp. τὸ συμβεβηχός 160,25 cf.
 Corrig.
 πραγματεία. ἡ παρούσα, ἡ προκειμένη πρ.
 1,7 sq. 4,4 7,24 104,9 λογική, διαλεκτι-
 κή, σοφιστική, ἀποδεικτική 1,3 3,17 4,8
 ἐν ταῖς αὐτῶν πρ. (scil. τοῦ τε διαλεκτι-
 κοῦ συλλογισμοῦ καὶ τοῦ ἀποδεικτικοῦ) 2,5
 ἡ τῶν Τόπων πρ. 195,9
 πρεσβεύειν. ὁ οἱ σοφοὶ πρεσβεύουσι 104,3
 πρίων 108,10
 προάγειν ἐρώτησιν 84,22 sq. 100,4 129,15
 συλλογισμόν 106,25 κατ' ἐρώτησιν, ἐρω-
 τηματικῶς 111,25 114,15 157,26 τὸ
 συμπέρασμα 120,15. 18 σοφιστικῶς παρα-
 λογισμόν 187,5
 προαγορεύειν 117,27 135,16
 προαίρεσις. τὴν πρ. ἔχειν διὰ τινος 16,19

- τῇ πρ. διαφέρειν 89,12 ἀπὸ ἰδίας πρ. 189,7
- προβαίνειν (τοῖς κατὰ συλλογισμόν δοκοῦσι προβαίνειν λόγοις) 49,4. 5 (ἐκ διαιρέσεως, ἢ ἐρώτησις) 85,7. 8 87,14 (ἢ λύσις) 159,23 (κατὰ νόμους) 174,26
- προβάλλειν. τὸ νῦν προβαλλόμενον 26,7 ὡς πρότασιν (coni. προτείνειν) 138,10
- πρόβατον 112,24 132,1
- προγίνεσθαι 22,23
- προδεικνύειν pass. 117,30
- πρόδηλος 96,25 τοῖς πρ. μαχόμενον 10,27 coni. τὰ ὑποπίπτοντα αἰσθήσει 11,22
- προδιαστέλλειν med. 142,12
- προδιομολογεῖν pass. 117,29
- προεκτρέχειν 91,10
- προερωτᾶν pass. 132,21
- προηγεῖσθαι. προηγούμενος σκοπός 2,16 προηγούμενως 17,17 (coni. αὐτόθεν) 196,16
- πρόθεσις τῆς διαλεκτικῆς 17,22
- προϊέναι. προῖων . . φησὶν sim. 4,32 37,12 48,2 71,10 προϊόντες μαθησόμεθα 26,7
- προῖσχειν med. ἀτέχνως τὴν ἐρώτησιν 98,11
- προκαταλαμβάνειν pass. ἐτέρω δόγματι 101,29
- προκομίζειν λύσεις 130,22
- προλαμβάνειν. προλαβόντες εἰρήκαμεν 85,23 ἐν τοῖς προλαβοῦσι 63,16 98,29 120,13 160,9
- προλέγειν. ὡς προειρήκειμεν 160,6 cf. λέγειν
- πρόληψις 3,26
- προοίμιον. ἐν προοιμίῳ 4,7 24,14
- προπαροξύτονος 32,28 adv. ibid. 27
- προπορεύεσθαι 91,10
- πρός c. acc. *prae* 69,23
- προσαγορεύειν pass. παρά τι 20,24
- προσαγωγή τῶν ἱερέων, τῶν θυμάτων ἐν τοῖς βωμοῖς 8,28. 30
- προσαποκρίνεσθαι 124,31
- προσαρμόζειν ἐνὶ ἐκάστῳ τὸ κατάλληλον ὄνομα 12,12
- προσβάλλειν τινί 3,23 4,1. 2
- προσγίνεσθαι 14,16
- προσδεῖσθαι c. inf. 150,18
- προσδιαλέγεσθαι 100,31 101,23 ὁ προσδιαλεγόμενος 6,26 11,14 35,30 44,4 sq. 71,26 72,34 73,1. 2 al.
- προσδιατρίβειν τινί 3,19
- προσεῖναι τινί i. q. ὑπάρχειν 37,18 38,18 δυνάμει, ἐνεργείᾳ 31,12. 13
- προσεπερωτᾶν τὸ ἐνδεές 72,21. 22
- προσεπινοεῖν ἔξωθεν 65,10
- προσεπιφθέγγεσθαι 65,12
- προσέρχεσθαι τῷ δικαστῇ 42,17
- προσερωτᾶν 105,24 149,32
- προσέχειν 110,4 τινί 65,8 97,15
- προσεχής. αἴτιον πρ. 191,4 προσεχῶς τοῖς λεγομένοις 22,3
- προσηγορία 168,30 169,3. 5 σχῆμα τῆς πρ. 68,6 151,8
- προσήκων 3,10 ἐν τῷ προσήκοντι 37,12 προσηκόντως 109,15. 16
- προσθήκη. ταῖς καθ' ἕκαστον πρ. 196,29
- προσίστασθαι τινί 3,14
- προσκητᾶσθαι τὴν ὑγίαν 26,26
- προσλαμβάνειν ἕτερον παράδειγμα 152,26 logice 10,17. 19 29,16 54,8 62,31. 33 63,8
- προσλέγειν 130,26
- προσομιλεῖν τινί 3,31
- προσοχή 121,33
- προσποιεῖν λήθην 111,5 med. τὸ εὐεκτεῖν 8,26
- πρόσρημα 53,28
- πρόσταξις. κατὰ τὴν τῶν νόμων πρόσταξιν 174,25
- προστιθέναι λύσιν 147,29 τὸ πλήρες τῇ λέξει 85,33 opp. διαίρειν 143,6
- προσυπακούειν 30,17 31,27 70,28 133,8 138,2 157,3 169,7
- προσφέρειν 185,2
- προσψοδία. τὸ παρὰ τὴν πρ. (εἶδος) expl. 21,24 δυνάμει τὸ διττὸν ἔχουσι οἱ παρὰ τὴν πρ. (σοφισμοί) 23,5 ὁ παρὰ τὴν πρ. τρόπος 32,19 sq. τοῦ παρὰ πρ. παράδειγμα 34,12
- προσωπεῖον. τὸ πρ. τῆς διαλεκτικῆς ὑποδύεσθαι 96,21. 22
- πρόσωπον *persona* 126,24
- πρότασις. ὁ τῆς πρ. λόγος 129,10. 11 ὅταν τὸ συμπέρασμα ψευδὲς ᾖ, ἐξ ἀνάγκης καὶ αἱ πρ. ψευδεῖς εἰσιν 136,29. 30 οὐ μὴν τὸ ἀνάπαλιν 137,3. 4 (cf. συμπέρασμα) ἐλάττων, ἥττων, μείζων v. h. v.
- προτάττειν τί τινος pass. 3,18. 27
- προτείνειν λόγον 81,14 συλλογισμόν 120,26 ὡς πρότασιν (coni. προβάλλειν) 138,10 ἐρώτησιν 157,21 τὸ προτεινόμενον 134,19 med. 53,1 ἐρώτησιν 113,11

πρότερος. τὰ δεύτερα τῶν Προτέρων (scil.

Ἀναλυτικῶν) 140,17

προτιθέναι med. εἰπεῖν 8,15 14,14

προτρέπειν med. 2,23

προφανής 192,24

προφέρειν 77, 26. 27 (coni. ἐπαγγέλλειν)

139,5 ἐρώτημα, ἐρώτησιν 71,18 81,15

σόφισμα 152,9

προφορά. ἄλλως κατὰ τὴν πρ. ἐκφερόμενος

(ὄρος) 44,34 τῇ πρ. τῆς λέξεως ταῦτόν

150,1 ὅμοιος διὰ τὴν πρ., τῇ πρ. ibid.

23. 28

πρώην 25,35 58,20 85,6

πρῶτος. τὰ τῇ φύσει πρῶτα i. q. τὰ κοινά

7,21 πρῶτα i. q. πρῶτον 2,27 138,17

πρώτως 156,31 198,14

πτῶσις αἰτιατική, δοτική, ἀρρενική, θηλυκή

107,11 sq. εὐθεῖα 109,2 γενική 166,32

ὀρθή 187,32 ἀνόμοιος expl. 186,23. 29

σολοικίζειν ἐν πτώσεσιν ibid. 5

πυνθάνεσθαι τὰ πλείω ὥς ἐν 54,4

πῦρ 94, 10 ἐν πολλαπλασίονι ἀναλογία ἐστὶ

(cf. Καίνεος) 89,7 sq. ταχὺ αὖξει ib. 9

Ῥάβδος 145,24. 25

ῤῥημα. τὰ ῤ. τοῦ Διός 34,17 dist. ὄνομα

11,26 36,10 56,31 καθ' αὐτὰ λεγόμενα

καὶ αὐτὰ ὀνόματά ἐστί 11,26 cf. 13,7 28,

10 ἐνεργητικὸν ῤ. 75,6

ῤητορικός. ῤ. συλλογισμοί 48,27 ῤ. ἀπο-

δείξεις ἐκ τῶν ἐπομένων γίνονται ibid. 31

ῤῥητορική 97,8

ῤῥήτωρ. expl. 115,22

ῤίς 105,8 sq. 183,32 184,6 sq.

ῤοπή. ῤοπὴν διδόναι πρὸς συγκατάθεσιν 95,

34

Σάρξ. κατὰ τὴν σαρκὸς ἐπιφάνειαν 169,27

σαφήνεια. πρὸ τῆς τῶν ῤητῶν σ. 164,12

πρὸς σαφήνειαν τοῦ λεγομένου 172,20

σαφηνίζειν 1,10 30,22 46,12 142,18 143,

24 152,26 176,10 178,18 σαφηνισθήτω

23,17 112,19

σαφηνισμός. πρὸς σαφηνισμόν τούτου 141,

29

σαφής. τοῦ σ. ἔνεκα 22,5

σημαίνειν. τὸ σημαίνόμενον *significatio* 107,

31 124,7. 24 127,29 140,27 148,22

σημαντικός (φωνή) 105, 28 τινός 36, 32

67, 1. 7 107, 7 108, 21 al.

σημεῖον 98,6 (coni. στοιχεῖα) 110,10 ge-

ometr. 7,26

σημειοῦν med. *adnotare* 30,9 σημειωτέον

7,1

σημειώδης. αἱ σ. ἀποδείξεις 48,27. 28

σῆπειν pass. ὀμβρίοις, πηγαίοις ὕδασι 33,24

34,1

σῆρ. τὰ ἐκ σερῶν νήματα (coni. ἐξ ἐρίου)

51,27

σιγᾶν. σιγῶντα expl. 28,14sq. 56,24 86,20

σιδηροῦς. ἐπὶ τοῦ σ. γένους 6,23 (opp.

ἐπὶ τοῦ παρ' Ἑσιόδῳ χρυσοῦ γένους) 45,

33

σιμότης 105,7 sq. 183,32 184,10 sq.

σιωπῇ δηλοῖ τὸ ναί 53,28 τὴν σ. τιμᾶν

60,35

σκαληνός (τρίγωνον) 83,14

σκέλος κοῖλον 184,5

σκέπτεσθαι καθ' ἑαυτόν, μετ' ἄλλων 68,

23 sq.

σκεῦος expl. i. q. οὐδέτερον 108,7

σκέψις. τὴν σκ. πρὸς τι ποιεῖσθαι 68,24.

26 οὐ τῆς παρούσης ἐστὶ σκ. 76,30

σκοπεῖν ὅτι (?) 136,36 σκόπησον 134,14

σκοπὸς τῆς παρούσης πραγματείας, τοῦ βι-

βλίου 1,6. 10 sq. ὁ πᾶς τοῦ λεγομένου

σκ. 97,17 135,33 σκοπὸν ἔχειν c. inf.

95,12

σκόροδον 92,17. 19

σκοτεινός. τὸ σκ. τοῦ λόγου 21,28

σκυλάκιον ὀρᾶ, οὐχ ὀρᾶ 45,37 τυφλόν

54,16 sq.

σκυτεύς 40,17 sq.

σκυτική 40,26

σκῶλον. σκῶλου παντὸς πόρρω καθιστα-

μένου 3,34 ἀλλήλοις σκῶλα τιθέναι πρὸς

τι 91,8

σολοικίζειν 19, 28 99, 17. 27 def. 186,7

opp. ἐλληνίζειν 185, 12 γίνεται κατὰ

τρεῖς τρόπους 106, 10 sq. ἐν πτώσεσιν

186,5 ἀληθῶς, φαινομένως ibid. 23 sq.

σολοικισμός 106,7 sq. i. q. σολοικίζειν ἐν

πτώσεσιν 186, 6 ἀληθῆς, φαινόμενος 19,

30 20,1 ὅμοιός ἐστι τοῖς παρὰ τὸ σχῆμα

τῆς λέξεως γινομένοις ἐλέγχοις 108,15 sq.

κατὰ τὰ ὀνόματα γίνεται ibid. 22 sq.

σόλοικος def. 186,8

- σοφία φαινόμενη 15,7 sq.
 σοφίζεσθαι 15,22. 30 29,20 36,14 τινά 1, 21 32,27 pass. σοφίζόμενος 43,29 σοφίζονται 52,26
 σόφισμα 1,18 3,7.12 5,28 sq. saepe ταὐτὸν τῷ ἐριστικῷ συλλογισμῷ 5,30 οὐ γὰρ εἰσι τὰ σ. ἀληθεῖς ἔλεγχαι ἀλλὰ φαινόμενοι 123,12
 σοφισμός 3,8 21,34 23,1.32 29,22 48,2 55, 4 al. γενικοὶ στοχασμοὶ τῶν σ. 1,14 3,6. 7
 σοφιστεύειν 16,31 100,20 172,31
 σοφιστής 1,12. 17. 18 2,3 sq. saepe τίνων ἐφίενται 7,30 cf. 17,5 19,25 ἐλέγχουσι οὐδαμῶς 11,12 φαινόμενος σοφός 15,7 ἀπὸ φαινόμενης σοφίας ἐχρηματίζοντο ibid. 8. 9 cf. 197,17 πάντα εἰδέναι διαβεβαιοῦνται 15,13.14 opp. ὁ διαλεκτικός 195,30 opp. ὁ πειραστικός 89,30
 σοφιστικός i. q. φαινόμενος opp. ἐπιστημονικός 14,11 ἔλεγχος 1,6. 8 2,2. 16 sq. al. κοινὸν πάντων τῶν σ. ἐλέγχων τὸ φαίνεσθαι 5,7 i. q. φαινόμενος ἔλεγχος ibid. 27 dist. φαινόμενος ἔ. 7,7 sq. 8,7.8 λόγος 2,8 (dist. ἀποδεικτικός, διαλεκτικός) 5,1 7,30 al. συλλογισμός 2,1. 7 (i. q. ἐριστικός) 4,8 sq. 7,16 al. opp. φαινόμενος συλλογισμός def. 5,13. 14 πᾶς συλλ. σοφ. ἢ παρὰ τὴν ὕλην ἐστὶ . . ἢ παρὰ τὸ σχῆμα 135,26. 27 τρόπος 6,27 21,1 sq. al. σ. ἐνοχλήσεις 2,7 εἶδη τῶν σ. ἐν. εἰσὶ δύο 20,18 sq. σ. πραγματεία (dist. διαλεκτική, ἀποδεικτική) 3,17 al. πρῶτα τῆς σ. μεθόδου 7,29 sq. διάλεξις 101,8 σ. διατριβαί 120,24 σ. ἔργον 101,1 σοφιστικῶς ἐλέγχειν opp. ἀληθῶς 6,28 ἀποκρίνεσθαι 135,1 — ἡ σοφιστική 2,22 dist. ἡ διαλεκτική 4,2 8,3 φαινόμενη σοφία 15,7 δύναμις 17,7 τέχνη ibid. 10. 11 ἄχρηστος ἐστὶ παντελῶς τῇ ἀποδεικτικῇ ἐπιστήμῃ 3,28 διαφέρουσι ἀμφοτέραι (ἡ πειραστικὴ καὶ ἡ διαλεκτικὴ) τῆς σ. 72, 30 sq. — ὁ σοφιστικός 12, 35 conī. ἐριστικός, dist. ὁ διαλεκτικός, ὁ πειραστικός 88,25 dist. ὁ ἐριστικός ibid. 26 sq. 99,15
 σοφός. ὁ σ. φαινόμενος, ὁ ὄντως σ. 15,8 sq.
 σπερματικός. οἱ φυσικοὶ καὶ σπ. λόγοι 197,12
 σπεύδειν c. inf. 8,29 9,3. 4 91,13 111,5
 σπουδάζειν opp. παίζειν 2, 18 c. inf. 46,3 115, 23 pass. 100, 2. 8. 18 103, 19.20 109,12 παρὰ τοῖς σοφισταῖς 16,22 106,7
 στάδιον διελθεῖν, διέναι 115,32. 34
 στέλεχος 197,11. 12
 στέλλεσθαι διττόν 189,6 sq.
 στενοχωρεῖν pass. περί τι 42,23
 στέρησις. τὸ μὴ ποιεῖν αὐτὸ τοῦτο τοῦ ποιεῖν ἐστὶ στ. 182,28
 στερητικός. στερητικῶς opp. καταφατικῶς 89,19
 στιγμή πέρας οὔσα γραμμῆς μιᾷ διαστάσει ἀπολειφθήσεται τῆς γραμμῆς . . ἔσται ἀδιάστατος καὶ ἀμερῆς 96,4—6
 στίζειν *interpungere* 84,11
 στίχος 34,7 165,4 sq. 168,23 169,6
 στοιχεῖον. αἱ συλλαβαὶ ἐκ στοιχείων 13,8 τὰ στ., ὧν ἐν τῇ συνθέσει τὰ ὀνόματα, πεπεράνθαι 14,3 οἷονεῖ στοιγεῖα conī. ἀρχαί 7,24 109,25 i. q. παράσημα 145,5
 στολίζειν 8,27
 στοχάζεσθαι. πόσων οἱ σοφισταὶ στοχάζονται 17,5 expl. 19,20 τῶν παρ' αὐτῶν στοχάζομένων ibid. 25
 στοχασμός. γενικοὶ στοχασμοὶ τῶν σοφισμῶν 1,14 3,6
 στρέφεσθαι περί τι 94,12
 συγγίνεσθαι Σωκράτει 40, 26 τῇ τούτου φιλῇ 98,4
 σύγγραμμα 1,9
 συγκατάθεσις 60,36 τὸ ναί, τὸ τῆς σ. προσήμα 53,28 τινός 95,34
 συγκαταμιγνύναι pass. τινί 52,15. 17
 συγκατανεύειν τινί 157,17. 18
 συγκατατάττειν pass. τινί 38,12. 16
 συγκατατιθέναι med. τινί 26,3. 4
 συγκεφαλαιοῦν med. 99,29
 συγκλῦς (ἄνθρωποι) 103,12
 συγκρίνειν pass. πρὸς τι 38,2. 3
 σύγκρισις τῶν αἰσθητηρίων opp. διάκρισις 23,15
 συγγεῖν (conī. κυκλῶν) τὰς διαλέξεις 172,29 ὡς μὴ συγγεθῆναι αὐτοῦ τὸν νοῦν 109,21. 22 συγκεχυμένος opp. ὠρισμένος 184,7 συγκεχυμένως ibid. 3
 συζευγνύναι 113,10
 συζυγία συλλογιστική 4,10 sq. ἀσυλλόγιστος ibid. 23
 συκῇ 197,8
 συκοφάντης 173,6. 7 sq.
 συλλαβή. αἱ σ. ἐκ στοιχείων 13,8 ποσόν 157, 23 μηδὲ πᾶσαν σύνθεσιν γραμμά-

των συλλαβάς ἢ ὀνόματα ποιεῖν δύνασθαι 14,5
 συλλαμβάνειν 24,30 105,12 113,20
 συλλογίζεσθαι i. q. λογίζεσθαι (ἐπὶ τῶν δακτύλων ἐν ταῖς ψήφοις) 12,25 logice τὸ ἐναντίον 3,1 ἔλεγχον 157,8 c. dupl. acc. 186,3. 4 191,32 τρόπον τινά 97,12 ὁ δυνάμενος ἐπιστημόνως συλλογίζεσθαι, ἐκεῖνος οἶδε καὶ παραλογίζεσθαι 198,1. 2 τὸ συλλογιστόμενον i. q. ὁ συλλογισμός 49,9 συλλογισθεῖν? 122,8
 συλλογισμός ἀπλῶς 1,3 7,15 κυρίως 3,32 φαινόμενος 4,12. 22 ἀληθής, ἀληθῶς 9, 18. 20 ψευδής, ἀληθινός, μύρια τοῦ ἀλ. σ. 73,9 sq. τῶν κατηγορικῶν σ. τὸ εἶδος τριττόν 2,3 sq. τὰ τῶν σ. εἶδη 17,13 sq. σοφιστικός (ἐριστικός), διαλεκτικός, ἀποδεικτικός 2,1 sq. 4,8 sq. 7,15 sq. al. συλλογισμός, τούτέστιν ἀπόδειξις καὶ συλλογισμός ἀποδεικτικός 95,11 ἐκ πιστοτέρων καὶ γνωριμωτέρων δεῖ τοὺς σ. γίνεσθαι 192,26 διὰ συλλογισμοῦ λαμβάνειν dist. ἐξ ὁμολογίας 10,20 ἀποδεικνύναι, δεικνύναι ibid. 22 11,1
 συλλογιστικὸς τῶν ἀντικειμένων 18,8. 9 σ. μέθοδος 1,12 9,20 58,32 59,3 114,5 197,24 συζυγία 4,10 sq. σ. εἶδος 4,11. 30. 31 7,11 συλλογιστικῶς συλλογίζεσθαι 4,21 περαίνειν 42,27 συνάγειν 114,5 (coni. ἀληθῶς) συμπεραίνεισθαι 163,10
 συμβαίνειν logice 53,36 54,6 116,18 sq. saepe ἐκ 55,25 61,6 115,33 διὰ τινων 146,38 155,21 παρά τι 67,13 τὸ συμβαῖνον ἄτοπον 180,11 181,7 τὸ συμβαῖνον expl. 130,16 i. q. συμπέρασμα 131,10 cf. 117,24. 26. 33 — οὐ τὸ τῷ συμβεβηκότι ὑπάρχον καὶ τῷ ὑποκειμένῳ ἀνάγκη ὑπάρχειν 37,32 sq. 125,31. 32 οὐκ ἀνάγκη τὰ τῷ διαφόρῳ συμβαίνοντα καὶ τῷ λοιπῷ συμβαίνειν 150,36 sq. παραλογισμός, σόφισμα παρὰ τὸ συμβεβηκός 37,32 sq. 125,30
 συμβάλλειν med. οὐ μικρά 109,15 εἰς 19, 10
 συμβιβάζειν τὸ ἀπορούμενον 92,23
 σύμβολον. σύμβολα τῶν πραγμάτων 11,25
 συμμετρία θερμῶν καὶ ψυχρῶν καὶ ξηρῶν καὶ ὑγρῶν 36,20
 σύμμετρος geometr. 119,18 170,13
 συμμειγνύναι τὰ διάφορα ὑποκείμενα 53, 1. 2

συμνημονεύειν pass. τινί 132,20. 21
 συμπαλαμβάνειν 184,24
 συμπεῖθειν 67,22
 συμπεραίνειν pass. i. q. περαίνειν (?) 13, 10 med. τὸν λόγον 97,31 logice saepe, velut 77,14 med. 145,31 παρά τι pass. (συμπεπέρασται) 25,9. 10 τεχνηέντως 59,6
 συμπεραντικός 120,16 συμπεραντικῶς expl. 114,3 ἐπάγειν ibid. 9
 συμπέρασμα 3,34 al. κυρίως λέγεται τὸ συλλογιστικῶς καὶ κατὰ μέθοδον συλλογιστικὴν συναγόμενον 114,5 ἀληθῶν οὐσῶν τῶν προτάσεων ἐξ ἀνάγκης καὶ τὸ συμπέρασμα ἔσται ἀληθές 83,3 (cf. πρότασις) καὶ τὸ σ. δῆλον 89,9. 10 96,15
 συμπερασματικός 85,26. 27
 συμπεριλαμβάνειν 184,30
 συμπίπτειν 122,24
 συμπλέκειν pass. 28,27 τινί 138,2 190,1
 συμπληροῦν. συμπληροῦντα αὐτοῦ (scil. τοῦ γένους) τὸ εἶναι 38,28
 συμπλοκή πρὸς τι (coni. σύνθεσις) 14,6 log. 41,8

* συμποδισμός coni. ἀπάτη 135,13
 συμφύρειν pass. 51,30
 συμψεύδεσθαι ἐπὶ τινος 44,13
 συνάγειν πολλά τινα καὶ διάφορα πράγματα 12,8 ἐκ τινος τὸν ἔπαινον εἰς 118,29 *concludere* saepe, velut 46,27 55,26 sq. ἐπὶ τοιοῦ τὴν ἐρώτησιν 157,33 συνάζει 114,16 157,24 191,28 193,17
 συναθροίζειν πλοῦτον ἐκ τινος 14,23
 συναιρεῖν. ἵνα συνελὼν εἴπω 16,2 συνελόντα φάναι 165,28
 συναληθεύειν. συναληθεύσει ἄρα ἡ ἀντίφασις 119,29
 συναμιλλᾶσθαι τινι 179,11
 συναμφοτέρος. τὸ σ. 38,12 143,13
 συναναιρεῖν τὸ ἐπόμενον 49,19 τὸ συναχθέν 191,12
 συνάπτειν (coni. συντιθέναι) 30,6 90,30 pass. (coni. κεκλωσμένα) 51,28 πρὸς τὰ προσεχῶς εἰρημένα συναπτόμενον 99,4 συνημμένως κατηγορεῖν, λέγειν (opp. διηρημένως, χωρὶς) 40,16 41,1. 25 184,19
 συναριθμεῖν τὸ ἐν ἀρχῇ 46,9. 11
 συναρπάζειν pass. ὑπὸ τῆς ἐρωτήσεως 54, 23
 συνδεῖν pass. τῇ ὕλῃ 3,21
 σύνδεσμος grammaticae 119,32 145,11 189, 23

- συνδυάζειν pass. μετά τινος 184,1
 συνεθίζειν pass. c. inf. 129,12
 συνελαύνειν ὑπόθεσιν εἰς τὸ ἀδύνατον 163,11
 συνεμφαίνειν ἔν τινι 182,23 pass. 104,24
 συνενοῦν. συνηνωμένως 28,27 cf. 183,7
 συνεξακούειν pass. 104,18
 συνεπινοεῖν 132,23 167,26 pass. 182,17
 συνεπινοούμενα expl. 132,20
 συνέρχεσθαι. πάντων συνελθόντων εἰς τὸ ἀπατηθῆναι τινα 72,11
 συνεφέλκειν. συνεφέλκον conī. ἐλλειπτικόν 29,19
 συνεχῆς (διαίρεσις) 128,5 τινός 196,27
 συνήθεια. τὸ ἀνώμαλον τῆς σ. 67,33
 συνήθης. σύνηθες αὐτῷ (Ἀριστοτέλει) 84,7 183,21 τὰ σ. τοῖς πᾶσι (conī. τὰ κοινά) 97,20
 σύνθεσις (conī. συμπλοκή) στοιχείων, γραμμάτων 14,3 sq. τῶν πεπερασμένων καὶ ἡ σ. πεπερασμένη ibid. 4 πᾶσα σ. μερική 41,19 τὸ κατὰ σύνθεσιν τρίτον εἶδος 21,20 τρίτος τρόπος ὁ παρὰ τὴν σύνθεσιν 29,2 sq. δυνάμει τὸ διττὸν ἔχουσι οἱ παρὰ τὴν σ. 23,5 sq. δῆλον ὅτι τὸ παρὰ τὴν σ. τρόπον τινα παρὰ τὴν διαίρεσιν ἐστὶ 143,15. 16 τινός μετά τινος ibid. 23. 24
 σύνθετος. τῷ συγκατατεταγμένῳ καὶ συνθέτῳ (ἀνθρώπῳ) opp. τῷ ἀπλῷ καὶ ἀκατατάκτῳ τῷ καθόλου 38,16 σ. κατηγορία 41,18. 20 τὸ σ. καὶ ὑποκείμενον i. e. τὸ πρᾶγμα 37,23 τὸ σ. opp. οὐσία 59,9 i. q. ἡ οὐσία μετά τῆς ποιότητος ibid. 22 cf. 182,11 τοῦ σ. τὸ μέρος διαιρεθὲν οὐ διττὸν 145,17 compar. 133,17 συνθέτως 29,4
 συνθεωρεῖν conī. συννοεῖν pass. ἔν τινι 182,26
 συνθλίβειν τινα εἰς ἀντιφάσεις 70,32
 συνιέναι c. acc. c. inf. 67,8 τῶν συνιέντων τις 74,28
 συνιστάναι (συνιστᾶν) ἐλέγχους, σοφίσματα 1,11 3,4. 12 τὰ πολλαχῶς λεγόμενα 139,20 *demonstrare* πρότασιν 23,21 119,11 ὅτι 16,15. 19 c. acc. c. inf. 79,10 διὰ τῆς ἐπαγωγῆς 73,16 182,19 διὰ τῆς ἀδυνάτου δειξέως 75,34 συνίστασθαι (conī. γίνεσθαι) 37,6. 11 παρὰ τι 55,34 ἐκ 16,31 21,8. 22 sq. 137,21 144,11
 συννεύειν τινί 72,14. 15
 συννοεῖν conī. συνθεωρεῖν pass. ἔν τινι 182,27
 συνορᾶν 47,13 122,26 128,2 137,17
 συνουσία διαλεκτική 82,31
 συνουσιάζειν ἐν ἀγορᾷ 100,9
 σύνταγμα 176,8
 σύνταξις grammaticae οὕτως ποιεῖν τὴν σ. 7,21
 συντάττειν τί τινι 68,18 grammaticae οὕτω συντακτέον τὸ χωρίον 81,32
 συντείνειν πρὸς ὑγίαν 2,11
 συντελεῖν πρὸς τι 110,13 sq. (τινί) 111,9 176,31 εἰς 117,9 (τινί) 113,7
 συντέμνειν τὸν λόγον 117,34
 συντιθέναι (i. q. προστιθέναι) 29,9. 10 30,6 ἡ δόξα τὰ πάθη συνθεῖσα 48,21 τὰς προτάσεις (conī. τάττειν) 99,19 τὰς ἐρωτήσεις 109,14 τινί 30,18 (opp. διαιρεῖν) 142,22. 24 144,28 147,20 159,23 al.
 σύντομος. διὰ σ. λόγου διδάσκειν 17,27 σ. ποιεῖσθαι τὰς ἐρωτήσεις 110,2 122,16 συντόμως 85,22 170,15
 συντρέχειν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ 9,15
 συνυπάγειν pass. τῇ ἐρωτῇ 53,34
 συνώνυμος (dist. ὁμώνυμος). πολλάκις καὶ ἀπὸ συνωνύμων ἀπάτη γίνεται 6,5. 11 τὰ γένη συνωνύμως τῶν εἰδῶν κατηγορεῖται 38,29
 συσσημαίνειν pass. τῷ εἶδει τὸ γένος 183,19
 σύστασις (τῶν σοφισμάτων) 1,17 26,12 194,13
 σφαγή plur. 25,7 43,4
 σφαλερός (ἀπόκρισις) 81,13
 σφάλλειν. κατὰ τὴν ἐσφαλμένην τῆς αἰσθήσεως κρίσιν 9,11 κατὰ τὸ συλλογιστικὸν εἶδος ἐσφαλμένος 7,11 τὸν ἔν τινι ἐπιστήμῃ σφαλλόμενον 75,25
 σχέσις ποιὰ 35,13 ἄσχετος 152,24
 σχῆμα geom. 82,29. 30 83,19. 20 τὸ παρὰ τὸ σχ. καλούμενον εἶδος τῆς λέξεως 21,25 φαντασία τὸ διττὸν ἔχουσιν οἱ παρὰ τὸ σχ. τῆς λέξεως 23,12 ὁμοίος ἐστὶν ὁ σολοικισμός τοῖς παρὰ τὸ σχ. τ. λ. γινομένοις ἐλέγχους 108,15 sq. cf. 150,25. 35 151,14 152,1. 6 al. τὸ σχ. τῆς προσηγορίας 68,6 151,8 logice πᾶς συλλογισμός σοφιστικὸς ἢ παρὰ τὴν ὕλην ἐστὶ. ἢ παρὰ τὸ σχῆμα 135,26. 27 τὸ σχ. ὑγιές, ἡμαρτημένον ἔχειν 5,14. 15 7,10 sq. 19,1 70,22 89,10 135,31 κατὰ τὸ σχ. μὴ ὑγιῶς,

μὴ καλῶς ἔχων, ἡμαρτημένος 7, 2. 3.
12, 13 19, 2 90, 28 136, 23. 36 195, 23
φυλάττειν τὸ τοῦ σχ. ἴδιον 4, 21 136, 19
ὁ ἀσυλλόγιστον ἔχων τὸ σχ. 89, 32 διὰ
τὸ τοῦ σχ. ἀσυλλόγιστον 162, 33 πρῶτον
σχῆμα 4, 19 δεύτερον 10, 32 11, 3 58, 22
96, 14 δύο καταφάσεις ἐν δευτέρῳ σχ.
4, 27 59, 27 70, 24 89, 4. 7 136, 6. 21 al.
τρίτον 11, 6 58, 17 60, 7. 13 ὁ ἐκ δύο
μερικῶν ἐν τινι τῶν σχημάτων πειρώμε-
νός τι συνάγειν 70, 24 89, 5 cf. 59, 27
σχηματίζειν pass. εἰς 35, 19. 20 κατ' ἐνέρ-
γειαν τὸν λόγον ibid. 26. 27 τὴν ἐρώτησιν
κατὰ τὸ πότερον 133, 13
σχηματισμὸς τῆς λέξεως 21, 25 35, 13
σχολή plur. εἰς ἐκεῖνα (scil. τὰ Πρότερα ἀνα-
λυτικά) 58, 26
σώζειν ἐν ἑαυτῷ τὸν ὀρισμὸν 58, 30 σώζει(?)
καὶ ἐπὶ τούτου 16, 12
σῶμα πέμπτον 101, 16. 28
σωματικός (διάθεσις) 9, 16
σωρός 51, 29
σωφροσύνη 53, 32 sq.

Τάξις τῶν ἐρωτώντων 117, 8
ταπεινός (φρόνημα) 14, 27
τάττειν (coni. συντιθέναι) προτάσεις 99, 19
τὶ ἐν τινι 68, 30
ταυτολογεῖν 178, 9
τάχα fortasse 26, 21 49, 7 138, 14
ταχύς. ταχείας ποιεῖσθαι τὰς ἐρωτήσεις
110, 2 ταχύ adv. 89, 9 ταχέως 157, 32
183, 14 τάχιον 122, 15
τελεῖν φόρους τινί 173, 8 intrans. ὑπὸ εἶδος
55, 4
τέλειος. τὸ τ. ἔχειν ὑπό, ἀπὸ τινος 198, 12.
13
τελειοῦν pass. 198, 14
τελείωσις τοῦ μαθητοῦ 35, 24 coni. ἐπί-
δοσις 197, 2
τελειωτικός (πάθος) 35, 26
τέλειος. τελεώτερον 47, 10
τελευταῖος. τελευταῖον dist. συμπέρασμα
114, 7. 8
τέλος expl. i. q. συμπέρασμα 140, 9 142, 1
περὶ τὸ τ. 41, 12 πρὸς τῷ τ. 140, 5
τεμάχιον (τεμμάχιον libri). τὸ τοῦ στίχου
τ. 34, 7
τετραγωνισμός cf. Ἀντιφῶν, Βρύσων

τετράγωνον 60, 9 ἐκτός, ἐντὸς τοῦ κύκλου,
τὸ μεταξύ 90, 13 sq.
τετράπηγος (τῷ μήκει) 43, 11 sq.
τετράπους 132, 5. 6
τετρασύλλαβος 12, 33
τέχνη coni. ἐπίστημη opp. δύναμις 17, 7.
8 sq. ὡς ἡ τ. παρακελεύεται 59, 5 εἰ-
δέναι, ἀγνοεῖν τὴν τ. 97, 21. 23 sq. expl.
i. q. συλλογισμός 106, 24 αἱ ἄλλαι τ.
(opp. ἡ λογικὴ πραγματεία) 198, 11. 12
μετὰ τ. 97, 27 ἐν τ. καὶ μεθόδῳ σκοπεῖν
106, 24. 25
τεχνήεις. τεχνηέντως (συμπεραίνειν) 59, 6
τεχνικός 179, 2
τέως 104, 8
τιθέναι ὄνομα 12, 8 παράδειγμα 46, 14. 19.
20 87, 29 139, 10. 11 τὴν αἰτίαν 129, 28
168, 7 τὸ σόφισμα 147, 28 τὸν τρόπον
ἐν τοῖς παρὰ τὴν λέξιν 68, 19 τοὺς τρό-
πους εἰς ἀριθμὸν ὠρισμένον 75, 18 εἰς
παράδειγμα pass. 164, 33 med. τινὶ ὄνομα
13, 34 τὸν ὀρισμὸν 46, 13 σόφισμα 82, 18
i. q. συγχωρεῖν 75, 20. 21 coni. συγχω-
ρεῖν 148, 16. 17 sq.
τίκτειν ἀπάτην pass. 48, 20
τιμᾶν τὴν σιωπὴν 60, 35
τίς. τὸ τί μερικόν ἐστὶ 41, 19 ἀλλ' ἅττα
49, 11
τίτανος 92, 15
τμήμα τῆς γῆς 145, 4
τοίνυν epanaleptice post parenthesin 108,
11 196, 5
τοιόσδε. τοιῷσδε 122, 3
τοιούτος. ὁ τοιούτος i. q. οὗτος 58, 27
τοιῆχος 190, 32 sq.
τομή coni. καῦσις 25, 12. 13
τόνος 21, 23 144, 33 145, 6 ὁ ἐν τῇ λέξει
τόνος 37, 9 ὁ τ. πρὸς ὃν ἄδομεν καὶ τοὺς
λόγους ποιούμεθα 32, 22 οὐδένα τ. ἔχον
ibid. 30 ἀναβιβάζειν τὸν τ. 34, 24 τὸν
τ. τιθέναι εἰς 35, 2. 4
τοπικός (πραγματεία) 197, 16
τόπος. ὅτι οὐκ ἐστὶ τόπος 47, 19 sq. τὰ μέρη
τοῦ τ. ibid. 24 dialectice 77, 1
τοσαυταχῶς 87, 4
τότε post εἰ 91, 14 168, 18 τότε δὴ τότε
(? fort. δῆτα) 166, 22
τοτὲ μὲν. . τοτὲ δέ 66, 24
τραγέλαφος 41, 29 sq.
τραῦμα. τὰ ἐν πολέμῳ τρ. 43, 4 167, 7
τρέπεσθαι ἐπὶ τι 132, 8

τρίγωνον 83,13 94,23 95,5 sq. 116,12 sq.
 τρίπηχυς 181,10 sq.

τριττός 2,4

τρόπος. ἀγαθός κατὰ τοὺς τρόπους 40,
 32 — opp. πᾶγμα 157,32 τρόπος
 τῶν παραλογισμῶν i. q. εἶδος 20,17 τρό-
 ποι expl. 109,11 οἱ τρόποι τῆς ἀπάτης
 197,26

τυγχάνειν c. inf. 74,26 167,19 om. par-
 tic. ὢν (ἐπὶ τὰ τυγχάνοντες) 55,15 (ἐν
 Πειραιεὶ τυγχάνων) 145,35 156,28 168,33
 190,18 εἰ τύχη, τύχοι 63,36 81,15. 16
 87,6 135,29 145,4 152,14 188,24 190,8
 εἰ οὕτως ἔτυχε 83,19 96,8 ὥς ἔτυχε
 106,25 ἡ τυχοῦσα κακία, λύσις 154,38
 162,23 164,1 τυχόν adv. 26,27 32,27
 65,18 105,23 137,1 — τυγχάνοντα i. q. τὰ
 πράγματα opp. λεκτά 20,29

τυμβωρύχος conl. ληστής 169,23

τυραννεῖν. ὁ τυραννήσειν μέλλων 62,26 sq.

τυφλός def. 54,14 sq. cf. 140,21 sq.

Υβρίζειν 98,4 175,32 sq.

υγεία def. 36,19. 20

υγιαίνειν 197,30 τὸ τὸν υγιαζόμενον υγιαί-
 νειν διττόν 25,29 sq. υγιαίνειν opp.
 υγιαίνειν expl. 26,30 sq.

υγιαίνειν opp. υγιαίνειν 26,31 sq.

υγιάνσις. ἐνεργεία ἔχειν τὴν ὕ. 26,26

υγιεινός 119,13 sq.

υγιής. τὸ συλλογιστικὸν εἶδος, τὸ σχῆμα
 υγιές ἔχειν 4,31 5,14 sq. 19,1 70,23
 υγιής κατὰ τὸ σχῆμα 90,32. 33 μὴ υγιῶς
 ἔχειν κατὰ τὸ συλλογιστικὸν εἶδος, κατὰ
 τὸ σχῆμα 4,30 7,2.3 υγιῶς συλλογίζεσθαι
 8,13

υετός. υετοῦ καταφορά 48,25 υετοῦ κατε-
 νηνεγμένου 62,10.11

υλακτεῖν 77,29 78,24. 30 81,15 128,22 sq.

ὕλη. ἡ τῶν ἀνθρώπων φύσις τῇ ὕλῃ συνδε-
 θεῖσα 3,21 opp. τὸ συλλογιστικὸν εἶδος,
 τὸ σχῆμα 4,9 sq. 7,1. 9 sq. 135,26 ἐπὶ
 τῆς ἐνδεχομένης ὕλης συμψεύδεσθαι 44,13
 ὑπάγειν pass. ἀπάτη 52,26 εἰς ταύτην τὴν
 ἔννοιαν 49,34 logice τί τινι 26,13 68,33
 εἰς 62,5 — med. 183,28

ὕπακούειν ἔξωθεν 92,21

ὕπαρξις φαινόμενη, κυρίως 15,5 ἔχειν τὴν
 ὕ. ἐν τινι 158,29 ὕ. ἔχειν ἰδίαν ibid. 34

ἡ τοῦ τρίτου ἀνθρώπου παρεισάγεται ὕ.
 159,3. 4

ὕπερβαίνειν τὸν ἀριθμὸν 21,33

ὕπερβάτος (conl. καὶ μὴ κατ' εὐθεῖαν κεί-
 μενος) 176,13 ὑπερβατῶς ἀναγινώσκειν
 84,5 165,19

ὕπέχειν λόγον 15,27 (conl. ἀπολογεῖσθαι)
 98,7 117,33

ὕπνωττειν 29,29

ὕποβάλλειν καταδίκη (conl. κατακρίνειν)
 173,32

ὕπογράφειν 171,24 180,10. 13

ὕπόδειγμα 43,10 178,18 188,34

ὕποδέχεσθαι τὴν ἀλήθειαν 3,25

ὕποδιαίρεσις plur. τῶν εἰδῶν 17,3

ὕποδύεσθαι τινα 91,25 τὴν διαλεκτικὴν
 98,1 τὸ προσωπεῖον τῆς διαλεκτικῆς 96,
 22

ὕπόθεσις 50,11 sq. κατὰ τὴν ὕ. 11,7 111,
 30 παρὰ τὴν ὕ. τὴν λέγουσαν 51,1

ὕποκρίνεσθαι τὴν διαλεκτικὴν 94,14

ὕπολαμβάνειν ὅτι 63,13 συγκατανεύειν..
 ὑπολαμβάνονται 60,36 νομίζονται καὶ
 ὑπολαμβάνονται ὅτι ἀπόκρισιν ἐποιήσαντο
 130,12

ὕπόληψις 77,18 sq. αἱ παράδοξοι ὕ. 101,24

ὕπομένειν χρημάτων ἀφαίρεσιν 42,17

ὕπομνημα *commentarius* 58,27

ὕπονοεῖν 47,4 τὰ μὴ ὄντα ὡς ὄντα 3,22

ὕποπίπτειν αἰσθήσει 11,22 121,2 τῇ ὁρά-
 σει 125,15 λύσει 154,7

ὕποστιλζειν εἰς *interpungere post* 32,12 169,
 11 184,29 196,26

ὕποτιθέναι 10,26 med. τὰ περὶ τῆς ἱππικῆς
 33,9 ὑπόθου 79,19 ὑποκείμενα conl.

περὶ ὧν ὁ λόγος ἐστὶ 52,33 cf. 53,2. 3

ὕποφέρειν τῇ αἰσθήσει τὰ πράγματα 12,10

ὕποφθάνειν. ὑποφθάσας 91,11

Φαίνειν. φαίνεται ὅτι 114,10 κοινὸν πάντων
 τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων τὸ φαίνεσθαι 5,7
 φαινόμενα ἔνδοξα 3,23 φαινόμενος συλλο-
 γισμός expl. (opp. συλλογισμός) 4,22. 23
 (opp. σοφιστικὸς σ.) 5,15. 16 ἐλεγχος
 i. q. σοφιστικὸς ἐ. 5,26. 27 dist. σοφ. ἔλ.
 7,7 sq. 8,8 cf. 125,5 τῷ φαινόμενῳ
 opp. τῇ ἀληθείᾳ 20,11 φαινόμενως opp.
 κυρίως, ἀληθῶς 9,10 19,27 75,14 77,6
 125,3 127,26

φάναι. οἷον τί φημι; 4,13 29,6 31,15 32, 24 35,15 37,27 103,21 159,30 συνελόντα φάναι 165,28 περὶ τῶν δύο, τοῦ τε διαλεκτικοῦ φημι καὶ τοῦ ἀποδεικτικοῦ 2,4 sim. 71,31 82,10 127,24 φημι δὴ 160,24 φανεροῦν 124,3
φαντασία. αἰτία τῆς φ. 16,24 τῇ φ. παρakoλoυθεῖν 3,21 ἔπεσθαι ταῖς τῆς ὀψεως φ. 48,27 φαντασίαν ἐμποιεῖν (πιθανήν) 68,1 τινός 3,9 ὅτι 68,9 ἀποτελεῖν τινος 114,1 167,21 ἔχειν 190,25 φαντασία διττόν dist. δυνάμει, ἐνεργείᾳ 22,25 sq. φαντάσιᾳ τὸ διττόν ἔχειν 23,11
φάρμακον ἀλεξητήριον, δηλητήριον 2,6. 12 φάσκειν opp. ἀποφάσκειν 130,8 179,26 181,23
φαναχισμός 2,10
φέρειν ἀληθῆ τὴν ὕλην 4,11 τὸ αἷτιον τοῦ ψεύδους 83,1 τὴν ἐρώτησιν ἐπὶ τινων 126,25 τί ἐπὶ τι i. q. μεταφέρειν 13,24 φέρεσθαι ἐπ' ἄλλα 147,33 κατ' εὐθεΐαν καὶ αἰτιατικὴν φερόμενον 185,18 φέρεται ἐν ἀντιγράφοις 18,25 φέρεται δὲ καὶ ἄλλη γραφή 156,23 167,16 (οἷον) φέρε εἰπεῖν 17,30 86,30 181,9
φθάνειν c. inf. 142,11 φθάσαντες εἵπομεν 1,3 77,10 120,23
φθέγγεσθαι. τὰ φθεγγόμενα καὶ δηλούμενα διὰ τῶν ὀνομάτων 145,7
φθεῖρειν pass. dist. διαλύεσθαι 51,26 sq. dist. θνήσκειν ibid. 34 sq.
φθορά οὐ τῇ ζῳῇ ἐναντία ἐστὶν ἀλλὰ τῇ ἀψύχῳ σώματι 51,24 dist. διάλυσις ibid. 25 sq.
φιλεῖν c. inf. 3,27
φιλόνηκος γνώμη 121,19
φιλοπράγμων 118,20
φίλος. ἡ τούτου φίλη 98,5
φιλοσοφία. ἡ καθόλου φ. conl. ἡ θεολογία 120,31. 32
φιλόσοφος 118,16 sq. κατ' ἀλήθειαν καὶ ἐπιστημονικῶς 16,20 ὁ φ. i. e. Aristoteles 4,5 138,21 186,6
φιλοτιμεῖσθαι περὶ τι 2,9
φλέψ. ὑπὸ τῶν φλ. ἔλκεσθαι 93,2
φονεύς conl. ληστής 25,8
φόρος. φόρους τελεῖν τινι 173,8
φυλακή. τὴν φ. ποιεῖσθαι πρὸς τι 110,24 φυλάττειν τὸ τοῦ σχήματος ἴδιον 4,21 τὰς ἀρχὰς τοῦ πράγματος 70,35 φυλάττεσθαι πρὸς τι 111,1

φυλετικῶς πεφυσῆσθαι expl. 9,5 sq.
φυσικός. τῶν φ. ἀρχαί εἰσιν εἶδος, στέρησις, ὕλη 94,9 οἱ φ. καὶ σπερματικοὶ λόγοι 197,12
φύσις. τὸ ἀπὸ τῆς φ. γενόμενον (opp. τὸ ὑπὸ τοῦ νόμου διαταχθέν) 103,11 ἡ φύσις λέγει καὶ ἡ ἀλήθεια 104,4 τῆς τούτων φ. 9,28 ἡ φ. ἡμῶν 12,2. 5 μία φ. ἐκατέρων 62,19 μιᾶς φ. εἶναι 12,16 98,20 ὠρισμένη φύσις 94,1. 6 διάφοροι φύσεις ibid. 12 φύσει πρῶτα i. q. κοινά 7,21 aliter expl. ibid. 23 sq. τῇ φύσει opp. ἡμῖν 12,6 τὴν φ. διάφορα opp. ἐν ὄντα τῷ ὀνόματι 44,15
φυτόν. τὸ φ. τῆς πεύκης 34,1
φωνή. τὰ ἐν τῇ φωνῇ ὀνόματα καὶ ῥήματα 11,25 opp. πρᾶγμα 20,28 sq. 37,2 φ. ἀπλαῖ διάφορα πρᾶγματα περιέχουσαι opp. σύνθετοι 21,4 sq. τοὺς ἐν ταῖς φ. γινόμενους παραλογισμούς i. q. παρὰ τὴν λέξιν 37,4 φ. ὁξεῖα 86,30. 31 σημαντική 105,28
φωνήεις. τὰ φ. 14,5

Χαλκὸς ἀσχημάτιστος 31,23

χαρά 131,5

χάριν. ὅτου, τίνος, ἄλλου χ. 1,8 10,8 131, 25 μαθήσεως χ. 100,31 λόγου χ. 162,11 χ. μαθητείας 100,31 χ. παραδείγματος 108,31. 32 χ. τοῦ λόγου 178,24

χεῖρ λιθίνη 41,5

χερσαῖος κύων 28,21 71,29. 31 77,30 78, 25. 30 al. cf. κύων

χιτῶν ἀνδρεῖος 4,16

χιών 69,27. 28

χολή 48,17 sq.

χολοβαφής 48,22

χρεῖα (scil. ἐστὶ) τινός 121,33

χρεμετιστικός 69,26

χρεών (ἐστὶ) 46,1 57,10 81,11 172,19

χρηματίζεσθαι 8,4 ἀπὸ φαινομένης σοφίας 15,9

χρηματισμός 7,32

χρησθαι τινι ἐπὶ τινος 159,10. 11 ἐπὶ τι 92,13 χρᾶσθαι 13,20 24,12 183,22 τὸ χρᾶσθαι τῷ τινος ἔργῳ διττόν 26,8 sq.

χρησιμεῦειν 112,17 121,12

χρονικός (ἐπίρρημα) 189,16

χρόνος. ἄλλου χρ. λαμβάνειν τὸ ὑποκειμε-

νον 54,33 τὰ δεικνύοντα ὡς οὐκ ἔστι
 χρόνος 190,26
 χρονοτριβεῖν τινι 3,18
 χρυσοῦς. ἐπὶ τοῦ παρ' Ἡσιόδῳ χρ. γένους
 opp. ἐπὶ τοῦ σιδηροῦ 45,32
 χρωμα 9,12. 14 διακριτικὸν ὁψεως 37,28.
 29 sq. 59,12 sq.
 χώρα. χώραν ἔχειν 12,13. 14 188,23 πρὸς
 τι 93,6. 18 ἐπὶ τινος 162,17 εὐρίσκειν
 28,15
 χωρεῖν ἐν τινι 197,14
 χωρίζεσθαι τοῦ σώματος 135,3. 4 κεχω-
 ρισμένως τιθέναι 28,26
 χωρίον *locus Aristotelis* 39,21 81,32
 χωρίς (*coni. ἰδίᾳ*, opp. ἅμα) κατηγορεῖν 40,
 12. 23 sq.

Ψεύδεσθαι. ψευδόμενος κατὰ τὴν ὕλην, τὸ
 συμπέρασμα, τὰς προτάσεις 136,23. 29. 32
 ψευδογραφεῖν *geometr.* οὐδεὶς διαλεκτικὸς
 ψ. ἐπιχειρεῖ 93,20 ὁ ψευδογραφῶν opp.
 ὁ γεωμέτρης 99,2 sq.
 ψευδογράφημα *geometr.* 76,23 93,18
 ψευδογραφία. ἐν ταῖς ψ. ταῖς κατὰ τὴν
 γεωμετρίαν 18,19
 * ψευδογραφικός. ἡ ψ. opp. ἡ γεωμετρία
 195,18
 ψευδολογία. αἱ ἄδρανεῖς ψ. 2,9

ψεῦδος. τὸ ψ. συνάγειν 73,21. 25 καὶ ἐκ
 ψευδῶν συνάγεται ἀληθές 136,33 ἐν ταῖς
 προτάσεσιν, ἐν τῷ συμπεράσματι ἔχειν τὸ
 ψ. 137,2 εἰ ἐν τῷ συμπεράσματι (*scil.*
 τὸ ψεῦδος ἔχει), καὶ ἐν ταῖς προτάσεσιν ἐξ
 ἀνάγκης, οὐ μὴν τὸ ἀνάπαλιν *ibid.* 3. 4
 ψηφίζεσθαι. οἱ θεοὶ πάντες ἐψηφίσαντο
 34,16
 ψῆφος 12,26 sq. (*cf. δάκτυλος*) 13,21 sq.
 ψιλός. ψιλὴ προσφῶδία (*opp. δασεῖα*) 143,33
om. πρ. 23,9
 φιλοῦν *grammaticae* opp. δασύνειν 144,34
 ψιμύθειον 92,14. 16
 ψυχὴ (ἀθάνατος) 44,35 sq. (ἄφθαρτος, αἰδῖος)
 47,8 sq. (αὐτοκίνητος) 134,28 sq. (ἄρ-
 μονία) 134,3 135,6 sq. ἔστι καὶ τῇ ψ.
 ἐναντίον... ἔστι δὲ ἀνώνυμον 134,5 διὰ
 τί κινεῖται, ἀλλ' οὐ μᾶλλον ἀκίνητός ἐστιν
 119,10

ᾠδὸν 92,14. 16

ὥς *i. q.* ἐπεὶ 46,2 ὥς εἰ (ὥσει) ἔλεγε 32,1
 68,15 107,5 108,32 140,15 146,22 *al.* ὥς
 ἂν εἴπε τις 152,24 ὥσανεὶ λεγόντων 147,5
 ὥς *c. inf.* 39,18 53,23 54,33 59,29 *al.*
 ὥσπερ ἂν *c. part.* 9,28 ὥσπερ ἂν εἰ...
 εἶπεν 130,8. 9
 ὠφέλεια. πρὸς ὠφέλειάν τινος 70,3 ἐπ'
 ὠφελείᾳ τινός 89,27

II INDEX NOMINUM

Ἄγαθος 167,29 sq.
 Ἀγαμέμων (τὸ ἐνύπνιον τοῦ Ἀ.) 34,3 sq. 188,8 sq.
 Ἀθηναῖοι 145,35 166,3. 21. 22 νόμος ἦν Ἀθηναίοις τὰς δικασθείσας δίκας κυρίας εἶναι 173,25
 Ἀθήναιος ἐν τοῖς Δειπνοσοφισταῖς 8, 32 cf. n.
 Αἶας (οἱ Αἶαντες) 129,8. 9 141,6. 7 179, 7 sq.
 Αἰθίοψ 6,13 42,20 sq. 45,15 61,8 74,6 169,26 171,6. 7
 [Alexander] ἀρχούντως ἐν τοῖς Ἀναλυτικοῖς διελάβομεν 10,9 ἐν ταῖς ἡμετέραις εἰς ἐκεῖνα (scil. τὰ Πρότερα ἀναλυτικά) σχολαῖς 58,26 ἐν ταῖς πονηθείσαις ἡμῖν εἰς τὴν Διαλεκτικὴν ἐξηγήσειςιν 4, 27. 28 ἐδεξάμεν ἐν τῇ διαλεκτικῇ 109,16 ἐν τοῖς εἰς τὴν Ῥητορικὴν πονηθεῖσι διειλήφειμεν 98,12 ἐν τοῖς εἰς τὰ Φυσικὰ ἡμετέροις εἰρήκαμεν θεωρήμασιν 178,7. 8 cf. 163, 14 alios interpretes respicit 1,9. 10. 19 7,4 34,13 sq. 109,11 confundit Protagoram et Gorgiam 15,15 Phaedrum et Phaedonem 59,25 Rhetoric. et Poetic. 33,27 Metaphys. et Ethic. Nicom. 197,3
 Ἀλκιβιάδης exempl. 29,32 sq. 65,2 112,1 125,33 sq. 154,17. 18
 Ἀνθρωπος 167,31
 Ἀντίλοχος (ὁ Νέστωρ τῷ παιδὶ Ἀ.) 33,9
 Ἀντιφῶν. ὁ διὰ τῶν μηνίσκων τοῦ Ἀ. τοῦ κύκλου τετραγωνισμός 90,8. 9 92,23
 Ἀξιόλογος Plat. 2,24
 Ἀπολλωνίδης 189,21 sq. cf. Εὐαρχος
 Ἄργος 66,33

Ἀριστοτέλης. ἡ λογικὴ πραγματεία τῷ Ἀ. πρώτως εὗρεθεῖσα καὶ παρ' αὐτοῦ τετελείωται 198,13. 14 οὐκ ἦν . . εἰς τὸ παραδιδόναι μέθοδον τῇ ἀπάτῃ μόνον δεινός, ἀλλὰ καὶ λύσιν τούτου παρασχεῖν πολὺ δυνατώτερος 101,25. 26 οὐ γὰρ τῷ Ἀ. σκοπὸς ἦν προηγούμενος περὶ τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων διαλαβεῖν . . <ἀλλὰ> περὶ τοῦ ἐλέγχειν τοὺς σοφιστάς 2,15 sq. cf. 3,3 sq. ἐπτα τὰ παρὰ τὴν διάνοιαν, οὕς ὁ Ἀ. ἔξω τῆς λέξεως καλεῖ 5,20 τὸν τοιοῦτον ἔλεγχον (scil. τὸν καθ' ὁμωνυμίαν ἢ κατὰ τινα τῶν σοφιστικῶν τρόπων) οὐδ' ἔλεγχον ὀνομάζει ὁ Ἀ. ἀλλὰ φαινόμενον ἔλεγχον καὶ παρεξέλεγχον κτλ. 6,28 sq. ὁ παραλογισμὸς κυρίως τῷ Ἀ. ἐπὶ τῶν μὴ καλῶς ἐχόντων κατὰ τὸ σχῆμα εἴληπται 7,12. 13 cf. ibid. 1—3 εἶωθε πρῶτον ἐπάγειν τὸ συμπέρασμα τὸ σοφιστικόν καὶ τότε τιθέναι καὶ τὸν συλλογισμὸν 23, 35 σημειωτέον δὲ ὅτι σύνθεσιν λέγει ὁ Ἀ. καὶ τὸ χωρὶς τοῦ δυνατοῦ τὸ βαδίζειν κατηγορεῖσθαι 30,10 σύνηθες δέ ἐστι τῷ Ἀ. τοῦτο ποιεῖν (scil. τὸ 'ὁ Κορίσκος ἕτερον ἀνθρώπου' ὡς ἶσον λαμβάνειν τῷ 'ὁ ἄνθρωπος ἕτερον Κορίσκου') 39,16 σύνηθες αὐτῷ τοῦτο (scil. τὸ ὑπερβατόν) 84,7 τοιαύταις χρᾶσθαι ἐρμηνείαις 183,21 ἰστέον ὅτι ἐφ' ἐκάστης τῶν αὐτοῦ ἐρωτήσεων τὸ 'ἢ οὐ' ὡς ἀπόκρισις ἐστὶ καὶ οἶονεῖ ἀπόφασιν καὶ ἀπάρνησιν ἀντὶ τοῦ φανερόν ὅτι οὐκ ἔστι κτλ. 83,23. 24 τῷ τότε τι ἔθος αὐτῷ ἐπὶ τῆς ἀτόμου χρῆσθαι οὐσίας 159,10. 11 βαρεῖαν προσφθίαν πανταχοῦ τὴν περισπωμένην λέγει ibid. 28

- αὐτὸς δὲ καὶ οἰκοθεν βουλόμενος ποιῆσαι τοῦ παρὰ προσφθίαν παράδειγμα ὡς ἐκ τοῦ Ὀμήρου τοῦτο ἐπήγαγε 34,11. 12 cf. *ibid.* 7.8 ἢ τοῦ Ἀ. δεινότης 112,12 ἐν τῇ τῶν πρὸς τι διδασκαλίᾳ 39,12 cf. *Ind.* IV *Loci* Arist.
- Ἀρίστων (*coni.* Πλάτων) 168,31.32
- Ἀρχέλαος (ὁ Περδίκκου) 114,27 sq.
- Ἀχιλλεύς 32,11. 14
- Βορυσθένης. τὸ διὰ Βορυσθένους (κλίμα) 145,5
- Βρύσων. ὁ τοῦ Βρ. τετραγωνισμὸς τοῦ κύκλου 76,19. 20 90,10 sq. 92,6 sq.
- Γαληνός (Περὶ τῶν παρὰ τὴν λέξιν σοφ.) 22,7 142,29
- Γλαύκων (τοῦ Πλάτωνος ἀδελφός) 162,11 sq. 164,16 sq. 165,9 sq.
- Γοργίας plur. 14,22 v. *Ind.* III *Loci* Plat.
- Δίων 12,32. 33
- Δωρικός. ἴδιόν ἐστι τῆς Δ. διαλέκτου τὸ ἀντὶ τοῦ διδόναι λέγειν δεδομέναι καὶ ἀντὶ τοῦ εἶναι τὸ ἔμμεναι 34,26. 27
- Ἐκτωρ 179,31
- Ἑλένη 118,28 cf. Ἰσοκράτης
- Ἑλληνες 189,9
- Εὐαρχος 189,21 sq. ἦσαν δὲ ὁ τε Εὐ. καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ υἱοὶ τοῦ Ἀπολλωνίδου *ibid.* 26
- Εὐθύδημος. ὁ Εὐθύδημου λόγος συμπερινοόμενος οὕτως 145,31 sq. v. *Ind.* *Loci* Plat.
- Εὐθύφρων v. *Ind.* III *Loci* Plat.
- Εὐκλείδης. τὰ τοῦ Εὐκλ. ψευδογραφήματα 76,23
- Ζεύς 34,4 sq.
- Ζήνων (ὁ Παρμενίδου ζηλωτής) 79,20 sq. ὅτι κίνησις οὐκ ἔστιν, ὡς ὁ Ζ. συλλογίζεται 92,29 sq. 115,31 sq. 162,35 sq.
- Ἡσιόδος. ἐπὶ τοῦ παρ' Ἡσιόδου χρυσοῦ γένους 45,32
- Θαλῆς, Θάλης exempl. 66,32
- Θάσιος Hippias 33,27
- Θεαίτητος exempl. 63,24. 31
- Θεόφραστος (*Hist. plant.* V 4,3) 33,29
- Θερσίτης 141,6. 7 179,8 sq.
- Θρασύμαχος ὁ σοφιστής 65,15 117,33 sq. cf. Πρωταγόρας
- Ἰλιάς 165,3 sq. 168,24 sq.
- Ἰλιον 179,7 sq.
- Ἰνδία (ὄνος) 112,29
- Ἰππίας ὁ Θάσιος 33,27 Ἰππίαί 14,22
- Ἰππόνικος exempl. 167,29
- Ἰσοκράτης μὴ δυνθῆις αὐτόθι τὴν Ἑλένην ἐγκωμιάσαι ἐπαινεῖ τοὺς αὐτῆς ἐραστὰς 118,28
- Καινεύς. ἐκ δύο καταφατικῶν ἐν δευτέρῳ σχήματι συνῆγεν ὅτι τὸ πῦρ ἐν πολλαπλασίονι ἀναλογία ἐστίν 89,6 sq.
- Καλλίας exempl. 11,31. 32 36,3. 4
- Καλλικλῆς Plat. 14,26 (Καλλικλῆν) 102,23 103,10 116,4 117,13. 20 172,27 191,28
- Καλλιόπη exempl. 108,5
- Κλεινίας Plat. 2,24 sq. 24,15. 16 sq.
- Κορίσκος exempl. 38,4 sq. 108,5. 6 123,4 sq. 125,18 sq. 161,29 163,25 sq. 168,15 179,23 sq.
- Κρίτων Plat. 2,21 v. *Ind.* III *Loci* Plat.
- Λάκωνες 132,28
- Λάχης 106,11
- Λεωδάμας exempl. 186,8
- Λεωσθένης exempl. 186,8
- Λυκόφρων ὁ σοφιστής 118,30
- Μακεδόνες 115,6
- Μακεδονία 115,4
- Μέλισσος. ὁ τοῦ Μ. λόγος 49,5 sq. 63,15 sq. 190,13 194,7
- Μίνως v. *Ind.* III *Loci* Plat.
- Νέστωρ 33,9
- Νικοκλῆς exempl. 167,29
- Ὀλυμπιονίκης 167,30
- Ὀμηρος 41,24 sq. 137,30 ὅπερ (*scil.* τὸ παρὰ τὴν προσφθίαν) ἐν ποιήμασιν ἔφη μάλιστα γίνεσθαι παρὰ τοῦ Ὀ. 33,7 sq.
- A 228 188,8. 11
- B 11. 12 34,9. 10
- Ψ 326—330 33,7 sq.
- Ὀνειρος 34,15 sq.
- Παρμενίδης ἐν τὸ ὄν φησι 190,10 sq. 193,5 sq. cf. 79,19 sq.
- Πάτροκλος 33,8
- Πειραιεύς 166,20. 21
- Περδίκκας 115,4
- Περικλῆς 62,28. 29
- Περιπατητικός 101,14. 27
- Πιττακός 89,21. 23
- Πλάτων exempl. 11,32. 33 29,27 44,7 53,4. 5 63,36 64,5 65,1 68,5 112,1 159,2. 5 160,4 162,11 sq. 167,29 168,31. 32 173,7 sq. 180,23 190,8 τὸ ἐν μοναχῶς λέγεσθαι (φησὶ) 190,10. 14 μᾶλλον δὲ ἐν τοῖς κατὰ Πλάτωνα χρόνοις (*scil.* οἱ σο-

- φισται ἐζήτουν τὸ ἀποκρίνεσθαι ἢ ναὶ ἢ οὐ) 124,18. 20 πολὺ καὶ τὸ τῆς πειραστικῆς εἶδος παρὰ Πλ. ἔστιν εὑρεῖν ἓν τε τῷ Εὐθύφρονι καὶ ἐν ἅπασιν σχεδὸν αὐτοῦ τοῖς διαλόγοις 18,26 sq. cf. 89,29 ἔστι πολλά τοιαῦτα εὑρεῖν παρὰ τῷ Πλ. 117, 28 διαλόγοι 14,24. 25 (ἐν οἷς κατὰ τῶν σοφιστῶν ἀγωνίζεται) 71,15 cf. Ind. III Loci Platonici
- Πρόδικος plur. 14,22
- Πρόκλος ἐν τῇ τῶν ἑορτῶν ἀπαριθμήσει 9,1
- Πρωταγόρας plur. 14,22 τὸν μῆνιν καὶ τὸν πῆληκα ἔλεγε 106,16 sq. οὕτω (scil. τὸ ἴσως ἢ τὸ τρόπον τινὰ ἢ τὸ ἔστω προσεπιφθεγγόμενοι) καὶ Πρ. καὶ Θρασύμαχος καὶ ἄλλοι πολλοὶ τὰς ἀποκρίσεις φαίνονται ποιούμενοι 65,15 confunditur cum Gorgia 15,15 cf. 196,3 v. Ind. III Loci Plat.
- Πῶλος Plat. 14,26 52,27 53,6.10.19 115,2. 11 191,27
- Ῥόδος. τὸ διὰ Ῥόδου κλίμα 145,5
- Σίμων 40,23 sq. ὁ σκυτεὺς ἐκεῖνος ὁ τῷ Σωκράτει συγγεγονώς ibid. 26 146, 14 sq.
- Σταγειρίτης. ὁ Στ. i. e. Aristoteles 101, 25 161,31
- Στωικός 101,14
- Σωκράτης exempl. 9,34 29,7 sq. 37, 28 sq. 38,8. 9. 37 sq. 44,8 48,4. 5 53,4 57,1. 2 59,12. 13 sq. 62,27 63,24 sq. 65,1 67,19 68,2 sq. 80,19 81,4. 5 107,22. 23 111,30 112,21 116,9 122,27 sq. 126, 34 sq. 142,23 sq. 149,17 sq. 154,10. 18 155,1 sq. 159,1. 5 160,32. 33 162,25 sq. 180,22 Platonicus 2,21. 28 14,25 52,28 53,7 sq. 115,4 116,4 117,14 172,27 173,27 μηδὲν εἰδέναι πανταχοῦ διαβεβαιούμενος μηδὲ σοφόν τι ποιεῖν καίτοι πάντα καὶ λέγων καὶ πράττων ἀπ' ἄκρας ἐπιστήμης 15,11 sq. πρὸς τὸν εἰπόντα ὦ Σ., ἀδίκως ἀποθνήσκεις, εἶρηκε ὅτι δὲ ἄρα ἡβούλου με δικαίως ἀποθανεῖν 172, 12—15
- Τάναγρα 166,21
- Tragicus poeta incertus (Fr. adesp. Nauck² 188) 27,12 138,12 144,6 cf. Top. 378,3
- Φαῖδρος et Φαίδων confunduntur 59,25 v. Ind. III Loci Plat.
- Φειδιάς 161,16

III LOCI PLATONICI

Euthyphro generaliter	18,27	Gorgias generaliter	71,15 197,19
Crito		c. 2 p. 448 A	15,14. 15 196,3
c. 11 p. 50 B	173,26	c. 21 p. 466 B—E	52,28 53,6
Phaedo		c. 24 sq.	191,27
c. 15. 16	192,11 sq.	c. 26 p. 470 D sq.	115,2 sq.
c. 35 p. 85 B	59,25	c. 38 sq.	102,22 191,28
c. 36 sq.	135,6. 7	c. 38 p. 483 A. B	118,24
Euthydemus generaliter	3,2		172,27
c. 1 p. 271 C—272 B	2,21	c. 43 p. 488 E sq.	116,4
c. 5 275 D—276 C	2,26	c. 51 p. 497 C	117,20
	24,14 sq.	c. 60 p. 505 C	117,15
c. 25 p. 300 A	36,24 sq. 57,19 sq.	Respublica	
c. 26 p. 300 BC	5,31. 32 27,22 sq.	I 16 p. 343 A	117,34 sq.
	82,5 sq.	17 p. 344 D sq.	118,2. 6
Protagoras generaliter	3,2 71,14	Minos	
		c. 1 p. 313 A	161,6

IV LOCI ARISTOTELICI

Categor. generaliter	36,14
c. 3 p. 1 ^b 11	38,25. 26
c. 5 p. 3 ^b 10 sq.	59,9. 10 67,29 sq.
	151,6
c. 6 p. 4 ^b 33	157,24
c. 9 p. 11 ^a 24 sq.	183,17. 18

De interpret.

c. 11 p. 20 ^b 31 sq.	40,14
p. 20 ^b 35	146,19
p. 21 ^a 29—32	41,11
c. 14 p. 23 ^a 27 sq.	190,22. 23

Analyt. Prior.

I 1 p. 24 ^a 24	95,30
p. 24 ^b 18. 19	10,5. 8 44,27
	58,6 66,4. 5
31 p. 46 ^a 32	198,6
32 p. 47 ^a 24 sq.	194,8 sq.
II generaliter	140,17
15 p. 64 ^b 17 sq.	77,15 140,3. 31
16	6,9 45,11 47,11 176,26.
	27 177,8
17	178,22
17 p. 65 ^a 38	50,9. 10
19 p. 66 ^a 33 sq.	110,14. 15
20 p. 66 ^b 4 sq.	58,26
p. 66 ^b 11	10,6 sq.

Analyt. Post.

I 2 p. 71 ^b 21. 22	3,33. 34
4	94,25
9 p. 75 ^b 41—43	92,10
11 p. 77 ^a 9	82,32
12 p. 77 ^b 13	9,22

Topica generaliter

I 1 p. 100 ^a 18—20	94,2 195,10
---	-------------

Topica

p. 100 ^a 25. 26	44,27 58,6
p. 100 ^b 21—23	17,20 134,22
p. 100 ^b 24. 25	8,17
p. 101 ^a 15—17	71,2—4
	90,3—5
2 p. 101 ^a 36 sq.	18,28. 29
III 2 p. 117 ^b 3 sq.	172,7. 8
IV 3 p. 123 ^a 20 sq.	133,24
VIII generaliter	196,21
1 p. 155 ^b 18 sq.	109,17
p. 155 ^b 21—24	101,4
p. 155 ^b 29—157 ^a 5	111,3
p. 156 ^a 23 sq.	110,15
p. 156 ^b 4—9	131,15
p. 157 ^a 1 sq.	109,25. 26
10 p. 161 ^a 1 sq.	195,3
11 p. 161 ^a 24 sq.	130,18
p. 162 ^a 17	5,30
13 p. 162 ^b 34 sq.	47,12 176,27
	177,9

Soph. El.

c. 1 p. 165 ^a 2	6,31
p. 165 ^a 34 sq.	19,9
c. 2 p. 165 ^b 10	18,26
c. 3 p. 165 ^b 12 sq.	17,6 99,24
p. 165 ^b 16	104,9
p. 165 ^b 18 sq.	19,15
p. 165 ^b 20	106,9
c. 4 p. 165 ^b 24	5,19. 20
p. 165 ^b 26	27,6
p. 166 ^a 6 sq.	138,21
p. 166 ^a 14 sq.	26,7
p. 166 ^a 17	56,26

Soph. El.

p. 166 ^a 23 sq.	23,11
p. 166 ^b 1 sq.	149,2
p. 166 ^b 5	159,27
c. 5 p. 167 ^a 23—27. 5,33 sq.	54,32
	55,18 sq. 56,11
	176,7 177,14
(p. 167 ^a 32. 33)	43,10
p. 167 ^b 27	178,16
c. 6 p. 168 ^b 27 sq.	69,20
p. 168 ^b 37 sq.	133,2 sq.
c. 8 p. 169 ^b 18—20	78,1
p. 169 ^b 25	72,26 88,15
c. 10 p. 171 ^a 8	138,23
c. 11 p. 171 ^b 4 sq.	71,11
p. 171 ^b 6. 7	4,32 sq.
p. 171 ^b 25 sq.	88,26 89,12
p. 171 ^b 28. 29	8,1. 2
p. 171 ^b 35 sq.	98,29 195,17
c. 13 p. 173 ^a 34	105,33
c. 14 p. 173 ^b 26 sq.	184,35
c. 15 p. 174 ^a 26—28	109,29 sq.
p. 174 ^b 8—11	120,13
c. 19—23	37,6 72,25
c. 20 p. 177 ^b 16	194,2. 3
c. 24 sq.	37,12
c. 24 p. 179 ^b 7 sq.	126,15
c. 25 p. 180 ^b 26	174,34. 35

Phys. ausc.

I 2. 3	190,13
2 p. 185 ^a 8—11	193,10

Phys. ausc.

p. 185 ^a 18	84,7
3 p. 186 ^a 8 sq.	49,12
III 2 p. 202 ^a 7	151,10
IV 10	190,26
VI 2 p. 233 ^a 21 sq.	163,13
7 p. 238 ^a 13	13,10

De caelo

I 10—II 1	75,29
---------------------	-------

De anima

II 5 p. 417 ^b 12 sq.	35,23
(II 6 p. 418 ^a 16)	9,15

De mem. et reminisc.

c. 2 p. 452 ^b 5	186,6
--------------------------------------	-------

Metaphys.

(A 1 p. 981 ^a 19. 20)	39,12
α 1 p. 993 ^b 18	196,30
B generaliter	192,34
1 p. 995 ^a 29 sq.	3,15
(p. 996 ^a 6)	190,14
4 p. 1001 ^a 9 sq.	190,14
(Γ 2 p. 1004 ^a 10 sq.)	182,24
(I 2 p. 1053 ^b 13)	190,14

Ethic. Nicom.

I 7 p. 1098 ^a 25	197,3
V 10 p. 1134 ^b 18 sq.	172,20. 21
VI 4 p. 1139 ^b 31	17,9
p. 1140 ^a 10	17,8. 9

De poet.

c. 25 p. 1461 ^a 22	33,26. 27
---	-----------

ADDENDA ET CORRIGENDA

- p. 12,10 l. αἰσθήσει
p. 13,11 l. ἀριθμὸς
p. 17,26 τὰ om. I
p. 20,27 l. ἀνωτάτω (I)
p. 21,16 l. σημαίνῃ (AI)
p. 25,35 l. πρώην
p. 27,28 ἐπὶ delendum censeo cf. p. 82,14
 ibid. in not. l. 31. 32
p. 28,7 l. κλείς
p. 39,28 l. πρότασις
p. 66,31 l. μάλιστα (a I)
p. 72,15 n. dele quod conieci
p. 103,6 l. ἔθεντο
p. 159 n. στὸν] l. 6 τὸν
 ibid. n. 14 l. ὁ alt.
p. 160,25 τοῦ πράγματος conicio
p. 198,4 l. ἀπὸ τῆς τέχνης 7 ἀπὸ τέχνης in not. 4 τῆς prius.
-

B
404 Alexander of Aphrod

.B4

v.2 pt.III

18.1.63

OFFERED on 1963

Nov. 30/63

DEC 18 1963

26/5/64

FRANK K. 1965

10/13/72

RECEIVED 1972

17/12/73

RECEIVED 1973

ALEXANDER...

PONTIFICAL INSTITUTE OF MEDIAEVAL STUDIES
59 QUEEN'S PARK CRESCENT
TORONTO—5 CANADA
15625

